

သံယုတ္တနိကာယ်

သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ သကဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ဒေဝတာသံယုတ်

၁-နဠဝဂ်

၁-ဩဗတရဏသုတ်

၁။ မေ၊ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည်။ (ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤဩဗတရဏသုတ်ကို။) ဝေ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ ဧကံ၊ တပီးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ သကဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိတ္တိကဿ၊ အနာထပိတ်သုဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ရာ ဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်မှု၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အညထရာ၊ အမျိုးအနွယ်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တဏ္ဍာ၊ အလွန်နှစ်သက်ဖွယ်သော အဆင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ အဘိက္ကန္တာယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်ကောင်အခါ၌။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ဆောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် တောက်ပစေ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သကဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်လေပြီး၍။ သကဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ ထင်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧကမန္တံ၊ ထင်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ ဋီတာခေါ၊ ရပ်ပြီး ဆော။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ သကဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “မာရိဿ၊ ဆင်းရဲကင်း သော မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဂထံ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဩဗံ၊ ဩဗလေးပါးကို။ အထရိနုတိ၊ ကူးလေသနည်း” ဟူသော။ ဝေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊

လျှောက်ပြီ။ အာရုသော၊ အချင်းနတ်သား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အပ္ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ငြိမ်သောအား၊ မရပ်နားသည်ဖြစ်၍။ အနာယုဟံ၊ ကြောင့်ကြစိုက်စွက် မလှုပ်ယှက်သည်ဖြစ်၍။ ဩဃံ၊ ကို။ အတရိံ၊ ကူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောတော်မူ၏။ မာရိဿ၊ ဘုရား။ ယထာကထံ ပန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ အပ္ပတိဋ္ဌံ၊ ၍။ အနာယုဟံ၊ ၍။ ဩဃံ၊ ကို။ အတရိံ၊ ကူးလေ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာရုသော၊ အချင်းနတ်သား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သန္တိဋ္ဌာမိ၊ တည်ငြိမ်သောအား ရပ်နား၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သံသိဒါမိ၊ နှစ်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ အာယုဟာမိ၊ အားထုတ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ နိဗ္ဗုယာမိ၊ မြောက်၏။ အာရုသော၊ အချင်းနတ်သား။ ဧဝံ၊ ထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အပ္ပတိဋ္ဌံ၊ ၍။ အနာယုဟံ၊ ၍။ ဩဃံ၊ ကို။ အတရိံ၊ ကူးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

လောကေ၊ သတ္တလောက၌။ အပ္ပတိဋ္ဌံ၊ ၍။ အနာယုဟံ၊ ၍။ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို။ တိတ္ထံ၊ ကူးမြောက်ပြီးသော။ ဗြာဟ္မာဟံ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော။ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာငြိမ်းတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားကို။ စိရဿံ၊ ကြာမြင့်မှ။ ပဏာမိ ဝတာတိ၊ မြင်ရပေစွတကား ဟူသော။

☞ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ အဝေါ၊ လျှောက်လေ၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမနုညော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ “မေ၊ ငါ၏ (စကားကို)။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်။ သမနုညော၊ နှစ်သက်တော်မူ၏”။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတော၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ပဒက္ခိဿံ၊ အစွဲအသေကို။ ကတော၊ ပြု၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာ လျှင်။ အန္တရဓာယံ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ၎င်း။

(နောက်နောက်သုတ်အားလုံး ဧဝံ မေ သုတံ ပြန်၍ပေလေ)။

၂-နိမောက္ခသုတ်

၂။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံတည်း။ (အထ ခေါ၊ပ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပေးပြီ။) ကေမန္တံ၊ ရွှံ့၊ ဋီတာခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “မာရိဿ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ နိမောက္ခံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်ကြောင်း မက်ကို။ ပမောက္ခံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ အပြားအားဖြင့် လွတ်ကြောင်း ပိုလ်ကို။ ဝိဝေကံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲအပေါင်းမှ ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဇာနာသိ နော ဇာနာသိ န၊ သိတော်မူပါသလော”။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာရုသော၊ အချင်း နတ် သား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ နိမောက္ခံ၊ ကို။ ပမောက္ခံ၊ ကို။ ဝိဝေကံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။ မာရိဿ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယထာ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ နိမောက္ခံ၊ ကို။ ပမောက္ခံ၊ ကို။ ဝိဝေကံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ သိတော်မူပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ နတ်သားက မေးလျှောက်၏။

နန္ဒိဘဝပရိက္ခယာ၊ နှစ်သက်တတ်သော တဏှာလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိသော ကမ္မဘဝ၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ သညာဝိညာဏသင်္ခယာ၊ သညာဝိညာဏ်တို့၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဝေဒနာနံ၊ ဝေဒနာတို့၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဥပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ နိမောက္ခံ၊ ကို။ ပမောက္ခံ၊ ကို။ ပဝိဝေကံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ အချင်းနတ်သား။ ဝေ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ နိမောက္ခံ၊ ကို။ ပမောက္ခံ၊ ကို။ ပဝိဝေကံ၊ ကို။ ဇာနာမိ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

၃-ဥပနိယသုတ်

၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌိတာ ခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ သကဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌—

(“သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။) ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ ဥပနိယတိ၊ အိုခြင်း သေခြင်းသို့ ကပ်ရောက်တတ်၏။ (ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။) အာယု၊ အသက်သည်။ အပ္ပံ၊ နည်း၏။ ဇဂ္ဂပနိတဿ၊ အိုခြင်းသို့ ကပ်ရောက်သောသူအား။ တာဏာ၊ ကိုးကွယ်လည်းလျောင်းရာတို့သည်။ န သန္တိ၊ မရှိကုန်။ မရဏေ၊ သေခြင်း၌။ ဧတံ ဘယံ၊ ထိုသုံးပါးသော ဘေးကို။ ပေက္ခမာနော၊ ရှောင်သူသည်။ သုခါဝဟာနိ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကယိရာထာတိ၊ ပြုရာ၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ လျှောက်ထားလေ၏။

(သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။) ဇီဝိတံ၊ သည်။ ဥပနိယတိ၊ ၏။ (ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။) အာယု၊ သည်။ အပ္ပံ၊ ၏။ ဇဂ္ဂပနိတဿ၊ အာ။ တာဏာ၊ ထိုသည်။ န သန္တိ၊ မရှိကုန်။ မရဏေ၊ ၌။ ဧတံ ဘယံ၊ ကို။ ပေက္ခမာနော၊ သည်။ သန္တိပေက္ခော၊ နိဗ္ဗာန်ကို လိုလားတောင့်တသည်ဖြစ်၍။ လောကာမိသံ၊ လောကာမိသ ဟူသော ပစ္စည်းလေးပါး တေဘုမ္မကဝဋ်တရားကို။ ပဇယေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

၄-အစွန္နိသုတ်

၄။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ သကဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ ၌—

“ကာလာ၊ ပုရောတတ္ထ စသော ကာလတို့သည်။ အစွန္နိ၊ လွန်သွားကုန်၏။ ရတ္တိယော၊ ညဉ့်တို့သည်။ တရယန္တိ၊ လွန်သွားကုန်၏။ ဝယော ဂုဏာ၊ ပဌမ၊ မဇ္ဈိမ၊ ပစ္ဆိမအရွယ်တို့၏ အစုတို့သည်။ အနုပုပ္ဖံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ မရဏေ၊ သေခြင်း၌။ ဧတံ ဘယံ၊ ဤသုံးပါးသော ဘေးကို။ ပေက္ခမာနော၊ သည်။ သုခါဝဟာနိ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကယိရာထာတိ၊ ပြုရာ၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

ကာလာ၊ တို့သည်။ အစွန္နိ၊ ကုန်၏။ ရတ္တိယော၊ တို့သည်။ တရယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝယောဂုဏာ၊ တို့သည်။ အနုပုပ္ဖံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဇဟန္တိ၊ ကုန်၏။ မရဏေ၊ ၌။ ဧတံ

ဘယ်၊ ကို။ ပေက္ခမာနော၊ သည်။ သန္တိပေက္ခော၊ သည်ဖြစ်၍။ လောကာမိသံ၊ ကို။ ပဇယော၊ စွန့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

၅-ကတိဆိန္ဒသုတ်

၅။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကော၊ ဌံ—

(“ဆိန္ဒန္တော၊ ပြတ်သောသူသည်။) ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော မကောင်းမှုတို့ကို။ ဆိန္ဒေ၊ ပြတ်ရာသနည်း။ (ဇောန္တော၊ စွန့်သောသူသည်။) ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော မကောင်းမှုတို့ကို။ ဇယော၊ စွန့်ရာသနည်း။ (ဘာဝေန္တော၊ ပျိုးသောသူသည်။) ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော ကောင်းမှုတို့ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ သာဝယော၊ ပျိုးရာသနည်း။ ကတိ သင်္ဂါတိဂေါ၊ အဘယ်မျှကုန်သော ကပ်ငြိခြင်းတရားတို့ကို လွန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဩဃတိစ္ဆောတိ၊ ဩဃမှ လွန်မြောက်ပြီးသောသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိတိ၊ ဆိုအပ်ပါ သနည်း” ဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

(ဆိန္ဒန္တော၊ သည်။) ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော ဩရမ္ဘာဂိယ သံယောဇဉ်တို့ကို။ ဆိန္ဒေ၊ ပြတ်ရာ၏။ (ဇောန္တော၊ သည်။) ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယ သံယောဇဉ်တို့ကို။ ဇယော၊ စွန့်ရာ၏။ (ဘာဝေန္တော၊ သည်။) ပဉ္စ၊ ငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ သာဝယော၊ ပျိုးရာ၏။ ပဉ္စ သင်္ဂါတိဂေါ၊ ရာဂသင်္ဂါသော ငါးပါးသော ကပ်ငြိခြင်းတို့ကို လွန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ဩဃတိစ္ဆောတိ၊ ဩဃမှလွန်မြောက်ပြီးသောသူ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

၆-ဇာဂရသုတ်

၆။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ သဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“ဇာဂရတံ၊ နိုးကြားကြကုန်စဉ်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့သည်။ သုတ္တာ၊ အိပ်ကုန်သည် မည်ကုန်သနည်း။ သုတ္တေသု၊ အိပ်ကုန်ကြစဉ်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့သည်။ ဇာဂရာ၊ နိုးကုန်သည်မည်ကုန်သနည်း။ ကတိသိ၊ အဘယ်မျှတို့ဖြင့်။ ရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော မြူကို။ အာဒေတိ၊ ယူသနည်း။ ကတိသိ၊ အဘယ်မျှတို့ဖြင့်။ ပရိသုဇ္ဈတိတိ၊ စင်ကြယ်ပါ သနည်း” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

ဇာဂရတံ၊ ဣန္ဒြေငါးပါး နိုးကြားကြကုန်စဉ်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော နိဝရဏတို့ သည်။ သုတ္တာ၊ ကုန်၏။ သုတ္တေသု၊ နိဝရဏငါးပါး အိပ်ပျော်ကြကုန်စဉ်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါး ကုန်သော ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဇာဂရာ၊ ကုန်၏။ ပဉ္စသိ၊ ငါးပါးကုန်သော နိဝရဏတို့ ဖြင့်။ ရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူကို။ အာဒေတိ၊ ယူ၏။ ပဉ္စသိ၊ ငါးပါးကုန်သော ဣန္ဒြေတို့ဖြင့်။ ပရိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

၇-အပ္ပဋိဝိဒိတသုတ်

၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်း။ အဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“ယေသံ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓမ္မာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို။ အပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိအပ်ကုန်။ ပရဝါဒေသု၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ပိစ္ဆာအယူတို့၌။ နိယဓေ၊ ဧကန်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သုတ္တာ၊ အိပ်ပျော်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နပ္ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ မနိုးကုန်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ပဗုဇ္ဈိထံ၊ သိခြင်း နိုးခြင်းငှါ။ ကာလောတိ၊ အခါမည်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ဇိ။

ယေသံ၊ ထိုသည်။ ဓမ္မာ၊ ထိုကို။ သပ္ပဋိဝိဒိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ပရဝါဒေသု၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ပိစ္ဆာအယူတို့၌။ န နိယဓေ၊ ကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သမ္ပုဒ္ဓါ၊ သစ္စာလေးပါး သိသောအားဖြင့် နိုးကုန်၏။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ အညာ အညာယ၊ သိကုန်၍။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သောလောက၌။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။

၈-သုသမ္ပုဋ္ဌသုတ်

၈။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်း။ အဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား။ ဓမ္မာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့သည်။ သုသမ္ပုဋ္ဌာ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိသောအားဖြင့် ပျောက်ပျက်ကုန်၏။ ပရဝါဒေသု၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော ပိစ္ဆာအယူတို့၌။ နိယဓေ၊ ဧကန်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သုတ္တာ၊ ၍။ နပ္ပဗုဇ္ဈန္တိ၊ မနိုးကုန်။ တေသံ၊ တို့၏။ ပဗုဇ္ဈိထံ၊ သိခြင်း နိုးခြင်းငှါ။ ကာလောတိ၊ အခါတည်း” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ဇိ။

ယေသံ၊ တို့အား။ ဓမ္မာ၊ ထိုသည်။ သုသမ္ပုဋ္ဌာ၊ မမေ့ပျောက်ကုန်။ ပရဝါဒေသု၊ တို့၌။ န နိယဓေ၊ မဧကန်ကုန်။ ဝါ၊ မဆောင်အပ်ကုန်။ တေ၊ တို့သည်။ သမ္ပုဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ သမ္မာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ အညာ အညာယ၊ သိကုန်၍။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော လောက၌။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။

၉-မာနကာမသုတ်

၉။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်း။ အဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“ဣဓ၊ ဤလောက၌။ မာနကောပဿ၊ ကိုးပါး အပြားရှိသော မာန်ကို အလိုရှိသော သူအား။ ဒမော၊ စိတ်ကို ဆုံးမကြောင်း တရားသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ အသမာဟိတဿ၊ မတည်ကြည်သောသူအား။ မောနံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ အရညေ၊ တော၌။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ ဝိဟရံ၊ နေသော။ ပမတ္တော၊ ဝေ့လျော့ သောသူသည်။ မဇ္ဈဇေယျဿ၊ သေခြင်း၏တည်ရာဖြစ်သော တေဘုမ္မကဝဋ် တရား၏။ ပါရံ၊ တဖက်ကမ်းဟုဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ န တရေယျာတိ၊ မကူးနိုင်ရာ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကိုး အဘာသိ၊ ။

မာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်ကို။ ပဟာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်၍။ သုဿမာ ဟိတတ္တော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုစေတသော၊ ကောင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗမိ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာ၊ အာယတန အစရှိသည်တို့၌။ ဝိပွမုတ္တော၊ လွတ်သည်ဖြစ်၍။ အရညေ၊ တော၌။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ ဝိဟရံ၊ နေသော။ အပ္ပမတ္တော၊ မပေ့မလျော့သော။ သ-သော၊ ထိုသူသည်။ မဇ္ဈဇေယျဿ၊ သေခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်သော တေဘုမ္မကဝဋ်တရား၏။ ပါရံ၊ ကိုး တရေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀-အရညသုတ်

၁၀။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ။ ဌိတာ ခေါ်၊ သော။ သာဒေဝတာ၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

“အရညေ၊ တော၌။ ဝိဟရန္တနံ၊ နေတော်မူကုန်သော။ သန္တနံ၊ ကိလေသာ ငြိမ်း ပြီးကုန်သော။ ဗြဟ္မစာရိနံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်သော။ ဧကတတ္ထံ၊ တထပ် သော ဆွမ်းကို။ ဘုဗ္ဗမာနာနံ၊ စားကုန်သော အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဝတ္တော၊ အဆင်းသည်။ ဧကေန၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပသီဒတိတိ၊ ကြည်လင်ပါသနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ရွတ်၏။

အတိတံ၊ လွန်လေပြီသော ပစ္စည်းလေးပါးလာဘ်ကို။ နာနုသောစန္တိ၊ မစိုးရိမ်ကုန်။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေးသော ပစ္စည်းလေးပါးလာဘ်ကို။ နပ္ပဇပုန္တိ၊ မထောင့်တကုန်။ ပဗ္ဗုပ္ပန္နေန၊ အပုတ်မရှိ ထိုကော၌ ရသမျှသော ပစ္စည်းလေးပါးလာဘ်ဖြင့်။ ဖာပေန္တိ၊ မျှတကုန်၏။ ယေန၊ ထိုသုံးပါးသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝတ္တော၊ သည်။ ပသီဒတိ၊ ။

အနာဂတပ္ပဇပုပ္ပါယ၊ မရောက်သေးသောလာဘ်ကို တောင့်တခြင်းကြောင့်၎င်း။ အတိ- တဿ၊ လွန်လေပြီသော လာဘ်ကို။ အနုသောစန္ဒာ၊ အဖန်တလဲလဲ စိုးရိမ်ခြင်း ကြောင့်၎င်း။ ဧတေန၊ ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့်။ မာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ယရိတော၊ စိမ်းသော။ နဋေ၊ ကျူသည်။ လုတော၊ ရိတ်ဖြတ်အပ်သည်ရှိသော်။ သုဿတိဣဝ၊ ခြောက်သက်သို့။ သုဿန္တိ၊ ခြောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမော၊ ငွေးဦးစွာသော။ နဋဝဂ္ဂေါ၊ နဋဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုနဋ္ဌဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိးကား -

ဩဆံ ဩဃတရဏသုတ်။ နိမောက္ခံ၊ နိမောက္ခသုတ်။ ဥပနေယျံ၊ ဥပနိယသုတ်။ အစေန္တိ ကထိသိန္နိ စ၊ အစေန္တိသုတ်၊ ကထိသိန္နသုတ်။ ဇာဂရံ၊ ဇာဂရသုတ်။ အပ္ပုဋ္ဌိ-
ဝိဒိတာ၊ အပ္ပုဋ္ဌိဝိဒိတသုတ်။ သုသမ္ပုဋ္ဌာ၊ သုသမ္ပုဋ္ဌသုတ်။ မာနကာမိနာ၊ မာနကာမ
သုတ်နှင့်။ အရညေဒသမော၊ ဆယ်ခုမြောက် အရညသုတ်ကို။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဇေတနံ၊
ထိုကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၂-နန္ဒနဝဂ်
၁-နန္ဒနသုတ်

၁၁။ (ဝေံ မေ သုတ်။ ပ။ အာယုမေ၊ ပေးမြဲ။)

တဩ ခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
ကို။ “ဘိက္ခုဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။
“သဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရား” ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို။ ပစ္စုသောသို၊
ရှေးဗျူနာကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အညတရာ၊ မထင်ရှားသော။ တာဝတိံ-
သကာယိကာ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌နေသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ နန္ဒနေ ဝနေ၊
နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌။ အစ္စရာသထံပရိဝုတာ၊ နတ်သမီးအပေါင်းခြံရံလျက်။ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်
သော။ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာ၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ သမဂီ-
ဘုတာ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရယမာနာ၊ စပွယ်လျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌—

“ယသထိနံ၊ များသော အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ တိဒသာနံ၊ သုံးကျိပ်
သုံးယောက်ကုန်သော။ နရဒေဝါနံ၊ နတ်သားတို့၏။ အာဝါသံ၊ နေထိုင်သော။ နန္ဒနံ၊
နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ န ပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့
သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ န ပဇာနန္တိတိ၊ ပသိကုန်” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။
အဘာသိ၊ ၏။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ရွတ်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အညတရာ၊ တယောက်
သော။ ဒေဝတာ၊ အရိယသာဝကနတ်သမီးသည်။ တံ ဒေဝတံ၊ ထိုပုထုဇဉ်နတ်သားကို—

“ဗာလေ၊ နတ်မိုက်။ သဗ္ဗသင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံကုန်သော တေဘုမ္မကသင်္ခါရတရားတို့
သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်။ (ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။) ဥပ္ပုဋ္ဌိတု၊ ဖြစ်ပြီး၍။ နိဂုဇ္ဈန္တိ၊
ချုပ်ကုန်၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။) ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဖြစ်တတ်၊ ပျက်တတ်သော သဘော
ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတေဘုမ္မကသင်္ခါရတရားတို့၏။ ဝုပသမော၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်
သည်သာလျှင်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ ဣထိ၊ ဤသို့။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအား

ဖြင့်။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝစော၊ စကားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။) တံ၊ သင်သည်။ န ပဇာနာသိတိ၊ မသိ” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ထပ်နှုတ်ပြီ။

၂-နန္ဒတိယုတ်

၁၂။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ခွံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ သဂဝတော၊ ၏။ သန္တိဧကေ၊ ခွံ—

“ပုတ္တိမာ၊ များသောသားရှိသူသည်။ ပုတ္တေဟိ၊ သားတို့ဖြင့်။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ဂေါမာ၊ များသော နွားရှိသူသည်။ ဂေါဟိ၊ နွားတို့ဖြင့်။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ နန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ ဥပမိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ကာမူပဓိတို့သည်။ နရဿ၊ လူကို။ နန္ဒနာ၊ နှစ်သက်စေတတ်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ နိဇ္ဈပဓိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ကာမူပဓိ မရှိ။ သော၊ ထိုသူသည်။ န ဟိ နန္ဒတိတိ၊ မနှစ်သက်” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

ပုတ္တိမာ၊ သည်။ ပုတ္တေဟိ၊ သားတို့ဖြင့်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ဂေါမာ၊ သည်။ ဂေါဟိ၊ နွားတို့ဖြင့်။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ ဥပမိ၊ တို့သည်။ နရဿ၊ ကို။ သောစနာ၊ စိုးရိမ်စေတတ်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ နိဇ္ဈပဓိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုသူသည်။ န ဟိ သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃-နတ္ထိပုတ္တသမသုတ်

၁၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ခွံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ သဂဝတော၊ ၏။ သန္တိဧကေ၊ ခွံ—

“ပုတ္တသမံ၊ သားကို ချစ်ခြင်းနှင့်တူသော။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဂေါသမိတံ၊ နွား တည်းဟူသော ဥစ္စာနှင့်တူသော။ ဝေနံ၊ ဥစ္စာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သုရိယသမာ၊ နေ၏ အရောင်နှင့်တူသော။ အာဘာ၊ အရောင်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သရာ၊ ဆိုင်တို့သည်။ သပုဗ္ဗပရမာတိ၊ သမုဒြာလျှင် အလွန်ဆုံးရှိကုန်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

အတ္တသမံ၊ မိမိကိုယ်ကိုချစ်ခြင်းနှင့် တူသော။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ညေသမံ၊ စပါးတည်းဟူသော ဥစ္စာနှင့် တူသော။ ဝေနံ၊ ဥစ္စာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပညာသမာ၊ ပညာတည်းဟူသော အရောင်နှင့်တူသော။ အာဘာ၊ အရောင်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝေ၊စင်စစ်။ သရာ၊ ဆိုင်တို့သည်။ ဝုဗ္ဗပရမာ၊ မိုက်ရွာခြင်းလျှင် အလွန်ဆုံးရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၄-ဇတ္ထိယသုတ်

၁၄။ ဣပဒံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော သူတို့တွင်။ ဇတ္ထိယော၊ မင်းသည်။ သေဇ္ဇော၊ မြတ်၏။ စတုပ္ပဒံ၊ အခြေလေးချောင်း ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့တွင်။ ဗလီဗဇ္ဇေါ၊ နွားလား

ဥသဘသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယားတို့တွင်။ ကောမာရိ၊ သတို့သွီးအရွယ်၌ ယူအပ်သော မယားသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ယော စ၊ အကြင် သားသည်။ ပုဗ္ဗဇော၊ ရှေးဦးစွာဖွား၏။ သော၊ ထိုသားသည်။ သေဋ္ဌောတိ၊ မြတ်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ ကိံ၊ အဘာသိ၊ ၏။

ဗ္ဗိပဓံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိကုန်သော သူတို့တွင်။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ စတုပ္ပဓံ၊ အခြေလေးချောင်း ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့တွင်။ အာဇာနိ- ယော၊ ဆင်အစရှိသော အာဇာနည်သည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊ မယားတို့တွင်။ သုဏ္ဍသာ၊ လင်၏ စကားကို နာယူ နှစ်သက်စေတတ်သော မယားသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ယော စ၊ အကြင် သားသည်။ အာဏဝေါ၊ မိဘတို့၏ စကားကို နာယူတတ်၏။ သော၊ ထိုသားသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဣတိ ဣသိ မိန့်တော်မူ၏။

၅-သဏမာနသုတ်

၁၅။ ဌိတေ မဇ္ဈနိကေ ကာလေ၊ နေပွန်းမတ်မတ် တည်ရာအချိန်အခါ၌။ ပက္ခိသု၊ သားငှက်တို့သည်။ သန္နိသီဝေသု၊ အပန်းဖြေ နားနေကုန်သည်ရှိသော်။ ဗြဟ္မာရညံ၊ တောအုပ်ကြီးသည်။ သကတေဝ၊ မြည်သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တောသံပေး၏။ တံ၊ ထိုမြည်ခြင်းသည်။ မံ၊ ငါ့အား။ သယံသေ၊ သည်။ (ဟုတု၊ ဖြစ်၍) ပဋိဘာတိတိ၊ ရွေးရှုထင်၏ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ ကိံ၊ အဘာသိ၊ ၏။

ဌိတေမဇ္ဈနိကေကာလေ၊ ၌။ ပက္ခိသု၊ ထိုသည်။ သန္နိသီဝေသု၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ ဗြဟ္မာရညံ၊ သည်။ သကတေဝ၊ ၏။ သာ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ဘုရားအား။ ရထိ၊ မွေ့လျော် ဖွယ်သည်။ (ဟုတု၊ ဖြစ်၍) ပဋိဘာတိ၊ ရွေးရှုထင်၏။ ဣတိ ဣသိ မိန့်တော်မူ၏။

၆-နိဗ္ဗါတနိသုတ်

၁၆။ နိဗ္ဗါ၊ အိပ်ပျော်ခြင်း၎င်း။ တနိ၊ ပျင်းရိခြင်း၎င်း။ ဝိဇမ္ဗိတာ၊ ကိုယ်၏တုန့်လိမ် ခြင်း၎င်း။ အရတိ၊ ကုသိုလ်တို့၌ မမွေ့လျော်ခြင်း၎င်း။ ဘတ္တသမ္ပဒေါ၊ ထမင်းဆီယပ်ခြင်း ၎င်း။ ဝေတန၊ ထိုနိဗ္ဗါစသော ငါးပါးသောဥပက္ခိလေသဖြင့်။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ပါထိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ အရိယမဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရာ မဂ်သည်။ နပ္ပကာသတိတိ၊ ထင်ရှားမပြစ် ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ ကိံ၊ အဘာသိ၊ ၏။

နိဗ္ဗါ၊ ကို၎င်း။ တနိံ၊ ကို၎င်း။ ဝိဇမ္ဗိတံ၊ ကို၎င်း။ အရတိံ၊ ကို၎င်း။ ဘတ္တသမ္ပဒံ၊ ကို၎င်း။ နံ၊ ထိုနိဗ္ဗါစသော ငါးပါးသော ဥပက္ခိလေသကို။ ဝိရိယေန၊ မဂ်နှင့်တကွဖြစ်သော ဝီရိယ ဖြင့်။ ပကာမေတ္တာ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းကြောင့်။ အရိယမဂ္ဂေါ၊ လောကီ လောကုတ္တရာမဂ်သည်။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ ဣတိ ဣသိ မိန့်တော်မူ၏။

၇-ဒုက္ခရသုတ်

၁၇။ အပျုတ္တေန၊ ပညာမရှိသောသူသည်။ သာမညံ၊ ရဟန်းတရားဟု ဆိုအပ်သော အရိယမဂ်ကို။ ဒုက္ခဗျာ၊ ပြုလည်းပြုနိုင်မိ၏။ ဒုတ္တိတိက္ခဿ၊ သည်းခံလည်း သည်းခံနိုင်မိ၏။

ဗာလော၊ မလိမ္မာသောသူသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်ရဟန်းတရားဟု ဆိုအပ်သော အရိယမဂ်၌။ ဝိသိဒ္ဓတိ၊ နှစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းတရားဟု ဆိုအပ်သော အရိယမဂ်၌။ သမ္မာဓာ၊ ဘေးရန်တို့သည်။ ဗဟူဟိ၊ များကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

စိတ္တံ၊ မသင့်သောအားဖြင့် ဖြစ်သောစိတ်ကို။ ဧဝံ န နိဝါရယေ၊ အကယ်၍ မပြစ်ငြားအံ့။ သာမညံ၊ ရဟန်းတရားဟု ဆိုအပ်သော အရိယမဂ်ကို။ ကတိဟံ၊ အဘယ်မျှသောရက်ထို့ပတ်လုံး။ စရေယျ၊ ကျင့်နိုင်ရာအံ့နည်း။ သင်္ကပ္ပိနံ၊ ကာမသင်္ကပ္ပ စသည်တို့၏။ ဝသာနုဂေါ၊ အလိုသို့လိုက်သည်ဖြစ်၍။ ပဒေ ပဒေ၊ အာရုံတိုင်း အာရုံတိုင်း၌။ ဝိသိဒ္ဓေယျ၊ ဆုတ်နှစ်ရာ၏။

အင်္ဂါနိ၊ လည်လျှင် ငါးခုပြောက်သော အင်္ဂါတို့ကို။ သဏေ ကပါလေ၊ မိမိအခွံ၌။ သမောဒဟံ၊ ကောင်းစွာသိမ်းဆည်းသော။ ကုမ္မောဝ၊ လိပ်ကဲ့သို့။ မနောဝိတက္ကေ၊ စိတ်၌ ဖြစ်သော ဝိတက်တို့ကို။ သဏေ ကပါလေ၊ မိမိအာရုံကမ္မဋ္ဌာန်၌။ သမောဒဟံ၊ သိမ်းဆည်းသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အနိဿိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသော မှီရာတို့ကို မမှီသည်ဖြစ်၍။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။ အဟေဋ္ဌယာနော၊ မညည်းဆဲသည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗတော၊ ကိလေသာငြိမ်းအေးခြင်းဖြင့် ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍။ ကဗ္ဗိ၊ တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ န ဥပဝဒေယျ၊ အပြစ်မဆိုရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

က-ဟိရီသုတ်

၁၈။ ဘဒြော၊ ကောင်းသော။ အသော၊ အာဇာနည်မြင်းသည်။ ကသံ၊ ကြိမ်လုံးကို။ အပဗောဓတိ ဣဝ၊ ပယ်၍သိသကဲ့သို့။ (တထာ၊ ထိုအတူ။) ယော ပုရိသော၊ အကြင် ယောက်ျားသည်။ နိန္ဒံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ အပဗောဓတိ၊ ပယ်၍သိ၏။ ဟိရီနိသေဓော၊ ဟိရီဖြင့် အကုသိုလ်တရားကို ဖြစ်တတ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ဝိဇ္ဇတိ၊ မှီသလော။ ဣတိ၊ ၏။

ယော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သတာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ စုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ပပ္ပယျ၊ ရောက်ကုန်၍။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော လောက၌။ သမံ၊ အညီအညွတ်။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိရီနိသေဓော၊ ဟိရီဖြင့် အကုသိုလ်တို့ကို တားမြစ်တတ်ကုန်သော။ ထေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တနုယာ၊ နည်းပါးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၉-ကုဋိကာသုတ်

၁၉။ (မာရိဿ၊ မြတ်စွာဘုရား။) ကဗ္ဗိ၊ အသို့ပါနည်း။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ကုဋိကာ၊ ကျောင်းငယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါသလော။ ကဗ္ဗိ၊ နည်း။ တေ၊ အား။ ကုလာဝကာ၊ အသိုက်အဆုံသည်။ နတ္ထိ၊ လော။ ကဗ္ဗိ၊ နည်း။ တေ၊ အား။ သန္တာနကာ၊ အပျားကုန် ရက်တို့သည်။ နတ္ထိ၊ လော။ ကဗ္ဗိ၊ နည်း။ တေ၊ အား။ ဗန္ဓနာ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

၁-၆၈၅ အရဟတာဝိဝ-၂-၃၄၇-စာပိုဒ်ကဲ့သို့တည်း။ ၂၊ ဓမ္မပဒဂါထာ ၁၄၃-၌ နိဗ္ဗိဒ္ဓိ၏။

(အာဝုသော၊ အချင်းနတ်သား။) တက္က၊ စင်စစ်။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ကုဋိကံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တက္က၊ စင်စစ်။ မေ၊ အား။ ကုလာယကော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တက္က၊ စင်စစ်။ မေ၊ အား။ သန္တာနကော၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တက္က၊ စင်စစ်။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဗန္ဓနာ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အမိ၊ ပြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(မာရိသ၊ ရား။) အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ တေ၊ အရှင်၏။ ကုဋိကံ၊ ကျောင်းငယ်ဟူ၍။ ဗြဟ္မိ၊ ဆိုပါသည်။ အဟံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ တေ၊ ၏။ ကုလာဝကံ၊ အသိုက်ဟူ၍။ ဗြဟ္မိ၊ နည်း။ အဟံ၊ သည်။ ကိံ၊ ကို။ တေ၊ ၏။ သန္တာနကံ၊ အပေးကုန်ရက်ဟူ၍။ ဗြဟ္မိ၊ နည်း။ အဟံ၊ သည်။ ကိံ၊ ကို။ တေ၊ ၏။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍။ ဗြဟ္မိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

(အာဝုသော၊ အချင်းနတ်သား။) မာတရံ၊ အမိကို။ ကုဋိကံ၊ ကုဋိဟူ၍။ တံ၊ သည်။ ဗြဟ္မိ၊ ဆို၏။ ဘရိဟံ၊ မယားကို။ ကုလာဝကံ၊ ဟူ၍။ တံ၊ သည်။ ဗြဟ္မိ၊ ဆို၏။ ပုတ္တော၊ သားတို့ကို။ သန္တာနကော၊ ဟူ၍။ တံ၊ သည်။ ဗြဟ္မိ၊ ဆို၏။ တက္ကံ၊ တက္ကကို။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍။ တံ၊ သည်။ ဗြဟ္မိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောတော်မူ၏။

(မာရိသ၊ ရား။) တေ၊ အား။ ကုဋိကော၊ အမိဟူသော ကျောင်းငယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသည်ကား။ သာယု၊ ကောင်းစွတကား။ တေ၊ အား။ ကုလာဝကော၊ မယားဟူသော အသိုက်သည်။ နတ္ထိ၊ ကား။ သာယု၊ ကောင်းစွတကား။ တေ၊ အား။ သန္တာနကော၊ သားတည်းဟူသော ကုန်ရက်အပေးတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်သည်ကား။ သာယု၊ ကောင်းစွတကား။ တံ၊ သည်။ ဗန္ဓနာ၊ တက္ကတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သည်ကား။ သာယု၊ ကောင်းစွတကား။ ဣတိ၊ ၏။

၁၀-သမိဒ္ဓိသုတ်

၂၀။ (ဝေံ မေ သုတံ စသည် ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ နှ့်။ သဂဝါ၊ ပြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂယော၊ နှ့်။ တပေါဒါရာမေ၊ တပေါဒါရုံကျောင်းနှ့်။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ နှ့်။ အာယသ္မာ၊ သမိဒ္ဓိ။ အရှင်သမိဒ္ဓိသည်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္စုသသမယံ၊ မိုးသောက်အခါနှ့်။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်နှ့်။ တပေါဒါ၊ တပေါဒါဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပရိသိဒ္ဓိတံ၊ သွန်းလောင်းအံ့သောငှါ။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ နှ့်။ တပေါဒေ၊ တပေါဒါဖြစ်နှ့်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပရိသိဒ္ဓိတွာ၊ ပြီး၍။ ပစ္စုတ္တရိတွာ၊ ပြန်တက်၍။ ဧကဝိဝရော၊ တထည်တည်းသောကိုယ်ဝတ်သင်္ကန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ ပုဗ္ဗာပယမာနော၊ ရွေးအတိုင်းဖြစ်စေလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါနှ့်။ အဘိက္ကန္တဝတ္တာ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိသော။ အညာရာ၊ မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်သွားသည်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်အချိန်သည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ လွန်ပြီးသော်။ ဧကဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံထက်ဝန်းကျင်။ တပေါဒါ၊ တပေါဒါဖြစ်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ အရောင်အဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်နှ့်။ အာယသ္မာ၊ သမိဒ္ဓိသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ နှ့်။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်နှ့်။ ဌိတာ၊ ရပ်ပြီးလျှင်။ အာယသ္မန္တံ၊ သမိဒ္ဓိံ။ ကိံ—

“ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ (တံ၊ သင်သည်။) အဘုတော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို မခံစားမှု၍၊ ဘိက္ခုသိ၊ ဆွမ်းခံသွား၏။ န ဘုတော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို မခံစားမှု၍၊ န ဟိ ဘိက္ခုသိ၊ ဆွမ်းခံမသွားပါလင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဘုတော၊ ကာမငါးပါးတို့ကို ခံစားပြီးမှသာ၊ ဘိက္ခုသု၊ ဆွမ်းခံသွားပါလော့။ ကာလော၊ ကာမဂုဏ်မှီဝဲခြင်းငှါ ခန့်သောအခါသည်။ ထံ၊ သင့်ကို။ မာ ဥပစ္စဂါထိ၊ မလွန်စေလင့်” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈာသာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။

(ဒေဝတော၊ နတ်သွီး။) အဟံ၊ ငါသည်။ ကာလံ၊ သေအံ့သောအခါကို။ န ဇာနာမိ၊ မသိ။ ကာလော၊ သေအံ့သောအခါသည်။ (မယံ၊ ငါ့အား) ဆန္ဒော၊ ဖုံးကွယ်သည်ဖြစ်၍။ (ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။) န ဒိဿတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဘုတော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို မခံစားမှု၍။ ဘိက္ခုမိ၊ ဆွမ်းခံသွား၏။ ကာလော၊ ရဟန်းတရားကို အားထုတ်အပ်သော အခါသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာ ဥပစ္စဂါ၊ မလွန်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤ။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုဘုမ္မစိုနတ်သွီးသည်။ ပထဝီယံ၊ ပြေ၌။ ပထိဋ္ဌဟိတော၊ ရပ်တည်၍။ အာဟသ္မန္တံ သမိဒ္ဓိံ၊ ကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ကား။ ဒဟာရာ၊ ငယ်သေး၏။ သုသု၊ ပျိုနုသေး၏။ ကာဠုကေသော၊ ကောင်းစွာမည်းနက်သော ဆံပို၏။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပဌမေန ဝယသ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အနိက္ခိဋ္ဌိတာပိ၊ မြူးတူးပျော်ပါးမခံစားဘူးသေးပါ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မာနုသကေ၊ လျှံဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇ၊ ခံစားပါဦးလော့။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော လူ့ ကာမဂုဏ်ကို။ ဟိတော၊ စွန့်၍။ ကာလိကံ၊ နောင်အခါ၌ ဖြစ်သော နတ်ကာမဂုဏ်ကို။ မာ အနုဇာဝိထိ၊ မတောင့်တပါလင့်” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ နတ်သွီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ ကို။ ဟိတော၊ စွန့်၍။ ကာလိကံ၊ ကို။ န အနုဇာဝါမိ၊ မတောင့်တ။ အာဝုသော၊ နတ်သွီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာလိကဉ္စ၊ နောင်အခါ၌ ဖြစ်သော နတ်ကာမဂုဏ်ကိုလည်း။ ဟိတော၊ စွန့်၍။ သန္နိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော လောကုတ္တရာတရားကို။ အနုဇာဝါမိ၊ တောင့်တ၏။ အာဝုသော၊ နတ်သွီး။ ဟိ၊ မှန်၏။ ကာလိကာ၊ နောင်အခါ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာ၊ နတ်ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဗဟုဓက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲခြင်း ရှိကုန်ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်းရှိကုန်ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်းဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါး၌။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များ၏။ အဟံ ဓမ္မော၊ ဤလောကုတ္တရာတရားသည်။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ အကာလိကော၊ အခါမလင်အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ ဖေပိယသိကော၊ လာလှည့်လှည့်ဟူသော အစီရင်ကို ထိုက်၏။ ဩပနေယျိကော၊ စိတ်၌ကပ်၍ဆောင်ထားထိုက်၏။ ဝိညဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္ထံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကာလိကာ၊ ကုန်သော။ ကာမာ၊ ထိုကို။ ဗဟုဓက္ခာ၊ ကုန်၏ ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ ကုန်၏ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်းဝုတ္တာ၊ ပါကုန်သနည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါး၌။ အာဒိနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များပါသနည်း။ ကထံ၊ ထျှင်းအဟံဓမ္မော၊ ဤလောကုတ္တရာတရားသည်။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကိုပေးတတ်ပါ

သနည်း။ အကာလိကော၊ အခါမလင့်အကျိုးကို ပေးတတ်ပါသနည်း။ ဟိပဿိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟုသော အစီအရင်ကို ထိုက်ပါသနည်း။ ဩပနေယျိကော၊ စိတ်၌ကပ်၍ ဆောင်ထားထိုက် ပါသနည်း။ ဝိညဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ခံစားအပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ အာဂုသော၊ နတ်သွီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နဝေါ၊ အငယ်သာတည်း။ အစိရပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သေး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသာသနာတော်သို့။ အဂုနာ၊ ယခုမှ။ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ တံ၊ ထိုသာသနာကို။ အာစိက္ခိတံ၊ ဟောခြင်းငှါ။ န သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္ပာသဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိတော်မူပြီးသော။ အယံ သော ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ တပေါဒါရာမေ၊ တပေါဒါရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထိုင်ပူဇော်။ ထံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ ထေမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလေလော့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထေ၊ သင့်အား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်။ ဗျာကဓောတိ၊ ဖြေကြား၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ (တံ၊ သင်သည်။) ဓာရေယျာသိ၊ မှတ်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အညာဟိ၊ တပါးကုန် သော။ မဟေသက္ခာဟိ၊ တန်ခိုးကြီးကုန်သော။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ် သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ သောကြောင့်။ အပေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဥပသကံမိတံ၊ ကပ်အံ့သောငှါ။ န သုကဓောမလ္လယံ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တံ၊ သင်သည်။ ထံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ ထေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သစေ ပုစ္ဆေယျာသိ၊ အကယ်၍ မေးလျှောက် ပါအံ့။ (ဝေံ၊ သော်)။ မယမိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ဓမ္မဏာနာယ၊ တရားနာအံ့သောငှါ။ အာဂစ္ဆေယျာမ၊ လာပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဂုသော၊ နတ်သွီး။ ဝေံ၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ တဏှာ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သွီး၏ စကားကို။ ပရိသုတုာ၊ ဝန်ခံ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ၎င်း။ ဥပသကံမိတွာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အသိခါဒေတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ ထင်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒော ခေါ၊ နေပြီးသော။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို—

၂၀။ အာဂစ္ဆေယျာမ၊ လာပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နတ်သွီးကလျှောက်၏။ (ဣသေဟံ မှ ရှေး- အာဂစ္ဆေယျာမာတိတိုင်အောင် ပေယျာလမြုပ်သည်။ နတ်သွီးလျှောက်သည်အတိုင်း ဘုရားရှင် အား ရှင်သမိဒ္ဓိက ပြန်၍လျှောက်သည်။) ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တဏှာ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ် သွီး၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ သစေသစ္စံ၊ အကယ်၍ မှန်သည်ဖြစ်အံ့။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သွီး သည်။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေးသော။ ဣဝေ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ (ဘဝိဏတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။) ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။ သာဒေဝတာ၊ ထိုဘုမ္မစိုး နတ်သွီးသည်။ အာယသ္မန္တံ သမိဒ္ဓိံ၊ ကိ။ “ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ပုစ္ဆ၊ မေးလိုက်လော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ပုစ္ဆ၊ လော့။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ယံ၊ ယင်းအရပ်သို့။ အနုပ္ပတ္တာတိ၊ အစဉ်ရောက်ပြီ”

ဟူသော။ တေ၊ ကိ၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထံ
ဒေဝတံ၊ ထိုနတ်သွားကို...

“အက္ခေယျသည်နော၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌ သတ္တ ပုဂ္ဂလ စသည် အမှတ်ရှိကုန်သော။
အက္ခေယျသို့၊ ခန္ဓာငါးပါး၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ ရာဂ အစရှိသော ရှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့
ဖြင့် တည်ကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အက္ခေယျံ၊ ခန္ဓာငါးပါးကို။ အပရိညာယ၊
သုံးပါးသော ပရိညာတို့ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ မသိခြင်းကြောင့်။ မဇ္ဈနော၊ သေပင်း၏။ ယောဂံ၊
အနှောင်အဖွဲ့ (နိုင်ငံ) သို့။ အာယန္တိ၊ လိုက်ရကုန်၏။

(ခိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။) အက္ခေယျံ၊ ခန္ဓာငါးပါးကိုလည်း။ ပရိညာယ၊
သုံးပါးသော ပရိညာတို့ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ သိခြင်းကြောင့်။ အက္ခေယျံ၊ ပြောဆိုအပ်သော
ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါဟူ၍။ န မညတိ၊ မမှတ်ထင်။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ တံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ
ဟူ၍ မမှတ်ထင်ခြင်းသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဣတိ၊
ထိုကြောင့်တည်း။ ယေန၊ အကြင် (ရာဂစသော) အကြောင်းဖြင့်။ နံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
ကို။ (ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။) ဝဇ္ဇာ၊ (တပ်ခြင်းစသည်ဖြင့်) ပြောဆို
ရ၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ တဿ၊ အား။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။

ယက္ခေ၊ ဘုမ္မစိုး နတ်သွား။ သဗေ ဝိဇာနာသိ၊ အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်အံ့။ ဝဒေဟိတိ၊ ဆို
လော့” ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီး။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်း
အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣမဿ ဓမ္မဿ၊ ဤတရားတော်၏။ ဝိတ္တာရေန၊
အကျယ်အားဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ န အာဇာနာမိ၊ မသိပါ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာဓု၊
တောင်းပန်ပါ၏။ ယတာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ ဖြင့်။
ဘာသိတဿ၊ သော။ ဣမဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဟံ၊ သည်။
ဇာနေယျံ၊ သိနိုင်ရ၏။ တတာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့်
တော်အား။ ဘာသတု၊ ဟောတော်မူစေခြင်းပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။) သမော ဝါ၊ တူသူ
ဟူ၍၎င်း။ ဝိသေသိ ဝါ၊ မြတ်သူဟူ၍၎င်း။ ဥဒ၊ ထိုမျှ။ နိဟိနော ဝါ၊ ယုတ်သူဟူ၍
၎င်း။ ဘညတိ၊ အောက်မေ့၏။ သောပိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ တေန၊ ထိုမာန်ဖြင့်။
ဝိဝဒေထ၊ ငြင်းခုံရ၏။ ယော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော။
ဝိဇာသု၊ မာန်တို့၌။ အဝိကမ္မမာနော၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ။ တဿ၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။
သမောတိ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဝိသေသိတိ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဟိနောတိ၊ ဟူ၍၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
မှတ်ထင်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။

ယက္ခေ၊ ဘုမ္မစိုးနတ်သွား။ သဗေ ဝိဇာနာသိ၊ အကယ်၍ သိငြားအံ့။ ဝဒေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊
ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ အပ်သော။ ဣမဿပိ၊
ဤတရားတော်၏လည်း။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္တာရေန၊ အားဖြင့်။ အာဟံ၊ အကျန်ုပ်သည်။ န
အာဇာနာမိ၊ မသိပါ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သာဓု၊ တောင်ပန်ပါ၏။ပ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ သဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣမဿ၊ ဤတရားတော်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္တာဓေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနေယျံ၊ သိနိုင်ရ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ အား။ ဘာသတု၊ ဟောတော်မူစေချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(ယော၊ အကြင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။) သင်္ခံ၊ တပ်မက်သူ ပြစ်မှားသူ တွေဝေသူ ဟူသော ပညတ်ကို။ ပဟာသိ၊ ပယ်ပြီ။ ဝိမာနံ၊ ကိုးပါး အပြားသို့သော မာန်သို့။ န အဇ္ဈဂါ၊ မကပ်ရောက်။ ဣဓ နာမ ဝုပေ၊ ဤနာမ်ရုပ်တရား၌။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အစ္စန္တိ၊ ဖြတ်ပြီ။ သိန္နဂန္တံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဂန္ထလေးပါးရှိသော။ အနိတံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ နိရာသံ၊ တပ်မက်ခြင်း မရှိသော။ ထံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒေဝါ ဝါ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ မနဿာ ဝါ၊ လူတို့သည်၎င်း။ ဣဓ ဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၎င်း။ ဟရံ ဝါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန် ပြည်၎င်း။ သဂ္ဂေသု ဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၎င်း။ သဗ္ဗနိဝေသနေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တနိဝါသ တို့၌။ ပရိယေသမာနာ၊ ရွာဖွေကုန်သည်ရှိသော်။ န အဇ္ဈာဂမံ၊ မရမတွေ့ကုန်။

ယက္ခေ၊ ဘုမ္မရိုးနတ်သို့။ သဓေပိ ဇာနာသိ၊ အကယ်၍ သိအံ့။ ဝဒေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ သဂဝတာ၊ သည်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ဣမဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို—

သဗ္ဗလောကေ၊ အလုံးစုံသော လောက၌။ ဂာဓယေန ဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ ဝစသာဝါ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ မနဿာ ဝါ၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း။ ကိဉ္ဇေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ န ကယ်ရာ၊ မပြုရာ။ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဇာနော၊ အဆင်အခြင်ပညာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အနတ္တသံဟိတံ၊ အကျိုး စီးပွားနှင့် မစပ်ဟု၎င်းသော။ ဓုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ န ဒေဝဝတာတိ၊ မမှီဝဲရာဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝိတ္တာဓေန၊ အားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဗုတိယော၊ နှစ်ခုပြောကံသော။ နန္ဒနဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။ တဿ၊ ထိုနန္ဒနဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

နန္ဒနာ၊ နန္ဒနသုတ်၎င်း။ နန္ဒဝဂ္ဂေ၊ နန္ဒတိသုတ်၎င်း။ နတ္ထိ ပုတ္တသမေန စ၊ နတ္ထိပုတ္တ သမသုတ်နှင့်တကွ။ ခတ္ထိယော၊ ခတ္ထိယသုတ်၎င်း။ သဏမာနော စ၊ သဏမာနသုတ်၎င်း။ နိဋ္ဌိတန္တိစ၊ နိဋ္ဌိတန္တိသုတ်၎င်း။ ဓုက္ခရံ၊ ဓုက္ခရသုတ်၎င်း။ ဟိရံ၊ ဟိရိသုတ်၎င်း။ နဝမော၊ ကိုးသုတ်ပြောကံဖြစ်သော။ ကုဋိကာ၊ ကုဋိကသုတ်၎င်း။ ဒသမော၊ ဆယ်သုတ်ပြောကံ ဖြစ်သော။ ဝုတ္ထော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃-သတ္တိဝဂ်
၁-သတ္တိသုတ်

၂။ သာသတ္တိနိဒ္ဓါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ဌိတာ ဝေါ၊ သော။ သာဒေဝတာ၊ သည်။ သဂဝတာ၊ ၏။ သန္တိကော၊ ၌—

“သတ္တိယာ၊ လုံဖြင့်။ ဩမဋ္ဌောဝိယ၊ ထိုးအပ်သောသူကဲ့သို့၎င်း။ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်း၌။
 ဥယျမာနောဝ၊ မီးလောင်အပ်သောသူကဲ့သို့၎င်း။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ကာမရာဂပ္ပဟာနာ-
 ယ၊ ကာမရာဂကို ပယ်ခြင်းငှါ။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိပ္ပဇေတိ၊ နေရာ၏” ဟူသော။
 ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

သတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ဩမဋ္ဌောဝိယ၊ ၎င်း။ မတ္တကေ၊ ၌။ ဥယျမာနောဝ၊ ၎င်း။ သိက္ခ၊ သည်။
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိပ္ပဟာနာယ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်ခြင်းငှါ။ သတော၊ ဖြစ်၍။ ပရိပ္ပဇေ၊
 နေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၂-ရုသထိသုတ်

၂၂။ အရုသန္တံ၊ (ကံသည်) မတွေ့ထိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ န ရုသထိ၊ (ဝိပါက်သည်)
 မတွေ့ထိ။ တတော၊ ထို့ပြင်။ ရုသန္တံ၊ (ကံသည်) တွေ့ထိသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။
 ရုသေ၊ (ဝိပါက်သည်) တွေ့ထိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အပ္ပရုဋ္ဌပဒေါသနံ၊ မပြစ်မှား
 အပ်သောသူကို ပြစ်မှားသော။ ဖုသန္တံ၊ (ကံသည်) တွေ့ထိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ရုသထိ၊
 (ဝိပါက်သည်) တွေ့ထိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

☞ ယောဗာလော၊ အကြင်လူမိုက်သည်။ အပ္ပရုဋ္ဌဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော။ သုဒ္ဓဿ၊
 စင်ကြယ်သော။ အနဂံဏဿ၊ ကံလေသာမရှိသော။ ပေါသဿ နရဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 အား။ ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှား၏။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ ခိတ္တော၊ ပစ်လွှင့်အပ်သော။ သုရုမော၊
 သိမ်မွေ့သေးငယ်သော။ ရုဇော၊ မြူသည်။ ခိတ္တံ၊ ပစ်လွှင့်အပ်သူသို့။ ပဇ္ဇေတိ ဣဝ၊ တဖန်
 ပြန်လာသကဲ့သို့။ ဗာမေဝ ဗာလံ၊ ထိုသူမိုက်သို့သာလျှင်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ ပဇ္ဇေတိ၊
 တဖန်ပြန်လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃-ဇောထုတ်

၂၃။ ယာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ အန္ဓောဇော၊ ကိုယ်တွင်း၌ မြှေးရွက်ထုတ်၏။
 ဗဟိဇော၊ ကိုယ်ပ၌ မြှေးရွက်တုတ်၏။ တာယ ဇောယ၊ ထိုတဏှာသည်။ ပဇာ၊ သတ္တဝါ
 အပေါင်းကို။ ဇဋိတာ၊ မြှေးရွက်အပ်ပါ၏။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမ
 နွယ်ဖွား ရှင်တော်ဘုရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏။ ဣမံ ဇဋိံ၊
 ဤ တဏှာတည်းဟူသော အရှုပ်အထွေးကို။ ဂော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိဇ္ဇယေ၊
 ပြည်ရှင်းနိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးမြန်းလျှောက်ထား၏။

နဇော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော။ သပ္ပညော၊ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ ပညာရှိသော။ အာတာပိ၊
 ကံလေသာထိုကို လောင်ကျွမ်းစေထုတ်သော လုံ့လရှိသော။ နိပကော၊ ပါရိယာဓိယ
 ပညာရှိသော။ ယော သိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သိလေ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ၌။
 ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ စိတ္တံ၊ သမာဓိ(စိတ်)ကို၎င်း။ ပညာ၊ ဝိပဿနာပညာကို၎င်း။ သာဝယံ၊

ဖြစ်စေ၏။ ဝါ-ပျားများ၏။ သော သိက္ခာ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣမံ ဇဋ္ဌံ၊ ဤ တဏှာတည်း။ ဟူသော အရှုပ်အထွေးကို။ ဝိဇဋ္ဌိယော၊ ပြည်ရှင်းနိုင်၏။

ယေသံ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဓုဂေါ စ၊ ဓုဂကို၎င်း။ ဒေါသော စ၊ ဒေါသကို၎င်း။ အဝိဇ္ဇာ စ၊ အဝိဇ္ဇာကို၎င်း။ ဝိရာဇိတာ၊ ကင်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဝါ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ။ ဝိဏာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိကုန်၏။ အရဟန္တာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဇဋ္ဌံ၊ တဏှာတည်း။ ဟူသော အရှုပ်အထွေးကို။ ဝိဇဋ္ဌိတာ၊ ပြည်ရှင်းအပ်ပြီ။

ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌။ နာမဉ္စ၊ နာမ်သည်၎င်း။ ဝုပဉ္စ၊ ဝုပသည်၎င်း။ ပဋိပဉ္စ၊ ပဋိပသညာသည်၎င်း။ ဝုပသညာ စ၊ ဝုပသညာသည်၎င်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ငြိမ်း၏။ ဣတ္ထိ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ သော ဇဋ္ဌံ၊ ဤ တဏှာတည်း။ ဟူသော အရှုပ်အထွေးသည်။ သိဇ္ဇတေ၊ ပြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၄-မနောနိဝရဏသုတ်

၂၄။ ယတော ယတော၊ အကြင်အကြင် ကောင်းမှုမကောင်းမှုမှ။ မနော၊ စိတ်ကို။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့။ တတော တတော၊ ထိုထိုကောင်းမှုမကောင်းမှုမှ။ ဓုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ န ဇတိ၊ မဆောက်။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သပ္ပတော၊ အလုံးစုံသော ကောင်းမှုမကောင်းမှုမှ။ မနော၊ စိတ်ကို။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သပ္ပတော၊ အလုံးစုံသော။ ဓုက္ခံ၊ ဆင်းရဲမှ။ ပယုဇ္ဈတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

သပ္ပတော၊ အလုံးစုံသောအမှုမှ။ မနော၊ စိတ်ကို။ န နိဝါရယေ၊ မတားမြစ်ရာ။ သံယတတ္ထံ၊ ကောင်းစွာစောင့်စည်းအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာဂတံ၊ ရောက်သော။ မနော၊ စိတ်ကို။ န နိဝါရယေ၊ မတားမြစ်ရာ။ ယတော ယတော စ၊ အကြင် အကြင် အယောနိသောမနသိကာရမှ။ ပါပကံ၊ အကုသိုလ်သည်။ အာဂတံ၊ ရောက်လာ၏။ တတော တတော၊ ထိုထို အယောနိသောမနသိကာရမှ။ မနော၊ စိတ်ကို။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၅-အရဟန္တသုတ်

၂၅။ ယော သိက္ခာ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်သည်။ ကတာဝိ၊ မဂ်ကိစ္စကိုပြုပြီးသည်။ ဝိဏာသဝေါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိသည်။ အန္တိမ-ဒေဟဓာရီ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ခန္ဓာကို ဆောင်လေ့ရှိသည်။ ယောတိ၊ ပြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ “အဟံ သည်။ ဝဒါမိတိပိ၊ ဆို၏” ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာပါ

၁။ ပါဠိ “ဗ သပ္ပတော မနော နိဝါရယေ” ရှိ၏။ “ဗ သပ္ပတော မနော နိဝါရယေ” ရှိမှသင့်၏။ သိ သျှာမူတို့၌လည်း ဤအတိုင်း ရှိ၏။

သလော။ သော၊ သည်။ “မမံ၊ ငါ့ကို။ ဝဒန္တိတိပိ၊ ဆိုကုန်၏” ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

☞ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ အရဟံ၊ သည်။ ကဏာဝိ၊ သည်။ ခိဏာသဝေါ၊ သည်။ အန္တိမ-
ဒေဟဓာရိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိတိပိ၊ ဆို၏”
ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သော၊ သည်။ “မမံ၊ ငါ့ကို။ ဝဒန္တိတိပိ၊ ဆိုကုန်၏”
ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သော၊ သည်။ ကုသလော၊ ခန္ဓာစသည်တို့၌ လိမ်မာ
သည်ဖြစ်၍။ လောကော၊ လောက၌။ သမညံ၊ အခေါ်အဝေါ်ကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။
ဝေါဟာရမတ္တေန၊ ဝေါဟာရမျှဖြင့်။ ဝေါဟရေယျ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။

ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ အရဟံ၊ သည်။ ကဏာဝိ၊ သည်။ ခိဏာသဝေါ၊ သည်။ အန္တိမ-
ဒေဟဓာရိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ မာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်သို့။
ညဂမ္မ၊ ကပ်ဆောက်၍။ “အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိတိပိ၊ ဆို၏” ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ
ပါသလော။ သော၊ သည်။ “မမံ၊ ငါ့ကို။ ဝဒန္တိတိပိ၊ ဆိုကုန်၏” ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊
ဆိုရာပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

ပဟိနမာနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော မာန်ရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဂန္ဓာ၊ ဂန္ဓထို
သည်။ န သန္တိ၊ မရှိကုန်။ အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။
မာနဂန္ဓာ၊ မာနဂန္ဓတို့ကို။ ဝိဇုပိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ။ သုမေဓော၊ ကောင်းသော
ပညာရှိသော။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ မညတံ၊ တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ မညနာတရားကို။
ဝိတိဝတ္ထော၊ လွန်မြောက်ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ “အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိတိပိ၊ ဆို၏”
ဟူ၍လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သော၊ သည်။ “မမံ၊ ငါ့ကို။ ဝဒန္တိတိပိ၊ ဆိုကုန်၏” ဟူ၍
လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကုသလော၊ ခန္ဓာစသည်တို့၌ လိမ်မာ
သည်ဖြစ်၍။ လောကော၊ လောက၌။ သမညံ၊ အခေါ်အဝေါ်ကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။
ဝေါဟာရမတ္တေန၊ ဝေါဟာရမျှဖြင့်။ ဝေါဟရေယျ၊ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။

၆-ပဇ္ဇောထသုတ်

၂၆။ ယေဟိ၊ အကြင် အရောင်အလင်းတို့ဖြင့်။ လောကော၊ လောကသည်။ ပကာသတိ၊
ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ ဇောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ပဇ္ဇောတာ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်
သော အရောင်အလင်းတို့သည်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့ပါနည်း။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုဗ္ဗံ၊
မေးလျှောက်ခြင်းငှါ။ အာကမ္ပာ၊ လာရောက်ကြပါကုန်၏။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။
တံ၊ ထိုအမေး၏ အဖြေကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဇာနေမု၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

၁။ ဘဝန္တံ ပုဗ္ဗံ မာဂမ္ပာတိ မဟံ ဟိ “ဘဝန္တံ ပုဗ္ဗိဿာမာ”တိ တထော တထော ဧက္ကဝိဇ္ဇာ
ဇာကတာတ အတ္ထော၊ သုတ္တ-နိဗ္ဗ ၁-၅၀-နှင့် အညီ “ဘဝန္တံ နင့် အာကမ္ပာ” ဝိပူ သင့်၏။

လောကော၊ လောကဉ္စ။ ပဇ္ဇောတာ၊ အရောင်အလင်းတို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးမျိုး
တို့တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤလောကဉ္စ။ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော အရောင်အလင်းသည်။
န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ ဒိဝါ၊ နေဉ္စ။ ထပတိ၊ တောက်ပ၏။ စန္ဒိမာ၊
လသည်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ္စ။ အာတာတိ၊ တောက်ပ၏။

အထ၊ ထိုမှတပါး။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဒိဝါ၊ နေဉ္စ။ ရတ္တိံ၊ ညဉ္စ။ တတ္တတတ္ထ၊
ထိုထိုအရပ်၌။ ပကာသတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ သပ္ပု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တပတံ၊
အရောင်အလင်းတို့တွင်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ ဧသော အာသာ၊ ထိုဘုရားတည်းဟူသော
အရောင်အလင်းသည်။ အနတ္တရာ၊ မိမိထက်အမြတ်မရှိ (အမြတ်ဆုံးတည်း)။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏။

၇-သရသုတ်

၂၇။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ သရာ၊ သံသရာအိုင်တို့သည်။ နိဝတ္တန္တိ၊ ဆုတ်နှစ်ကုန်ပါ
သနည်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝဋံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်။ န ဝတ္တတိ၊ မဖြစ်မလည်ပါသနည်း။
ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နာမဉ္စ၊ နာမ်သည်၎င်း။ ဂ္ဂုဉ္စ၊ ရုပ်သည်၎င်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။
ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်ငြိမ်းပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌။ အာပေါ စ၊ အာပေါဓာတ်သည်၎င်း။ ပထဝီ စ၊ ပထဝီဓာတ်
သည်၎င်း။ တေဇော စ၊ တေဇောဓာတ်သည်၎င်း။ ဝါယော စ၊ ဝါယောဓာတ်သည်၎င်း။
န ဂါဓတိ၊ ပထောက်သည်။ အတော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်မှ။ သရာ၊ သံသရာအိုင်တို့သည်။ နိဝတ္တန္တိ၊
ဆုတ်နှစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ ဝဋံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်။ န ဝတ္တတိ၊ မဖြစ်မလည်။ ဧတ္ထ၊
ဤနိဗ္ဗာန်၌။ နာမဉ္စ၊ သည်၎င်း။ ဂ္ဂုဉ္စ၊ သည်၎င်း။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊
ချုပ်ငြိမ်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဂ-မဟာဓမ္မနသုတ်

၂၈။ မဟာဓမ္မာ၊ များသောဥစ္စာရှိကုန်သော။ မဟာဘောဂါ၊ များသောအသုံးအဆောင်
ရှိကုန်သော။ ရဋ္ဌဝန္တော၊ ထိုင်းရွှင်ပြစ်ကုန်သော။ ဧတ္ထိယာပိ၊ မင်းတို့သည်သော်လည်း။ ကာ-
မေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အနုလင်္ကာ၊ တန်ပြီဟုပြစ်ခြင်းကို မပြုနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။
အညမညံ၊ အချင်းချင်း၏ ဥစ္စာကို။ အသိဂိဇ္ဈန္တိ၊ အလွန်မက်မောတောင့်ထကြကုန်၏။

ဥဿုက္ကလာတေသု (အထူးထူးသောကိစ္စတို့၌) ဖြစ်သော ကြောင့်ကြမိကုန်သော။
ဘဝသောတာနုသာရိသု၊ ဘဝရေအယဉ်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ တေသု၊ ထိုသူတို့တွင်။
ကော၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ဣစ၊ ဤလောကဉ္စ။ တဏှံ၊ တပ်မက်ခြင်းတဏှာကို။ ပဗဟံသု၊
ပယ်စွန့်ပြီးဖြစ်ပါကုန်သနည်း။ လောကသ္မိံ၊ လောကဉ္စ။ ဂေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။
သနုဿုကာ၊ ကြောင့်ကြမိမိပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

(ယေ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။) အဂါရံ၊ အိမ်သူနှင့်အိမ်ကို။ ဟိတု၊ စွန့်၍။
ပိယံ၊ ချစ်အပ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားသွီးကို၎င်း။ ပသု၊ ကျွန်ုပ်တို့သော ဥစ္စာကို၎င်း။ ဟိတု၊
စွန့်၍။ ဒုဂ္ဂု၊ ရာဂကို၎င်း။ ဒေါသု၊ ဒေါသကို၎င်း။ ဟိတု၊ စွန့်၍။ အဝိဇ္ဇု၊

အဝိဇ္ဇာကိုလည်း။ ဝိရာဇိယ၊ ကင်းစေ၍။ ဝါ-ဇျက်စီး၍။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အရဟန္တာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံယူထိုက်ကုန်၏။ ဝိတာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသ္မိံ၊ လောကသုံးပါး၌။ အနုဿကော၊ ကြောင့်ကြမရှိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၉-စတုစက္ကသုတ်

၂၉။ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော ရှင်တော်ဘုရား။ (ယံ သရီရံ၊ အကြင် ကိုယ်သည်။) စတုစက္ကံ၊ လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်စက်ရှိ၏။ နဝဓ္မာရံ၊ ကိုးပါးသော ဓမ္မာရံရှိ၏။ ပုဏ္ဏံ၊ မစင်တို့ဖြင့် ပြည့်၏။ လောဘေန၊ တဏှာနှင့်။ သံယုတံ၊ ယှဉ်စပ်၏။ ပက်ဇာတံ၊ အမိဝမ်းဟူသောညွန့်၌ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုကိုယ်မှ။ ကထံ၊ အဘယ် အကြောင်းဖြင့်။ ယာတြာ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းသည်။ သဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

နန္ဒိံစ၊ အားကြီးသော အယုက်ဥပနာဟဟူသော ချည်ကြိုးကို၎င်း။ ဝရတ္တဉ္စ၊ ကြွင်း သော ကိလေသာဟူသော သားရေကြိုးကို၎င်း။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာလှသော။ ဣစ္စာလောဘဉ္စ၊ ဣစ္စာလောဘကို၎င်း။ သမူလံ၊ အဝိဇ္ဇာလျှင် အမြစ်အရင်းရှိသော။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အဗ္ဗယု၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် နတ်၍။ ဝေံ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ ယာတြာ၊ ထွက်မြောက် ခြင်းသည်။ သဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀-ဧဝိဇဇသုတ်

၃၀။ ဧဝိဇဇံ၊ ဧဝိမည်သော သားကောင်၏ မြင်းခေါင်းနှင့်တူသော မြင်းခေါင်းတော် လည်း ရှိတော်မူသော။ ကိသံ၊ ခန္ဓာကိုယ်တော်လည်း မဝလွန်းရုံ ကြုံတော်မူသော။ ဝီရံ၊ လုံ့လလည်းရှိတော်မူသော။ အပ္ပါဟာရံ၊ နည်းသော အာဟာရလည်း ရှိတော်မူသော။ အလောလုပ္ပံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ လျှပ်ပေါ်ခြင်းလည်း ရှိတော်မူသော။ ဧကစရံ၊ တကောင်တည်း ကျက်စားသော။ သိဟံဝ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၎င်း။ ဧကစရံ၊ တကောင်တည်း ကျက်စားသော။ နာဂံဝ၊ ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့၎င်း။ ဧကစရံ၊ တကိုယ်တော်တည်း ကျင့်သုံး တော်မူသော။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အနုပေက္ခိနံ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း ရှိတော်မူသော ပြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသကံမ္မ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍။ (မယံ၊ တပည့်တော် နတ်အများတို့ သည်။) ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ပါကုန်၏။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ အပေါင်းမှ။ ပမုစ္စတိ၊ ကင်းလွတ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားကြကုန်ပြီ။

☞ လောကေ၊ လောက၌။ မနောဆဋ္ဌာ၊ မနလျှင် ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ပဉ္စကာ- မဂုဏာ၊ ငါးမျိုးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဝေဇိတာ၊ ဟောကြားသီစေတော် မူအပ်ကုန်ပြီ။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးနာမ်ရုပ်တရား၌။ ဆန္တံ၊ တပ်မက်သော ရာဂကို။ ဝိရာဇေတွာ၊ ကင်းစေ၍။ ဝေံ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ ပမုစ္စတိ၊ ကင်းလွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတိယော၊ သော။ သတ္တိဝရော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ထာ၊ ထိုသတ္တိဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

သတ္တိယာ၊ သတ္တိသုတ်နှင့်တကွ။ ဖုသတိစေ၊ ဖုသတိသုတ်၎င်း။ ဇဋ္ဌာ၊ ဇဋ္ဌာသုတ်၎င်း။ ပနောနိဝါရဏာ၊ ပနောနိဝါရဏသုတ်၎င်း။ အရဟန္တေန၊ အရဟန္တသုတ်နှင့်တကွ။ ပဇ္ဇောတော၊ ပဇ္ဇောတသုတ်၎င်း။ သရာ၊ သရသုတ်၎င်း။ မဟဗ္ဗနေ၊ မဟဗ္ဗနံ၊ မဟဗ္ဗနသုတ်၎င်း။ နဝမံ၊ ကိုးသုတ်ပြောက်ပြစ်သော။ စတုစက္ကေန စတုစက္ကံ၊ စတုစက္ကသုတ်၎င်း။ ဧဝံဇာတေန ဧဝံဇာတံ၊ ဧဝံဇာတသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ သယ်သုတ်တို့သည်။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၄-သတုလ္လပကာယိကဝဂ်
၁-သဒ္ဓိသုတ်

၃၁။ (ဝေ မေ သုတ် စသည်ပေးပြီ။) အထခေါ၊ နှံ။ သံမ္ပဟုလာ၊ ကုန်သော။ သတုလ္လပကာယိကာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကို ဆောက်တည်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဟောပြော၍ နတ်ပြည်၌ဖြစ်ကုန်သော။ အဘိက္ကန္တဝတ္ထာ၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဒေဝတာယော၊ နတ်တို့သည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ ည၌။ ဧဝံဇာတော၊ သော။ ဇေတဝနံ၊ ကို။ ဩသာသေတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ နှံ။ အဋ္ဌံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ နှံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ ဧကော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သားသည်။ ဘဂဝထော၊ ၏။ သန္တိဏေ၊ နှံ—

“သဒ္ဓိဓေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ပေါင်းပေါ်ရာ၏။ သဒ္ဓိ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ သန္တဝံ၊ ပေါင်းပေါ်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။ သထံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္ပံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်။ န ဟောတိတိ၊ မဖြစ်”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

အထခေါ နှံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ပ။ ဘဂဝထော၊ ၏။ သန္တိဏေ၊ နှံ—

“သဒ္ဓိဓေဝ၊ တို့နှင့်သာလျှင်။ သမာသေထ၊ ရာ၏။ သဒ္ဓိ၊ တို့နှင့်။ သန္တဝံ၊ ကို။ ကုဗ္ဗေထ၊ ရာ၏။ သထံ၊ တို့၏။ သဒ္ဓမ္ပံ၊ ကို။ အညာယ၊ ၍။ ပညာ၊ ပညာကို။ လမ္ပတိ၊ ရအပ်၏။ အညထော၊ သူတော်ကောင်းမှ ထပါသော သူမိုက်မှ။ ပညာ၊ ကို။ န လမ္ပတိတိ၊ မရအပ်”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၁။ “သုဂဏသ သုဂဏစီဝရံ”ကိုသို့ “သဒ္ဓမ္ပံ”ဟု သမာသိပြီးလျှင်သော် သာမညဖြစ်၍ “သထံ”ဟု ဝိသေသန မှုရသည်။

အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝတော၊ ဇ်။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“သဗ္ဗိရော၊ တိန္ဒုသာလျင်။ သမာသေထ၊ ရုဇ်။ သဗ္ဗိ၊ တိန္ဒု။ သန္တဝံ၊ ကိ။ ကုဗ္ဗေထ၊ ရုဇ်။ သတံ၊ တိဇ်။ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ အညာယ၊ ဌံ။ သောကမဇ္ဈေ၊ စိုးရိမ်သူတို့၏ အလယ်၌။ န သောစတိတိ၊ “မရိုးရိမ်” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကိ။ အဘာသိ၊ ပြီ။

☞ အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝတော၊ ဇ်။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“သဗ္ဗိရော၊ တိန္ဒုသာလျင်။ သမာသေထ၊ ရုဇ်။ သဗ္ဗိ၊ တိန္ဒု။ သန္တဝံ၊ ကိ။ ကုဗ္ဗေထ၊ ရုဇ်။ သတံ၊ တိဇ်။ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ အညာယ၊ ဌံ။ ဉာတိမဇ္ဈေ၊ သေပျိုးတို့၏ အလယ်၌။ ဝိရောစတိတိ၊ တင့်တယ်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကိ။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝတော၊ ဇ်။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“သဗ္ဗိရော၊ တိန္ဒုသာလျင်။ သမာသေထ၊ ရုဇ်။ သဗ္ဗိ၊ တိန္ဒု။ သန္တဝံ၊ ကိ။ ကုဗ္ဗေထ၊ ရုဇ်။ သတံ၊ တိဇ်။ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ အညာယ၊ ဌံ။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုဂတိံ၊ သုဂတိဘုံသို့။ ဂစ္ဆန္တိတိ၊ ရောက်ကုန်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကိ။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝတော၊ ဇ်။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“သဗ္ဗိရော၊ တိန္ဒုသာလျင်။ သမာသေထ၊ ရုဇ်။ သဗ္ဗိ၊ တိန္ဒု။ သန္တဝံ၊ ကိ။ ကုဗ္ဗေထ၊ ရုဇ်။ သတံ၊ တိဇ်။ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ အညာယ၊ ဌံ။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သာတတံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဝါ-ချမ်းသာစွာ။ တိဋ္ဌန္တိတိ၊ တည်ကုန်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကိ။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏စကားသည်။ သုဘာသိတံ နုခေါတိ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားမည်ပါသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ သဗ္ဗာသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်နတ်သားတို့၏စကားသည်။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းပရိယာယ် အားဖြင့်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားမည်ပေ၏။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ မမပိ၊ ငါဘုရား၏ စကားကိုလည်း။ သုဏာထ၊ နာကုန်ဦးလော့။

“သဗ္ဗိရော၊ တိန္ဒုသာလျင်။ သမာသေထ၊ ရုဇ်။ သဗ္ဗိ၊ တိန္ဒု။ သန္တဝံ၊ ကိ။ ကုဗ္ဗေထ၊ ရုဇ်။ သတံ၊ တိဇ်။ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ အညာယ၊ ဌံ။ သဗ္ဗုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ ပမုစ္စတိ၊ ကင်းလွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမံ၊ ဤစကားထော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တာ ဒေဝတာယော၊ ထိုနတ်တို့သည်။ အတ္ထမနာ၊ မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ-ပိထိသောမနဿတိဖြင့် ယူအပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒကိထံ၊ အရိုအသေကို။ ကတွာ၊ ပြ၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ အန္တရဓာယိံ သု၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၂-မစ္ဆရီသုတ်

၃၂။ (ကေံ သမံ သေဉ် ပေးမြဲ။) ကေမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတာခေါ၊ သော။ ကော၊ တယောကံသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“မစ္ဆရာ စ၊ ဝန်တိုသောကြောင့်၎င်း။ ပမာဒါ စ၊ မေ့လျော့သောကြောင့်၎င်း။ ဝေံ၊ ဤအကြောင်းနှစ်ပါးတို့ကြောင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ န ဝိယတိ၊ မပေးလှူအပ်-မပေးလှူနိုင်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ အာကမ္မာနေန၊ အလိုရှိသော။ ဝိဇာနတော၊ ဒါန၏အကျိုးကို သိသောသူသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေယျံ၊ ပေးလှူနိုင်သည်။ ဟောတီတိ၊ ပြစ်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“မစ္ဆရီ၊ ဝန်တိုသောသူသည်။ ယဿ၊ အကြင်ဘေးမှ။ ဘိဇောဝ၊ ကြောက်သည် ဖြစ်၍သာလျှင်။ န ဒဒါတိ၊ မပေးလှူ။ အဒေတော၊ မပေးလှူသောသူအား။ တဒေဝဿံ၊ ထိုဘေးသည်သာလျှင်။ ဖုသတိ၊ တွေ့ထိ၏။ မစ္ဆရီ၊ ဝန်တိုသောသူသည်။ ဇိစစ္စာစ၊ ဆာလောင်ခြင်း၎င်း။ ပိပါသာစ၊ မှတ်သိပ်ခြင်း၎င်း။ ယဿ၊ အကြင် ဆာလောင်မှတ်သိပ် ခြင်းဘေးမှ။ ဘာယတိ၊ ကြောက်၏။ တပေဝံ၊ ထိုဆာလောင်မှတ်သိပ်ခြင်းဘေးသည် သာလျှင်။ ဗာလံ၊ သူမိုက်ကို။ အသ္မိံ လောကေ စ၊ ဤလောက၌၎င်း။ ပရမိံ စ၊ တမလွန် လောက၌၎င်း။ ဖုသတိ၊ တွေ့ထိ၏။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မစ္ဆရံ၊ ဝန်တိုခြင်း အညစ်အကြေးကို။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ မလာဘိသု၊ ဝန်တိုခြင်း အညစ်အကြေးကို လွှမ်းမိုးနိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဇ္ဇာ၊ ပေးလှူရာ၏။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။ ပရလောကသ္မိံ၊ တမလွန်လောက၌။ ပါတိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ ထောက်ရာ-တည်ရာ-အားထားရာတို့သည်။ ဟောန္တီတိ၊ ပြစ်ကုန်၏” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“သဟဗ္ဗတံ၊ အတူတကွ ခရီးသွားဖော်ဖြစ်သော သူတို့သည်။ ပန္နာနံ၊ ခရီးသွားဖော် ဖြစ်သော သူတို့အား။ ပဝေစ္ဆန္တိ၊ ခဲ့ခြမ်းဝေဖန်၍ ပေးကုန်သကဲ့သို့။ ယေ၊ အကြင် သံသရာခရီးသွားဖော်ဖြစ်သော သူတို့သည်။ အပ္ပသ္မိံ၊ အနည်းငယ်သော မိက္ခာသည်။ (သတိ၊ ရှိသော်။) ပဝေစ္ဆန္တိ၊ ခဲ့ခြမ်းဝေဖန်၍ ပေးကုန်၏။ တေ၊ ထိုသံသရာခရီး သွားဖော်ဖြစ်သော သူတို့သည်။ မတေသု၊ (အထက်ရှင်ချင်လျက် အလှူပေးလေ့မရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်) သူသေမည်ကုန်သော သူတို့တည်း။ န ဝိယန္တိ၊ သေသည်မမည်ကုန်။ ဒေသော၊ ဤသဘောသည်။ သနန္တနော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ သဘောတည်း။

ကော၊ အချို့သောသူတို့သည်။ အပ္ပသ္မိံ၊ အနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုသည်။ (သတိ၊ ရှိသော်။) ပဝေစ္ဆန္တိ၊ ခဲ့ခြမ်းဝေဖန်၍ ပေးလှူကုန်၏။ ကော၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဗဟုနာ၊ များစွာသော စည်းစိမ်နှင့်။ (သမန္နာဂတာပိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော်လည်း။) န ဝိစ္စရေ၊ မပေးလှူကုန်။ အပ္ပသ္မာ၊ အနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုမှ။ ဝိန္နာ၊ ပေးလှူအပ်သော။

စက္ကိဏာ၊ အလှူကို။ သဟဿေန၊ တထောင်နှင့်။ သမံ၊ အမျှ။ မိတာတိ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ သဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ဌ—

“ဒုဗ္ဗဒံ၊ ပေနိုင်ခဲ့သည်ကို။ ဒဒမာနာနံ၊ ပေးလှူကုန်သောသူတို့၏။ ကမ္ပံ၊ အမှုကို၎င်း။ ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သည်ကို။ ကုဗ္ဗတံ၊ ပြုသောသူတို့၏။ ကမ္ပံ၊ အမှုကို၎င်း။ အသန္တော၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့သည်။ နာနုကုဗ္ဗန္တိ၊ အတုလိုက်၍မပြုနိုင်ကုန်။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မော၊ သဘောသည်။ ဒုရန္တယော၊ အတုလိုက်နိုင်ခဲ့၏။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သတဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၎င်း။ အသတဉ္စ၊ သူယုတ်မာတို့ ၏၎င်း။ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ။ ဂတိ၊ သွားရာကတိသည်။ နာနာ၊ အသီးသီးသည်။ ဝါ ထူးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသန္တော၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်မာတို့သည်။ နိရယံ၊ ငရဲ သို့။ ယန္တိ၊ သွားကုန်၏။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သဂ္ဂပရာယနာ၊ နတ်ပြည် လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိတိ၊ ပြင်ကုန်၏” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ စကားသည်။ သုဘာသိတံ န ခေါတိ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ် သော စကားမည်ပါသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သဗ္ဗာသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်နတ်သားတို့၏စကားသည်။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းပရိယာယ်အားဖြင့်။ သုဘာ သိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားမည်ပေ၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မမပိ၊ ငါဘုရား၏ စကားကိုလည်း။ သုဏာထ၊ နာကုန်ဦးလော့။

ဟောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ သမ္ပူကံ၊ ကောက်သင်းကောက်အလုပ်ကို။ ဓရံ၊ ပြုကျင့်လျက်။ ဒါဇ္ဈ၊ မယားကိုလည်း။ ပေါသံ၊ ကျေးမွေးလျက်။ အပ္ပကသ္မိံ၊ အနည်း ငယ်သောအလှူကို။ ဒဒံ၊ ပေးလှူလျက်။ ဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားကို။ ဓရေ၊ ကျင့် ၏။ သဟဿယာဂီနံ၊ အလှူခံတထောင်အား လှူကုန်သောသူတို့၏။ သဟဿာနံ သတံ၊ တသိန်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုအလှူခံ ဆယ်ကုဋေအား လှူသော အလှူရှင်၏ အလှူတို့သည်။ တထာပိဿေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကောက်သင်းကောက် အလုပ် သမား၏ အနည်းငယ်အလှူ၏။ ကလပ္ပိ၊ အစိတ်တရာတွင် တစိတ်တရို့ကိုမျှလည်း။ နာဂ္ဂန္တိ၊ အဖိုးမထိုက် မရှိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

“ဝိပုလော၊ ပြန်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတော၊ များမြတ်သော။ ဧသော ယညော၊ ဤ အလှူသည်။ သမေန၊ အသင့်အတင့်အားဖြင့်။ ဝိနုဿ၊ ပေးလှူအပ်သော သူဆင်းရဲ အလှူ၏။ အတ္ထံ၊ အဖိုးကို။ ဂေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ န တေ၊ မမှီမရောက်ပါ

၁။ ထိုခါပြီး သဒ္ဓိသုတ်၌ “ဘဂဝန္တံ တေဒဝေါစ” ဟောရ၍ “သဂဝတော သန္တိကော” ဟု မရှိသင့်၊ တေဒဝေါစ ရှိသမျှ၌ သဂဝန္တံ ဟ ကံ ပုဂံဖြင့်သာ ရှိသင့်၏။

သနည်း။ သဟဿယာဂိနံ၊ အလှူခံတထောင်အား လှူကုန်သောသူတို့၏။ သဟဿာနံ-
 သတံ၊ တသိန်းသည်။ (ဟောတိ၊ ခါ။) တေ၊ ထိုဒါးလှူခံဆယ်ကုဋေအား လှူသော
 အလှူရှင်၏အလှူတို့သည်။ တထာဝိဇဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော သူဆင်းရဲအလှူ၏။
 ကလမ္ပိ၊ အစိတ်တရာတွင် တစိတ်တပိုကိုမျှလည်း။ ကထံ၊ ဘယ်အကြောင်းကြောင့်။
 နာဂ္ဂန္တိတိ၊ အဖိုးမထိုက် မမှီပါကုန်သနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဗ္ဗ-
 ဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

ဧကေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော ကံသုံးပါး၌။ နိဝိဋ္ဌာ၊
 သက်ဝင် တည်နေကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဆေတုာ၊ ပုတ်ခတ်ကုန်၍။ ဝစိတုာ၊ သတ်ဖြတ်ကုန်၍။
 အထ၊ ထို့ပြင်။ သောဇယံတုာ၊ စိုးရိမ်စေကုန်၍။ ဒဒန္တိ၊ လှူဒါန်းကုန်၏။ အဿုမုခါ၊
 မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ပြည့်လျှမ်းသော။ သဒဏ္ဍာ၊ လုံတံနှင့်တကွသော။ သာ ဒက္ခိဏာ၊
 ထိုအလှူသည်။ သမေန၊ အသင့်အတင့်အားဖြင့်။ ဒိန္နဿ၊ ပေးလှူအပ်သော အလှူ၏။
 အတ္ထံ၊ အဖိုးသို့။ န တေ၊ မမှီမရောက်။

ဧဝံ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ သဟဿယာဂိနံ၊ တို့၏။ သဟဿာနံ သတံ၊ တသိန်း
 သည်။ (ဟောတိ၊ ခါ။) တေ၊ တို့သည်။ တထာဝိဇဿ၊ ခါ။ ကလမ္ပိ၊ ကိုမျှလည်း။ နာဂ္ဂန္တိ
 အဖိုးမထိုက် မမှီကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပိန်တော်မူ၏။

၃-သာဓုသုတ်

၃၃။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ ပ။ အဋ္ဌသု၊ ပေးပြု။) ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ ဧကော၊
 သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ခါ။ သန္တိဧကေ၊ ၌—

“မာရိဿ၊ ဆင်းရဲကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်းသည်။
 သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်တည်း။

မစ္စေဓု စ၊ ဝန်တိုခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပမာဒါ စ၊ မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဧဝံ၊
 ဤအကြောင်း နှစ်ပါးကြောင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ န ဒိယတိ၊ မပေးလှူအပ် မပေးလှူနိုင်။
 ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ အာကင်္ဂမာနေန၊ အလိုရှိသော။ ဝိဇာနတာ၊ အလှူ၏ အကျိုးကို
 သိသောသူသည်။ ဒေယံ၊ ပေးလှူနိုင်သည်။ ဟောတိတိ၊ ပြစ်၏” ဟူသော။ ဣပံ ဥဒါနံ၊
 ဤဥဒါနံကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အပဏ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ခါ။ သန္တိဧကေ၊ ၌—

“မာရိဿ၊ ဘုရား။ ဒါနံ၊ သည်။ သာဓုခေါ၊ တည်း။ အပ္ပကသ္မိံ၊ အနည်းငယ်
 မျှသော အလှူဝတ္ထုသည်။ (သတိ၊ ရှိသော်။) ဒါနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ကောင်း၏။

ဧကေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ အပ္ပကသ္မိံ၊ အနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုသည်။
 (သတိ၊ ရှိသော်။) ပဝေစ္စန္တိ၊ ခြံခြမ်းဝေဖန်၍ ပေးကုန်၏။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဗဟုနာ၊
 များစွာသော စည်းစိမ်နှင့်။ (သမန္နာဂတာပိ၊ ပြည့်စုံကုန်သော်လည်း) န ဒိစ္စဓေ၊
 မပေးလှူကုန်။ အပ္ပသ္မာ၊ အနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုမှ။ ဒိန္နာ၊ ပေးလှူအပ်သော။
 ဒက္ခိဏာ၊ အလှူကို။ သဟဿေန၊ တထောင်နှင့်။ သမံ၊ အမျှ။ မိတာတိ၊ နိုင်ယှဉ်အပ်၏”
 ဟူသော။ ဣပံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်၌။ အပရာ သော။ ဒေဝတာ သည်။ ဘဂဝတော ခါ။ သန္တိကော ၌—

“မာရိသာ ဝါး။ ဒါနံ သည်။ သာဓုခေါ် တည်း။ အပ္ပကသ္မိံ သည်။ (သတိ သော်။) ဒါနမ္ပိ သည်လည်း။ သာဟု ခါ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သဒ္ဓါယ၊ ကံ၊ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်သဖြင့်။ ဒါနမ္ပိ ပေးလှူခြင်းသည်လည်း။ သာဟု ခါ။

ဒါနဉ္စ၊ ပေးလှူခြင်းကို၎င်း။ ယုဒ္ဓဉ္စ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို၎င်း။ သမာနံ၊ တူ၏ဟူ၍။ အာဟု ဆိုကုန်၏။ သန္တိ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အပ္ပိပိ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ဗဟုကော များစွာသော ရန်သူတို့ကို။ ဇိနန္တိ၊ အောင်ကုန်၏။ ယော၊ အကြင် သူသည်။ သဒ္ဓဟာနော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုကို သော်လည်း။ စေ ဒဒါတိ၊ အကယ်၍ ပေးလှူအံ့။ တေနေဝ၊ ထိုအနည်းငယ်သော အလှူဝတ္ထုမျှကိုပင် ပေးလှူသောကြောင့်သာလျှင်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပရတ္ထ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏” ဟူသော။ ဣပံ ဥဒါနံ ကံ။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ် ၌။ အပရာ သော။ ဒေဝတာ သည်။ ဘဂဝတော ခါ။ သန္တိကော ၌—

“မာရိသာ ဝါး။ ဒါနံ သည်။ သာဓု ခေါ် တည်း။ အပ္ပကသ္မိံ သည်။ (သတိ သော်။) ဒါနမ္ပိ သည်လည်း။ သာဟု ခါ။ သဒ္ဓါယ၊ သဖြင့်။ ဒါနမ္ပိ သည်လည်း။ သာဟု ခါ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဓမ္မလဒ္ဓဿ၊ တရားသဖြင့်ရအပ်သောစည်းစိမ်ကို။ ဝါ-ရအပ်ပြီးသော လောကုတ္တရာတရားရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒါနမ္ပိ သည်လည်း။ သာဟု ခါ။

ယော ဇန္တု၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥဋ္ဌာနဝိရိယာဝိဂတဿ၊ ထကြွလုံ့လဝီရိယဖြင့် ရအပ်သော စည်းစိမ်ကို။ ဓမ္မလဒ္ဓဿ၊ ရအပ်သော လောကုတ္တရာတရားရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒါနံ ကံ။ ဒဒါတိ၊ ပေးလှူ၏။ သော မစ္စော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယမဿ၊ ယမမင်း၏။ ဝေတရဏံ၊ ကြိမ်ပိုက် ငရဲကို။ အတိတ္တမ္ပ၊ လွန်၍။ ဝိဗ္ဗာနိ၊ နတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဌာနာနိ၊ အရပ်တို့သို့။ ဥပေတိတိ၊ ကပ်ရောက်၏” ဟူသော။ ဣပံ ဥဒါနံ ကံ။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ် ၌။ အပရာ သော။ ဒေဝတာ သည်။ ဘဂဝတော ခါ။ သန္တိကော ၌—

“မာရိသာ ဝါး။ ဒါနံ သည်။ သာဓုခေါ် တည်း။ အပ္ပကသ္မိံ သည်။ (သတိ သော်။) ဒါနမ္ပိ သည်လည်း။ သာဟု ခါ။ သဒ္ဓါယ၊ သဖြင့်။ ဒါနမ္ပိ သည်လည်း။ သာဟု ခါ။ ဓမ္မလဒ္ဓဿ၊ တရားသဖြင့်ရအပ်သော စည်းစိမ်ကို။ ဝါ၊ ရအပ်သော လောကုတ္တရာတရားရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒါနမ္ပိ သည်လည်း။ သာဟု ခါ။ အပိစ၊ သော်ကား။ ဝိစေယျ၊ အလှူဝတ္ထု အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရွေးချယ်စိစစ်၍။ ဝိနံ၊ ပေးလှူအပ်သော။ (ဒါနမ္ပိ ရှိသည် မကောင်း။) ဒါနမ္ပိ အလှူသည်လည်း။ သာဟု ခါ။

ဝိစေယျ၊ အလှူဝတ္ထု အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရွေးချယ်စိစစ်၍။ ဒါနံ၊ ပေးလှူခြင်းကို။ သုကတပုသတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။ သုခေတ္ထော၊ ကောင်းသော လယ်မြေ၌။ ဝုတ္တာနိ၊ စိုက်ပျိုးအပ်ကုန်သော။ ဝိဇာနိ၊ မျိုးစေ့တို့သည်။ မဟပူလာနိ

ယထာ၊ ကောင်းသော အသီးအပွင့်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သကဲ့သို့။ (တထာ၊ ထိုအတူ။) ဣ-
ဇီဝလောကေ၊ ဤသတ္တလောက၌။ ဝါ-ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌။ ယေ ဒက္ခိဏေယျာ၊ အကြင်
အလှူမြတ်ကို ခံယူထိုက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) ဧတေသု၊ ဤအလှူ
မြတ်ကို ခံယူထိုက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်ကုန်သော အလှူတို့
သည်။ မဟပ္ပလာနီတိ၊ များသောအကျိုးရှိကုန်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို၊ ဥဒါနေ-
သိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဧ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“မာရိဿ၊ ဝား။ ဒါနံ၊ သည်။ သာရုခေါ၊ တည်း။ အပ္ပကသ္မိံ၊ သည်။ (သထိ၊ သော်။)
ဒါနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သာဟု၊ ဧ။ ပ။ ဝိဇေယျ၊ ဌံ။ ဒိန္နံ၊ သော။ ဒါနမ္ပိ၊ အလှူသည်လည်း။
သာဟု၊ ဧ။ အပိစ၊ သော်ကား။ မါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ သံယမောပိ၊ (အသက်ကို
သတ်ခြင်း စသည်မှ) ဓောင့်စည်းခြင်းသည်လည်း။ သာရု၊ ကောင်း၏။

☞ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပါဏဘူတာနိ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို။ အယောဋ္ဌယံ၊ မညှဉ်း
ဆဲပဲ။ စရံ၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗပဝါဒါ၊ သူတပါးတို့စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့အပ်သည်မှ ကြောက်သော
ကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ န ကဏေတိ၊ မပြု။ သိရံ၊ မကောင်းမှုမှ ကြောက်သော။
ထံ၊ ထိုသူကို။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမကောင်းမှု၌။ သူရံ၊ ရဲရင့်သောသူကို။
န ဟိ ပသံသန္တိ၊ မချီးမွမ်းကုန်သည်သာတည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း
တို့သည်။ သယာ၊ သူတပါးတို့ကဲ့ရဲ့အပ်သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။
န ကဏေန္တိတိ၊ မပြုကုန်” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား။ ကဿ၊ သည်။ သုဘာသိတံ နုခေါတိ၊ ပါသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။
သဗ္ဗာသံ၊ ကုန်သော။ ဝေါ၊ တို့သည်။ ပရိယာယေန၊ အားဖြင့်။ သုဘာသိတံ၊ မည်ပေ၏။ အပိစ၊
ထည်း။ မမပိ၊ ကိုလည်း။ သုဏာထ၊ နာကုန်ဦးလော့—

အဋ္ဌါဟိ၊ စင်စစ်သာလျှင်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဗဟုဝေ၊ များသောအပြားအားဖြင့်။ ပသတ္ထံ၊
ချီးမွမ်းအပ်၏။ စ၊ ထိုသို့ပင် ချီးမွမ်းအပ်သော်လည်း။ ဒါနာ ခေါ၊ ဒါနထက်။ ဓမ္မပဒံဝ၊ နိဗ္ဗာန်
ဟူသောတရားကိုသာလျှင်။ သေယျော၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပုဗ္ဗေ စ၊
ရှေးကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်၌၎င်း။ ပုဗ္ဗတရေ စ၊ ရှေးထက်ရှေး ကောဏာဂုံစသော
ဘုရားရှင်တို့လက်ထက်၌၎င်း။ သပညာ၊ အသိပညာရှိကုန်သော။ သန္တော၊ ကဿပဘုရား
အစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သို့သာလျှင်။ အဇ္ဈကမံ၊ ကြာသွား
တော်မူကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၄-န သန္တိသုတ်

၃၄။ (ကေံ သမယံ စသည် ပေးပြီ။) ကေမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတာခေါ၊ သော။ ကော၊ သော။ ဒေဝတာ၊
သည်။ ဘဂဝတော၊ ဧ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

မနုဇေသု၊ လူတို့၌။ နိစ္စာ၊ ပြုကုန်သော။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ န သန္တိ၊ မရှိကုန်။
 ဣဓ၊ ဤလောက၌။ (မနုဇေသု၊ လူတို့၌။) ကမနိယာနိ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော အာရုံ
 တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ယေသု၊ ယင်းနှစ်သက်အပ်ကုန်သော အာရုံတို့၌။ ဗဒ္ဒေါ၊ နောင်ဖွဲ့
 အပ်သော စိတ်ရှိသော။ ယေသု၊ ယင်းနှစ်သက်အပ်ကုန်သော အာရုံတို့၌။ ပမတ္ထော၊
 မေ့လျော့သော။ ပုရိသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မဇ္ဈဗေယျာ၊ သေမင်း၏ တည်ရာဖြစ်သော
 တေဘုပ္ပကဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ အပုနာဂမနံ၊ တပန်မလာရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ အနာဂန္ဓာတိ၊ မရောက်
 နိုင်” ဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထံ၊ ခန္ဓာငါးပါးဆင်းရဲသည်။ ဆန္ဒံ၊ တဏှာဆန္ဒကြောင့်ဖြစ်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ
 သည်။ ဆန္ဒံ၊ တဏှာဆန္ဒကြောင့်ဖြစ်၏။ ဆန္ဒဝိနယာ၊ တဏှာဆန္ဒကို ပယ်ဖျောက်
 ခြင်းကြောင့်။ အထဝိနယော၊ ခန္ဓာငါးပါးဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ။
 အထဝိနယာ၊ ခန္ဓာငါးပါး ဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဝိနယော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို
 ပယ်ဖျောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ။

လောကော၊ လောက၌။ ယာနိ၊ အကြင်အာရုံတို့သည်။ စိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏။
 တေ၊ ထိုအာရုံတို့သည်။ န ကာမာ၊ ကာမ မမည်ကုန်။ သက်ပွရာဂေါ၊ ကြံစည်အပ်သော
 ဝတ္ထု၌ နှစ်သက်မှု ရာကသည်သာလျှင်။ ပုရိသထ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကာမော၊ ကာမမည်၏။
 လောကော၊ ။ စိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော အာရုံတို့သည်။ တထေဝ၊ ထိုအတိုင်းသာ
 လျှင်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ဣတ္ထ၊ ဤအာရုံတို့၌။ ဝိရာ၊ ပညာရှိ
 တို့သည်။ ဆန္တံ၊ တဏှာဆန္ဒကို။ ဝိနယန္တိ၊ ပယ်ဖျောက်ကုန်၏။

☞ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကောဝံ၊ အမျက်ကို။ ဇဟေ၊ ဝုန်ရာ၏။ မာနံ၊ မာန်မာနကို။
 ဝိပုဇယေယျ၊ ဝုန်ရာ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇနကို။ အတိက္ကမေယျ၊
 လှန်ပြောက်ရာ၏။ နာမဂ္ဂပတ္တိံ၊ နာမ်ရပ်၌။ အသဇ္ဇမာနံ၊ မကပ်ပြီသော။ အင်္ဂုဏံ၊
 ကြောင့်ကြမရှိသော။ တံ၊ ထိုသူသို့။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲတို့သည်။ နာနုပတန္တိ၊ အစဉ်မကျ
 ရောက်ကုန်။

(ယော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။) သင်္ခံ၊ (တပ်မက်သူ ပြစ်မှားသူ တွေဝေသူ
 ဟူသော) ပညတ်ကို။ ပဟာသိ၊ ပယ်ပြီ။ ဝိမာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်သို့။ န အဇ္ဈဂါ၊
 မကပ်ရောက်။ ဣဒောမဂ္ဂပေ၊ ဤနာမ်ရပ်တရား၌။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အစ္စန္တိ၊ ပြတ်ပြီ။
 ဆိန္ဒုဂန္တံ၊ ပြတ်အပ်ပြီးသော ဂန္တုရှိသော။ အနိထံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ နိရာသံ၊ တပ်မက်ခြင်း
 အာသာမရှိသော။ တံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒေဝါ ဝါ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ မနုဿာ ဝါ၊
 လူတို့သည်၎င်း။ ဣဓ ဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟရံ ဝါ၊ နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း။
 သဂ္ဂေယျ ဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။ သဗ္ဗနိဝေသနေသု၊ အလုံးစုံသော သတ္တန်ဝါသတို့၌။
 ပရိယေသမာနာ၊ ရွာပေကြကုန်သည်ရှိသော်။ န အဇ္ဈကမံ၊ မရမတွေကုန်။ (ဤဂါထာ
 သမိဒ္ဓိသုတ် စာပိုဒ် ၂၀-၌လည်း ပါရှိ၏။)

ဒေဝါ ဝါ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ မနုဿာ ဝါ၊ လူတို့သည်၎င်း။ တထာဝိပုတ္တံ၊ ထိုသို့
 ကိလေသာတို့မှ လွတ်တော်မူသော။ ဣဓ ဝါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၎င်း။ ဟရံ ဝါ၊ တမလွန်
 လောက၌၎င်း။ နဂဠုနံ၊ လူတို့ထက် ပြတ်တော်မူသော။ နရာနံ၊ လူတို့၏။ အတ္တစရံ၊

အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်တော်မူသော။ တံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ န အကျိုး၊ မတေမပြင်ကုန်။ ယေ၊ အကြင်နတ်လူတို့သည်။ တံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ စေ နမဿန္တိ၊ အကယ်၍ ရွှံ့ခိုးကုန်အံ့။ တေ၊ ထိုနတ်လူတို့ကို။ ပသံသိယာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ပေးလျှောက်၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့။ အာယဿာ မောစထရာ၊ အရှင်မောစထရာ မထေရ်သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်ပြီ။)

သိက္ခ၊ ရဟန်း။ ယေ၊ အကြင်နတ်လူတို့သည်။ တထာဝိမုတ္တံ၊ ထိုသို့ ကိလေသာတို့မှ လွတ်တော်မူသော။ တံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နမဿန္တိ၊ ရွှံ့ခိုးကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်လူတို့ကို လည်း။ ပသံသိယာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ပြစ်ကုန်၏။ သိက္ခ၊ ရဟန်း။ တေပိ၊ ထိုနတ်လူတို့သည်လည်း။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ သင်္ဂါတိဂါ၊ ငြိကပ်ခြင်းငါးမျိုးကို လွန်မြောက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ပြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုတော်မူ၏။ (မောစထရာ၊ မောစထရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ ပိန်တော်မူပြီ။)

၅-ဥဇ္ဈာနသညီသုတ်

၃၅။ (ကေ သမယံ စသည်ပေးပြီ။) အထခေါ၊ ဤ။ သံဗ္ဗဟုလ၊ ကုန်သော။ ဥဇ္ဈာနသညီကာ၊ ကဲ့ရဲ့ရွတ်ချုတ်တတ်သောကြောင့် ဥဇ္ဈာနသညီ အမည်ရှိကုန်သော။ အဘိက္ကန္တဝတ္ထာ၊ အလွန်နှစ်သက် ဖွယ်သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဒေဝတာယော၊ နတ်တို့သည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ သော။ ရတ္တိယာ၊ ဤ။ ကေဝလကပ္ပံ၊ သော။ ဇေတဝနံ၊ ကိုးပ။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ အဋ္ဌဿ၊ ရပ်တည်ကုန်ပြီ။ ဝေဟာသံ၊ ဤ။ ဌိတာခေါ၊ သော။ ကော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝထော၊ ၎င်း။ သန္တိ၊ ကော၊ ဤ။

“ယော၊ အကြင်သီလမရှိသော ရဟန်းသည်။ အညထာ၊ တပါးသော (မစင်ကြယ် သော) အခြင်းအရာဖြင့်။ သန္တိ၊ ပြစ်သော။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အညထာ၊ တပါးသော (စင်ကြယ်သော) အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဝေဒယေ၊ သိစေငြားအံ့။ ကိတဝဿ၊ ငှက်မူဆိုး သည်။ နိကစ္ဆ၊ လှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ လှည့်ပတ်၍။ (မံသံ၊ ငှက်သားကို။) ဘုတ္တံ၊ ဣဝ၊ စားအပ်သကဲ့သို့။ တဿ၊ ထိုသီလမရှိသောရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုတိုင်းသူ ပြည်သားတို့၏ ဆွမ်းကို။ ထေယျာယ၊ ခိုးဝှက်ခြင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ခိုးဝှက်၍။ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်၏။

ဟိ၊ မှန်၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ဝဒေ၊ ပြောဆို ရာ၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ န ကယိရာ၊ မပြုရာ။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ န ဝဒေ၊ မပြောဆိုရာ။ အကထေန္တံ၊ မိမိမပြုလျက်။ ဘာထမာနံ၊ ပြောဆိုသောသူကို။ ပတ္တိတာ၊ ပညာရှိတို့ သည်။ ပရိဘောနန္တိ၊ သိကုန်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကိုး။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ယာယံ ပဋိပဒါ၊ အကြင်ဓမ္မာနုဓမ္မ အကျင့်သည်။ ဒဋ္ဌာ၊ ပြုပြင်လှ၏။ ယာယ ပဋိပဒါယ၊ ဖြင့်။ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဈာယိနော၊ မကောင်းမှုကို ရှိ မြှိုက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ မာရဗန္ဓနာ၊ မာရ်မင်း၏အနှောင်အဖွဲ့မှ။ ပယုစ္စန္တိ၊ လွတ်မြောက်ကုန်၏။ (ဣမံ ပဋိပဒါ၊ ဤဓမ္မာနုဓမ္မအကျင့်ကို။) သာသိတမတ္ထေန ဝါ၊ ပြောဆိုကာမျှဖြင့်၎င်း။ ကေန္တသဝနေန ဝါ၊ စင်စစ်ကြားနာရုံမျှဖြင့်၎င်း။ အနုက္ကမိတဝေ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။

☞ လောကပရိယာယံ၊ သင်္ခါရလောကဏိ အပြစ်အပျက်ကို။ ဝိဒိတော၊ သိ၍။ အညာယ၊
 သစ္စာလေးပါးကိုသိ၍။ နိဗ္ဗုတာ၊ ကိလေသာငြိမ်းပြီးကုန်သော။ လောကော၊ လောက၌။
 ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို။ တိဏှာ၊ ကူးပြောက်ပြီးကုန်သော။ ဧဝံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝေ၊
 စင်စစ်။ န ပကုဗ္ဗန္တိ၊ မပြုပဲနှင့် မပြောဆိုကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ၊ ၌။ တာ ဒေဝတာယော၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ ပတိဂ္ဂဟိတော၊ တည်ကုန်၍။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်ထို၌။ သိရသော၊ ဦးဖြင့်။ နိပတိတော၊ ပျပ်ဝပ်
 ကုန်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယထာဗာလံ၊ မိုက်သည့်
 အလျောက်။ ယထာပုဋ္ဌံ၊ တွေဝေသည့်အလျောက်။ ယထာအကုသလံ၊ မလိမ်မာသည့်အလျောက်။
 အစူယော၊ အပြစ်သည်။ နော၊ တပည့်တော်တို့ကို။ အစူဂမာ၊ လွမ်းမိုးတည်နေပါပြီ။ ယာ မယံ၊
 အကြင်တပည့်တော်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာသာဒေတမ္ပံ၊ ထိခိုက်အပ်၏ ဟူ၍။
 အမညိမ္မာ၊ အောက်မေ့မိပါကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တာသံ နော၊
 ထိုတပည့်တော်တို့၏။ အစူယံ၊ အပြစ်ကို။ အစူယတော၊ အပြစ်အလျောက်။ အာယတိံ၊ နောင်
 အခါ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိဂ္ဂဏှာတူတိ၊ သည်းခံတော်မူပါဘုရား” ဟူသော။ ဧတံ၊
 ကို။ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သိတံ၊ ပြုံးတော်မူခြင်းကို။
 ပါတုာကာသိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ တာ ဒေဝတာယော၊ ထိုသည်။ မတ္တာယ၊ အတိုင်း
 အရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ အလွန်။ ဥဇ္ဈာယန္တိယော၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝေဟာသံ၊
 ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဗုဂ္ဂျံ၊ ပျံတက်ကုန်ပြီ။ ဧကော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။
 သန္တိကော၊ ၌။—

“ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒေသယန္တိနံ၊ အပြစ်ကိုပြောကြားကုန်သောသူတို့၏။ အစူယံ၊
 အပြစ်ကို။ ဧ န ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အကယ်၍ သည်းမခံငြားအံ့။ ဧကောပန္တရော၊ အတုင်း၌
 ဖြစ်သော အပျက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒေါသဂရု၊ ဒေါသကိုအလေးပြုနေသော။ သ သော၊
 ထိုသူသည်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ပဋိပုဋ္ဌာတိတိ၊ မိမိ၌ စွပ်စားသည် မည်၏” ဟူသော။ ဣပံ ဂါထံ၊
 ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အစူယော၊ ကျူးလွန်သော အပြစ်သည်။ ဧ န ဝိဇ္ဇေထ၊ အကယ်၍ မရှိငြားအံ့။
 ဣဓ၊ ဤလောက၌။ အပကတံ၊ သည်းမခံသော အပြစ်သည်။ နော သိယာ၊ မရှိရာ။
 ဝေရာနိ စ၊ ရန်တို့သည်လည်း။ န သမ္ပေယျံ၊ မငြိမ်းကုန်ရာ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကော၊
 အဘယ်ကြောင့်။ ကုသလော၊ အပြစ်မရှိသူသည်။ သိယာ၊ ရှိရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။

ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ အစူယာ၊ ကျူးလွန်သော အပြစ်တို့သည်။ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊
 မရှိကုန်ပါသနည်း။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ အပကတံ၊ သည်းမခံသော အပြစ်သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိပါသနည်း။ ဧကော၊ အဘယ်သူသည်။ သမ္ပေယာယံ၊ တွေဝေခြင်းသို့။ န
 အာပါဒိ၊ မရောက်ပါသနည်း။ ဧကော၊ အဘယ်သူသည်လည်း။ သဒါ၊ အခါပေါ်သိမ်း။

သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝိရော၊ ပညာရှိမည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိနော၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူတတ်သော။ တထာဂတဿ၊ ရွေးဘုရားရှင်တို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော။ တဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ အစွယာ၊ ကျူးလွန်သော အပြစ်တို့သည်။ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ တဿ ဗုဒ္ဓဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ အပါဂတံ၊ သည်းမခံသော အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္ပောဟံ၊ တွေဝေခြင်းသို့။ န အာပါဒိ၊ ဖောက်တော်မမူ။ သောဝ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ သဒါ၊ အခါပေါ်သိမ်း။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝိရော၊ ပညာရှိမည်တော်မူ၏။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒေသယန္တိနံ၊ အပြစ်ကို ပြောကြားကုန်သော သူတို့၏။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ ဝေ န ပဋိဂ္ဂဏှတိ၊ အကယ်၍ သည်းမခံအံ့။ ကောပန္တရော၊ အတွင်း၌ဖြစ်သော အပျက်ဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒေါသဂရ၊ ဒေါသကို အလေးပြုနေသော။ သ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ပဋိမုဉ္ဇတိ၊ မိမိ၌ စွပ်ထားသည် မည်၏။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) တံ ဝေရံ၊ ထိုရန်ကို။ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက် မတောင်တ။ ဝေါ၊ သင်ထို၏။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာမိ၊ သည်းခံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၆-သဒ္ဓါသုတ်

၃၆။ (ကေံ သမယံ စသည် ပေးပြု။) ကေမန္တံ၊ နှံ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ ကော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ နှံ—

“ပုရိသဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ ဒုတိယာ၊ အစော်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿစွိယံ၊ မယုံကြည်ခြင်းသည်။ နော ဝေ အဝတိဋ္ဌတိ၊ အကယ်၍ မသက်ဝင်မထည်နေအံ့။ အဿ၊ ထိုသူအား။ တတော၊ ထိုမယုံကြည်ခြင်း၏ မတည်နေခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်။ ဟသော စ၊ အခြံအရံသည်၎င်း။ ကိတ္ထိ စ၊ ကျော်စောခြင်းသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သရိရံ၊ ဓန္ဒာကိုယ်ကို။ ဝိဃာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဝါ-သော်။ သဂ္ဂဉ္စ၊ နတ်ပြည်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိတိ၊ ရောက်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ။ပ။ သန္တိကေ ပေးပြု။ကောခံဗဟေ စသော ဂါထာကို န သန္တိသုတ် စာပိုဒ် ၃၄-၅ ရေးခဲ့ပြီ။)

ဗာလာ၊ စိုက်ကုန်သော။ ဒုပ္ပေဝိနော၊ ပညာနည်းကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ပမာဓံ၊ ပေ့လျော့ခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏။ မေဓာဝိ၊ ပညာရှိသည်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ရက္ခတိ ဣဝ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ အပ္ပမာဒတရားကိုသာလျှင်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။

ပမာဒံ၊ မေုလျော့ခြင်းကို။ မာ အနုယုဉ္ဇေထ၊ အားမထုတ်ရာ။ ကာမရတိသန္တဝံ၊ ကာမဂုဏ်၌ မေ့လျော့ခြင်း၊ ပေါင်းစော်ခြင်းကို။ မာ အနုယုဉ္ဇေထ၊ ရာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့ပါ။ ဈာယန္တော၊ မကောင်းမှုကို ရှိမြှောက်တတ်သောသူသည်။ ပရမံ၊ အလွန်မြတ်သော။ သုခံ၊ အရဟတ္တဝိလ် ချမ်းသာသို့။ ပပေါတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

၇-သမယသုတ်

၃၇။ (ဝေံ မေသုတံ ပေးပြီ။) ကေံ၊ ထပါးသော။ သမယံ ၌။ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်၏အနီးဖြစ်သော။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော်၌။ မဟာတာ၊ များမြတ်သော။ ဘိက္ခုသံထေန၊ နင့်။ သဗ္ဗေယောဝ အရဟန္တေဟိ၊ အလုံးစုံ ရဟန္တာချည်းသာ ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဒဿဟိ ဝ လောကဇာတုဟိ၊ တသောင်းသော လောကဇာတ်တို့မှ။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ် ဗြဟ္မာတို့သည်။ ဘဂဝန္တု၊ မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။ ဘိက္ခုသံဗည၊ ကို၎င်း။ ဓဿနာယ၊ ဝူးမြင် အံ့သောငှါ။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ သဒ္ဓိံပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ စတုန္တံ၊ လေးယောက်ကုန်သော။ သုဒ္ဓါဝါသကာယိကာနံ၊ သုဒ္ဓါဝါသသံ၌ နေကုန်သော။ ဒေဝတာနံ၊ ဗြဟ္မာတို့၏။ “အယံ ခေါ သဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ပ။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ယေန၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံပေယျာမ၊ ကပ်ကုန်အံ့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ပြီး၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော ၌။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး၊ ဂါထံ၊ ကို။ ဘာသေယျာမ၊ ရွတ်ဆိုရကုန်မှုကား။ ယံနုနာထိ၊ ကောင်းလေစွတကား” ဟူသော။ တေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

☞ အထ ခေါ၊ ၌။ တာ ဒေဝတာ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်။ ဗလဝါ၊ ခွန်အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဂ္ဂိတံ၊ ကျေးထားအပ်သော။ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်းကိုပူလည်း။ ပသာရေယျ သေယျတာပိ၊ ဆန့်သကဲ့သို့၎င်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်တန်းအပ်သော။ ဗာဟံဝါ၊ လက်မောင်းကိုပူလည်း။ သမိဂ္ဂေယျ သေယျတာပိနာမ၊ ကျေးသကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ သုဒ္ဓါဝါသေသု၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေသု၊ ဗြဟ္မာတို့၌။ အန္တရဟိတာ၊ ကုယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရွှေ၌။ ပါတုရပေသု၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ တာ ဒေဝတာ၊ ထိုဗြဟ္မာတို့သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၌၊ ဤတာခေါ၊ သော။ ဧကော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော ၌။

“ပဝနသ္မိံ၊ မဟာဝန်တော်၌။ မဟာသမယော၊ များစွာသော နတ်ဗြဟ္မာတို့၏ အစည်း အဝေးသည်။ (အဟောသိ၊ မြစ်ပြီ။) ဒေဝကာယာ၊ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်။ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးလာကုန်၏။ (မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။) အပရာမိတသံသံ၊ ကိလေသာရန်သူထို့ မအောင်အပ်သော ရဟန်းအပေါင်းကို။ ဒက္ခိတာယေ၊ ဝူးမြင်ခြင်းငှါ-

ဣမံ ဓမ္မသမယံ၊ ဤထရားသဘင်သို့။ အာတာ၊ လာကုန်သည်။ အမှတ်၊ ဖြစ်ကုန်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီး။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ တယောက်သော။ ဒေဝတာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“တဗြ၊ ထိုစည်းဝေးရာအရပ်၌။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သမာဒယံသု၊ ကောင်းစွာထားကုန်ပြီ။ ဥဇကံ၊ ခြောင့်မတ်စွာ။ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်။ နေတ္တာနိ၊ ဇက်ကြီးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ရက္ခတိ ဣဝ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိရဟန်းတို့သည်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို။ ရက္ခန္တိတိ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီး။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ ဟော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“အနေဇော၊ တဏှာမရှိကုန်သော။ သုဗ္ဗါ၊ စင်ကြယ်ကုန်သော။ ဝိပလော၊ အညစ်အကြေးကင်းကုန်သော။ ကျေမတာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီးကုန်သော။ တေ သုသုနာဂါ၊ ထိုရဟန္တာငယ်တို့သည်။ ခိလံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော ခြောင့်တံသင်းကို။ ဆေတွာ၊ မြတ်၍။ ပလိယံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော တံခါးကျည်ကို။ ဆေတွာ၊ မြတ်၍။ ဣန္ဒြိယံ၊ ရာဂ ဒေါသ မောဟ တည်းဟူသော တံခါးတိုင်ကို။ ဥယာဓု၊ နတ်၍။ ရေန္တိတိ၊ သွားလာ လှည့်လည်ကုန်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီး။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ အပရာ၊ ဟော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“ယေ ကေစိ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရထံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတာသေ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အပါယဘူမိံ၊ အပါယ်ဘုံသို့။ န ဂမိသန္တိ၊ မလားရကုန်လတ္တံ့။ မာနသံ ဒေယံ၊ လူ့ပြည်၌ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဒေဝကာယံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ပရိပူရေသန္တိတိ၊ ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီး။

၈-အကလိကသုတ်

၃၈။ (ဝေံ မေ သုထံ၊ ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇေယော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ မဒ္ဒကုစ္စိသ္မိံ၊ မဒ္ဒကုစ္စိအမည်ရှိသော။ မိဂခါယေ၊ မိဂခါရန်တော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ထေနံ ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါခေါ၊ ခြေတော်သည်။ သကလိကာယ၊ ကျောက်ခြမ်းဖြင့်။ ဝေတာ၊ ခတ်မိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ အား။ သုဿ၊ ပြင်းစွာကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သာရိရိကာ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ ထိဗ္ဗာ၊ ပြင်းထန်ကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ကဗ္ဗကာ၊ ထက်ကုန်သော။ အသာတာ၊ မသာယာအပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ မနှစ်လိုအပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ထိုသည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာ ဝေဒနာ၊ ထိုကို။ အဝိဟည-

မာနော၊ မပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာ အဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ သဂဝါ၊ သည်။ တေဂ္ဂုဏံ၊ လေးငယ်။ သံဃာဋီ၊ ဒုက္ခတော်ကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လကျောနံတောင်းပြင့်။ ပါဒေ၊ လကျောခြေတော်၌။ ပါဒိ၊ လက်ဝဲခြေတော်ကို။ အစွာစာယ၊ အနည်းငယ်လှန်ကာ တင်ထား၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာ- နော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သီဟသေယျံ၊ ဖြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။

☞ အထ ခေါ၊ ဌ။ သတ္တသတာ၊ ခုနစ်ရာကုန်သော။ သတုလ္လပကာယိကာ၊ သတုလ္လပကာယိကာ မည်ကုန်သော။ အဘိက္ကန္တဝတ္ထာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာယော၊ တို့သည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ သော။ ရတ္တိယာ၊ ဌ။ ကေဝလကပ္ပံ၊ သော။ မဒ္ဒကုစ္ဆိံ၊ မဒ္ဒကုစ္ဆိံအမည်ရှိသော မိဂဒါဝန်တောကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ဌ။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎်။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိံသု၊ ကပ် ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိံတွာ၊ ကပ်ကုန်ပြီ၍။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ အဋ္ဌသု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ ကော၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ သဂဝတော၊ ၎်။ သန္တိကော၊ ဌ။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ နာဂေါ ဝတ၊ ဆင်ပြောင်နှင့်တူစွာတကား။ နာဂဝတာ စ၊ ဆင်ပြောင်နှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။” သမ္ပပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သာရီရိကာ၊ ကိုယ်၌တည်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ပြင်းထန်ကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းတမ်းကုန်သော။ ကဠုကာ၊ ထက်ကုန်သော။ အသာတာ၊ မသာ ယာအပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ မနှစ်လိုအပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိဟညမာနော၊ မပင် ပန်းသည်ဖြစ်၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့် စုံသည်ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ သဂဝတော၊ ၎်။ သန္တိကော၊ ဌ။ “သော၊ အချင်းတို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သီဟော ဝတ၊ ခြင်္သေ့ မင်းနှင့် တူပေစွာတကား။ သီဟဝတာ စ၊ ခြင်္သေ့ မင်းနှင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သမ္ပပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သာရီ ရိကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဠုကာ၊ ကုန်သော။ အသာတာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိဟညမာနော၊ ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိတိ၊ မူ၏” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ သဂဝတော၊ ၎်။ သန္တိကော၊ ဌ။ “ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အာဇာနိယော ဝတ၊ အာဇာနည်စစ် ဖြစ်ပေစွာတကား။ အာဇာနိယဝတာ စ၊ အာဇာနည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ သမ္ပပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ သာရီရိကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဠုကာ၊ ကုန်သော။ အသာတာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိဟညမာနော၊ ဖြစ်၍။ သတော၊ ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနော၊ ဖြစ်၍။ အဓိဝါသေတိတိ၊ ၎်” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

၁-နာဂဝတာတိ နာဂသာဝေန (၄)။ နာဂေါ ဝိယ ဝါထိ ပဝတ္ထထိတိ နာဂဝေါ၊ ထဿ ထာဝေါ နာဂဝတာ၊ ဝိသတ္ထိလောပေန ယောသနိဓ္ဓေသော၊ မဟာနာဂယတ္ထိထမိသဏာယာထိ အတ္ထော (၆)။

အထ ခေါ၊ ဌှံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇ်။ သန္တိကေ၊ ဌှံ။ “ဘော၊ အချင်းထို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နိသဘာ ဝဘ၊ နိသဘန္နားလားနှင့်တူပေစွာပုဂ္ဂလကား။ နိသဘဝတာ စ၊ နိသဘန္နားလားနှင့်တူသည်၏ အပြစ်ကြောင့်လည်း။ သမုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ သာရိရိကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ အသာတာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ထိုကို။ အဝိဟညမာနော၊ မပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ သတော၊ ဖြစ်၍။ သပ္ပဇာနော၊ ဖြစ်၍။ အဝိဝါသေတိတိ၊ မူ၏” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကိံ။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌှံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇ်။ သန္တိကေ၊ ဌှံ။ “ဘော၊ ထို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဧဝရယော ဝဘ၊ ဝန်ဆောင်နှားလားနှင့် တူပေစွာတကား။ ဧဝရယုဝတာ စ၊ ဝန်ဆောင်နှားလားနှင့်တူသည်၏ အပြစ်ကြောင့်လည်း။ သမုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ သာရိရိကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ အသာတာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ထိုကို။ အဝိဟညမာနော၊ ဖြစ်၍။ သတော၊ ဖြစ်၍။ သပ္ပဇာနော၊ ဖြစ်၍။ အဝိဝါသေတိတိ၊ သည်းခံသော်မူ၏” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကိံ။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌှံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇ်။ သန္တိကေ၊ ဌှံ။ “ဘော၊ ထို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဒန္တော ဝဘ၊ ယဉ်ကျေးပေစွာတကား။ ဒန္တဝတာ စ၊ ယဉ်ကျေးသည်၏ အပြစ်ကြောင့်လည်း။ သမုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ သာရိရိကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌကာ၊ ကုန်သော။ အသာတာ၊ ကုန်သော။ အမနာပါ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ထိုကို။ အဝိဟညမာနော၊ ဖြစ်၍။ သတော၊ ဖြစ်၍။ သပ္ပဇာနော၊ ဖြစ်၍။ အဝိဝါသေတိတိ၊ မူ၏” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကိံ။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌှံ။ အပရာ၊ သော။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇ်။ သန္တိကေ၊ ဌှံ။ “သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာ ပျိုးအပ်ပြီးသော။ သမာဓိဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၎င်း။ သုဝိမုတ္တံ၊ ဖလဝိမုတ္တိဖြင့် ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာလွတ်သော။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်ကို၎င်း။ န စာသိနတံ၊ လောဘ၏အစွမ်းအားဖြင့် အာရုံသို့ မညွတ်သော။ န စ အဝနတံ၊ ဒေါသ၏အစွမ်းအားဖြင့် အာရုံမှမထဲသော။ န စ သဘဝါရနိဂ္ဂဟ္ပဝါရိတကတံ၊ အားထုတ်ဖြင့် ကိလေသာတို့ကိုနှိပ်နင်း၍ တားမြစ်ခြင်းသို့လည်း မရောက်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝေရူပံ၊ သော။ ပုရိသနာဂံ၊ ပုရိသနာဂဖြစ်သော။ ပုရိသသီဟံ၊ ပုရိသသီဟဖြစ်သော။ ပုရိသအာဇာနီယံ၊ ပုရိသအာဇာနီဖြစ်သော။ ပုရိသနိသတံ၊ ပုရိသနိသတဖြစ်သော။ ပုရိသဓောရယံ၊ ပုရိသဓောရယဖြစ်သော။ ပုရိသဒန္တံ၊ ပုရိသဒန္တဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို။ အတိက္ကမိတဉ္စ၊ လွန်ကျူးအပ်အံ့ဟူ၍။ မညေ၊ မှတ်ထင်ငြားအံ့။ (တဿ၊ ထိုသူအား။) အဒဿနာ၊ မသိမိုက်မိခြင်းကို။ အညတြ၊ ကြည်ထား၍။ ကိန္တိ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိပါအံ့နည်း” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ကိံ။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။

ပဉ္စဝေဂါ၊ ဣတိဟာသလျှင် ငါးခုမြောက်သောဝေဒကို ဆောင်တတ်ကုန်သော။ တပဿိ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အကျင့်ကို မှီကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သတံ သမံ၊ အနှစ်ထရာပတ်လုံး။ စရံ (စရန္တာ)၊ ကျင့်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမ္မာ၊

ကောင်းစွာ။ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဟိနတ္ထဂ္ဂပါ၊ ယုတ်ညံ့သောစိတ်သဘောရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များတို့သည်။ ပါရဂမာ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မပြစ်ကုန်။

တဏှာဝိပနာ၊ တဏှာဖြင့်လွမ်းပိုးကုန်သော။ ဝတသီလဗဒ္ဓါ၊ ဆိတ် ချေးထို၏ အကျင့် အလေ့တို့ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ခြင်းရှိကုန်သော။ (ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။) လူခံ တမ်းကြမ်းတမ်း ခေါင်းပါးသော အကျင့်ကို။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ စရန္တော၊ ကျင့်ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ် သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဟိနတ္ထဂ္ဂပါ၊ ယုတ်ညံ့သောစိတ်သဘောရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပါရဂမာ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။

(ကြွင်းနှစ်ဂါထာကို မာနကာမသုတ် စာပိုဒ် ၉-တွင် ရေးခဲ့ပြီ။)

၉-ပဌမပဠာနုဇီတုသုတ်

၃၉။ (ဝေံ မေ သုတံ၊ ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလီယံ၊ ဝေသာလီပြည်နှံ။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော့နှံ။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မုန်ချွန် အထွတ် တပ်သောကျောင်းနှံ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ နှံ။ ပဠာနုဿ၊ မိုဗ်းနတ်၏။ ဝိတာ၊ သမီးပြစ်သော။ ကောကနဒါ၊ ကောကနဒါ အမည်ရှိသော နတ်သွီးသည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ သော။ ဝတ္တိယာ၊ နှံ။ အဘိက္ကန္တဝတ္တာ၊ သည်ပြစ်၍။ ဧကဝလကပုံ၊ သော။ မဟာဝနံ၊ ကံ။ ဩဘာသေထွာ၊ ၍။ ယေန၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကံ။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ နှံ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ နှံ။ ဌိတာခေါ၊ သော။ ပဠာနုဿ၊ ၏။ ဝိတာ၊ သော။ ကောကနဒါ၊ ကောကနဒါ အမည်ရှိသော။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သွီးသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိဧကံ၊ နှံ။

“ကောကနဒါ၊ ကောကနဒါအမည်ရှိသော။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဝေသာလီယံ၊ ပြည်နှံ။ ဝနေ၊ မဟာဝန်တော့နှံ။ ဝိဟရန္တံ၊ နေတော်မူသော။ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်း ထက်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်တော်မူသော။ သမ္ပန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝနေ၊ မိုဗ်းစွာရှိခိုး ပါ၏။ (အဟံ၊ သည်။) ငှကာကနဒါ၊ သော။ ပဠာနုဿ၊ ၏။ ဝိတာ၊ သည်။ အသို့၊ ပြစ်ပါ၏။

ဧက္ခမတာ၊ ငါးပါးသော ဧက္ခအပြင် မှီတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို။ အနုဗုဒ္ဓေါ၊ လျော်စွာသိတော်မူအပ်ပြီ။ (ဣတိ၊ သို့။) ပုရေ၊ ရှေးကာလနှံ။ သုတမေဝ၊ ကြားဘူးကာမျှသာလျှင်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧါနိ၊ နှံ။ သာဟံ၊ ထိုတပည့်တော်မသည်။ ဒေသယတော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောတော်မူသော။ သုဂတဿ၊ လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော။ ပုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်ကို။ သက္ခိ ဇာနာပိ၊ မျက်မှောက်အပ်ပါ၏။

ဒုဗ္ဗေဓာ၊ ပညာမဲ့ကုန်သော။ ယေ ကေစိ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အရိယံ၊ မြတ်သော။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတော်ကို။ ဝိဂရဟန္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဇောရံ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ ဧရာရဝံ၊ ဇာလဧရာရဝ မည်သော အဝိစင်ရဲသို့။ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ ဝိရရတ္ထံ၊ ကြာမြင့်စွာသော နေ့ည၌ ကာလပတ်လုံး။ ဝုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အနုဘဝန္တိ၊ ခံစားရကုန်၏။

ယေ စ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ အရိယော၊ မြတ်သော။ ဓမ္မော၊ သစ္စာလေးပါးတရားတော်၌။ ဓန္တိယာ စ၊ နှစ်သက်ထတ်သော ဉာဏ်နှင့်၎င်း။ ဥပသမေန စ၊ ကိလေသာငြိမ်းအေးခြင်းနှင့်၎င်း။ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ (တေ၊ ထိုသူတို့သည်။) မာနုသံ၊ သော၊ ဧဟံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဒေဝကာယံ၊ ကို။ ပရိပူရေဆန္တိတိ၊ ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့။ ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၁၀-ဒုတိယပဋ္ဌနန္ဒီတုသုတ်

၄၀။ (ဝေံ မေ သုတံ၊ စသည်ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ ပဋ္ဌနုဿ၊ ပဋ္ဌနနတ်၏။ ဝိတာ၊ သမီးဖြစ်သော။ စူဠကောကနဒါ၊ စူဠကောကနဒါမည်သော နတ်သမီးသည်။ ပ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ ပဋ္ဌနုဿ၊ ပဋ္ဌနနတ်၏။ ဝိတာ၊ သမီးဖြစ်သော။ စူဠကောကနဒါ၊ စူဠကောကနဒါအမည်ရှိသော။ သာ ဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သမီးသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။

“ဝိဇ္ဇုပသာသဝတ္ထာ၊ လျှပ်စစ်ရောင်နှင့်တူသော အံဆင်းရှိသော။ ပဋ္ဌနုဿ၊ ပဋ္ဌနနတ်၏။ ဝိတာ၊ သမီးဖြစ်သော။ ကောကနဒါ၊ ကောကနဒါအမည်ရှိသော နတ်သမီးသည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၎င်း။ နမဿမာနာ၊ ရှိခိုးလျက်။ ဣဓ၊ ဤမဟာဝုန်တောသို့။ အာဂမာ၊ လာသည်ဖြစ်၍။ အတ္ထဝတိ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာ၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ထံ၊ ထိုကောကနဒါ နတ်သမီး လျှောက်ထားအပ်သော တရားကို။ ဗဟုနာပိ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ ဝိသဇယေ၊ ဝေဘန်လိုပါ၏။ ဓမ္မော၊ တရားတော်သည်။ တာမိသော၊ ထိုသို့ ဘန်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ မေ၊ တပည့်တော်မသည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ပရိယတ္တံ၊ သင်ယူအပ်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ သံခိတ္တံ၊ အကျဉ်းမျှဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ လပယိဿာမိ၊ လျှောက်ထားပါအံ့။

(ပါပံ စသော ဂါထာကို သမိဒ္ဓိသုတ် စာပိုဒ် ၂၀-အဆုံးဂါထာ၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။) န သေဝေတာတိ၊ မမှီဝဲဘဲ” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။ စသုတ္တော၊ သော။ သတုလ္လပကာယိကဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁။ ဓန္တိယာ ဥပသမေန ဥပေတာတိ ဝုက္ခံတွာ မောဓေတွာ ဂဟထဓန္တိယာ စ ဧဂါနိဋ္ဌပသမေန စ ဥပေတာ (၄)။ ဓန္တိယာတိ ဥပသဓန္တိယာ (၄)။

တဿ၊ ထိုသတုလ္လပ၊ နယိကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကေား—

သဗ္ဗိ၊ သဗ္ဗိသုတ်။ မစ္စရိနာ၊ မစ္စရိသုတ်။ သာဓု၊ သာဓုသုတ်။ န သန္တုဇ္ဇာနသညိနော၊ န သန္တိသုတ်၊ ဥဇ္ဇာနသညသုတ်။ သမယော၊ သမယသုတ်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါသုတ်။ သကလိကံ၊ သကလိကသုတ်။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပဗ္ဗုဒ္ဓဓိတရော၊ ပဗ္ဗုဒ္ဓဓိတသုတ်တို့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။

၅-အာဓိတ္တဝဂ်
၁-အာဓိတ္တသုတ်

၄၁။ (ဝေ မေ သုတ်။ ပံ၊ အဋ္ဌာသိ၊ ပေးပြု။) ကေမန္တံ၊ နှံ၊ ဌိတာ ခေါ၊ ဇော၊ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ ထဂဝတော၊ ဤ။ သန္တိကေ၊ နှံ—

“အဂါရသ္မိံ၊ အိမ်ကို။ အာဓိတ္တသ္မိံ၊ မီးလောင်အပ်သည်ရှိသော်။ ယံ ဘာဇနံ၊ အကြင် အိုး၊ ခွက်၊ စသော ဘဏ္ဍာကို။ နိယရတိ၊ အပြင်ထုတ်၏။ တံ ဘာဇနံ၊ ထို အိုး၊ ခွက်၊ စသော ဘဏ္ဍာသည်။ တဿ၊ ထိုအိမ်ရှင်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟောတိ၊ ဤ။ တတ္ထ၊ ထို မီးလောင်သောအိမ်၌။ ယံ၊ အကြင် အိုး၊ ခွက်၊ စသော ဘဏ္ဍာကို။ သုဟတိ၊ လောင် အပ်၏။ တံ၊ ထို အိုး၊ ခွက်၊ စသော ဘဏ္ဍာသည်။ တဿ၊ ထို အိမ်ရှင်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ နော ဟောတိ၊ မပြစ်။

ဝေ၊ ထိုအဘူ။ ဇရာယ စ၊ အိုခြင်း ဟူသောမီးသည်၎င်း။ မရဏန စ၊ သေခြင်း ဟူ သောမီးသည်၎င်း။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ အာဓိတ္တကော၊ လောင်အပ်၏။ ဓါနေန၊ ဓါနစေတနာဖြင့်။ နိယရထေဝ၊ အပြင်ထုတ်ဆောင်ရာသည်သာလျှင်တည်း။ ဓိန္နံ၊ ဓါန စေတနာဖြင့် ပေးလှူအပ်သောဥစ္စာသည်။ သုနိယထံ၊ ကောင်းစွာ အပြင်ထုတ်ဆောင် အပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။

ဓိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သော ဥစ္စာသည်။ သုလံ၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အဓိန္နံ၊ မပေးလှူအပ်သော ဥစ္စာသည်။ တထာ၊ ထိုချမ်းသာသော အကျိုးရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ထံ၊ ထိုမပေးလှူအပ်သော ဥစ္စာကို။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဟရန္တိ၊ ခိုးဆောင်ကုန်၏။ ရုဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ သုဟတိ၊ လောင်၏။ နယတိ၊ ပျောက်ပျက်၏။

အထ၊ ထို့ နောင်မှ။ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၎င်း။ သပရိဂ္ဂဟံ၊ မိမိသိမ်းဆည်းသော ဥစ္စာကို ၎င်း။ အန္တေန၊ သေဆုံးသဖြင့်။ ဇဟတိ၊ စွန့်ပစ်ရ၏။ မေဝံဝိ၊ ပညာရှိသည်။ ဧတံ၊ ဤ သဘောကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဘုဇ္ဇေထ စ၊ သုံးလည်းသုံးဆောင်ရာ၏။ ဒဒေထ စ၊ လှူလည်းလှူရာ၏။ ဒတုာ စ၊ လှူပြီး၍လည်း။ ဘုဒ္ဓိတုာ စ၊ သုံးဆောင်ပြီး၍လည်း။ ယထာနုဘာဝံ၊ အလှူ၏အာနုဘော်အလျောက်။ အနိန္နိတော၊ မကဲ့ရဲ့ အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဌာနံ၊ ကောင်းမှုပြုသော သူတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပေတိတိ၊ ကပ်ရောက်၏” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို အတာသိ၊ ပြီ။

၂-ကိံဒဿုတ်

၄၂။ ကိံဒဒေါ၊ အဘယ်အလှူကို လှူသောသူသည်။ ဗလဒေါ၊ ခွန်အားကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်ပါသနည်း။ ကိံဒဒေါ၊ သည်။ ဝတ္ထဒေါ၊ အဆင်းကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိံဒဒေါ၊ သည်။ သုခဒေါ၊ ချမ်းသာကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိံဒဒေါ၊ သည်။ စက္ခုဒေါ၊ မျက်စိကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဧဝံ၊ အဘယ်အလှူကို လှူသောသူသည်ကား။ သဗ္ဗဒေါ၊ ခပ်သိမ်းသော အလှူကို ပေးလှူသောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ မေ၊ ခေါ်။ တံ၊ ထိုမေးလျှောက်အပ်သော ပြဿနာကို။ အက္ခာဟိ၊ ဖြေကြားတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ရှုတ်ဆို မေးလျှောက်ပြီ။

အနုဒေါ၊ ဆွမ်းကို လှူသောသူသည်။ ဗလဒေါ၊ ခွန်အားကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဝတ္ထဒေါ၊ အဝတ်သင်္ကန်းကို လှူသောသူသည်။ ဝတ္ထဒေါ၊ အဆင်းကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ယာနဒေါ၊ ယာဉ်ကိုလှူသောသူသည်။ သုခဒေါ၊ ချမ်းသာကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဒီပဒေါ၊ ထိမ်းကို လှူသောသူသည်။ စက္ခုဒေါ၊ မျက်စိကို လှူသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။

ဟော၊ အကြင်သူသည်။ ဥပဿယံ၊ ကျောင်းအလှူကို။ ဒဒါတိ၊ ခေါ်။ သော စ၊ ထိုသူသည်ကား။ သဗ္ဗဒေါ၊ အလုံးစုံကို ပေးလှူသောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဟော၊ အကြင်သူသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အနုသာသတိ၊ ဟောပြောဆုံးမခေါ်။ သော၊ ထိုသူသည်။ အမတံဒဒေါ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ပေးလှူသောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုတော်မူခေါ်။

၃-အနုသုတ်

၄၃။ ဥပဿယံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်။ အနုမေဝ၊ ထမင်းကို သာလျှင်။ အသိနန္တန္တိ၊ တောင်တကြကုန်ခေါ်။ အထ၊ ထိုသို့ပြစ်ပါလျက်။ ယံ(ယောယက္ခော)၊ အကြင်နတ်သည်။ အနံ၊ ထမင်းကို။ နာဘိနန္တတိ၊ မထောင်တ။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ ဧဝံ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ရှုတ်ဆို မေးလျှောက်ပြီ။

☞ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်။ ဝိပွသန္နေန၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ နံ၊ ထိုထမင်းကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကုန်ခေါ်။ တမေဝ၊ ထိုသူတို့သို့သာလျှင် (တတ္ထ မကာဓော ပဒေသန္တိကဓော၊ တေဝေါတိ အတ္ထော၊ ဤ ဝိကာ)။ အနံ၊ ပေးလှူအပ်သော ထမင်းသည်။ အသ္မိံ လောကေစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ ၎င်း။ ပရမိံ စ၊ ထမလွန်လောက၌၎င်း။ ဘဇတိ၊ ကပ်ရောက်ခေါ်။

(ဇယောစသောဂါထာကို မစ္စရိယသုတ် ဇာပိစ် ၃၂-တတိယဂါထာ၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။)

၄-ကေမုလသုတ်

၄၄။ ကေမုလံ၊ အ ဝိဇ္ဇာဟု ဆိုအပ်သော တခုသော အကြောင်းလည်း ရှိတသော။ ဝိရာဇန္တံ၊ သဏတဖိဋ္ဌိ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောဝကြီးလည်း ရှိတသော။

တိမလံ၊ နဂဏသော သုံးပါးသော အညစ်အကြေးလည်း ရှိတသော။ ပဉ္စပတ္တရံ၊ ကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော ငါးပါးသော အပြန်ရှိတသော။ ဒွါဒသာဝဂ္ဂံ၊ တဆယ့်နှစ်ပါးသော အာယတနဟု ဆိုအပ်သော ဝဲငယ်ရှိတသော။ ပါထာလံ၊ မထောက်မပျံ့နိုင်သော။ သမုဒ္ဓံ၊ တကွာတည်းဟူသော သမုဒ္ဓရာကို။ ဣတိ၊ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည်။ အတရံ၊ ကူးမြောက်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ပြီ။

၅-အနောမနာသုတ်

၄၅။ အနောမနာမံ၊ (သဗ္ဗညူစသော) မယုတ်လျော့သော အမည်ရှိတော်မူသော။ နိပုဏတ္ထဒဿိံ၊ သိမ်မွေ့သော သဘောတရားကို မြင်တော်မူလေ့ရှိသော။ ပညာဒဒံ၊ လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော ပညာကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်သော။ ကာမာလယေ၊ ငြိကပ်တယ်တာရာ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌။ အသတ္တံ၊ ကပ်ငြိခြင်းရှိတော်မူသော။ သဗ္ဗဝိဒံ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို သိတော်မူတတ်သော။ သုပေခံ၊ ကောင်းသောပညာ ရှိတော်မူသော။ အရိယေ ပထေ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော လမ်းခရီး၌။ ကမမာနံ၊ ကြာသွားတော်မူသော။ မဟေသိံ၊ သီလက္ခန္ဓာအစရှိသော ကျေးဇူးကို ရွာမှီးတော်မူတတ်သော။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿထ၊ ဖူးမြင်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ပြီ။

၆-အစ္စရာသုတ်

၄၆။ အစ္စရာဂဏသထံဉ္စံ၊ နတ်သမီးအပေါင်းတို့သည် သီချင်းသံ တီးမှုတ်သံတို့ဖြင့် ကြွေးကြော် ဆူညံအပ်တသော။ ပိသာစဂဏသေဝိတံ၊ သီလူးမအပေါင်းတို့သည် မှီဝဲအပ်တသော။ မောဟနံ နာမ၊ တွေဝေဝေထတ်သောကြောင့် မောဟနအမည်ရှိတသော။ တံ ဝနံ၊ ထိုနံနွနံ ဥယျာဉ်ကို။ ကတံ၊ အသယ်အကြောင်းဖြင့်။ ယာဩ၊ လွန်မြောက်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿထံ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

သော မဂ္ဂေါ၊ ထိုအရိယမဂ်ဟူသောလမ်းသည်။ ဥဇုကော နာမ၊ ခြောင်မတ်သောလမ်းမည်၏။ သာ ဒိဿာ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသော အရပ်သည်။ အသယာ နာမ၊ ဘေးမရှိသောအရပ်မည်၏။ ဓမ္မစက္ကဟိ၊ ကိုယ်စိတ်လုံ့ လတ်ရိယဟုဆိုအပ်သောဓမ္မစက် သီးတို့နှင့်။ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်သော။ သော ရထော၊ ထိုအရိယမဂ် တည်းဟူသော ရထားသည်။ အကုဇနော နာမ၊ အသံမပြည်သော ရထားမည်၏။ ဟိရိ၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပသည်။ တဿ၊ ထိုအရိယမဂ်ဟူသော ရထား၏။ အာလမ္ပော၊ အမှီတက်မည်၏။ သတိ၊ သတိသည်။ အဿ၊ ထိုအရိယမဂ် ရထား၏။ ပရိဝါရထံ၊ အရံအကာမည်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိပုရေဝေ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတရားလျှင် ရွေ့သွား ရှိသော။ ဓမ္မံ၊ အရိယမဂ်တရားကို။ သာရထိံ၊ ရထားပူးဟူ၍။ အာဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ မြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ယဿ ဣတ္ထိယာ ဝါ၊ အကြင်မိန်းမအား၎င်း။ ယဿ ပုရိသဿဝါ၊ အကြင်ယောကျ်ားအား၎င်း။ တောစိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ယာနံ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော ယာဉ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သ-သော၊ ထိုသူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝေတန ယာဇနန၊

ထိုအရိယမဂ်တည်းဟူသောယာဉ်ပြင်။ နိဗ္ဗာနသေဝ၊ နိဗ္ဗာန်၏သာလျှင်။ သန္တိကော၊ အနီးသို့။
(သန္တိကော-ကား နိပါတ်တည်း။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။) ဣတိ၊ ပြီ။

၇-ဝနဇောပသုတ်

၄၇။ ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့အား။ ဒိဝါ စ၊ နေ့၌၎င်း။ ရတ္တော စ၊ ည၌၎င်း။ သဒါ၊ အခါ၊ အခါပင်သိမ်း။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ပဝဇုတိ၊ တိုးပွားပါသည်။ ကော၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ဓမ္မဋ္ဌာ၊ တရား၌တည်ပါကုန်သည်။ ကော၊ အဘယ်သူတို့သည်။ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်ပါသည်။ ကေ ဇနာ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ သဂ္ဂဂါမိနော၊ နတ်ပြည်သို့ သွားရကုန်ပါသည်။ ဣတိ၊ ပြီ။

ယေ ဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အာရာမဇောပ၊ သစ်သီးအရံ ပန်းအရံကို စိုက်ပျိုးကုန်၏။ ဝနဇောပ၊ တောကို စိုက်ပျိုးကုန်၏။ သေတုကာရကာ၊ တံတားကို ခင်းကုန်၏။ ပပဉ္စ၊ ရေအိုးစဉ်ကို၎င်း။ ဥပပါနဉ္စ၊ ရေတိုင်းရေကန်ကို၎င်း။ (ကရောန္တိ၊ ပြုလုပ်ကုန်၏။) ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဥပဿယံ၊ စရပ်တန်ဆောင်း။ ကျောင်းကန် အရိပ်အာဝါသကို။ ဒဒန္တိ၊ ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းကုန်၏။

☞ ကေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဒိဝါ စ၊ နေ့၌၎င်း။ ရတ္တော စ၊ ည၌၎င်း။ သဒါ၊ အခါ၊ အခါပင်သိမ်း။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ ပဝဇုတိ၊ တိုးပွား၏။ တေ ဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဓမ္မဋ္ဌာ၊ တရား၌တည်ကုန်၏။ တေ ဇနာ၊ ထိုသည်။ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ တေ ဇနာ၊ ထိုသည်။ သဂ္ဂဂါမိနော၊ နတ်ပြည်သို့ သွားရကုန်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

၈-ဇေတဝနသုတ်

၄၈။ ဣဒံ တံ ဇေတဝနံ၊ ဤဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဣသိသထံ-နိသေဝိတံ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့သည် ဖိုဝ်အပ်၏။ ဓမ္မရာဇေန၊ တရားမင်းဘုရားသည်။ အာဝုတ္တံ၊ သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ မမ၊ ငါ၏။ ပီတိသဉ္စနနံ၊ နှစ်လိုခြင်းကို ပြစ်စေ၏။

ကမ္မဉ္စ၊ မဂ်စေတနာ၎င်း။ ဝိဇ္ဇာ စ၊ မဂ်ပညာ၎င်း။ ဓမ္မော စ၊ သမာဓိ၏ အသင်းအပင်း၊ ပြစ်သော ကရား၎င်း။ သီလံ၊ သီလရှိသော။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ဇီဝိတဉ္စ၊ အသက်ပွားခြင်း၎င်း။ ဇေတေန၊ ဤအငွေ့ကိုကမက်ဖြင့်။ မဇ္ဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုဇ္ဈန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ကုန်၏။ ဂေါတ္တေန ဝါ၊ အနွယ်ဖြင့်၎င်း။ ဇေန ဝါ၊ ဥစ္စာဖြင့်၎င်း။ န သုဇ္ဈန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ မစင်ကြယ်ကုန်။

တသ္မာ ဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏။ အတ္တံ၊ အကျိုးကို။ သမ္ပဿံ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားကို။ ဝိစိနေ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။ ဝေ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရား၌။ ဝိသုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။

သာရိပုတ္တောဝ၊ သာရိပုတ္တရာသည်သာလျှင်။ ပညာယ စ၊ ပညာအားဖြင့်၎င်း။ သီလေန စ၊ သီလအားဖြင့်၎င်း။ ဥပသမေန စ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းအားဖြင့်၎င်း။ ပရမေဒ

မြတ်၏။ ယောပိ သိက္ခာ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ ပါရဂူတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ရောက်၏။ သောပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ တောပရမော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ အရှင်သည်သာလျှင် အမြတ်ရှိသည်။ သိယာ၊ ပြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

၉-မစ္ဆရိသုတ်

၄၉။ ယေ နရာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ မစ္ဆရိနော၊ ဝန်တို့ကုန်၏။ ကဒရိယာ၊ နှမျောစေးနဲ့ကုန်၏။ ပရိဘာသကာ၊ ဆဲရေးရေရွတ်တတ်ကုန်၏။ ဒဒမာနာနံ၊ ပေးကမ်းကုန်သော။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏။ အန္တရာယကရာ၊ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏။

တေသံ နရာနံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ကိမိသော၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိပါသနည်း။ သမ္ပရာယော စ၊ တမလွန်လောကအကျိုးသည်လည်း။ ကိမိသော၊ သနည်း။ သဝန္တံ၊ အရှင်မြတ်ဘုရားကို။ ပုဗ္ဗံ၊ မေးလျှောက်ခြင်းငှါ။ အာဂမှာ၊ လာရောက် ပါကုန်ပြီ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဇာနေမု၊ သိရပါကုန်ဆံ့နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ယေ နရာ၊ တို့သည်။ ဣဓ လောကော ၌။ မစ္ဆရိနော၊ ဝန်တို့ကုန်၏။ ကဒရိယာ၊ နှမျောစေးနဲ့ကုန်၏။ ပရိဘာသကာ၊ ဆဲရေးရေရွတ်တတ်ကုန်၏။ ဒဒမာနာနံ၊ ပေးကမ်း ကုန်သော။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့၏။ အန္တရာယကရာ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်ကုန်၏။

(တေ နရာ၊ တို့သည်။) နိရယံ၊ ငရဲသို့၎င်း။ ထိရစ္ဆာနယောနိယံ၊ ထိရစ္ဆာန်အမျိုးသို့ ၎င်း။ ယမလောကံ၊ ယမမင်း၏ ပြိတ္တာဘုံသို့၎င်း။ ဥပပဇ္ဇဓေ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့။ သဓေ ဧန္တိ၊ အကယ်၍ ရောက်ကုန်ဆံ့။ ယတ္ထ၊ အကြင်အမျိုး၌။ စောဠံ၊ အဝတ်ပုဆိုးကို၎င်း။ ပိဏ္ဍော၊ ထမင်းအဖျော်ကို၎င်း။ ရတိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ မှီသော မွေ့လျော်ခြင်းကို၎င်း။ ခိဒ္ဓာ၊ ရှင်မြူးခြင်းကို၎င်း။ ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်။ လဗ္ဗတိ၊ ရအပ်၏။ ဒလိဇ္ဇေ၊ ဆင်းရဲသော။ တတ္ထ ကုလေ၊ ထိုအမျိုး၌။ ဇာယဓေ၊ ပြစ်ကုန်၏။

ယေ ဗာလာ၊ အကြင်လူခိုက်တို့သည်။ ပရတော၊ သူတပါးထံမှ။ ယံ၊ အကြင်ဥစ္စာကို။ အာသိသဓေ၊ တောင့်တကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူခိုက်တို့သည်။ တမ္ပိ၊ ထိုဥစ္စာကိုလည်း။ န လဗ္ဗတိ၊ မရအပ်။ ဝိဇ္ဇေ ဓမ္မေ၊ ပုစ္ဆုပွန်အတ္ထဘော၌။ ငသော ဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၎င်း။ သမ္ပရာယော၊ တမလွန်ဘဝ၌။ ဒုဂ္ဂတိ စ၊ မကောင်းသောဂတိသည်၎င်း။ ယောတိ၊ ပြစ်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဣတိ ဟိ၊ ဤ မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသော အခြင်းအရာပြင်လျှင်။ တေံ၊ ဤ အကြောင်းကို။ ဝိဇာနာမ၊ သိရပါကုန်၏။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်စွား အရှင်ဘုရား။ အညံ၊ တပါးသော ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ပါကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့ သည်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရကုန်၍။ ဝေညှ၊ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ကေားကို သိတတ်ကုန်၏။ ဝိတမစ္ဆရာ၊ ကင်းသော မစ္ဆရိသုတ်ကုန်၏။

ဗုဒ္ဓေ စ၊ ဌ်ဂင်္ဂေ။ ဓမ္မေ စ၊ ဌ်ဂင်္ဂေ။ သံဃေ စ၊ ဌ်ဂင်္ဂေ။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။
 တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ လွန်စွာလေးမြတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ကိစ္ဆိသော၊
 အဘယ်သို့သဘောရှိပါသနည်း။ သမ္ပရာယော စ၊ တမလွန်လောကအကျိုးသည်လည်း။
 ကိစ္ဆိသော၊ သနည်း။ ဘဝန္တံ၊ ကို၊ ပုဂ္ဂို၊ ငှါ။ အာကပ္ပာ၊ ကုန်ပြီ။ တံ အတ္ထံ၊ ကို၊ ကထံ၊
 လျှင်။ မဟံ၊ တို့သည်။ ဇာနေမှ၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤ။

ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဣ၊ ဌ်။ မနုဿတ္ထံ၊ ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရကုန်၍။ ဝဒည၊ အလှူခံ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ စကားကို သိတတ်ကုန်၏။ ဝိတမစ္စရာ၊ ကင်းသော မစ္စေရရှိကုန်၏။ ဗုဒ္ဓေ စ၊
 ဌ်ဂင်္ဂေ။ ဓမ္မေ စ၊ ဌ်ဂင်္ဂေ။ သံဃေ စ၊ ဌ်ဂင်္ဂေ။ ပသန္နာ၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ တိဗ္ဗဂါရဝါ၊ လွန်
 စွာလေးမြတ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်နတ်ရွာ၌။ ဥပပဇ္ဇရေ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ တတ္ထ သဂ္ဂေ၊ ထိုနတ်ရွာ၌။ ဇေတု၊ ထိုသူတို့သည်။ ပကာသန္တိ၊ ထင်ရှားကျော်စော
 ကုန်၏။ ဝါ၊ ဗိမာန်ဆောင်ဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်၏။

မနုဿတ္ထံ၊ သို့။ သစေ ဇန္တိ၊ ကောင်း၍ဆောက်ကုန်အံ့။ ယတ္ထ၊ အကြင် အမျိုး၌။
 စောဠံ၊ ကိုရင်း။ ပိဏ္ဍော၊ ကိုရင်း။ ရဟိ၊ ကိုရင်း။ ခိန္နာ၊ ကိုရင်း။ အကိစ္စေန၊ မပြုပြင်သ
 ပြင်း။ လဗ္ဗတိ၊ ရအပ်၏။ အဇေ၊ ကြယ်ဝသော၊ တတ္ထ ကုလော၊ ထိုအမျိုး၌။ အာဇာယရေ၊
 ဖြစ်ရကုန်၏။

ပရသမ္ပတေသု၊ သူတပါးတို့သည် ဆည်းပူးစုဆောင်းအပ်ကုန်သော။ ဘောဂေသု၊
 စည်းစိမ်တို့၌။ ဝသဝတ္တိဝေ၊ မိမိအလိုသို့လိုက်ပါသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ မောဒရေ၊ ဝမ်း
 ပြောက်ရကုန်၏။ ဝိဇ္ဇေ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တသော၌။ သေဝိပါကော၊ ဤအကျိုးသည်၎င်း။
 သမ္ပရာယော၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သုဂတံ စ၊ ကောင်းသောဂတိသည်၎င်း။ ယောတိ၊ ဤ။
 ဣတိ၊ ပြီ။

၁၀-ဆဒ္ဓိကာရသုတ်

၅၀။ သတ္ထ သိက္ခဝေါ၊ ရုနစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်။ အဝိဟံ၊ အဝိဟာသုံသို့။ ဥပ-
 ပန္နာသေ၊ ကပ်ဆောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ (သေကား အာဂမ။) ဝိမုတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်
 ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီ။ ဘဂဒေါသပရိက္ခိတာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဂဒေါသရှိကြကုန်၏။
 လောကေ၊ လောက၌။ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို။ တိတ္ထာ၊ ကူးပြောက်တော်မူကြကုန်ပြီ။
 ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ကေ စ၊ အဘယ်ရဟန်းတို့သည်။ မဇ္ဈဓေယျံ၊ သေမင်း၏အရာဖြစ်သော။ သုဒုတ္တရံ၊
 အလွန်ကူးပြောက်နိုင်ခဲ့သော။ ပကံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ညွှန်ပျောင်းကို။ အတရံ၊
 ကူးပြောက်ကုန်သနည်း။ ကေ၊ အဘယ်ရဟန်းတို့သည်။ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော။ ဒေဟံ၊
 ကိုယ်ကို။ ဟိတု၊ စွန့်၍။ ဝိဗ္ဗယောကံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ဥပစူဂံ၊ လွန်ပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဥပကော စ၊ ဥပကရင်း။ ပလကဏ္ဍာ စ၊ ပလကဏ္ဍရင်း။ ပုတ္တုသာတိ စ၊ ပုတ္တု-
 သာတိရင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော။ တေ စ၊ ထိုရဟန်းတို့၎င်း။

သဒ္ဓိယော စ၊ သဒ္ဓိယဝဂ်း။ ခတ္တဒေဝေါ စ၊ ခတ္တဒေဝဝဂ်း။ ဗာဟုရဂ္ဂိ စ၊ ဗာဟုရဂ္ဂိဝဂ်း။
 သိဂိယော စ၊ သိဂိယဝဂ်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ရဟန်းတို့သည်။
 မာနသံ၊ လှည့်ပြစ်သော။ ဒေဟံ၊ ကို။ ဟိတု၊ ဤ။ ဝိဗ္ဗယောဂံ၊ နတ်ပြည်ကို။ ဥပဇ္ဇကို၊
 လှန်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

(ဗြဟ္မေ၊ ဗြဟ္မာ။ တံ၊ သင်သည်။) မာရပါသပ္ပဟာယိနံ၊ မာရ်နတ်၏ ကျော့ကွင်းကို
 ဖယ်တတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကုသလိ၊ အပြစ်မရှိဟူသော စကားကို
 ပြောဆိုလျက်။ ဘာသသိ၊ ချီးမွမ်းမြှောက်ဆို၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကဏ၊ အတယ်
 သူ၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဘဝဗန္ဓနံ၊ ဘဝဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို။
 အစ္စ္စိရံ၊ ဖြတ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယဿ သကဝတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။
 အညာယ၊ သိ၍။ ဘဝဗန္ဓနံ၊ ဘဝဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို။ အစ္စ္စိရံ၊ ဖြတ်ကုန်ပြီ။
 တေန သကဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အညတြ၊ ကြည့်၍။ န အစ္စ္စိရံ၊ မဖြတ်နိုင်ကုန်။
 ဟဝ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏။ သာသနာ၊ အဆုံးအမ သာသနာထောက်ကို။ အညတြ၊
 ကြည့်၍။ န အစ္စ္စိရံ၊ မဖြတ်နိုင်ပါကုန်။

ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တရား၌။ နာမဉ္စ၊ နာမ်သည်ဝဂ်း။ ဝုပ္ပဉ္စ၊ ရုပ်သည်ဝဂ်း။
 အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဥပဇ္ဇတိ၊ ချုပ်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဣ၊ ဤသာသနာ
 ထောက်၌။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဘဝဗန္ဓနံ၊ ဘဝဟူသော အနှောင်
 အဖွဲ့ကို။ အစ္စ္စိရံ၊ ဖြတ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

ဂမ္ဘီရံ၊ နက်နဲသော အနက်ရှိသော။ ဝုပ္ပိဇာနံ၊ သိနိုင်ခဲ့သော။ သုဗ္ဗဗျူဟံ၊ အလွန်အလွန်
 သိနိုင်ခဲ့သော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသသိ၊ ဆို၏။ တံ၊ သင်သည်။ ကဏ၊ အတယ်
 သူ၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊
 စကားကို။ ဘာသသိ၊ ဆိုနိုင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

(တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ သည်။) ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဝေကဠိဂေါ၊ ဝေကဠိဂံ
 ရွာ၌။ ယဒိကာရော၊ ယဒိကာရအမည်ရှိသော။ ကုမ္ဘကာရော၊ ထိုးထိန်းသည်သည်။
 အာသိံ၊ ပြစ်ခဲ့ဘူးပါပြီ။ မာတာပေတ္တိဘရော၊ အမိအဘကို လုပ်ကျွေးတတ်သော။ ကဏ-
 ပဏ၊ ကဏပမြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ အာသိံ၊ ပြီ။

မေထုနာဓမ္မာ၊ မေထုန်အကျင့်မှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သော။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သော
 အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော။ နိရာမိသော၊ ကာမာမိသမရှိသော။ တေ၊ အရှင်ဘုရားနှင့်။

စ၊ မာနသံ ဒေဟန္တိ ဣပ ပဉ္စောရမ္ဘာဂိယာနိ စေ ဝုတ္တာနိ၊ ဝိဗ္ဗယောဂန္တိ ပဉ္စ ဥပ္ပမ္ဘာဂိယသံယော-
 ဇနာနိ။ ငှး မာနသံ ဒေဟံ သာထိက္ခမန္တိ ဝိတ္ထုပက္ခိလေသယဟာနဝသေနာထိ စေတနံ ယေထု-
 ခဏာပိဝန္တိ “မာနသံ ဒေဟန္တိ ဣပပ၊ ဝုတ္တာနိတိ။ ဝိဗ္ဗံ ယောဂန္တိ ဝိပိ သဝံ ဝိဗ္ဗံ၊ ဗြဟ္မတာဝ-
 သညိထံ ဓမ္မပဉ္စကံ၊ တတ္ထ သံယောဇနကောထိ ဝုတ္တံ ဝိဗ္ဗယောဂန္တိ ပဉ္စ ဥပ္ပမ္ဘာဂိယသံယောဇနာနိတိ။

သဂါမေယျော၊ တဋ္ဌာတည်းသားသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါပြီ။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ပုရေသခါ၊ မိတ်ဆွေဟောင်းသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပါပြီ။

သောဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ဝိမုတ္တေ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီးကုန်သော။ ရာဂဒေါသပရိက္ခိဏေ၊ ကုန်ပြီးသော ရာဂဒေါသတို့ကုန်သော။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိသတ္ထိကံ၊ တဏှာကို။ တိတ္ထေ၊ ကူးမြောက်ပြီးကုန်သော။ တေ သတ္တ ဘိက္ခဝေါ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ရဟန်းတို့ကို။ ပဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို လျှောက်ထား၏။

ဘဂ္ဂေ၊ အိုးထိန်းသည် ဖြစ်ဘူးသည့် ဝဋ်ကာရဗြဟ္မာ။ (တံ၊ သင်သည်။) ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘာသသိ၊ ။ ဝေ၊ ဤအခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ ဤအကြောင်းသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ။ တံ၊ သင်သည်။ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဝေကဋ္ဌိကေ၊ ဝေကဋ္ဌိကံ၌။ ဝဋ်ကာရော၊ ဝဋ်ကာရအမည်ရှိသော။ ကုမ္မာ၊ ကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ အာသိ၊ ပြီ။ တံ၊ သင်သည်။ မာတာပေတ္တိဘရော၊ အမိအသက် လုပ်ကျွေးတတ်သော။ ကဿပဿ၊ ကဿပပြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ အာသိ၊ ပြီ။

တံ၊ သည်။ ပေထုနာဓမ္မော၊ မှ။ ဝိရထော၊ သော။ ဗြဟ္မစာရီ၊ သော။ နိရာမိသော၊ သော။ မေ၊ ငါနှင့်။ သဂါမေယျော၊ သည်။ အဟုဝါ၊ ပြီ။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ပုရေသခါ၊ သည်။ အဟုဝါ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဘာဝိတတ္ထာနံ၊ ပျိုးပျားအုပ်ပြီးသော အရိယမဂ်စိတ်ရှိကုန်သော။ သရီရန္တိမဓာရိနံ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ကိုဆောင်ကုန်သော။ ဥသိန္နံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ ပုရာဏာနံ သဟာယာနံ၊ သူငယ်ချင်းဟောင်း ဖြစ်ကြကုန်သော မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဝဋ်ကာရဗြဟ္မာတို့၏။ တေ သော သင်မော၊ ဤပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ဣတိ၊ ဤဂါထာကား။ သင်္ဂီထိကာရကနံ၊ သင်္ဂီထိကာရကမထေရ်တို့၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၏။

ပဉ္စမော၊ သော။ အာစိတ္တဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုအာစိတ္တဝဂ်၏။ ဥဂ္ဂါနံ၊ ဥဂ္ဂါနံကား—

အာစိတ္တံ၊ အာစိတ္တသုတ်။ ကိံ ဝေ၊ ကိံ ဝေသုတ်။ အနံ၊ အနုသုတ်။ ကေမူလံ၊ ကေမူလသုတ်။ အနောမိယံ၊ အနောမသုတ်။ အစ္စထာ၊ အစ္စထာသုတ်။ ဝနထေပနာ၊ ဝနထေပသုတ်။ ဇေတံ၊ ဇေတဝနသုတ်။ မစ္စရေန၊ မစ္စရိသုတ် နှင့်တကွ။ ဝဋ်ကာရော၊ ဝဋ်ကာရသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။

၆-ရောဂ်
၁-ရောသုတ်

၅၁။ ကိံသု၊ အသယ်တရားသည်။ ယာဝ ဇရာ၊ အိုသည်တိုင်အောင်။ သာဓု၊ ကောင်းပါသည်။ ကိံသု၊ သည်။ ပထိဋ္ဌိတံ၊ စိတ်အစဉ်၌တည်မှု။ သာဓု၊ ကောင်းပါ

သနည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ နရာနံ၊ လူတို့၏။ ရတနံ၊ ရတနာမည်ပါသနည်း။ ကိံ သု၊ ကိံ။
စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဗုဟရံ၊ မခိုးယူနိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ နတ်သား၊
တယောက်က လျှောက်ထားပြီ။

သီလံ၊ သီလသည်။ ယာဝ ဇရာ၊ ဆိုသည်တိုင်အောင်။ သာရ၊ ကောင်း၏။ သစ္စါ၊
သစ္စါတရားသည်။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ စိတ်အစဉ်တည်မှု။ သာရ၊ ကောင်း၏။ ပညာ၊
ပညာသည်။ နရာနံ၊ လူတို့၏။ ရတနံ၊ ရတနာမည်၏။ ပညံ၊ ကောင်းမှုကို။ စောရေဟိ၊
ခိုးသူတို့သည်။ ဗုဟရံ၊ မခိုးယူနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောထော်မှု၏။

၂-အဇရသာသုတ်

၅၂။ ကိံ၊ အတယ်သည်။ အဇရသာ၊ မဆွေးမြေ့သည်ရှိသော်။ သာရ၊ ကောင်းပါ
သနည်း။ ကိံ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌိတံ၊ စိတ်အစဉ်တည်မှု။ သာရ၊ သနည်း။ ကိံ၊ သည်။ နရာနံ၊
လူတို့၏။ ရတနံ၊ ရတနာနည်း။ ကိံ သု၊ ကိံ။ စောရေဟိ၊ တို့သည်။ အဟာရိယံ၊ မဆောင်ယူ
နိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

သီလံ၊ သည်။ အဇရသာ၊ မဆွေးမြေ့သည်ရှိသော်။ သာရ၊ ၎င်း။ သစ္စါ၊ သည်။
အဓိဋ္ဌိတာ၊ စိတ်အစဉ်တည်မှု။ သာရ၊ ၎င်း။ ပညာ၊ သည်။ နရာနံ၊ လူတို့၏။ ရတနံ၊
ရတနာမည်၏။ ပညံ၊ ကောင်းမှုကို။ စောရေဟိ၊ တို့သည်။ အဟာရိယံ၊ မဆောင်ယူနိုင်။
ဣတိ၊ ပြီ။

၃-မိတ္တသုတ်

၅၃။ ကိံ၊ သည်။ ပဝသတော၊ အရပ်တပါးသို့ ခရီးသွားသောသူ၏။ မိတ္တံ၊ မိတ်ဆွေ
ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိံ၊ သည်။ သကေ စာရေ၊ မိမိအိမ်၌။ မိတ္တံ၊ သနည်း။ ကိံ၊ သည်။
အတ္တဇာတဿ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော အကြောင်းကိစ္စရှိသောသူ၏။ မိတ္တံ၊ သနည်း။ ကိံ၊
သည်။ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်၌ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တတ်သော။ မိတ္တံ၊ သနည်း။
ဣတိ၊ ပြီ။

သတ္တော၊ အဖော်ကုန်သည်သည်။ ပဝသတော၊ အရပ်တပါးသို့ ခရီးသွားသောသူ၏။
မိတ္တံ၊ မိတ်ဆွေဖြစ်၏။ သကေ စာရေ၊ မိမိအိမ်၌။ မာတာ၊ အမိသည်။ မိတ္တံ၊ ၎င်း။
သယာယော၊ သူငယ်ချင်းသည်။ အတ္တဇာတဿ၊ ၎င်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ မိတ္တံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၎င်း။ သယံကတာနိ၊ ကိုယ်တိုင်ပြုအပ်ကုန်သော။ ပညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။
(သန္တိ၊ ကုန်၏။) တံ၊ ထိုကောင်းမှုသည်။ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်တဝ၌ အကျိုးစီးပွားကို
ဆောင်တတ်သော။ မိတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ မူ၏။

၄-ဝတ္ထုသုတ်

၅၄။ ကိံ သု၊ သည်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဝတ္ထု၊ ပိုခိုရာသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။
ကိံ သု၊ သည်။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ပရမော၊ မြတ်သော။ သခါ၊ မိတ်ဆွေသည်။ ဟောတိ၊

နည်း။ ယေ ပါဏာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပထဝီနိဿိတာ၊ မြေမြှင့်မှုကုန်၏။ တေ ဘူတာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကိံ သု။ အဘယ်ကို။ ဥပဇိဝန္တိ၊ မှို၍ အသက်မွေးကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ပုတ္တာ၊ သားသမီးတို့သည်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဝတ္ထု၊ မှီရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ပရမော၊ မြတ်သော။ သခါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေ ပါဏာ၊ တို့သည်။ ပထဝီနိဿိတာ၊ မြေမြှင့်မှုကုန်၏။ တေ ဘူတာ၊ တို့သည်။ ဝဠိံ၊ မိုက်ရေးကို။ ဥပဇိဝန္တိ၊ မှို၍ အသက်မွေးကုန်၏။ ဣတိ၊ မူ၏။

၅-ပဌမနေသုတ်

၅၅။ ကိံ သု၊ အဘယ်သည်။ ပုရိသံ၊ သတ္တဝါကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေပါသနည်း။ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ ကိံ သု၊ သည်။ ဝိဇာဝတိ၊ ထိုမှ၌ ပြေးသွားပါသနည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ သံသာရံ၊ သံသာရံ။ အပါဒိ၊ ရောက်ပါသနည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ မဟဗ္ဗယံ၊ ကြီးစွာသောဘေးသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

တဏှာ၊ သည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဇာဝတိ၊ ၏။ သတ္ထော၊ သည်။ သံသာရံ၊ သို့။ အပါဒိ၊ ရောက်ပြီ။ ဝုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ အဿ၊ ၏။ မဟဗ္ဗယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ မူ၏။

၆-ရုတိယနေသုတ်

၅၆။ ကိံ သု၊ သည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ နည်း။ တဿ၊ ၏။ ကိံ သု၊ သည်။ ဝိဇာဝတိ၊ နည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ သံသာရံ၊ သို့။ အပါဒိ၊ နည်း။ ကိံ သု၊ အဘယ်မှာ န ပရိပုစ္ဆတိ၊ မလွတ်နိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

တဏှာ၊ သည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဇာဝတိ၊ ၏။ သတ္ထော၊ သည်။ သံသာရံ၊ သို့။ အပါဒိ၊ ပြီ။ (သတ္ထော၊ သည်။) ဝုက္ခံ၊ ဝန်ဆင်းရဲမှ။ န ပရိပုစ္ဆတိ၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ ၏။

၇-တထိယနေသုတ်

ကိံ သု၊ သည်။ ပုရိသံ ကို။ ဇနေတိ၊ နည်း။ တဿ၊ ၏။ ကိံ သု၊ သည်။ ဝိဇာဝတိ၊ နည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ သံသာရံ၊ သို့။ အပါဒိ၊ နည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ တဿ၊ ၏။ ပရာယနံ၊ လည်းလျောင်းရာသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

တဏှာ၊ သည်။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဇာဝတိ၊ ၏။ သတ္ထော၊ သည်။ သံသာရံ၊ သို့။ အပါဒိ၊ ပြီ။ ကပ္ပံ၊ မိမိပြုသော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ် ကံသည်။ တဿ၊ ၏။ ပရာယနံ၊ လည်းလျောင်းရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

၈-ဥပ္ပထသုတ်

၅၈။ ကိံ သု၊ အဘယ်ကို။ ဥပ္ပထော၊ လမ်းပွားဟူ၍။ အက္ခာတော၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ ရတ္တိန္ဒိဝက္ခယော၊ နေညဉ့်တို၍ ကုန်ခန်းပါသနည်း။ ကိံ သု၊ သည်။ ဗြဟ္မဓဓိ

ယထာ၊ မြတ်သောအကျင့်၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိံ၊ သည်။ အနောဒကံ၊ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာရေမဟုတ်ပါလျက်။ သိနာနံ၊ အညစ်အကြေးကိုဆေးကြောစရာရေမည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ရာဂေါ၊ ရာဂကို။ ဥပ္ပထော၊ လမ်းမှားဟူ၍။ အက္ခာတော၊ ဆိုအပ်၏။ ဝယော၊ အရွယ်သည်။ ရတ္တိန္ဒြိဝက္ခယော၊ နေ့ညဉ့်တို့၌ ကုန်ခန်း၏။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ မြဟ္မစရိယထာ၊ မြတ်သော အကျင့်၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးမည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤမိန်းမအညစ်အကြေး၌။ အယံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ သဗ္ဗတေ၊ ကပ်ငြိ၏။ တပေါ၊ ဓ၊ ကိလေသာတို့ကို ပူလောင်စေတတ်သော အကျင့်သည်၎င်း။ မြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မေထုန်အမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထို အကျင့်တရား နှစ်ပါးအပေါင်းသည်။ အနောဒကံ၊ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာ ရေမဟုတ်ပါလျက်။ သိနာနံ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာရေမည်ပေ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဇု-ဓုတိယသုတ်

၅၅။ ကိံသု၊ သည်။ ပုရိသထာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဓုတိယာ၊ အဖော်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိံသု ဓ၊ သည်လည်း။ ဇနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပသာသတိ၊ ဆုံးမပါသနည်း။ ကိံသု ဓ၊ အဘယ်၌လည်း။ အသိရတော၊ မွေ့လျော်သော။ မစ္စော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲမှ။ ပယုစ္စတိ၊ လွတ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ ပုရိသထာ၊ ၏။ ဓုတိယာ၊ အဖော်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာ ဓ၊ ပဲ့ညာသည်ကား။ ဇနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပသာသတိ၊ ဆုံးမ၏။ နိဗ္ဗာနာသိရံတော၊ နိဗ္ဗာန်၌မွေ့လျော်သော။ မစ္စော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲမှ။ ပယုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၁၀-ကဝိသုတ်

၆၀။ ကိံသု၊ သည်။ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ နိဒါနံ၊ အကြောင်းရင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိံသု၊ သည်။ တာသံ၊ ထိုဂါထာတို့ကို။ ဝိယဉ္ဇနံ၊ ဖြစ်စေတတ်ပါသနည်း။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်။ ကိံသု၊ အဘယ်ကို။ သန္နိဿိတာ၊ မှီပါကုန်သနည်း။ ကိံသု၊ သည်။ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ အာသယော၊ တည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

☞ ဆန္ဒော၊ ဂါယတ္တိ စသော ဆန်းသည်။ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ နိဒါနံ၊ အကြောင်းရင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အက္ခရာ၊ အက္ခရာတို့သည်။ တာသံ၊ ထိုဂါထာတို့ကို။ ဝိယဉ္ဇနံ၊ ဖြစ်စေတတ်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်။ နာမသန္နိဿိတာ၊ နာမပညတ်ကိုမှီကုန်၏။ ကဝိ၊ ပညာရှိသည်။ ဂါထာနံ၊ ဂါထာတို့၏။ အာသယော၊ တည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဆဇ္ဇော၊ သော။ ဇရာဝဇ္ဇေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဆရာဝန်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

ဇရာ၊ ဇရာသုတ်၎င်း။ အဇရသ၊ အဇရသသုတ်၎င်း။ မိတ္တံ၊ မိတ္တသုတ်၎င်း။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသုတ်၎င်း။ တီထိ၊ သုံးသုတ်ကုန်သော။ ဇနာနိ စ၊ ဇနသုတ်တို့၎င်း။ ဥပ္ပထော စ၊ ဥပ္ပထသုတ်၎င်း။ ကဝိနာ၊ ကဝိသုတ်နှင့်တကွ။ ဖုတိယော စ၊ ဒုတိယသုတ်၎င်းတည်း။ ဝဇ္ဈိ၊ ဝန်သည်။ ပုရိတော၊ ပြည်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၇-အဗ္ဗဝန်
၁-နာမသုတ်

၆၁။ ကိံ သု၊ သည်။ သမ္ပံ၊ အလုံးစုံသော ပညတ္တိပထတရားကို။ အဗ္ဗဘဝိ၊ လွမ်းမိုး၍ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိံသ္မာ၊ အဘယ်မှ။ သိယျော၊ ပိုလွန်သောတရားသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိပါသနည်း။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောသုတို့သည်သာလျှင်။ ကိံဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ဧကမ္မဿ၊ တခုသောတရား၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ အန္တဂ္ဂ၊ အစဉ်လိုက်ရပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

နာမံ၊ နာမပညတ်သည်။ သမ္ပံ၊ အလုံးစုံသော ပညတ္တိပထတရားကို။ အဗ္ဗဘဝိ၊ လွမ်းမိုး၍ ဖြစ်ပြီ။ နာမာ၊ နာမပညတ်မှ။ သိယျော၊ ပိုလွန်သောတရားသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသောသုတို့သည်သာလျှင်။ နာမဿ၊ နာမပညတ်တည်းဟူသော။ ဧကမ္မဿ၊ တခုသောတရား၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ အန္တဂ္ဂ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၂-စိတ္တသုတ်

၆၂။ ဧကန၊ အဘယ်သည်။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ နိယတိ၊ ဆောင်အပ်ပါသနည်း။ ဧကန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိကဿတိ၊ ဆွဲငင်အပ်ပါသနည်း။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသော သုတို့သည်သာလျှင်။ ကိံဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ဧကမ္မဿ၊ ၏။ ဝသံ၊ သို့။ အန္တဂ္ဂ၊ ပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

စိတ္တန၊ စိတ်သည်။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ နိယတိ၊ ဆောင်အပ်၏။ စိတ္တန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိကဿတိ၊ ဆွဲငင်အပ်၏။ သဗ္ဗေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ စိတ္တဿ၊ စိတ်တည်းဟူသော။ ဧကမ္မဿ၊ ၏။ ဝသံ၊ သို့။ အန္တဂ္ဂ၊ အစဉ်လိုက်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၃-တကျာသုတ်

၆၃။ ဧကန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ နိယတိ၊ နည်း။ ဧကန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိကဿတိ၊ နည်း။ သဗ္ဗေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ကိံဿ၊ သော။ ဧကမ္မဿ၊ ၏။ ဝသံ၊ သို့။ အန္တဂ္ဂ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

တကျာယ၊ တကျာသည်။ လောကော၊ ကို။ နိယတိ၊ ၏။ တကျာယ၊ သည်။ (လောကော၊ တို့) ပရိကဿတိ၊ ၏။ သဗ္ဗေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ တကျာယ၊ တကျာတည်းဟူသော။ ဧကမ္မဿ၊ ၏။ ဝသံ၊ သို့။ အန္တဂ္ဂ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၄-သံယောဇနသုတ်

၆၄။ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ ကိံသုသံယောဇနော၊ အဘယ်အနှောင်အဖွဲ့ ရှိပါသနည်း။ ကိံသု၊ အဘယ်သည်။ တဿ၊ ထိုလူအပေါင်း၏။ ဝိစာရဏံ၊ လှည့်လည် ကြောင်းခြေသည်။ (ဟောတိ၊ နည်း။) ကိဿ၊ အဘယ်ကို။ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ ဣတိ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

လောကော၊ သည်။ နန္ဒိသံယောဇနော၊ တဏှာဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ရှိ၏။ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်။ အဿ၊ ထိုလူအပေါင်း၏။ ဝိစာရဏံ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၎င်း။) တဏှာယ၊ တဏှာကို။ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ ဣတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ၎င်း။

၅-ဗန္ဓနသုတ်

၆၅။ လောကော၊ သည်။ ကိံသုသမ္ပန္နနော၊ အဘယ်အဆက်အစပ် ရှိပါသနည်း။ ကိံသု၊ သည်။ တဿ၊ ထိုလူအပေါင်း၏။ ဝိစာရဏံ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ နည်း။) ကိဿ၊ ကို။ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဗန္ဓနံ၊ ကိလေသာ အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်နိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

လောကော၊ သည်။ နန္ဒိသမ္ပန္နနော၊ တဏှာဟူသော အဆက်အစပ်ရှိ၏။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ တဿ၊ ၎င်း။ ဝိစာရဏံ၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၎င်း။) တဏှာယ၊ ကို။ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဗန္ဓနံ၊ ကိလေသာအနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ၎င်း။

၆-အပ္ပာဟတသုတ်

၆၆။ ဧကန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ အပ္ပာဟတော၊ သတ်အပ်ပါသနည်း။ ဧကန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်ပါသနည်း။ ဧကန သက္ကေန၊ အဘယ် မည်သော ငြောင့်သည်။ ဩဘိက္ကော၊ စူးဝင်အပ်ပါသနည်း။ ကိဿ၊ အဘယ်သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝုပါယိတော၊ လောင်ကျွမ်းအပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

မဇ္ဈနာ၊ သေမင်းသည်။ လောကော၊ ကို။ အပ္ပာဟတော၊ သတ်အပ်၏။ ဧရာယ၊ အိုခြင်းသည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ တဏှာသက္ကေန၊ တဏှာ ဟူသောငြောင့်သည်။ ဩဘိက္ကော၊ စူးဝင်အပ်၏။ ဣစ္ဆာ၊ (ဣစ္ဆာယ) ထိုချင်တောင့်တခြင်း သည်။ သဒါ၊ သိမ်း။ ဝုပါယိတော၊ လောင်ကျွမ်းအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၇-ဥဒ္ဓိတသုတ်

၆၇။ ဧကန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ဥဒ္ဓိတော၊ ထောင်ထားအပ်ပါသနည်း။ ဧကန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပရိဝါရိတော၊ ခြံရံအပ်ပါသနည်း။ ဧကန၊ သည်။ လောကော၊ ကို။ ပိဟိတော၊ ပိတ်ဆို အပ်ပါသနည်း။ လောကော၊ သည်။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်၌။ ပတ်ဝှိတော၊ တည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

တက္ခာယ၊ သည်။ လောကော၊ ကိ။ ဥဒ္ဓိတော၊ ထောင်ထားအပ်၏။ ဇရာယ၊ ဆိုခြင်း သည်။ လောကော၊ ကိ။ ပရိဝါဒိတော၊ ခြံရံအပ်၏။ မဇ္ဈနာ၊ သေမင်းသည်။ လောကော၊ ကိ။ ပိဟိတော၊ ပိတ်ဆို့ အပ်၏။ လောကော၊ သည်။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤ။

၈-ပိဟိတသုတ်

၆၈။ ကေန၊ သည်။ လောကော၊ ကိ။ ပိဟိတော၊ ပိတ်ဆို့ အပ်ပါသနည်း။ လောကော၊ သည်။ ကိသ္ဗိံ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်ပါသနည်း။ ကေန၊ သည်။ လောကော၊ ကိ။ ဥဒ္ဓိတော၊ ထောင်ထားအပ်ပါသနည်း။ ကေန၊ သည်။ လောကော၊ ကိ။ ပရိဝါဒိတော၊ ခြံရံအပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

မဇ္ဈနာ၊ သေမင်းသည်။ လောကော၊ ကိ။ ဝိဟိတော၊ ပိတ်ဆို့ အပ်၏။ လောကော၊ သည်။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ တက္ခာယ၊ သည်။ လောကော၊ ကိ။ ဥဒ္ဓိတော၊ ထောင်ထားအပ်၏။ ဇရာယ၊ သည်။ လောကော၊ ကိ။ ပရိဝါဒိတော၊ ခြံရံ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤ။

၉-ဣစ္ဆာသုတ်

၆၉။ ကေန၊ သည်။ လောကော၊ ကိ။ ဗဇ္ဈတိ၊ ဖွဲ့ချည်အပ်ပါသနည်း။ ကိဿ၊ အဘယ်ကို။ ဝိနယာယ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်။ မုစ္စတိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်ပါသနည်း။ ကိဿ၊ အဘယ်ကို။ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင် အဖွဲ့ကို။ ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်နိုင်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဣစ္ဆာယ၊ အလိုတက္ခာသည်။ လောကော၊ ကိ။ ဗဇ္ဈတိ၊ ဖွဲ့ချည်အပ်၏။ ဣစ္ဆာ၊ (ဣစ္ဆာယ) အလိုတက္ခာကို။ ဝိနယာယ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်။ မုစ္စတိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်၏။ ဣစ္ဆာယ၊ အလိုတက္ခာကို။ ဝိပ္ပဟာနေန၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင် အဖွဲ့ကို။ ဆိန္နတိ၊ ဖြတ်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤ။

၁၀-စောကသုတ်

၇၀။ ကိသ္ဗိံ၊ အဘယ်သည်။ (သမ္ပုဇ္ဈေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။) လောကော၊ လူအပေါင်း သည်။ သမ္ပုဇ္ဈော၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ကိသ္ဗိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သန္တဝံ၊ ချစ်ကျမ်းဝင်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗတိ၊ ပြုပါသနည်း။ လောကော၊ သည်။ ကိဿ၊ အဘယ်ကို။ ဥပါဓါယ၊ စွဲ၍။ (ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။) လောကော၊ သည်။ ကိသ္ဗိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝိဟညတိ၊ ပင်ပန်း ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဆယျ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့သည်။ (ဥပ္ပုဇ္ဈေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည် ရှိသော်။) လောကော၊ သည်။ သမ္ပုဇ္ဈော၊ ဖြစ်၏။ ဆယျ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့ကြောင့်။ သန္တဝံ၊ ချစ်ကျမ်းဝင်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗတိ၊ ပြု၏။ ဆန္နပေဝ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့ကိုသာလျှင်။ ဥပါဓါယ၊ စွဲ၍။ (ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။)

လောကော၊ သည်။ သသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အဗ္ဗတ္တိကာယထာဝရတို့ကြောင့်။ ဝိဟညတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ဣတိ၊ ဤ။

သတ္တမော၊ သော။ အဒ္ဓဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး။

တဿ၊ ထိုအခွက်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကား—

နာမံ၊ နာမသုတ်၎င်း။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ္တသုတ်၎င်း။ တဏှာ စ၊ တဏှာသုတ်၎င်း။ သံယောဇနဉ္စ၊ သံယောဇနသုတ်၎င်း။ ဗန္ဓုနာ၊ ဗန္ဓုနသုတ်၎င်း။ အပ္ပာယထုဒ္ဓိတော၊ အပ္ပာယထသုတ် ဥဒ္ဓိတသုတ်၎င်း။ ပိဟိတော၊ ပိဟိတသုတ်၎င်း။ လောကေန၊ လောကသုတ်နှင့် တကူ။ ဣစ္စာ၊ ဣစ္စာသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၈-ဆေတုာဝဂ်

၁-ဆေတုာသုတ်

၇၁။ သာဝတ္ထိနိဓါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ဤ။ ဌိတာ ဝေါ၊ သော။ သာ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဆဂန္တံ၊ ကို—

ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ဗွား ရှင်တော်ဘုရား။ ကိံသု၊ အဘယ်ကို။ ဆေတုာ၊ ဖြတ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရပါသည်။ ကိံသု၊ အဘယ်ကို။ ဆေတုာ၊ ဖြတ်သောကြောင့်။ န သောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရပါသည်။ ကိဿ၊ အဘယ်မည်သော။ ကေမ္ပဿ၊ ထရသောတရားကို။ ဝခံ၊ သတ်ခြင်းကို။ ဝေရာစေတိ၊ နှစ်သက်ပါသည်။ ဣတိ၊ ပြီး။

☞ ဒေဝတေ၊ နတ်သား။ ကောခံ၊ အမျက်ကို။ ဆေတုာ၊ ဖြတ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ ကောခံ၊ အမျက်ကို။ ဆေတုာ၊ ဖြတ်သောကြောင့်။ န သောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရ။ ဝိသမူလဿ၊ အအိပ်လျှင် အရင်းရှိသော။ ဝါ၊ ဆင်းရဲခြင်း အကျိုးရှိသော။ မရဂ္ဂဿ၊ သာယာခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော။ ကောဿ၊ အမျက်ကို။ ဝခံ၊ သတ်ခြင်းကို။ အဝိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အဝိယာသုတော်ကောင်းတို့သည်။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ တံ ဟိ၊ ထိုအမျက်ကိုသာလျှင်။ ဆေတုာ၊ ဖြတ်သောကြောင့်။ န သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ ဣတိ၊ ဤ။

၂-ရထသုတ်

၇၂။ ရထဿ၊ ရထား၏။ ပညာထံ၊ သိကြောင်းအမှတ်သည်။ ကိံသု၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဂ္ဂိနော၊ မီး၏။ ပညာထံ၊ သည်။ ကိံသု၊ နည်း။ ရဿ၊ တိုင်မိုင်ငံ၏။ ပညာထံ၊ သည်။ ကိံသု၊ နည်း။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ ပညာထံ၊ သည်။ ကိံသု၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပြီး။

ရတယ၊ ဇိ၊ ပညာဏံ၊ သညံ၊ ဇေတ၊ အသံဘည်း။ အဂ္ဂိဒနာ၊ ဇိ၊ ပညာဏံ၊ သညံ။ ဝုဠော၊ အဂ္ဂိတည်း။ ရုက္ခယ၊ ဇိ၊ ပညာဏံ၊ သညံ။ ဝုဠော၊ မင်းတည်း။ ဣတ္ထိယ၊ ဇိ၊ ပညာဏံ၊ သညံ။ ဘတ္တော၊ လင်တည်း။ ဣတိ၊ ဇိ။

၃-ဝိတ္တသုတ်

၇၃။ ဣဓ၊ ဤလောကဉ္စ၊ ပုရိသယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဇိ၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာ သညံ။ ကိံသု၊ အဘယ်ပါနည်း။ သုခိတ္တော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော၊ ကိံသု၊ အဘယ်တရားသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အာဝဟတိ၊ ဆောင်ပါသနည်း။ ရသာနံ၊ အရသာတို့တွင်။ သာဓုတရံ၊ အလွန်ချိုသော အရသာသည်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ကိံသု၊ အဘယ်ပါနည်း။ ကထင်္ဂီဝိံ၊ အဘယ်အရာဖြင့် အသက်မွေးသူကို။ သေဋ္ဌံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုပါ။ ဝုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဣဓ၊ ဤလောကဉ္စ၊ ပုရိသယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဇိ၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာသည်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားတည်း။ သုခိတ္တော၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ ဝေမ္မာ၊ ဆယ်ပါးသော ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အာဝဟတိ၊ ဆောင်၏။ ရသာနံ၊ အရသာတို့တွင်။ သာဓုတရံ၊ အလွန်ချိုသော အရသာသည်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သစ္စံ၊ ဝစီသစ္စာတည်း။ ပညာဇီဝိံ၊ ပညာဖြင့်အသက်မွေးသူကို။ သေဋ္ဌံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဇိ။

၄-ဝုဠိသုတ်

၇၄။ ဥပ္ပတထံ၊ အထက်သို့ ပျံတက်ကုန်သော အရာဝတ္ထုတို့တွင်။ ကိံသု၊ သယ်အရာ ဝတ္ထုသည်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်ပါသနည်း။ နိပတထံ၊ အောက်သို့ကျရောက်ကုန်သော အရာဝတ္ထု တို့တွင်။ ကိံသု၊ အဘယ်အရာဝတ္ထုသည်။ ဝရံ၊ မြတ်ပါသနည်း။ ပဝေမာနာနံ၊ ခြေဖြင့် သွားလာတတ်ကုန်သောသူတို့တွင်။ ကိံသု၊ အဘယ်သူသည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်ပါသနည်း။ ပဝေထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို ဟောပြောသော သူတို့တွင်။ ကိံသု၊ အဘယ်သူသည်။ ဝရံ၊ မြတ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဥပ္ပတထံ၊ အထက်သို့ ပျံတက်ကုန်သော အရာဝတ္ထုတို့တွင်။ ဝိဇ္ဇံ၊ မျိုးစေ့သည်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏။ နိပတထံ၊ အောက်သို့ကျရောက်ကုန်သော အရာဝတ္ထုတို့တွင်။ ဝုဠံ၊ မိုက်ပေါက် သည်။ ဝရာ၊ မြတ်၏။ ပဝေမာနာနံ၊ ခြေဖြင့်သွားလာတတ်ကုန်သောသူတို့တွင်။ ဂါဝေ၊ နွားတို့သည်။ (သေဋ္ဌော၊ မြတ်ကုန်၏။) ပဝေထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို ဟောပြောတတ်ကုန် သော သူတို့တွင်။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဝရာ၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နတ်တယောက်က ကြားဝင် ပြောဆိုပြီ။

ဥပ္ပတထံ၊ အထက်သို့ ပျံတက်ကုန်သော တရားတို့တွင်။ ဝိဇ္ဇာ၊ မဂ်ညွှတ်သည်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။ နိပတထံ၊ အောက်သို့ ကျရောက်ကုန်သော တရားတို့တွင်။ အဝိဇ္ဇာ၊ မောဟသည်။ ဝရာ၊ မြတ်၏။ ပဝေမာနာနံ၊ ခြေဖြင့်သွားလာတတ်ကုန်သော သူတို့တွင်။ သံဃော၊ လယ် ယာကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော သံဃာတော်သည်။ (ဝရာ၊ မြတ်၏။) ပဝေထံ၊

အကျိုးစီးပွားကို ဟောပြောတတ်ကုန်သော သူတို့တွင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဝရော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၅-ဘိတာသုတ်

၇၅။ မဂ္ဂေါ၊ အဋ္ဌဂီကမဂ်ကို။ အနေကာယတနပ္ပဝုတ္တော၊ များပြားသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်ပါလျက်။ (မဂ္ဂေါ အနေကာယတနပ္ပဝုတ္တောကား လက္ခဏအနက်၌ သက်သော ပဌမာတည်း။) ဣဓ၊ ဤလောက၌။ အနေကာ၊ များစွာသော။ နေတာ၊ လူအပေါင်းသည်။ ကိံ သု၊ အဘယ်ကို။ ဘိတာ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ (ဤသဒ္ဓိဒိဋ္ဌိယော၊ ခြောက်စွဲနှစ်ပါးသော ဒိဋ္ဌိတို့ကို။ အဂ္ဂယေသိ၊ စွဲယူပါသနည်း။) ဘူရိပည၊ ကြီးသော ပညာရှိတော်မူသော။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ဖွား ရှင်တော်ဘုရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏။ ကိသ္မိံ၊ ဘယ်တရား၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ ပရလောကံ၊ တမလွန်လောကကို။ န ဘာယေ၊ မကြောက်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဝါစဉာ၊ နှုတ်ကို၎င်း။ မနုဉ္ဇာ၊ စိတ်ကို၎င်း။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပထိဓာယ၊ ထား၍။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ အက္ခမ္မာနော၊ မပြုလုပ်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟုနုပါနိ၊ များသော ထမင်း အပျော်ရှိသော။ ထရံ၊ ထိမိ၍။ အာဝသန္တော၊ နေသော။ (ယော၊ အကြင်သူသည်။) သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိ၏။ မုဒ္ဓ၊ နူးညံ့၏။ သိဝိဘာဝိ၊ ခွဲခြမ်းဝေဖန်၍ ပေးလေ့ရှိ၏။ ဝဒည၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စကားကို သိမြင်လိမ့်မာ၏။ (ဝဒန္တာနံ ယာစန္ဒာနံ ဝစနံ ဇာနာတိ သိလေနာတိ ပြု။) ဣတိ၊ သို့။ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော။ ဧတေသု ဓမ္မေသု၊ ဤတရားတို့၌။ ဌိတော၊ တည်၏။ (သော၊ ထိုသူသည်။) ဓမ္မေ ဌိတော၊ တရား၌တည်သည်ဖြစ်၍။ ပရံ လောကံ၊ တမလွန်လောကကို။ န ဘာယေ၊ မကြောက်။ ဣတိ၊ ။

၆-န ဇီရတိသုတ်

၇၆။ ကိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ ဇီရတိ၊ ဆွေးမြေ့ပါသနည်း။ ကိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ န ဇီရတိ၊ မဆွေးမြေ့ပါသနည်း။ ကိံ သု၊ ဘယ်တရားကို။ ဥပ္ပထောတိ၊ လမ်းမှားဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း။ ကိံ သု၊ ဘယ်တရားသည်။ ဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏။ ပရိပန္နော၊ ဘေးရန်မည်ပါသနည်း။ ကိံ သု၊ ဘယ်တရားသည်။ ရတ္တိန္ဒိဝက္ခယော၊ နေညှိတို့၌ ကုန်းခန်းပါသနည်း။ ကိံ၊ ဘယ်တရားသည်။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ မြတ်သော အကျင့်၏။ မသံ၊ အညစ်အကြေးမည်ပါသနည်း။ ကိံ၊ သည်။ အနောဒကံ၊ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာ ရေမဟုတ်ပါပဲလျက်။ သိနာနံ၊ အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာ ရေမည်ပါသနည်း။

လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ယတ္ထ၊ အကြင်အပေါက်တို့ကြောင့်။ ဝိတ္ထံ၊ ဥစ္စာသည်။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ တာနိ သိဒ္ဓါနိ၊ ထိုအပေါက်တို့သည်။ ကတိ၊ ဘယ်မျှတို့နည်း။ သဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုဗ္ဗံ၊ မေးလျှောက်ခြင်းငှါ။ အာဂမှာ၊ လာဆောက်ကြပါကုန်ပြီ။ တံ၊ ထိုအပေး၏ အဖြေကို။ မသံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဇာနေယျ၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားကုန်ပြီ။

မစ္စာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ရွာ၊ ရွပ်သည်၊ ငံ့ရတိ၊ ဆွေးမြေ့၏။ နာမဂေါတ္တံ၊ အမည်အ
နယ်သည်။ န ဇီရတိ၊ မဆွေးမြေ့။ ရာဂေါ၊ ရာဂကို။ ဥပ္ပထောတိ၊ လမ်းမှားဟူ၍။ ဝုပ္ပဟိ၊
ဆိုအပ်၏။

လောဘော၊ လောဘသည်။ ဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏။ ပရိပဇ္ဇော၊ ဘေးရန်မည်၏။
ဝယော၊ အရွယ်သည်။ ရတ္တိန္ဒြိယော၊ ညဉ့်နေ့တို့၌ ကုန်ခန်းတတ်၏။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမ
သည်။ ဗြဟ္မစရိယာ၊ မြတ်သောအကျင့်၏။ မလံ၊ အညစ်အကြေးမည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤမိန်းမ
အာရုံ၌။ အဟံ ပဒာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ သဗ္ဗတေ၊ ကပ်ငြိ၏။ တပေါ စ၊ ကိလေ
သာတို့ကို ပူလောင်စေတတ်သော အကျင့်၎င်း။ ဗြဟ္မစရိယာ၊ မေထုန်မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း
ဟူသော မြတ်သောအကျင့်၎င်းတံ၊ ထိုတရားနှစ်ပါး အပေါင်းသည်။ အနောဒကံ၊
အညစ်အကြေးကို ဆေးကြောစရာ ရေမဟုတ်ပါပဲလျက်။ သိနာနံ၊ ကိလေသာအညစ်
အကြေးကို ဆေးကြောစရာ ရေမည်ပေ၏။

လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ယတ္ထ၊ အကြင်အပေါက်တို့ကြောင့်။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာသည်။
န ထိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ တာနိ ခိန္တိနိ၊ ထိုအပေါက်တို့သည်။ သ၊ ခြောက်ပါးတို့တည်း။
အာလသျှာ၊ ပျင်းရိခြင်း၎င်း။ ပမာဒေါ စ၊ မေ့လျော့ခြင်း၎င်း။ အနုဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လ
မရှိခြင်း၎င်း။ အသံယမော၊ သီလကို မစောင့်စည်းခြင်း၎င်း။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ကြူးခြင်း၎င်း။
တန္တံ၊ တစေ့မျှ ပျင်းရိခြင်း၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတ ခိဓ္ဓေ၊ ထိုခြောက်ပါးသော
အပေါက်တို့ကို။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဝိဝဋ္ဌယေ၊ ရှောင်ကြဉ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
မိန့်ထားပူ၏။

၇-လူ့ဆာရီယသုတ်

၇၇။ လောကေ၊ လောက၌။ လူ့ဆာရီယံ၊ အစိုးရခြင်းသည်။ ကိံ သု၊ အဘယ်ပါနည်း။
သဏ္ဍာနံ၊ သဏ္ဍာတို့တွင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော သဏ္ဍာသည်။ ကိံ သု၊ နည်း။ လောကေ၊ လောက၌။
သတ္တမလံ၊ ပညာလက်နက်၏ အညစ်အကြေးသည်။ ကိံ သု၊ နည်း။ လောကသ္မိံ၊
လောက၌။ အပ္ပုဒါ၊ ဘေးရန်သည်။ ကိံ သု၊ နည်း။

ဟရန္တံ၊ ဆောင်ယူတတ်သော။ ကိံ သု၊ အဘယ်သူကို။ ဝါရေန္တိ၊ တားမြစ်ပါကုန်
သနည်း။ ဟရန္တော၊ ဆောင်ယူတတ်သော။ ဧကော ပန၊ အဘယ်သူကိုကား။ ပိယော၊
ချစ်အပ်ပါသနည်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ အာဟန္တံ၊ လာသော။ ကိံ သု၊ အဘယ်သူကို။
ပတ္တိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

☞ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ လူ့ဆာရီယံ၊ အစိုးရခြင်းသည်။ ဝသော၊ အလိုအတိုင်းဖြစ်
ခြင်းတည်း။ ဝါ၊ အာဏာအတိုင်းဖြစ်ခြင်းတည်း။ သဏ္ဍာနံ၊ သဏ္ဍာတို့တွင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
သော သဏ္ဍာသည်။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမတည်း။ လောကေ၊ လောက၌။ ဧကော၊ အမျက်
သည်။ သတ္တမလံ၊ ပညာလက်နက်၏ အညစ်အကြေးတည်း။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။
အပ္ပုဒါ၊ ဘေးရန်တို့သည်။ ဧဝာ၊ မိုးသူတို့တည်း။

ဟရန္တံ၊ ဥစ္စာကိုဆောင်ယူသော။ ဧဝာ၊ မိုးသူကို။ ဝါရေန္တိ၊ တားမြစ်ကြကုန်၏။
ဟရန္တော၊ စာရေးတံ ဆောင်ကို ဆောင်ယူစသော။ သမဏော၊ ရဟန်းကို။ ပိယော၊

ချစ်အပ်၏။ ပုနပျုန်၊ အဝန်ပန်၊ အာယန္တံ၊ လာသော၊ သမထံ၊ ရဟန်းကို၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အဘိနန္ဒန္တံ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ။ ။

၈-ကမထုတ်

၇၈။ အတ္တကာမော၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသောသူသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ န ဝဒေ၊ မပေးရာပါသနည်း။ မစ္စော၊ သတ္တဝါသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ န ပရိစ္စဇေ၊ မစွန့်ရာပါသနည်း။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ မုဉ္ဇေယျ၊ ဖွင့်လှစ်ရာပါသနည်း။ ပါပိကံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ (ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်ကို။) န မောစယေ၊ မဖွင့်လှစ်ရာပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤ။ ပြီ။

ပေါသော၊ (ဘုရားလောင်းမှတစ်ပါးသော) ယောကျ်ားသည်။ အတ္တနံ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို။ န ဝဒေ၊ (သူတစ်ပါး၏ ကျွန်အလိုငှါ) မပေးရာ။ အတ္တနံ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို။ န ပရိစ္စဇေ၊ သစ် ကျား စသည်ဘို့စားဖို့ရန် မစွန့်ရာ။ (ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။) ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ မုဉ္ဇေယျ၊ နှုတ်ဖွင့်လှစ်ရာ၏။ ဝါ၊ ပြောဆိုရာ၏။ ပါပိကံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ န မောစယေ၊ နှုတ်ဖွင့်လှစ်ရာ။ ဝါ၊ မပြောဆိုရာ။ ဣတိ၊ ဤ။ ။

၉-ပါထေယျထုတ်

၇၉။ ကိံသု၊ အဘယ်သည်။ ပါထေယံ၊ ကုသိုလ်ရိက္ခာကို။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့ထုပ်ပါသနည်း။ ကိံသု၊ သည်။ သောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ အာသယော၊ တည်ရာမည်ပါသနည်း။ ကိံသု၊ သည်။ နရံ၊ လူကို။ ပရိကဿတိ၊ ဆွဲငင်ပါသနည်း။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ကိံသု၊ အဘယ်ကို။ ဓုဇ္ဈဟံ၊ စွန့်နိုင်ခဲ့ပါသနည်း။ ပါသေန၊ ကျော့ကွင်းဖြင့်။ သကုဏိ၊ ငှက်မကို။ ဗဒ္ဓါယထာ၊ နောင်ဖွဲ့အပ်သကဲ့သို့။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်တရားသည်။ ပုထုသတ္တာ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို။ ဗဒ္ဓါ၊ နောင်ဖွဲ့အပ်ပါကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤ။ ။

သစ္စါ၊ သစ္စါတရားသည်။ ပါထေယံ၊ ကုသိုလ်ရိက္ခာကို။ ဗန္ဓတိ၊ ဖွဲ့ထုပ်၏။ သိရိ၊ အသရေသည်။ သောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ အာသယော၊ တည်ရာမည်၏။ ဣစ္စာ၊ လောသသည်။ နရံ၊ လူကို။ ပရိကဿတိ၊ ဆွဲငင်၏။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ဣစ္စာ၊ လောသကို။ ဓုဇ္ဈဟာ၊ စွန့်နိုင်ခဲ့၏။ ပါသေန၊ ကျော့ကွင်းဖြင့်။ သကုဏိ၊ ငှက်မကို။ ဗဒ္ဓါယထာ၊ နောင်ဖွဲ့အပ်သကဲ့သို့။ ဣစ္စာ၊ ဣစ္စာယ၊ လောသသည်။ ပုထုသတ္တာ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကို။ ဗဒ္ဓါ၊ နောင်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ။ ပြီ။

၁၀-ပဗ္ဗောထထုတ်

၈၀။ ကိံသု၊ အဘယ်သည်။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ပဗ္ဗောထော၊ အရောင်အလင်းမည်ပါသနည်း။ ကိံသု၊ သည်။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ဇာဂဓော၊ နိုးကြားသည်မည်ပါသနည်း။ ကိံသု၊ သည်။ ကမ္မေ၊ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်။ သဇီဝါနံ၊ အသက်ပေးခြင်းရှိကုန်သောသူတို့၏။ (သဟာယာ၊ အစော်တို့သည်။ ယောန္တိ၊ ဖြစ်ပါကုန်သနည်း။) ကိံ၊ သည်။ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်း၏။ ဣရိယာပထော၊ အသက်ပေးကြောင်း မည်ပါသနည်း။

ကိံ၊ အဘယ်သည်။ အလသဉ္စ၊ ပျင်းရိသောသူကို၎င်း။ အနလသဉ္စ၊ မပျင်းရိသောသူကို၎င်း။ မာတာ၊ အမိသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ပေါသတိ ဣဝ၊ မွေးကျေးသကဲ့သို့။ ပေါသတိ၊ မွေးကျေးပါသည်။ ယေပါဏာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပထဝီသိတာ၊ မြေ၌ မှီကုန်၏။ တေ ဘူတာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဥပဇိဝန္တိ၊ မှီ၍ အသက်မွေးပါကုန်သည်။ ဣတိ၊ ပြီ။

လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ပဇ္ဇောတော၊ အရောင်အလင်းမည်၏။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ သတိ၊ သတိသည်။ ဇာကဗော၊ နိုးကြားသည်မည်၏။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်။ ကမ္မေ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်။ သဇိဝါနံ၊ အသက်မွေးခြင်း၌ ကုန်သောသူတို့၏။ (သဟာယာ၊ အဖော်မည်ကုန်သည်။ ယောန္တိ၊ ကုန်၏။) သိတံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းသည်။ အဘ၊ ထိုလူအပေါင်း၏။ ဣရိယာပထော၊ အသက်မွေးကြောင်းမည်၏။

ဝုဋ္ဌိ၊ မိုဏ်းရေသည်။ အလသဉ္စ၊ ပျင်းရိသောသူကို၎င်း။ အနလသဉ္စ၊ မပျင်းရိသောသူကို၎င်း။ မာတာ၊ အမိသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ပေါသတိ ဣဝ၊ ကျေးမွေးသကဲ့သို့။ ပေါသတိ၊ ကျေးမွေး၏။ ယေပါဏာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ပထဝီသိတာ၊ မြေ၌ မှီကုန်၏။ တေ ဘူတာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ဝုဋ္ဌိံ၊ မိုဏ်းရေကို။ ဥပဇိဝန္တိ၊ မှီ၍ အသက်မွေးကုန်၏။ ဣတိ၊ ။

၁၁-အရဏသုတ်

၈၁။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ဣဓ လောကေ၊ ဤလောက၌။ အရဏာ၊ ကိလေသာ မရှိသောသူတို့ မည်ပါကုန်သည်။ ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့၏။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော အကျင့်သည်။ န နဿတိ၊ မပျောက်ပျက်ပါသည်။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဣစ္ဆံ၊ ထဏှာကို။ ဝါ၊ တေဘူမက ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို။ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိပါကုန်သည်။ ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့အား။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘောဇိသိယံ၊ တော်လှန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသည်။

ပထိဋ္ဌိတံ၊ သီလ၌ ညီသော။ ကိံ သု၊ အဘယ်သူကို။ မာတာ၊ အမိသည်၎င်း။ ပိတာ၊ အဖသည်၎င်း။ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်၎င်း။ ဝန္တန္တိ၊ ရှိခိုးကြပါကုန်သည်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဇာတိယိနံ၊ အမျိုးယုတ်သော။ ကိံ သု၊ အဘယ်သူ ကို။ ခတ္တိယာ၊ မင်းတို့သည်။ အဘိဝါဒေန္တိ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးကြပါကုန်သည်။ ဣတိ၊ ပြီ။

သမဏာ၊ ရဟန္တာရဟန်းတို့သည်။ ဣဓ လောကေ၊ ဤလောက၌။ အရဏာ၊ ကိလေသာ မရှိသူတို့မည်ကုန်၏။ သမဏာနံ၊ ရဟန္တာရဟန်းတို့၏။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော အကျင့်သည်။ န နဿတိ၊ မပျောက်ပျက်။ သမဏာ၊ ရဟန္တာရဟန်းတို့သည်။ ဣစ္ဆံ၊ ထဏှာကို။ ဝါ၊ တေဘူမက ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို။ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိကုန်၏။ သမဏာနံ၊ ရဟန္တာရဟန်းတို့အား။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဘောဇိသိယံ၊ တော်လှန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ။

ပထိဋ္ဌိတံ၊ သိလဋ္ဌိတည်သော။ နံ သမဏံ၊ ထိုရဟန်းကို။ မာတာ စ၊ အမိသည်၎င်း။
ပိတာ စ၊ အဖသည်၎င်း။ ဘာတာ စ၊ အစ်ကိုသည်၎င်း။ ဝနုန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ဣဓ၊
ဤလောက၌။ ဇာသံပဏိနံ၊ အချိုးယုတ်သော။ သမဏံ၊ ရဟန်းကို။ ဓတ္ထိယာ၊ မင်းတို့သည်။
အဘိဝါဒေန္တိ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ။

ဇက္ခမော၊ သော။ ဆေတွာဝစ္စေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဆေတွာဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား။

ဆေတွာ၊ ဆေတွာသုတ်၎င်း။ ရထဉ္စ၊ ရထသုတ်၎င်း။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ္တသုတ်၎င်း။ ဝုဋ္ဌိ၊
ဝုဋ္ဌိသုတ်၎င်း။ သီယာ၊ သီတသုတ်၎င်း။ န ဇီရတိ၊ န ဇီရတိသုတ်၎င်း။ ဣဿရံ၊ ဣဿရိယ
သုတ်၎င်း။ ကာမပါဓေယျံ၊ ကာမသုတ် ပါဓေယျသုတ်၎င်း။ အရဏေန၊ အရဏသုတ်နှင့်
တကု။ ပဇ္ဇောတော၊ ပဇ္ဇောတသုတ်၎င်း။ ဣသိ၊ ဤသို့။ ဧကာဒသ၊ တဆဲ့တသုတ်တို့သည်။
ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

ဒေဝတာသံယုတ္တံ၊ ဒေဝတာသံယုတ်သည်။ သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၂-ဒေဝပုတ္တသံယုတ်

၁-ပဌပဝဂ်

၁-ပဌမကဿပထုတ်

၈၂။ (ဝေံ မေ သုထံ၊ ပါအဋ္ဌာသိ၊ ပေးမြဲ။) ကမန္တံ၊ ဌံ၊ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ကဿပေါ၊ ကဿပမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ပကာသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ အနုသာသံ၊ ဆုံးမခြင်းကို။ နော စ ပကာသေသိတိ၊ ပြတော်မူ” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ကဿပ၊ ကဿပနတ်သား။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤ သင်လျှောက်ထားသောစကား၌။ တညေ၊ သင့်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေလော့။ ဣထိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သုဘာသိတဿ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကို။ သိက္ခေထ၊ ပြောဆိုကျင့်သုံးရ၏။ သမဏုပါသနဿ စ၊ ရဟန်းတို့သည် မှီအပ်သော ကမ္မဘန်းကိုလည်း။ သိက္ခေထ၊ ကျင့်ရ၏။ ရဟော၊ ဆိပ်ကွယ်ရာ၌။ ကောသနဿ စ၊ တပါးထည်းနေခြင်းကို၎င်း။ စိတ္တဝူပသမဿ စ၊ စိတ်၏ငြိမ်းအေးခြင်းကို၎င်း။ သိက္ခေယျ၊ ပြုကျင့်ရ၏။

ကဿပေါ၊ ကဿပမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမနုညော၊ ကျေနပ်ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ကဿပေါ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ ငါ၏စကားကို။ သမနုညောတိ၊ ကျေနပ်ခွင့်ပြုတော်မူပြီ” ဟု နှလုံးသွင်း၍။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိထံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ တတ္ထေဝ၊ ၍သာလျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ပြီ။

၁-ဓုတိယကဿပထုတ်

၈၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ “ကမန္တံ၊ ဌံ၊ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ကဿပေါ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ သဂဝထော၊ ခါ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဟဒယဿာနုပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ စေ အာကခေံ၊ အကယ်၍ အလိုရှိငြားအံ့။ (ဝေံ သတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။) ဈာယိ၊ နှစ်ပါးသော ဈာန်တို့ဖြင့် ရှုလေ့ရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဝိပုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရ၏။ လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။ ဥဒယဗ္ဗယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်း ဖျက်ခြင်းကိုလည်း။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ သုစေတသော၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသည်၎င်း။ အနိဿိတော၊ ထဏှာခိဋ္ဌတို့ဖြင့် မရှိသည်၎င်း။ သဝေယျ၊ ဖြစ်ရ၏။ တခါနိသံသော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အကျိုးရှိသည်။ သိယာတိ၊ ဖြစ်ရ၏” ဟူသော။ ဣဒံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

၃-မာဇသုတ်

၈၄။ (ဤသုတ်၌ အနက်များကို ဆေတွာသုတ် စာပိုဒ် (၇၁) ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီး မာဇမည်သော သင်္ကြာနတ်သားကို ဟောသဖြင့် “ဝဩဘူ၊ သင်္ကြာမင်း” ဟု အာလုပ် ပုဒ်နက်မျှသာ ထူး၏။)

၄-မာဂဓသုတ်

၈၅။ (ဤသုတ်၌ အနက်များကို သတ္တိဝဂ် ပဇ္ဇောတသုတ် စာပိုဒ် (၂၆) ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီး မာဂဓနတ်သားကို ဟောသည်သာ ထူး၏။)

၅-ဒါမလိသုတ်

၈၆။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ စသည်ပေးမြဲ။) ကေမန္တံ၊ ဌံ၊ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ဒါမလိ၊ ဒါမလိ မည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ တဂဝတော၊ ၎င်း။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဝိပုဟာနေန၊ ပယ်ပြီးသော။ ဗြာဟ္မဏေန၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် သည်။ အင်္ဂါလာသုနာ၊ ယင်းချိခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ တေ ပဓာနံ၊ ထိုလုံ့လဝိရိယကို။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ တေန၊ ထိုလုံ့လပြုခြင်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သဝံ၊ တစ် တခုသော သဝကို။ န အာသိသတေတိ၊ မတောင့်တ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကိုး အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

ဒါမလိ၊ ဒါမလိနတ်သား။ ဗြာဟ္မဏဏာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကိစ္စံ၊ ပြုဆွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္တိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စရှိ၏။ ဇန္တု၊ သတ္တဝါသည်။ နဒိသု၊ မြစ်တို့၌။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဂါမံ၊ ထောက်တည်ရာကို။ န လာတိ၊ မရသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ သဗ္ဗဂစ္ဆေသိ၊ အလုံး စုံသော ကိုယ်တို့ဖြင့်။ အာယုဟတိ၊ အားထုတ်၍ကူး၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ယော၊ အကြင် သတ္တဝါသည်။ ဂါဓော၊ ထောက်တည်ရာကိုကား။ လဒ္ဓါန၊ ရ၍။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်း၌။ ဌိတော၊ တည်၏။ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ ပါရဂတော၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီးသည် ဖြစ်၍။ န အာယုဟတိ၊ အားထုတ်၍ မကူး။

ဒါမလိ၊ ဒါမလိနတ်သား။ သော၊ ဤဥပမာသည်။ ဈာယိနော၊ မကောင်းမှုကို ရှိမြှုပ်နှံသော။ နိပကဏ၊ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသော။ ခိဏာသဏ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဏာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပမာ၊ ဥပမာတည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဇာတိမရဏဏာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ အိုခြင်း၊ သေခြင်း၏။ အန္တံ၊ အဆုံးသို့၊ ပပ္ပုယျ၊ ရောက်၍။ ပါရဂတော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ န အာယုဟတိ၊ အားထုတ်၍မကူး။ ဣတိ၊ ၎င်း။

၆-ကာမဒသုတ်

၈၇။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ စသည် ပေးမြဲ။) ကေမန္တံ၊ ဌံ၊ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ကာမဒေါ၊ ကာမဒမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို “သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။

(သမဏ ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။) ဒုက္ခရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့၏။ ဘဂဝါ၊ ရား။ (သမဏ ဓမ္မံ၊ ကို။) သုဒုက္ခရန္တိ၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲ့၏” ဟူသော။ ထေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ကာမဒ၊ ကာမဒနတ်သား။ သီလသမာဟိတာ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဌိတတ္ထာ၊ တည်ကြည်သော သဘောရှိကုန်သော။ သေခါ၊ သေပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်တို့သည်။ ဒုက္ခရံ ဝါပိ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော ရဟန်းတရားကိုလည်း။ ကဗောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ အနဂါရိယုပေတဿ၊ ရဟန်းအပြင်သို့ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ တုဋ္ဌိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင်ရဲခြင်းသည်။ သုခါဝဟာ၊ ချမ်းသာကိုဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယဒိဒံ တုဋ္ဌိ၊ အကြင်ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင်ရဲခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။ သာ တုဋ္ဌိ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင်ရဲခြင်းကို။) ဒုဗ္ဗဘာ၊ ရနိုင်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြန်ပြီ။

ကာမဒ၊ ကာမဒနတ်သား။ ဒုဗ္ဗဘံ ဝါပိ၊ ရနိုင်ခဲ့သော ရောင်ရဲခြင်းကိုလည်း။ လသန္တိ၊ ရကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ ဝိဝါ စ၊ နေ့၌၎င်း။ ရတ္တာ စ၊ ည၌၎င်း။ ဘာဝနာယံ၊ ငြိမ်ငြူးခြင်းကို ငြိမ်းစေတတ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ၌။ ရတော၊ ဓမ္မလျော်၏။ ထေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ စိတ္တဝပသမေ၊ စိတ်၏ ငြိမ်းအေးခြင်း၌။ ရတာ၊ ဓမ္မလျော်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြန်၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယဒိဒံ စိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။ တံ စိတ္တံ၊ ထိုစိတ်ကို။) ဒုဿမာဒယံ၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံ၌) ကောင်းစွာထားနိုင်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြန်ပြီ။

ကာမဒ၊ ကာမဒနတ်သား။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဣန္ဒြိယုပသမေ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏ ငြိမ်သက်ခြင်း၌။ ရတာ၊ ဓမ္မလျော်ကုန်၏။ ထေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒုဿမာဒယံ ဝါပိ၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌) ကောင်းစွာထားနိုင်ခဲ့သော စိတ်ကိုလည်း။ သမာဒယန္တိ၊ ကောင်းစွာ ထားနိုင်ကုန်၏။ ကာမဒ၊ ကာမဒနတ်သား။ ထေ-အရိယာ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မဇ္ဈနော၊ သေမင်း၏။ ဇာလံ၊ ကုန်ရှက်ကို။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ (နိဗ္ဗာန်သို့) သွားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြန်၏။

ဘဂဝါ၊ ရား။ ဝိသမော၊ မညီညွတ်သော။ မဂ္ဂေါ၊ လမ်းကို။ ဒုဂ္ဂမော၊ သွားနိုင်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြန်ပြီ။

ကာမဒ၊ ကာမဒနတ်သား။ အရိယာ၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော။ ဒုဂ္ဂမေ ဝါပိ၊ သွားနိုင်ခဲ့သော အရိယမဂ် ဟူသော လမ်း၌လည်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အနရိယာ၊ အရိယာမဟုတ်သော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော။ မဂ္ဂေ၊ မိစ္ဆာမဂ် ဟူသောလမ်း၌။ အဝံသံဏှ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး။ ယတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ မဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ် ဟူသော လမ်းသည်။ သမော၊ ညီညွတ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ အရိယာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိသမေ၊ မညီညွတ်သော သတ္တဝါအပေါင်း၌။ သမာ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြန်၏။

၇-ပဉ္စာလစက္ကသုတ်

၈၈။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ပဉ္စာလစက္ကော၊ ပဉ္စာလ-
စက္ကမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်း။ ဘဂဝတော၊ ဇံ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“ဘူရိမေသော၊ ကြီးသော ပညာရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသော။
ပဋိလိနိသဘော၊ မာနကင်းသည်ဖြစ်၍ မြတ်သော။ (ပဋိလိနော နာမ ပဟိနမာနော
။၄။ မာနုဿယဝသေန ဥဒ္ဓတဘာဝတော ပဋိလိနော နာမ ပဟိနမာနော၊ ။၅။)
ယော မုနိ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ အဗုဒ္ဓိ၊ သိတော်မူပြီ။ သော မုနိ၊
ထိုရဟန်းသည်။ သမ္မာဓေ နိဝရဏတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းရာ အရပ်၌။ ဩဏာသံ၊
တည်ရာဖြစ်သော ဈာန်ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အဝိနိတိ၊ ရပြီ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊
ကို အဘာသိ၊ ပြီ။

ပဉ္စာလစက္က၊ ပဉ္စာလစက္ကနတ်သား။ ယေ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နိဗ္ဗာန-
ပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းငှါ။ သတိံ၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂသတိ အရိယမဂ္ဂသတိကို။
ပစ္စုလက္ခံသု၊ ရကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သမ္မာ၊ မှန်ကန်စွာ။ သုသမာ-
ဟိတာ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မာဓေ ဝါပိ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာအရပ်၌
လည်း။ ဓမ္မံ၊ ဈာန်တရားကို။ ဝိနန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဇံ။

၈-တာယနသုတ်

၈၉။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ တာယနော၊ တာယနမည်သော။ ပုရာဏဝိတ္ထ
ကဓော၊ ရှေး၌ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော မိစ္ဆာစိဋ္ဌိအယူကို ပြုဘူးသော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်း။ ယ
ဘဂဝတော၊ ဇံ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“ဗြာဟ္မဏ၊ (အပဋ္ဌိအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိသော) မြတ်စွာဘုရား။ ပရက္ကမ္မ၊ လုံ့ လ
ပြု၍။ သောတံ၊ တဏှာတည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို။ ဆိန္နံ၊ ဖြတ်ပါလော့။ ကာမေ၊
ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမတို့ကို။ ပနဒ၊ နှုတ်ပါလော့။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ ကာမေ၊
ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမတို့ကို။ နပ္ပယာယ၊ မပယ်ပျံ့၍။ ကေတ္တံ၊ တရုတည်းသော
အာရုံရှိသော ဈာန်သို့။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ မရောက်နိုင်။

ဧနံ၊ ထိုလုံ့ လ ဝိရိယကို။ စေ ကယိဓာ၊ အကယ်၍ ပြုငြားအံ့။ ဧနံ၊ ထိုလုံ့ လ ဝိရိယ
ကို။ ကယိဓာယ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ ဧနံ၊ ထိုလုံ့ လဝိရိယကို။ ဒဠံ၊ မြဲမြံစွာ။ ပရက္ကမေ၊ အားထုတ်
ရာ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ သိထိလော၊ ဝိရိယလျော့သော။ ပရိဗ္ဗဇော၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။
သိယျော၊ လွန်စွာ။ ရဓံ၊ ကိလေသာဟူသော ပြုမှုကို။ အာကိရတေ၊ (ဝိပိအထက်၌)
လောင်း၏။

ဒုက္ကဋံ၊ မကောင်းမှုသည်။ အကထံ၊ မပြုလုပ်သော်သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။
ဒုက္ကဋံ၊ မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ တပထိ၊ ပွန်စေတတ်၏။ ဟံ သုကထံ၊

အကြင်ကောင်းမှုကို။ ကတော၊ ပြုပြီး၍။ နာနုတပ္ပတိ၊ နောင်တ တဖန်မပူပန်။ တံ သုကတံ၊ ထိုကောင်းမှုသည်။ ကကံ စ၊ ပြုလုပ်သော်သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

☞ ဒုဂ္ဂဟိတော၊ မကောင်းသဖြင့် ကိုင်ဆွဲအပ်သော။ ကုသော၊ သမန်းမြက်သည်။ ယတ္ထမေဝ၊ လက်ကိုသာလျှင်။ အနုကန္တတိ ယထာ၊ ရှုတတ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဒုပ္ပာမဋ္ဌံ၊ မကောင်းသဖြင့် သုံးသပ်အပ်သော။ သာမညံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ နိရယာယ၊ ဝေရ်သို့။ ဥပကဇတိ၊ ဆွဲငင်ထား၏။ သိတိလံ၊ လျော့လျော့ ပြုအပ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ ကမ္မံ၊ အကြင်တစ်ခုခုသော အမှုသည်၎င်း။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးသော။ ယံ ဝေတဉ္စ၊ အကြင်ခုတင်အကျင့်သည်၎င်း။ သကံသာရံ၊ ယုံမှားသဖြင့် အောက်ပေ့အပ်သော။ ယံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အကြင်မြတ်သော အကျင့်သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ မဟပူလံ၊ ပျားသော အကျိုးရှိသည်။ န ဟောတိတိ၊ မဖြစ်ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

တာယနော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဣဓံ၊ ဤကောကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဓံ၊ ကိ။ ဝေတု၊ ၍။ သဂဝန္တံ၊ ကိ။ အဘိဝါဒေတု၊ ၍။ ပဒကိဝံ၊ ကိ။ ကတော၊ ၍။ တတ္ထေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌိ။ သဂဝါ၊ သည်။ တဿာ ရတ္ထိယာ၊ ထိုညွှန်၏။ အစူယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ သိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ “သိက္ခဝေါ၊ တို့။ ဣပံ ရတ္ထိံ၊ ဤညွှန်၌။ တာယနော နာမ၊ သော။ ပုရာဏတိတ္ထကဓော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ပ။ တတ္ထေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ပြီ။

သိက္ခဝေါ တို့။ တာယနဂါထာ၊ တာယနနတ်သား လျှောက်ထားသောဂါထာတို့ကို။ ဥဂ္ဂတာထ၊ သင်ယူကြကုန်လော့။ သိက္ခဝေါ တို့။ တာယနဂါထာတို့ကို။ ပရိယာပုတာထ၊ ပိုချကြ ကုန်လော့။ သိက္ခဝေါ တို့။ တာယနဂါထာ တို့ကို။ ဓာရေထ၊ နှုတ်ပြင်ဆောင်ကြကုန်လော့။ သိက္ခဝေါ တို့။ တာယနဂါထာ တို့သည်။ အတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့် စပ်ယှက်ကုန်၏။ အာဓိဗြဟ္မစရိယကာတိ၊ အရိယမဂ်ဟူသော မြတ်သော အကျင့်၏ ရှေ့သွားဖြစ်ကုန်၏”ဟူ၍။ အာမဒန္တသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

၉-စန္ဒိမသုတ်

☞ ၉ဝ။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ယေ၊ န ခေါ ယနံ သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ စန္ဒိမာ ဒေဝပုတ္တော၊ ထနတ်သာသည်။ ဓာဟုနာ အသုရိန္ဒေန၊ ဓာဟု အသုရိန်သည်။ ဂဟိတော၊ ဖမ်းထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဌိ။ စန္ဒိမာ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အနုဿရမာနော၊ အောက်ပေ့လျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအသုရိန်ဖမ်းထားသော အချိန်၌—

ဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့ လရိတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ထေ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား။ နမော၊ ရိုခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်၏။ (တံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။) သဗ္ဗမိ၊ ခန္ဓာစသော အလုံးစုံ ကျဉ်းမြောင်းရာဌာနမှ။ ဝိပူပုတ္တော၊ ကင်းလတ်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ (အယံ၊ တပည့်တော်သည်။) သမ္မာပေဋိပန္နော၊ ကျဉ်းမြောင်းရာအရပ်သို့ ရောက်နေသည်။ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ မေ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ သဝါတိ၊ ဖြစ်တော်မူပါလော့”ဟူသော။ ဣပံ ဂါထံ၊ ကိ။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ၊ သဂဝါ၊ သည်။ ဓန္ဒိမံ ဒေဝပုတ္တံ၊ လနတ်သားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။
ရာဟု အသုရိန္နံ၊ ရာဟု အသုရိန်ကို—

“အရဟန္တံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို။ ဓန္ဒိမာ၊
လနတ်သားသည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ မှီဝဲဆည်းကပ် သိမှတ်လေပြီ။
ရာဟု၊ ရာဟု အသုရိန်။ တံ၊ သင်သည်။ ဓန္ဒံ၊ လနတ်သားကို။ ပမုဉ္ဇသု၊ လွတ်ပါလော့။
ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ လောကနက္ခမ္မကာယံ၊ လောကကို အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူ
ထတ်ကုန်၏” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ပြဋ္ဌံ။ အဋ္ဌဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ၊ ရာဟု အသုရိန္နော၊ ရာဟုအသုရိန်သည်။ ဓန္ဒိမံ ဒေဝပုတ္တံ၊ လနတ်သားကို။
မုဉ္ဇိတော၊ လွတ်၍။ ထရမာနဂ္ဂပေါ၊ လျင်မြန်သောအသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဌံ၊ ဝေပစိတ္တိ-
အသုရိန္နော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇါ။) တေန၊ သို့။ ဥပထကံပိ၊ ကပ်လေပြီ။
ဥပထကံ—ဘူ၊ ဌံ။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထ
သည်ဖြစ်၍။ ဧကမန္တံ၊ သင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။
ဌိတံ ခေါ၊ သော၊ ရာဟု အသုရိန္နံ၊ ရာဟု အသုရိန်ကို။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္နော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်
သည်—

“ရာဟု၊ ရာဟု အသုရိန်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သန္တရမာနောဝ၊ အဆောတလျှင်
သာလျှင်။ ဓန္ဒံ၊ လနတ်သားကို။ ပမုဉ္ဇသိ န၊ လွတ်ခဲ့သနည်း။ သံဝိဂ္ဂပေါ၊ ထိတ်လန့်
သော အသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဂမ္မ၊ လာ၍။ ကိံ၊ အဘယ်မှ။ သိတောဝ၊ ကြောက်လန့်
သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ တိဋ္ဌသိန္နတိ၊ ရပ်တည်သိသနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ပြဋ္ဌံ။
အဋ္ဌဘာသိ၊ ပြီ။

(ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်၊ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။) ဗုဒ္ဓဂါထာသိသိတော၊ ဘုရား
ရှင်၏ ဂါထာမှ အလွန်ကြောက်လန့်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ဓန္ဒိမံ၊ လနတ်သားကို။ နော
စေ မဉ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ မလွတ်ငြားအံ့။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ မုဉ္ဇါ၊ ညီထိပ်သည်။ သတ္တဇော-
ခုနစ်စိတ်။ ဇလေ၊ ကွဲရာ၏။ ဇီဝန္တော၊ အသက်ရှင်သော်လည်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။
န လသော၊ မရ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရာဟု အသုရိန်က ဆိုပြီ။

၁၀-သုရိယသုတ်

ဣဒံ သာဝတ္ထိနိဓါနံ၊ တည်း။ နတန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ သုရိယော ဒေဝပုတ္တော၊ နေ
နတ်သားသည်။ ရာဟုနာ အသုရိန္နေန၊ ရာဟုအသုရိန်သည်။ ဂဟိတော၊ ဖမ်းယူအပ်သည်။
ယောတိ၊ ဇါ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သုရိယော ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အနုဘရမာနော၊
အောက်မေ့လျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထို ဖမ်းသောအချိန်၌—

“ဝီရ၊ သော။ ဗုဒ္ဓ၊ ရား၊ တေ၊ အား။ နမော၊ သည်။ အတ္ထု၊ ဇါ။ သပ္ပမိ၊ ပျ
ဝိပွမုတ္တော၊ သည်။ အသိ၊ ဇါ။ သမ္မာပေဋိပန္နော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇါ။ ထဿ မေ၊ ဇါ။
သရဏံ၊ သည်။ သဂါတိ၊ ဖြစ်တော်မူလော့” ဟူသော။ ဣပံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ သုရိယံ ဒေဝပုတ္တံ၊ ကိ။ အာရဗ္ဗ၊ ဌံ။ ဓာဟု အသုရိန္နံ၊ ကိ။

“ဓာဟု၊ ဓာဟု အသုရိန္နံ။ သုရိယော၊ နေနတ်သားသည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ တထာ-
ဂတံ၊ ကိ။ သရထံ၊ ဟန္တံ။ ဂတော၊ ဧ။ သုရိယံ၊ ကိ။ ပမုဉ္ဇာယ၊ လော့။ ဗုဒ္ဓါ၊ တိံသည်။
လောကာနုကမ္မာ၊ ကုန်၏။

အန္တကာရေ၊ ကန်းသည်။ အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော။ တမသိ၊ အမှိုက်တိုက်၌။ ပဘာကံ-
ဓော၊ အရောင်ကိုပြုတတ်သော။ ဝေရောစနော၊ ထွန်းတောက်ပသော အရောင်ရှိသော။
မဏ္ဍလီ၊ အဝန်းသဏ္ဍာန်ရှိသော။ ဥဂ္ဂတေဇော၊ ထက်သော တန်ခိုးရှိသော။ ယော သုရိ-
ယော၊ အကြင် နေနတ်သားသည်။ (အတ္ထိ၊ ဧ။) ဓာဟု၊ ဓာဟုအသုရိန္နံ။ တံ၊ သည်။
အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ စရံ၊ သွားသော။ တံ သုရိယံ၊ ထိုနေနတ်သားကို။ မာဂိလိ၊
မမျှလင့်။ ဓာဟု၊ ရိန္နံ။ မမံ၊ ငါတုရား၏။ ပဓံ၊ သားတော်ဖြစ်သော။ တံ သုရိယံ၊
ထို (သောတာပန်) နေနတ်သားကို။ ပမုဉ္ဇာတိ၊ လွတ်လော့” ဟုကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊
ထိုပြင်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီး။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဓာဟု အသုရိန္နော၊ သည်။ သုရိယံ ဒေဝပုတ္တံ၊ ကိ။ မုဉ္ဇိတံ၊ လွတ်၍။ တရမာန-
ဂ္ဂပေါ၊ လျင်သောအသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဝေပစိတ္တံ အသုရိန္နော၊ ဝေပစိတ္တံ-
အသုရိန္နံသည်။ (အတ္ထိ၊ ဧ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီး။ ဥပသကံမိတံ၊ ၍။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်
သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ရှင်ပျသော ကြက်သီးမွေးညှင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧကမန္တံ၊ ၍။
အဋ္ဌာသိ၊ ပြီး။ ဧကမန္တံ၊ ၍။ ဌိတံ ခေါ၊ တည်သော။ ဓာဟု အသုရိန္နံ၊ ကိ။ ဝေပစိတ္တံ အသုရိန္နော၊
သည်။

“ဓာဟု၊ ရိန္နံ၊ ကိ။ အဘယံကြောင့်။ သန္တရမာနောဝ၊ အဆောတလျင်သာလျင်။
သုရိယံ၊ ကိ။ ပမုဉ္ဇာသိ၊ လွတ်ခဲ့သနည်း။ သံဝိဂ္ဂပေါ၊ ထိတ်လန့်သော အသွင်ရှိသည်ဖြစ်၍။
အာဂမ္မ၊ လာလယ်၍။ ကိ။ အဘယံမူ၊ သီတောဝ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍သာလျင်။
တိဋ္ဌသိတိ၊ ရပ်သနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီး။

(ဝေပစိတ္တံ၊ ဝေပစိတ္တံအသုရိန္နံ။) အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓဂါထာသိသီတော၊ ဘုရားရှင်
၏ဂါထာမှ ကြောက်လန့်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ သုရိယံ၊ နေနတ်သားကို။ နော ဝေ
မုဉ္ဇေယျံ၊ အကယ်၍မလွတ်ဘဲ။ မေ၊ ငါ၏။ မုဉ္ဇါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ်။
ဇလေ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ ဇိဝန္တော၊ အသက်ရှင်သော်လည်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ န လသေ၊
မရဘူး။ ဣတိ၊ ပြီး။

ပဌမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

ဓမ္မေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကဿပါ၊ ကဿပသုတ်တို့။ မာယော၊ စ၊ မာယသုတ်။
မာဂဓော၊ မာဂသုတ်။ ဓါမယံ၊ ဓါမလိသုတ်။ ကာမဒေါ၊ ကာမဒသုတ်။ ပဉ္စာလစတ္ထော၊ စ

၁-ကိ န သီတောဝ တိဋ္ဌသိ ဟူသော အပေးနှင့် လျော်ညီစွာ ဗုဒ္ဓဂါထာသိသီတော ဟု ပြင်၍ သမ္ပန်
သည်။ မုဉ္ဇေယျံ ဟု ဆိုလိုချက် မုဉ္ဇေယျ ဟု နိဂ္ဂဟိတလောပဋ္ဌာနသည်။ ဓမ္မထုတ်၌လည်း ဤနည်းများ
အတိုင်းလည်း။

ပညာလစက္ကသုတ်။ တာယနော၊ တာယနသုတ်။ ဓနိမသုရိယေန၊ ဓနိမသုတ်- သုရိယသုတ် နှင့်တကွ။ ဝေ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။

၂-အနာထပိဏ္ဍိကဝေ

၁-ဓနိမသသုတ်

၉၂။ သာဝတ္ထိနိဂါနံ၊ တည်း။ပ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ဓနိမသော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်း။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“ယေ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဈာနာနိ၊ ဈာန်တို့ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ကောမိ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိပကာ၊ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိ ကုန်သည် ဖြစ်၍။ သတာ၊ သတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။) ဝေ ဟိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သာလျှင်။ အမကသေ၊ ခြင်မရှိသော။ ကစ္စ၊ ရေပေါ်ထုအရပ်၌။ ဝါ၊ ထောင်ကြား၊ ပြစ်ကြား ၌။ မဂါ ဣဝ၊ သားသမင်တို့ကဲ့သို့။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်း သို့။ ဂမိသန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။

ယေ၊ တို့သည်။ ဈာနာနိ၊ တို့ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ အပ္ပမတ္တာ၊ မပေးမလျော့ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဣဉ္ဇယာ၊ ကိလေသာကို ဝှန်ကုန်၏။ ဝေ ဟိ၊ တို့သည်သာလျှင်၊ ဇာလံ၊ ကုန်ရက်ကို။ သေတာ၊ ဖြစ်၍။ (သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်သော။) အပ္ပုဇောဝ၊ ငါးကဲ့သို့။ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့။ ဂမိသန္တိ၊ ရောက် ကုန်လတ္တံ့။” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၂-ဝေဏှုဇုတ်

၉၃။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ဝေဏှုဒေဝပုတ္တော၊ ဝေဏှုနတ်သားသည်။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိကော၊ ဌံ—

“ယေ မနုဇော၊ အကြင်လူတို့သည်။ ဂေါတမသာသနော၊ ဂေါတမပြတ်စွာဘုရား သာသနာထော်၌။ ယုဉ္ဇံ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တာ၊ မပေးမလျော့ကုန်သည်ဖြစ် ၍။ အနုသိက္ခာရေ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ကုန်၏။ ဝေ မနုဇော၊ ထိုလူတို့သည်။ သုဂတံ၊ ပြတ်စွာဘုရားကို။ ပရိဟုပါသိယ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့်။ သုခိတာဝါထိ၊ ချမ်းသာကုန် သည်သာတည်း” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

(ဝေဏှု၊ ဝေဏှုနတ်သား။) ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဝုတ္တေ၊ ဟောထော်မှုအပ်ကုန်သော။ သိဋ္ဌိပဒေ၊ ဆုံးမတိုင်းသောတရားတို့ကို။ အနုသိက္ခန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဝေ၊ ထိုဘုတို့သည်။ ကာလေ၊ သင့်ထင်လျောက်ပတ်သော ကာလ၌။ ဈာယိနော၊ မကောင်းမှုကို ခွဲခြားကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တာ၊ မပေးမလျော့ကုန်သည် ဖြစ်၍။ မဇ္ဈဝသဂါ၊ သေမင်း၏ အလိုသို့ လိုက်ရကုန်သည်။ န သိယံ၊ မဖြစ်ကုန်ဘူး ဣထိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃-ဒီလလဋ္ဌိသုတ်

၉၄။ (ဝေ မေ သုတ်၊ ပေးပြီ။) နေ၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရွှံ့နက်တို့အား အစာကျွေးရာဖြစ်သော၊ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းထော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ။ နေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ဒီလလဋ္ဌိဒေဝပုတ္တော၊ ဒီလလဋ္ဌိနတ်သား သည်။ ဘဂဝတော၊ နေ။ သန္တိဒက၊ ၌။ (သိက္ခ၊ သိသာ စသော ဂါထာကို ပဌမဝဂ် ဒေဝပုတ္တ သံယုတ် ဗုဒ္ဓိယကဿပသုတ် စာပိုဒ် (၈၃) ၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

၄-နန္ဒနသုတ်

၉၅။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ နန္ဒနော၊ နန္ဒနအမည်ရှိသော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ် သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို-

“ဘူရိပည၊ ပြေကြီးအသုနှင့်တူသော ပညာရှိထော်မူသော။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ပွား ရှင်ထော်ဘုရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုစ္ဆာပိ၊ မေးလျှောက်ပါအံ့။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ ဉာဏဒဿနံ၊ သဗ္ဗညုဘဉာဏ်ဘော်သည်။ အနာဝဋံ၊ အပိတ်အပင်မရှိ။ ကထဝိဓံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောသူကို။ သီလဝန္တံ၊ သီလရှိသောသူဟူ၍။ ဝေန္တိ၊ ဆိုပါကုန် သနည်း။ ကထဝိဓံ၊ ကို။ ပညဝန္တံ၊ ပညာရှိသောသူဟူ၍။ ဝေန္တိ၊ ဆိုပါကုန်သနည်း။ ကထဝိဓော၊ သည်။ ဓုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အတိစ္စ၊ လွန်၍။ ဣရိယတိ၊ နေပါသနည်း။ ကထဝိဓံ၊ ကို။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ပုဗယန္တိတိ၊ ပူဇော်ပါကုန်သနည်း” ဟူသော ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ယော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သီလဝါ၊ လောကီလောကုတ္တရာ သီလရှိ၏။ ပညဝါ၊ လောကီလောကုတ္တရာပညာရှိ၏။ သာဝိတတ္ထော၊ ပျားများအပ်သော သာဝနာစိတ်ရှိ၏။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်၏။ ဈာနရတော၊ ဈာန်၌ မွေ့လျော်၏။ သတိမာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သောကာ၊ စီးရိပ်ခြင်း တို့သည်။ ဝိဂတာ၊ ကင်းကုန်ပြီ။ ယဟိနာ၊ ပပျောက်ကုန်ပြီ။ ဝိဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိ၏။ အန္တိပဒေယဓာရီ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်ကို ဆောင်၏။

တထာဝိဓံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူကို။ သီလဝန္တံ၊ ဟူ၍။ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တထာဝိဓံ၊ ကို။ ပညဝန္တံ၊ ဟူ၍။ ဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာဝိဓော၊ သည်။ ဓုက္ခံ၊ ကို။ အတိစ္စ၊ ၌။ ဣရိယတိ၊ နေ၏။ တထာဝိဓံ၊ ကို။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ပုဗယန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၅-ဓန္ဒနသုတ်

၉၆။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတောခေါ၊ သော။ ဓန္ဒနောဒေဝပုတ္တော၊ ဓန္ဒနနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို-

“ဣဓ၊ ဤသာသနာထော်၌။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ရတ္တိံ ဒိဝံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အတနိတော၊ မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍။ ဩဗံ၊ သံသရာတည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို။ တရတိ၊ ကူးပါသနည်း။ ကော၊ သည်။ အပ္ပတိဓဠ (အောက်၌) ထောက်တည်ရာလည်းမရှိသော။ အနာလဓမ္မ (အထက်၌) ဆံ့ရာလည်း မရှိသော။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာသော သံသရာ ရေ အယဉ်၌။ န သီဝတီတိ၊ မနစ်ပါသနည်း” ဟူသော ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ပညာဝါ၊ ပညာရှိ၏။ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်၏။ အာရဂ္ဂဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိ၏။ ပဟိတတ္ထော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုတ္တရံ၊ ကူးနိုင်ခဲ့သော။ ဩဟံ၊ သံသရာရေအယဉ်ကို။ တရတိ၊ ကူးနိုင်၏။ ပ။

ယော၊ သည်။ ကာမသညာယ၊ ကာမသညာ (ဩရုပ္ပာဂိယသံယောဇဉ်) မှ။ ဝိရတော၊ ကင်း၏။ ဝုပသံယောဇနာတိဂေါ၊ ဝုပရာဂ (ဥဒ္ဓမ္မာဂိယ) သံယောဇဉ်ကိုလွန်၏။ နန္ဒိရာဂပရိက္ခိယော၊ ကုန်ပြီးသော နန္ဒိရာဂလည်း ရှိ၏။ သော၊ သည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ ။ န သိဒ္ဓတိ၊ မနစ်။ ဣတိ၊ ပြီ။

၆-ဝါသုဒ္ဓေသုတ်

၉၇။ ဧကမန္တံ၊ ။ ဌိတောခေါ၊ သော။ ဝါသုဒ္ဓတ္ထော ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ။ သန္တိကေ၊ ။ (သတ္တိယာ ဝိယ စသောနှစ်ဂါထာကို သတ္တိဝင် သတ္တိသုတ် စာပိုဒ် (၂၁)၌ အနက် ရေးခဲ့ပြီ)။

၇-သုဗြဟ္မာသုတ်

၉၈။ ဧကမန္တံ၊ ။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ သုဗြဟ္မာဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ—

“အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အထော၊ ထို့ပြင်။ ဥပ္ပတိတေသုစ၊ ဖြစ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကိစ္ဆေသု၊ ဆင်းရဲတို့ကြောင့်။ (မမ၊ ထပညှိတော်၏။) ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဥတုတ္ထံ၊ ကြောက်ရွံ့၏။ (မမ၊ ။) ဣဒံ မနော၊ သည်။ ဥပ္ပိဂ္ဂံ၊ ထိတ်လန့်၏။ အနုတြုတ္ထံ၊ မထိတ်လန့်မကြောက်ရွံ့ကြောင်းဖြစ်သော တရား သည်။ သစေ၊ အတ္တိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ ပုဂ္ဂိယော၊ ပေးအပ် သော။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မေ၊ ထပညှိတော်အား။ အက္ခာယိတိ၊ ယောကြားတော် မူပါလော့” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ပြီ။

ဗောဇ္ဈာ၊ ဗောဇ္ဈင်တရား ပွားခြင်းကို၎င်း။ ထပထာ၊ ရတင်အကျင့် ကျင့်ခြင်းကို၎င်း။ အညတြ၊ ကြည်၍။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာကို။ (အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။) န ပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။ ဣန္ဒြိယသံဝရာ၊ ဣန္ဒြိယတို့ကို စောင့်စည်းခြင်းကို။ အညတြ၊ ။ ပါဏိနံ၊ တို့၏။ သောတ္ထိံ၊ ကိ။ (အဟံ သည်။) န ပဿာမိ၊ မမူ။ သဗ္ဗနိဿဂ္ဂါ၊ အလုံးစုံငြိတယ်ခြင်း ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို။ အညတြ၊ ။ ပါဏိနံ၊ တို့၏။ သောတ္ထိံ၊ ကိ။ (အဟံ၊ သည်။) န ပဿာမိ၊ မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ စသည်ပေးပြီ)။

၈-ကကုဇေသုတ်

၉၉။ (ဝေံ မေသုတံ၊ ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဓကေထေ၊ သာဓကတ ပြည်၍။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော။ အဉ္စနဝနေ၊ စိမ်းညိုသောထောင့်။ ဝိဟရတိ၊ ။ ပ။ ဧကမန္တံ၊ ။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ကကုဇော ဒေဝပုတ္တော၊ ကကုဇနတ်သား သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “သမဏ၊ အရှင်ရဟန်း။ နန္ဒသီတိ၊ နှစ်ဆက်ပါ၏လော့” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤကေားကို။ အဝေါ စ၊ လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ကကုဇနတ်သား။ ကိံ၊ အထယ်ကို။ လမ္ဗါ၊

ရ၍နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သောစသိ၊ စိုးရိမ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာရုသော၊ ကကုဓနတ်သား။ ကိံ၊ အဘယ်ဝတ္ထုသည်။ ဇိယိတ္ထ၊ ဆွေးမြေ့ပျက်စီးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ နေဝ နန္ဒသိ၊ နှစ်လည်း မနှစ်သက်ပါသလော။ န စ သောစသိ၊ စိုးလည်း မစိုးရိမ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာရုသော၊ ကကုဓနတ်သား။ ဝေံ၊ သင်ဆိုတိုင်း ဟုတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဘိက္ခု၊ အရှင်ရဟန်း။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တံ၊ အရှင်ရဟန်းသည်။ အနုဗော၊ ဆင်းရဲမရှိပါသလော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိပါသလော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဧကမာသိနံ၊ တယောက်တည်းနေလေ့ ရှိသော။ တံ၊ အရှင်ရဟန်းကို။ အရတိ၊ မပွေ့လျော်ခြင်းသည်။ နာဘိကီရတိ၊ မနှိပ်စက်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ယက္ခ၊ ကကုဓနတ်သား။ အဟံ၊ ငါ့ဘုရားသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အနုဗော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမရှိ။ အထော၊ ထို့ပြင်။ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အထော၊ ထို့ပြင်။ ဧကမာသိနံ၊ တယောက်တည်းနေလေ့ ရှိသော။ မံ၊ ငါ့ဘုရားကို။ အရတိ၊ မပွေ့လျော်ခြင်းသည်။ နာဘိကီရတိ၊ မနှိပ်စက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခု၊ အရှင်ရဟန်း။ တံ၊ သည်း ကသိ၊ အဘယ်သို့။ အနုဗော၊ ဆင်းရဲမရှိပါသနည်း။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ နည်း။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧကမာသိနံ၊ တယောက်တည်းနေလေ့ ရှိသော။ တံ၊ အရှင်ရဟန်းကို။ အရတိ၊ သည်း။ နာဘိကီရတိ၊ မနှိပ်စက်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အာရုသော၊ ကကုဓနတ်သား။ အဗဇာတဿ၊ ဖြစ်သော ဆင်းရဲရှိသူအား။ ဝေ၊ စင်စစ်။ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဤ။) နန္ဒိဇာတဿ၊ ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်း ထော့ရှိသူအား။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အဟံ၊ ဆင်းရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ဤ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတော့လည်း မရှိ။ အနုဗော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲလည်း မရှိ။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဇာနာဟိ၊ သိလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဗြာဟ္မဏံ၊ အပူပူအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော။ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းအေးပြီးသော။ အနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းတော့မရှိသော။ အနုဗော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ မရှိသော။ ယောဏေ၊ လောက၌။ ဝိသတ္ထိကံ၊ ထော့ကို။ ထိပ္ပံ၊ ကူးမြောက်ပြီးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ စိရဿံ၊ ကြာမြင့်မှ။ ပဿာမိ ဝတ၊ မြင်ရပေစွတကား။

၉-ဥတ္တရသုတ်

၁၀၀။ (ဤသုတ်၌ အနက်ကို နဋ္ဌဝဂ် ဥပနိယသုတ် စာပိုဒ် (၃) ၌ ရေးခဲ့ပြီး ဥတ္တရနတ်သားနှင့် ဘုရားရှင် မေးမြေ့ကြသည်သာ ထူး၏။)

၁၀-အနာထပိဏ္ဍိကသုတ်

၁၀၁။ (ဤသုတ်၌ ဂါထာနက်ကို အာဓိတ္တဝဂ် ဇေတဝနသုတ် စာပိုဒ် (၄၇) ၌ ရေးခဲ့ပြီး အကြွင်းလည်း တာယနသုတ် စာပိုဒ် (၇၉) ရှိ၍ပေး။)

ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်၊
 သကဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သော ဟိ ဒေဝပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်။
 အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ်သည်။ ဘဝိဿတိန္နု၊ ဖြစ်လေယောင်တကား။ အနာထပိဏ္ဍိကော-
 ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးသည်။ အာယသ္မန္တေ သာရိပုတ္တေ၊ အရှင်သာရိပုတြာ၌။ အဘိပ္ပာသန္တော၊
 အလွန်ကြည်ညိုသည်။ အဟောသီတိ၊ ဖြစ်ပြီ” ဟူသော။ ဝေံ၊ ကိံ၊ အဝေါ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊
 အာနန္ဒာ။ သာရု သာရု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယာဝတ္ထကံ ခေါ၊ အကြင်
 မျှလောက်သို့။ တယာ၊ သင်သည်။ တက္ကာယ၊ ကြံဆခြင်းဖြင့်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်ထိုက်၏။ တံ၊
 ထိုမျှလောက်သို့။ အနုပုတ္တံ၊ အစဉ်ရောက်အပ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော ဒေဝ-
 ပုတ္တော၊ ထိုနတ်သားသည်။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်
 မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယော၊ သော။ အနာထပိဏ္ဍိကဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုအနာထပိဏ္ဍိကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

စန္ဒိမာ၊ စန္ဒိမသုတ်၎င်း။ ဝေဏှ၊ စ၊ ဝေဏှသုတ်၎င်း။ ဒီဃလဋ္ဌိ စ၊ ဒီဃလဋ္ဌိသုတ်၎င်း။
 နန္ဒော၊ နန္ဒသုတ်၎င်း။ စန္ဒနော၊ စန္ဒနသုတ်၎င်း။ ဝါသုဒတ္တော စ၊ ဝါသုဒတ္တသုတ်၎င်း။
 သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မသုတ်၎င်း။ ကကုဓေန၊ ကကုဓသုတ်နှင့်တကွ။ နဝမော၊ ကိုးသုတ်
 မြောက်ဖြစ်သော၊ ဥတ္တရော၊ ဥတ္တရသုတ်၎င်း။ ဒသမော၊ ဆယ်သုတ်မြောက်။ ဝုတ္တော၊
 ဟောတော်မူအပ်သော။ အနာထပိဏ္ဍိကော၊ အနာထပိဏ္ဍိကသုတ်၎င်းတည်း။ ဣတိ၊
 ဤသည်တည်း။

၃-နာနာတိတ္ထိယဝဂ်

၁-သီဝသုတ်

၁၀၂။ (ဤသုတ် အနက်ကို သတုလ္လပကာယိကဝဂ် သဗ္ဗိသုတ် ဇာဝိစ် (၃၁) ၌ ရေးခဲ့ပြီ။
 သီဝနတ်သားတဦးတည်းက လျှောက်ထားခြင်းနှင့် သဗ္ဗိသုတ်၌ နတ်အများ အသီးသီး လျှောက်
 ထားခြင်းသာ ထူး၏။)

၂-ဓမ္မသုတ်

၁၀၃။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ခေမော၊ ဓမ္မမည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။
 သကဝထော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ၌--

“ဒုဗ္ဗေဇာ၊ ပညာမရှိကုန်သော။ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုသည်။
 ကဋ္ဌကပ္ပလံ၊ ခါးစပ်သော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါပကံ၊ ယုတ်ညံ့သော။ တံ
 ကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ အမိတ္တေန ဣဝ၊ ရန်သူသဖွယ်ဖြစ်သော။
 အတ္တနာ၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်ဖြင့်။ စရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။

ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကထွာ၊ ပြုပြီး၍။ အနုတပ္ပတိ၊ နောင်တဖန် ပူပန်ရ၏။
 ယဿ၊ အကြင်အမှု၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ အာဟုမုခေါ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍။ ဝါ-မျက်ရည်ယိုသောမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဖောဒံ၊ ငိုကြွေးလျက်။ ပရိသေဝတိ၊ ခံစား
 ရ၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ န သာရု၊ မကောင်း။

ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတော၊ ပြုပြီး၍။ နာနုတပ္ပတိ၊ နောင်တဖန် မပူပန်ရ။
 ယဿ၊ အကြင်အမှု၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ပတိတော၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ သုမနော၊
 ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသေဝတိ၊ ခံစားရ၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ တဉ္စ ကမ္မံ၊ ထိုအမှု
 သည်ကား။ သာရ၊ ကောင်း၏။

ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပျိုး ဟူ၍။ ဧညာ၊
 သိဋ္ဌားအံ့။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ပဋိကစ္စေဝ၊ မဆိုမသေခင် ကြိုတင်၍သာလျှင်။ ကယိရာ၊ ပြုရာ
 ၏။ မန္တော၊ သိမြင်တတ်သော။ ဝိရော၊ ပညာရှိသည်။ သာကဋိကစိန္တာယ၊ လှည်းဝင်ရိုးကျိုး
 သော လှည်းရှင်ယောက်ျား၏ ကြံဆခြင်းဖြင့်။ န ပရက္ကမေ၊ အားမထုတ်ရာ။

သာကဋိကော၊ လှည်းကို မောင်းနှင်သော ယောက်ျားသည်။ မဋ္ဌံ၊ နူးညံ့ပြေပြစ်သော။
 သမံ၊ ညီညွတ်သော။ မဟာပထံ၊ ခရီးလမ်းမကို။ ဟိတော၊ စွန့်ပစ်၍။ ဝိသမံ၊ မညီညွတ်
 သော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးလမ်းသို့။ အာရုဿံ၊ ထက်၍။ အကုစ္စိန္တော၊ လှည်းဝင်ရိုး ကျိုးသည်
 ရှိသော်။ အဝဇျာယတိယထာ၊ ကြံ့မိုင်သကဲ့သို့။

ဝေ၊ ဤအတူ။ မန္တော၊ ပညာ နဲ့ သောသူသည်။ ဓမ္မော၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ။
 အပက္ကမ္မံ၊ ဖြောင့်၍။ အဓမ္မံ၊ မသူမတော်တို့၏တရားသို့။ အနုဝတ္တိယ၊ အစဉ်လိုက်၍။
 မဇ္ဈမုခံ၊ သေမင်း၏ခံတွင်းသို့။ ပစ္စော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ အကုစ္စိန္တော၊ လှည်းဝင်ရိုး
 ကျိုးသော ယောက်ျားကဲ့သို့။ ဈာယတိတိ၊ ကြံ့မိုင်၏” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊
 တို့ကို။ အဘာထိ၊ ပြီး။

၃-သေရီသုတ်

၁၀၄။ (ဧကမန္တံ မှ ပတိဋ္ဌာ ဟောန္တိ ပါဏိနံ တိုင် အာဒိတ္တဝဂ် အနုသုတ် စာပိုဒ် (၄၇)၌
 ရေးခဲ့ပြီး သေရီနတ်သားက လျှောက်သည်သာ ထူး၏။)

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အစ္စရိယံ၊ လက်ချစ်ခတ်တီး အံ့ချိုးထိုက်ပေစွ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဗ္ဗုတံ၊
 မဖြစ်ဘူး။ အဦးအဆစ် ဖြစ်ပေစွ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယေ နံ ပ။
 ပါဏိနန္တံ၊ ဟူသော။ ဣဓံ၊ ဤကေားတော်ကို။ ယာဝ သုဘာသိတံ၊ အလွန်ကောင်းစွာ
 ဟောကြားတော်မူအပ်ပါပေစွ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သူတပုဂ္ဂိုလ်၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဘူးသည်ကား— အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။
 ဒါယကော၊ ပေးလှူထုတ်သော။ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်ဖြစ်သော။ ဒါနဿ၊ အလှူဒါန၏။
 ဝတ္ထဝါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူး ပြောဆိုလေ့ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ဘူးပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တဿ မံသံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ စတုသု ဓွါရေသု၊ (ဆရာရှင်မြို့၏)
 တံခါးလေးဘက်တို့၌။ သမဏ ဗြာဟ္မဏ ကပဏဒိက ဝနိဗ္ဗက ယာဇကာနံ၊ ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ် သူဆင်းရဲ
 ခရီးသွား ရုန်းတောင်းယာဇကာတို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒီယိတ္ထံ၊ လှူဒါန်းပေးကမ်းအပ်ဘူးပြီ။
 ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အထ ခေါ၊ ၌။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဣတ္ထာဂါရံ၊ မောင်းမအပေါင်းသည်။
 ဥပထကံမိတော၊ ချဉ်းကပ်၍။ ဧဝေဿ ခေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်သာလျှင်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒီယတိ၊
 ပေးလှူအပ်၏။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ န ဒီယတိ၊ မပေးလှူအပ်။ သာရ၊
 တောင်းပန်ပါကုန်၏။ မဟပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ဧဝံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
 ဒါနာနိ၊ အလှူဒါနတို့ကို။ ဒေဝယျာမ၊ ပေးလှူလိုပါကုန်၏။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။

ကရေယျာမာတိ၊ ပြုလိုပါကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ဤကေားကို။ အဝေါ၊ သံတော်ဦးထင်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယံ၊ ထိုဘပည့်တော်၏။ “အဟံ ခေါ၊ ငါသည်။ ဒါယကော၊ ပေးလှူတတ်သည်။ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်သည်။ ဒါနဿ၊ အလှူဒါန၏။ ဝတ္တဝါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ‘ဒါနံ၊ အလှူဒါနကို။ ဒဿာမာတိ၊ ပေးလှူပါကုန်အံ့’ ဟူ၍။ ဝဒန္တေ၊ ဆိုလာသူတို့ကို။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဝဒေယန္တိ၊ ပြောရာပါအံ့နည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သော ခေါ၊ အဟံ၊ ထိုဘပည့်တော်သည်။ ပထမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ဣတ္တာဂါရဿ၊ မောင်းမအပေါင်းအား။ အဒါသိံ၊ လှူခွင့်ပေးပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုပထမမြို့တံခါး၌။ ဣတ္တာဂါရဿ၊ မောင်းမအပေါင်းသည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒီယိတ္ထ၊ ပေးလှူအပ်ပြီ။ မမ၊ တပည့်တော်၏။ ဒါနံ၊ အလှူသည်။ ပဋိက္ကမိ၊ ဆုတ်ယုတ်လျော့ပါးပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အထ ခေါ၊ ၌။ မံ၊ ကို။ အနုယန္တော၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ခတ္တိယာ၊ မင်းတို့သည်။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ “ဒေဝဿ ခေါ၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒီယတိ၊ ပေးလှူအပ်၏။ ဣတ္တာဂါရဿ၊ မောင်းမအပေါင်းသည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒီယတိ၊ အပ်၏။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ န ဒီယတိ၊ မပေးလှူအပ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ မယမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ဒေဝံ၊ အရှင်မင်းကြီးကို။ နိဿာယ၊ ပို၍။ ဒါနာနိ၊ အလှူဒါနတို့ကို။ ဒဒေယျာမ၊ ပေးလှူလိုပါကုန်၏။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရေယျာမာတိ၊ ပြုလိုပါကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါရံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယံ၊ ၎င်းပ။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သော ခေါ၊ အဟံ၊ သည်။ ဓုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ အနုယန္တော၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ခတ္တိယာနံ၊ မင်းတို့အား။ အဒါသိံ၊ လှူခွင့်ပေးပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဓုတိယမြို့တံခါး၌။ အနုယန္တော၊ ကုန်သော။ ခတ္တိယာနံ၊ တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒီယိတ္ထ၊ ပေးလှူအပ်ပြီ။ မမ၊ ၎င်း။ ဒါနံ၊ သည်။ ပဋိက္ကမိ၊ ဆုတ်ယုတ်လျော့ပါးပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အထ ခေါ၊ ၌။ မံ၊ ကို။ ဗလကာယော၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းသည်။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ “ဒေဝဿ ခေါ၊ သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒီယတိ၊ အပ်၏။ ပ။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ န ဒီယတိ၊ မပေးလှူအပ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဒေဝံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဒါနာနိ၊ တို့ကို။ ဒဒေယျာမ၊ ကုန်၏။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရေယျာမာတိ၊ ကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါရံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယံ၊ ၎င်းပ။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သော ခေါ၊ အဟံ၊ သည်။ ဓုတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ဗလကာယဿ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းအား။ အဒါသိံ၊ လှူခွင့်ပေးပြီ။ မမ၊ ၎င်း။ ဒါနံ၊ သည်။ ပဋိက္ကမိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အထ ခေါ၊ ၌။ မံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုတ္တား သူကြွယ်တို့သည်။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ “ဒေဝဿ ခေါ၊ သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒီယတိ၊ အပ်၏။ ပ။ အမှာကံ၊ တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ န ဒီယတိ၊ မပေးလှူအပ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ မယမ္ပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပ။ ပုညာနိ၊ တို့ကို။ ကရေယျာမာတိ၊ ကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါရံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယံ၊ ၎င်းပ။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သော ခေါ၊ အဟံ၊ သည်။ ဓုတိယံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ဒွါရံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ တို့အား။ အဒါသိံ၊ ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဓုတိယ တံခါး၌။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာနံ၊ တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒီယတိ၊ အပ်၏။ မမ၊ ၎င်း။ ဒါနံ၊ သည်။ ပဋိက္ကမိ၊ ပြီ။

“ပုရော ရှေး၌။ ဂေါတမသာဝကော၊ ဂေါတမ၏တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ လိုချင်တပ်မက်ခြင်း (တဏှာ) မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပိဏ္ဍ၊ အထေထေ အနှောနှော ဆွမ်းကို။ သေနာ၊ ရွာမှီးကြကုန်လျက်။ အနိစ္စာ၊ လိုချင်တပ်မက်ခြင်း (တဏှာ) မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သယနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို။ သေနာ၊ ရွာမှီးကြကုန်လျက်။ သုဇီဝိနော၊ ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သည်။ အာသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ လောကော၊ လောက၌။ အနိစ္စတံ၊ အပြုမရှိသော အဖြစ်ကို။ ဥတှာ၊ သိကုန်၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ။

သံဆဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား။ အဉ္စလံ” ကတော၊ လက်ဆုပ်ချီ၍။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝါ၊ ဤအရပ်၌။ ဧကဓော၊ အချို့သောရဟန်းတို့ကို။ ဝဒါမိ၊ လျှောက်ပါ၏။ (ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝါ၊ ဤအရပ်၌။ ဧကဓော၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။) ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ဂါမထိကာ ဝိယ၊ စဉ်းလဲသော ရွာသူကြီးတို့ကဲ့သို့။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒုပျောသံ၊ မွေ့မြူနိုင်ခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကို။ ကတှာ၊ ပြု၍။ ပရာဂါရေသု၊ သူတပါးအိမ်တို့၌။ မုစ္ဆိတာ၊ ကိလေသာဖြင့် မိန်မောတွေဝေကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘုတှာ ဘုတှာ၊ စားပြီး စားပြီးကုန်၍။ နိပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အိပ်နေကုန်၏။ ပေတာ၊ သူသေကောင်တို့သည်။ အပဝိဒ္ဓါ၊ ဆွေမျိုးတို့စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သည်။ အနာထာ၊ ကိုးကွယ်ရာ မရှိကုန်သည်။ (ဟောန္တိ) ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အပဝိဒ္ဓါ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သည်။ အနာထာ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပါဒန္တ-တေကာ၊ အနက်ပဲ့။)

ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ ခေါ၊ ထိုရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်။ သန္တာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘာသိတံ၊ လျှောက်အပ်ပါပြီ။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကဓောမိတိ၊ ပြုပါ၏” ဟူသော။ ဂါထာယံ၊ ဂါထာထိုဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

၆-ဧရာဟိတဿသုတ်

၂၀၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ဧရာဟိတဿော၊ ဧရာဟိတဿမည်သော။ ဒေဝယုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယတ္ထ၊ အကြင်စကြဝဠာ၌။ (ဟော၊ အကြင်သူသည်။) န ဇာယတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေ။ န ဇီယတိ၊ မဆိုး။ န မိယတိ၊ မသေ။ န စတတိ၊ မရွေ့လျော့။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဘဝသစ်သို့ မကပ်ရောက်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ (တတ္ထ၊ ထိုစကြဝဠာ၌။) သော၊ ထိုသူသည်။ လောကဿ၊ လောက၏။ အန္တော၊ အဆုံးကို။ ဝါ၊ သို့။ ဉာတံ ဝါ၊ သိခြင်းငှါ၎င်း။ ဒဗ္ဗံ ဝါ၊ မြင်ခြင်းငှါ၎င်း။ ဂမနေန၊ ခြေလျင်သွားခြင်းဖြင့်။ ပါပုဏိတံ ဝါ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၎င်း။ သက္ကာ န ခေါတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါမည်လော” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ အာရုသော၊ ဧရာဟိတဿနတ်သား။ ယတ္ထ၊ အကြင်စကြဝဠာ၌။ ပ။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဘဝသစ်သို့မကပ်ရောက်။ တတ္ထ၊ ထိုစကြဝဠာ၌။ တေန၊ လိုသူသည်။ လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။ အန္တံ၊ အဆုံး (နိဗ္ဗာန်) ကို။ ဝါ၊ သို့။ (နတ်သားက ဩကာသလောက၏အဆုံးကို လျှောက်

သော်လည်း ဘုရားရှင်က သင်္ခါရလောက၏အဆုံးကို မိန့်တော်မူ၏။) ဉာတေယျန္တိ၊ သိတိုက်၏ ဟူ၍။ ဒိဋ္ဌေယျန္တိ၊ မြင်ထိုက်၏ ဟူ၍။ ဂမနေန၊ ခြေလျင်သွားခြင်းဖြင့်။ ပတ္တေယျန္တိ၊ ရောက်ထိုက်၏ ဟူ၍။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) န ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အစ္စဓိယံ၊ စူး။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အပ္ပုတံ၊ စူး။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ “အာဝုသော၊ ရောဟိတဿနတ်သား။ ယတ္ထ၊ ၌။ ပ။ န ဝဒါမိတိ၊ ဟောတော်မူ” ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤကောသတော်ကို။ ယာဝ သုဘာသိတံ၊ အလွန်ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေစွ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ပေါ်ဘူးသည်ကား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘောဇပုတ္တော၊ ရွာသူကြီး၏သားဖြစ်သော။ ဣဒ္ဓိမာ၊ ထန်ခိုးကြီးသော။ ဝေဟာသင်္ဂမော၊ ကောင်းကင်၌ သွားလာနိုင်သော။ ရောဟိတဿော နာမ၊ ရောဟိတဿအမည်ရှိသော။ ဣသိ၊ ရသေ့သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပါပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဒဋ္ဌဓမ္မော၊ ခိုင်ခန့်သော လေးကိုတင်နိုင်သော။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာဆင်အပ်ပြီးသော လေးအတတ်ရှိသော။ ကတဟတ္တော၊ လေ့ကျင့်အပ်ပြီးသော လက်ရှိသော။ ဝါ၊ လက်ဖြောင့် လက်တဲသော။ ကတုပါသနော၊ ကပ်၍ပြုအပ်သော မြားရှိသော။ (မြား၊ ပြု၍ အောင်ပျံရသော။) ဓနုဂ္ဂဟော၊ လေးသမားကျော်သည်။ လဟုကေန၊ လျင်မြန်သော။ အသနေန၊ မြားဖြင့်။ အဗ္ဗကသိရေနော၊ မပင်ပန်းသဖြင့်သာလျှင်။ တိရိယံ၊ ဝီလာ။ တာလစ္စာယံ၊ ထန်းလုံးရိပ်ကို။ အဘိပါတေယျ၊ သေယျထာပိ နာမ၊ လွန်၍ကျစေရာသကဲ့သို့။ တဿ မယံ၊ ထို တပည့်တော်၏။ ဝေဇ္ဇပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဇဝေါ၊ လျင်မြန်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပါပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပုရတ္ထိမာ သမုဒ္ဓါ၊ အရှေ့သမုဒ္ဓရာမှ။ ပစ္စိမော သမုဒ္ဓေါ၊ အနောက်သမုဒ္ဓရာသည်။ ဒုရေ သေယျထာပိ၊ ကွာလှမ်းသကဲ့သို့။ တဿ မယံ၊ ၏။ ဝေဇ္ဇပေါ၊ သော။ ပဒဝီတိဟာရော၊ ခြေဖဝါး လှမ်းခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တဿ မယံ၊ ၏။ “အဟံ၊ သည်။ ဂမနေန၊ ခြေလျင်သွားခြင်းဖြင့်။ လောကဿ၊ ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးသို့။ ပါပုလိဿာမိတိ၊ ရောက်ဆုံး” ဟူသော။ ဝေဇ္ဇာံ၊ သော။ ဣစ္စာဂတံ၊ အလိုသည်။ ဥပ္ပုဗ္ဗံ၊ မြစ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေဇ္ဇပေန ခေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဇဝေန စ၊ လျင်မြန်ခြင်းနှင့်၎င်း။ ဝေဇ္ဇပေန၊ သော။ ပဒဝီတိဟာရေန စ၊ ခြေလှမ်းနှင့်၎င်း။ သမနာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ သော အဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ အသိတပိတ ခါယိတ သာယိတာ၊ စားခြင်းသောက်ခြင်း ခဲခြင်း လျက်ခြင်းမှ။ အညတြော၊ ကြည့်၍သာလျှင်။ ဥစ္စာရ ပဿာဝ ကမ္မာ၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်စွန့်ခြင်းအမှုမှ။ အညတြော၊ ကြည့်၍သာလျှင်။ နိဒ္ဓါ ကိလမထ ပဋိဝိနောဒနာ၊ အိပ်ထိုက်ခြင်း ပင်ပန်း ခြင်းတို့ကို ပယ်ဖျေ ပယ်ခြင်းမှ။ အညတြော၊ ကြည့်၍သာလျှင်။ ဝဿသတာယုကော၊ အနှစ်တရာ အသက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝဿသတဇီဝိ၊ အနှစ်တရာ အသက်ရှည်သည်ဖြစ်၍။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ပတ်လုံး။ ဂန္ဓာ၊ သွားသော်လည်း။ လောကဿ၊ စကြဝဠာလောက၏။ အန္တံ၊ အဆုံးသို့။ အပတွာ၊ မရောက်ပူ၍သာလျှင်။ အန္တရာ၊ စကြဝဠာ၏အဆုံးကို ရှာသော အကြား၌သာလျှင်။ ကာလကံတော၊ သေလွန်ခဲ့ပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အစ္စဓိယံ၊ စူး။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အပ္ပုတံ၊ စူး။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ “အာဝုသော၊ ရောဟိတဿနတ်သား။ ယတ္ထ၊ ၌။ ပ။ န ဝဒါမိတိ၊ ဟောတော်မူ” ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤကို။ ယာဝ သုဘာသိတံ၊ အလွန်ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အာဝုသော၊ ရောဟိတဿနတ်သား။ ‘လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။ အန္တံ၊ အဆုံးသို့။ အပတွာ၊ မရောက်ပူ၍။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယံ၊ အဆုံးကို ပြုခြင်းကို။ အဟံ၊

ငါတုရားသည်။ န ခေါ် ပန ဝဒါမိ၊ ယောတော်မပူ။ အာရုသော၊ ရောဟိတဿနတ်သား။ အပိ စ ခေါ် စင်စစ်သော်ကား။ ဗျာမမတ္ထေ၊ တလံမျှလောက်သော။ သညာဗျိ၊ သညာရှိသော။ သမနကော၊ စိတ်ရှိသော။ ဣမသ္မိံ ယေဝ ကဋ္ဌေဝရေ၊ ဤအကောင်ပုပ်၌သာလျှင်။ လောကဉ္စ၊ လောကခေါ်သော ဒုက္ခသစ္စာကို၎င်း။ လောကသမုဒယဉ္စ၊ လောက၏ ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာကို၎င်း။ လောကနိရောဓဉ္စ၊ လောကချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာကို၎င်း။ လောကနိရောဂေါမိနိံ စ ပဋိပဒါ၊ လောက၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့် မဂ္ဂသစ္စာကို၎င်း။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ပညာပေမိ၊ ပညာပေးတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။ အန္တော၊ အဆုံးသို့။ ဂမနေန၊ ခြေလျင်သွားခြင်း ဖြင့်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ န ပတ္တဗ္ဗော၊ မရောက်ထိုက် မရောက်နိုင်။ လောကန္တံ၊ သင်္ခါရလောက၏ အဆုံးသို့။ အပတွာ၊ မရောက်ပဲလျက်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ ပမောစနံ၊ လွတ်မြောက်ခြင်းသည်။ န စ အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာတည်း။

☞ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သုမေခော၊ ကောင်းသော ပညာရှိသော။ လောကန္တဂ္ဂ၊ သင်္ခါရလောက၏ အဆုံးနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ပြီးသော။ ဝုဿိတဗြဟ္မစရိယော၊ ကျင့်သုံး အပ်ပြီးသော အရိယမဂ်အကျင့်မြတ် ရှိသော။ သမိတာဝိ၊ မကောင်းမှု ငြိမ်းပြီးသော။ လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကကို သိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကဿ၊ သင်္ခါရလောက၏။ အန္တံ၊ အဆုံး(နိဗ္ဗာန်)ကို။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ ဥ တွာ၊ သိမြင်၍။ ဣမဉ္စ လောကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက ကို၎င်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊ တမလွန်လောကကို၎င်း။ န အာသိသတိ၊ မတောင့်ထ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၇-နန္ဒနသုတ်

၁၀၁။ (ဤသုတ်သည် ၁-ဒေဝတာသံယုတ် ၁-နဋ္ဌဝဂ် ၄-အာစန္ဒိသုတ် စာပိုဒ် (၄) နှင့် တူပြီ။)

၈-နန္ဒိဝိသာတသုတ်

၁၀၉။ (စာပိုဒ်ရေ ၂၉၊ ၁-ဒေဝတာသံယုတ်၊ ၃၊ သတ္ထိဝဂ်၊ ၉-စတုစက္ကသုတ်နှင့် တူပြီ။)

၉-သုသိမသုတ်

၁၁၀။ သောဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ် ၎င်း။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ယေန၊ ၎င်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) ထေန၊ သို့။ ဥပသင်္ဂမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ဂမိတွာ၊ ၎င်း။ တကန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၎င်း။ ကေမန္တံ၊ ၎င်း။ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၎င်း။ နိသိန္တံ ခေါ်၊ သော။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “အာနန္ဒ၊ န္ဒာ။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တုယုဗ္ဗိ၊ သင့်၏စိတ်၌လည်း။ ဝုတ္တတိ နောတိ၊ နှစ်သက်၏လော။ ဝါ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏လော” ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

☞ ဘန္တေ၊ ရား။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဗာလဿ၊ မပိုက်သော။ အရုဋ္ဌဿ၊ မပြစ် မှားသော။ အမုဋ္ဌဿ၊ မတွေဝေသော။ အဝိပ္ပလ္လတ္တစိတ္တဿ၊ မပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏ စိတ်၌။ န ရုက္ခေယျ နာမ၊ မနှစ်သက်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။

မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏။ပ။ပုထုပညော၊ အထူးထူးသော ပညာလည်း ရှိ၏။ပ။ ဟာသ-
 ပညော၊ ရွှင်သောပညာလည်းရှိ၏။ပ။ ဇဝနပညော၊ လျင်သော ပညာလည်းရှိ၏။ပ။ တိက္ခ-
 ပညော၊ ထက်သောပညာလည်းရှိ၏။ပ။ နိဗ္ဗေဒိကပညော၊ ထိုးထွင်းသောပညာလည်းရှိ၏။ပ။
 အပ္ပိစ္ဆော၊ နည်းသောအလိုလည်းရှိ၏။ပ။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲလည်း ရောင့်ရဲလွယ်၏။ပ။
 ပဝိဝိစ္ဆော၊ ကာယစိတ္တ ဥပစိတ္တိယ ကင်းဆိတ်တော်မူ၏။ပ။ အသံသဋ္ဌော၊ ဒဿန စသည်တို့နှင့်
 ရောနှောတော်မမူ ။ပ။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝီရိယလည်း ရှိ၏ ။ပ။ ဝတ္တော၊
 ပြောဟောလည်း ပြောဟောတတ်၏။ပ။ ဝစနက္ခမော၊ စကားကိုလည်း သည်းခံတတ်၏။ပ။
 စောစကော၊ ဆုံးမလည်း ဆုံးမပေတတ်၏။ပ။ ပါပဂရဟိ၊ ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ မေ့တို့ကို
 ကဲ့ရဲ့လည်း ကဲ့ရဲ့တတ်၏။ သန္တေ၊ ဘုရား။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဗာလဿ၊
 သော။ အဒုဋ္ဌဿ၊ သော။ အမုဋ္ဌဿ၊ သော။ အဝိပလ္လတ္တစိတ္တဿ၊ သော။ ကဿ၊ ၎် စိတ်၌။
 န ရုဇ္ဈေယျနာမ၊ မနှစ်သက်ဘဲရှိပါချေအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေ။ ဤ“ကဿ ဟိ”နာမ” စသော စကားသည်။ ဧဝံ၊ သင်ဆိုတိုင်း မှန်၏။
 အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေ။ သည်။ ဧဝံ၊ ၎်။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဗာလဿ၊ သော။
 အဒုဋ္ဌဿ၊ သော။ အမုဋ္ဌဿ၊ သော။ အဝိပလ္လတ္တစိတ္တဿ၊ သော။ ကဿ၊ ၎် စိတ်၌။ န ရုဇ္ဈေယျနာမ၊
 အံ့နည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ပ။ န ရုဇ္ဈေယျ၊ အံ့နည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုသိမော၊ သုသိမသည်သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မထော သာရိ-
 ပုတ္တဿ၊ ၎်။ ဝတ္တော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘညမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ မဟတိယာ၊ များစွာ
 သော။ ဒေဝပုတ္တပရိသာယ၊ နတ်သားပရိသတ်သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်လျက်။ ယေန၊ ၌။
 သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎်။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီး ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါ-
 ဒေတွာ၊ ၌။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီး ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ သုသိမော၊ သော။
 ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တေ၊ ဤကဿဟိနာမ” စသော
 စကားသည်။ ဧဝံ၊ မိန့်တော်မူတိုင်းမှန်ပါ၏။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ၎်။
 သန္တေ၊ ဘုရား။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဗာလဿ၊ သော။ပ။ နရုဇ္ဈေယျနာမ၊ နည်း။

သန္တေ၊ ဘုရား။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဗာလဿ၊ သော။ပ။ နရုဇ္ဈေယျနာမ၊ နည်း။
 ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အဗာလဿ၊ သော။ပ။ နရုဇ္ဈေယျနာမ၊ နည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ သုသိမနတ်သားက လျှောက်၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုသိမဿ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တဿ၊ ၎်။ ဒေဝပုတ္တပရိသာ၊ သည်။ အာယသ္မ-
 ထော သာရိပုတ္တဿ၊ ၎်။ ဝတ္တော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘညမာနေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တမနာ၊
 နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ရှိသော်။ အတ္တမနာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပမာဒိတာ၊
 ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ ပီတိသောမနဿဇာတာ၊ ဖြစ်သော ပီတိသောမနဿရှိသည်ဖြစ်၍။
 ဥဇ္ဈာဝစာ၊ အထူးထူးကျန်သော (၄)။ ဝတ္တနိသာ၊ အဆင်းအရောင်တို့ကို။ ဥပဓိသေထိ၊ ထင်ရှားပြ၏။

သေယျထာပိနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ သုဒဘာ၊ ကောင်းသော။ ဇာဘိဒါ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘဒ္ဒိလော၊ ရှစ်မြှောင့်ရှိသော။ သုပရိကမ္ဘကတော၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ် သော။ မ.စိဝေဠုရိယော၊ ပတ္တမြားကြောင်ချက်ရှိသည်။ ပတ္တကမ္မလော၊ စွေးစွေးနီသော ကမ္မလာ ဌ်။ နိက္ခိတ္တော၊ ထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဘာသတေ စ၊ ထွန်းလည်း ထွန်းလင်းသကဲ့သို့၎င်း။ တပတေ စ၊ တောက်လည်း တောက်ပသကဲ့သို့၎င်း။ ဝိရောစတိ စ၊ တင့်လည်း ထင့်တယ်သကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝံ၊ ထို့အတူ။ သုသိမဿ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တဿ၊ ဇီ။ ဒေဝပုတ္တပရိသာ၊ သည်။ ပ။ ဥပဒံသေတိ၊ ပြ၏။

သေယျထာပိ နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဒက္ခကမ္မာရပုတ္တ ဥက္ကာမုခ သုကုသလသမ္ပဟဋ္ဌံ၊ ကျမ်းကျင့်၍ အသွန်လိမ္မာသော ရွှေပန်းသိမ်သည်သားသည် ဖိုဝဋ္ဌံ ကျို၍ ကောင်းစွာကြည်လင် စေအပ်သော။ ပတ္တကမ္မလော ဌ်။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သော။ ဇေမ္မာနဒံ၊ ငါးသုဝဏ်ပြင်ပြုအပ်သော။ နိက္ခံ၊ ဗမ္မုရစ်ရွှေပန်းဆာသည်။ ဘာသတေ စ၊ ၎င်း။ တပတေ စ၊ တောက်ပသကဲ့သို့၎င်း။ ဝိရောစ တံ၊ စ၊ ၎င်း။ ဝေမေဝံ၊ ထို့အတူ။ သုသိမဿ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တဿ၊ ဇီ။ ဒေဝပုတ္တပရိသာ၊ သည်။ ပ။ ဥပဒံသေတိ၊ ပြ၏။

☞ သေယျထာပိနာမ၊ ကား။ သရဒသမယေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌။ ဝိဇ္ဇေ၊ ဖောက်ထွင်း အပ်ပြီးသော။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော။ ဒေဝေ၊ ကောင်းကင်၌။ ရတ္တိယာ၊ ည၌၏။ ပစ္စုသသမယံ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ ဩသဓိတာရကာ၊ သောက်ရှူးကြယ် သည်။ ဘာသတေ စ၊ ၎င်း။ တပတေ စ၊ ၎င်း။ ဝိရောစတိ စ၊ ၎င်း။ ဝေမေဝံ၊ ထို့အတူ။ သုသိမဿ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တဿ၊ ဇီ။ ဒေဝပုတ္တပရိသာ၊ သည်။ ပ။ ဥပဒံသေတိ၊ ၎င်း။

သေယျထာပိနာမ၊ ကား။ သရဒသမယေ၊ ၌။ ဝိဇ္ဇေ၊ သော။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ရှိသော။ ဒေဝေ၊ ၌။ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ နာဝံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အပ္ပုဿက္ကမာနော၊ ရှေးရှူးထက် လျက်။ သပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ အာကာသဂတံ၊ ကောင်းကင်၌ဖြစ်သော။ တမဂထံ၊ အမှိုက်တိုက်ကို။ အသိဝိဗာဓု၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ဘာသတေ စ၊ ၎င်း။ တပတေ စ၊ ၎င်း။ ဝိရောစတိ စ၊ ၎င်း။ ဝေမေဝံ၊ ထို့အတူ။ သုသိမဿ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တဿ၊ ဇီ။ ဒေဝပုတ္တပရိသာ၊ သည်။ ပ။ ဥပဒံသေတိ၊ ၎င်း။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုသိမော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘဂဝတော၊ ဇီ။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဣဒံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

ပဏ္ဍိတော၊ ဘိဝံ၊ ပညာရှိသူ ဟူ၍။ သမညာတော၊ လူအပေါင်းတို့ ကောင်းစွာသိမှတ်အပ် သော။ သာရိပုတ္တောဣသိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အကောဓနော၊ အမျက်မရှိပါ။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုရမက်မရှိပါ။ သောရတော၊ ကောင်းသောအမှု၌ ဓမ္မလျော်ပါ၏။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးပါ၏။ သတ္တုဝဏ္ဏာဘတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထုတ်ဆောင်အပ်သော ဂုဏ်ရှိပါ၏။ ဣသိ၊ ဤသို့ ရွတ်ဆိုပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ၌။ သုသိမံ၊ သော။ ဒေဝပုတ္တံ၊ ကို။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စတာသိ၊ ပြန်လည်၍ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပညာရှိသူ ဟူ၍။ သမညာတော၊ သော။ အကောဓနော၊ အမျက်မရှိ သော။ အပ္ပိစ္ဆော၊ အလိုရမက်မရှိသော။ သောရတော၊ ကောင်းသောအမှု၌ ဓမ္မလျော် သော။ ဒန္တော ဆုံးမအပ်ပြီးသော။ သုဒန္တော၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီးသော။ သာရိပုတ္တော

ဣသိ၊ သာရိပုတ္တရာသည် (သာယာလေး၊ လခစားအလုပ်သမားသည်။ ကာလံ၊ လခသုတ်ရာ အခါ၊ ဝိ၊ ကခံတိ ယ.ဝ.၊ တောင့်တသံ ဝိ၊) ကာလံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုဆုံးသော အခါကို။ ကခံတိ၊ တောင့်တ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀-နာနာတိတ္ထိယသာဝကသုတ်

သာ၊ (ဝေ မေ သုဘံ စသည် မေးမြဲ) အထ ခေါ၊ ဌံ၊ အထမော စ၊ အသမနတ်သား၎င်း။ သဟလိ စ၊ သဟလိနတ်သား၎င်း။ နိကော စ၊ နိကနတ်သား၎င်း။ အာကောဋကော စ၊ အာကောဋကနတ်သား၎င်း။ ဝေဂဗ္ဗရိ စ၊ ဝေဂဗ္ဗရိနတ်သား၎င်း။ မာဏဝဂါမိယော စ၊ မာဏဝဂါမိယနတ်သား၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့) သမ္ပဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ နာနာတိတ္ထိယသာဝကာ၊ တိတ္ထိအမျိုးမျိုးတို့၏ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သားတို့သည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ သော။ ရတ္ထိယံ၊ ဌံ။ အဘိက္ကန္တဝတ္ထာ၊ အလွန်နှစ်လို ယသော အဆင်း၍ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အားလုံးလောက် နီးပါးသော ။ ဇေတဝနံ၊ ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ၍။ ပ။ အဋ္ဌံသု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိထော ခေါ၊ သော။ အထမော၊ သော။ ဒေဝပုတ္တာ၊ သည်။ ပူရဏံ ကဏ္ဍံ၊ ပူရဏကဏ္ဍပကို။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၍။ သန္တိကော၊ ဌံ။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဣစ၊ ဤလောက၌။ ကဏ္ဍပေါ၊ ပူရဏကဏ္ဍပသည်။ ဆိနိတမာရိတေ၊ ဖြတ်ခြင်း၊ သတ်ခြင်း၌၎င်း။ ယတဇာနိသု၊ ပုတ်ခတ်ခြင်း၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးခြင်းတို့၌၎င်း။ အတ္တနော၊ ပိပိ၏။ ပါပံ ဝါ၊ မကောင်းမှုဟူ၍၎င်း။ ပုညံ ဝါ၊ ကောင်းမှုဟူ၍၎င်း။ န သမနုပဿတိ၊ အပန်ဖန် မကြည့်ရှု။ သ သော၊ ထိုပူရဏကဏ္ဍပသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝိဏာသံ၊ သတ္တဝါတို့၏ သက်သာရာကို။ အာစိက္ခံ၊ ပြောကြားပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်) သတ္တာ၊ ငါတို့ဆရာပူရဏကဏ္ဍပသည်။ မာနနံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ သဟလိဒေဝပုတ္တာ၊ သည်။ မက္ခလိ ဂေါသာလံ၊ မက္ခလိဂေါသာလကို။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၍။ သန္တိကော၊ ဌံ။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ယော၊ အကြည်မက္ခလိဂေါသာလသည်။ တပေါဇိဂုစ္စာယ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်းအကျင့်ဖြင့် မကောင်းမှုမှ စက်ဆုပ်ခြင်းဖြင့်။ သုသံရတတ္ထော၊ ကောင်းစွာ စောင့်စည်းအပ်သော စိတ်ရှိ၏။ ဇနေန၊ လူအပေါင်းနှင့်။ ကလဟဝါစံ၊ ငြင်းခုံစကားကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ မောသဝဇ္ဇာ၊ မုသားပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝိရထော၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ သစ္စဝါဒိ၊ မှန်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိ၏။ သော၊ ထိုငါတို့၏ဆရာ မက္ခလိဂေါသာလသည်။ နုနု၊ စင်စစ်။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ န ဟိ ကဓေတိ၊ မပြုသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ နိကော ဒေဝပုတ္တာ၊ သည်။ နာဋပုတ္တံ၊ နာဋပုတ္တပည်သော။ နိဂဏ္ဍံ၊ နိဂဏ္ဍကို။ အာရဗ္ဗ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၍။ သန္တိကော၊ ဌံ။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၁။ ဤပုတ်၏ အဆုံးအပြတ်ကို ဗောဂ္ဂတ္ထာန်နိဿယ ၄-ကဏ္ဍ ၁၂၀-သုတ်၌။

ယော သတ္တာ၊ အကြင်ဆရာသည်။ ဇေဂုဗ္ဗိ၊ အတ္တကိလမထအကျင့်ဖြင့် မကောင်းမှု စက်ဆုပ်တတ်၏။ နိပကော၊ ရင့်သောပညာရှိ၏။ သိက္ခ၊ တောင်းစားလေ့ရှိ၏။ စာတုယာမသုသံဝုတော၊ စောင့်စည်းခြင်းလက္ခဏာရှိသော လေးပါးသောအပျိုဖြင့် ကောင်းစွာ စောင့်စည်းတတ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ မြင်အပ်ပြီးသည်ကို၎င်း။ သုတဉ္စ၊ ကြားအပ်ပြီးသည်ကို၎င်း။ အာစိက္ခံ၊ ပြောကြားတတ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဧသ၊ သတ္တာ၊ ထိုငါတို့ဆရာ နာလုပုတ္တနိဂဏ္ဍသည်။ နုနု၊ စင်စစ်။ ကိဗ္ဗိသိ၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ န ဟိ သံယာ၊ မဖြစ်ရာသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ အာကောဂ္ဂကော ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ နာနာဘိက္ခုယော တိက္ခိအမျိုးမျိုး ထို့ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ဌ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ဌ။ ဣဒံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ပကုကောကာတိယာနော၊ ပကုကောပွာယနသည်၎င်း။ နိဂဏ္ဍော၊ နိဂဏ္ဍနာလုပုတ္တ သည်၎င်း။ မက္ခလိပုရဏာ၊ မက္ခလိဂေါသာလ ပုရဏကဏ္ဍပတိသည်၎င်း။ ဂဏဿ၊ ဂိုဏ်း၏ သတ္တာဓော၊ ဆရာကြီးဖြစ်ကုန်သော။ သာမညာတ္တာ၊ ရဟန်းတရား၌ အထွတ်သို့ရောက် ကုန်သော။ ယေ စာပိဓမ၊ အကြင်တိက္ခိဆရာကြီးတို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တော ထိုတိက္ခိဆရာကြီးတို့သည်။ သပ္ပရိသေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတို့မှ။ နုနု၊ စင်စစ်။ န ဟိ ဝုဓော၊ မဝေးကုန်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ ဇာဂဗ္ဗရိဒေဝပုတ္တော၊ ဇောဂဗ္ဗရိနတ်သားသည်။ အာကောဂ္ဂကံ ဒေဝပုတ္တံ၊ အာကောဂ္ဂကနတ်သားကို။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ပြီ။

သီဟစရိတေန၊ ခြင်္သေ့ သံနှင့်အတူ ပြုကျင့်ကာမျှဖြင့်။ ဝါ-ခြင်္သေ့ ယောက်သံနှင့် ရော၍ အကွဲမျှဖြင့်။ ဆဝေါ၊ ယုတ်မာသော။ ကောတ္ထုကော သိင်္ဂါလော၊ နက်ကြုတ် သော မြေခွေးပုသည်။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်မျှ။ သီဟသမော၊ ခြင်္သေ့နှင့်တူသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်။ ဂဏဿ သတ္တာ၊ သင်ဆိုအပ်သည့် ဂိုဏ်းဆရာကြီးသည်။ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မဝတ်။ မုသာဝါဒီ၊ မုသားကို ဆိုလေ့ရှိ၏။ သက်ဿရာဇာဓော၊ ယုံမှားထွေးတော အပ်သော အကျင့်ရှိ၏။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်။ န သရိက္ခော၊ မတူဓချေ။ ဣတိ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ဌ။ ပါပိမာ မာဓော၊ ယုတ်မာသောမာရ်နတ်သားသည်။ ဇောဂဗ္ဗရိ ဒေဝပုတ္တံ၊ ဇောဂဗ္ဗရိနတ်သားကို။ အန္တာဝသိတွာ၊ ပူးဝင်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ဌ။ ဣဒံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ယော၊ အကြင်ဆရာတို့သည်။ တပေါဇိဂုစ္စာယ၊ အတ္တကိလမထအကျင့်ဖြင့် မကောင်းမှုကို စက်ဆုပ်ခြင်း၌။ အာယုတ္တာ၊ အလွန်အားထုတ်ကုန်၏။ ပဝိဝေကိယံ၊ ဆေးတ္တာသည်မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းအစရှိသောအကျင့်ကို။ ပါလယံ၊ စောင့်ရှောက်ကြကုန်၏။ ဝုပေစ၊ ဝုပါရံ

၁။ ဇတ္တာဓော ယာမာ သာဂါ ထေယာမာ၊ ထေယာမာဓေ စာတုယာမာ၊ တာဂဇတ္တာဟိ ဣဓ ယာမ သဗ္ဗေါ ယထာ “ရတ္တိယံ ပဋ္ဌမော ယာမော” တိ၊ ဧသေပနေတ္ထ သံဝရဏက္ခဏာတိအာဟ “စာတုယာမံမနသုသံဝုတော” တိ။
 ၂။ သီဟစရိတေနာဘိ သီဟစရိတမတ္တနာ၊ သီဟစရိသမတ္တနာဘိ သီဟနာဓေန သီဟဿကရဏ-မတ္တနာ၊ ဣ-သိ-သံ-ဇတ္တာ-ဝဗ္ဗ သံ-ဇတ္တာနာ အမှန်ဖြစ်သင့်သောကြောင့် ပါဠိ၌ သီဟစရိတေန-ယုသာ ပါဠိမှန်ဖြစ် သင့်၏။ ရှိကာ၌ သဟသညံ၌ ဖူးသည်ကို၌ပါ ပါဠိအဋ္ဌာနထာထို၌ သီဟကို သဟပြင်၍ ထားသည် ဖြစ်ရာ၏။

၌လည်း။ နိဝိဋ္ဌာ၊ ထဏှာမိဋ္ဌိယံဖြင့် ထည်နေကုန်၏။ ဒေဝလောကဘိနန္ဒီနော၊ နတ်ပြည်၌ နှစ်သက်တောင့်တကုန်၏။ ဝေ မာတိယာ၊ ထိုထရာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပရလောကဿ၊ ထမလွန်အကျိုးငှါ။ (ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။) သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ။ အနုသာသန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ် ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသူသည်ကား။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသော။ မာရော၊ မာရ်နတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိစိတော၊ သိ၍။ ပါပိမန္တံ၊ ယုတ်မာသော။ မာရံ၊ မာန်နတ်အားကို—

“နမုစိ၊ မာရ်နတ်။ ဣစ ဝါ၊ ဤလူ့ ပြည်၌၎င်း။ ဟရံ ဝါ၊ နတ်ပြည်၌၎င်း။ ကေစိ၊ အချို့ ကုန်သော။ ယေ ဂ္ဂပါ၊ အကြင်ဂ္ဂပါရုံတို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခသ္မိံ၊ ကောင်းကင်၌။ ပဘာသ-
ဝတ္ထာ၊ လရောင်သည်နှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်ဂ္ဂပါရုံတို့သည်၎င်း။
(သန္တိ၊ ကုန်၏။) ထေ၊ သင်သည်။ ပသတ္တာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်
ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေ ဂ္ဂပါ၊ ထိုဂ္ဂပါရုံတို့ကို။ မစ္စာနံ၊ ငါးတို့ကို။ ဝေယ၊ သတ်ခြင်းငှါ။
အာမိသံ၊ ငါးစားကို။ (ခိပတိ ဣဝ၊ ပစ်ချသကဲ့သို့။) သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဝေယ၊
သတ်ခြင်းငှါ။ ဝိတ္တာတိ၊ ပစ်ချအပ်ကုန်၏”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပဗ္ဗသာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ် ၌။ မာထဝဂါမိယော ဒေဝပုတ္တော၊ မာထဝဂါမိယနတ်အားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
အာရဗ္ဗ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိ၊ ကေ၊ ၌—

“ရာဇကယိယာနံ၊ ရာဇကြီးဟုပြည် ရံသောတောင်တို့တွင်။ ဝိပုလော၊ ဝေပုလ္လတောင်ကို။
ဂိရိသေဋ္ဌော၊ တောင်မြတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိမဝတံ၊ ဟိမဝန္တာတောင်တို့တွင်။
သေထော၊ ကေလာသတောင်ကို။ သေဋ္ဌော၊ တောင်မြတ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။ အထဂါမိနံ၊
ကောင်းကင်၌ သွားကုန်သော နက္ခတ်တာရာတို့တွင်။ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းကို။ သေဋ္ဌော၊
၏ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဥဒမိနံ၊ ရေ၏ထည်ဆုံတို့တွင်။ သပုဋ္ဌေါ၊ မဟာသပုဋ္ဌရာကို။ သေဋ္ဌော၊ ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊
၏။ နက္ခတ္တာနံ၊ နက္ခတ်တို့တွင်။ ဓနိမာ၊ လကို။ သေဋ္ဌော၊ ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။ သဒေ-
ဝကဿ၊ နတ်နှင့်ထကူအား။ လောကဿ၊ လောကတွင်။ ဗုဋ္ဌေါ၊ ပြတ်စွာဘုရားကို။
အဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏”ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ၏။

ထတိယော၊ သုံးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ နာနာတိတ္ထိယဝဂ္ဂေါ၊
နာနာတိတ္ထိယဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁။ မာထိယာတိ မစ္စာ၊ ဥပရထဗ္ဗေတာယ မာထိယာ၊ ထေနာယ “မာထိယာတိ မစ္စာ”တိ။ ဦး

ဏဿ၊ ထိုနာနာတိတ္ထိယဝဂ်၏၊ ဥစ္စါနံ၊ ဥစ္စါနံကား—

သိဝေါ၊ သိဝသုတ်။ ဓမ္မော စ၊ ဓမ္မသုတ်။ သေရီ စ၊ သေရီသုတ်။ ဓာရီ၊ ဓာရီကောရ
သုတ်။ ဓန္တု စ၊ ဓန္တုသုတ်။ ဝေဟိတော၊ ဝေဟိတဿသုတ်။ နန္ဒော၊ နန္ဒသုတ်။
နန္ဒိဝိသာဇော စ၊ နန္ဒိဝိသာဇသုတ်။ သုသိမော၊ သုသိမသုတ်။ တေ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သော သုတ်တို့သည်။ နာနာတိတ္ထိယေန၊ နာနာတိတ္ထိယဏာဝဂ္ဂသုတ်နှင့်တကွ။ ဓဿ၊
ဓဿသုတ်တို့တည်း။ ဣထိ၊ ဤသည်တည်း။

ဒေဝပုတ္တသံယုတ္တံ၊ ဒေဝပုတ္တသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၃-ကောသလသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ဗဟုသုတ်

၁၁၂။ (ဝေ မေ သုတ်။ပ။ အာရာမေ၊ ပေးမြို့။) ပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလမည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ယေန၊ ဌ။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်လေပြီး၍။ သဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ သမ္မောဒိ၊ ကျန်းခံ၏လော စသည်ပြောလျက် နိုးနှောမိ၏။ သမ္မောဒနိယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့ဖွယ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသီဒော ဝေါ၊ သော။ ပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလမည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဝပ္ပိဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်လည်း။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သမ္မာသမ္မောဒိံ၊ သမ္မညတဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ သိသူ ဟူ၍။ ပဋိဇာနာတိ နောတိ၊ ဝန်ခံသလော” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ “အနုတ္တရံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မောဒိံ၊ ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ သိတော်မူ၏” ဟူသော။ ယံ တံ၊ အကြင်စကားကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသောသူသည်။ မမံ ဝေါ ငါ့ကိုသာလျှင်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မောဒိံ၊ ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဇိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ သဒ္ဓိံနော၊ သဏ်းရှိ ဖြစ်ကုန်သော။ ဂထိနော၊ ဂိုဏ်းရှိ ဖြစ်ကုန်သော။ ဂဏာစရိယာ၊ ဂိုဏ်းဆရာဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတာ၊ ကျော်စောထင်ရှားကုန်သော။ ဟသသိနော၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်သော။ တိတ္ထကရာ၊ အယူကိုပြုတတ်ကုန်သော။ ဗဟုဇနဿ၊ လူအများသည်။ သာရသမ္ပတာ၊ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော။ ယေပိတေ သမထပြာဟူတာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) သေယျထိဒံ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အသယ်တို့နည်း။ ပူရဏောကဿပေါ၊ ပူရဏကဿပ၎င်း။ မက္ခလိဂေါသာလော၊ မက္ခလိဂေါသာလ၎င်း။ နာဋပုတ္တော၊ နာဋ၏သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဍော၊ နိဂဏ္ဍ၎င်း။ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ ဗေလဋ္ဌ၏သားဖြစ်သော။ သဉ္ဇယော၊ သဉ္ဇယ၎င်း။ ပကုဇော၊ ပကုဇ၏ အနွယ်ဖြစ်သော။ ကစွာယနော၊ ကစွာယန၎င်း။ ကေသကမ္ပလော၊ လူတို့၏ ဆံပင်ဖြင့် ရုတ်သော ကမ္ပလာကိုဆောင်သော။ အဇိတော၊ အဇိတ၎င်းတည်း။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း။ မဟာ၊ ငါသည်။ “အနုတ္တရံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မောဒိံ၊ ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သိသူ ဟူ၍။ ပဋိဇာနာထာတိ၊ ဝန်ခံကုန်၏လော” ဟူ၍။ ပဋ္ဌာ၊ ပေးအပ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မောဒိံ၊ ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဟူ၍။ န ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ ဧဟထေဝေ၊ ငယ်လည်းငယ်၏။ ပဗ္ဗဋ္ဌာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်။ နဝေါ စ၊ ငယ်လည်းငယ်၏။ ကိံ ပန ပဋိဇာနာတိ၊ အသို့ ဝန်ခံတော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(မဟာရာဇ၊ ကြီး။) ဣမေ ခေါ စတ္တာရော။ ဤလေးဦးတို့ကို။ “ဒဟရတိ၊ ငယ်ကုန်၏” ဟူ၍။ န ဥညာတဗ္ဗော၊ မထိမဲ့မြင်မပြုအပ်ကုန်။ ဒဟရတိ၊ ဟူ၍။ န ပရိဘောတဗ္ဗော၊ မလွမ်းမိုးအပ်ကုန်။ စတ္တာရော၊ လေးဦးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ မဟာရာဇ၊ မင်းကြီး။ ခတ္တိယော ခေါ၊ မင်းသားကို။ ဒဟရတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ န ဥညာတဗ္ဗော၊ မထိမဲ့မြင်မပြုအပ်။ ဒဟရတိ၊ ငယ်၏ ဟူ၍။ န ပရိဘောတဗ္ဗော၊ မလွမ်းမိုးအပ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဥရဂေါ ခေါ၊ မြေကို။ ဒဟရတိ၊ ဟူ၍။ န ဥညာတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဒဟရတိ၊ ဟူ၍။ န ပရိဘောတဗ္ဗော၊ အပ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဂ္ဂိ ခေါ၊ မီးကို။ ဒဟရတိ၊ ဟူ၍။ န ဥညာတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဒဟရတိ၊ ဟူ၍။ န ပရိဘောတဗ္ဗော၊ အပ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သိက္ခ၊ ခေါ၊ ရဟန်းကို။ ဒဟရတိ၊ ဟူ၍။ န ဥညာတဗ္ဗော၊ အပ်။ ဒဟရတိ၊ ဟူ၍။ န ပရိဘောတဗ္ဗော၊ အပ်။ (ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣမေ ခေါ စတ္တာရော၊ ဤလေးဦးတို့ကို။ ဒဟရတိ၊ ငယ်ကုန်၏ ဟူ၍။ န ဥညာတဗ္ဗော၊ မထိမဲ့မြင် မပြုအပ်ကုန်။ ဒဟရတိ၊ ဟူ၍။ န ပရိဘောတဗ္ဗော၊ မလွမ်းမိုးအပ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ၎င်း။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝတံန၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါး။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇာတိသမ္ပန္နံ၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အဘိဇာတံ၊ သုံးပါးသော အမျိုးတို့ကို လွမ်းမိုး၍ဖြစ်သော။ ယသသိန္နံ၊ များသော အခြံအရံရှိသော။ ခတ္တိယံ၊ မင်းသားကို။ နရော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ ဒဟရတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ နာဝဇာနေယျ၊ မထိမဲ့မြင်မပြုရာ။ န ပရိဘဝေ၊ မလွမ်းမိုးရာ။ (နံ=နိပါတ်)

ဌာနံ၊ အကြောင်းသော်ကား။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ သော ခတ္တိယော၊ ထိုမင်းသားသည်။ ရဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ လဒ္ဓါန၊ ရ၍။ မနုဇိန္ဒော၊ လူတို့ကိုအစိုးရသည်ရှိသော်။ သော ခတ္တိယော၊ ထိုမင်းသားသည်။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ ရာဇဒက္ကေန၊ ရာဇဒဏ်ဖြင့်။ တသ္မိံ၊ ထိုမထိမဲ့မြင်ပြုသောသို့။ ဘုသံ၊ ပြင်းစွာ။ ပက္ကမတေ၊ လုံ့လပြုတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ရက္ခံ၊ စောင့်ရှောက်သော သူသည်။ တံ၊ ထိုမင်းသားကို။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ (မထိမဲ့မြင်ပြုခြင်းမှ) ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။ ဂါမေဝါ၊ ရွာ၌၎င်း။ ယဒိ၊ သို့မဟုတ်။ အရညေ ဝါ၊ တော၌၎င်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘုဇင်္ဂမံ၊ မြေကို။ ပဿေ၊ မြင်ရာ၏။ နံ၊ ထိုမြေကို။ နရော၊ လူသည်။ ဒဟရတိ၊ ဟူ၍။ နာဝ ဇာနေယျ၊ ရာ။ န ပရိဘဝေ၊ ရာ။

တေဿိ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိသော။ ဥရဂေါ၊ မြေနဂါးသည်။ ဥစ္စာဝစေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြားကုန်သော။ ဝဇ္ဇေဟိ၊ အဆင်းသဏ္ဍာန်တို့ဖြင့်။ ဓရထိ၊ လှည့်လည်ကျက်စား၏။ သော၊ ထို မြေနဂါးသည်။ ဗာလံ၊ မလိမ္မာသော။ နရံ စ၊ လူယောကျ်ားကို၎င်း။ နာရိံ စ၊ လူမိန်းမကို၎င်း။ ကေဒါ၊ တရံတခါ။ အာသဇ္ဇေ၊ မိမိအနီးသို့ကပ်ရောက်၍။ ဥံသေ၊ ကိုက်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အတ္တနော၊ ၎င်း။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ရက္ခံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုမြေနဂါးကို။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။

ပဟူတဘက္ခံ၊ များသောလောင်စာရှိသော။ ဇာလိနံ၊ အလျှံရှိသော။ ကထာဝတ္ထနိံ၊ မည်မှန်သော သွားရာလမ်းရှိသော။ ပါဝကံ၊ မီးကို။ နရော၊ သည်။ ဒဟရတိ၊ ဟူ၍။ နာဝဇာနေယျ၊ ရာ။ န ပရိဘဝေ၊ ရာ။

သော ပါဝကော၊ ထိုမီးသည်။ ဥပါဒါနံ၊ မီးစာကို။ လဒ္ဓါ၊ ရသည်ရှိသော်။ မဟာ၊ ကြီးသည်။ ဟုတောန၊ ဖြစ်၍။ သော၊ ထိုမီးသည်။ ဗာလံ၊ သော။ နရဉ္စ၊ ကိုင်း။ နာရိံ စ၊ ကိုင်း။ ကေဒါ၊ တန့်တခါ။ အာသဇ္ဇ၊ ၍။ ဥယော၊ လောင်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဇီဝိထံ၊ ကို။ ရက္ခံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုမီးကို။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ရ၏။

ပါဝကော၊ လောင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သုတ်သင်တတ်သော။ ကဏ္ဍဝတ္ထနီ၊ မည်းနက်သော သွားရာလမ်းရှိသော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ယံ ဝနံ၊ အကြင်တောကို။ ဥဟတိ၊ လောင်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတော၌။ ပါရောဟာ၊ မြက်သစ်ပင် စသည်တို့သည်။ အဟောရတ္တာနံ၊ နေညှိတို့၏။ အစူယေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ ဇာယန္တိ၊ ပေါက်ရောက်တတ်ကုန်၏။

သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တေဇသာ၊ သီလတည်းဟူသော တန်ခိုးဖြင့်။ ယဉ္စ၊ အကြင်မထိမဲ့ဖြင့် နှိပ်စက်ပြစ်မှားခြင်းရှိသောသူကို။ ဥဟတိ၊ လောင်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ပုတ္တာ စ၊ သားသမီးတို့သည်။ နှင်း။ ပထဝေါ စ၊ နွား-ကျွဲ-ကြက်ဝက် စသော သားကောင်တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ မပြစ်ကုန်။ ဒါယာဒါ၊ အမွေခံတို့သည်။ ခနံ၊ အမွေခံကို။ န ဝိနုရေ၊ မရကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အနပစ္စာ၊ သားသမီးမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဒါယာဒါ၊ အမွေခံမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တာလာဝတ္ထု၊ လည်ဆစ်ကျိုးသော ထန်းပင်ငုတ်နှင့်တူကုန်သည်။ သဝန္တိ၊ ပြစ်ကုန်၏။

တသ္မာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္ထိ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ သမ္ပဿံ၊ ကောင်းစွာရှုမြင်သော။ ပေါသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဘုဇကမဉ္စ၊ မြေကိုင်း။ ပါဝကဉ္စ၊ မီးကိုင်း။ ယသဿိနံ၊ များသော အခြံအရံရှိသော။ ခတ္တိယဉ္စ၊ မင်းကိုင်း။ သီလသမ္ပန္နံ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခုဉ္စ၊ ရဟန်းကိုင်း။ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ သမာစရေတိ၊ ကျင့်ရ၏ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “အသိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပါပေစွ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အသိက္ကန္တံ၊ စူ။ ဘန္တေ၊ ရား။ နိက္ခုဇ္ဇိတံ၊ မှောက်၍ထားအပ်သောဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ လွန်ရာဘိသကဲ့သို့ငှား။ ပဋိစ္စန္တံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သောဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ဖွင့်ရာသကဲ့သို့ငှား။ မုဉ္ဇဿ၊ ခရီးမှားသော သူအား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာစိက္ခေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ပြောကြားရာသကဲ့သို့ငှား။ ‘စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိကုန်သောသူတို့သည်။ ဝှပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဒက္ခန္တိတိ၊ ပြင်ကုန်လတ္တံ့’ ဟူ၍။ အန္ဓကာရေ၊ အမိုက်တိုက်၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဓာရေယျ သေယျထာပိ ဝါ၊ ညှိထွန်းသကဲ့သို့ငှား။ ဧဝ မေဝံ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ တပါးမကသော အကြောင်းဖြင့်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သောဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ လည်းလျောင်းရာ ဟူ၍။ ဂစ္စာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာတော်ကိုင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာ လည်းလျောင်းရာဟူ၍။ ဂစ္စာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဇ္ဈထဂ္ဂေ၊ ယနေမှစ၍။ (ဓာရေတုဉ္စဝပံ။) ပါးပုပေတံ၊ အသက်တို့ဖြင့် ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ (အမှာကို မ-၃-နိဿ၊ ၆၃ ပိုဒ်။) သရဏံ ဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုသော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ မံ၊ ကို။ ဓာရေတုတိ၊ မှတ်တော်မူပါလော့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၂-ပုရိသသုတ်

၁၁၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ပ။ ပထေနဒီကောသလော၊ သော။ ဘော၊ သည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ၊ ဘု။ ပုရိသဿ၊ ဟောကျိား၏။ ကတိ၊ အဘယ်မျှကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ပြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အဟိတာယ၊ စီးပွားပုံခြင်းငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ အဖာသုဝိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာမနေရခြင်းငှါ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ န ခေါတိ၊ ပြစ်ကုန်ပါသနည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပုရိသဿ၊ ၏။ တယော ခေါ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော်။ အဟိတာယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ အဖာသုဝိဟာရာယ၊ ငှါ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော တရားတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောဘော ခေါ၊ လောဘဟုဆိုအပ်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားသည်။ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒေါသော ခေါ၊ဒေါသဟု ဆိုအပ်သော။ ဓမ္မာ၊ သည်း။ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မောဟော ခေါ၊ မောဟဆိုအပ်သော။ ဓမ္မာ၊သည်။ပ။ ပုရိသဿ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ သော်။ အဟိတာယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ အဖာသုဝိဟာရာယ၊ ငှါ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တယော ခေါ၊ ကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ ပုရိသဿ၊ ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော်။ အဟိတာယ၊ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ အဖာသု ဝိဟာရာယ၊ ငှါ။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ပ။ သတ္တာ၊ သည်—

(မဟာရာဇ၊ ကြီး။) လောဘော စ၊ လောဘသည်၎င်း။ ဒေါသော စ၊ ဒေါသသည်၎င်း။ မောဟော စ၊ မောဟသည်၎င်း။ အတ္တသမ္ဘူတာ၊ ကိုယ်တွင်း၌ ပြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမ္ပလံ၊ မိမိအသီးသည်။ တစသာရံ၊ အခွံလျှင်အနှစ်ရှိသော ဝါးပင် ကျူပင်ကို။ ဟိံသတိ ဣဝ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့ပါပ စေတယ်။ မကောင်းသောစိတ်ရှိသော။ ပုရိသံ၊ ဟောကျိားကို။ ဟိံသန္တိတိ၊ ညှဉ်ဆဲဖျက်ဆီးကုန်၏”ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃-ဇရာမရဏသုတ်

၁၁၄။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒော ခေါ၊ သော။ ပထေနဒီကောသလော၊ သော။ ဘော၊ သည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ၊ ဘု။ ဇာတဿ၊ ပြစ်သောသူ၏။ ဇရာမရဏာ၊ ဆိုခြင်းသေခြင်းမှ။ အညတြ၊ ကင်းလွတ်၍။ အတ္ထိ ခေါ တိ၊ ရှိပါသလော” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇာတဿ၊ ၏။ ဇရာမရဏာ၊ ဆိုခြင်းသေခြင်းမှ။ အညတြ၊ ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အခု၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။ မဟာဒူနာ၊ များသော ဥစ္စာရှိကုန်သော။ မဟာဘောဂါ၊ များသော စည်းစိမ်ရှိကုန်သော။ ပဟူတဇာတ-ဓူပရဇတာ၊ များသောရွှေငွေရှိကုန်သော။ ပဟူတဝိတ္တုပကရဏာ၊ များသောနှစ်သက်ဖွယ်ရာ အသုံးအဆောင်ရှိကုန်သော။ ပဟူတဇနဇညာ၊ များသော ဥစ္စာစပါးရှိကုန်သော။ ယေပိ တေ ခတ္တိယမဟာသာလာ၊ ဘကြင် ခတ္တိယမဟာသာလတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဇာတာနံ၊ ပြစ်ကုန်သော။ တေသမ္ပိ၊ ထိုခတ္တိယမဟာသာလတို့၏လည်း။ ဇရာမရဏာ၊ မှ။ အညတြ၊ ၌။ နတ္ထိ၊

၁။ ဇရာမရဏဇော မုတ္တာ နာမ အတ္ထိထိ ပုစ္ဆထိ။ဌ။

မရှိ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ ယေပိ တေ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ အကြင်ဗြာဟ္မဏမဟာသာလတို့သည်
 လည်း။ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ ယေပိ တေ ဂဟပတိမဟာသာလာ၊ အကြင်ဂဟပတိမဟာသာလ
 တို့သည်လည်း။ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အရဟန္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးပြီးကုန်သော။ ခိကာသဝါ၊
 ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝေါလည်း ရှိကုန်သော။ ဝုသိတဝန္တာ၊ သုံးအပ်ပြီးသော မင်္ဂဟူသော
 သံတင်းလည်း ရှိကုန်သော။ ကတကရဏိယာ၊ လေးပါးသော မင်္ဂတို့ဖြင့်ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စလည်း
 ရှိကုန်သော။ ဩဟိတသာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန်လည်းရှိကုန်သော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္တာ၊
 ရောက်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော မိမိ၏အကျိုးလည်း ရှိကုန်သော။ ပရိက္ခိကဘဝ-
 သံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇန်လည်း ရှိကုန်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။
 အညာ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီးသေး။ ယေပိ တေ သိက္ခူ၊ အကြင်
 ရဟန်းတို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေသမ္ပိ၊ ထိုရဟန်းတို့၏လည်း။ အယံ ကာယော၊
 ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ ဘေဒနဓမ္မော၊ ပျက်စီးဖတ်သော သဘောရှိ၏။ နိက္ခေပနဓမ္မော၊ ပစ်ချ
 အပ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ၎င်း။ပ။ သတ္တာ၊ သည်—

(မဟာရာဇ၊ ကြီး။) သုစိတ္တာ၊ ရှေ့ငွေ အစရှိသည်ဖြင့် ကောင်းစွာ ဆန်းကြယ်ကုန်
 သော။ ရာဇရာတာ၊ မင်း၏ရထားတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇိရန္တိ၊ ဆွေးမြေ့ပျက်စီးကုန်၏။
 အထော၊ ထိုမှတပါး။ သရိရဗ္ဗိ၊ ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း။ ဇရံ၊ ဆိုခြင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။
 သတံ၊ အရိယာသုတော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မော စ၊ နိဗ္ဗာန်တရားသည်ကာ။ ဇရံ၊ ဆွေး
 မြေ့ ပျက်စီးခြင်းသို့။ န ဥပေတိ၊ မရောက်။ သန္တာ၊ သုတော်ကောင်းတို့သည်။ ဟဝေ၊
 စင်စစ်။ သမ္ပိ၊ သုတော်ကောင်းတို့နှင့်တကွ။ ပဝေဒယန္တိတိ၊ ပြောကြားကုန်၏ ဟူသော။
 ယေ၊ ကိုး အဝေါ၊ ပြီး။

၄-ပိယသုတ်

၁၁၅။ သာဝတ္ထိနိဂါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိန္ဒော ခေါ၊ သော။ ပသေနဒိကောသလော၊
 သော။ ရာဇော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို---သန္တာ၊ ရား။ ဣ၊ ဤအရပ်၌။ ရယောဂထာ၊ ဆိတ်
 ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်။ ပရိသလ္လိနာ၊ တယောက်တည်းကိန်းအောင်းသော။ မယံ၊ တပည့်
 တော်၏။ “ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယော န ခေါ၊ ချစ်အပ်ပါသ
 နည်း။ ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အပ္ပိယော န ခေါ၊ မချစ်အပ်ပါ
 သနည်း” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံသည်။ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်ပြီ။ သန္တာ၊ ရား။ တာ၊ မယံ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ “ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ ခေါ၊
 အကြင်သူတို့သည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဒုစူရိတံ၊ ဒုစူရိန်ကို။ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဝါစာယ၊
 နှုတ်ဖြင့်။ ဒုစူရိတံ၊ ဒုစူရိန်ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဒုစူရိတံ၊ ဒုစူရိန်ကို။ စရန္တိ၊
 ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်။ နော၊ ငါတို့သည်။
 အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယောထိ၊ ချစ်အပ်၏” ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုဒုစူရိန်ကိုကျင့်
 သောသူတို့သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝေယျံ၊ အကယ်၍မှလည်း ဆိုကုန်ရာ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင်ဆိုကုန်
 သော်လည်း။ ဝေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်။ တံ၊ ထိုမချစ်ခြင်း
 သည်။ ကိဿယေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ အပ္ပိယော၊
 မိမိကိုယ်ကို မချစ်သောသူသည်။ အပ္ပိယာ၊ မချစ်အပ်သောသူ၏ အကျိုးငှါ။ ယံ၊ အကြင်

သုစရိတ်အမှုကို။ ကရေယျ။ ပြုရာ၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏အကျိုးငှါ။ တံ၊ ထိုသုစရိတ်အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်။

ကေစိ၊ အချို့ ကုန်သော။ ယေ စ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ သုစရိတ်ကို။ ဓရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ ဓရန္တိ၊ ကုန်၏။ မနသ၊ စိတ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ ဓရန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။ နော၊ ငါတို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ အပ္ပိယောတိ၊ မချစ်အပ်' ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝဒေယျ။ အကယ်၍မူလည်း ဆိုကုန်ရာ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင် ဆိုကုန်သော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။ တံ၊ ထိုချစ်ခြင်းသည်။ ကိဿယေတု၊ နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပိယော၊ မိမိကိုယ်ကိုချစ်သောသူသည်။ ပိယဿ၊ ချစ်အပ်သူ၏အကျိုးငှါ။ ယံ၊ အကြင်သုစရိတ်အမှုကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏အကျိုးငှါ။ တံ၊ ထိုသုစရိတ်အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယောတိ၊ ချစ်အပ်၏" ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိတိ၊ ဖြစ်ပြီ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ ဝေ၊ မှန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဝေ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ ပိယော၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။ ပ၊ သတ္တာ၊ သည်—

(မဟာရာဇ၊ ကြီး။) အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယံ၊ ချစ်အပ်၏ ဟူ၍။ စေ ဧညာ၊ အကယ်၍ သိငြားအံ့။ နံ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကို။ ပါပေန၊ မကောင်းမှုနှင့်။ န သံယုဇေ၊ မယှဉ်စေရာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဓုက္ကလ္လကာရိနာ၊ မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသောသူသည်။ တံ သုခံ၊ ထိုချမ်းသာကို။ သုလဘံ၊ ရလွယ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

အန္တကေန၊ သေမင်းသည်။ အဓိပနုဿ၊ နှိပ်စက်အပ်သော။ မာနသံ၊ လှည့်ဖြစ်သော။ သဝံ၊ ဘဝကို။ ဇယတော၊ စွန့်သော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ကိ ဟိ၊ အဘယ်သည်သာလျှင်။ သကံ၊ မိမိဥစ္စာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်ကိုသာလျှင်။ အာဒါယ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားသနည်း။ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်သည်သာလျှင်။ အနပါယိနိ၊ ဖဲ၍မသွားသော။ ဆာယာ ဣဝ၊ အရိပ်ကဲ့သို့။ အဿ၊ ထိုသူ၏ (နောက်သို့)။ အနုဂံ၊ အစဉ်လိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။

ဣဝ၊ ဤလောက၌။ မစ္စော၊ သတ္တဝါသည်။ ယံ ပုညဉ္စ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို၎င်း။ ယံ ပါပဉ္စ၊ အကြင်မကောင်းမှုကို၎င်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးတို့ကို။ ကုရုဇေ၊ ပြု၏။ တံ ဟိ၊ ထိုကောင်းမှု မကောင်းမှု ကံနှစ်ပါးသည်သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ သကံ၊ မိမိဥစ္စာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုကောင်းမှု မကောင်းမှု ကံနှစ်ပါးကိုလျှင်။ အာဒါယ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အနပါယိနိ၊ ဖဲ၍မသွားသော။ ဆာယာ ဣဝ၊ အရိပ်ကဲ့သို့။ တဉ္စ၊ ထိုကံနှစ်ပါးသည်လျှင်။ အဿ၊ ထိုသူ၏ (နောက်သို့)။ အနုဂံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော အစီးအပွားကို။ နိဗ္ဗယံ၊ ဆည်းပူး
သည်ဖြစ်၍။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့သည်။
ပရလောကသ္မိံ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာတို့သည်။
ယောန္တိတိ၊ ကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

၅-အတ္တရက္ခိတသုတ်

၁၁၆။ သာဝတ္ထိနိဝါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒော ခေါ၊ သော။ ပသေနဗိကောသလော၊
ဇဲသာ။ ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—ဘန္တေ၊ ရား။ ဣ၊ ၌။ ရဟောဂတဿ၊ လျက်။ ပဋိသလ္လိ-
နဿ၊ သော။ မယံ၊ ၎င်း။ “ကေသံ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ရက္ခိတော နုခေါ၊
စောင့်ရှောက်အပ်သနည်း။ ကေသံ၊ တို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အရက္ခိတော နု ခေါတိ၊
မစောင့်ရှောက်အပ်သနည်း” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။
ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယံ၊ ၎င်း။ “ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ ခေါ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ကာယေန၊
ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ အရက္ခိတော၊ မစောင့်
ရှောက်အပ်။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဟတ္ထိကာယော ဝါ၊ ဆင်အပေါင်းသည်လည်း။ ကိဉ္ဇာပိ ရက္ခေယျ၊
အကယ်၍ စောင့်ရှောက်ရာ၏။ အဿကာယော ဝါ၊ မြင်းအပေါင်းသည်လည်း။ ကိဉ္ဇာပိ ရက္ခေယျ၊
ရာ၏။ ရထကာယော ဝါ၊ ရထားအပေါင်းသည်လည်း။ ကိဉ္ဇာပိ ရက္ခေယျ၊ ရာ၏။ ပတ္တိကာယော ဝါ၊
ခြေသည်သူရဲအပေါင်းတို့သည်လည်း။ ကိဉ္ဇာပိ ရက္ခေယျ၊ ရာ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင်စောင့်ရှောက်
ငြားသော်လည်း။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ အရက္ခိတော၊ အပ်။ တံ၊ ထိုမစောင့်ရှောက်
ခြင်းသည်။ ကိဿယေတု၊ နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ သော ရက္ခာ၊ ဤဆင် မြင်း ရထား
ခြေသည်ဟူသော အစောင့်အရှောက်သည်။ ဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်သော အစောင့်အရှောက်မည်၏။
သော ရက္ခာ၊ ဤဆင် မြင်း ရထား ခြေသည်ဟူသော အစောင့်အရှောက်သည်။ န အဇ္ဈတ္တိကာ၊
ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော အစောင့်အရှောက်မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ တို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။
အရက္ခိတော၊ အပ်။

ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ ခေါ၊ တို့သည်ကား။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရန္တိ၊
ကုန်၏။ ပ၊ တေသံ၊ တို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ ရက္ခိတော၊ အပ်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဟတ္ထိကာ-
ယော၊ ဆင်အပေါင်းသည်။ ကိဉ္ဇာပိ နေဝ ရက္ခေယျ၊ အကယ်၍ မစောင့်ရှောက်ငြားအံ့။ ပတ္တိကာ-
ယော၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိ န ရက္ခေယျ၊ အံ့။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင် မစောင့်ရှောက်ငြားသော်လည်း။
တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ ရက္ခိတော၊ အပ်၏။ တံ၊ ထိုစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ ကိဿ
ယေတု၊ နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ သော ရက္ခာ၊ ဤသူစရိတ်အကျင့်ဟူသော အစောင့်အရှောက်
သည်။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော အစောင့်အရှောက်မည်၏။ သော ရက္ခာ၊ သည်။ န
ဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်သော အစောင့်အရှောက်မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်။ တေသံ၊ တို့သည်။
အတ္တာ၊ ကို။ ရက္ခိတောတိ၊ အပ်၏” ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အယောသိတိ၊ ပြစ်ပြီဟူသော။ တေ၊ ကို။
အဝေါ၊ ပြီ။ ပ၊ ထသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်။ တေသံ၊ တို့သည်။ အတ္တာ၊ ကို။ ရက္ခိတော၊ အပ်၏။
ဣတိ၊ ၎င်း။ ပ၊ သတ္တာ၊ သည် —

(ယောရာဇ၊ ကြီး။) ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ သာရ၊
ကောင်း၏။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ သံဝရော၊ သည်။ သာရ၊ ၎င်း။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သံဝရော၊

သည်။ သာဓု၊ ဣ၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ကမ္မပထမမြောက်သော အလုံးစုံသောအမှုတို့၌။ သံဝရော၊
 သည်။ သာဓု၊ ဣ၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ကာယစုစိုက် ဝစီဒုစိုက် မနောဒုစိုက် တို့၌။
 သံဝတော၊ စောင့်စည်းသော။ လဇ္ဇိ၊ ဟိရိသြတ္တပုနှင့်ပြည့်စုံသောသူကို။ ရက္ခိတောတိ၊
 မိမိကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်သောသူဟူ၍။ ပဝုစ္စထိတိ၊ ဆိုအပ်၏”ဟူသော။ တေ၊ ကို။
 အဝေါစ၊ ပြီ။

၆-အပ္ပကသုတ်

၁၁၇။ သာဝတ္တိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒော ခေါ၊ သော။ ပသေနဒိကောသလော၊
 သော။ ရာဇော၊ သည်။ သကဝန္တံ၊ ကို—ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ၌။ ရဟောဂတဿ၊ လျက်။ ပရိသလ္လိနဿ၊
 သော။ မယံ၊ ဣ။ “လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ယေ သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ ဥဠာရေ ဥဠာရေ၊
 မြတ်ကုန် မြတ်ကုန်သော။ သောဂေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို။ လဘိတွာ၊ ရကုန်၍။ န စေဝ မဇ္ဇန္တိ၊
 ယစ်လည်း မယစ်ကုန်။ န စ ပမဇ္ဇန္တိ၊ မေလည်း မမေ့ကုန်။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ ဂေခံ၊
 တပ်မက်ခြင်းသို့။ န စ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်လည်း မရောက်ကုန်။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ န စ ဝိပုရိပဇ္ဇန္တိ၊
 ဖောက်ပြန်၍လည်း မကျင့်ကုန်။ တေ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ အပ္ပကော၊ နည်းကုန်၏။ အထ
 ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ယေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဥဠာရေ ဥဠာရေ၊ ကုန်သော။
 သောဂေ၊ တို့ကို။ လဘိတွာ၊ ကုန်၍။ မဇ္ဇန္တိ စေဝ၊ ကုန်၏။ ပမဇ္ဇန္တိ စ၊ ကုန်၏။ ကာမေသု၊ တို့၌။
 ဂေခံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ စ၊ ကုန်၏။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ ဝိပုရိပဇ္ဇန္တိ စ၊ ကုန်၏။ ဧထေဝ သတ္တာ၊
 ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုတထုတိ၊ အလွန်များကုန်၏ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဧတေသော
 ပရိဝိထက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိတိ၊ ပြီ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေံ၊ သည်။ ဝေံ၊ ဣ၊ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေံ၊ သည်။ ဝေံ၊ ဣ၊ မဟာရာဇ၊
 ကြီး။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ပမဗဟုတထု၊ များကုန်၏။ ဣတိ၊ ဣ၊ ပမသတ္တာ၊ သည်—

မိဂါ၊ သမင်တို့သည်။ ဩဒ္ဓိတံ၊ ထောင်အပ်သော။ ကုရံ၊ ကျော့ကွင်းကို။ န ဗုဇ္ဈန္တိ ဣဝ၊
 မသိကုန်သကဲ့သို့။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ကာမသောဂေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ သာရတ္ထော၊
 အလွန်တပ်မက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ ကိလေသာကာမတို့၌။ ဂိဒ္ဓါ၊ မက်မောကုန်
 သည်ဖြစ်၍။ မုစ္စိထာ၊ တွေဝေ မိန်းမောကုန်သည်ဖြစ်၍။ အတိသာရံ၊ မိမိလွန်ကျူးသော
 အပြစ်ကို။ န ဗုဇ္ဈန္တိ၊ မသိကုန်။ အာသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ပစ္စာ၊ နောက်ကာလ၌။ ကလ္လကံ၊
 ခါးစပ်သောအကျိုး သည်။ ဟောတိ၊ ဣ၊ ဟိ၊ မှန်၏။ အဿ၊ ထိုလွန်ကျူးသော
 အပြစ်၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ပါပကောတိ၊ ယုတ်မာကြမ်းတမ်း၏”ဟူသော။ တေ၊
 ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇-အဉ္စကရဏသုတ်

၁၁၈။ (ကေမန္တံ၊ စသည်ပေးပြီ။) သကဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။
 အဉ္စကရဏေ၊ တရားဆုံးဖြတ်စီရင်ရာ တရားရုံး၌။ နိသိန္ဒော၊ နေသော။ အဟံ၊ တပည့်တော်
 သည်။ အဓေ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။ မဟာဗ္ဗနေ၊ များသော ဥစ္စာရှိကုန်သော။ မဟာသောဂေ၊
 များသော စည်းစိမ်ရှိကုန်သော။ ပဟုတဇာတဂ္ဂပရဇတေ၊ များသော ရွှေငွေရှိကုန်သော။

၁။ သဗ္ဗနိထိ သုတ္တမာလာ(၃၆၈) အာစတိလိင်္ဂေသုတ်ဖြင့် ထိလိန်သဗ္ဗနာမ် တ သရိုကို အားပြီ။

ပဟူထဝိတ္ထုပကရဏေ၊ များသော နှစ်သက်ဖွယ်အဆောက်အဦ ချိကုန်သော။ ပဟူတနေဓညေ၊ များသောဥစ္စာစပါးချိကုန်သော။ ခတ္တိယမဟာသာလေပိ၊ ခတ္တိယမဟာသာလတို့ကို၎င်း။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလေပိ၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလတို့ကို၎င်း။ ဂဟပတိမဟာသာလေပိ၊ ဂဟပတိမဟာသာလတို့ကို၎င်း။ ကာမယေတု၊ ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကာမနိဒါနံ၊ ကာမဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ကာမာဓိကရဏံ၊ ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သမ္ပဇာနမုသာ၊ သိလျက် ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ သာသန္တေ၊ ဆိုသည်တို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ ထူး။ တဿ မယံ၊ ၎င်း။ ဒါနံ၊ ယခုအခါ၌။ အနုကရဏေန၊ တရားကို ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ ဒါနံ၊ ၌။ အနုကရဏေန၊ မြင့်။ ဘဒြမုခေါ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသူ ဝိဇ္ဇုဗျာဘသည်။ ပညာယိသတိတိ၊ ထင်ရှားလတ္တံ့ ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသီတိ၊ ပြီ” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဝေ၊ ၎င်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဇာ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။ ပ။ ပဟူတနေဓညေ၊ များသောဥစ္စာစပါးချိကုန်သော။ ယေပိ တေ ခတ္တိယမဟာသာလာ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေပိ တေ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေပိ တေ ဂဟပတိမဟာသာလာ၊ တို့သည်၎င်း။ ကာမယေတု၊ ကြောင့်။ ကာမနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ကာမာဓိကရဏံ၊ ကြောင့်။ သမ္ပဇာနမုသာ၊ သိလျက် ချွတ်ယွင်းသော စကားကို။ သာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ တံ၊ ထိုသိလျက် ချွတ်ယွင်းသော စကားကိုဆိုခြင်းသည်။ ဝိသရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ စီးပွားမဲ့ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ သဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ၎င်း။ ပ။ သတ္တာ၊ သည်—

မစ္စာ၊ ငါးထိုသည်။ ဩဂ္ဂိတံ၊ ထောင်အပ်သော။ ခိပ္ပံ၊ မြူးကို။ န ပုဗ္ဗန္တိ ဣဝ၊ မသိကုန်သကဲ့သို့။ ယေ၊ အကြွင်းသူထိုသည်။ ကာမသောဂေသု၊ ထို၌။ သာရတ္တာ၊ ၌။ ကာမေသု၊ ထို၌။ ဂိဇ္ဈိ၊ ၌။ မုစ္စိတာ၊ ၌။ အတိသာရံ၊ ကို။ န ပုဗ္ဗန္တိ၊ မသိကုန်။ အာသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ပစ္စာ၊ ၌။ ကလျာဏံ၊ သည်။ ယောတိ၊ ၎င်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဿ၊ ၎င်း။ ဝိပါကော၊ သည်။ ပါပကောတိ၊ ၎င်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂ-မဇ္ဈိကာသုတ်

သဇ္ဇေ၊ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ ထည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ မဇ္ဈိကာယ၊ မဇ္ဈိကာအမည်ရှိသော။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ထက္ခ။ ဥပရိပါသာဒဝရာတော၊ မြတ်သောပြာသာဒ်ထက်၌နေသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ မဇ္ဈိကံ၊ သော။ ဒေဝိံ၊ ကို။ “မဇ္ဈိကော၊ မဇ္ဈိကာ။ တေ၊ သင်အား။ အတ္တနာ၊ မိမိထက်။ ပိယတရော၊ အလွန်ချစ်အပ်သော။ အညော၊ ထပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ အတ္ထိ န ခေါတိ၊ ရှိသလော” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အတ္တနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ထုဟံ၊ သင်မင်းကြီးအား။ အတ္တနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ မဇ္ဈိကော၊ မဇ္ဈိကာ။ မဟုပ္ပိ၊ ငါ့အားလည်း။ အတ္တနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

အထ ခေါ် ၌။ ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်မှ။
 ဩရောဟိတော၊ သက်ဆင်း၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣဓ၊
 ၌။ အဟံ၊ သည်။ မလ္လိကာယ၊ သော။ ဒေဝိယာ၊ နှင့်။ သန္တိ၊ တကူ။ ဥပရိပါသာဝရဂတော၊
 လျက်။ မလ္လိကံ ဒေဝီ၊ မလ္လိကာမိဖုရားကို။ ‘မလ္လိကော၊ မလ္လိကာ။ တေ၊ အား။ အတ္တနာ၊ ထက်။
 ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ အတ္ထိ န ခေါတိ၊ ရှိသလော’ဟူသော။
 တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ မလ္လိကာဒေဝီ၊ သည်။ မံ၊ ကို။
 ‘မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မေ၊ အား။ အတ္တနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊
 သည်။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုယံ၊ အရှင်မင်းကြီးအား။
 အတ္တနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊ သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ အတ္ထိပနာတိ၊ ရှိသလော’
 ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေံ၊ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ မလ္လိကံ
 ဒေဝီ၊ ကို။ ‘မလ္လိကော၊ မလ္လိကာ။ မယုတ္တိ၊ ငါအားလည်း။ အတ္တနာ၊ ထက်။ ပိယတရော၊
 သော။ အညော၊ သော။ ကောစိ၊ သည်။ နတ္ထိ ခေါတိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း’ ဟူသော။ တေ
 ကို။ အဝေါစန္တံ၊ ဆိုပြီ’ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။

အထခေါ် ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိဒိတော၊ သိတော်မူ၍။ တာယံ
 ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌—

“သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒိဿာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့သို့။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။
 အနုပရိဂမ္မ၊ အဖန်ဖန် ထက်ဝန်းကျင်သွား၍။ ကုစိ၊ တစ်ခုခုသော အရပ်၌။ အတ္တနာ၊
 မိမိထက်။ ပိယတရံ၊ အထူးသဖြင့် ချစ်အပ်သူကို။ နေဝအဇ္ဈဂါ၊ မရနိုင်။ ဝေံ၊ ဤ
 တယောက်သောသူ၏ မိမိကိုယ်ကို ချစ်အပ်သည်နှင့်အတူ။ ပရေသံ၊ မိမိမှတစ်ပါးကုန်သော။
 ပုထု၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့သည်။ အတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အတ္တကာမော၊ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသောသူသည်။ ပရံ၊
 သူတစ်ပါးကို။ န ဟိ၊ သေတိ၊ မညှဉ်ဆဲရာ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ။
 ရွတ်တော်မူပြီ။

၉-ယညသုတ်

၁၂၀။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တညး။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ရညော ပသေနဒိဿ
 ကောသလဿ၊ သည်။ မဟာယညော၊ ကြီးစွာသောယင်ကို။ ပဗ္ဗုပဋိတော၊ ရှေးရှုစိရင်အပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ပဉ္စ စ ဥသဘသတံ၊ ငါးရာသော နွားလားဥသဘတို့ကို၎င်း။ ပဉ္စ စ ဝစ္စတရ-
 သတာနိ၊ ငါးရာသော နွားငယ်တို့ကို၎င်း။ ပဉ္စ စ ဝစ္စတရိသတာနိ၊ ငါးရာသော နွားမငယ်
 တို့ကို၎င်း။ ပဉ္စ စ အဇသတာနိ၊ ငါးရာသော ဆိတ်တို့ကို၎င်း။ ပဉ္စ စ ဥရဗ္ဗသတာနိ၊ ငါးရာ
 သော သိုးတို့ကို၎င်း။ ယညတ္တာယ၊ ယင်အကျိုးငှါ။ ထုဏုပနိတာနိ၊ ယင်တိုင်သို့ ကပ်ဆောင်
 အပ်ကုန်သည်။ ဝါ-ယင်တိုင်၌ ချည်ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုမင်းကြီး၏။
 ဒါသာတိ ဝါ၊ ကျန်အစေအပါးဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကမ္မကာရာတိ ဝါ၊ အမှုလုပ်ဟု
 ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေပိ တေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ယေပိ၊
 ထိုသူတို့သည်လည်း။ ဒဏ္ဍတဇ္ဇိတာ၊ ဒဏ်မှလွန်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘယတဇ္ဇိတာ၊ ဘေးမှလွန်ကုန်

သည် ဖြစ်၍ အသုမုခါ၊ မျက်ရည်ပြည့်သော မျက်နှာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရုဒမာနာ၊ ငိုကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပရိကမ္မာနိ၊ ယဇ်အစီအစဉ်တို့ကို။ ကဗောဇ္ဇိ၊ ပြုကြရကုန်၏။

အထ ခေါ် ၌။ သံဗ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ သိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗက္ခသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ဆင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဏာယ၊ ငှါ။ စရိတွာ၊ ၍။ ပတ္တာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းခံပြီးသည်မှ နောက်၌။ ပိဏ္ဏပါတပရိက္ခန္ဓာ၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲခဲကုန်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိံ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသကမိံတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ ကိ၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒာ ခေါ်၊ နေကုန်ပြီးသော။ တေ သိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ ကိ။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣ၊ ၌။ ပရိကမ္မာနိ၊ တို့ကို။ ကဗောဇ္ဇိတိ၊ ပြုကြရကုန်၏” ဟူသော။ စေတံကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ် ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္ထံ၊ ကို။ ဝိစိတွာ၊ ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ၌။—

“အထမေခံ၊ မြင်းကို သတ်ရာယဇ်၎င်း။ ပုရိသမေခံ၊ ယောက်ျားကို သတ်ရာယဇ်၎င်း။ သမ္မာပါသံ၊ ထမ်းပိုးကျဉ်းကို ပစ်ချရာယဇ်၎င်း။ ဝါဇပေယံ၊ ထောပတ်ကို သောက်ရာ ယဇ်၎င်း။ နိရုက္ခဋံ၊ တံခါးမပိတ်ရာဖြစ်သော ယဇ်၎င်း။ မဟာရမ္မာ၊ များသောကိစ္စ ရှိကုန်သော။ တေ မဟာယညာ၊ ထိုယဇ်ကြီးငါးမျိုးတို့သည်။ မဟပ္ပလာ၊ များသော အကျိုးရှိကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မပြစ်ကုန်။

ယတ္ထ၊ အကြင်ယဇ်ကြီးငါးမျိုး၌။ အဇေဋ္ဌကာ စ၊ ဆိတ်သို့တို့ကို၎င်း။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြားပြား များစွာကုန်သော။ ဂါဝေါ စ၊ နှားတို့ကို၎င်း။ ဟညရေ၊ သတ်အပ် ကုန်၏။ သမ္ပဂ္ဂတာ၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ကုန်သော။ မဟေသိနော၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ တံ ယညံ၊ ထိုယဇ်ကြီးငါးမျိုးသို့။ န ဥပယန္တိ၊ မကပ်ရောက် ကြကုန်။

ယေ စ ယညာ၊ အကြင်နိစ္စဘတ်ဆွမ်းစသော အလှူတို့သည်။ နိဗ္ဗာရမ္မာ၊ ကိစ္စနည်း ကုန်၏။ အနုကုလံ၊ အိမ်တိုင်း၌။ ဝါ-မျိုးရိုးစဉ်ဆက်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ယဇန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအနုကုလယဇ်၌။ အဇေဋ္ဌကာ စ၊ တို့ကို၎င်း။ ဝိဝိဓာ၊ ကုန်သော။ ဂါဝေါ စ၊ တို့ကို၎င်း။ န ဟညရေ၊ မသတ်အပ်ကုန်။ သမ္ပဂ္ဂတာ၊ ကုန်သော။ မဟေသိနော၊ တို့သည်။ တေ မဟာယညံ၊ ဤအနုကုလယဇ်သို့။ ဥပယန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။

မေခာဝိ၊ ပညာရှိသည်။ တေ၊ ဤနိစ္စဘတ်ဆွမ်းအလှူ စသော အနုကုလယဇ်ကို။ ယဇေထ၊ ပူဇော်ရာ၏။ စသော ယညော၊ ဤအနုကုလယဇ်သည်။ မဟပ္ပလာ၊ များသော အကျိုးရှိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တေ၊ ဤအနုကုလယဇ်ကို။ ယဇမာနာ၊ ပူဇော်သောသူအား။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ဖုတ်မာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယညော စ၊ ယဇ်သည်လည်း။ ဝိပုလော၊ ပြန်ပြောသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဒေဝတာ စ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ ပသိစန္ဒိတိ၊ ကြည်ညိုကုန်၏” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်တော်မူပြီ။

၁၀-ဗန္ဓနသုတ်

၁၂၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ နှံ။ ရဿာ ပသေနဗိနာ ကောသလေန၊ သည်။ မဟာဇန ကာယော၊ များစွာသော လူအပေါင်းကို။ ဗန္ဓာပိတော၊ နောင်ဖွဲ့စေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အပ္ပေကဇ္ဈေ၊ အချို့သောသူတို့ကို။ ရဇ္ဇုဟိ၊ ကြီးတို့ဖြင့်။ အပ္ပေကဇ္ဈေ၊ အချို့သောသူတို့ကို။ အနန္တဟိ၊ ထိတ်တုံးတို့ဖြင့်။ အပ္ပေကဇ္ဈေ၊ အချို့သောသူတို့ကို။ သင်္ခလိကာဟိ၊ သံခြေကျဉ်းတို့ဖြင့်။ (ဗန္ဓာပိတော၊ နောင်ဖွဲ့စေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။)

အထ ခေါ၊ နှံ။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ပုပ္ဖက္ခသမယံ၊ နှံ။ နိဝါသေတွာ၊ ရှိ။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ရှိ။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ပဝိသိံသု၊ ကုန်ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ နှံ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတွာ၊ ရှိ။ ပစ္စာသတ္ထိံ၊ နှံ။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ၊ ဖြစ်၍။ ယေန၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိံ၊ ၎င်း။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ဂမိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ဂမိတွာ၊ ရှိ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိ။ ကေမန္တံ၊ နှံ။ နိသိဝိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ နှံ။ နိသိန္နာ ခေါ၊ နေကုန်ပြီးသော။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓေ၊ နှံ။ ရဿာ ပသေနဗိနာ ကောသလေန၊ သည်။ မဟာဇနကာယော၊ ကို။ ဗန္ဓာပိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အပ္ပေကဇ္ဈေ၊ တို့ကို။ ရဇ္ဇုဟိ၊ ကြီးတို့ဖြင့်။ ပ။ ဟောတိတိ၊ ၎င်း” ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါရံ၊ ကုန်၏။

အထ ခေါ၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္ထံ၊ ကို။ ဝိဒိတွာ၊ ရှိ။ တာယံ ဝေလာယံ၊ နှံ—
“အယသံ၊ သံဖြင့်ပြုအပ်သော။ ဒါရုဓံ၊ သစ်သားမှ ဖြစ်သော။ ပုပ္ဖဇ္ဈ၊ ပြိတ်ပြက်ဖြင့် ပြုအပ်သော။ ယံ၊ အကြင် အနှောင်အဖွဲ့သည်။ (အတ္ထိံ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဓဋ္ဌံ၊ ပြုပြင်သော။ ဗန္ဓနံ၊ အနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍။ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ န အာဟု၊ မဆိုကုန်။ မထိက္ခန္ဓာလေသု၊ စ။ ပတ္တမြားနားချောင်းတို့၌၎င်း။ ပုတ္တေသု၊ စ။ သားသမီးတို့၌၎င်း။ ဒါဓရသု၊ စ။ မယားတို့၌၎င်း။ သာရတ္ထရတ္တာ၊ အလွန်အမင်းတပ်နှစ်သက်သော။ ယာ အပေက္ခာ၊ အကြင်ငဲ့ကွက်ခြင်း အနှောင်အဖွဲ့သည်။ အတ္ထိံ၊ ရှိ၏။

ဩဟာရိနံ၊ အပါယ်လေးပါးသို့ဆောင်တတ်သော။ သိထိလံ၊ လျော့သော အခြင်းအရာ ရှိသော။ ဒုပ္ပမာဉံ၊ ဖြည့်နိုင်ခဲ့သော။ တေံ ဗန္ဓနံ၊ ဤ ငဲ့ကွက်ခြင်း အနှောင်အဖွဲ့ကို။ ဓဋ္ဌံ၊ ပြုပြင်သော။ ဗန္ဓနံ၊ ဟူ၍။ ဝိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ တေံ၊ ထိုအနှောင် အဖွဲ့ကိုလည်း။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်ကုန်၍။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ ယာယ၊ ပယ်၍။ အနုပေက္ခိနော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိပ္ပဇန္တိတိ၊ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ကုန်၏” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ပဌမဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

ဧဟဓရာ၊ ဧဟရသုတ်။ ပုရိသော၊ ပုရိသသုတ်။ ဧရာ၊ ဧရာမရဏသုတ်။ ပိယံ၊ ပိယသုတ်။ အတ္တာနုရက္ခိယော၊ အတ္တာရက္ခိတသုတ်။ အပ္ပကာ၊ အပ္ပကသုတ်။ အဉ္ဇကရဏံ၊ အဉ္ဇကရဏသုတ်။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာသုတ်။ ယညဗန္ဓနံ၊ ယညသုတ် ဗန္ဓနသုတ်။ ဣထိ၊ ဤသို့။ ဒဿ၊ ဆယ်သုတ်တို့သည်။ ဣထိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ဗုဒ္ဓိယဝဂ်

၁-သတ္တဇဋိလသုတ်

၁၂၂။ ဧကံ၊ သော၊ သမယံ၊ ဣံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဣံ၊ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံ
 ကျောင်း၌။ မိဂါရမာတုပါသာဒေ၊ မိဂါရသုဌေး၏ အမိအရာ၌တည်သော ဝိသာခါ၏ ပြာသာဒ်
 ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ဣံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာယန္တသမယံ၊
 ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ မှ။ ဝုတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ ဗဟိဝါရကောဌကေ၊ တံခါးမှတ်ပြင်ပ၌။
 နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အထ ခေါ၊ ဣံ။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊
 သည်။ ယေန၊ ဣံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။) ဧတေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။
 သဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဇေတွာ၊ ၌။ ဧကမန္တံ၊ ဣံ။ နိသိမိ၊ ထိုင်နေပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဣံ၊ ပဉ္စကစ္ဆန္တလောမာ၊ ရှည်သော လက်ကယ်ပွေး ရှည်သော
 ခြေသည်း လက်သည်း ရှည်သောအပွေးရှိကုန်သော။ သတ္တု၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဇဋိလံ၊ စ၊
 ဆံကျစ်ထုံးသော တိတ္ထိတို့သည်၎င်း။ သတ္တု၊ ကုန်သော။ နိဂဏ္ဌာ စ၊ တက္ကဒွန်းတို့သည်၎င်း။ သတ္တု၊
 ကုန်သော။ အစေလကာ စ၊ အဝတ်မဝတ်သော တိတ္ထိတို့သည်၎င်း။ သတ္တု၊ ကုန်သော။ ဧကသာဋ္ဌ-
 ကာ စ၊ တထည်သော အဝတ်ကိုဝတ်သော တိတ္ထိတို့သည်၎င်း။ သတ္တု၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော စ၊
 ပရိရိုဇ်တို့သည်၎င်း။ ခါရိဝိဝိဝံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ရသေ့ဘဏ္ဍာကို။ အာခါယ၊ ယု၍။
 သဂဝထော၊ ဤ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေး၌။ အတိက္ကမန္တိ၊ ကျော်လွန်သွားကုန်၏။ အထ ခေါ၊
 ဣံ။ ရာဇာ ပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဧကံသံ၊ ပခုံးထ
 သက်၌။ ဥတ္တရာသကံ၊ စုလျား ပုဆိုး ဓမ္မယ်ထင်သည်ကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ ဧကိဏဇာတုမဏ္ဍလံ၊
 လကျောပုဆစ်စူးဝန်းကို။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ နိဟန္တာ၊ ထောက်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ တေ
 သတ္တဇဋိလံ စ၊ ထိုခုနစ်ယောက်သော ဇဋိလတို့သည်၎င်း။ တေ သတ္တနိဂဏ္ဌာ စ၊ ထိုခုနစ်ယောက်
 သော နိဂဏ္ဌတို့သည်၎င်း။ တေ သတ္တအစေလကာ စ၊ ထိုခုနစ်ယောက်သော အစေလကတို့သည်
 ၎င်း။ တေ သတ္တဧကသာဋ္ဌကာ စ၊ ထိုခုနစ်ယောက်သော ဧကသာဋ္ဌကတို့သည်၎င်း။ တေ သတ္တ
 ပရိဗ္ဗာဇကော စ၊ ထိုခုနစ်ယောက်သော ပရိရိုဇ်တို့သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) တေန၊ သို့။
 အဉ္စလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ညှပ်၍။ “သန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 ပသေနဒိကောသလော၊ သော။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ ပ။ သန္တေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ပသေနဒိ-
 ကောသလော၊ သော။ ရာဇာတိ၊ တည်း” ဟ၍။ တိက္ကတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ နာမံ၊ အမည်ကို။
 သာဝေတိ၊ ကြားသိစေ၏။

အထခေါ၊ ဣံ။ ရာဇာ ပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ သတ္တု၊ ကုန်သော။ တေသု
 ဇဋိလေသု စ၊ ထိုဇဋိလတို့သည်၎င်း။ သတ္တု၊ ကုန်သော။ တေသု နိဂဏ္ဌေသု စ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့
 သည်၎င်း။ သတ္တု၊ ကုန်သော။ တေသု အစေလကေသု စ၊ ထိုအစေလကတို့သည်၎င်း။ သတ္တု၊
 ကုန်သော။ တေသု ဧကသာဋ္ဌကေသုစ၊ ထိုဧကသာဋ္ဌကတို့သည်၎င်း။ သတ္တု၊ ကုန်သော။ တေသု
 ပရိဗ္ဗာဇကေသုစ၊ ထိုပရိဗ္ဗာဇကတို့သည်၎င်း။ အဝိရပက္ကန္တေသု၊ ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်ကုန်မီ။ ယေန၊
 ဣံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။)။ ပ။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ “သန္တေ၊ ဘုရား။ လောကေ၊ ဣံ။ အရဟန္တော၊
 ရဟန္တာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အရဟတ္တမဂံ၊ အရဟတ္တမက်သို့။ သမာပနာ ဝါ၊ ရောက်သည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ထေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ ထိုဇဋိလ အစရှိသော

ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရာတိ၊ အပါအဝင် ဖြစ်ပါကုန်၏” ဟူသော။
 တေ၊ ကိ။ အဝေါ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဂိဟိနာ၊ လှူပြန်သော။ ကာမဘောဂိနာ၊ ကာမဂုဏ်ကို
 ခံစားလေ့ရှိသော။ ပုတ္တသမ္မာဓေယနံ၊ သားသမီးထို့ပြင် ကျဉ်းမြောင်းသောနေရာ၌။ အဇ္ဈာ-
 ဝသန္တေန၊ နေသော။ ကာသိကစန္ဒနံ၊ ကာသိကတိုင်းထွက် စန္ဒကူးကို။ ပစ္စနသောန္တေန၊ သုံးဆောင်
 သော။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်း နံသာ နံသာပျောင်းကို။ ဓာရယန္တေန၊ ပန်ဆင်လိမ်းကျံသော။
 ဇာတဂ္ဂပရဇတံ၊ ရွှေငွေကို။ သာဒိယန္တေန၊ သာယာသော။ တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ “ဣမေ၊
 ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အရဟန္တာဝါ၊ ရဟန္တာမူလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
 အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့။ သမာပန္နာဝါတိ၊ ရောက်မူလည်း ရောက်ကုန်၏” ဟူသော။ တေ၊
 ဤအရာကို။ ဒုဇာနံ ခေါ၊ သိနိုင်ခဲ့သည်သာတည်း။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သီလံ၊ သီလကို။ သံဝါသေန ခေါ၊ အတူထကွန်းသဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
 တဉ္စ ခေါ၊ ထိုသီလကိုလည်း။ ဒီဇေန၊ ရှည်သော။ အဇ္ဈနာ၊ ကာလဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
 ဣတ္ထရံ၊ ထိုသောကာလဖြင့်။ န ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်။ မနသိကရေတာ၊ နှလုံးသွင်းသောသူသည်။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အမနသိကရေတာ၊ နှလုံးမသွင်းသောသူသည်။ နော ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်။
 ပညဝတာ၊ ပညာရှိသောသူသည်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဓပ္ပညေန၊ ပညာမရှိသောသူသည်။ နော
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သော စေယျံ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို။ သံဝေါဟာရေန ခေါ။
 ပြောဆိုအပ်သော စကားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ ပ။
 မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာပဒါယ ခေါ၊ သေးရန်တို့သည်။ (ဥပ္ပန္နာသု၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်သည်ရှိသော်။)
 ထာမော၊ ညက်စွမ်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သော စ ခေါ၊ ထိုညက်စွမ်းကိုလည်း။ ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
 ပညာ၊ ပညာကို။ သာကစ္စာယ ခေါ၊ ဆွေးနွေးခြင်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ သာစခေါ၊ ထိုပညာ
 ကိုလည်း။ ပ။ ဓပ္ပညေန၊ ပညာမရှိသောသူသည်။ နော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်။ ဣထိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။

သန္တေ၊ ဘုရား။ အစ္စမိယံ၊ စူး။ သန္တေ၊ ဘုရား။ အပ္ပုတံ၊ စူး။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပ။ နော ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ၊
 အပ်ဟူသော စကားကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယာဝ၊ အလွန်သာလျှင်။ သုသာသိတံ၊
 ကောင်းစွာ မိန့်တော်မူအပ်၏။

သန္တေ၊ ဘုရား။ မမ၊ တပည့်တော်၏။ ပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောက်ျား ဖြစ်ကုန်သော။ ဩရဏာ၊
 လျှို့ဝှက် လှည့်လည်ကုန်သော။ ဇေတ စရာ၊ ထိုသူလျှို့တို့သည်။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုန်ကို။ ဩရိတုာ၊
 စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ အာဂစ္စန္တိ၊ လာကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုသူလျှို့တို့သည်။ ပဌမံ၊ ငွေဦးစွာ။ ဩစိတ္ထံ၊ စုံစမ်း
 အပ်ပြီးသည်ကို။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ဩသာပယိသာမံ၊ ပြီးဆုံးပေးအံ့။
 သန္တေ၊ ဘုရား။ ဣဒါနိ၊ ၌။ တေ၊ ထိုသူလျှို့တို့သည်။ တံ ရဇောဇလံ၊ ထိုကိုယ်၌ကပ်သော မြူအညစ်
 အကြေးကို။ ပဝ၊ ဖောတွာ၊ မျှောကုန်၍။ သနာတာ၊ ကောင်းစွာချေးကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဝိ-
 လိတ္တာ၊ ကောင်းစွာလိမ်းကျံပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကပ္ပိတကေသမဿ၊ ပြုပြင်အပ်ပြီးသော ဆံ
 မုတ်ဆိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဩဒါတဝတ္တာ၊ ခြွစင်သောအဝတ်ပုဆိုးကို ဝတ်ကုန်လျက်။ ပဉ္စဟိ၊
 ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာ၊ ကုံလုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဂီ
 ဘူတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရေဿန္တိ၊ တင့်ထယ်စမွယ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣထိ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္တံ၊ ကို။ ဝိစိတွာ၊ ၌။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ၌—

“ဝတ္ထုဂ္ဂဟေနေ၊ အဆင်းသဏ္ဍာန်မျှဖြင့်။ နရော၊ လူသည်။ သုဇောနော၊ သိလွယ်သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဣတ္ထရဒဿနေန၊ ခဏခေတ္တမြင်တွေ့ကာမျှဖြင့်။ န ဝိဿသေ၊ အကျမ်း မဝင်ရာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အသညတာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးလုံးကို မစောင့်စည်းသောသူတို့ သည်။ သုသညတာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးလုံးကို စောင့်စည်းကုန်သော အရှင်တို့၏။ ဝိယဉ္ဇနေန၊ ပရိက္ခရာဘဏ္ဍာ အဝတ်အကာ အမှတ်အသားဖြင့်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလောက သို့။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်သွားလာကုန်၏။

လောကေ၊ ဌံ။ ပရိဝါရဆန္ဒာ၊ သူပြတ်တို့၏ အဝတ်အကာဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော သူတို့သည်။ ပတိရူပကော၊ ရွှေနှာ၊ ချောင်းတုပြစ်သော။ မတ္တိကာကုဏ္ဍလော ဣဝ၊ မြေနှာ၊ ချောင်းကဲ့သို့၎င်း။ သုဝတ္ထဆန္ဒော၊ ရွှေဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဝါ-ရွှေရည်စိမ်သော။ လောဟဓမ္မာသောဝ၊ ပဲဝက်မျှထိုက်သော ကြေးလက်ကောက်သည်ကဲ့သို့၎င်း။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ အသုဗ္ဗါ၊ မစင်ကြယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဗဟိ၊ အပ၌။ သောဘမာနာ၊ တင့်တယ် ကုန်သည်ဖြစ်၍။ စရန္တိတိ၊ သွားလာကုန်၏” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို အဘာသိ၊ ပြီ။

၂-ပဉ္စရာဇသုတ်

၁၂၃။ သာဝတ္တိနိဓါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ် ယန သမယေန၊ ဌံ။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာနံ၊ ကိုလုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဂီဘူတာနံ၊ ပြည့်စုံကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပရိစာရယမာနာနံ၊ စမွယ်ကုန်သော။ ပသေနဒိပဗုဒ္ဓါနံ၊ ပသေနဒိအမှူးခုံကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒါငါးယောက်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓနံ၊ မင်းတို့၏။ “ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့တွင်။ ကိံ၊ အဘယ်သည်။ အဂ္ဂံ န ခေါ်တိ၊ မြတ်သနည်း” ဟူသော။ အယံ အန္တရကထာ၊ ဤအကြား၌ ဖြစ်သော အခြား စကားသည်။ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ထဏှ၊ ထို ငါးယောက်သော မင်းတို့တွင်။ ဧကဇ္ဈ၊ အချို့ သောသူတို့သည်။ “ကာမာနံ၊ တို့တွင်။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ပ၊ သဗ္ဗါ၊ သဗ္ဗါရုံတို့သည်။ ပ၊ ဂန္ဓာ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်။ ပ၊ ရသာ၊ ရသာရုံ တို့သည်။ ပ၊ ဇောဠ္ဗာ၊ ဇောဠ္ဗာရုံတို့သည်။ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ယထော ခေါ်၊ အကြင်အခါ၌။ ဝေ ဗုဇောနော၊ ထိုမင်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သညာပေထံ၊ သိရှိနားလည်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ဌံ။ ဗုဇောပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ တေ ဗုဇောနော၊ ထိုမင်းတို့ကို။ “မာရိသာ၊ အချင်းတို့။ အာယာမ၊ လာ သွားကြကုန်အံ့။ ယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ကပ်ကုန်အံ့။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ရှိ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ တေမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပရိပုစ္ဆိဿာမ၊ မေးလျှောက်ကုန်အံ့။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗျာကရိဿတိ၊ မြေကြားတော်မူလတ္တံ့။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဓာရေဿာမာတိ၊ မှတ်ကုန်အံ့” ဟူသော။ ဝေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ မာရိသာ၊ အချင်းတို့။ ဝေံ၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ ခေါ်၊ ဤသို့ လျှင်။ ဝေ ဗုဇောနော၊ ထိုမင်းတို့သည်။ ရသညာပသေနဒိဿကောသလဿ၊ ၏ (ကော)ကို။ ပစ္စုသောသံ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ။

အထ ခေါ် ၌။ ပသေနဒီပမုခါ၊ ပသေနဒီအမူးရှိကုန်သော။ တေ ပဉ္စရာဇာနော၊ တို့သည်။
 ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။)။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣ၊ ၌။ ပ။
 ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကာမာနံ၊ တို့တို့။ ကိ၊ သည်။ အဂ္ဂံ န ခေါတိ၊ နည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။
 အဝေါ၊ ပြီ။

“မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေသု၊ တို့တို့။ မနာပပရိယန္တံ ခေါ၊ နှစ်သက်
 ခြင်းလျှင်အဆုံးရှိသော ကာမဂုဏ်ကို။ အဂ္ဂန္တိ၊ မြတ်၏” ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေါမိ၊
 ဇိ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကေစွဿ၊ အချို့သောသင်္ဃာ။ တေဝ ဂ္ဂပါ၊ ထိုဂ္ဂပါရုံတို့သည်ပင်လျှင်။
 မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ပြစ်ကုန်၏။ ကေစွဿ၊ ဇိ။ တေဝ ဂ္ဂပါ၊
 တို့သည်ပင်။ အမနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွားစေတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ပြစ်ကုန်၏။ ယော၊
 အကြင်သူသည်။ ယေဟိ ။ ဂ္ဂပေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အတ္ထမနော၊ နှစ်လိုမ်းသာသည်။ ပရိပုတ္တု-
 သကံပေါ၊ ပြည့်စုံသောအကြံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ သော၊ ထိုသူသည်။ တေဟိ ဂ္ဂပေဟိ၊ တို့ထက်။
 အညံ၊ တပါးသော။ ဥတ္တရိတရံ ဝါ၊ အထူးသဖြင့် လွန်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏိတတရံ ဝါ၊
 အထူးသဖြင့် မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဂ္ဂပံ၊ ကို။ န ပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ။ တဿ၊ ထိုသူ၏။
 တေ ဂ္ဂပါ၊ တို့သည်။ ပရမာ၊ မြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ဇိ။ တေ ဂ္ဂပါ၊ တို့
 သည်။ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိမြတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကေစွဿ၊
 ဇိ။ တေဝ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်ပင်။ မနာပါ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစွဿ၊
 ဇိ။ တေဝ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ တို့သည်ပင်။ မနာပါ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ယော၊ သည်။
 ယေဟိ စ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အတ္ထမနော၊ သည်။ ပရိပုတ္တုသကံပေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။
 သော၊ သည်။ တေဟိ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိ၊ တို့ထက်။ အညံ၊ သော။ ဥတ္တရိတရံ ဝါ၊ သော။ ပဏိတတရံ
 ဝါ၊ သော။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ကို။ န ပတ္တေတိ၊ မတောင့်တ။ တဿ၊ ဇိ။ တေ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ တို့သည်။
 ပရမာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ အနုတ္တရာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ စန္ဒနဂ်လိကော၊ စန္ဒနဂ်လိကမည်သော။ ဥပါသကော၊
 ဥပါသကာသည်။ တဿံ ပရိသာယံ၊ ထိုပရိသာတ်၌။ နိသိန္ဒော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ အထ
 ခေါ၊ ၌။ စန္ဒနဂ်လိကော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။
 ကေသံ၊ ပရုံးတဘက်၌။ ဥတ္တရေသကံ ၊ စုလျားပုဆိုး ဓမ္မယ်တင်သည်ကို။ ကရိတု၊ ပြု၍။ ယေန၊ ၌။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့။ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတု၊ ညွတ်၍။
 ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မံ၊ တပည့်တော်၏ ဉာဏ်၌။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်ပါ၏။
 သုဂဏ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မံ၊ ၌။ ပဋိဘာတိတိ၊ ဇိ” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။
 “စန္ဒနဂ်လိက၊ စန္ဒနဂ်လိက။ တံ၊ သင်၏ဉာဏ်၌။ ပဋိဘာတုတိ၊ ထင်လော့” ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ စန္ဒနဂ်လိကော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ သမ္ပုခါ၊ ၌—
 “သုဂန္တံ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသော။ ကောကနဒံ၊ ကောကနဒ မည်သော။
 ပဒုမံ၊ ပဒုမာကြာနီသည်။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ ဖုလ္လံ၊ ပွင့်သည်ဖြစ်၍။ အဝိထကန္တံ၊
 မကင်းသောအနံ့ရှိသည်။ သိယာယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ထိုအတူ။ (ဂုဏ်တော်နံ့ရှိ
 တော်မူသော။) အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ တပန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပသော။ အာပိစ္စံ

ဣဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ဝိဇ္ဇာဓမ္မာနံ၊ တင့်တယ်တော်မူသော။ အင်္ဂီရသံ၊ ကိုယ်တော်မှ ပြီးပြီးပြန်ထွက်သော အရောင်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿာတိ၊ ရွှေလော့”ဟူ သော။ တဒန္တုပါယံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ပတ်သော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ တေ ပဉ္စ ဝုဇာနော၊ တို့သည်။ စန္ဒနဂ်လိကံ၊ သော။ ဥပါသကံ၊ ကို။ ပဉ္စဟိ ဥတ္တရာသဂေဟိ၊ ငါးထည်သော စုလျားပုဆိုးတို့ဖြင့်။ အစ္စ္ဓာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်း ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ စန္ဒနဂ်လိကော၊ သော။ ဥပါသကော၊ သည်။ တေဟိ ပဉ္စဟိ ဥတ္တရာသဂေဟိ၊ ထိုဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အစ္စ္ဓာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်းပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၃-ဒေါဏပါကသုတ်

၁၂၄။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ထေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ ဝုဇာပသေနဒိ ကောသလော၊ သည်။ ဒေါဏပါကကုရံ၊ ထမိတ်ချက်ထမင်း (ထိုထမင်းအား လျော်သောဟင်းလျာ)ကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဝုဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ ဘုဉ္ဇာတိ၊ ထမင်းစားပြီးသည် ဖြစ်၍။ မဟဿာသိ၊ သည်းထန်စွာသော အသက်ရှူခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဣ။) ။ပ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝုဇာနံ ပသေနဒိ ကောသလံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇာတိ၊ ထမင်း စားပြီးသည်ဖြစ်၍။ မဟဿာသိ၊ သည်းစွာသော အသက်ရှူခြင်းရှိသည်ကို။ ဝိဒိတု၊ သိတော် မူ၍။ ထာယံ ဝေလာယံ၊ ဌံ—

“သဒါ၊ အခါပေါ်သိမ်း။ သတိမတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသော။ လဒ္ဓဘောဇနေ၊ ရအပ် သော ဘောဇဉ်၌။ မတ္တံ၊ အထိုင်းအရွယ်ကို။ ဇာနထော၊ သိသော။ အဿ မနုဇဿ၊ ထိုသူအား။ ဝေဒနာ၊ (အစာကြောင့် ဖြစ်သော) ဝေဒနာတို့သည်။ တနုကာ၊ နည်းပါး ကုန်သည်။ သဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဘုတ္တာဟာဓေပိ၊ သုံးဆောင်သော အာဟာရသည်လည်း။) အာယံ၊ အသက်ကို။ ပါလယံ၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍။ သဏိကံ၊ နူးညံ့စွာ၊ ဇီရထိ၊ ကျက်၏။ တနည်း- သော၊ ထိုအစာ၌ အတိုင်းအရွယ် သိသူသည်။ အာယံ၊ ကို။ ပါလယံ၊ ပြစ်၍။ သဏိကံ၊ ပြည်းပြည်း။ ဇီရထိတိ၊ အိုမင်း၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘောသိ၊ ပြီ။

ထေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ သုဒဿနော၊ သုဒဿနမည်သော။ မာဏဝေါ၊ လူလင် သည်။ ရုညောပသေနဒိသကောသလဿ၊ ဣ။ ပိဋိတော၊ နောက်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဣ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဝုဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ သုဒဿနံ မာဏဝံ၊ သုဒဿနလူလင်ကို။ “တာထ သုဒဿန၊ အမောင်သုဒဿန။ တံ၊ သည်။ ဟေ၊ လာလုညံ၊ ဘဂဝထော၊ ဣ။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ ပရိယာပုဏိတု၊ သင်၍။ မမ၊ ငါ၏။ ဘတ္တာသိဟာဓေ သတ္တာသိဟာဓေ၊ ထမင်းစားထိုင်း စားထိုင်း။ ဘာသ၊ ရွတ်လော့။ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်လည်း။ တေ၊ သင်အား။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့ထိုင်း။ ကဟာပဏသထံ ကဟာပဏသထံ၊ အသ ပြာတရာ ထရာကို။ (ဇတွာ၊ ပေး၍။) နိဉ္စံ၊ အပြု။ သိက္ခံ၊ ထမင်းကို။ ပဝတ္ထယိဿာပိတိ၊ ပြစ်စေအံ့” ဟူ၍။ အာမဒန္တသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဝေ၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သုဒဿနော မာဏဝေ၊ သုဒဿနလူလင်သည်။ ရုညော ပသေနဒိသ ကောသလဿ၊

၏ (ကေားကို)။ ပဋိသုတ္တာဝန်ခံ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော ဌ။ သဒါ။ ပ။ ပါလယန္တိ၊ ပါလယံ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကိ။ ပရိယာပုဏိတာ၊ သင်၍။ ရညော ပသေနဒိဿ ကောသလဿ၊ ၏။ ဘတ္တာဘိဟာရေ၊ ထမင်းစားသောအခါ၌။ ဘာသတိ၊ ရွတ်၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ ရုဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ နာဠိ-
ကောဒနပရမတာယ၊ တစလယ်ချက်သော ထမင်းအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ သတ္တာသိ၊ တည်ပြီ။ အထ
ခေါ၊ ၌။ ရုဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။
သုသလ္လိခိတကတ္တော၊ ကောင်းစွာ လျော့ပါးသော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါတိနာ၊ လက်ဖြင့်။
ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ အနုမဇ္ဇန္တော၊ အဖန်တလဲလဲသုံးသပ်လျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ၌။ “သော
ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ခိဋ္ဌဓမ္မိကေန၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ ဖြစ်သော။ အတ္တေန ဝေ၊
အကျိုးဖြင့်၎င်း။ သမ္ပရာယိကေန၊ တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော။ အတ္တေန စ၊ အကျိုးဖြင့်၎င်း။
ညာယေ၊ နှစ်ပါးစုံသေး။ အတ္တေန၊ အကျိုးဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အနုကမ္ပိ ဝတာတိ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်
ဆုံးမစောင့်ရှောက်ပေစွတကား” ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။

၄-ပဌမသင်္ဂါမသုတ်

၁၂၅။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ မာဂဓော၊ မဂတိုင်းကို အစိုးရသော။
ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိ မိပုဏ္ဏိ၏ သားဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တုရာဇာ၊ အဇာတသတ်မင်း
သည်။ စတုရဂီနိံ သေနံ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော စစ်သည်ကို။ သန္ဓယိတော၊ ပွဲ၍။ ယေန၊ အကြင်
အရပ်၌။ ကာသိ၊ ကာသိရွာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ၌။ ရုဇာနံ ပသေနဒိ ကောသလံ၊ ထံသို့။
အတ္ထုယျာသိ၊ ရွေးချွန်ချီတက်လေ၏။ ရုဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ “မာဂဓော၊ သော။
ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ အဇာတသတ္တုရာဇာ၊ သည်။ စတုရဂီနိံ သေနံ၊ ကိ။ သန္ဓယိတော၊ ၌။
ယေန၊ ၌။ ကာသိ၊ ကာသိရွာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ၌။) မံ၊ ငါ့ထံသို့။ အတ္ထုယျာတောကိရာတိ၊
ရွေးချွန်ချီတက်လာသတတ်” ဟူ၍။ အသောသိခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ ရုဇာ-
ပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ စတုရဂီနိံ သေနံ၊ ကိ။ သန္ဓယိတော၊ ၌။ (ယေန၊ အကြင်
အကြောင်းကြောင့်။ ကာသိ၊ ကာသိရွာကို။ ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ သိမ်းယူအပ်၏။ တေန၊ ထိုကာသိရွာကို
သိမ်းလိုသောကြောင့်။) မာဂဓံ၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တံ၊ သော။ အဇာတသတ္တုရာဇာနံ၊ သို့။
ပစ္စုယျာသိ၊ တဖန်ချီတက်လေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။
အဇာတသတ္တုရာဇာ စ၊ သည်၎င်း။ ရုဇာ စ ပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလမင်း
သည်၎င်း။ သင်္ဂါမေသု၊ စစ်ထိုးကြကုန်ပြီ။ တသ္မိံ ခေါ ပန သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်မြေ၌။ မာဂဓော၊
သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ ရုဇာ အဇာတသတ္တု၊ သည်။ ရုဇာနံ ပသေနဒိ ကောသလံ၊
ကို။ ပရာဇေသိ၊ ရှုံးစေပြီ။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးသော။ ရုဇာ ပသေနဒိ ကောသလော စ၊ ပသေနဒိ-
ကောသလမင်းသည်လည်း။ သကမေဝ ရုဇာနိံ၊ မိမိ၏ မင်းနေပြည်ဖြစ်သော။ သာဝတ္ထိံ၊
သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပစ္စုယျာသိ၊ တဖန်ဆုတ်၍ပြန်လေ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ပဟုလော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ပုပ္ဖကုသပယံ၊ ၌။ နိဝါသေတော၊ ၌။
ပတ္တစိဝရံ၊ ကိ။ အာဒါယ၊ ၌။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ပိတ္တာယ၊ ငှါ။ ပဝိသိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊
၌။ ပိတ္တာယ၊ ငှါ။ စရိတော၊ ၌။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ၌။ ပိတ္တပါတပဋိက္ခန္ဓာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယေန၊
အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိမိံ သု၊ ကုန်ပြီ။

ကောမန္တံ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ နိဿိန္ဒာ ခေါ၊ ကုန်ပြီးသော။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို-- ဘဇ္ဇေ၊ ရှား။
 ဣဓ၊ ဣ၊ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ ရာဇာ အဇာတသတ္တု၊ သည်။ စတုရဂီနိ-
 သေန၊ ကို။ သန္တယိတော၊ ရှိ။ ယေန၊ ဣ၊ ကာသိ၊ ကာသိရွာသည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။)။ ပ။ ဘဇ္ဇေ၊ ရှား။
 ပရာဇိတော၊ သော။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ သကမေဝ ရာဇဓာနိ၊ သော။ သာဝတ္ထိ၊
 သို့။ ပဗ္ဗုယျာသိတိ၊ ဇိဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ ရာဇာ အဇာတသတ္တု၊ သည်။
 ပါပမိတ္တော၊ (ဒေဝဒတ်အစရှိသော) ယုတ်မာသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ ပါပသဟာယော၊ (ဒေဝဒတ်
 အစရှိသော) ယုတ်မာသော အပေါင်းအဖော်ရှိ၏။ ပါပသမ္ပဝကော၊ (ဒေဝဒတ်အစရှိသော) ယုတ်မာ
 သောသူတို့နှင့် ကိုင်းညွတ်သောစိတ်ရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော စ၊
 သည်ကား။ ကလျာဏမိတ္တော၊ (အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိသော) ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။
 ကလျာဏသဟာယော၊ (အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိသော) ကောင်းသော အပေါင်းအဖော်ရှိ၏။
 ကလျာဏသမ္ပဝကော၊ (အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိသော) ကောင်းသောသူတို့နှင့် ကိုင်းညွတ်သော
 စိတ်ရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့လျှင်။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ ပရာဇိတော၊
 စင်စစ်သည်ဖြစ်၍။ ဣမံ ရတ္ထိ၊ ဤညဉ့်ပတ်လုံး။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရလတ္တံ့။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။

ဇယံ၊ အောင်သောသူသည်။ ဝေရံ၊ ရန်ကို။ ပသဝတိ၊ ပျားစေ၏။ ပရာဇိတော၊
 ရှုံးသောသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်စွာနေသော
 သူသည်။ ဇယပရာဇယံ၊ အောင်ခြင်း ရှုံးခြင်းကို။ ဟိတော၊ စွန့်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။
 သေတိတိ၊ အိပ်ရ၏ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၅-ဒုတိယသင်္ဂါယနသုတ်

၁၂၆။ အထ ခေါ၊ ဣ၊ ပ။ တသ္မိံ ခေါ ပန သင်္ဂါယေထိစင်ပြေ၍။ ရာဇာပသေနဒိကောသလော၊
 သည်။ မာဂခံ၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တံ၊ သော။ အဇာတသတ္တု ရာဇာနံ၊ ကို။ ပရာဇေတိ၊ ရှုံးစေ၏။
 နံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို။ ဇိဝဂ္ဂါဟဉ္စ၊ အရှုံးဖမ်းခြင်းကိုလည်း။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ဖမ်းပြီ။ အထ
 ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ရညော ပသေနဒိဿ ကောသလဿ၊ ဇိ။ “မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊
 သော။ အယံ အဇာတသတ္တုရာဇာ၊ သည်။ အဗ္ဗုန္တဿ၊ မပြစ်မှားအပ်သော။ မေ၊ ငါ့အား။
 ကိဉ္စာပိဒုဗ္ဘတိ၊ အကယ်၍ကား ပြစ်မှား၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ပြစ်မှားသော်လည်း။ (သော၊
 ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်။) မေ၊ ငါ၏။ ဘာဂိနေယျော၊ တူသည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ အဟံ၊ သည်။
 မာဂဿ၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တဿ၊ သော။ အဇာတသတ္တုနော ရညော၊ ဇိ။ သဗ္ဗံ၊ သော။
 ဟတ္ထိကာယံ၊ ဆင်အပေါင်းကို။ ပရိယာဒိယိတော၊ သိမ်းယူ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ အဿကာယံ၊
 မြင်းအပေါင်းကို။ ပရိယာဒိယိတော၊ ရှိ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ရထကာယံ၊ ရထားအပေါင်းကို။ ပရိယာဒိယိ-
 တော၊ ရှိ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ပတ္ထိကာယံ၊ ခြေသည်အပေါင်းကို။ ပရိယာဒိယိတော၊ ရှိ။ ဇိဝန္တ မေဝ၊
 အသက်ရှင်လျက်လျှင်။ နံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို။ ဩသဇ္ဇေယျံ၊ လွတ်ရမှုကား။ ယံနုနာတိ၊
 ကောင်းလေစွာ” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ဌ။ ရုဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ မာဂဏှာ၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တဏှာ၊ သော။ အဇာတသတ္တုနော ရုညော၊ ဇ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဟတ္ထိကာယံ၊ ကိ။ ပရိယာမိယိတာ၊ ဌ။ ပ။ ဝိဝန္တမေဝ၊ အသက်ရှင်လျက်လျှင်။ နံ၊ ထိုအဇာတသတ်မင်းကို။ ဩသဇ္ဇိ၊ လွှတ်ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ဌ။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသိန္ဒာ ခေါ်၊ ကုန်သော။ တေ သိက္ခူ၊ ထိုသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣဓ၊ ဌ။ ပ။ ဩသဇ္ဇိတိ၊ လွှတ်ပြီ” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါရံ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္ထံ၊ ကိ။ ဝိဒိတာ၊ ဌ။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ဌ။—

ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အထ၊ ထိုသူအား။ ဥပကပ္ပတိ၊ ပြုစုမ်းနိုင်၏ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။) ဝိလုပ္ပတေဝ၊ လုယက်ဖျက်ဆီးသည် သာလျှင်တည်း။ ယဒါ စ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အညော၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ဝိလုပ္ပန္တိ၊ လုယက်ဖျက်ဆီးကုန်၏။ (တဒါ၊ ထိုအခါ၌။) ဝိလုတ္တော၊ လုယက်ဖျက်ဆီးတတ်သော။ သော၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ဝိလုပ္ပတိ၊ (တပါးသူတို့က) လုယက်ဖျက်ဆီးအပ်၏။

ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ န ပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေးသေး။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။) ဌာနံ ယိ၊ သင့်လျော်သော အကြောင်းဟူ၍လျှင်။ မညတိ၊ မှတ်တင်၏။ ယဒါ စ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ပါပံ၊ မကောင်းမှု သည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဟန္တာ၊ သူတပါးကို သတ်ဖြတ်ညှင်းဆဲတတ်သောသူသည်။ ဟန္တာရံ၊ မိမိကိုသတ်ဖြတ် ညှင်းဆဲသူကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ယေံ၊ သူတပါးကို အောင်နိုင်သောသူသည်။ ဇေတာရံ၊ မိမိကို အောင်နိုင်သူကို။ လဘတေ၊ ရ၏။ အက္ခောသကော စ၊ သူတပါးကို ဆဲရေး တတ်သောသူသည်လည်း။ အက္ခောသံ၊ မိမိကိုဆဲရေးသူကို။ လဘတေ၊ ရ၏။ ဧဝသကော စ၊ သူတပါးကို ချွတ်ချယ်တတ်သော သူသည်လည်း။ ဧဝသတာရံ၊ မိမိကိုချွတ်ချယ် သူကို။ လဘတေ၊ ရ၏။ အထ၊ ထိုပြင်။ ကမ္မဝိဝေနေ၊ လုယက်ဖျက်ဆီး အပ်သောကံ၏ ဝိပါက်လည်သဖြင့်။ ဝိလုတ္တော၊ လုယက် ဖျက်ဆီးတတ်သော။ သော၊ ထိုယောကျ်ား သည်။ ဝိလုပ္ပတိတိ၊ အပ်၏” ဟူကုန်သော။ ဣမာဂါထာယော၊ ထိုကိုး အသာသိ၊ ဇ။

၆-မဇ္ဈိကာသုတ်

၁၂၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ ရုဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ အထ နှခေါ်၊ ဌ။ အညတဇော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ယေန၊ ဌ။ ရုဇာပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတာ၊ ဌ။ ရုညော ပသေနဒိဿ ကောသလဏှာ၊ ဇ။ ဥပကဏ္ဍကေ၊ နားရင်း၌။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မဇ္ဈိကာဒေဝီ၊ မဇ္ဈိကာမိဖုရားသည်။ စိတရံ၊ သမီးတော်ကို။ ဝိဇာတာတိ၊ ဖွားမြင်၏” ဟူ၍။ အာဇောစေသိ၊ ကြားလျှောက်ပြီ။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ရုဇာ- ပသေနဒိကောသလော၊ သည်။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာသည်။ အယောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ်၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရုဇာနံ ပသေနဒိ ကောသလံ၊ ကိ။ အနတ္တမနတံ၊ နှလုံးမသာ သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ဌ။—

“နောဝိပ၊ လူအပေါင်းကို အစိုးရသောမင်းကြီး။ မေဓာဝိနိ၊ ပညာရှိသော။ သီလဝတိ၊ သီလရှိသော။ သဏ္ဍဒေဝါ၊ ယောက္ခမလျှင် နတ်ရှိသော။ ပတိဗ္ဗတ၊ လင်အလိုလိုက်၍ ကျင့်တတ်သော၊ ကေစိယာ၊ အချို့သော။ ဣတ္ထိပိ၊ မိန်းမသည်လည်း။ သေယျာ၊ မြတ်သေး၏။ ပေါသ၊ ကျွေးမွေးသုခ်သင်လော့။

ဒိသပ္ပတိ၊ အရပ်မျက်နှာတို့၏ အရှင်ဖြစ်သောမင်းကြီး။ တဏှာ(ဣတ္ထိယာ)၊ ထိုမိန်းမအား။ ယော ပေါသော၊ အကြင်သားယောကျ်ားသည်၊ ဇာယတိ၊ ပွားပြန်၏။ သော ပေါသော၊ ထိုသားယောကျ်ားသည်။ သူဇော၊ ရဲရင့်သည်။ ယောတိ၊ ၏။ တာဒိသာ တာဒိသာယ၊ ထိုပညာသီလစသည်ရှိသော။ သုဘင်္ဂိယာ၊ ကောင်းသော သားတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ ပေါက်ဖွားရာ မိန်းမကောင်း၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ရဇ္ဇမ္ပိ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို လည်း။ အနုသာသထိတိ၊ ဆုံးမအုပ်ချုပ်နိုင်၏” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အသာသိ၊ ယောတော်မူပြီ။

၇-အပ္ပမာဒသုတ်

၁၂၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိန္ဒော၊ သော။ စုဇာ ပသေနဒိ ကောသလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ ယော ဓမ္မော၊ အကြင်တရားသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ ဖြစ်သော။ အတ္တဉ္ဇေ၊ အကျိုးကို၎င်း။ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော။ အတ္တဉ္ဇ၊ အကျိုးကို၎င်း။ ဥဘော အတ္တေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အကျိုးတို့ကို။ သမဓိဂ္ဂယ၊ သိမ်ယူ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဧကော၊ တပါးသော။ သော ဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်။ အတ္ထိ န ခေါတိ၊ ရှိသလော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ မဟာစုဇာ၊ ကြီး။ ယော ဓမ္မော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ သော။ အတ္တဉ္ဇေ၊ ကို၎င်း။ သမ္ပရာယိကံ၊ သော။ အတ္တဉ္ဇ၊ ကို၎င်း။ ဥဘော အတ္တေ၊ တို့ကို။ သမဓိဂ္ဂယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဧကော၊ သော။ သော ဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ဘုရား၊ ယော ဓမ္မော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ သော။ အတ္တဉ္ဇေ၊ ကို၎င်း။ သမ္ပရာယိကံ၊ သော။ အတ္တဉ္ဇ၊ ကို၎င်း။ ဥဘော အတ္တေ၊ တို့ကို။ သမဓိဂ္ဂယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဧကော၊ တပါးသော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ ဣတပေ ပန၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာစုဇာ၊ ကြီး။ ယော ဓမ္မော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ သော။ အတ္တဉ္ဇေ၊ ကို၎င်း။ သမ္ပရာယိကံ၊ သော။ အတ္တဉ္ဇ၊ ကို၎င်း။ ဥဘော အတ္တေ၊ တို့ကို။ သမဓိဂ္ဂယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဧကော၊ သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အပ္ပမာဒေါ ခေါ၊ သုံးပါးသော ပုညကိရိယာဝတ္ထုတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော အပ္ပမာဒတရားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာစုဇာ၊ ကြီး။ ဇင်္ဂလာနံ၊ ပြေ၍ သွားကုန်သော။ ပါဏာနံ၊ အခြေရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့၏။ ယာနိ ကာနိစိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော။ ပဒေဇာတာနိ၊ ခြေရာတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုခြေရာတို့သည်။ ဟတ္ထိပဒေ၊ ဆင်ခြေရာ၌။ သမောဓာနံ၊ အကျုံးဝင်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဟတ္ထိပဒံ၊ ဆင်ခြေရာကို။ ယဒိဒံ မဟန္တတ္တေန၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ယဒိဒံ-နိပါတ်မျှ။) တေသံ၊ ထိုခြေရာတို့ထက်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံး ဟူ၍။ အက္ခာယတိ သေယျတာပိ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ မဟာစုဇာ၊ ကြီး။ ဧဝမေ ခေါ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ယော ဓမ္မော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ သော။ အတ္တဉ္ဇေ၊ ကို၎င်း။ သမ္ပရာယိကံ၊ သော။ အတ္တဉ္ဇ၊ ကို၎င်း။ ဥဘော အတ္တေ၊ တို့ကို။ သမဓိဂ္ဂယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အပ္ပမာဒေါ၊ သုံးပါးသော ပုညကိရိယာ-

ဝတ္ထုတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော အပ္ပမာဒတရားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပ။ သတ္တဘ သည်—

“အာယံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို၎င်း။ အရောဂီယံ၊ အနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၎င်း။ ဝတ္ထု၊ အဆင်းလှခြင်းကို၎င်း။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်ကို၎င်း။ ဥစ္စာကုလိနတံ၊ အမျိုးပြတ်သည်၏အဖြစ် ကို၎င်း။ ဥဋ္ဌာရာ၊ ပြတ်ကုန်သော၊ အပရာပရာ၊ အဆင့်ဆင့်ပြတ်ကုန်သော၊ ရတိယော၊ မွေ့လျော်ခြင်းတို့ကို။ ပတ္တယန္တေန၊ တောင်းတသူသည်။ (အပ္ပမာဒေါ၊ ကိံ၊ ကာတဗျော အပ်၏။)

ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပုညကိရိယာသု၊ သုံးပါးကုန်သော ပုညကိရိယာဝတ္ထုတို့ ဌံ။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကို။ ပသံသန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့ မလျော့သော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဒိဋ္ဌေ ဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘောဌံ။ (ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော။) ယော အတ္တော စ၊ အကြင် အကျိုးသည်၎င်း။ သပ္ပရာယိကော၊ တမလွန် သဝဋ် ဖြစ်သော။ ယော အတ္တော စ၊ သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဥသော၊ နှစ်ပါးကုန် သော။ (တေ အတ္တေ၊ ထိုအကျိုးတို့ကို။) အဓိဂ္ဂဏာတိ၊ ရယူ၏။ အတ္တာဘိသမယာ၊ အကျိုးနှစ်ပါးကို ရယူခြင်းကြောင့်။ ဝိရော၊ ပညာရှိကို။ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပဏ္ဍိတဟူ၍။ ပဂုဏ္ဏတိ၊ ဆိုအပ်၏။” ဟူသော။ တေ၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ ပြီ။

က-ကလျာဏမိတ္တသုတ်

၁၂၉။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိန္ဒော ခေါ၊ သော။ ရုဇာပသေနဒိ ကောသလော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကိံ။ “သန္တေ၊ ရား။ ဣ၊ ဌံ။ ရုယောဂတဏှ၊ လျက်။ ပရိသတ္ထိ နဏှ၊ သော။ မယံ၊ ၏။ ‘သဂဝတာ၊ သည်။ ယော ဓမ္မော၊ အကြင်တရားကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏။ သော စ ခေါ ဓမ္မော၊ ထိုတရားကိုလည်း။ ကလျာဏမိတ္တဏှ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသောသူအားသာ။ ကလျာဏသဟာယဏှ၊ ကောင်းသော အဖော် ရှိသောသူအားသာ။ ကလျာဏသပ္ပဝကံဏှ၊ သူတော်ကောင်းထို၍ ညွတ်သော စိတ်ရှိသောသူ အားသာ။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ ပါပမိတ္တဏှ၊ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော သူအား။ နော အက္ခာတော၊ ဟောကြားတော်မူအပ်။ ပါပသဟာယဏှ၊ မကောင်းသော အဖော်ရှိသောသူအား။ နော အက္ခာတော၊ အပ်။ ပါပသပ္ပဝကံဏှ၊ သူယုတ်ထို၍ ညွတ်သော စိတ်ရှိသောသူအား။ နော အက္ခာတောတိ၊ အပ်’ ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ဧတေသော၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိတိ၊ ပြီ” ဟူသော။ တေံ၊ ကိံ၊ အဝေါစ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေံ၊ ဤအကြံသည်။ ဝေံ၊ သင်ဓ်းကြီးကြံတိုင်း မှန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေံ၊ သည်။ ဝေံ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ မဟာ၊ သည်။ ယော ဓမ္မော၊ ကိံ။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟော တော်မူအပ်၏။ သော စ ဓမ္မော၊ ကိံလည်း။ ကလျာဏမိတ္တဏှ၊ အားသာ။ ကလျာဏသဟာယ ဏှ၊ အားသာ။ ကလျာဏသပ္ပဝကံဏှ၊ အားသာ။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူ အပ်၏။ ပါပမိတ္တဏှ၊ အား။ နော အက္ခာတော၊ အပ်။ ပါပသဟာယဏှ၊ အား။ နော အက္ခာတော၊ အပ်။ ပါပသပ္ပဝကံဏှ၊ အား။ နော အက္ခာတော၊ အပ်။ ဣတိ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်း ထို၍။ သကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နဂရကံ နာမ၊ နဂရကအမည်ရှိသော။ ယော နိဂမော၊

အကြင် နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) (တတ္ထ၊ ထိ နိဂုံး၌။) ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊
 ကြီး။ အထ ခေါ်။ ၌။ အာနန္ဒော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။
 (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ဇိ။ ဥပသကံမိတော၊ ၌။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတော၊
 ၌။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ ဇိ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒော ခေါ်။ သော။
 အာနန္ဒော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယဒိဗ် ကလျာဏမိတ္တတာ၊ အကြင်
 ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော သူ၏အဖြစ်သည်။ ယဒိဗ် ကလျာဏသဟာယတာ၊ အကြင်
 ကောင်းသော အဖော်ရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်။ ယဒိဗ် ကလျာဏသပ္ပဝက်တာ၊ အကြင် သူတော်
 ကောင်းတို့၌ ညွတ်ကောင်းသော စိတ်ရှိသူ၏ အဖြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ဣဒံ၊ ဤကောင်းသော အဆွေ
 ခင်ပွန်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ အရိယမဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ရခြင်း
 ဇိ။ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ထက်ဝက်အကျိုးများ၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်အပ်သော။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အာနန္ဒံ၊
 သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧဝံ၊
 သို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယဒိဗ် ကလျာဏ မိတ္တတာ၊ သည်။ ယဒိဗ် ကလျာဏ-
 သဟာယတာ၊ သည်။ ယဒိဗ် ကလျာဏသပ္ပဝက်တာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ဣဒံ၊ ဤကောင်းသော
 အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ အရိယမဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို
 ကျင့်ရခြင်း၏။ သကလမေဝ၊ အလုံးစုံ အကျိုးများသည်သာလျှင်ထည်း။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။
 ကလျာဏမိတ္တဿ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသော။ ကလျာဏသဟာယဿ၊ ကောင်း
 သောအဖော်ရှိသော။ ကလျာဏသပ္ပဝက်ဿ၊ သူတော်ကောင်းတို့၌ ညွတ်ကောင်းသောစိတ်ရှိသော။
 ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းသည်။ (ပါဠိကဗ် ၌ဝေ။) “အရိယံ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌဂီကံ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါ
 ရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ ဘာဝေထိ၊ ဖြစ်စေလတ္တံ့။ ဝါ၊ ပျားများလတ္တံ့။ အရိယံ၊ သော။ အဋ္ဌဂီကံ၊
 သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဗဟုလိကရိသထိ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုလတ္တံ့။”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကျိုးကို။
 ပါဠိကဗ် ၊ မချွတ်အလိုရှိအပ်၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကလျာဏမိတ္တော၊ သော။ ကလျာဏသဟာ-
 ယော၊ သော။ ကလျာဏသပ္ပဝက်ော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အရိယံ၊ သော။ အဋ္ဌဂီကံ၊
 သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဘာဝေထိ၊ (မိမိသန္တာန်၌ အပန်ဖန်) ဖြစ်စေသနည်း။ ဝါ၊ ပျားများသနည်း။
 အရိယံ၊ သော။ အဋ္ဌဂီကံ၊ သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဗဟုလိကရေထိ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုသနည်း။ အာနန္ဒ၊
 အာနန္ဒာ။ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝိဝေကနိဿိတံ ၊ တဒဂ်စသော
 ဝိဝေကကိုမို့သော။ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ တဒဂ်စသော ဝိရာဂကိုမို့သော။ နိရောဓနိဿိတံ၊ တဒဂ်စသော
 နိရောဓကိုမို့သော။ ဝေါဿဂ္ဂပရိတာမိ ၊ ကိလေသာတို့ကို စွန့်လွှတ်ခြင်း၊ နိဗ္ဗာန်သို့သက်ဝင်ခြင်းငှါ
 ညွတ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို။ ဘာဝေထိ၊ (မိမိသန္တာန်၌ အပန်ဖန်) ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ပျားများ
 ဇိ။ ပ။ သမ္မာသကပုံ၊ ကို။ ပ။ သမ္မာဝါစံ၊ ကို။ ပ။ သမ္မာကမ္မန္တံ၊ ကို။ ပ။ သမ္မာအာဇီဝံ၊ ကို။ ပ။ သမ္မာ-
 ဝါဟာမံ၊ ကို။ ပ။ သမ္မာသတိ ၊ ကို။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ ၊ ကို။ ဘာဝေထိ၊ (မိမိသန္တာန်၌ အပန်ဖန်)

၁။ ဝိဝေကနိဿိတန္တိ ဝိဝေကံ နိဿိတံ။ ပ။ ဝိဝေကတ္တာ ဧဝ ဟိ ဝိရာဂါဒယော၊ ဝေါဿဂ္ဂပရိတာမိန္တိ။ ပ။
 ဝေါဿဂ္ဂတ္ထံ ပရိတာမန္တံ ပရိတာထူ(၄)။ ဝေါဿဂ္ဂသဗ္ဗေါ ပရိဇ္ဇာကတ္ထော ပက္ခန္ဓာက္ခန္ဓော စာထိ ဝေါဿဂ္ဂဿ ရုပိကော-
 ရတ္တာ။ ၄။

ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ပျားများ၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ကလျာဏမိတ္တော၊ သော။ ကလျာဏသဟာယော၊ သော။ ကလျာဏသမ္ပဝကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရိယံ၊ သော။ အဋ္ဌဂီကံ၊ သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ အရိယံ၊ သော။ အဋ္ဌဂီကံ၊ သော။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဗဟုလိကဓေတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ (သကလမေဝဉ္စိဝပ်။) ယဒိဒံ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ သည်။ ယဒိဒံ ကလျာဏသဟာယတာ၊ သည်။ ယဒိဒံ ကလျာဏသမ္ပဝကံတာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မစရိယံ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ အရိယမဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်ရခြင်း၏။ သကလမေဝ၊ သာတည်း။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းအရာကို။ ဣမိနာပိပရိယာယေန၊ ဤမဂ္ဂင်ကို ပျားများနိုင်သော အကြောင်းအားဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကောင်းသောပိတ်ဆွေစစ် ဖြစ်တော်မူသော။ မမံ ဟိ၊ ငါဘုရားကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဇာတိဓမ္မာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ။ ပရိပုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဇရာဓမ္မာ၊ အိုခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ။ ပရိပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗျာဓိဓမ္မာ၊ နာခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဗျာဓိတော၊ နာခြင်းမှ။ ပရိပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ မရဏဓမ္မာ၊ သေခြင်းသဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ မရဏေန၊ သေခြင်းမှ။ ပရိပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သောကပရိဒေဝဗုဒ္ဓကုဓေါမနဿပါယာသဓမ္မာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ယန်းခြင်း သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သောကပရိဒေဝဗုဒ္ဓကုဓေါမနဿပါယာသေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ယန်းခြင်းတို့မှ။ ပရိပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ (သကလမေဝဉ္စိဝပ်။) ယဒိဒံ ကလျာဏမိတ္တတာ၊ သည်။ ယဒိဒံ ကလျာဏသဟာယတာ၊ သည်။ ယဒိဒံ ကလျာဏသမ္ပဝကံတာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မစရိယံ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ ၏။ သကလမေဝ၊ သာတည်း။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းအရာကို။ ဣမိနာ ခေါ ပရိယာယေန၊ ဤငါဘုရားဟူသော ကလျာဏမိတ္တကိုရ၍ ဆင်းရဲမှလွတ်သော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧတ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ “ကလျာဏမိတ္တော၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသူသည်။ ကလျာဏသဟာယော၊ ကောင်းသော အဖော်ရှိသူသည်။ ကလျာဏသမ္ပဝကော၊ သူတော်ကောင်းတို့၌ ညွတ်ကိုင်သောသူသည်။ သဝိဿာပိတံ၊ ဖြစ်အံ့” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဧတ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကလျာဏမိတ္တဿ၊ သော။ ကလျာဏသဟာယဿ၊ သော။ ကလျာဏသမ္ပဝကံဿ၊ သော။ ဧတ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ကုသလေသုဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ အပ္ပမာဒေါ၊ မမေ့လျော့ခြင်းဟူသော။ အယံ ကောဓမ္မော၊ ဤတပါးသော တရားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိဟာတဗ္ဗော၊ နေရာ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိဟာတော၊ နေသော။ ဧတ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ဝါ၊ သို့။ အနုယန္တဿ၊

အစဉ်လိုက်သော။ ဣတ္ထာဂါရဿ၊ မောင်းမအပေါင်း၏။ “ရာဇာ ခေါ၊ မင်းသည်။ အပ္ပမလ္လော၊ မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကို။ ဥပနိဿာယ၊ ပို၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဟန္တ၊ ယခု။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမာဒံ၊ မမေ့လျော့ခြင်းကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရာမာတိ၊ နေကုန်အံ့”ဟူသော။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ခတ္ထိယာနမ္ပိ၊ မင်းတို့၏လည်း။ ပ။ ဗလကာယဿာပိ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်း၏လည်း။ ပ။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပ။ နေဂမဇာနပဒဿာပိ၊ နိဂုံးသူနိဂုံးသား ဇနပုဗ္ဗသူဇနပုဗ္ဗသား၏လည်း။ ပ။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အပ္ပမတ္တဿ၊ ၍။ အပ္ပမာဒံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တေ၊ သ မင်းကြီးသည်။ အတ္တာပိ၊ မိမိကိုယ်ခံနွှာသည်လည်း။ ဂုတ္တော၊ လုံခြုံသည်။ ရက္ခိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတ္ထာဂါရမ္ပိ၊ မောင်းမအပေါင်း သည်လည်း။ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံသည်။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ကောသကောဋ္ဌာဂါရမ္ပိ၊ ရွှေငွေဥစ္စာ ကျိကျသည်လည်း။ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံသည်။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ဗုဒ္ဓမဝေါ စ စသည်ပေးပြီ။)

ဥဋ္ဌာရေ၊ မွန်မြတ်ကုန်သော။ အပရာပရေ၊ အဆင့်ဆင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ ပတ္တယမာနေန၊ တောင်တစ်ခုခုသည်။ (အပ္ပမာဒေါ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့လျော့ခြင်းကို။ ကတ္ထဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။)

☰ (ကြွင်းနှစ်ဂါထာကို ဒုတိယဝက် အပ္ပမာဒသုတ် စာပိုဒ် ၁၂၇-၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

၉-ပဌမအပုတ္တကသုတ်

၁၃၀။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၍။ ပသေနဒိကောသလော၊ ပသေနဒိကောသလ မည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ နေ့မှန်းတည့်ချိန်၌။ ပ။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ သည်။ ဟန္တ၊ ယခု။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ ၍။ ကုတော၊ ဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆသိ နုတိ၊ လာသနည်း”ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သန္တေ၊ ရား။ ဗုဒ္ဓ သာဝတ္ထိယံ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌။ သေဠိဂဟပတိ၊ အိမ်ရှင်သူဌေးသည်။ ကာလကံတော၊ သေလွန်ပြီ။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တံ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိသော။ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို။ ရာဇန္တပုရံ၊ မင်း၏ နန်းတော်တွင်းသို့။ အတိ-ဟရိတွာ၊ သွင်းဆောင်၍။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့ပါ၏။ သန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဟိရညဿေဝ၊ ငွေ၏သာလျှင်။ အသိတိသတသဟဿာနိ၊ သိန်းပေါင်း ရှစ်ဆယ်တို့တည်း။ ဝါ၊ ရှစ်သန်းတို့တည်း။ ရူပိယဿ၊ အရုပ်တံဆိပ် ခတ်နှိပ်အပ်ပြီးသော ရွှေငွေကြေးနီ စသည်၏ အရေအတွက်ကား။ ကောပန ဝါဒေါ၊ အထယ်ဆိုဘယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်း။ သန္တေ၊ ရား။ တဿ ခေါပန သေဠိဿဂဟပတိဿ၊ ထိုအိမ်ရှင်သူဌေး၏။ ဗိလကံဒုတိယကံ၊ ဆန်ပုန်းရည်လျှင် နှစ်ခုကံမြောက်ရှိသော။ ကဏာဇကံ၊ ဆန်ကဲ့ထမင်းကို။ ဘူဠတိ၊ စား၏။ ဝေဂ္ဂပေါ၊ ဤသို့သောသို့သော။ သတ္တဘောဂေါ၊ ထမင်းကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာဏံ၊ ပိုက်ဆံလျှော်ဖြင့် ယက်အပ်သော။ တိပက္ခ-

ဝသန်၊ သုံးထပ်စပ်ချုပ်သည့် ပုဆိုးအဝတ်ကို။ ဓာရေသိ၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ပြီ။ ဝေဠုပေါ၊ သော၊ ဝတ္တဘောဂေါ၊ အဝတ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ပဏ္ဍိတကော၊ သစ်ရွက် ထီးငယ်ကို။ ဓာရိယမာနေန၊ ဆောင်းမိုးလျက်။ (ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓ၊ တလကုဏ္ဍတတ်ယာ။) ဇဗ္ဗရုထကော၊ ရထားအိုဖြင့်။ ယာတိ၊ သွား၏။ ဝေဠုပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ယာနဘောဂေါ၊ ယာဉ်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ဤစကားသည်။ ဝေ၊ မှန်ပေ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဝေ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အသပ္ပုရိသော ခေါ၊ သူယုတ်မာသည်။ ဥဋ္ဌာရေ၊ မှန်ပြတ်ကုန်သော။ ဘောဂေါ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ လဘိတူ၊ ရ၍။ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နေဝ သုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ။ နေဝ ပီဏေတိ၊ မနှစ်သက်စေ။ ပုတ္တဒါရိ၊ သားမယားကို။ န သုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ။ န ပီဏေတိ၊ မနှစ်သက်စေ။ မာတာပိတရော၊ မိဖုတ်တို့ကို။ န သုခေတိ၊ မချမ်းသာစေ။ န ပီဏေတိ၊ မနှစ်သက်စေ။ ဒါသကမ္ပကရပေါရိသော၊ ကျွန်အမှုလုပ်ယောကျ်ားတို့ကို။ န သုခေတိ၊ စေ။ န ပီဏေတိ၊ စေ။ မိတ္တာမစ္စေ၊ မိတ်ဆွေ ခင်ပွန်းတို့ကို။ န သုခေတိ၊ စေ။ န ပီဏေတိ၊ စေ။ သမဏဗြာဟ္မဏေသု၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့။ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကံ၊ အထက်ဘုံ၌ အကျိုးရှိသော။ သောဝဂ္ဂိကံ၊ ကာမသုဂတိဘဝ၏ အစီးအပျိုးဖြစ်သော။ သုခဝိပါကံ၊ ဖြစ်ရာဘဝ၌ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိသော။ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကံ၊ ကောင်းမြတ်သော ရူပါရုံစသည်တို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော အလှူကို။ န ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ မတည်စေ။ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ သပ္ပာ၊ ကောင်းစွာ။ အပရိဘူတိယမာနေ၊ မသုံးဆောင်အပ် ကုန်သော။ တေ ဘောဂေါ၊ ထိုစည်းစိမ်တို့ကို။ ရာဇောနော ဝါ၊ မင်းတို့သည်မှလည်း။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ စောရာ ဝါ၊ ခိုးသူတို့သည်မှလည်း။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ အဂ္ဂိ ဝါ၊ မီး သည်မှလည်း။ ဥဟတိ၊ လောင်၏။ ဥဒကံ ဝါ၊ ရေသည်မှလည်း။ ဝဟတိ၊ ဆောင်ယူ၏။ အပ္ပိယာ၊ မချစ်ခင်အပ်ကုန်သော။ ဒါယာဒ၊ ဝါ၊ အမွေခံတို့သည်မှလည်း။ ဟရန္တိ၊ ခွဲယူကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုသူယုတ်မာ၏။ သပ္ပာ၊ ကောင်းစွာ။ အပရိဘူတိယမာနေ၊ မသုံး ဆောင်အပ်ကုန်သော။ တေ ဘောဂေါ၊ ထို စည်းစိမ် တို့သည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခံစားအပ်ကုန် သည်၏အဖြစ်သို့။ နော ဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကား။ အမနုဿဋ္ဌာနေ၊ လူပုဂ္ဂိုလ် အရပ်၌။ အစ္စောဒကော၊ ကြည်လင်သော ရေရှိသော။ သိတောဒကော၊ အေးမြသော ရေရှိသော။ သာတောဒကော၊ ချိုမြိန်သော ရေရှိသော။ သေတောဒကော၊ ဖြူဖွေးသော ရေရှိသော။ သုပတိတ္တာ၊ ကောင်းသောရေဆိပ်ရှိသော။ ရမဏိယာ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော။ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုရေကန်ကို။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ နေဝ ဟရေယျ၊ မခပ်ယူရာ။

၁။ သုခေတိ၌ သုခေတိ ကာရိကံ ဝေပစ္စည်းရုပ်ဟု သဒ္ဓနီတိ ဓာတုမာလာ သရဝဂ္ဂပဉ္စကန္တိက ခကာရန္တ ဓာတ်၌ သုခေတိ တကြိယာဟံ စသည်ဖြင့် အကျယ်ဆို၏။
 ၂။ ဥဒ္ဓံ အဂ္ဂံ အဿာတိ ဥဒ္ဓဂ္ဂိကော (၄)။ ကမ္မဿ နိဗ္ဗတ္တဘာဝေန ဩတရဏဏာယ ဝေံ အဂ္ဂံ နာမ။ ဒက္ခိဏန္တိ ဒါနမာဟ။ (၅)။ သဂ္ဂဿ ဟိတာ သောဝဂ္ဂိကော။ (၆)။ သဂ္ဂေါ နာမ ကာမသဂ္ဂပပတ္တိသဝေါ။ (၇)။ သဂ္ဂိယ သံဝတ္တထိတိ သောဝဂ္ဂိကောဟု လည်း သဂ္ဂိကျမ်းထိုအလို ပြုနိုင်၏။ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေသု သုခေါ ဝိပါဏော အဿာတိ သုခဝိပါကော။ သဗ္ဗု အဂ္ဂိနံ ဝိဗ္ဗဝတ္ထာဒိနံ ဝိသေသာနံ နိဗ္ဗတ္တနတော သဂ္ဂသံဝတ္တနိကော (၄)။ သဗ္ဗု အဂ္ဂိနိ သံဝတ္တထိတိ သဂ္ဂသံဝတ္တနိကောဟု ပြု။

န ပိဝေယျ၊ မသောက်ရာ၊ န နဟာယေယျ၊ မချိုးသုံးရာ၊ ယထာ ပစ္စယံ ဝါ၊ အကြောင်းအား
 လျော်စွာလည်း။ န ကရေယျ၊ မပြုရာ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သမ္ပာ၊
 ကောင်းစွာ။ အပရိဘူတိယမာနံ၊ မသုံးဆောင်အပ်သော။ တံ ဥဒကံ၊ ထိုရေသည်။ ပရိက္ခယံ၊
 ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ နော
 ဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အသပ္ပရိသော၊
 သူယုတ်မာသည်။ ပ။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သို့။ နော ဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်
 ကုန်။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သပ္ပရိသော စ ခေါ၊ သူတော်ကောင်းသည်ကား။ ဥဋ္ဌာရေ၊ ပွန်ပြတ်ကုန်
 သော။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ လဘိတုာ၊ ရ၍။ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သုခေတိ၊ ချမ်းသာ
 ဖေ၏။ ပိဏတိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ ပ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထို သူတော်ကောင်း
 ၏။ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဘူတိယမာနာ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်သော။ တေ ဘောဂါ၊ ထို စည်း
 စိမ်တို့သည်။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်အပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပရိက္ခယံ၊
 ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ နော ဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဂါမဿ ဝါ၊
 ရွာ၏၎င်း။ နိဂမဿ ဝါ၊ နိဂုံး၏၎င်း။ အဝိရုရေ၊ မနီးမဝေး၌။ အစ္စောဒကော၊ ကြည်လင်သော
 ရေရှိသော။ ပ။ ရမထိယာ၊ ဓမ္မလျော်ပွယ်ကောင်းသော။ ပေါက္ခရထိ၊ ရေကန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)
 တဉ္စ ဥဒကံ၊ ထိုရေကိုလည်း။ ဧနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဟရေယျပိ၊ ခပ်မှလည်း ခပ်ယူရာ၏။
 ပိဝေယျပိ၊ သောက်မှလည်း သောက်ရာ၏။ နဟာယေယျပိ၊ ချိုးသုံးမှလည်း ချိုးသုံးရာ၏။
 ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ကရေယျပိ၊ ပြုမှလည်းပြုရာ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
 ဝေံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သမ္ပာ၊ စွာ။ ပရိဘူတိယမာနံ၊ သော။ တံ ဥဒကံ၊ သည်။ ပရိဘောဂံ၊ သို့။
 ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ နော ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤ အတူ
 သာလျှင်။ သပ္ပရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ဥဋ္ဌာရေ၊ ကုန်သော။ ဘောဂေ၊ တို့ကို။
 လဘိတုာ၊ ရ၍။ အတ္တနံ၊ ကို။ သုခေတိ၊ ၏။ ပိဏတိ၊ ၏။ ပ။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ နော ဂစ္ဆန္တိ၊
 မရောက်ကုန်။

အမနုဿဋ္ဌာနေ၊ လူမရှိရာအရပ်၌။ သိတံ၊ အေးမြသော။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ (အတ္ထိ၊
 ၏။) တံ၊ ထိုရေသည်။ အပေယျမာနံ၊ မသောက်သုံးအပ်သည်ရှိသော်။ ပရိသောသံ၊
 အလိုလိုခြောက်သွေ့ခြင်းသို့။ ဝေတိ ဣဝ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ဤအတူ။ ကာ ပရိသော၊
 သူယုတ်မာသည်။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ လဘိတုာ၊ ရ၍။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်တိုင်။ နေဝ ပရိဘူတိ၊
 မသုံးဆောင်။ နော ဒဒါတိ၊ မပေးလှ။

ဝိည၊ သိမြင်နားလည်သော။ ဝိရာ စ၊ ပညာရှိသည်ကား။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။
 အဝိဂမ္မ၊ ရ၍။ ဘူတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ကိစ္စကရာ စ၊ ပြုသင့်သော အမှုကိုစွ အလှူဒါန
 ကို ပြုသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (သောကား နိပါတ်မျှ) နိသဘော၊ မြတ်သော။ သော၊
 ထိုပညာရှိသည်။ ဉာတိသံသံ၊ ဆွမျိုးအပေါင်းကို။ သရိတုာ၊ ကျေးဇူးစောင့်ရွှောက်၍။
 အနိနိတော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ သဂ္ဂံ ဌာနံ၊ ကောင်းမြတ်သော နတ်ပြည်ဌာနသို့။
 ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀-ဓုတိယအပုတ္တကသုတ်

၁၃၁။ (အထ ခေါ မှ ဝေမေတံ မဟာရာဇတိုင် ပေးပြီ။)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ သော သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊ ထိုအိမ်ရှင် သူဌေးကြီးသည်။ တဂ္ဂရသိဝိ နာမ၊ တဂ္ဂရသိဝိမည်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းနှင့်။ ပဋိပါဒေသိ၊ ယှဉ်စေပြီ။ (ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ဆွမ်းလှူပြီ ဟုလို့။) “သမကဿ၊ ရဟန်းအား။ ပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေထာတိ၊ လှူကုန်လော့” ဟု။ ဝတှာ၊ ဆို၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ခာမံ၊ ဖဲသွားပြီ။ ဒတှာ စ ပန၊ ပေးလှူပြီး၍ကား။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ “တေ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ဒါသ ဝါ၊ ကျွန်တို့သည်၎င်း။ ကမ္မကဿ ဝါ၊ အမှုလုပ်တို့သည်၎င်း။ ဘုဇ္ဇေယျ၊ စားကြကုန်မှုကား။ ဝရန္တိ၊ ကောင်း၏” ဟု။ ဝိပုဋ္ဌိသာရိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။ အဝဟာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘာတုပန၊ အစ်ကို၏ကား။ ကေပုတ္တကံ၊ တယောက်သောသားကို။ သာပထေယျဿ၊ ဥစ္စာ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ (သာပထေယျဿကာရဏာ၊ ဥစ္စာဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဟု တွဲ၍သော်လည်းပေး။) ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရာပေသိ စ၊ ကျလည်းကျစေပြီ။ ဝါ၊ ချပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သော သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ ထိုအိမ်ရှင် သူဌေးသည်။ တဂ္ဂရသိဝိ နာမ၊ သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ နှင့်။ ယံ ပဋိပါဒေသိ၊ အကြင်ယှဉ်စေပြီ။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုယှဉ်စေသောကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်။ သတ္တကုတ္တံ၊ ခုနှစ်ကြိမ်။ သုကထိံ၊ ကောင်းသော လားရာဖြစ်သော။ ဝါ၊ ကောင်းသော သူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ၊ ကောင်းမြတ်သော။ ဝေလကံ၊ နတ်ပြည်လောကသို့။ ဥပပဋိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ တဿဝကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏သာလျှင်။ ဝိပါကာဝသေသေန၊ ကြွင်းသောအကျိုးအားဖြင့်။ ဣမိဿာယေဝသာစတ္ထိယာ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌သာလျှင်။ သတ္တကုတ္တံ၊ ခုနှစ်ကြိမ်။ သေဋ္ဌိတ္တံ၊ သူဌေး၏အဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သော သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ ထိုအိမ်ရှင်သူဌေးသည်။ ဒတှာ၊ ပေးလှူပြီး၍။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ “တေ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဤဆွမ်းကို။ ဒါသ ဝါ၊ ကျွန်တို့သည်၎င်း။ ကမ္မကဿ ဝါ၊ အမှုလုပ်တို့သည်၎င်း။ ဘုဇ္ဇေယျ၊ စားကုန်မှုကား။ ဝရန္တိ၊ ကောင်း၏” ဟူ၍။ ဝိပုဋ္ဌိသာရိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။ ယံ ခေါ အဟောသိ၊ အကြင်ဖြစ်ပြီ။ တဿ ကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဥဋ္ဌာရာယ၊ မွန်မြတ်သော။ သတ္တဘောဂါယ၊ ထမင်းကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ န နမတိ၊ မညွတ်။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဥဋ္ဌာရာယ၊ မွန်မြတ်သော။ ဝတ္တဘောဂါယ၊ အဝတ်ကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ န နမတိ၊ မညွတ်။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဥဋ္ဌာရာယ၊ မွန်မြတ်သော။ ယာနဘောဂါယ၊ ယာဉ်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ န နမတိ၊ မညွတ်။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ပဉ္စန္ဒံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘောဂါယ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ န နမတိ၊ မညွတ်။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သော သေဋ္ဌိဂဟပတိ၊ ထိုအိမ်ရှင်သူဌေးသည်။ ဘာတုပန၊ အစ်ကို၏။ ကေပုတ္တကံ၊ တယောက်တည်းသောသားကို။ သာပထေယျဿ၊ ဥစ္စာ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်း

၁။ ပိဏ္ဍပါတေန ပဋိပါဒေသိတိ ပိဏ္ဍပါတေန သဒ္ဓိံ သံယောဇေသိ၊ ပိဏ္ဍပါတံ အဝါသိတိ အတ္ထော၊ ဥဋ္ဌ။ ပဋိပါဒေန တေန သဟ ယောဇနံ၊ ဣ။

ကြောင်း။ (သဘတေယျာသ ကာရဏာ၊ ဥစ္စာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။) ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ၊ ယံ ခေါ် ဝေါရောပေသိ စ၊ အကြင်ကျလည်းကျစေပြီ။ တဿ ကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးအားဖြင့်။ ဗဟုနိဝဿာနိ၊ များစွာသော နှစ်ထို့ပတ်လုံး။ ဗဟုနိ ဝဿသတာနိ၊ များစွာသော နှစ်အရာထို့ပတ်လုံး။ ဗဟုနိဝဿသဟဿာနိ၊ များစွာသော နှစ်အထောင်ထို့ပတ်လုံး။ ဗဟုနိဝဿသတသဟဿာနိ၊ များစွာသော နှစ်အသိန်းထို့ပတ်လုံး။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စိတ္တ၊ ကျက်ပြီ။ တဿေ ကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏သာလျှင်။ ဝိပါကာဝသေသေန၊ ကြွင်းသော အကျိုးအားဖြင့်။ သတ္တမံ၊ ရုနစ်ကြိမ်မြောက်။ အပုတ္တကံ၊ အမွေခံ သားမရှိသော။ ဣဒံ သဘတေယျံ၊ ဤဥစ္စာကို။ ရာဇကောသံ၊ မင်း၏ ကျီကျသို့။ ပဝေသေတိ၊ သွင်းသိမ်း၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တဿ ခေါ် သေဋ္ဌိသ ဂဟပတိဿ၊ ထိုအိမ်ရှင်သူဌေး၏။ ပုရာဏဉ္စ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ဟောင်းသည်လည်း။ ပရိက္ခိကံ၊ ကုန်ခန်းပြီ။ နဝဉ္စပုညံ၊ ကုသိုလ်သစ်ကိုလည်း။ အနုပစ်တံ၊ မဆည်းပူးအပ်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဗ္ဗ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊ အိမ်ရှင်သူဌေးသည်။ မဟာရာဇေ နိရယေ၊ မဟာရာဇငရဲ၌။ ပစ္စိတိ၊ ကျက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊ သည်။ မဟာရာဇေ နိရယံ၊ မဟာရာဇငရဲသို့။ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေံ၊ သို့။ သေဋ္ဌိ ဂဟပတိ၊ သည်။ မဟာရာဇေ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါ စ စသည် ပေးပြီ။)

ညံ၊ စပါးသည်၎င်း။ ခနံ၊ ဥစ္စာသည်၎င်း။ ရဇတံ၊ ဌေးသည်၎င်း။ ဇာတဂ္ဂပံ၊ ရွှေသည်၎င်း။ ယံကိဉ္စိ ပရိက္ခယံဝါပိ၊ အကြင်အိမ်ဆည်းအပ်သမျှ ဝတ္ထုသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဒါသာ၊ ကျွန်တို့သည်၎င်း။ ကမ္မကရာ၊ အမှုလုပ်တို့သည်၎င်း။ ပေဿာ၊ အစေခံတို့သည်၎င်း။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ အနုဇိဝိနော၊ မှီခို၍ အသက်မွေးကုန်သော။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။)

သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ (ယ၏ နိယမေ) အာဒါယ၊ ယူ၍။ န ဂန္ထဗ္ဗံ၊ ဘဝတပါးသို့ မသွားထိုက် မသွားနိုင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ဥစ္စာသည်။ (ယ၏ နိယမပင်။) နိက္ခိပ္ပဂါမိနံ၊ စွန့်ပစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ (နိက္ခိပ္ပသဘာဝံ၊ ဌ။) စ၊ ထိုမှတပါး။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ ဥဒ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း။ ကရေတိ၊ ပြုလုပ် (ပြောဆိုကြံစည်)၏။

(ထံ ဟိ စ သော နှစ်ဂါထာကို ပဌမဝဂ် ပိယသုတ် စာပိုဒ် ၁၁၅-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

ဒုတိယော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

ဧဒိလာ၊ သတ္တဇဋိလသုတ်၎င်း။ ပဉ္စရာဇာနော၊ ပဉ္စရာဇသုတ်၎င်း။ ဒေါဏပါကကုရေန စ ဒေါဏပါကကုရံ၊ ဒေါဏပါကကုရသုတ်၎င်း။ သင်္ဂါပေန၊ သင်္ဂါမအမည်ဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒေ၊ ပဌမသင်္ဂါမသုတ် ဒုတိယသင်္ဂါမသုတ်တို့၎င်း။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာသုတ်၎င်း။ အပ္ပမာဒေန စ၊ အပ္ပမာဒအမည်ဖြင့်။ ဒေ၊ ပဌမအပ္ပမာဒသုတ်

ဒုတိယအပ္ပမာဒသုတ်တို့၎င်း။ (ဒုတိယအပ္ပမာဒသုတ်ကို ကလျာဏမိတ္တသုတ်ဟု အမည် တပ်ထား၏။) အပုတ္တကေန၊ အပုတ္တကအမည်ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒွေ၊ ပဌမ အပုတ္တကသုတ် ဒုတိယ အပုတ္တကသုတ်တို့၎င်းတည်း။ ထေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ် ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃-ဇာတိယဝဂ်

၁-ပုဂ္ဂလသုတ်

၁၃၂။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ စသည် ပေးမြို့) ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသီနံ ခေါ၊ သော။ ဘောနံ ပသေနဓိကောသလံ ကိ၊ ဘဂဝါ၊ သည်—“မဟာရာဇ၊ ကြီး။ စတ္တာရာ၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသိ၊ ဌံ။ သန္ဓေ သံဝိဇ္ဇမာနော၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ကတမေ စတ္တာရာ၊ အဘယ်လေးယောက်တို့နည်း။ တမော၊ အမှိုက်နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ တမပရာယနော၊ အမှိုက်လျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၎င်း။ တမော၊ အမှိုက်နှင့် ယှဉ်သည် ဖြစ်၍။ ဇောတိပရာယနော၊ အလင်းလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၎င်း။ ဇောတိ၊ အလင်းနှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ တမပရာယနော၊ အမှိုက်လျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၎င်း။ ဇောတိ၊ အလင်းနှင့်ယှဉ်သည် ဖြစ်၍။ ဇောတိပရာယနော၊ အလင်းလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၎င်းတည်း။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထော၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တမော၊ အမှိုက်နှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ တမပရာယနော၊ အမှိုက်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣမေ ဤလောက၌။ ကေစော၊ အချို့ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိစေ ကုလေ နိဝံသောအမျိုး၌။ ဒလိဓော၊ ဆင်းရဲသော။ အပ္ပန္နပါနဘောဇနေ၊ အစာရေစာငတ်ပြတ်ရှားပါးသော။ ကသိရဝုတ္တိကော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် အသက်မွေးမှုရှိသော။ စတ္တာလကုလေ ဝါ၊ ဒွန်းစတ္တာအမျိုး၌၎င်း။ ဝေနကုလေ ဝါ၊ နိုးသမားအမျိုး၌၎င်း။ နေသာဒကုလေ ဝါ၊ မုဆိုး ထင်အမျိုး၌၎င်း။ ရထကာရကုလေ ဝါ၊ သားရေနယ်သမားအမျိုး၌၎င်း။ ပုက္ကသကုလေ ဝါ၊ ပန်းမှိုက်သူအမျိုး၌၎င်း။ ပစ္စာဇာတော၊ ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း ယတ္ထ၊ အကြင် အမျိုး၌။ ကသိရေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်။ ဇာသစ္စာဒေါ၊ အစားအဝတ်ကို။ လဗ္ဗတိ၊ ချအပ်၏။ တတ္ထ၊ ဌံ။ ပစ္စာဇာတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သော စ၊ ထိုသူသည်လည်း။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏော၊ အဆင်းမလှသည်။ ဒုဗ္ဗသိကော၊ အမြင်ဆိုးသည်။ ဩကောဋိမကော၊ ဂုတ်တိုပုက္ကသည်။ ဗဂ္ဂါဗာဓော၊ အနာများသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ကာဏော ဝါ၊ ကမ်းသည်၎င်း။ ကုတိ ဝါ၊ လက်ကောက်သည်၎င်း။ ခဗ္ဗော ဝါ၊ ခြေခွင်သည်၎င်း။ ပက္ခဟတော ဝါ၊ အောက်ပိုင်းသေသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အနုဿ၊ ထမင်းကို၎င်း။ ပါနဿ၊ အဖျော်ကို၎င်း။ ဝတ္ထဿ၊ အဝတ်ပုဆိုးကို၎င်း။ ယာနဿ၊ ယာဉ်ကို၎င်း။ မာလာကန္ဓဝိလေပနဿ၊ ပန်း နံ့ သာ နံ့ သာပျောင်းကို၎င်း။ သေယျာဝသထပဓိပေယျဿ၊ အိပ်ရာ နေရာ ဆီပီး ညှိထွန်း ဖွယ် ဆီ စသည်ကို၎င်း။ လာဘိ၊ ရလေ့ ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထို ဆင်းရဲသောသူသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ကို။ စရတိ၊ ၎င်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ကို။ စရတိ၊ ၎င်း။ မနဿ၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ကို။ စရိတံ၊ ဌံ။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ကို။ စရိတံ၊ ဌံ။ မနဿ၊ ဖြင့်။ ဒုစ္စရိတံ၊ ကို။

စရိတော၊ ခြုံ။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ မဂဏာ၊ စုတိမှ။ ပရံ၊ အထက်
၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။
ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်း၍ ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ရဲသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ အန္ဓကာရာ ဝါ၊ အမိုက်တိုက်မှ
လည်း။ အန္ဓကာရံ၊ အမိုက်တိုက်သို့။ ဂစ္ဆေယျ ယထာ၊ သွားရာသက်သို့။ တမာ ဝါ၊ အမိုက်
မှလည်း။ တမံ၊ အမိုက်သို့။ ဂစ္ဆေယျ ယထာ၊ သို့။ လောဟိတမလာ ဝါ၊ သွေးအညစ်အကြေးမှ
လည်း။ လောဟိတမလံ၊ သွေးအညစ်အကြေးသို့။ ဂစ္ဆေယျ ယထာ၊ သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
တထူပမံ၊ ထိုလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်
မူ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တမော၊ အမိုက်နှင့် ယှဉ်သည်
ဖြစ်၍။ တမပရာယနော၊ အမိုက်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ တမော၊ အမိုက်နှင့်ယှဉ်သည်
ဖြစ်၍။ ဇောတိပရာယနော၊ အလင်းလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။
မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ နိစေ ကုလေ၊ ၌။ပ။ သော၊
သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရတိ၊
၏။ မနသာ၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဆင်းရဲသောသူသည်။ ကာယေန၊
ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရိတော၊ ခြုံ။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ ကို။ စရိတော၊ ခြုံ။ မနသာ၊ ဖြင့်။
သုစရိတံ၊ ကို။ စရိတော၊ ခြုံ။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မဂဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊
ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ပထဝီဟာ ဝါ၊ မြေမှလည်း။
ပလ္လင်္ဂံ၊ ပလ္လင်သို့။ အာရောဟေယျယထာ၊ တက်ရာသက်သို့။ ပလ္လင်္ဂံ ဝါ၊ ပလ္လင်မှလည်း။
အဿပိဋ္ဌိံ၊ မြင်းကျောက်ကုန်းသို့။ အာရောဟေယျယထာ၊ သို့။ အဿပိဋ္ဌိယာ ဝါ၊ မြင်းကျောက်
ကုန်းမှလည်း။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓံ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းသို့။ အာရောဟေယျယထာ၊ သို့။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ ဝါ၊
ဆင်ကျောက်ကုန်းမှလည်း။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့။ အာရောဟေယျယထာ၊ သို့။ မဟာရာဇ၊
ကြီး။ တထူပမံ၊ ထိုယောကျ်ားလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊
ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊
သည်။ တမော၊ ၌။ ဇောတိပရာယနော၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဇောတိ၊ အလင်းနှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။
တမပရာယနော၊ အမိုက်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥဇ္ဇေကုလေ၊ မြင့်သောအမျိုး၌။ အဇော၊ ကြွယ်ဝ
သော။ မဟာဗုဒ္ဓေ၊ များသောဥစ္စာရှိသော။ မဟာဘောဂေ၊ များသော အသုံးအဆောင်ရှိသော။
ပဟူတဇာတဗ္ဗပရဇတေ၊ များသောရွှေငွေရှိသော။ ပဟူတဝိတ္တုပကရဏေ၊ များသောနှစ်သက်
ဖွယ် အဆောက်အဦ ရှိသော။ ပဟူတနေဇညေ၊ များသော ဥစ္စာစပါးရှိသော။ ခတ္တိယ
မဟာသာလကုလေ ဝါ၊ မင်းသူကြွယ်အမျိုး၌၎င်း။ ပြာဟူတမဟာသာလကုလေ ဝါ၊ ပုဏ္ဏား
သူကြွယ် အမျိုး၌၎င်း။ ဂဟပတိမဟာသာလကုလေ ဝါ၊ သူဌေးသူကြွယ်အမျိုး၌၎င်း။ ပစ္စာ-
ဇာတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော စ၊ ထိုသူသည်လည်း။ အဘိဓူပေါ၊ အလွန်အဆင်းလှသည်။

ဒဿနိယော၊ ဝုတ္တုညိဘွယ်ကောင်းသည်။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်။ ပရမာယ၊ မြတ်သော။ ဝတ္ထုပေါက္ခရတာယ၊ ကိုယ်အဆင်းကောင်းခြင်းနှင့်။ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အန္တဿ၊ ကိုင်း။ ပါနဿ၊ ကိုင်း။ ဝတ္ထဿ၊ ကိုင်း။ ယာနဿ၊ ကိုင်း။ မာလာကန္တဝိလေပနဿ၊ ကိုင်း။ သေယျာဝသထပဒီယေယျဿ၊ ကိုင်း။ လာဘိရလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သော၊ သည်။ ဟေ၊ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ပါသာဒါ ဝါ၊ ပြာသာဒ်မှလည်း။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းသို့။ ဩရောဟေယျယထာ၊ သက်ဆင်းသက်သို့။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ ဝါ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှလည်း။ အဿပိဋ္ဌိံ၊ မြင်းကျောက်ကုန်းသို့။ ဩရောဟေယျယထာ၊ သို့။ အဿပိဋ္ဌိယာ ဝါ၊ မှလည်း။ ပလ္လက္ခံ၊ သို့။ ဩရောဟေယျယထာ၊ သို့။ ပလ္လက္ခံ ဝါ၊ မှလည်း။ ပထဝီ၊ သို့။ ဩရောဟေယျယထာ၊ သို့။ ပထဝီယာ ဝါ၊ မှလည်း။ အန္တကာရံ၊ သို့။ ပဝိသေယျယထာ၊ ကဲ့သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တထူပမံ၊ ထိုယောက်ျားလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၎င်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဇောတိ၊ ရှိ။ တမပရာယနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကထဉ္စ၊ သို့လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဇောတိ၊ အလင်းနှင့်ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဇောတိပရာယနော၊ အလင်းလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဒါ န္ဓံ၊ ကေစွောသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥဇ္ဇေကုလေ၊ မြင့်သောအမျိုး၌။ ပ၊ ကာယဿ၊ ၎င်း။ ဘေဒါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ န္ဓံ။ သဂ္ဂံလောကံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ ပလ္လက္ခံ ဝါ၊ ပလ္လင်မှလည်း။ ပလ္လက္ခံ၊ သို့။ သက်မေယျယထာ၊ ပြောင်းသက်သို့။ အဿပိဋ္ဌိယာ ဝါ၊ မြင်းကျောက်ကုန်းမှလည်း။ အဿပိဋ္ဌိံ၊ မြင်းကျောက်ကုန်းသို့။ သက်မေယျယထာ၊ ပြောင်းသက်သို့။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓာ ဝါ၊ ဆင်ကျောက်ကုန်း မှလည်း။ ဟတ္ထိက္ခန္ဓံ၊ သို့။ သက်မေယျယထာ၊ ပြောင်းသက်သို့။ ပါသာဒါ ဝါ၊ ပြာသာဒ်မှလည်း။ ပါသာဒံ၊ သို့။ သက်မေယျယထာ၊ ပြောင်းသက်သို့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တထူပမံ၊ ထိုယောက်ျားလျှင် ဥပမာရှိသော။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ၎င်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဇောတိ၊ ရှိ။ ဇောတိပရာယနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကသ္မိံ၊ န္ဓံ။ ဝတ္ထာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ခေါ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ သန္ဓေ သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပ၊ သတ္တာ၊ သည်—

ရာဇ၊ မင်းကြီး။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒလိဋ္ဌေါ၊ ဆင်းရဲသည်။ အဿဋ္ဌေါ၊ သဒ္ဓါတရား မရှိသည်။ မစ္စရိ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိသည်။ ကဓရိယော၊ နှမြောစေးနဲ့သည်။ ပါပသက်ပေါ၊ ယုတ်မာသောအကြံရှိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူရှိသည်။ အနာဒရော ရှိသေခြင်း မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

သမဏေ ဝါပိ၊ ရဟန်းတို့ကိုင်း။ ပြာဟုဏေ ဝါပိ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကိုင်း။ အညော၊ တပါး ကုန်သော။ ဝနိဗ္ဗကေ ဝါပိ၊ ပုဏ္ဏားထောင်းယာဇကတို့ကိုင်း။ အက္ခောသတိ၊ ဆီရေးတတ် ၎င်း။ ပရိဘာသတိ၊ ရေရွတ်ထုတ်၏။ နတ္ထိကော၊ ကံ ကံ၏အကျိုးမရှိဟု အယူရှိသည်။ ရောသကော၊ ချုတ်ချယ်ထုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

ဘောဇနံ၊ အစာကို။ ယာစမာနာနံ၊ တောင်းကုန်သော သူတို့အား။ ဒဒမာနံ၊ ပေးလှူသူကို။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်၏။ ဇနာဓိပ၊ လူအပေါင်းတို့ကို အစိုးရသော။ ဝုဇ၊ မင်းကြီး။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ မိယမာနော၊ သေသည်ရှိသော်။ ဧောရံ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ နိရယံ၊ ရဲသို့။ ဥပေတိ ဧောက်၏။ တမော၊ အမိုက်နှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ တမပဏယနော၊ အမိုက်လျှင်လည်း လျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် မည်၏။

ဝုဇ၊ မင်းမြတ်။ နဇော၊ လူဟုဆိုအပ်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဒလိဒ္ဓေါ၊ ဆင်းရဲသည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်။ အမစ္စရိ၊ ဝန်တိုခြင်း မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဒါတိ၊ ပေးလှူတတ်၏။ သေဋ္ဌသကံပေါ၊ မြတ်သော အကြံရှိသည်။ အဗျဂ္ဂမနသော၊ အထူးထူးအပြားပြား အာရုံမရှိသော စိတ်ရှိသည်။ ဝါ-တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမဏေ ဝါပိ၊ ရဟန်းတို့ကို၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေ ဝါပိ၊ ပုတ္တားတို့ကို၎င်း။ အညော၊ တပါးကုန်သော။ ဝနိဗ္ဗဏေ ဝါပိ၊ တို့ကို၎င်း။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အဘိဝါဒေတိ၊ ရိုသေစွာပြောဆို၏။ သမစရိယာယ၊ အညီအမျှကျင့်ခြင်းဖြင့်။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။

ဘောဇနံ၊ အစာကို။ ယာစမာနာနံ၊ တောင်းကုန်သော သူတို့အား။ ဒဒမာနံ၊ ပေးလှူသူကို။ န ဝါရေတိ၊ မမြစ်။ ဇနာဓိပ၊ လူတို့ကိုအစိုးရသော။ ဝုဇ၊ မင်းကြီး။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ မိယမာနော၊ သေသည်ရှိသော်။ ဌာနံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော။ တိဝိဝံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပေတိ၊ ဧောက်၏။ တမော၊ ၍။ ဧေတိပဏယနော၊ အလင်းလျှင်လည်း လျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ဣတိ၊ ၏။ ပ။ သတ္တာ၊ သည်—

“ဝုဇ၊ ကြီး။ ပုရိသော၊ သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အဇော၊ ကြွယ်ဝသည်။ အာဃဒ္ဓေါ၊ သည်။ မစ္စရိ၊ သည်။ ကစရိယော၊ သည်။ ပါပသကံပေါ၊ သည်။ ပိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ အနာဒဇော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမဏေ ဝါပိ၊ တို့ကို၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေ ဝါပိ၊ တို့ကို၎င်း။ အညော၊ ကုန်သော။ ဝနိဗ္ဗဏေ ဝါပိ၊ တို့ကို၎င်း။ အက္ခောသတိ၊ ၏။ ပရိဘာသတိ၊ ၏။ နတ္ထိကော၊ သည်။ ဧဝသကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘောဇနံ၊ ကို။ ယာစမာနာနံ၊ တို့အား။ ဒဒမာနံ၊ ကို။ နိဝါရေတိ၊ ၏။ ဇနာဓိပ၊ သော။ ဝုဇ၊ ကြီး။ တာဒိသော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ မိယမာနော၊ သော်။ ဧောရံ၊ သော။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပေတိ၊ ၏။ ဧေတိ၊ အလင်းနှင့်ယှဉ်၍။ တမပဏယနော၊ အမိုက်လျှင်လည်း လျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။

ဝုဇ၊ မင်းမြတ်။ နဇော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အဇော၊ ကြွယ်ဝသည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသည်။ အမစ္စရိ၊ ဝန်တိုခြင်း မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဒါတိ၊ ပေးတတ်၏။ သေဋ္ဌသကံပေါ၊ ရှိသည်။ အဗျဂ္ဂမနသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမဏေ ဝါပိ၊ တို့ကို၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေ ဝါပိ၊ တို့ကို၎င်း။ အညော၊ ကုန်သော။ ဝနိဗ္ဗဏေ ဝါပိ၊ တို့ကို၎င်း။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ အဘိဝါဒေတိ၊ ၏။ သမစရိယာယ၊ ဖြင့်။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။

ဘောဇနံ၊ ကိံ။ ယာစမာနာနံ၊ တို့အား။ ဒဒမာနံ၊ ကိံ။ န ဝါရေတိ၊ မမြစ်။ ဇနာဓိပ၊
 သော။ ဘုဇ၊ ကြီး။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ မိယမာနော၊
 သေသည်ရှိသော်။ ဌာနံ၊ သော။ တံဒိဝံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပေတိ၊ ရောက်၏။ ဇောတိ ဌံ။
 ဇောတိပရာယနောတိ၊ အလင်းလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏” ဟူသော။
 တေ၊ ကိံ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၂-အယျိကာသုတ်

၁၃၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ ဗုဇာနံ ပထမဒိံ ကော-
 သလံ၊ ကိံ။ သဂဝါ၊ သည်။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ နေ့လည်၌။ တံ၊ သင်သည်။ ကုတော၊
 အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂစ္ဆသိ နုတိ၊ လာသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကိံ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုဇ။
 ဇိက္ကာ၊ အိုမင်းသော။ ဝုဇာ၊ အရွယ်အားဖြင့် ကြီးသော။ မဟလ္လိကာ၊ ဇာတ်အားဖြင့် ကြီးရင့်
 သော။ အဗ္ဗဂတာ၊ မင်းနှစ်ဆက် သုံးဆက်ကို လွန်သော။ ယောအနုပ္ပတ္တာ၊ ပစ္စိမအရွယ်သို့
 ရောက်သော။ ဇာတိယာ၊ မွေးဖွားသည်မှ။ ဝိသဝဿသတိကာ၊ အသက် တရာနှစ်ဆယ်ရှိသော။
 မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ အယျိကာ၊ (မယ်တော်အရာထားသော) အဖွားသည်။ ကာလကတာ၊ သေခဲ့၏။
 ဘန္တေ၊ ဘုဇ။ မေ၊ ကျွန်ုပ်၏။ အယျိကာ ခေါ ပန၊ အဖွားသည်။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်သည်။ မနာပါ၊
 စိတ်ကိုပွားစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုဇ။ အဟံ၊ သည်။ “ဧ၊ ၏။ အယျိကာ၊
 သည်။ မာ ကာလမကာသိတိ၊ မသေပါစေလင့်” ဟူ၍။ ဟတ္ထိရတနေန၊ အဘိုးတသိန်းထိုက်သော
 တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဆင်ရတနာဖြင့်။ စေပိ လဘေယျံ၊ အကယ်၍ရနိုင်အံ့။ (ဝေံ၊
 ဤသို့ ပေး၍ရသည်ရှိသော်။) အဟံ၊ သည်။ “မေ၊ ၏။ အယျိကာ၊ သည်။ မာ ကာလမကာသိတိ၊
 လင့်” ဟူ၍။ ဟတ္ထိရတနမ္ပိ၊ ဆင်ရတနာကိုသော်လည်း။ ဒဒေယျံ၊ ပေးပါအံ့။ ပ။ အဿရထနေန၊
 အဘိုးတသိန်းထိုက်သော တန်ဆာဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော မြင်းရတနာဖြင့်။ ပ။ အဿရတနမ္ပိ၊
 လည်း။ ဒဒေယျံ၊ အံ့။ ပ။ ဂါမဝရေန၊ အခွန်တသိန်းထွက်သော ရွာမြတ်ဖြင့်။ ပ။ ဂါမဝရမ္ပိ၊ အခွန်
 တသိန်းထွက်သော ရွာမြတ်ကိုလည်း။ ဒဒေယျံ၊ အံ့။ ပ။ ဇနပဒေန၊ အခွန်တသိန်းထွက်သော ဇနပုဇ်
 ဖြင့်။ ပ။ ဇနပဒမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဒဒေယျံ၊ ပေးပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ မရဏဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘောတရား ရှိကုန်၏။
 မရဏပရိယောသာနာ၊ သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိကုန်၏။ မရဏံ၊ ကို။ အနတိတာ၊ မလွန်နိုင်
 ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုဇ။ အစ္စရိယံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ။ ဘန္တေ၊ ဘုဇ။ အပ္ပူထံ၊
 မမြစ်ဘူးမြဲ ပြစ်ပေစွ။ ဘန္တေ၊ ဘုဇ။ “သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သင့်။ ပ။ မရဏံ၊ ကို။
 အနတိတာတိ၊ မလွန်နိုင်ကုန်” ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ သဂဝတာ၊ သည်။ ယာဝ၊
 အလွန်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။

☰

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ဤတရားစကားသည်။ ဝေံ၊ သင်ချီးမွမ်းတိုင်း ဟုတ်၏။ မဟာရာဇ၊
 ကြီး။ တေ၊ သည်။ ဝေံ၊ သင်ချီးမွမ်းတိုင်း ဟုတ်၏။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။
 မရဏဓမ္မော၊ ကုန်၏။ မရဏပရိယောသာနာ၊ ကုန်၏။ မရဏံ၊ ကို။ အနတိတာ၊ ကုန်။ မဟာရာဇ၊
 ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ယာနိကာနိစိ၊ အပျတ်မရှိကုန်သော။ အာမကာနိ စေဝ၊ မပုတ်
 သေး၍ စိမ်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပက္ကာနိစ၊ ပုတ်ပြီး ကျက်ပြီးလည်း ဖြစ်တုန်သော။
 ကုပ္ပကာရဘာဇနာနိ၊ အိုးထိန်းသည်၏ အိုးတို့သည်။ (သန္တံ၊ ကုန်၏။) သပ္ပာနိ၊ ကုန်သော။ တာနိ၊
 ထိုအိုးတို့သည်။ ဘေဒနဓမ္မောနိ၊ ကွဲခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဘေဒနပရိယောသာနာနိ၊ ကွဲခြင်းလျှင်

အဆုံးရှိကုန်၏။ ဘေဒနံ၊ ကဲ့ခြင်းကို။ အနတိတာနိ၊ မလွန်နိုင်ကုန်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ မေဝ ခေါ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပ။ သတ္တာ၊ သည်—

“သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ မရိဿန္တိ၊ သေကုန်လတ္တံ့။ ဟိ၊ ထိုစကား မှန်၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ မရဏန္တိ၊ သေခြင်းလျှင် အဆုံးရှိ၏။ ပုညပါပဝလ္လပဂါ၊ ကောင်းကျိုး မကောင်းကျိုးသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယထာကမ္ပံ၊ မိမိတို့ကံ အလျောက်။ ဂမိဿန္တိ၊ သွားရကုန်လတ္တံ့။ ပါပကမ္ပန္တာ၊ မကောင်းမှု ရှိသောသူတို့သည်။ နိရယံ၊ ရဲသို့။ ဂမိဿန္တိ၊ သွားရကုန်လတ္တံ့။ ပုညကမ္ပာ စ၊ ကောင်းမှုရှိသောသူတို့ သည်ကား။ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုပြုသူတို့၏ လားရာဘုံသို့။ ဂမိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။”

(ထဗ္ဗာ ဂါတာသည် စာပိုဒ် ၁၁၅-၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ဟောန္တိတိ၊ ကုန်၏”ဟူသော။ ဇေတံ၊ ကို။ အဝေါဇ၊ ပြီ။

၃-ထောကသုတ်

၁၃၄။ (၁၁၃-စာပိုဒ်၌ရေးခဲ့ပြီ။ ပုရိသဿ ဟောသည်နှင့် လောကဿဟု ဟောသည်သာ ထူး၏။)

၄-ဣဿတ္တသုတ်

၁၃၅။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ ထည်း။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္ဒော ခေါ၊ သော။ ရုဇာပသေနဒိကော- သလော၊ သည်း။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ “သန္တေ၊ ဘုရား။ ကတ္တနုခေါ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတဗ္ဗန္တိ၊ ပေးလှူအပ်သနည်း” ဟူသော။ ဇေတံ၊ ကို။ အဝေါဇ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယတ္ထ ခေါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပသီဒတိ၊ ကြည်ညို၏။ (ထတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဝါ-အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သန္တေ၊ ဘုရား။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကတ္ထဒါနံဒါတဗ္ဗန္တိ၊ ဒါတဗ္ဗံ ဟူသော။ ဇေတံ၊ ဤသင်မေးအပ်သော ပြဿနာသည်။ အညံ ခေါ၊ ထပါးထခြားသာတည်း။ ကတ္ထ ဒိန္နံ မဟပ္ပလန္တိ၊ မဟပ္ပလံ ဟူသော။ ဇေတံ၊ ဤသင်မေး အပ်သော ပြဿနာသည်။ အညံ ပန၊ ထပါးထခြားသာတည်း။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သီလဝတော ခေါ၊ သီလရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီး၏။ ဒုဿီလေ၊ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဝါ-အား။ တထာ၊ ထို အထူး။ (ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ အကျိုးကြီးသည်။) နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ထေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မှ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တွေ၊ ဤပြဿနာကိုဖြေရာ၌။ တညေဝ၊ သင်မင်းကြီး ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္စိဿာမိ၊ တဖန်မေးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ သင်မင်းကြီး အား။ ဓမ္မေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကရေ- ယျာသိ၊ ဖြေကြားလေလော့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ထိုငါဘုရားမိန့်မည့်စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့မှတ်ထင်သနည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣဓ၊ ၌။ တေ၊ ၏။ သက်၊ မေး။ စစ်သည်တို့လ်ပါ အပေါင်းသည်။ သပုပဗျူဋ္ဌောပေါင်းရုံးစုဝေးသည်ဖြစ်၍။ ယဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်။ ပစ္စုပဋိတံ၊ ထင် ရှားဖြစ်ပေါ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသိက္ခိတော၊ သင်အပ်သော လေးအတတ် မရှိသော။ အကတဟတ္ထော၊ ထေ့ကျင့်အပ်သော လက်အတတ်မရှိသော။ (ဝါ၊ လက်မဖြောင့်သော။)

အကတယောဂေါ၊ ပြုအပ်သော လေးအကျင့်မရှိသော။ အကတူပါသနော၊ ကပ်၍ပြုအပ်သေးသော မြားမရှိသော။ အဘိရ၊ ကြောက်တတ်သော။ အဆမ္ဘိ၊ တုန်လှုပ်တတ်သော။ ဥတြာသိ၊ ထိတ်လန့် တတ်သော။ ပလာယိ၊ ပြေးတတ်သော။ ခတ္တိယကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာဠာအံ့။ တံ ပုရိသံ၊ ထိုလာသောယောကျ်ားကို။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဘရေယျာသိ၊ မွေးလိုသလော။ ဟေ၊ သင့်အား။ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုရိသေန၊ ပြင့်။ အတ္ထော စ၊ အလိုလည်းရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တံ ပုရိသံ၊ ထိုသို့သဘော ရှိသောယောကျ်ားကို။ အဟံ၊ သည်။ န ဘရေယျံ၊ မမွေးလို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပုရိသေန၊ ပြင့်။ န စ အတ္ထော၊ အလိုလည်းမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အသိက္ခိတော၊ သင်အပ်သော လေးအတတ်မရှိသော။ ပ။ ပြာဟုဏကုမာရော၊ ပုဏ္ဏားလုလင်သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရ၏။ ပ။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အသိက္ခိတော၊ သော။ ပ။ ဝေဿကုမာရော၊ ကုန်သည်လုလင်သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ပ။ အထ၊ ထို့ပြင်။ အသိက္ခိတော၊ သင်အပ်သော လေးအတတ်မရှိသော။ ပ။ သုဒ္ဓကုမာရော၊ သူဆင်းရဲလုလင်သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဣ၊ ဤလောက၌။ ဟေ၊ သင်၏။ သင်္ဂါမော၊ သည်။ ဘမ္ပပဗျူဇော၊ သည်။ ယုဒ္ဓံ၊ စစ်ထိုးခြင်းသည်။ ပစ္စုပဋိတံ၊ သည်။ အထ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သော လေးအတတ်ရှိသော။ ကတဟတ္ထော၊ လေ့ကျင့်အပ်ပြီးသော လက်ရှိသော။ (ဝါ၊ လက်ဖြောင်သော။) ကတယောဂေါ၊ ပြုအပ်ပြီးသော လေးအကျင့်ရှိသော။ ကတူပါသနော၊ ကပ်၍ပြုအပ်ပြီးသော မြားရှိသော။ အဘိရ၊ မကြောက်တတ်သော။ အဆမ္ဘိ၊ မတုန်မလှုပ်သော။ အနုတြာသိ၊ မထိတ်လန့်တတ်သော။ အပလာယိ၊ မပြေးတတ်သော။ ခတ္တိယကုမာရော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ တံ၊ သည်။ ဘရေယျာသိ၊ မွေးလိုသလော။ ဟေ၊ အား။ တာဒိသေန၊ သော။ ပုရိသေန၊ ပြင့်။ အတ္ထော စ၊ အလိုလည်းရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဘရေယျံ၊ မွေးလို၏။ မေ၊ အား။ တာဒိသေန၊ ရှိသော။ ပုရိသေန၊ ပြင့်။ အတ္ထော စ၊ အလိုလည်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထ၊ ထို့ပြင်။ ပြာဟုဏကုမာရော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ပ။ အထ၊ ပြင်။ ဝေဿကုမာရော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ပ။ အထ၊ ပြင်။ သုသိက္ခိတော၊ သော။ ကတဟတ္ထော၊ သော။ ကတယောဂေါ၊ သော။ ကတူပါသနော၊ သော။ အဘိရ၊ သော။ အဆမ္ဘိ၊ သော။ အနုတြာသိ၊ သော။ အပလာယိ၊ သော။ သုဒ္ဓကုမာရော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ အံ့။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဘရေယျာသိ၊ လော။ ဟေ၊ အား။ တာဒိသေန၊ သော။ ပုရိသေန၊ ပြင့်။ အတ္ထော စ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တံ ပုရိသံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဘရေယျံ၊ မွေးလို၏။ မေ၊ အား။ တာဒိသေန၊ သော။ ပုရိသေန၊ ပြင့်။ အတ္ထော စ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေ မေဝ ခေါ၊ ထို့ အတူသာလျှင်။ ယသ္မာ ကသ္မာ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား သော။ ကုလာ၊ အမျိုးမှ။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ထောင်သော လူတို့ဘောင်မှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက် ရဟန်းပြုသည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ သော စ၊ ထိုသူသည်လည်း။ ပဉ္စင်ပိပုယိနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အင်္ဂါငါးပါးရှိသည်။ ပဉ္စင်သမန္နာဂတော၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအလှူသည်။ မဟပူလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတမာနိ၊

အဘယ်မည်ကုန်သော။ ပဉ္စင်္ဂါနိ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါတို့သည်။ ပဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သည်။ ကာမစ္စန္ဒော၊ ကာမစ္စန္ဒ နိဝရဏသည်။ ပဟိနော၊ (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒနိဝရဏသည်။ ပဟိနော၊ (အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်) ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓ နိဝရဏသည်။ ပဟိနံ၊ (အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်) ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဥစ္စုကုက္ကုစ္စံ၊ ဥစ္စုကုက္ကုစ္စ နိဝရဏသည်။ ပဟိနံ၊ (သကဒါဂါမိမဂ် အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်) ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ နိဝရဏသည်။ ပဟိနော၊ (သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်) ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣမာနိပဉ္စင်္ဂါနိ၊ ဤငါးပါးသော အင်္ဂါတို့သည်။ ပဟိနာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ ပဉ္စဟင်္ဂေဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အသေက္ခေန၊ အသေက္ခ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သီလက္ခန္ဓေန၊ သီလက္ခန္ဓာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အသေက္ခေန၊ အသေက္ခ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သမာဓိက္ခန္ဓေန၊ သမာဓိက္ခန္ဓာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အသေက္ခေန၊ အသေက္ခ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပညာက္ခန္ဓာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အသေက္ခေန၊ အသေက္ခ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝိပုတ္တိက္ခန္ဓေန၊ ဝိပုတ္တိက္ခန္ဓာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အသေက္ခေန၊ အသေက္ခ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝိပုတ္တိညာဏသေနက္ခန္ဓေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အမြင်ဟူသော အဘို့အစုနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣမေဟိ ပဉ္စဟင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စင်္ဂါပဟိနော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အင်္ဂါငါးပါးရှိသော။ ပဉ္စင်္ဂါသမန္နာဂတော၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသော ဝုဂ္ဂိုလ်၌။ ဒိန္နံ၊ သည်။ မဟပ္ပလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပ။ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ —

“ရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဣဏတ္ထော၊ လေးပစ်အတတ်သည်၎င်း။ ဗလဝီရိယော၊ ခွန်အား လုံ့လသည်၎င်း။ ယသ္မိံ မာဏဝေ၊ အကြင် လူလင်၌။ ဝိဇ္ဇေထာ၊ ရှိငြားအံ့။ တံ၊ ထို လူလင်ကို။ ယဒ္ဓတ္ထော၊ စစ်ထိုးလိုသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘရေ၊ မွေးလည်း မွေး ရ၏။ ဇာတိပစ္စယာ၊ အမျိုးမြတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အသုရံ၊ ရဲရင့်ခြင်း မရှိသော သူကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ န ဘရေ၊ မမွေးမြူရာ။

တထေဝ၊ ထို အတူသာလျှင်။ ယသ္မိံ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ခန္တိ စ၊ သည်းခံခြင်း ခန္တိ သည်၎င်း။ သောရဏံ၊ ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အရဟတ္တမိုလ်သည်၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) ဓမ္မာ၊ တရားနှစ်ပါးတို့သည်။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ မေဓောဝိံ၊ ပညာရှိသော။ ဟိနဇဇ္ဇမ္ပိ၊ ယုတ်သောအမျိုးရှိသော်လည်း။ အရိယဝုတ္တိံ၊ အရိယာတို့၏ အသက်မွေးခြင်းဖြင့် မွေးသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပူဇယေ၊ ပူဇော်ရ၏။

ရမ္မေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်သော။ အာဏမေ၊ သင်္ခမ်းကျောင်းတို့ကို။ ကာရယေ၊ ဆောက်လုပ်စေရ၏။ ဣတ္ထ၊ ဤသင်္ခမ်းကျောင်း၌။ ဗဟုဿတေ၊ များသော အကြားအမြင် ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဝါသယေ၊ နေထိုင်စေရ၏။ ဝိဝနေ၊ ရေမရှိ သော တော၌။ ပပဉ္စ၊ ရေ၏တည်ရာ လေးထောင်ကန် ရေအိုးစင် အစရှိသည်ကိုလည်း။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ ဝုဂ္ဂေ၊ မည်မညွတ်သော အရပ်၌။ ဝါ၊ အသွားအလာ ခက်သောအရပ် ၌။ သင်္ဂမနာနိ စ၊ တံတားကြံလမ်းတို့ကိုလည်း။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။

ဥဒုဘူတေသု၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ကျင့်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဝိပွသန္နေန၊ ကြည်ညိုစွာသော။ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုဉ္စ၊ ဆွမ်းကို၎င်း။ ပါနဉ္စ၊ အချော်ကို၎င်း။ ခါဒနိယဉ္စ၊ ခဲဘွယ်ကို၎င်း။ ဝတ္တသေနာသနာနိ စ၊ အဝတ်သင်္ကန်း ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် စသော အိပ်ရာ နေရာတို့ကို၎င်း။ ဒဗေယျ၊ လှူရ၏။

ထနယံ၊ ချွန်းလျက်။ ဝသုန္ဓရံ၊ မြေအပြင်သို့။ အဘိဝဿံ၊ ရွာသွန်းသော။ ဝိဇ္ဇမာလီ၊ လျှပ်စစ်နှယ်ပန်းပြက်သန်းသော။ သတက္ကကု၊ အရာမကသော တိမ်တုန်ရှိသော။ မေဗော၊ မိုးသည်။ ထလဉ္စ၊ ကြည်းကို၎င်း။ နိန္ဒဉ္စ၊ နိမ့်ရာချိုင့်ကို၎င်း။ ပူဇေတိယထာ၊ ပြည့်စေသကဲ့သို့။

တထေဝ၊ ထို အတူသာလျှင်။ သဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗါတရားရှိသော။ သုတဝါ၊ အကြားအပြင်ရှိသော။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ အဘိသင်္ဃာ၊ ကောင်းစွာ ပြုပြင်စီရင်၍။ ဘုဒ္ဓပါနေန၊ ထမင်းအဖျော်ဖြင့်။ ဝနိဗ္ဗကေ၊ ပုဉ်းတောင်းယာစကာတို့ကို။ တပွယတိ၊ နှစ်သိမ့် ရောင်ရဲစေ၏။

အာမောဒမာနော၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ ပကိရေတိ၊ မြန်ကြဲသကဲ့သို့ လှူ၏။ ဒေထ ဒေထ၊ လှူကြကုန် လှူကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ပဝဿတော၊ ပြင်းထန်စွာရွာသွန်းပသော။ ဒေဝဿ၊ မိုး၏။ ဂဇ္ဇိတံ ဣဝ၊ ချွန်းသကဲ့သို့။ တံဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုခြင်းသည်လျှင်။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဂဇ္ဇိတံ၊ ချွန်းသံကြုံးဝါးသံမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိပုလာ၊ ပြန်ပြောသော။ သာ ပုညဓာရာ၊ ထိုကောင်းမှုတည်းဟူသော ရေအယဉ်သည်။ ဒါတာရံ၊ လှူသောသူကို။ အဘိဝဿတိတိ၊ ပြင်းစွာရွာသွန်း၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီး။

၅-ပဗ္ဗတူပမသုတ်

၁၃၆။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ ရာဇာနံ ပဿနဒိ^၁ ကောသလံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယန္တ၊ ယခု။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ နေမှန်းတည့်ချိန်၌။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ တံ၊ သည်။ အာဂစ္ဆသိန္နတိ၊ နည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဓတ္ထိယာနံ၊ ခြင်္ဂေကို အစိုးရကုန်သော။ မုဒ္ဓါငသိတ္တာနံ၊ ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းလောင်းအပ်ပြီးကုန်သော။ ဣဿရိယမဒမတ္တာနံ၊ အစိုးရခြင်းတည်းဟူသောမာန်ဖြင့် ယစ်ကုန်သော။ ကာမဂေပရိယုဋိတာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ တပ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်ကပ်အပ်ကုန်သော။ ဇနပဒတ္တာဝရိယပုတ္တာနံ၊ ဇနဝိ၌ မြဲမြံစွာ တည်သောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ပထဝိမဏ္ဍလံ၊ မြေပြင်အဝန်းကို။ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်၍။ အဗ္ဗာဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ ရဿံ၊ မင်းထို၏။ ယာနိ တာနိ ရာဇကရဏီယာနိ၊ အကြင်မင်း၏ ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့သည်။

၁။ ဂုဏဿ စ ဝလဿ စ ဝတ္တေန ဂိတ္တနေန ပသံသာယ ယာဝိတော ဝကန္တိ အာဒေန္တိ ဂဏန္တိတိ ဝဏိဗ္ဗကာ၊ ဝတ္တံ၌ ဣတလံ၊ ချေ၊ ဣ၊ ခိတ္တံ ပြု၊ ခြေ၊ ဣလာ-ဝဏိဗ္ဗကာ၊ ကုက ဝက အာခါနေ-သဗ္ဗနိတိ-ဓာတုမာလာ ဝက=အာခါနတ္ထံ။ ထနည်း။ ဝန-ဓာတ် တူပဗ္ဗည်း၊ ဣဗ္ဗလာ၊ ကုဏဂိတ္တနေန ဝနတိယာဇထိတိ ဝနိဗ္ဗကော၊ ဝန=ယာဇနတ္ထံ။ အဘိဓာန် နိဿယသစ် ၇၄၀-ဂါထာ၌ အကျယ်၌။

ဘဝန္တိ၊ ဝိကုန်၏။ တေသု၊ ထိုကိစ္စတို့၌။ အဟံ၊ သည်။ တေဂဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥပယုက္ကံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းသို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ၊ မညသိ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ သဒ္ဓါယိကော၊ ယုံကြည်ထိုက်သော ။ ပစ္စယိကော၊ ယုံကြည်ထိုက်သော^၂။ ပုရိသော၊ မင်းချင်းယောက်ျားသည်။ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရွှေမျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုလာသောယောက်ျားသည်။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယဂ္ဂေ၊ ထိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယျာသိ၊ သိတော်မူလော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပုရတ္ထိမာယ-ဒိသာယ၊ မှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရွှေမျက်နှာအရပ်၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ အပ္ပသမံ၊ ကောင်းကင် (တိမ်)နှင့်တူသော။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ခဲ့၏။ (သော ပဗ္ဗတော၊ ထိုတောင်သည်။) သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ပါဏေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ နိပ္ပေါထေန္တော၊ မုံ့မုံ့ညက်ညက်ကြိတ်လျက်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဟောရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ၏။ ယံ ကရတိယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ ကရေဟိတိ၊ ပြုတော်မူလော့” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ မင်းချင်းယောက်ျားသည်။ ပစ္စိမာယ ဒိသာယ၊ အနောက်မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ပ။ အထ၊ မှ။ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဣတ္ထရာယ ဒိသာယ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ပ။ အထ၊ မှ။ သဒ္ဓါယိကော၊ သော။ ပစ္စယိကော၊ သော။ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ တောင်မျက်နှာအရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ သို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယဂ္ဂေ၊ ၏။ ဇာနေယျာသိ၊ လော့။ အဟံ၊ သည်။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ မှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်မျက်နှာအရပ်၌။ မဟန္တံ၊ သော။ အပ္ပသမံ၊ သော။ ပဗ္ဗတံ၊ ကို။ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ခဲ့၏။ (သော ပဗ္ဗတော၊ သည်။) သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ပါဏေ၊ တို့ကို။ နိပ္ပေါထေန္တော၊ လျက်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ၏။ ယံ ကရတိယံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ ကရေဟိတိ၊ ပြုတော်မူလော့” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သင့်အား။ ဝေဂ္ဂပေ၊ သော။ ဒါရုဏေ၊ ကြမ်းတမ်းသော။ မနုဿက္ခယေ၊ လူတို့ကုန်ခန်းသော။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ မဟဗ္ဘယေ၊ ဘေးသည်။ သမုပ္ပန္နော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဒုလ္လဘော၊ ရစ်သော။ မနုဿတ္ထေ၊ လူ၏အဖြစ်၌။ အထ၊ ထိုဘေး၏။ ကရတိယံ၊ ကာကွယ်ခြင်းကို ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရာ။ မေ၊ အား။ ဝေဂ္ဂပေ၊ သော။ ဒါရုဏေ၊ သော။ မနုဿက္ခယေ၊ သော။ မဟတိ၊ သော။ မဟဗ္ဘယေ၊ သည်။ သမုပ္ပန္နော၊ လတ်သော်။ ဒုလ္လဘော၊ သော။ မနုဿတ္ထေ၊ ၌။

၁။ သဒ္ဓါယိကောသိသဒ္ဓါယိကော၊ (သံ-ဝ+က) သဒ္ဓါယ အရဟတိတိ သဒ္ဓါယိကော(သဒ္ဓါယ+ ကိက) ကိက-သတ္တလည်းကြံ။ “ယုံကြည်ထိုက်သော” ဟု ပေး။ သဒ္ဓါယိကောတိ သဒ္ဓါယိကော၊ ၌။ သဒ္ဓါယိကောတိ သဒ္ဓါယ အဟိတဗျော၊ သဒ္ဓေယျောတိ အတ္ထော၊ ၌။
၂။ ပထိဝိတဗျော သဒ္ဓါယိကောတိ ပစ္စယော။ ပထိပုဗ္ဗ ဣတိ။ အပစ္စည်း။ ပစ္စယောဝ ပစ္စယိကော။ ကိက သတ္ထ။ “ပထိယဓေ သဒ္ဓါယိကောတိ ပစ္စယော၊ ပစ္စယာယ အရဟတိတိ ပစ္စယိကော ဟု” ဧသံ လည်းပြ။ “ယုံကြည်ထိုက်သောဟုပင် ပေး။ ပစ္စယိကောတိ တဿေ ဝေဝေနံ၊ ယထ ဝေနံ ပစ္စိယာယသိတိ အတ္ထော၊ ၌။ ပစ္စယိကောတိ ပစ္စိယာယိတဗျော၊ ၌။

ဓမ္မစရိယာယ၊ တရားကိုကျင့်ခြင်းမှ။ အညတြ၊ ကြည်ကင်း၍။ သမစရိယာယ၊ အညီအမျှကျင့်ခြင်းမှ။ အညတြ၊ ၍။ ကုသလကိရိယာယ၊ ကုသိုလ်ကိုပြုခြင်းမှ။ အညတြ၊ ၍။ ပုညကိရိယာယ၊ ပုညကိရိယာဝတ္ထုမှ။ အညတြ၊ ၍။ အဿ၊ ထိုဘေး၏။ ကရဏီယံ၊ ကာကွယ်ခြင်းကိုပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကိံ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ အား။ အာရောဓေမိ ခေါ၊ ပြောကြားအံ့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ အား။ ပဋိဝေဒေမိ ခေါ၊ သိစေအံ့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ သင့်ကို။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏတရားသည်။ အဝိဝတ္တတိခေါ၊ လွမ်းမိုးသည်သာလျှင်တည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ အား။ ဇရာမရဏေ၊ ဇရာမရဏတရားသည်။ အဝိဝတ္တမာနေ၊ လွမ်းမိုးသည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုဇရာမရဏတရား၏။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇရာမရဏေ၊ ဇရာမရဏတရားသည်။ အဝိဝတ္တမာနေ စ၊ လွမ်းမိုးသည်ရှိသော်ကား။ ဓမ္မစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၍။ သမစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၍။ ကုသလကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၍။ ပုညကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ၍။ အဿ၊ ထိုဇရာမရဏ၏။ ကရဏီယံ၊ ကာကွယ်ခြင်းကို ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကိံ၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ခတ္တိယာနံ၊ ကုန်သော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တာနံ၊ ကုန်ပြီးသော။ ဣဿရိယမဒမတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ကာမဂေပရိယုဋ္ဌိတာနံ၊ အပ်ကုန်သော။ နေပဒတ္တာဝရိယပုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ မဟန္တံ၊ သော။ ပထဝိမဏ္ဍလံ၊ ကို။ အဘိဝိဇီယ၊ ၍။ အဗျာဝသန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ရဿံ၊ မင်းတို့၏။ ယာနိ တာနိ ဟတ္ထိယုဒ္ဓါနိ၊ အကြင်ဆင်တို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဟတ္ထိယုဒ္ဓါနံ၊ ဆင်တို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းရှိကုန်သော။ တေသမ္ပိ၊ ထိုမင်းတို့အားလည်း။ ဇရာမရဏေ၊ သည်။ အဝိဝတ္တမာနေ၊ သော်။ ဂတိ၊ အားထားရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသယော၊ ထောက်တည်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ခတ္တိယာနံ၊ ကုန်သော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တာနံ၊ ကုန်ပြီးသော။ မ။ အဗျာဝသန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ရဿံ၊ တို့၏။ ယာနိတာနိ အဿယုဒ္ဓါနိ၊ အကြင်မြင်းတို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ယာနိတာနိ ရဏယုဒ္ဓါနိ၊ အကြင်ရထားတို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ယာနိတာနိ ပတ္ထိယုဒ္ဓါနိ၊ အကြင်ခြေသည်တို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပတ္ထိယုဒ္ဓါနံ၊ ခြေသည်တို့ဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းရှိကုန်သော။ တေသမ္ပိ၊ ထိုမင်းတို့အားလည်း။ ဇရာမရဏေ၊ သည်။ အဝိဝတ္တမာနေ၊ သော်။ ဂတိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသယော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣမသ္မိံ ရာဇကုလေ၊ ဤမင်းမျိုး၌။ မန္တိနော၊ အပိုင်ပင်ခံ ဖြစ်ကုန်သော။ မဟာမတ္တာ၊ အမတ်ကြီးတို့သည်။ သန္တိ ခေါ၊ ပန၊ ရှိကုန်၏။ ယေ၊ အကြင် အမတ်ကြီးတို့သည်။ အာဂတေ၊ လာကုန်သော။ ပစ္စတ္တိကေ၊ ရန်သူတို့ကို။ မန္တေဟိ၊ အတိုင်အပင်တို့ဖြင့်။ ဘေဒယိတံ၊ ကွဲပြားစိမ့်သောငှါ။ ပဟောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မန္တယုဒ္ဓါနံ၊ အတိုင်အပင်ဖြင့် စစ်ထိုးကုန်သော။ တေသမ္ပိ၊ ထိုမင်း၏ အမတ်ကြီးတို့အားလည်း။ ဇရာမရဏေ၊ သည်။ အဝိဝတ္တမာနေ၊ သော်။ ဂတိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသယော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣမသ္မိံ ရာဇကုလေ၊ ၍။ ဘူမိဂတဉ္စေ၊ (ကြီးစွာသော မြေအိုးဖြင့် ပြည့်စေလျက်) မြေ၌မြုပ်ထားသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝေဟာသ္မာ၊ (သားရေအိတ်တို့ဖြင့်ပြည့်စေ၍) ထုပ် လျှောက် အစရှိသည်တို့၌ ဆွဲ၍ထားသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဟုတံ၊ များစွာသော၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေငွေသည်။ သံဝိဇ္ဇတိ ခေါ၊ ပန၊ ရှိ၏။ ယေ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အာဂတေ၊ လာကုန်သော။ ပစ္စတ္တိကေ၊ ရန်သူတို့ကို။ ယေန

ဧနေန၊ အကြင် ရွှေငွေ စသော ဥစ္စာဖြင့်။ ဥပလာပေတုံ၊ ပြား ယောင်းဆံ့သောငှါ။ ပဟောမ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဓနယုဒ္ဓါနံ၊ ရွှေငွေ စသောဥစ္စာဖြင့် စစ်ထိုးကုန်သော။ တေသမ္ပိ၊ ထိုမင်းတို့အားလည်း။ ဇရာမရဏေ၊ သည်။ အဓိဝတ္တမာနေ၊ သော်။ ဂတိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသယော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မေ၊ အား။ ဇရာမရဏေ၊ သည်။ အဓိဝတ္တမာနေ၊ သော်။ ဓမ္မစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ရှိ။ သမစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ရှိ။ ကုသလကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ရှိ။ ပုညကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ရှိ။ အဿ၊ ထို ဇရာမရဏ၏။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်မှာရှိဆံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧတံ၊ (ကုသိုလ်ကောင်းမှုမှတစ်ပါး ပြုဘွယ်ကိစ္စမရှိ ဟူသော) ဤစကား သည်။ ဧဝံ၊ သင်မင်းကြီးဆိုတိုင်းဟုတ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧတံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ၏။ ဇရာမရဏေ၊ သည်။ အဓိဝတ္တမာနေ၊ သော်။ ဓမ္မစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ရှိ။ သမစရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ရှိ။ ကုသလကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ရှိ။ ပုညကိရိယာယ၊ မှ။ အညတြ၊ ရှိ။ အဿ၊ ၏။ ကရဏီယံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်မှာရှိဆံ့နည်း။ ပ။ သတ္တာ၊ သည်—

“ဝိပုလာ၊ ပြန်ကျယ်ကုန်သော။ နဘံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အာဟစ္စ၊ ထိ၍။ (ဥစ္စာ၊ မြင့် မားကုန်သော။) သေလာ၊ တစ်နက် ကျောက်အတိပြုံးကုန်သော။ သမန္တော၊ ထက်ဝန်း ကျင်မှ။ ပဗ္ဗတော၊ တောင်တို့သည်။ စတုဒ္ဓိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ။ နိပေါဏေန္တော၊ သတ္တဝါတို့ကို မုန်မုန်ညက်ညက်ကြိတ်ချေလျက်။ အနုပရိယာယေယျုယထာပိ၊ အစဉ် လိမ့်လည်လာကုန်သကဲ့သို့။

ဧဝံ၊ ထို့အတူ။ ဇရာ စ၊ အိုခြင်းတရားသည်၎င်း။ မစ္စ၊ စ၊ သေခြင်းတရားသည် ၎င်း။ ပါထိနေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ခတ္ထိယေ၊ မင်းတို့ကို၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၎င်း။ ဝေဿေ၊ ကုန်သည်တို့ကို၎င်း။ သုဒ္ဓေ၊ သူဆင်းရဲတို့ကို၎င်း။ စက္ကာလပုက္ကုသေ၊ ဒွန်းစက္ကား ပန်းမှိုက်သွန်မျိုးတို့ကို၎င်း။ အဓိဝတ္တန္တိ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်ကုန်၏။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတယောက် ကိုမျှ။ န ပရိဝဇ္ဇတိ၊ မရွှေ့ကြည့်။ သဗ္ဗမေဝ၊ အလုံးစုံသောသူကိုလျှင်။ အတိမဒ္ဓတိ၊ နှိပ်စက်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဇရာမရဏတရား လွှမ်းမိုးရာ၌။ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်စစ်သည်တို့၏။ န ဘူမိ၊ အရာ မဟုတ်။ ရထာနံ၊ ရထားစစ်သည်တို့၏။ န ဘူမိ၊ အရာမဟုတ်။ ပတ္တိယာ၊ ခြေလျင်စစ် သည်၏။ န ဘူမိ၊ အရာမဟုတ်။ မန္တယုဒ္ဓေန ဝါ၊ အတိုင်အပင်စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဧနေန ဝါ၊ ဥစ္စာရွှေငွေပေးခြင်းဖြင့်၎င်း။ ဇေတုံ၊ အောင်စိမ့်သောငှါ။ န စာပိသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။

တသ္မာ ယိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ သပ္ပဿံ၊ ကောင်းစွာမြင်သော။ ဝိရာ ပေါသော၊ ပညာရှိယောက်ျားသည်။ ဗုဒ္ဓေ စ၊ ဘုရား၌၎င်း။ ဓမ္မေ စ၊ တရားတော်၌၎င်း။ သံဃေ စ၊ သံဃာတော်၌၎င်း။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ နိဝေသယေ၊ သွင်းရာ၏။ ဝါ၊ တည်စေရာ၏။

☞ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ ဥဒ၊ ထိုမြို့။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဓရိ၊ ကျင့်ပြီ။ နံ၊ ထိုသူကို။ ဣဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာလျှင်။ ပသံသန္တိ၊ သိုးပွမ်းကုန်၏။ ပေဇ္ဇ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်၍။ ဝါ၊ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌။ ပမောစတိတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ။

ထတိယော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုကောသလသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂလသုတ်။ အယျိကာ၊ အယျိကသုတ်။ လောကော၊ လောကသုတ်။ ဣဿတ္တံ၊ ဣဿတ္တသုတ်။ ပဗ္ဗတူဇံ၊ ပဗ္ဗတူပမသုတ်။ ဣမံ ကောသလပဉ္စကံ၊ ဤကောသလသံယုတ် ငါးသုတ် အပေါင်းကို။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

ကောသလသံယုတ္တံ၊ ကောသလသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြည့်စုံပြီ။

၄-မာရသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ထပေါကမ္မသုတ်

၁၃၇။ (ဝေ မေ သုတ် ပေးပြီ။) ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ။ ဆဂဝါ၊ သည်။ ဥရဝေဋ္ဌာ-
 ယံ၊ ဥရဝေဋ္ဌာ၏အနီး၌။ နေရုဉ္စထယ၊ နေရုဉ္စထ အမည်ရှိသော။ နုဇ္ဇာ၊ မြစ်၏။ တိရေ၊ ကမ်းနား
 ၌။ အဘိသမ္ပုဇ္ဈေါ၊ သမ္ပုဉ္စတညာဏ်ကို ရသည်ဖြစ်၍။ ပဌမံ၊ ချွေးဦးစွာ^၁။ အပေါလနိဂြောဓ-
 မူလေ၊ အပေါလညောင်ပင်၏အနီး၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ရဟောကတဿ၊ လျက်။
 ပဋိသလ္လိနဿ၊ သော။ ဆဂဝတော၊ ၏။ “တယ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ ထိပ္ပုနိုင်ခဲလှစွာသော
 (ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး ဒုက္ကရစရိယာ) အကျင့်ကို ပြုခြင်းမှ။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဝတ၊ စင်စစ်။
 မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ အနတ္တသံပိတာယ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့် မစပ်သော။
 တယဒုက္ကရကာရိကာယ၊ မှ။ (အဟံ၊ သည်။) ဝတ၊ စင်စစ်။ မုတ္တော၊ လွတ်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။
 သာရ၊ ကောင်းစွာ။ ဗောဓိ^၂၊ သမ္ပုဉ္စတညာဏ်ကို။ သမဇ္ဈင်၊ ကောင်းစွာရပြီ။ မုတ္တော၊ ကိလေသာ
 တို့မှ လွတ်မြောက်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ သာရ ဝဘာတိ၊ ကောင်းစွာတကား”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။
 စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်။ ဥပပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသော အမှု၌တိုက်တွန်းတတ်သော^၂။ မာရော၊ မာရ်နတ်သား
 သည်^၃။ ဆဂဝတော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်တော်၏ အကြံကို။ စေတသာ၊ မိမိ၏ စိတ်ဖြင့်။
 အညာယ၊ သိ၍။ ယေန၊ ၌။ ဆဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။
 ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ ဆဂဝန္တံ၊ ကို—

“မာဆဂါ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ယေန (တပေါ ကမ္မေန)၊ အကြင် ခြိုးခြံစွာကျင့်သော
 ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်ဖြင့်။ သုဇ္ဈန္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ကုန်၏။ (ထံ၊ သင်သည်။)
 ထမာထပေါကမ္မာ၊ ထိုခြိုးခြံစွာ ကျင့်သော ဒုက္ကရစရိယာ အကျင့်မှ။ ပက္ကမ္မ၊ ဖဲ၌။ သုဒ္ဓိ-
 မဂ္ဂေါ၊ ကိလေသာ စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်သော လမ်းကြောင်းမှ။ အပရစ္စေါ၊ ချွတ်ယွင်း
 သည်ဖြစ်၍။ အသုဇ္ဈေါ၊ မစင်ကြယ်သလျက်။ သုဇ္ဈေါ၊ စင်ကြယ်၏ဟူ၍။ မညသိတိ၊
 မှတ်ထင်နေ၏”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဆဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသူကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတွာ၊ မူ၍။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

၁။ ပဌမာဘိသမ္ပုဇ္ဈေါထိ ပဌမံ အဘိသမ္ပုဇ္ဈေါ၊ အဘိသမ္ပုဇ္ဈေါ ဟုတွာ သပ္ပပဌမံယေဝါတိ အတ္တော။
 ဝိဇ္ဇာ၊ ၂၃၄။ ပဌမာဘိသမ္ပုဇ္ဈေါထိ အနုနာသိကလောပနာယံ နိဇ္ဈေသောတိ အာဟ ပဌမံ အဘိသမ္ပုဇ္ဈေါထိ။
 ပဌမန္တံ ။ ဘာဝနာပုံသကနိဇ္ဈေသော၊ အတ္တာ အဘိသမ္ပုဇ္ဈေါ ဟုတွာ သပ္ပပဌမံဗောဓိရက္ခမူလေ ဝိဟရတိထိ
 စေမေတ္တ သပ္ပန္နော စထိတဓမ္မာ။ သာ-ဇိ-၃၊ ၁၃၂။
 ၂။ ပါပေ နိယောဇေထိ၊ သယံ ဝါ ပါပေ နိယုတ္တောတိ ပါပိမာ၊ ဌ။ ဇိ-၌လည်း။
 ၃။ အတ္တေနာ ဝိသယံ အထိက္ကမိတုံ ပဋိပဇ္ဇ သတ္တေ မာရေတိထိ မာရော၊ ဌ။

ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ အမရံ၊ နတ်ဖြစ်ခြင်းငှါ ပြုကျင့်အပ်သောကြောင့် အမရ မည်သော (ဋီ)။ တပံ၊ အတ္တကိလမထာနယောဂ အကျင့်သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော အကျင့်သည်။ ဓမ္မနိ၊ သဲသောင်ပြင်၌။ ဖိယာရိတ္တံ၊ တက် ထိုးဝါးကဲ့သို့။ (မယံ၊ ငါ၏။) အတ္ထာဝဟံ၊ အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ အနတ္တသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားမစပ်ယှဉ်သည်ကို။ ဥ တွာ၊ သိသောကြောင့်။ (ဝိသဇ္ဇေသိ၊ ငါစွန့်ပြီ။)

မဂ္ဂံ၊ အရိယာမဂ်ကို။ ဗောဓေယ၊ သိခြင်းငှါ။ သီလဉ္စ၊ သီလကို၎င်း။ သမာဓိဉ္စ၊ သမာဓိကို၎င်း။ ပညဉ္စ၊ မဂ်ပညာကို၎င်း။ ဘာဝယံ၊ ပွားသည်ဖြစ်၍။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ပရမံ၊ ပြတ်သော။ သုဒ္ဓိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ အသ္မိ၊ ဇိ။ အန္တက၊ မာရ်နတ်။ တံ၊ သင်သည်။ နိဟတော၊ ရှုံးသည်။ အသိတံ၊ ဖြစ်၏။ ဟူသော။ ဂါထာဟိ၊ ပြင်။ အဇ္ဈာတာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာဓော၊ သည်။ “ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ သုဂတော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဇာနာတိတိ၊ ဇိ” ဟု နှလုံးပြု၍။ ဓုက္ခိ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိ သည်ဖြစ်၍။ ဓုမ္မနော၊ နှလုံး မသာယာသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေ၊ ထိုအရပ်၌ ပင်လျှင်။ အန္တရ-ဇာယံ၊ ကွယ်လေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၂-ဟတ္ထိရာဇဝတ္ထုသုတ်

သုဂ။ (ဝေံ မေ သုတံ စသည်သည် တပေါက်ကမ္မသုတ်နှင့် တူပြီ။) တေန ခေါ ပန သမ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရတ္တန္တကာရတိမိသာယံ၊ အမှိုက်အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ညဉ့်အခါ၌။ အဗ္ဗောကာသေ၊ လွင့်တီးခေါင်၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ဧဝေါ စ၊ မိုးသည်လည်မှ ကေမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်။ ဖုသာယတိ၊ ဖျန်း၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာဓော၊ သည်။ တဂဝတော၊ ဇိ။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကို။ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ ကိုယ်၏တုန် လှုပ်ခြင်းကို။ လောမဟံသံ၊ ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေထုကာမော၊ ဖြစ်လေလို သည်ဖြစ်၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဟတ္ထိရာဇဝတ္ထံ၊ ဆင်မင်းအသွင်ကို။ အသိနိမ္မိနိတွာ၊ ဖန် ဆင်း၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ မဟာ၊ ကြီး သော။ အရိဋ္ဌကော၊ မည်းသောအဆင်းရှိသော။ မဏိသေယျတာပိနာမ၊ ကျောက်ကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ထို့အတူ။ အဿ၊ ထိုဆင်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ သုန္ဒံ၊ ဖြူစင်သော။ ဝှုပ်ယံ သေယျတာပိ နာမ၊ ငွေချောင်းကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ထို့အတူ။ အဿ၊ ထိုဆင်၏။ ဝန္တော၊ အစွယ်တို့ သည်။ ဟောန္တံ၊ ကုန်၏။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ နဂလိသာသေယျတာပိ နာမ၊ ထွန်ထုံးကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ထို့အတူ။ အဿ၊ ထိုဆင်၏။ သောဏ္ဍော၊ နာမောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဟံ၊ ဤသူကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာဓော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတွာ၊ ၌။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

ပါပိမာ မာရ်နတ်၊ ဒီဗမဇ္ဈိနံ၊ ဝသဝတ္တိနတ်ပြည်မှ ဥရုဝေဋ္ဌတိုင်အောင်ရှည်စွာသော ခရီး၌။ သံသရံ၊ ကျင်လည်လျက်။ သုဘာသုဘံ၊ ကောင်းမကောင်းသော။ ဝတ္ထံ၊ အဆင်း

၁။ တေသံယော ကုသလဓမ္မာနံ အန္တံ ကဓရာတိထိ အန္တကော။ ဋီ။
 ၂။ နိဟတော ပရာဇိတော။ ဋီ။ နိဟတော နိဗ္ဗိသေဝနသာဝံ ပါပိတော။ ဋီ။

ကို။ ကတော၊ ဇနိဆင်း၍။ (တံ၊ သင်သည်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ခါ။) ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ တေ၊ ဤကြောက်မက်ဖွယ် အခြင်းအရာကိုပြသော များပါရပြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ အန္တက၊ မာရ်နတ်။ တံ၊ သင်သည်။ နိဟတော၊ ရှုံးသည်။ အသိတိ၊ ပြစ်၏။ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ပြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် စသည် တပေါက်မ္မသုတ်နှင့် တူပြီ။)

၃-သုဘသုတ်

၁၃၉။ (ဝေ မေ သုတံ စသည် တပေါက်မ္မသုတ်နှင့် တူ၏။) အထ ခေါ၊ နှံ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ခါ။ သယံ၊ ကို။ အပ္ပိတတ္ထံ၊ ကို။ လောမဟံသံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ရှံ။ ယေန၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ရှံ။ ဘဂဝတော၊ ခါ။ အဝိဒ္ဓရော၊ အနီးနှံ။ သုဘာစေဝ၊ တင့်တယ်သည်လည်း ပြစ်ကုန်သော။ အသုဘာ စ၊ မတင့်တယ် သည်လည်း ပြစ်ကုန်သော။ ဥစ္စာဝစော၊ ယုတ်ယုတ်မြတ်မြတ်ပြစ်ကုန်သော။ ဝတ္တနိဘာ၊ အဆင်းအရောင်တို့ကို။ ဥပခံသေတိ၊ ပြ၏။ အထ ခေါ၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသူကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။ ဣယံ၊ သို့။ ဝိဒိတော၊ ရှံ။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို။

(ပဌမဂါထာ-ဟတ္ထိရာဇသုတ် ၁၃၈-ပိုဒ်နှင့် တူ၏။)

☞ “ယေ စ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ မနသာစ၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း။ သုသံဝုတာ၊ ကောင်းစွာ ပိတ်ဆို့ စောင့်ရှောက်ကုန်၏။ မာရ၊ မာရ်နတ်။ တေ၊ ထိုပိတ်ဆို့ စောင့်ရှောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ မာရဝသာနဂါ၊ မာရ်နတ်၏ အလိုသို့လိုက်ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မပြစ်ကုန်။ တေ၊ တို့သည်။ မာရဿ၊ မာရ်နတ်၏။ ဗဒ္ဓု၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော အန္တေဝါသိက တပည့်တို့သည်။ န ဟောန္တိတိ၊ ကုန်” ဟူသော။ ဂါထာယံ၊ ထိုဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် စသည် တပေါက်မ္မသုတ်နှင့် တူ၏။)

၄-ပဌမမာရပါသသုတ်

၁၄၀။ (ဝေ မေ သုတံ စသည် ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော။ သမဟံ၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊ ရသေ့တို့၏ ကျရာပြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊ သမင်တော၌။ ဝိဟရတိ၊ ခါ။ တဩ ခေါ၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သိက္ခဝေတိ၊ ရဟန်းတို့ ဟူ၍။ သိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေ သိက္ခု၊ ထိုသည်။ ဘဂဝတော၊ ခါ စကားတော်ကို။ ပစ္စုဆောသံ၊ ငွေရွှန်ယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။

“သိက္ခဝေ၊ ထို။ မဟံ ခေါ၊ ငါသည်။ ဟောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကာရာ၊ နှလုံးဆွမ်းခြင်းကြောင့်။ ဟောနိသော၊ အားဖြင့်။ သပ္ပပ္ပဓာနာ၊ လုံ့လပြုခြင်းကြောင့်။ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိသော။ ဝိပုတ္တိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ကြောင်း အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်ရောက်တော်မူအပ်ပြီ။ အနုတ္တရာ၊ အတုမရှိသော။ ဝိပုတ္တိ၊ ကို။

သစ္စိကထာ၊ မျက်မှောက်ပြုတော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တုမေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ယော-
 နိသော၊ အားဖြင့်။ မနုဿိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ ယောနိသော၊ အားဖြင့်။ သမ္ပပ္ပဓာနာ၊
 လုံ့လပြုခြင်းဖြင့်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဝိမုတ္တိံ၊ သို့။ အနုပါပုကာထ၊ အစဉ်ရောက်ကုန်လော့၊
 အနုတ္တရံ၊ သော။ ဝိမုတ္တိံ၊ ကို။ သစ္စိကထေထာတိ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်လော့”ဟူသော။ ယေ၊
 ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ပ။ သကဝန္တံ၊ ကို—

“သမဏ၊ ရဟန်း။ ဒိဗ္ဗာ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ယေ စ၊
 အကြင်ကိလေသမာရ် ကျော့ကွင်းတို့သည်၎င်း။ မာနုဿာ၊ လူ၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ဟု
 ဆိုအပ်ကုန်သော။ ယေ စ၊ အကြင်ကိလေသမာရ် ကျော့ကွင်းတို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊
 ကုန်၏။) မာရပါသေန၊ ထိုကိလေသမာရ်ကျော့ကွင်းဖြင့်။ ဗဒ္ဒေါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်။
 အသိ၊ ဖြစ်၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ (တံ၊ သည်။) မေ၊ ငါ၏ အနှောင်အဖွဲ့မှ။ န မောက္ခ-
 သီတိ၊ မလွတ်လတ္တံ့”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

“အန္တက၊ မာရ်နတ်။ ဒိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့သည်၎င်း။ မာနုဿာ၊ ကုန်သော။
 ယေ စ၊ တို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေန မာရပါသေန၊ မှ။ အဟံ၊ သည်။ မုတ္တော၊
 လွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ မာရဗန္ဓနမုတ္တော၊ ကိလေသမာရ် အနှောင်အဖွဲ့မလွတ်သည်။
 အမှိ၊ ၏။ အန္တက၊ နတ်။ တံ၊ သည်။ နိဟတော၊ ရှုံးသည်။ အသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။”

(အထ ခေါ စသည် ပေးပြီ။)

၅-ခုထိယမာရပါသသုတ်

၁၄၁။ (ကေ သံမယံ စသည်ပေးပြီ။) သဂဝါ၊ သည်။ “ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရား
 သည်။ ဒိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့သည်၎င်း။ မာနုဿာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့သည်၎င်း။
 (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေဟိ သမ္ပပါသေဟိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ကျော့ကွင်းတို့မှ။ မုတ္တော၊ ပြီ။
 ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တုမေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဒိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့သည်၎င်း။ မာနုဿာ၊
 ကုန်သော။ ယေ စ၊ တို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေဟိ သမ္ပပါသေဟိ၊ တို့မှ။ မုတ္တော၊
 လွတ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ (တုမေ၊ တို့သည်)။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏စီးပွားအလို
 ငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာကိုပြုခြင်းငှါ။ လောကာနုကမ္ပါယ၊ လူအများကို
 အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊
 စီးပွားအလို ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာကိုပြုခြင်းငှါ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရထ၊ လှည့်လည်
 ကုန်လော့။ ဧကေန၊ တကြောင်းတည်းသောခရီးဖြင့်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။
 (ဟုတွာ၊ ရှိ။) မာ အဂမိတ္ထံ၊ မသွားကုန်လင့်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အာဒိကလျာဏံ၊ အစ၏ ကောင်း
 ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၏ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပရိယော
 သာနကလျာဏံ၊ အဆုံး၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။
 သဗျူနံ၊ သခါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေထ၊ ဟောကုန်လော့။ ဧကဝလပရိပုတ္တံ၊
 အလုံးစုံပြည့်ပြီးသော။ ပရိသုဗ္ဗံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်စွာသော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ပြတ်သော
 အကျင့်ကို။ ပကာသေထ၊ ပြကုန်လော့။ အပ္ပရက္ခေတိကာ၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာ
 တည်းဟူသော မြူနည်းသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သန္တိ၊

ကုန်၏။ အာသနတံ၊ တဆုးမနာရသောကြောင့်။ ဓမ္မာ၊ တဆုးမှ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏။ ဓမ္မာ၊ တဆုးကို။ အညာတာရော၊ သိစွမ်းနိုင်သူတို့သည်။ ဘဝိယန္တိ ချီကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေတို့။ အဟမ္ပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ ယေန၊ နှစ်။ ဥရုဝေဠာ၊ ဥရုဝေဠတောသည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) ယေန၊ နှစ်။ သေနာနိဂမော၊ သေနာနိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) ထေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တဆုးယောခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ဂမိဿာမိတိ၊ ကပ်တော်မူအံ့”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေ၊ စ၊ ပြီ။ ပ။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗာဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။ (ဤ ၂-ဂါထာသည် ပဌမမာရပါသ သုတ်နှင့်တူ၏။)

၆-သပ္ပသုတ်

၁၄၂။ (ဝေ မေ သုတ် စသည်သည် ဒေဝပုတ္တသံယုတ် စိလလဋ္ဌိသုတ်နှင့် တူ၏။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ နှစ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရတ္တန္တကံရတိမိသာယံ၊ ညဉ့်အခါ ကန်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော အင်္ဂါလေးပါးရှိသော အမိုက်တိုက်နှ့်^၁။ အဗ္ဗောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်နှ့်။ နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဒေဝေ၊ စ၊ မိုးသည်လည်း။ ဧကမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်။ ဗုဿာယတိ၊ ဆွတ်ဖျန်း၏။

အထ ခေါ၊ နှစ်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ သယံ၊ ကို။ ဆမ္ပိတတ္ထံ၊ ကို။ လောမဟံသံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ နှစ်။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သပ္ပရာဝေတ္ထံ၊ မြေမင်း၏အသွင်ကို။ အဘိနိမ္မိနိတုာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ယေန၊ နှစ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) ထေန၊ သို့။ ဥပသင်္ဂမိ၊ ပြီ။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ ဧကရက္ခိကာ၊ သစ်တလုံးတည်းထွင်းသော။ နာဝါသေယျထာပိနာမ၊ ပိန်းကောလေကဲ့သို့။ ဝေ၊ ထို့ အတူ။ အာ၊ ထိုမြေမင်း၏။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ သောတ္ထိကာကိဋ္ဌံ၊ သေယျထာပိ နာမ၊ သေတင်းကုဋ်၌ ခင်းအပ်သော ဖျာကဲ့သို့။ ဝေ၊ ထို့ အတူ။ အာ၊ ထိုမြေမင်း၏။ ဖထံ၊ ပါးယျဉ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ မဟတိ၊ သော။ ဧကသလိကာ ကံသပါတိ သေယျထာပိ နာမ၊ ဧကသလမင်း၏ (ရထားလှည်းဘီးပမာအရှိသော) ကြေးခွက်ကဲ့သို့။ ဝေ၊ ထို့ အတူ။ အာ၊ ထိုမြေမင်း၏။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဂဠုဂဠုယန္တေ၊ ဂဠု ဂဠု အသံကို ပြုသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ အလွန်ချွန်းသည်ရှိသော်။ ဝိဇ္ဇုလတာ၊ လျှပ်စစ်နှယ်တို့သည်။ နိစ္စရန္တိ သေယျထာပိ နာမ၊ ထွက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ ထို့ အတူ။ အာ၊ ထို မြေမင်း၏။ ဝိဝါ၊ လျှာသည်။ နိစ္စရတိ၊ ထွက်၏။ ကပ္ပာရဂ္ဂုရိယာ၊ ပန်းဘဲဖိုသည်။ မေမာနာယ၊ မှတ်သည်ရှိသော်။ သဓ္ဓေါ သေယျထာပိ နာမ၊ (ဟူးဟူးထွက်သော) အသံကဲ့သို့။ ဝေ၊ ထို့ အတူ။ အာ၊ ထိုမြေမင်း၏။ အာာသပာာသာနံ သဓ္ဓေါ၊ ထွက်သက်ဝင်သက် အသံသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

အထခေါ၊ နှစ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤမြေမင်းသည်ကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ ထည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဝိတုာ (လျှပ်စစ်ရောင်ဖြင့်) သိမြင်တော်မူ၍။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

ယော မုနိ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ သေယျာ (သေယျာယ)၊ လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် နေခြင်းငှါ။ သုညဂေဟာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်းတို့ကို။ သေဝတိ၊ မိုဝ်၏။ သော မုနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္တသညတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော

၁။ ရတ္တန္တကံရတိမိသာယန္တိ ရတ္ထိံ အဗ္ဗာဘာကာရုဏေ မဟာတမေ ထေရုဏံ တမသိ။ ဆံ-၄၊ ၁၊ ဇာပိန် ၁၃၈။

ခန္ဓာကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ (သေဝတိ၊ ပိုဝဲ၏။) သော မုနိ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။
 တတ္ထ၊ ထိုအတ္တဘော၌။ (နိကန္တိ၊ တပ်ခြင်းကို။) ဝေါဿဇ္ဇ၊ စွန့်၍။ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။
 တထာဝံဓဿ၊ ထိုသို့ အတ္တဘောကို စောင့်ရှောက်ခြင်း သဘောရှိသော မြတ်စွာဘုရား
 ၏။ တံ၊ ထိုသို့ အတ္တဘောကိုတပ်ခြင်း၌ စွန့်ခြင်းသည်။ ပတိဂ္ဂပံ ဟိ၊ သင့်လျော်သည်
 သာလျှင်တည်း။

ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ စရုကဒ၊ သွားတတ်ကုန်သော ခြင်္သေ့ သစ် ကျား စသော
 သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ ဘေရဝါ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော
 သဝိညာဏက အဝိညာဏကဘေးရန်တို့သည်၎င်း။ အထော၊ ထိုပြင်။ ဗဟု၊ များစွာကုန်
 သော။ ခံသသရိသပါ၊ ကိုက်တတ်သော ခြင်မြွေ စသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။
 (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တတ္ထ၊ ထိုကြောက်မက်ဖွယ် အာရုံတို့ကြောင့်။ သုညာဂါရဂတော၊
 ခန္ဓာကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သော။ မဟာမုနိ၊ အတ္တ
 ဘော၌ တပ်ခြင်းကင်းသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ လောမမ္ပိ၊ မွှေးတော်ထချောင်းကိုမျှ
 လည်း။ န ဣဉ္ဇယေ၊ လှုပ်စေတော်မမူ။

နသံ၊ ကောင်းကင်သည်။ ဖလေယျ၊ အပြောပြောကဲ့စေကာမူ။ ပထဝီ၊ ငြေသည်။
 စလေယျ၊ လှုပ်စေကာမူ။ ဥဒ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ပါကပိ၊
 သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ သန္တသေယျ၊ ခြိမ်းချောက်ကြစေကာမူ။ ဥရသိ၊ ရင်၌။ သတ္တမ္ပိ၊
 ထက်စွာသော လှံကိုလည်း။ စေ ပကပ္ပယေယျ၊ အကယ်၍ ချိန်ရွယ်ကြစေကာမူ။ ဗုဒ္ဓါ၊
 ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဥပဓိသု၊ ကိုယ်ခန္ဓာတို့၌။ တာထံ၊ ပုန်းအောင်း ကွယ်ကာရာကို။ န
 ကဗောန္တိတိ၊ မပြုကုန် ဟူသော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ပြင်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် သည် ပေးမြို့။)

၇-လှပတီသုတ်

၁၄၃။ (ကံ သမယံ စသည် ပေးမြို့။) အထ ခေါ် ၌။ သဂဝါ၊ သည်း ဗဟုဒေဝရတ္ထိံ။
 များစွာသောညဉ့်တို့ပတ်လုံး။ အဗ္ဗေဇကသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ စက်မိတွာ၊ စကြံသွား၍။
 ရတ္ထိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္စုသသမယံ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပက္ခာလေတွာ၊
 ဆေး၍။ ပိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ ဒက္ခိဏေနပဿေန၊
 လကျာနံပါးဖြင့်။ ပါဒေ၊ (လကျာ) ခြေ၌။ ပါဒံ၊ (လက်ဝဲ) ခြေကို။ အစွာဓာယ၊ စဉ်းငယ် လွန်
 ကာ တင်ထား၍။ သတော၊ စွတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနာ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်
 ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဥဋ္ဌာနသည်၊ တအံ့ဟူသောအမှတ်ကို။ မနသိကတွာ၊ စိတ်၌ပြုလျက်။
 သိဟသေယျ၊ မြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ အထ ခေါ် ၌။ ပါပိမာ၊ သော။
 မာဓော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။
 ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ သဂဝန္တံ၊ ကို—

၁။ တတ္ထာထိ တေသု ဘေရဝေသု၊ ဥ။ တတ္ထာထိ တံ နိမိတ္တံ၊ ဝိ။ ထို ကြောက်မက်ဖွယ် ဘေးရန်အာရုံတို့
 ကြောင့် ဟု ပေးလိုက်သည်။

“(တံ၊ သင်သည်) သောပ္ပဿိ ကိံ၊ အိပ်သလော။ (တံ၊ သင်သည်)။ ကိံ၊ အဘယံ ကြောင့်။ သောပ္ပဿိနံ၊ အိပ်သနည်း။ ခုပ္ပဂေါ ဝိယ၊ ကြက်သရေမရှိသောသူကဲ့သို့။ ဝါ၊ သေသောသု မိန်းမောသောသူကဲ့သို့ ၂။ သောပ္ပဿိ၊ အိပ်ဘိ၏။ ဣဒံ၊ ဤအိပ်ခြင်း သည်။ ကိံ၊ ဘာတဲနည်း။ (မေ၊ ငါသည်။) သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ အဂါရံ၊ ကျောင်း ကို။ (လဒံ၊ ရအပ်ပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ (တံ၊ သင်သည်။) သောပ္ပဿိ၊ အိပ်သလော။ သုရိယေ၊ နေသည်။ ဥဂ္ဂတေ၊ ထက်အောင်။ (တံ၊ သည်။) သောပ္ပဿိ၊ အိပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအိပ်ခြင်းသည်။ ကိန္တိ၊ ဘာတဲနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဘဘာသိ၊ ပြီး။

ကုယိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ဘဝ၌။ နေတဝေ၊ (ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်) ဆောင်ခြင်းငှါ။ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘေလိနိ၊ ကုန်ရက်သပွယ်ဖြစ်သော။ ဝိသတ္ထိကာ၊ အာရုံ၌ ငြိတတ်သော။ -တဏှာ၊ တဏှာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗုပဓိပရိက္ခယာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဓိတို့၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သောပ္ပဿိ၊ အိပ်၏။ မာရ၊ မာရ်နတ်။ ဧတ္ထ၊ ဤအလုံးစုံသော ဥပဓိ၏ကုန်ခြင်းကြောင့် စင်ကြယ်သော ငါဘုရား၏ အိပ်ခြင်းအကျင့်၌။ ထဝ၊ သင်မာရ်နတ်၏။ (ဥဇ္ဈာနံ၊ ၆၊ ၉ ခြင်းသည်။) ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးမြဲ။)

၈-နန္ဒထိသုတ်

၁၄၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ စသည် ပေးမြဲ။) အထ ခေါ်၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၌။ သဂဝထော၊ ၏။ သန္တိဏေ၊ ၌။ ဣဒံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

(ဤသုတ်ပါ ဂါထာများသည် ဒေဝတာသံယုတ် နန္ဒနဝဂ် ၂-သုတ်၊ စာပိုဒ် ၁၂-နှင့် တူ၏။ အထ ခေါ် စသည် ပေးမြဲ။)

၉-ပဌမအာယုသုတ်

၁၄၅။ (ဧဝံ မေ သုတံ စသည် ပေးမြဲ။) သဂဝါ၊ သည်—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဣဒံ အာယု၊ ဤအသက်သည်။ အပ္ပံ၊ နည်းလှ၏။ သပ္ပရာယော၊ ထမလွန်ဘဝသို့။ ဂမနိယော၊ မချွတ်သွားရလတ္တံ့။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကာထဗ္ဗံ၊ ပြုထိုက်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ် သောအကျင့်ကို။ စရိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ဇာတဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောသူ၏။ အမရဏံ၊ မသေ ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ စိရံ၊ မြင့်ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဇိဝတိ၊ အသက်ရှင်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။

၁။ ကိံနု သောပ္ပဿိတိ ကဏ္ဍာ နု သုပသိ၊ ဣ။ ကိံ နုတိ ဧတ္ထ ကိန္တိ ယေတုနိဿဧတ္ထ ပစ္စတ္ထဝနေန္တိ အာဟ ကဏ္ဍာ နု သုပသိတိ၊ ဣ။
 ၂။ ခုပ္ပဂေါ ဝိယာတိ မတော ဝိယ ဝိသညိ ဝိယ စ၊ ဣ။ ခုပ္ပဂေါ ဣတိ နိဿိရိကော ဘိက္ခုသဂေါသော ပန မထသမိသော ဝိသညိသမိသော စ ယောတိတိ အာဟ မတော ဝိယ ဝိသညိ ဝိယ စာတိ၊ ဣ။

ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏။ အပွဲဝါဘိယျောတိ၊ အနည်းငယ်သော်လည်း ကျော်လွန်၏”ဟူသော။ (အနှစ်နှစ်ရာသို့ မရောက်နိုင်ဟူလို) တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ခွံ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်း။ ယေန၊ ခွံ။ သဂေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ရှိ။ သဂဝန္တံ၊ ကို—

“မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ အာယု၊ အသက်သည်။ ဝိသံ၊ ရှည်၏။ သုပေါရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ နံ၊ ထိုအသက်ကို။ န ဟိဋ္ဌေ၊ တို၏ဟု မရွတ်ချရာ။ ဝါ၊ မကဲ့ ရဲ့ရာ။ ခိရမတ္ထောဝ၊ နို့ ရှည်ယစ်တယ် ပက်လက်အိပ် ကလေးငယ်ကဲ့သို့။ စရေယျ၊ ကျင့် ရ၏။ မဇ္ဈဿ၊ သေမင်း၏။ အာဂမော၊ လာခြင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

မနုဿာနံ၊ တို့၏။ အာယု၊ သည်။ အပွဲ၊ တိုလှ၏။ သုပေါရိသော၊ သူတော်ကောင်း သည်။ နံ၊ ကို။ ဟိဋ္ဌေယျ၊ ရ၏။ အာဝိတ္ထသိသောဝ၊ ဦးခေါင်း ဥသျှောင် မီးထောက် လောင်သော ယောက်ျားကဲ့သို့။ စရေယျ၊ ရ၏။ မဇ္ဈဿ၊ သေမင်း၏။ အာဂမော၊ လာခြင်းသည်။ န နတ္ထိ၊ မရှိမဟုတ် ရှိသည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ စသည် ပေးမြဲ။)

၁၀-ဓုတိယအာယုသုတ်

၁၄၆။ (ဝေံ ဗေ သုတံ အစ ဥပသကံမိတွာ အထိ ပဌမအာယုသုတ်နှင့် တူ၏။) သဂဝန္တံ၊ ကို—

‘အဟောရတ္တာ၊ နေညဉ့်တို့သည်။ နာစ္စယန္တိ၊ လွန်၍ မသွားကုန်။ ဇီဝိတံ၊ အသက် သည်လည်း။ နပရုဇ္ဈတိ၊ မချုပ်။ မစ္စာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ အာယု၊ အသက်သည်။ (ဂတမ္ပိ၊ သွားသော်လည်း။) အနုပရိယာယတိ၊ သတ္တဝါသို့ပင် အစဉ်လိုက်၏။ နေမိ၊ ရထားလှည်းသံ၊ ၎င်းအကွပ်သည်။ ရသကုဗ္ဗရံ၊ ရထားပုံထောင်းသို့။ အနုပရိယာယတိ ဣဝါထိ၊ အစဉ် လိုက်သကဲ့သို့တည်း”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

အဟောရတ္တာ၊ တို့သည်။ အစ္စယန္တိ၊ လွန်၍ သွားကုန်၏။ ဇီဝိတံ၊ သည်။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ မစ္စာနံ၊ တို့၏။ အာယု၊ သည်။ ဝိယတိ၊ ကုန်၏။ ကုန္တိနံ၊ ပြစ်ငယ်တို့၏။ ဥပကံ၊ ရေသည်။ ဝိယတိဣဝ၊ ကုန်လွယ်သကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ စသည် ပေးမြဲ။)

ပဌမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဝက်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကား—

တပေါကမ္ပဉ္စ၊ တပေါကမ္ပသုတ်။ နာဂေါ စ၊ နာဂသုတ်။ သုတံ၊ သုတသုတ်။ ပါသေန၊ ပါသအမည်ဖြင့်။ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဓုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့တည်း။ သပ္ပေါ၊ သပ္ပသုတ်။ သုပတိ၊ သုပတိသုတ်။ နန္ဒနံ၊ နန္ဒနသုတ်။ အပရေ၊ ထိုမှတပါး။ အာယုနာ၊ အာယုအမည် ဖြင့်။ ဓုဝေ၊ နှစ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ခုတိယဝဂ်

၁-ပါသာဏသုတ်

၁၄၇။ ဧကံ၊ သော၊ သမယံ၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သညံ။ ဓုဇဂဟော၊ ဓုဇဂြိုဟ်ပြည်နှံ။ ဂိဇ္ဈကု
 ဝေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗထော၊ တောင်နှံ။ ဝိဟရတိ၊ ခ်။ တေ န ခေါ်ပန သမယေန၊
 နှံ။ ဘဂဝါ၊ သညံ။ ဝုတ္တန္တကာရတိမိသယံ၊ နှံ။ အဇ္ဈောကာသေ၊ နှံ။ နိသိန္နော၊ သညံ။ ဟောတိ၊
 ခ်။ ဒေဝေါ၊ သည်လည်း။ ဧကမေကံ၊ ပေါက်။ ဖုသာယတိ၊ ခ်။ အထ ခေါ်၊ နှံ။ ပါပိမာ၊
 သော။ မာဓော၊ သညံ။ ဘဂဝတော၊ ခ်။ ဘယံ၊ ကို။ သမ္ပိတတ္ထံ၊ ကို။ လောမဟံသံ၊ ကို။
 ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ခြံ။ ယေန၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သညံ။ (အတ္ထိ၊ ခ်။) တေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ ပြီ။
 ဥပသက်မိတွာ၊ ခြံ။ ဘဂဝတော၊ ခ်။ အဝိဒ္ဓရော၊ နှံ။ မဟန္တေ၊ ကြီးကုန်သော။ ပါသာဏော၊
 ကျောက်ထိုကို။ ပဒါလေသိ၊ မောက်ခဲပြီ။

အထ ခေါ်၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သညံ။ အယံ၊ ဤသူကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာဓော၊ တည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိမိတွာ၊ ခြံ။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

“မာရ၊ မာရ်နတ်။ ကေဝလံ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဂိဇ္ဈကုဋ်ပွဲ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်ကိုသော်
 လည်း။ (တံ၊ သညံ။) သစေ စလေဿသိ၊ အကယ်၍ လှုပ်ငြားအံ့။ ဝေ၊ ဤသို့လှုပ်စေ-
 ငြားသော်လည်း။ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိမုတ္တာနံ ကိလေသာမှလွတ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
 သုဓားတို့၏။ ဣဒ္ဓိတံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ နေဝ အတ္ထိတိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း”
 ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် မာဓော စသည် ပေးပြီ။)

၂-ကိစ္ဆုသိဟသုတ်

၁၄၈။ (ဧကံ၊ ပ။ အာရာမေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သညံ။
 မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အထ ခေါ်၊ နှံ။ ပါပိမထော၊ သော။ မာရဿ၊ မာရ်နတ်၏(စိတ်နှံ) “အယံ သမဏော
 ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ မဟတိယာ၊ သော။ ပရိသာယ၊ ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ လျက်။
 ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အယံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်နှံ။ သမဏော
 ဂေါတမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခ်။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဝိစက္ခုကမ္မာယ၊ ပညာမျက်စိကင်းအောင်
 ပြုခြင်းငှါ။ ဥပသက်မေယျံ၊ ကပ်ရပါမှုကား။ ယံနနာတိ၊ ကောင်းလေစွတကား” ဟူသော။
 တေ၊ ဤအကြံသည်။ အယောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ နှံ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာဓော၊ သညံ။
 ယေန၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊ သညံ။ (အတ္ထိ၊ ခ်။) တေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ ပြီ။ ဥပသက်မိတွာ၊ ခြံ။
 သဂဝန္တံ၊ ကို—

“ (သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။) ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အလယ်နှံ။ ဝိသာရဓေါ၊ ရဲရင့်သည်ဖြစ်၍။
 သိဟောဝ၊ ကေသရာခြင်္သေ့ မင်းကဲ့သို့။ ကိ န၊ အဘယ့်ကြောင့်။ နဓသိ၊ ကြုံးဝါးဘိသ
 နည်း။ တေ၊ သင်၏။ ပရိမလ္လော၊ ထက်လက်ပန်းသည်သည်။ ဝါ-ဆန်လျှင်သက်သည်။

အတ္တိ ဟိ၊ ရှိသည်သာတည်း။ တံ၊ သည်။ ကိံ န၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝိဇိတာဝိ၊ အောင်ပြီး သူဟူ၍။ မညသိနုတိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ပါဘိသနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ပြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အန္တက၊ မာရ်နတ်။) လောကော၊ ဌ။ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို။ တိဏှာ၊ လွန်မြောက် ကုန်ပြီးသော။ ဗလပ္ပတ္တာ၊ ဆယ်ပါးသောအားသို့ရောက်တော်မူကုန်ပြီးသော။ မဟာဝိရာ၊ ကြီးမြတ်သော ဝိရိယရှိတော်မူကုန်သော။ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ ပရိသာသ၊ ပရိသတ်တို့၌။ ဝိသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဒန္တိ၊ ကြီးဝါးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ် မာရော စသည် ပေးမြဲ။)

၃-သကထိကသုတ်

၁၄၉။ (ဝေ မေ သုတံ စသည် ပေးမြဲ။) ကေ၊ သော။ သမဟံ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ဌ။ မဇ္ဈကုဋ်သ္မိံ၊ မဇ္ဈကုဋ် အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ သမင်တော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ထေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဌ။ သဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေါ၊ ခြေတော်သည်။ သကလိကာယ၊ (ဒေဝဒတ်သည် ချအပ်သော) ကျောက်ခြမ်းဖြင့်။ ခတော၊ ခတ်မိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဂဝတော၊ ၏။ ဘုသ၊ ပြင်းထန်ကုန်သော။ သာရိရိကာ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ဝရာ၊ ကြမ်းကုန်သော။ ကဏ္ဍကာ၊ ထက်ကုန်သော။ အသာတာ၊ မသာယာ အပ်ကုန်သော။ အမနာပါ၊ စိတ်ကိုပွားစေတတ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာဝေဒနာ၊ တို့ကို။ အဝိဟညမာနော၊ မပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သပ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အဝိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ သဂဝါ၊ သည်။ စတုဂ္ဂဟံ၊ လေးထပ်။ သမာဋ္ဌိံ၊ ခုကုန်ထော်ကို။ ပညပေတာ၊ ခင်း၍။ ဒက္ခိဏေနပယေန၊ လကျာနံထောင်းဖြင့်။ ပါဒေါ၊ လကျာခြေ၌။ ပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေကို။ အစွာဓာယ၊ အနည်းငယ် လွန်ကာ ထား၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သပ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်ခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သိဟသေယျ၊ မြတ်သောအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူပြီး။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ယေန၊ ဌ။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ သဂဝန္တံ၊ ကို—

“(သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။) မနိယာ၊ မိန်းမောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သေသိ န၊ အိပ်သလော။ ဥဒါဟ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ကာဝေယျမတ္တော၊ ကဗျာမှဖြင့် ဖတ်ပူးသည်ဖြစ်၍။ သေသိ န၊ အိပ်သလော။ ဇတ၊ သင်၏။ သပ္ပရရာ၊ များစွာကုန်သော။ အတ္ထာ၊ အကျိုးတို့ သည်။ န သန္တိ န၊ မရှိကုန်သလော။ ဧကော၊ တယောက်တည်း။ ဝိဝိတ္ထေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ သယနာသနမှိ၊ အိပ်ရာနေရာ၌။ နိဒ္ဒါမုခေါ၊ အိပ်ခြင်းကို ရွေး၍သည်ဖြစ်၍။ သောပ္ပသေဝ၊ တအိပ်တည်းအိပ်သည်သာတည်း။ ဣဒံ၊ ဤအိပ်ခြင်းသည်။ ကိန္တိ၊ ဘာအကျိုး ရှိသနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ပြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အန္တက၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။) မနိယာ၊ မိန်းမောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န သယာမိ၊ မအိပ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကာဝေယျမတ္တော၊ ကဗျာမှဖြင့် ဖတ်ပူးသည်ဖြစ်၍။ နာပိ သယာမိ၊ အိပ်လည်းမအိပ်။ အတ္ထံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို။ သမေဓ၊ ကောင်းစွာ

ထောက်ပြီး၍။ အပေတသောကော၊ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဝိတ္ထော၊ သိတ်ငြိမ်
 သော။ သယနာသနမ္ပိ၊ အိပ်ရာနေရာ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကော၊ တယောက်တည်း။
 သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌ အစဉ်သနားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ သယာမိ၊ ၎င်း။
 ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ယေသမ္ပိ၊ အကြင်သူတို့၏လည်း။ ဥရသံ၊ ရင်၌။ သလ္လံ၊ ထုဂတည်း
 ဟူသော မြားငြောင့်သည်။ ပဝိဋ္ဌံ၊ စူးဝင်သည်ဖြစ်၍။ မုဟံမုဟံ၊ လျင်စွာလျင်စွာ။ ဟဒယံ၊
 စိတ်နှလုံးသည်။ ဝေဓမာနံ၊ တုန်လှုပ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၎င်း။) သသလ္လာ၊ ထုဂတည်းဟူသော
 မြားနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ တေပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ သောပွံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ လဗ္ဗရေ၊
 ရုက္ခနံ၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဝိတသလ္လော၊ ကင်းသော ထုဂတည်းဟူသော
 မြားငြောင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ န သုပေ၊ မအိပ်။

(အန္တက၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ သည်။) ဇွံ၊ ခရီးဆိုး၌ နိုးကြားလျက်လည်း။ န သင်္ကေ၊
 မရှံရှား။ ကသာတ္ထံ၊ ခရီးဆိုး၌ အိပ်ခြင်းငှါလည်း။ နပိ၊ သေမိ၊ မကြောက်။ ရတ္တိန္ဒြိဝါ၊ နေညဉ့်
 တို့သည်။ မာမံ၊ ငါဘုရားကို။ နာနုတပန္နိ၊ မပူပန်စေကုန်။ ကုဟိဋ္ဌိ၊ တစုံတခုသော။
 လောကော၊ လောက၌။ ဟာနိံ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န ပဿာမိ၊
 မမြင်။ တသွား၊ ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၌ အစဉ်သနား
 ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုပေ၊ အိပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ် မာဇော စသည် ပေးမြဲ။)

၄-ပတိဂ္ဂပသုတ်

၁၅၀။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။
 ကောသာလာယံ၊ စရပ်ထစတောင်သာရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားရွာ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း တေန
 ခေါ် ပန သမယေန၌။ သဂဝါ၊ သည်။ မဟထိယာ၊ များစွာသော။ ဂိဟိပရိသာယ၊ လူပရိသတ်ဖြင့်။
 ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဧဝေသတိ၊ ၎င်း။ အထ ခေါ်၌။ ပါပိမတော၊ သော။ မာရဿ၊ ၎င်း။
 (စိတ်၌)။ ပ။ ယံနုနာတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီးအထ ခေါ် ၌။ ပါပိမာ၊ သော။
 ဇာဇော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီး ဥပသင်္ကမိတွာ
 ၌။ သဂဝန္တံ၊ ကို—

“(သမယံ၊ ရဟန်း၊) အညံ၊ သုတပါးကို။ ဝါ-သုတပါးတို့အား။ ယံ-အနုသာသတိ၊
 အကြင်ဆုံးမတော်မူ၏။ တေ၊ ဤဆုံးမခြင်းသည်။ တဝ၊ သင့်အား။ န ပရိဂ္ဂပံ၊
 မလျောက်ပတ်။ တဒါစရံ၊ ထိုသို့ ပြုကျင့်သည်ဖြစ်၍။ (တံ၊ သင်သည်။) အနုဇောဓ-
 ဝိဇောဇော၊ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း (ထုဂ ဒေါသ)တို့၌။ ဝါ-တို့ကြောင့်။ မာသန္တိတ္ထောတိ၊
 မကပ်ငြိစေလင့်”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီး။

၁။ ဇွံ န သင်္ကေတိ ယထာကောဇော သိဟပထာဓိသု ဇွံဇန္တာ သင်္ကေတိ၊ ထထာ အဟံ ဇွံဇန္တာပိ န
 သင်္ကေတိ၊ ဇွံဇန္တာတိ ဇာဂဇန္တာ ပရိသော ဝိဟရန္တိ။
 ၂။ မာမန္တိ မာမံ ဂါထာသုဇ္ဈံ ယိ ဝိထံ ကတော ဝုတ္တံ။
 ၃။ အနုရုဉ္ဇံတိ ဇောနာတိ အနုဇောဇော၊ ထုဂေါ၊ ဝိဂ္ဂုဏ္ဍတိ ဇောနာတိ ဝိဇောဇော၊ ပရိသော။
 ၄။ ထထု အနုဇောဓိဇောဇော တုမိတ္ထံ။

(အန္တက၊ မာရ်နတ်။) အညံ၊ သူတပါးကို။ ဝါ-သူတပါးတို့အား။ ယံ အနုသာသတိ၊ အကြင်ဆုံးမ၏။ တေန၊ ထိုဆုံးမခြင်းဖြင့်။ သဗ္ဗဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟိတာနုကမ္ပိ၊ ဝေနေယျတို့ကို အစီးအပွားဖြင့် အစဉ်သနားတော်မူလေ့ရှိ၏။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။) တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အနုရောဓိရောဓေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိပ္ပယုတ္တော လွတ်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ် မာရော စသည်ပေးမြဲ။)

၅-မာနသသုတ်

၁၅၁။ (ဝေံ မေ သုတံ စသည် ပေးမြဲ။) ဘကဝန္တံ၊ ကို—

“(သမဏ၊ ရဟန်း။) အန္တလိက္ခစရော၊ ကောင်းကင်၌ သွားလာနိုင်သူတို့ကိုသော်လည်း နှောင်ဖွဲ့နိုင်သော။ မာနသော၊ စိတ်နှင့်ယှဉ်သော။ ယှာယံ ပါသော၊ အကြင်ရာဂတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းသည်။ စရတိ၊ လှည့်လည်သွားလာနိုင်၏။ တေန၊ ထိုရာဂတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းဖြင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဗာဓေယိဿာမိ၊ နှိပ်စက်အံ့။ (တံ၊ သင်သည်။) မေ၊ ငါ၏လက်မှ။ န မောက္ခသီတိ၊ မလွတ်လတ္တံ့”ဟူသော၊ ဂါထာယ၊ ဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

မနောရမာ၊ စိတ်ကို မှေ့ လျော်စေတတ်ကုန်သော။ ဝုပ္ပါ စ၊ ဝုပ္ပါရုံတို့သည်၎င်း။ သဒ္ဓါ စ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည်၎င်း။ ရသာ စ၊ ရသာရုံတို့သည်၎င်း။ ဂန္ဓာ စ၊ ဂန္ဓာရုံတို့သည်၎င်း။ ဖောဠဗ္ဗာ စ၊ ဖောဠဗ္ဗာရုံတို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏)။ ဣ၊ ဤအာရုံငါးပါး၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဆန္ဒော၊ တောင်တတတ်သော ဆန္ဒသည်။ ဝိဂတော၊ ကင်းတော်မူပြီ။ အန္တက၊ မာရ်နတ်။ တံ၊ သင်သည်။ နိဟတော၊ နှိပ်စက်အပ်သူသည်။ ဝါ၊ ရှုံးသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ်.မာရော စသည် ပေးမြဲ။)

၆-ပတ္တသုတ်

၁၅၂။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ ပဉ္စံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ သန္တဿတိ၊ ကောင်းစွာပြုတော်မူ၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေ၏။ သမုတ္တေဇေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေ၏။ သမ္ပယံသေတိ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေ၏။ ဝေ စ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ အဋ္ဌိံ ကတော၊ အကျိုးရှိသည်ကို ပြု၍။ မနသိကတော၊ စိတ်၌ ပြု၍။ သဗ္ဗစေတသ၊ အလုံးစုံသောစိတ်ဖြင့်။

၁။ ယဒညမနုသာသတိတိ ယံ အညံ အနုသာသတိ။ ယဒညမနုသာသတိတိ ယံ အညေသံ အနုသာသတိ၊ တံတေသံ ဟိတေသနံ အနုကမ္ပနံ။
 ၂။ အန္တလိက္ခေ ခန္ဓန္တိတိ အန္တလိက္ခစရော၊ တာကာသေစရ သတ္တဝါတို့ကိုရ၏။ တေပိ ဗဒ္ဓတိတိ အန္တလိက္ခစရော၊ ပါထကိုရ၏။ ဤ ၌-ရုံတို့ကို။
 ၃။ အဋ္ဌိံ ကရေတိ အတ္တိကံ ကတော “အယံ နော အဓိန္နဗ္ဗော အဝတ္တာ”တိ ဝေံ သတ္တကေတော ထာယ ဒေသနာယ အတ္တိကာ ယုတော။ အဋ္ဌိံ ကရေတိ ထာယ ဒေသနာယ ပါပေထဗ္ဗံ အတ္တံ ပယောဓနံ ဧဋ္ဌံ ကတော၊ တေနာယ—အယံ နောတိ အာဓိ။

သမန္တာဟရိတော၊ စုရုံး၍ ။ ဩဟိတသောတာ၊ ချထားအပ်သော နားခွံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။

အထ ခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ ပါပိမတော၊ သော။ မာရဿ၊ ။ “အယံ ခေါ် သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ ပဉ္စနံ၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ တို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္တဿေတိ၊ ။ သမာဒပေတိ၊ ။ သမုတ္တေဇေတိ၊ ။ သမ္ဗဟံသေတိ၊ ။ တေ စ ဘိက္ခု၊ တို့သည်လည်း။ အဋ္ဌိကတော၊ ၍။ မနသိကတော၊ ၍။ သဗ္ဗစေတသ၊ ဖြင့်။ သမန္တာဟရိတော၊ ၍။ ဩဟိတသောတာ၊ ခွံကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ ၍။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ။) တေန၊ သို့။ ဝိစက္ခုကမ္မာယ၊ ပညာမျက်စိ ကင်းအောင် ပြုခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမေယံ၊ ကပ်ရပါမူကား။ ယံ နနာတိ၊ ကောင်းစွာ”ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည် သည်။ အယောသိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၍။ သဗ္ဗဟုလော၊ ကုန်သော။ ပတ္တာ၊ သပိတ်တို့သည်။ အဗ္ဗောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ နိက္ခိတ္တာ၊ လှန်းထားအပ်ကုန်သည်။ ယောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ်၍။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဗလိဗဒ္ဓေတ္ထံ၊ နှားလားအသွင်ကို။ အဘိနိဗ္ဗိနိတော၊ ဇန်ဆင်း၍။ ယေန၊ ၍။ တေ ပတ္တာ၊ ထိုသပိတ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ခွံကုန်၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ် ၍။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ “ဘိက္ခု ဘိက္ခု၊ ရဟန်း ရဟန်း။ သော ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ ဤနှားလားသည်။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ ဘိန္ဒေယျာတိ၊ ခွဲရာ၏”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္ထေ၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို။ “ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သော၊ ထိုနှားသည်။ န ဗလိဗဒ္ဓေါ၊ နှားလားစစ်မဟုတ်။ သော၊ ထိုနှားလားသည်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ မာရ်နတ်တည်း။ တုပ္ပာကံ၊ သင်တို့၏။ ဝိစက္ခုကမ္မာယ၊ ငှါ။ အာဂတောတိ၊ လာ၏”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ ပြီ။

အထ ခေါ် ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤနှားလားသည်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဒိတော၊ သိထော်ပူ၍။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

“(အန္တက၊ မာရ်နတ်။) ယဉ္စူပံ၊ အကြင် ဝူပက္ခန္ဓာသည်၎င်း။ ယဉ္စူဝေဇယိတံ၊ အကြင် ဝေဒနက္ခန္ဓာသည်၎င်း။ ယာစသညာ၊ အကြင်သညာက္ခန္ဓာသည်၎င်း။ ယဉ္စူ ဝိညာကံ၊ အကြင် ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည်၎င်း။ ယဉ္စူသင်္ခတံ၊ အကြင်သင်္ခါရက္ခန္ဓာသည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ခွံ၏။) တတ္ထ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့၌။ သော၊ ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ အယံ၊ ငါသည်။ န အသိ၊ မဖြစ်။ တေ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးသည်။ မေ၊ ငါ၏ ဥစ္စာသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဝေ၊ ဤသို့၍သည်ဖြစ်၍။ ဝိရုဇယိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။

၁။ သဗ္ဗစေတသ သမန္တာဟရိတော သဗ္ဗေန တေန ကမ္မကာရကမိတ္တေန သမန္တာဟရိတော။ ကမ္မ- ကာရကမိတ္တံ နာမ ဩထရထမိတ္တံ။

ဝေံ၊ ဣသ္မိံ။ ဝိရတ္တံ၊ တပိတြင်းကင်းပြီးသော။ သဗ္ဗသံယောဇနာတိကံ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်ကို လွန်သော ရဟန္တာ၏။ (သာမုတ္တုဒ္ဓုတိယာကြံ။) ခေမတ္ထံ၊ သေးမရှိသော အတ္တသောကို။ မာရသေနာ၊ မာရ်စစ်သည်သည်။ သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘဝ ယောနိ ဂတိသော အရပ်တို့၌။ အန္တေသမ္ပိ၊ ရှာသော်လည်း။ နဗ္ဗဂါ၊ မရမတွေ့ပြီ” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် မာရော စသည် ပေးပြီ။)

၇-အဓာယာယတနသုတ်

၁၅၃။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တော၌။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မွန်းချွန်အထွဋ်တပ်သောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ထေန ခေါ် ပန သမယေနမှ ဝိစက္ခုကမ္မာယအထိ ပေးပြီ။ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿာယတနတို့ကိုဟု ပေးသည်သာထူး၏။) အထ ခေါ်၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိံ၊ ၏။) တေန၊ သ္မိံ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတူ၊ ၌။ သဂဝတော၊ ၏။ အဝိဇ္ဇဓရေ ၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဘယဘေဝရံ၊ အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်သော။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ အပိဿဒံ၊ စင်စစ်။ ပထဝီ၊ ပြေသည်။ ဥဒ္ဓိယတိမညေ၊ ပြို့ယောင်တကား^၂။ အထ ခေါ်၊ ၌။ အညတရော၊ တယောက်သော။ သိက္ခာ၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ သိက္ခာ၊ ကို။ “သိက္ခာ သိက္ခာ၊ ရဟန်း၊ ရဟန်း။ သောပထဝီ၊ ကြုံမြေကြုံသည်။ ဥဒ္ဓိယတိမညေတိ၊ ပြို့ယောင်တကား” ဟူသော။ ထေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝေံ၊ ဣသ္မိံ။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံသိက္ခာ၊ ကို။ “သိက္ခာ၊ ရဟန်း။ သော၊ ဣသ္မိံ။ ပထဝီ၊ သည်။ န ဥဒ္ဓိယတိ၊ ပြို့သည်မဟုတ်။ သော၊ ဣသ္မိံ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ပ။ အာဂတောတိ၊ လာ၏” ဟူသော။ ထေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ မာရံ၊ ကို—

“(အန္တက၊ မာရ်နတ်။) ကေဝလာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝူပါ စ၊ ဝူပါယတနတို့သည်၎င်း။ သဒ္ဓါ စ၊ သဒ္ဓါယတနတို့သည်၎င်း။ ရသာ စ၊ ရသာယတနတို့သည်၎င်း။ ဂန္ဓာ စ၊ ဂန္ဓာယတနတို့သည်၎င်း။ ဖဿာ စ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနတို့သည်၎င်း။ မ္ဗော စ၊ မ္ဗောယတနတို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ထေံ၊ ဣသ္မိံ။ အာယတန ခြောက်ပါးသည်။ ဧဗာရံ၊ ကြမ်းထန်းသော။ လောကာမိသံ၊ လောကအာမိသမည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဣသ္မိံ။ လောကအာမိသ အာယတန ခြောက်ပါးတို့၌။ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဝိပုစ္ဆိတော၊ အလွန် တွေဝေ၏။

၁။ ခေမတ္ထံ ခေမိဘူထံ အတ္တသာဝံ၊ ဣဒိနာ ဝေက္ခာထံ ဒေသထိ၊ ဝေပာ အတ္တာတိ ခေမတ္တာ။ တံ ခေမတ္တံ၊ တေနာယ-ခေမိဘူထံ အတ္တသာဝန္တိ။
 ၂။ ဥဒ္ဓိယတိသု သိပ္ပာယတိဟူသော သိ-ဋ္ဌ-ဓာပိန် ၂၇၄-နှင့်အညီပေးသည်။ ဥ+ဒရ+ယ+တေ ဖြင့် ဥဒ္ဓိယတိဟု သိပ္ပာယတိသို့လျှင် ‘ဒေရာ သေဒနေ ဘူ စ’ ဟူသော ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟနှင့်ညီ၍ ပိုမိုသင့်မြတ်ဖွယ်ရှိ၏။ ၎င်းသို့-အသိနဝိသ္မိံ ကုသုလောသိဋ္ဌထေကံသ္မိံ ကမ္မကတ္ထုဓုပ်ကြံ၏။ ဤ သိ-ဋ္ဌိကား ဥဒ္ဓိယတိသံ ဝိပရိဝတ္ထတိ ဟုသာဝတ္ထုဖွင့်၏။ ပထဝီ၊ ပြေသည်။ ဥဒ္ဓိယတိမညေ၊ ချာချာလည်ယောင်တကားဟုပေး။ ပထဝီ မညေ ဥဒ္ဓိယတိထံ အထံ မဟာပထဝီ ပဋ္ဌပဋ္ဌသဒ္ဓံ ကုဗ္ဗမာနာ ဝိယ အယောသိဟု ဤ၌-ဖွင့်သည်ကား ပျက်ပြိုသော သိဋ္ဌနာဏာရာသာဝတ္ထသာ။

သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ တေဉ္စ၊ ဤလောကဿိသ အာယတန ခြောက်ပါးကိုသာလျှင်။ သမတိက္ကမ္မ၊ ကောင်းစွာ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ မာရဓေယျံ၊ မာရ်၏ ထည်ရာဖြစ်သော တောဘုမ္မကဝဋ်ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ အာဒိစ္စောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ဝိရောစတိတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗျဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် မာရော စသည် ပေးမြဲ။)

၈-ပိဏ္ဏသုတ်

၁၅၄။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ နှစ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မာဂဓေယျ၊ မဂတိုင်းတို့၌။ ပဉ္စသာလာယံ၊ စရပ် ငါးဆောင်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားရွာ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ပဉ္စသာလာယံ၊ စရပ်ငါးဆောင်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားရွာ၌။ ကုမာရိကာနံ၊ သတို့သား သတို့သမီးတို့၏။ ပါဟနကာနိ၊ ပေးဘွယ်လက်ဆောင်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (အချင်း ချင်း လက်ဆောင်ပေးကြသည် ဟုလို။) အထ ခေါ်၊ နှစ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဍသမယံ၊ နိဝါသေတွာ ၌။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၌။ ပဉ္စသာလံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဂါမံ၊ ပုဏ္ဏားရွာ၌။ ပိဏ္ဏာယ၊ ငှါ။ ပါပိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ပဉ္စသာလေယျကာ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပဉ္စသာလရွာ၌ နေကုန်သော ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်။ ပါပိမတာ၊ သော။ မာရေန၊ သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပိဏ္ဏံ၊ ဆွမ်းကို။ မာ အလတ္တာတိ၊ မရဇေလင့်” ဟု နှလုံးပြု၍။ အနွာဝိဇ္ဇာ၊ ဝှောင်အပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အထ ခေါ်၊ နှစ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာဓောတေန၊ ဆေးမြိတိုင်းသော။ ပတ္တေန၊ သပိတ်ဖြင့်။ ပဉ္စသာလံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ငှါ။ ပါပိသိ၊ ပြီ။ ယထာဓောတေန၊ ဆေးမြိတိုင်းသော။ ပတ္တေန၊ ဖြင့်။ ပဋိက္ကမိ၊ ပဲတော်မူခဲ့ပြီ။ အထ ခေါ်၊ နှစ်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တိ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ပိဏ္ဏံ၊ ဆွမ်းကို။ အလတ္တ အပိတိ၊ ရခဲ့ပါ၏လော” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီ။ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းရာဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပိဏ္ဏံ၊ ဆွမ်းကို။ န လဘေယျံ၊ မရနိုင်ရာ။ တထာ၊ ထိုအခြင်းရာဖြင့်။ တံ၊ သင်သည်။ အကာသိန၊ ပြုသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပေးတော်မူ၏။ သန္တေ၊ မာ။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သဂဝါ၊ သည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပဉ္စသာလံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ငှါ။ ပါပိသတု၊ ဝင်တော်မူပါလော။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းရာဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပိဏ္ဏံ၊ ကို။ လတ္တတိ၊ ရလတ္တံ။ တထာ၊ ထိုအခြင်းရာဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၁။ မာရဓေယျန္တိ မာရဿ ဌာနဘူတံ တောဘုမ္မကဝဋ်။ မာရဿာသိ ကိလေသမာရဿ။ ဌာနဘူထန္တိ ပဝတ္ထိဌာနဘူထံ။

၂။ ပါဟနကာနိ ဘဝန္တိတိ တထာဝူပေ နက္ခတ္တေ တတ္ထ တတ္ထ ပေသေတဗ္ဗာနိ ပါဟနကာနိ ဘဝန္တိ။ တတ္ထ တတ္ထာသိ တသ္မိံ တသ္မိံ ဥပသင်္ကမိကုလေ။ ပါဟနကာနိတိ ပယ်တဗ္ဗပုဏ္ဏာကာရာနိ။ ကုမာရိကာနံ ၌ ကုမာရဏော စ ကုမာရိကာ စ ကုမာရိကာ ဟု ဂေသိသံပြု။

မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ တထာဂတံ၊ ဘုရားကို။ (နံကား နိပါတ်။) အာသဗ္ဗ၊ ထိပါး၍။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပထဝီ၊ ပျိုးစေ့ပြီ။ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ မေ၊ ငါ၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေး။ ဗျတိ၊ ဤသို့။ မညသိ ကိံ န၊ အောက် မေ့သလော။

(ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။) ယေသံနော၊ အကြင်ငါဘုရားတို့၏။ ကိဉ္ဇနံ၊ နှိပ်နင်းလွှမ်းမိုး နိုင်သောကိလေသာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (တေ မယံ၊ ထိုငါဘုရားတို့သည်။) ဝတ၊ စင်စစ်။ သုသုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာစွာ။ ဇီဝိမ၊ အသက်ရှည်ကုန်အံ့။ အာဘဿရာ၊ အာဘဿရဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါယထာ၊ ဗြဟ္မာတို့ကဲ့သို့။ ပီကိဘက္ခာ၊ ပီတိသာလျှင် အစာရှိကုန် သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဗျတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ် မာရော စသည်ပေးပြီ။)

၉-ကဿကသုတ်

၁၅၅။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ မှ ဝိစက္ခုကမ္မာယအထိ ပေးပြီ။ နိဗ္ဗာနပဋိသံယုတ္တာယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့် စပ်သော ဟု ပေးသည်သာထူး၏။) အထ ခေါ်၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ကဿကဝတ္ထံ၊ လယ်ထွန်ယောကျ်ားအသွင်ကို။ အဘိနိမ္မိနိတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ နဂံလံ၊ ထွန်ထိုးကို။ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌။ ကရိတွာ၊ ထမ်းသည်ကိုပြု၍။ ဝိထပါစနယဋ္ဌိံ၊ ရှည်သောနှင်ထံကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဟရူဟရူကေသော၊ ရှုပ်ထွေးသော ဆံ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သာဏသာဋ္ဌိနိဝတ္တော၊ ဝတ်အပ်သော ပိုက်ဆံဖြင့် ရက်အပ်သောပုဆိုးရှိသည်ဖြစ်၍။ ကဒ္ဓမမက္ခိတေဟိ၊ ညွှန်အလိမ်းလိမ်း ကပ်ကုန်သော။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ ဗလိဗဒ္ဓေ၊ နွားလားတို့ကို။ အဗ္ဗသအပိတိ၊ မြင်ပါ၏လော” ဟူသော။ ထေ၊ ဤကားကို။ အဝေါ စ၊ လျှောက်ပြီ။ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ တေ၊ သင်အား။ ဗလိဗဒ္ဓေဟိ၊ နွားလားတို့ဖြင့်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဗျတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ စက္ခု၊ မျက်စိမှန်သမျှသည်။ မမေဝ၊ ငါ၏ ဥစ္စာ ချည်းသတ်တည်း။ ရူပါ၊ ရူပါရုံမှန်သမျှတို့သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာချည်းသတ်တည်း။ စက္ခုသမ္ပဿ၊ ဝိညာဏာယတနံ၊ စက္ခုသမ္ပဿ၊ ဝိညာဏာယတနမှန်သမျှသည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာချည်းသတ်တည်း။ သမဏ၊ ရဟန်း။ (ံ၊ သင်သည်။) ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မေ၊ ငါ၏ လက်မှ။ မောက္ခသိ၊ လွတ်မည်နည်း။ ပ။ သမဏ၊ ရဟန်း။ မနော၊ သဝင်စိတ်မှန်သမျှသည်။ မမေဝ၊ ငါ၏ဥစ္စာချည်းသတ်တည်း။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မာရုံမှန်သမျှတို့သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာချည်းသတ်တည်း။

၁။ ကိဉ္ဇနန္တိ မဒ္ဓိတုံ သမတ္ထံ ဝဂ္ဂကိဉ္ဇနာဒိ ကိလေသဘေတံ။ ၄။ ကိဉ္ဇတိ မဒ္ဓတိ အဘိဘဝထိတိ ကိဉ္ဇနန္တိ အာဟ မဒ္ဓိတုံ သမတ္ထန္တိ ငီ။
 ၂။ ဟရူဟရူကေသောထိ..... ဝိပွကိတ္တကေသော။ ၄။ ဟရူဟရူကေသောထိ ဗျတောစိတော စ ဝိက္ခိတ္တတ္တာ အာကုလာကုလကေသော။ ၄။
 ၃။ စက္ခုသမ္ပဿအရ-စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်ယှဉ်သော ဖောကိုယူ။ အဝိနာဘာဝနည်းအားဖြင့် ထံ သမ္ပဟတ္ထ ဓမ္မကိုယူ။ ဝိညာဏာယတနအရ-စက္ခုဒါရိကစိတ်တို့ကိုယူ။ သောဏသမ္ပဿစသည်လည်း နည်းထူး မနော သမ္ပဿအရ အာဝဇ္ဇန်း၏အခြားမဲ့ဖြစ်သောသဝင်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ဖောကိုယူ။ အဝိနာဘာဝ နည်းအားဖြင့် ထံ သမ္ပဟတ္ထဓမ္မတို့ကိုယူ။ ဝိညာဏာယတနအရ ဇောတဒါရုံတို့ကိုယူ။

မနောသမ္ပဿ ဝိညာဏာယတနံ၊ မနောသမ္ပဿ ဝိညာဏာယတနမှန်သမ္ပဿသည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ သမဏ၊ ရဟန်း။ (တံ၊ သင်သည်။) ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂန္ဒာ ရှိ။ မေ၊ ငါ၏လက်မှ။ မောက္ခသိ၊ လွတ်မည်နည်း။ (တလောကလုံးရှိ စက္ခုစသည်၊ ဓူပစသည်၊ စက္ခုသမ္ပဿ ဝိညာဏာယတနစသည်တို့သည် ငါ့ပိုင်ချည်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်သင်သည် ငါ၏ လက်မှ သယ်နည်းနှင့်မျှ မလွတ်နိုင်ဟူလို။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ စက္ခု၊ မျက်စိမှန်သမ္ပဿသည်။ တဝေဝ၊ သင်၏ ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ ဓူပါ၊ ဓူပါရုံမှန်သမ္ပဿတို့သည်။ တဝ၊ သင်၏ ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ စက္ခုသမ္ပဿဝိညာဏာယတနံ၊ စက္ခုသမ္ပဿ ဝိညာဏာယတနမှန်သမ္ပဿသည်။ တဝ၊ သင်၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ ပါပိမ၊ မာရ် ယုတ်။ ယတ္ထ စ ခေါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌ကား။ စက္ခု၊ မျက်စိသည်။ (ဋ္ဌာနပစာအားဖြင့် စက္ခုအရထကျာကောက်၊ ဓူပါရုံစသည်လည်း ၎င်းနည်း။) နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဓူပါ၊ ဓူပါရုံသို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ စက္ခုသမ္ပဿဝိညာဏာယတနံ၊ စက္ခုသမ္ပဿ ဝိညာဏာယတနသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။ တဝ၊ သင်၏။ အဂတိ၊ ကျက်စားရာမဟုတ်။ (အဂတိ-အဓိသယော၊ မ-ဋ္ဌ-၂-၆၇။) ပ။ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ မနော၊ ဘဝင်စိတ်မှန်သမ္ပဿသည်။ တဝေဝ၊ သင်၏ဥစ္စာ ချည်းသာတည်း။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ တဝ၊ သင်၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ မနောသမ္ပဿ ဝိညာ ဏာယတနံ၊ မနောသမ္ပဿ ဝိညာဏာယတနမှန်သမ္ပဿသည်။ တဝ၊ သင်၏ဥစ္စာချည်းသာတည်း။ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ယတ္ထ စ ခေါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌ကား။ မနော၊ ဘဝင်စိတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မာရုံတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ မနောသမ္ပဿဝိညာဏာယတနံ၊ မနောသမ္ပဿ ဝိညာဏာယတန သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ တတ္ထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၌။ တဝ၊ သင်၏။ အဂတိ၊ ကျက်စားရာမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ယံ၊ အကြင် ရှေ့ ငွေ သပိတ် သက်န်း အစရှိသော ဘဏ္ဍာကို။ “ဣဒံ၊ ဤဘဏ္ဍာသည်။ မမန္တိ၊ ငါ၏ဘဏ္ဍာတည်း” ဟူ၍။ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ယေ စ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်း။ မမန္တိ၊ ငါ၏ခန္ဓာဟူ၍။ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဘဏ္ဍာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ တေ၊ သင်၏။ မနော၊ စွဲလမ်းသော စိတ်သည်။ စေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏လက်မှ။ န မောက္ခသိ၊ မလွတ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ယံ၊ အကြင် ရှေ့ ငွေ သပိတ်သက်န်း စသော ဘဏ္ဍာကို။ (မမန္တိ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍။) ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထိုဘဏ္ဍာသည်။ မယံ၊ ငါ၏ဥစ္စာမဟုတ်။ ယေ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မမန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ န အဟံ၊ ငါဟူသော အတ္ထ မဟုတ်။ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ဝေ၊ ဤသို့။ (တံ၊ သင်သည်။) ဇာနာဟိ၊ သိလေလော့။ မေ၊ ငါ၏။ မဂ္ဂမ္ဘိ၊ ဘဝယောနိဂတိ စသည်တို့၌ သွားရာလမ်း ကိုလည်း။ န အက္ခသိ၊ မပြင်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။
(အထ ခေါ မာဓရာ စသည် ပေးမြ။)

၁၀-ရဇ္ဇသုတ်

၁၅၆။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ ဟိမဝန္တာပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌။ အရညကုရိကာယံ၊ ထောကျောင်းငယ် (ကုရိ)၌။ ဝိဟရတိ၊

၏။ အထ ခေါ် ၌။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်လျက်။ ပဋိသန္ဓိနဿ၊ သတ္တသင်္ခါရ
 တို့မှ ဖွဲ့၍ တယောက်ထီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ “အဟနံ၊ မသတ်
 သဖြင့်” ။ အဿာတယံ၊ သူတပါးကို မသတ်စေသဖြင့်။ အဇိနံ၊ ဆုံးရှုံးစေသဖြင့်။ (အဇိနန္တိ
 အန္တောဂဟေတု အတ္ထံ ဝဒထိ အာဟ ပရဿ နေဇာနိ အကထေန္တေနာတိ။) အဇာပယံ၊
 သူတပါးကိုဆုံးရှုံးစေရန် မစေသဖြင့်။ အသောစံ၊ မစိုးရိမ်သဖြင့်။ အသောစာပယံ၊ သူတပါးကို
 မစိုးရိမ်စေသဖြင့်။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အမှုကိုစွဟူသော အုပ်ချုပ်ခြင်းကို။
 ကာရေတု၊ ပြုစီမံသောငါ။ သက္ကာနုခေါတိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော”ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ စေတသော၊
 ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံတော်သည်။ ဥပပါဒိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ် ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာဓော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ ကို။
 စေတသာ၊ ဖြင့်။ အညာယ၊ ၍။ ပ ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—“ဘန္တေ၊ ရား။ အဟနံ၊ သဖြင့်။ အဿာတယံ၊
 စေသဖြင့်။ အဇိနံ၊ သဖြင့်။ အဇာပယံ၊ စေသဖြင့်။ အသောစံ၊ သဖြင့်။ အသောစာပယံ၊ စေသ
 ဖြင့်။ ဓမ္မေန၊ သဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေတု၊ ပြုတော်မူလော့။ သုဂတော၊ ကောင်း
 သောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေတုတိ၊ ပြုတော်မူ
 လော့” ဟူသော။ ဝေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

“ဘန္တေ၊ ရား။ အဟနံ၊ သဖြင့်။ အဿာတယံ၊ စေသဖြင့်။ အဇိနံ၊ သဖြင့်။ အဇာပယံ၊ စေသ
 ဖြင့်။ အသောစံ၊ သဖြင့်။ အသောစာပယံ၊ စေသဖြင့်။ ဓမ္မေန၊ သဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။
 ကာရေတု၊ လော့။ သုဂတော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ကာရေတုတိ၊ လော့” ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။
 တံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်။ မံ၊ ကို။ ယံ ဝဒေသိ၊ အကြင်ဆို၏။ ပါပိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ဣ၊ ဤသို့ဆိုရာ၌။
 တံ၊ သင်မာရ်နတ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကိံ ပန၊ အဘယ်တန်ခိုးကို။ ပဿသိ၊ မြင်သနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ ခေါ်၊ သည်။ စတ္တာဓော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣဒ္ဓိ-
 ပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ ဘာဝိတာ၊ ပြီးအပ်ကုန်ပြီ။ ဗဟုလကတာ၊ အဝန်တလဲလဲ အလေ့အလာ ပြု
 အပ်ကုန်ပြီ။ ယာနိကတာ၊ ကအပ်သော ယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ ဝတ္ထုကတာ၊ တည်ရာကဲ့သို့
 ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနုဋ္ဌိတာ၊ မပြတ်တည်စေအပ်ကုန်ပြီ။ ပရိဝိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဆည်းပူး
 အပ်ကုန်ပြီ။ သုသမာရဗ္ဗါ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 အာကခမာနော စ၊ အလိုရှိတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဟိမဝန္တာ အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတရာဇံ၊
 တောင်မင်းကို။ သုဝဏ္ဏံတွေဝ၊ ရွှေဟူ၍သာလျှင်။ အဓိမုဇ္ဈေယျ၊ နှလုံးသွင်းငြားအံ့။ သုဝဏ္ဏံ ပန၊
 ရွှေသည်သာလျှင်။ အဂ္ဂ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။

၁။ အဟနန္တိ ဣရဏေ ပစ္စုတ္တဝစနန္တိ အာဟ အဟနန္တေနာတိ ။ ပစ္စုတ္တဝေ ဝါ ပစ္စုတ္တဝစနံ ။ အဟနန္တော
 ဟုတုာထိ ဝစေနသေသေန ဘဝိတဗ္ဗန္တိ အဓိပ္ပါယော ။ သေသပဒေသပိ ဒေသေ နယော ။ ဤအလို အဟနံ၊
 မသတ် သည်ဖြစ်၍ဟု ပေးကြွင်းပုဒ်တို့၌လည်း ဤနည်း ပေးလေ ။
 ၂။ ရဇ္ဇံ ကာရေတု ဝယ်-ကာရေတု၌ ဣရောတ် တနာဒိဖြစ်၍ -ဩပစ္စည်းသက်၍ ၎င်းကို -ကွဝိ ဝိကရ-
 အာနံသုတ်ဖြင့်ချေ။ ဣဒ္ဓိ (ခါဒိကတ္ထ ၁၇)သုတ်၌ အိ-ဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဣပစ္စည်းသက်။ ၎င်းထိကို
 ဧ ပြု အာရဗ္ဗိပြုလျက် ကာရေတု ဖြစ်သည်။ ထို့မကြာင့် ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အမှုကိုစွဟူသော အုပ်ချုပ်ခြင်းကို။
 ကာရေတု၊ ပြုခြင်းငှါဟု ရာဇဒိဂ်၏အနက်ပေး။ ဤကား မောဂ္ဂလ္လာန်နည်းတည်း။ တနည်း-ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်
 ကို။ (မဟာဇေနန၊ လူအပေါင်းကို။ ကာရိကံကံထည့် ။) ကာရေတု၊ ပြုခြင်းငှါဟု ကာရိကံရုပ် အနက်ပေး။ မင်း
 ၏အဖြစ်ဟုရာ၌ လူအပေါင်း၏ အရိအသေပြုမှု အခွန်အတုတ်ပေးမှုသည်ကိုဟု။ ဤကား -သဒ္ဓနိတိပဋိကာ၊ ဣကာ
 ထို အလိုတည်း။

ကေဿ၊ တယောကံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဇောတဂ္ဂပဿ၊ တောက်ပြောင်သော သဘော ရှိသော^၁။ သုဝဏ္ဏဿ၊ ရွှေ၏။ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်။ ကေဝလော၊ တလုံးတည်း သက်သက်။ အဿ၊ ရှိသည်။ ဒိတ္တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ကြီးသော ရွှေတောင်နှစ်လုံးရှိသော် လည်း။ နာလံ၊ အလိုပြည့်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့သိမြင်သော။ ဝိဒ္ဓါ၊ ပညာ ရှိသည်။ သမံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးညီမျှစွာ။ စရေ၊ ကျင့်သုံးရာ၏။

ယော ဇန္တု၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ ယတောနိဒါနံ၊ ယင်းရွှေတောင် စသော ကာမဂုဏ်လျှင် အကြောင်းရှိ၏ဟူ၍။ အဒက္ခံ၊ သိမြင်ပြီး။ သော ဇန္တု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ကာမေသု၊ ဆင်းရဲကြောင်း ရွှေတောင်စသော ကာမဂုဏ်တို့၌။ ကထံ၊ အဘယ် ကြောင့်။ နမေယျ၊ ညွတ်ဆုအံ့နည်း။ ဇန္တု၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပဓိ^၂၊ ကာမဂုဏ်ဟူသော ဥပဓိကို။ သင်္ဂေတိ၊ ကပ်ငြိတယ်တာရာဟူ၍။ ဝိဒိတာ၊ သိပြီးလျှင်။ တဿေဝ၊ ထိုကာမဂုဏ်ဥပဓိကိုသာလျှင်။ ဝိနယာယ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ။ သိက္ခေ၊ ကျင့်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးမြဲ။)

ဓုတိယော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ကား—

ပါသာဏော၊ ပါသာဏသုတ်။ သီဟော၊ ကိဗ္ဗုသီဟသုတ်။ သကလိကံ၊ သကလိက သုတ်။ ပတိဂ္ဂပဿ၊ ပတိဂ္ဂပသုတ်။ မာနသံ၊ မာနသသုတ်။ ပတ္တံ၊ ပတ္တသုတ်။ အာယတနံ၊ အပဿာယတနသုတ်။ ပိတ္တံ၊ ပိတ္တသုတ်။ ကဿကံ၊ ကဿကသုတ်။ ရဇ္ဇေန၊ ရဇ္ဇသုတ်နှင့် တကူ။ ဝေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃-တတိယဝဂ်
၁-သမ္ပဟုလသုတ်

၁၅၇။ (ဝေံ မေ သုတံ စသည် ပေးမြဲ။) ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ သိလာဝတိယံ၊ ကျောက်တံတိုင်းကားသော ကျောင်း၌။ ဝိယရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ပဟုလာ၊ ကုန်သော။ သိက္ခူ၊ ထိုသည်။ သဂဝတော၊ ၏။ အဝိဇ္ဇေ၊ အနီး၌။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူလောင်စေတတ်သော လုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထံ၊ ပုတ္တာဗေသုင်ကို။ အဘိနိဗ္ဗိနိတာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ မဟန္တေန ဇုဏ္ဏုဝေန၊ ကြီးစွာသော ဆံကျစ် ဆံသုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ (ဣတ္ထမ္ပ၊ တလက္ခဏတ္ထံ။) အဇိနက္ခိပနိဝတ္ထော၊ ဝတ်ရုံအပ်သော ခွါနှင့်တကူ သစ်နက်ရေရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇိတ္တော၊ အိုမင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝေါပါနသိဝကော၊ အိမ်အခြင်နှင့်တူသော နံရိုး၊ ကိုင်းသောခါးရှိသည် ဖြစ်၍။ ဣဂ္ဂထုဂ္ဂပဿာသိ၊ ဣဂ္ဂထုဂ္ဂဟု၍ ရိုက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။

၂။ ဇာတဂ္ဂပဿာတိ အာတပဂ္ဂပသမ္ပဒဿန္တိ။ ဤနိကာ၌ ဇာတသဒ္ဓါက အာတပဏနကံ မဟောနိုင်။ ဇောတသဒ္ဓါကသာ အာတပဏနကံဟောနိုင်သောကြောင့် "ဇောတဂ္ဂပဿ"ဟု ပြင်၍ အနက်သဖွယ်လိုက်သည်။

ဥဒ္ဓမ္မရဒဏ္ဍံ၊ ရေသပန်းသားတောင်ဝေးကောက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ယေန၊ ဌှံ။ တေဘိက္ခု။
 တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသးကံမိတွာ၊ ၍။ တေဘိက္ခု။ တို့ကို။
 “ဘဝန္တော ပဗ္ဗဇိတာ၊ အရှင်ရဟန်းတို့သည်။ ဖဟရာ၊ ငယ်ကုန်သေး၏။ သုသု၊ ပျိုနုကုန်သေး၏။
 ကာဠကေသာ၊ နက်မည်းသောဆံရှိကုန်သေး၏။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊
 အရွယ်နှင့်။ ပဌမေနဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမနာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ကာမေသု၊ ကာမ
 ဂုဏ်တို့၌။ အနိက္ခိတာဝိနော၊ မခံစားမပြုထူးဘူးကုန်သေး။ ဘဝန္တော၊ တို့သည်။ မာနုသကေ၊
 လွှဲပြစ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘုဒ္ဓန္တု၊ ခံစားကုန်လော့။ သန္တိန္တိ၊ မျက်မှောက်၌
 ဖြစ်သော လူကာမဂုဏ်ကို။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ကာလိကံ၊ နောင်ကာလ၌ဖြစ်သော နတ်ကာမဂုဏ်ကို။
 မာ အနုဓာဝိတ္တာသိ၊ မတောင်တကြကုန်လင့်” ဟူသော။ ဝေံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊
 ပုတ္တား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သန္တိန္တိ၊ ကို။ ဟိတွာ၊ ၍။ ကာလိကံ၊ ကို။ န ခေါ အနုဓာဝါမ၊
 မတောင်တကုန်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကာလိကဉ္စ ခေါ၊ နောင်ကာလ၌ဖြစ်သော
 နတ်ကာမဂုဏ်ကိုလည်း။ ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ သန္တိန္တိ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော လောကုတ္တရာ
 တရားကို။ အနုဓာဝါမ၊ တောင်တကြကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ ဟိ၊ မှန်၏။ ကာလိကာ၊ နောင်
 ကာလ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာ၊ နတ်ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်း။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗဟုဒုက္ခာ၊
 များသော ဆင်းရဲခြင်း ရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်း ရှိကုန်၏ဟူ၍။
 ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဇီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊
 များလှ၏။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤလောကုတ္တရာတရားသည်။ သန္တိန္တိကော၊ မျက်မှောက်၌ ကောင်းသော
 အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ အကာလိကော၊ အခါမလင့်အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ ဖေပိပဿိကော၊
 လာလှည့် ရှုလှည့်ဟူသော အစီရင်ကိုခံထိုက်၏။ ဩပနေယျိကော၊ စိတ်ထဲသို့ပိုက် ကပ်၍ ဆောင်
 ထိုက်၏။ ဝိညုဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့ရဟန်းတို့က ဆိုကုန်၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော်။ ပါပိမာ၊ သော။
 မာဓော၊ သည်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဩကမ္မေတွာ၊ ညိတ်၍။ ဇိဝံ၊ လျှာကို။ နိလ္လာလေတွာ၊
 ထုတ်၍။ တိဝိသာခံ၊ အရေးသုံးကြောင်းရှိသော။ နလာဂ္ဂိကံ၊ နဖူးရေးကို။ နလာဂ္ဂေ၊ နဖူး၌။
 ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ ထစေ၍။ ဧတ္ထံ၊ တောင်ဝေးကို။ ဩလုဋ္ဌံ၊ ထောက်၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲလေပြီ။

(အထ ခေါမှ စ၍ ပက္ကန္တာတိ တိုင်အောင် ဝါကျများ၌ ပေးပြီးကို နည်းပို၍သမ္ပန်
 ရဟန်းတို့က ဘုရားရှင်အား ပြန်၍လျှောက်ထားကြခြင်း ဖြစ်သည်။)

ဘိက္ခဝေ တို့။ သော၊ ဤသူသည်ကား။ န ဗြာဟ္မဏော၊ ပုတ္တား မဟုတ်။ သော၊ ဤသူသည်
 သည်ကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာဓော၊ တည်း။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဝိစက္ခုကမ္မာယ၊ ငှါ။
 အာဂတော၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ တေမတ္ထံ၊
 ဤ အကြောင်းကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ၌။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊
 ပြီ။ (ဤသုတ်ပါ ဂါထာကား ရဇ္ဇသုတ်၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) ☸

၂-သမိစ္စိသုတ်

၁၅၇။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကေသု၊ တို့၌။ သိလာဝထိယံ၊ ၌။
 ဝိဟရတိ၊ ၍။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာဟသ္မာ သမိစ္စိ၊ အရှင်သမိစ္စိသည်။

ဘဂဝတော၊ ဇိ။ အဝိဇ္ဇာရော၊ ဌံ။ အပ္ပမတ္တော၊ ဌံ။ အာတာပိ၊ ဌံ။ ပဟိတတ္တော၊ ဌံ။ ဝိဟရတိ၊
 နေဇိ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ရဟောဂတဿ၊ လျက်။ ပဋိသလ္လိနဿ၊ သော။ အာယသ္မတော သမိဒ္ဓိဿ၊ ဇိ။
 “ယဿ မေ၊ အကြင်ငါ၏။ သတ္တာ၊ ဆရာသည်။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားတည်း။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့
 တည်း။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောရခြင်းပေတည်း။ ယှာဟံ၊
 အကြင်ငါသည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ သွာက္ခာတေ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မ-
 ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုရပြီ။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စစ်။
 လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ တဿမေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စစ်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောရခြင်းပေ
 တည်း။ ယဿ မေ၊ အကြင်ငါ၏။ သဗြဟ္မစာရိနော၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်။ သီလဝန္တော၊
 သီလရှိကုန်၏။ ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်၏။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စစ်။
 လာဘာ၊ တို့တည်း။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝတ၊ စစ်။ သုလဒ္ဓန္တိ၊ တည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။
 စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ပါပိမာ၊ သော။
 မာရော၊ သည်။ အာယသ္မတော သမိဒ္ဓိဿ၊ ဇိ။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ စေတသာ၊
 မိမိစိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ယေန၊ ဌံ။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့။
 ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဌံ။ အာယသ္မတော သမိဒ္ဓိဿ၊ ဇိ။ အဝိဇ္ဇာရော၊ အနီး၌။ ဗဟန္တံ၊
 ကြီးစွာသော။ ဘယဘေရဝံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သော။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ အပိဿဒံ၊
 စင်စစ်။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ ဥန္တိယတိမညေ၊ ပြိုယောင်တကား။

(အထ ခေါ၊ မှစ၍ ဥန္တိယတိတိ အထိ ရှင်သမိဒ္ဓိက မိမိ၏ဖြစ်ပုံကို မြတ်စွာဘုရားအား ပြန်
 လျှောက်သည်သာ ထူး၏။)

သမိဒ္ဓိ၊ သမိဒ္ဓိ။ သော၊ ဤသည်။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ န ဥန္တိယတိ၊ ပြိုသည် မဟုတ်။ သော၊
 ဤသည်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ တုဟံ၊ သင်၏။ ဝိက္ခယမ္ပာယ၊ ငှါ။ အာဂတော၊
 လာ၏။ သမိဒ္ဓိ၊ ဌံ။ တံ၊ သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော။ တတ္တော၊ ထိုအရပ်၌ ပင်လျှင်။ အပ္ပမတ္တော၊
 ဌံ။ အာတာပိ၊ ဌံ။ ပဟိတတ္တော၊ ဌံ။ ဝိဟရတိ၊ နေချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။
 ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ ဘဂဝ-
 တော၊ ဇိကော့ကို။ ပဋိသုတွာ၊ ရှေးရှုနာယူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊
 ကို။ အသိဝါဒေတွာ၊ ဌံ။ ပဒကိဏံ၊ အရိအသေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပက္ခာမိ၊ ဖဲပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ
 ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။ တတ္တော၊ ၌သာလျှင်။ အပ္ပမတ္တော၊
 ဖြစ်၍။ အာတာပိ၊ ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ ပ။ အပိဿဒံ၊ စင်စစ်။ ပထဝီ၊
 မြေသည်။ ဥန္တိယတိမညေ၊ ပြိုယောင်တကား။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ သမိဒ္ဓိ၊ သည်။
 ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

“ပါပိမာ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာတည်
 ထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင် ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊
 ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီ။ မေ၊ ငါသည်။ သတိ စ၊ သတိကို၎င်း။ ပညာ စ၊ ပညာကို၎င်း။ ဗုဒ္ဓါ၊
 သိအပ်ပြီ”။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်ကိုလည်း။ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်ပြီ။ တံ၊

၁-အထိ ပညာ စ မေ ဗုဒ္ဓါတိ မဟာ သထိ စ ပညာ စ ဉာတာဒဿ။

သင်သည်။ ဝှပါနိ၊ ဝေကံပြန်သော အာရုံတို့ကို။ ကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ကရဏ၊ ပြုလော့။ မံ၊ ငါ့ကို။ နေဝဗျာယေိဿသိတံ၊ မနှိပ်စက်နိုင်လတ္တံ့။ ငါ၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်လတ္တံ့။ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။
 (အထ ခေါ် စသည် ပေးပြီ။)

၃-ဂေါဓိကသုတ်

၁၅၉။ (ဝေ မေ သုတ် စသည် မာရသံယုတ် ပဌမဝဂ် ဓုတိယအာယုသုတ်နှင့် တူ၏။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဌံ။ အာယသ္မာ ဂေါဓိကော၊ အရှင်ဂေါဓိကသည်။ ဣသိဂိလိပဿေ၊ ဣသိဂိလိစောင်နံပါး၌။ ကာဠသိလာယံ၊ ညိုသော ကျောက်ချာ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ်၊ ဌံ။ အာယသ္မာ ဂေါဓိကော၊ သည်။ အပ္ပမတ္တော၊ ဖြစ်၍။ အာတာပိ၊ ဖြစ်၍။ ယဟိတတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ သာမယိကံ၊ အခါအခါ၌ ရအပ်သော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ လောကီသမာပတ်ကို။ ဖုသိ၊ ရပြီ။ (ဖုသိတိ ပဋိလတိ၊ ဌ။) အထ ခေါ်၊ ဌံ။ အာယသ္မာ ဂေါဓိကော၊ သည်။ တမှာသာမယိကာယစေတောဝိမုတ္တိယာ၊ ထိုလောကီသမာပတ်မှ။ ပရိဟာယိ၊ ယုတ်ပြီ။ ပ။ သတ္တမေဓိ ခေါ်၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ အာယသ္မာ ဂေါဓိကော၊ သည်။ အပ္ပမတ္တော၊ ဖြစ်၍။ အာတာပိ၊ ဖြစ်၍။ ယဟိတတ္တော၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ သော်။ သာမယိကံ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ကို။ ဖုသိ၊ ရပြီ။

အထ ခေါ်၊ ဌံ။ အာယသ္မာတော ဂေါဓိကဏ၊ ၏။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ယာဝ ဆဋ္ဌံ ခေါ်၊ ခြောက်ကြိမ်တိုင်အောင်လည်း။ သာမယိကာယ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ မှ။ ပရိဟိန္တော၊ ယုတ်ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္တံ၊ ဓာယေကို။ အာဟရေယံ၊ ဆောင်ရမှုကား။ ယံနုနာတိ၊ ကောင်းလေစွ” ဟူသော။ -ဇတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ဌံ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ အာယသ္မာတော ဂေါဓိကဏ၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ ကို။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ အညာယ၊ ၍။ ယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ သဂဝန္တံ၊ ကို—

“မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ မဟာပည၊ ကြီးသောပညာရှိတော်မူသော။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၎င်း။ ယသသာ၊ အခြံအရံဖြင့်၎င်း။ လော၊ ထွန်းပတော်မူသော။ သဗ္ဗဝေရသယာတိတ၊ အလုံးစုံသောဘေးရန်တို့ကိုလွန်တော်မူသော။ စက္ခုမ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ (တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။) ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္နာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မဟာဝီရ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်သော ဂေါဓိကသည်။ မရဏာဘိဘူ၊ သေခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ အာကခံတိ၊ တောင့်တပါ၏။ စေတယတိ၊ စေ့ဆော်

၁။ ဝှပါနိတိ ဝိပွကာရာနိ၊ ဝိပွကာရတ္ထောပိ ဟိ ဝှပသဓ္ဓေါ၊ ဝှပံ ဒဿတိ အနုပ္ပကန္တိ အာပိသု ဝိယ။ ဋီ။
 ၂။ ဤ၌ သာမယိကစေတောဝိမုတ္တိအရ လောကီသမာပတ်ကိုယူ။ သမယေ သမယေ လက္ခတ္တာ သာမယိကာ
 ၃။ ဤသာမယိကံ ဟူသောဝိသေသနကြောင့် စေတောဝိမုတ္တိအရ လောကီသမာပတ်ကို ယူသည်။

အားထုတ်ပါ၏။ ဇုတိန္ဒရ၊ ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော်ကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ။ ဝံ၊ ထိုတပည့်ဂေါဓိကကို။ နိသေဓ၊ တားမြစ်တော်မူပါလော့။

ဇနေသုတ၊ လှည့်ထင်ရှား ကျော်စောတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တုယံ၊ အရှင်ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်သော။ အပ္ပတ္တမာနသော၊ ဧရာမာန်ပြုသောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသူမဟုတ်သော။ သေက္ခော၊ ကျင့်ဆဲသာဖြစ်သော။ သာဝကော၊ တပည့်ဂေါဓိကသည်။ ကထံဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကာလံ ကယိဓုတိ၊ သေရအံ့ နည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ။ အာယသ္မတာ ဂေါဓိကေန၊ အရှင်ဂေါဓိကသည်။ သတ္တံ၊ ဓားငယ်ကို။ အာဟရိတံ၊ ဆောင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ။ အထ ခေါ၊ ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဒိတူ၊ သိ၍။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

“(ပါပိမာ မာရ်နတ်။) ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ခိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ကုဗ္ဗန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ နာဝကခန္တိ၊ မတောင့်တကုန်။ ဂေါဓိကော၊ ငါ့တပည့် ဂေါဓိကသည်။ သမူလံ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောအမြစ်အရင်းနှင့်တကွသော။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အဗ္ဗယု၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်နတ်၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ အနုပါဒိသေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခုဝေ၊ ထို့။ အာယာမ၊ လာသွားကြကုန်အံ့။ ယေန၊ ။ ဣသိဂိလိပဿံ၊ ဣသိဂိလိတောင်နံပါးသည်။ ကာဠသိလာ၊ ညိုသော ကျောက်ဖျာသည်။ (အတ္တိ၊ ။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိဏာမ၊ ကပ်ကြကုန်အံ့။ ယတ္ထ၊ ယင်းဣသိဂိလိတောင်နံပါးညိုသောကျောက်ဖျာ၌။ ဂေါဓိကေန၊ ဂေါဓိကအမည်ရှိသော။ ကုလပုတ္တေန၊ အမျိုးကောင်းသားသည်။ သတ္တံ၊ ဓားငယ်ကို။ အာဟရိတန္တိ၊ ဆောင်အပ်ပြီ” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ။ (စကားကို)။ ပစ္စုဆောသံ၊ ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္ပဟုလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ ယေန၊ ။ ဣသိဂိလိပဿံ၊ သည်။ ကာဠသိလာ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဂေါဓိကံ၊ အရှင်ဂေါဓိကကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ မဉ္ဇုကော၊ ညောင်စောင်းငယ်၌။ ဝိဝတ္တကန္တံ၊ လည်သော ခန္ဓာကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သေမာနံ၊ ပက်လက်အိပ်သည်ကို။ အဒ္ဓသာ ခေါ၊ မြင်တော်မူပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ။ ဓမ္မာယိတတ္တံ၊ အနိုးကဲ့သို့ပြုကျင့်သည်၏အဖြစ်သည်။ တိပိဓာယိတတ္တံ၊ အမိုက် မှောင်ကဲ့သို့ပြုကျင့်သည်၏အဖြစ်သည်။ ပုရိမံ ဝိသံ၊ အရွှေအရပ်သို့။ ဂစ္ဆတေဝ၊ သွားသည် သာလျှင်တည်း။ ပစ္စိမံ ဝိသံ၊ အနောက်

၁။ အာနုဘာဝပရိယာယောပိ ဟိ ဇုတိသဇ္ဈေါ၊ ဝိ။
၂။ အနဝဓသသတော မာနံ သီယတိ သမုစ္စိန္တတိတိ မာနသံ၊ အဂ္ဂမဇ္ဈေါ၊ တံနိဗ္ဗတ္တနာ ပန အရဟတ္တသာ မာနသတာ ဒဗ္ဗညာ၊ ဝိ။
၃။ ဓမ္မာယိတတ္တံ၊ ဓမ္မာယိတဘာဝံ၊ ဝိ။ ဓမ္မာယိတတ္တံ၊ ဓမ္မာယိတ ဝိယ အယိတဘာဝံ ပဝတ္ထိသကောရံ၊ ဝိ။ ဓမ္မာ ဝိယ အာရတိတိ ဓမ္မာယိတံ၊ တဿ ဘာဝေါ ဓမ္မာယိတတ္တံ ဟိ၊ ဝိ။ ရုပ်ပြီးပုံကို မောက်-နိဿု ကာမိ-ကဏ္ဍ ၇၁-သုတ်ကို။

အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။ ဥတ္တရံ ဒိသံ၊ မြောက်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။ ဒက္ခိဏံ ဒိသံ၊ တောင်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။ အဓော၊ အောက်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။ အနုဒိသံ၊ အထောင့်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။

☞ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ ဓမ္မာယိတတ္ထံ၊ သည်။ တိပိရာယိတတ္ထံ၊ သည်။ ပုရိမံ ဒိသံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတေ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း။ ပ။ အနုဒိသံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ ဝေ၊ တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဧတံ၊ ဤဖြစ်ပုံခြင်းရာကို။ ပဿထနောတိ၊ မြင်ကြကုန်၏လော” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေ၊ မြင်ပါကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သော၊ ဤအခြင်း အရာကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဂေါဓိကဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ဂေါဓိကအမျိုးသား၏။ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်ကို။ “ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဂေါဓိကဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ဂေါဓိက အမျိုးသား၏။ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်သည်။ ပတိဋ္ဌိတန္တိ၊ တည်လေသနည်း” ဟူ၍။ သမန္တေ သတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်ရှာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အပ္ပတိဋ္ဌိထေန ဝိညာဏေန၊ ထောက်တက်ရာမရသော ဝိညာဋ်ရှိသည်ဖြစ်၍” (ဣတ္ထမ္ပူတလက္ခဏတ္ထံ) ဂေါဓိကော ကုလပုတ္တော၊ ဂေါဓိကအမျိုးသား သည်။ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဗေလုပပတ္တုဝိဏံ၊ ဥသျှစ်မည်ကဲ့သို့ ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော ရွှေစောင်းကို။ အာဒါယ၊ လက်ကမ်းကြား၌ ညှပ်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“ (ဘန္တေ၊ ရား။) အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၎င်း။ အဓော၊ အောက် ၌၎င်း။ တိရိယံ၊ ဖိလာ၌၎င်း။ ဒိသာ၊ အနုဒိသာထု၊ တူရူအရပ် ထောင့်အရပ်တို့၌၎င်း။ သော ဂေါဓိကော၊ ထိုဂေါဓိကသည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂဇတာ၊ သွားလေ သနည်းဟူ၍။ အန္တေသိ၊ ရှာသော်လည်း။ နာမိဂစ္ဆာမိတိ၊ မသိမမြင်ပါ” ဟူသော။ ဂါယံယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ယော၊ အကြင်ဂေါဓိကထေရ်သည်။ ဝိရော၊ မြဲမြံသော ပညာရှိ၏။ ဝိတိသမ္ပန္နော၊ တည်ကြည်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဈာယံ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ ရှိ၏။ သဒါ၊ အခါပပ်သိမ်း။ ဈာနရတော၊ ဈာန်၌ပွေလျော်၏။ သောဂေါဓိကော၊ သည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ အနိကာမယံ၊ မငဲ့ကွက်ဘဲ။ အဟောရတ္ထံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အနုယုဉံ၊ အားထုတ်လျက်။

၁။ အပ္ပတိဋ္ဌိထေန ဝိညာဏေနာတိ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏေန အပ္ပတိဋ္ဌိထေန၊ အပ္ပတိဋ္ဌိတကာရဏာတိ အတ္ထော။ ၂။ အပ္ပတိဋ္ဌိတေနာတိ ပတိဋ္ဌိ အလဘတ္တေန။ ဣတ္ထမ္ပူတလက္ခဏေ ဧတံ ကရုဏာဝစနံ၊ အနုပ္ပတ္တိပေဗ္ဗနာတိ အတ္ထော။ သတိ ဟိ ဥပ္ပါဒေ ပတိဋ္ဌိတံ နာမ သိယာ။ ဝိ။

ဤ၌ ဥပသန္တေနပတ္တေန ပုဒ်ကဲ့သို့ ဣတ္ထမ္ပူတလက္ခဏ အနက်ပေးသည်။ မောဂုလဒ်၌ကား - ၂ - သျှာဒိ- ကတ္ထ ဘဂ-လက္ခဏေသုတ်ဖြင့် လက္ခဏ အနက်၌ တထိယာဇိဘတ် သက်၍ စီရင်၏။ ၎င်း နိဿယသစ် စာမျက်နှာ ၁၉၆-၌ တိပေဇ္ဇေန၊ ကဏ္ဍတင်ရန် တုတ်ချောင်း သုံးချပြု၍ ဥပသက္ခိယံ၊ မှတ်အပ်သော၊ ပရိဗ္ဗာ- ဇကံ၊ ပရဝိဇ်ကို။ အဘူ၊ မြင်ပြီဟု အနက်သမ္ပန်သကဲ့သို့။ အပ္ပတိဋ္ဌိထေန၊ ထောက်ထံညီရာကို မရသော။ ဝိညာဏေန၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်ဖြင့်။ ဥပသက္ခိယော၊ မှတ်အပ်သော။ ဂေါဓိကော ကုလပုတ္တော၊ ဂေါဓိက အမျိုး သားသည်။ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပြီ ဟု သမ္ပန်။ ၄-အလို အပ္ပတိဋ္ဌိထေန၊ သော။ ဝိညာဏေန၊ ကြောင့် ဟုပေး။ ယေထုတ္တေ စ (ကစ္ဆံ) သုတ်ဖြင့် ဟိတ်အနက်၌ ထထိယာသကံ။

မဇ္ဈိန္ဒာ၊ သေမင်း၏။ သေနံ၊ စစ်သည်ကို။ ဇေတုနာ၊ အောင်ပြီး၍။ ပုနဗ္ဗဝံ၊ တပန်
ဘဝသို့။ အနာဂန္ဓာ၊ မလာမူ၍။ သမုလံ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းနှင့်တကွသော။
တဏှံ၊ တဏှာကို။ အဗ္ဗယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် နုတ်၍။ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်
ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သောကပရေတဿ၊ သောကသည် နိဝိစက်အပ်သော။ တဿ၊ ထိုမာရ်နတ်၏။
ကစ္ဆာ၊ လက်ကတီးမှ။ ဝိဏာ၊ စောင်းသည်။ အဘဿထ၊ လျောကျပြီ။ တတော၊
ထိုနောက်မှ။ သောယက္ခော၊ ထိုမာရ်နတ်သည်။ ဒုပ္ပန္နော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍။
တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရောယထ၊ ကွယ်လေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သင်္ဂီတိ-
ကာရကတို့ဆိုကြ၏။

၄-သတ္တဝဿာနုဗန္ဓသုတ်

၁၆၀။ (ဝေံ မေ သုတံ စသည် မာရသံယုတ်ပဌမဝက် တပေါက်မဗ္ဗသုတ်နှင့် ၏။) တေန ခေါ
ပန သမယေန၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဘဂဝန္တံ၊
သို့။ အနုဗန္ဓော၊ အစဉ်လိုက်လျက်။ ဩတာရာပေက္ခော၊ အခွင့်ကိုရှုသော်လည်း။ ဩတာရံ၊
အခွင့်ကို။ အလဘမာနော၊ မရသည်။ ယောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊
သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ဂမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ဂမိတော၊
၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“ (သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်သည်။) သောကာဝတိဏ္ဏော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ သက်ဝင်
သည်ဖြစ်၍။ ဝနမ္ပိ၊ တော၌။ ဈာယသိန၊ မှိုင်၍နေသလော။ ဥဒ၊ ထိုသို့မဟုတ်။
ဝိတ္ထံ၊ တရာတထောင်သော ဥစ္စာကို။ ပတ္တယာနော၊ တောင်ထလျက်။ ဇိနော၊ ဥစ္စာပုဂ္ဂံး
သည်။ (အသိ) န၊ ဖြစ်သလော။ ဂါမသိံ၊ ရွာတွင်း၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အာဂုံ၊
မကောင်းမှုကို။ အကာသိန၊ ပြုမိလေသလော။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဇနေန၊
လူနှင့်ထကူ။ သက္ခိံ၊ မျက်မှောက်ကို။ ဝါ-အဆွေခင်ပွန်းပွဲခြင်းကို။ န ကရောသိ၊ မပြုပါ
သနည်း။ တေ၊ သင်၏။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူနှင့်ထကူ။ သက္ခိံ၊ မျက်မှောက်
သည်။ ဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းပွဲခြင်းသည်။ န သပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်ပါသနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊
ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ပြီ။

“ ပမတ္တဗန္ဓု၊ မေ လျော့သောသူ အပေါင်းတို့၏ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော မာရ်နတ်။
(အဟံ၊ ငါသည်။) သောကဿ၊ သောက၏။ သပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ မူလံ၊ အမြစ်ကို။
ပလိခါယ၊ တူး၍။ အနာဂု၊ မကောင်းမှု မရှိသည်ဖြစ်၍။ အသောစမာနော၊ မစိုးရိမ်သည်
ဖြစ်၍။ ဈာယာမိ၊ ဈာန်ဝင်စား၏။ သပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ဘဝလောဘဗျံ၊ ဘဝ
လောဘဟု ဆိုအပ်သော တဏှာကို။ ဆေတုနာ၊ ဖြတ်ပြီး၍။ အနာသဝေါ၊ အာသဝ-
ကင်းသည်ဖြစ်၍။ ဈာယာမိ၊ ဈာန်ဝင်စား၏။

(ယံ ဝဇန္တိ စသော ၂-ဂါထာကို ကဿကသုတ် စာပိုဒ် ၁၅၅-၌ ပေးခဲ့ပြီ။)
ဝေမံ၊ ဘေးမရှိသော။ အမထဂါမိနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂံ၊ အရိယာ

၁။ ဝိတ္ထံ န ဇိနောတိ သထံ ဝါ သယထံ ဝါ ဇိဏောသိ န။ ဥဒံ၊ ဇိဏော ဝိတ္ထပရာဇိဏော အသိန။ ဝိ။

မင်္ဂကို။ သစေ အနုဗ္ဗံ၊ အကယ်၍ သင်သိအပ်သည်ဖြစ်အံ့။ (ဝိသတ္တိဝိပလ္လာသ။) အပေဟိ၊
 ဖဲလော။ တုမေဝကော၊ သင်တယောက်တည်းသာလျှင်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ ကိံ၊
 အဘယ်ကြောင့်။ အညံ၊ သူတပါးကို။ အနုသာသသိ၊ ဆုံးမ၍ နေဘိသနည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့ မာရ်နတ်က လျှောက်ပြီ။

(မာရ၊ မာရ်နတ်။) ပါရဂါမိနော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောကမ်းတဖက်ကိုသွားလိုကုန်သော။
 ယေ ဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အမစ္စုဗေယျံ၊ သေမင်း၏ တည်ရာမဟုတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။
 ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော။ အဟံ၊
 ငါသည်။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ သစ္စံ၊ မဖောက်မပြန်မှန်၏။ နိဗ္ဗပဓိ၊ ဥပဓိ-
 မရှိ။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ အက္ခာမိ၊ ပြေဆိုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရှား။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဂါမဿ ဝါ၊ ရွာ၏၎င်း။ နိဂမဿ ဝါ၊ နိဂုံး၏ ၎င်း။
 အဝိဇ္ဇာရော ဌံ၊ ပေါက္ခရဏိ၊ ရေကန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တတြ၊ ထိုရေကန်၌။ ကက္ကဋ္ဌကော၊
 ပုဇွန်လုံးသည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ပဟုလော၊ များစွာ
 ကုန်သော။ ကုမာရကာ ဝါ၊ သတိုးသားငယ်တို့သည်၎င်း။ ကုမာရိကာယော ဝါ၊ သတိုးသွားငယ်
 တို့သည်၎င်း။ တမှာဂါမာ ဝါ၊ ထိုရွာမှ၎င်း။ တမှာနိဂမာ ဝါ၊ ထိုနိဂုံးမှ၎င်း။ နိက္ခမိတော၊ ထွက်၍။
 ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သာပေါက္ခရဏိ၊ ထိုရေကန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။
 ဥပသကံမေယျ၊ ကပ်ကုန်ရာ၏။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍။ တံ ကက္ကဋ္ဌံ၊ ထိုပုဇွန်လုံးကို။
 ဥဒကာ၊ ရေမှ။ ဥဗ္ဗရိတော၊ ထုတ်၍။ ထလေး၊ ကျည်းကုန်း၌။ ပတိဋ္ဌပေယျ၊ ထားကုန်ရာ၏။ ဘန္တေ၊
 ရှား။ သောကက္ကဋ္ဌကော၊ ထိုပုဇွန်လုံးသည်။ ယံယဒေဝအဋ္ဌံ၊ အကြင်အကြင်လက်မကိုသာလျှင်။
 အသိနာမေယျ၊ အထက်သို့မူလည်း ထောင်ငြားအံ့။ တံ တဒေဝ၊ ထိုထိုလက်မကိုသာလျှင်။ တေကု
 မာရကာ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ တာကုမာရိကာယော ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ကဋ္ဌေန ဝါ၊ သစ်သား
 ချောင်းဖြင့်၎င်း။ ကထလာယ ဝါ၊ ကျောက်စစ်ဆိုးခြမ်းဖြင့်၎င်း။ သဉ္စိန္တေယျ၊ ဖြတ်မူလည်း
 ဖြတ်ကုန်ရာ၏။ သမ္ဘဉ္စေယျ၊ ချိုးမူလည်း ချိုးကုန်ရာ၏။ သမ္ပလိဘဉ္စေယျ၊ ဖဲ့မူလည်း ဖဲ့ကုန်
 ရာ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဝေ ဟိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သောကက္ကဋ္ဌကော၊ ထိုပုဇွန်လုံးသည်။
 သဉ္စိန္တေဟိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ သမ္ဘဉ္စေဟိ၊ ချိုးအပ်ကုန်ပြီးသော။ သမ္ပလိဘဉ္စေဟိ၊ ဖဲ့အပ်
 ကုန်ပြီးသော။ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အဋ္ဌေဟိ၊ လက်မတို့ဖြင့်။ တံ ပေါက္ခရဏိ၊ ထိုရေ
 ကန်သို့။ ဩတရိတုံ၊ ဆက်ဆင်းအံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိက်။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဧဝ မေဝ ခေါ၊ ဝ
 အတုသာလျှင်။ ဝိသုကာယိကာနိ၊ မာရ်၏ တံကျင်သဖွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသေဝိတာနိ၊ ဆန့်ကျင်
 ထပြင့် မှီဝဲအပ်ကုန်သော။ ဝိပုန္နိတာနိ၊ တုန်လှုပ်စေအပ်ကုန်သော။ ယာနိကာနိစိ၊ အကြင်အမှတ်
 မရှိကုန်သော မာရ်နတ်၏ အမူအရာတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တာနိသဗ္ဗာနိ၊ ထိုအလုံးစုံတို့
 ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သဉ္စိန္တောနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ သမ္ဘဉ္စောနိ၊ ချိုးအပ်ကုန်ပြီ။ သမ္ပလိဘဂ္ဂါနိ၊
 ဖဲ့အပ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဩတာရာပေက္ခော၊
 အရှင်အလမ်းကို ရှုသည်ဖြစ်၍။ (ယဒိဒံ နိပါတ်မျှ။) ပုန၊ တဖန်။ ဆဂစ္ဆန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရား

ဘထံ မဂ္ဂံ ယံ နိဗ္ဗပဓိံ ဟု ခိုသောအလို၊ ယံ၊ အကြင်အရိယာမဂ်လမ်းဖြင့်။ နိဗ္ဗပဓိံ၊ ဥပဓိကပ်ရာ
 နိဗ္ဗာန်သို့။ (ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။) တံ မဂ္ဂံ၊ ထိုအရိယာမဂ်လမ်းကို။ အက္ခာမိ၊ ၎င်း ဟုပေး။

သို့။ ပဿကံမိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ အာဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ ဝေါ၊ ဤ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ သန္တိဏေ၊ ဤ။—

“ဝါယသော၊ ကျီးသည်။ မေဒဝဏ္ဏံ၊ အဆိခဲနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ ပါသာဏံ၊ ကျောက်ခဲကို။ (ဒိသ္ဗာ၊ မြင်၍။) တတ္ထ၊ ဤအဆိခဲနှင့်တူသောအဆင်းရှိသောကျောက်ခဲ၌။ မုဒုံ၊ နူးညံ့ချိုမြသော အရသာကို။ အပိဝိန္ဒေမ၊ ရသော်ရကုန်ရာ၏။ အသာဒနာ၊ သာယာဖွယ်သည်။ အပိ သိယာ၊ မြစ်သော်မြစ်ရာ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပြု၍။) အနု-ပရိယဂါ၊ အစဉ်လိုက်ရာ၏။”

☸ ဝါယသော၊ ကျီးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအဆိခဲနှင့်တူသောကျောက်ခဲ၌။ အသာဒံ၊ သာယာ ဖွယ်ကို။ အလဒ္ဓါ၊ မရ၍။ တေတ္ထော၊ ဤအဆိခဲနှင့်တူသော ကျောက်ခဲမှ။ အပက္ကမေ၊ ဖဲရာ၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ကာကောဝ၊ ကျီးကဲ့သို့။ သေလံ၊ ကျောက်နှင့်တူ သောရှင်ဂေါတမကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိပါး၍။ (တတ္ထ၊ ထိုကျောက်ခဲနှင့်တူသောရှင်ဂေါတမ ၌။ အသာဒံ၊ ကို။ အလဒ္ဓါ၊ ၍။) ဂေါတမာ၊ ကျောက်ခဲနှင့်တူသော ရှင်ဂေါတမမှ။ နိဗ္ဗဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့ စိတ်ပျက်၍။ အပေမာထိ၊ ဖဲကုန်တော့ဆုံ” ဟူကုန်သော။ ဣမာနိဗ္ဗေဇနိ-ယာ ဂါထာယော၊ ဤငြီးငွေ့စိတ်ပျက်ဖွယ် ဂါထာတို့ကို။ အသာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီး။

၅-မာရဓိတုသုတ်

၁၆၁။ အထ ဝေါ၊ ဤ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ သန္တိဏေ၊ ဤ။ ဣမာနိဗ္ဗေဇနိယာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အသာသိတော၊ ရွတ်ဆိုပြီး၍။ တမာဋ္ဌာနာ၊ ထိုအရပ်မှ။ အပက္ကမ၊ ဖဲ၍။ ဘဂဝတော၊ ၎င်း။ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေး၌။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ ပတ္ထကေန၊ ထက်-ဝယ်ဖြင့်။ တုတိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ မက္ခဘူထော၊ အရှိန်အစော်မဲ့သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ ချအပ်သောပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ အဝေမုခေါ၊ အောက်သို့ပျက်နှာချလျက်။ ပဇ္ဇာ-ယန္တော၊ ကြံ့မြိုင်လျက်။ အပ္ပဋိဘာနော၊ ပညာညစ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ ကဋ္ဌေန၊ သစ်သားချောင်းဖြင့်။ ဘူမိံ၊ မြေကို။ ဝိလိခန္တော၊ ခြစ်လျက်။ နံသိဒိ၊ နေပြီ။ အထ ဝေါ၊ ဤ။ တဏှာ စ၊ တဏှာ၎င်း။ အရတိ စ၊ အရတိ၎င်း။ ရဂါ စ၊ ရဂါ၎င်း။ မာရဓိတဏှော၊ မာရ်မင်း၏ သမီးတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိံ သု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၍။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို။—

“တာတ၊ ဖခင်း။ ကေန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဗုဗ္ဗနော၊ နှလုံးမသာယာသည်။ အသိ၊ မြစ်သနည်း။ ကံ ပုရိသံ၊ အဘယ်ယောက်ျားကို။ (ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။) သောစသိ န၊ စိုးရိမ် ဝှုပ်နှံဘိသနည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ အာရညံ၊ တော၌နေသော။ ကုဉ္ဇရံ၊ ဆင်ကို။ ဗန္ဓိတော၊ ပွဲနေောင်၍။ အာနယန္တိ ဣဝ၊ ဆောင်ယူကုန်သကဲ့သို့။ ထဂပါ-

၁။ မ နိ ဘ-စာမျက်နှာ ၂၃၇-စုဋ္ဌသဗ္ဗကထုတ်၌လည်း ။
၂။ အနုပရိယဂါတိ အာဒိသု ကိဉ္ဇာပိ အထိတဝစနံ ကထံ အတ္ထော ပန ဝိကပ္ပဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗော။ ပ။ အနုပရိဂစ္ဆေယျ။ ။ ၄။ ဝိကပ္ပဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗော ဩပ္ပမုပရိကပ္ပဝိသယတ္တာ တထ ကိရိယာပဗသ တေနာဟ အနုပရိဂစ္ဆေယျာထိ။ ။ ၆။
၃။ အသာသိတောတိ တေတ္ထ အကာရော နိပါတမတ္ထံ။ ။

သေန၊ ဣဂတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတော၊ ပွဲနှောင်၍။ အာနယိဿာမ၊ ဆောင်ယူကုန်အံ့။ ကော သင်ဖခင်၏။ ဝသဂါ၊ အလိုသို့လိုက်သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဟူသော ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ သူ ပြောဆိုကုန်ပြီ။

(ဝိတရော၊ သမီးတို့။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။) လောကော၊ လောက၌။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ သုဂတော၊ ဘုရားရှင်တည်း။ ဣဂေန၊ ဣဂတည်းဟူသောကျော့ကွင်းဖြင့်။ န သုဝါနယော၊ လွယ်ကူစွာ ဆောင်ယူအပ်သူမဟုတ်။ မာရဓေယျ၊ မာရ်၏တည်ရာ တေဘုမ္မကဝဋ်ကို။ အတိတ္တန္တော၊ လွန်မြောက်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါ သည်။ ဘုသံ၊ ပြင်းပြစွာ။ သောစာမိ၊ စိုးရိမ်ပူပန်မိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မာရ်နတ်က ပြောဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ တဏှာ စ၊ ၎င်း။ အရတိ စ၊ ၎င်း။ ရဂါ စ၊ ၎င်း။ မာရဓိတရော၊ မာရ်မင်း၏သမီးတို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎်။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ သု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေရင်း၌။ ပရိစာရေမာတိ၊ လုပ်ကျွေးပါကုန်အံ့” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ (တံ အနက်မဲ့။) အနုတ္တရေ၊ မိမိထက်မြတ်သောတရားမရှိသော။ ဥပဓိသင်္ခယေ၊ ဥပဓိ၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်တော်မူပြီ။ တထာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ န မနသာကာသိ၊ (မာရ်နတ်သွီးတို့၏ စကားကို) နှလုံးသွင်းတော်မမူ။

အထ ခေါ၊ ၌။ တဏှာ စ၊ ၎င်း။ အရတိ စ၊ ၎င်း။ ရဂါ စ၊ ၎င်း။ မာရဓိတရော၊ တို့သည်။ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်သို့။ အပက္ကမ္ပ၊ ဖဲ၌။ “ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့၏။ အဓိပ္ပါယာ၊ အလိုအာသာတို့သည်။ ဥစ္စာဝစာ ခေါ၊ အထူးထူးအပြားပြား များကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧကသတံ ဧကသတံ၊ တရာစိ တရာစိ။ ကုမာရိဝဏ္ဏသတံ၊ သတိုးသမီးအသွင် အတ္တဘောတရာကို။ အဘိနိမ္မိနေယျာမ၊ ဖန်ဆင်းရကုန်ပူကား။ ယံနုနာတိ၊ ကောင်းစွ” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သမစိန္တေသု၊ အညီအညွတ်ကြံစည်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ တဏှာ စ၊ ၎င်း။ အရတိ စ၊ ၎င်း။ ရဂါ စ၊ ၎င်း။ မာရဓိတရော၊ တို့သည်။ ဧကသတံ ဧကသတံ၊ စိ။ ကုမာရိဝဏ္ဏသတံ၊ ကို။ အဘိနိမ္မိနိတော၊ ဖန်ဆင်း၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎်။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ မယံ၊ တို့သည်။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေရင်း၌။ ပရိစာရေမာတိ၊ လုပ်ကျွေးပါကုန်အံ့” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ တမ္ပိ၊ ထိုလျှောက်ထားသော စကားကိုလည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယထာ၊ ကြောင့်။ အနုတ္တရေ၊ သော။ ဥပဓိသင်္ခယေ ၌။ ဝိမုတ္တော၊ ပြီ။ တထာ၊ ကြောင့်။ န မနသာကာသိ၊ မမူ။

အထ ခေါ၊ ၌။ တဏှာ စ၊ ၎င်း။ အရတိ စ၊ ၎င်း။ ရဂါ စ၊ ၎င်း။ မာရဓိတရော၊ တို့သည်။ ဧကမန္တံ၊ သို့။ အပက္ကမ္ပ၊ ၌။ “ပုရိသာနံ၊ တို့၏။ အဓိပ္ပါယာ၊ တို့သည်။ ဥစ္စာဝစာ ခေါ၊ ကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧကသတံ ဧကသတံ၊ တရာစိ တရာစိ။ အဝိဇာတဝဏ္ဏသတံ၊ သားမဖွားသေးသော မိန်းမအသွင် အတ္တဘောတရာကို။ အဘိနိမ္မိနေယျာမ၊ ဖန်ဆင်းရကုန်ပူကား။ ယံနုနာတိ၊ ကောင်းစွ” ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သမစိန္တေသု၊ ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ တဏှာ စ၊ ၎င်း။ အရတိ စ၊ ၎င်း။ ရဂါ စ၊ ၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့။) မာရဓိတရော၊ တို့သည်။ ဧကသတံ

☰

ကေသတံ၊ တဏှမိ ဟဏှမိ။ ပ။ သကိံ ဝိဇောတဝဏ္ဏသတံ၊ တင်္ဂြိမ်သားပွားပြီးသော မိန်းမဟောင်း
 အတ္တဘောတဏှကိ။ ပ။ ဒုင်္ဂိဇောတဝဏ္ဏသတံ၊ နှစ်ကြိမ်သားပွားပြီးသော မိန်းမအသင် အတ္တဘော
 တဏှကိ။ ပ။ မဇ္ဈိမိတ္ထိဝဏ္ဏသတံ၊ မဇ္ဈိမအရွယ်မိန်းမအသွင် အတ္တဘောတဏှကိ။ ပ။ မဟိတ္ထိဝဏ္ဏသတံ၊
 အရွယ်ကြီးသော မိန်းမအသွင် အတ္တဘောတဏှကိ။ အဘိနိမ္မိနေယျာမ၊ ဖန်ဆင်းရကုန်မှုကား။
 ယံနုနာတိ၊ ကောင်းစွဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ သမစိန္တေသု၊ ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဤ။ ပ။ မဟိတ္ထိဝဏ္ဏ-
 သတံ၊ အရွယ်ကြီးသော မိန်းမအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော အတ္တဘောတဏှကိ။ အဘိနိမ္မိ-
 နိတုာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ယေန၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ န မနုသာကာသိ၊ မမူ။ အထ ခေါ၊ ဤ။ တဏှာ စ၊
 ၎င်း၊ အရတိ စ၊ ၎င်း။ ရဂါစ၊ ၎င်း။ မာရစိတဏှော၊ တို့သည်။ ကေမန္တံ၊ သို့။ အပက္ကမ္ပ၊ ၍။ “နော၊
 ငါတို့၏။ ပိတာ၊ အဖသည်။ ‘အရဟံ။ ပ။ ဘုသန္တိ၊ ဘုသံဟူသော’ ကောင်းကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။
 (တံ၊ ထိုကားသည်။) သစ္စံကိရတိ၊ မလွဲကောက်မှန်ပေ၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစံ၊
 ဆိုကုန်ပြီ။

ဟိ၊ မုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အဝိတဏှကံ၊ မကင်းသော ထုကိသော။ ယံ သမထံ ဝါ၊ အကြင်
 ရဟန်းကို၎င်း။ ယံ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၎င်း။ ဣမိနာ ဥပက္ကမေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 လုံ့ လမျိုးဖြင့်။ ဥပက္ကမေယျာမ၊ လုံ့ လထုတ်ကုန်ခြားအံ့။ အဿ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဟဒယံ ဝါ၊
 ရင်သည်မှလည်း။ ဖလေယျ၊ ကဲ့ရ၏။ မုခတော၊ ခံတင်းမှ။ ဥက္ကလောဟိတံ ဝါ၊ သွေးပူသည်မှလည်း။
 ဥက္ကစ္ဆေယျ၊ အန်ထက်ရ၏။ ဥပ္ပာဒံ ဝါ၊ ရွေးသွပ်ခြင်းသို့မှလည်း။ ပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရ၏။
 စိတ္တကောပံ ဝါ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့မှလည်း။ ပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရ၏။ ဝါ ပန၊ သို့မဟုတ်။ လုတော၊
 ဖြတ်နုတ်အပ်ပြီးသော။ ဟရိတော၊ စိမ်းစိုသော။ နဋော၊ ကျူသည်။ ဥဏှာဏတိ သေယျထာ၊
 အတုင်းမှခြောက်သွေ့သကဲ့သို့။ ဝိသုဿတိ သေယျထာ၊ အပြင်မှ ခြောက်သွေ့သကဲ့သို့။ မိလာယတိ
 သေယျထာ၊ ညှိုးနွမ်းသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ထို့ အတူသာလျှင်။ ဥဏှာဏေယျ၊ အတုင်းမှ ခြောက်သွေ့
 ရ၏။ ဝိသုဿေယျ၊ အပြင်မှ ခြောက်သွေ့ရ၏။ မိလာလေယျ၊ ညှိုးနွမ်းရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို
 ကုန်၏။

☞ အထ ခေါ၊ ဤ။ တဏှာ စ၊ ၎င်း။ အရတိ စ၊ ၎င်း။ ရဂါ စ၊ ၎င်း။ မာရစိတဏှော၊ တို့သည်။
 ယေန၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထံ၊ ၎်။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတုာ၊ ၍။
 ကေမန္တံ၊ ဤ။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဤ။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။ တဏှာ မာရစိတာ၊ တဏှာ
 မည်သော မာရ်မင်း၏သမီးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သောကာဝတိဏ္ဏော၊ ပ။ ကေနစိ တေတိ၊ ကေနစိ
 တေ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

(အနက်ကို မာရသံယုတ် တထိယဝဂ် သတ္တဝဿာနုဗန္ဓသုတ် စာပိုဒ် ၁၆၀-၌
 ဖော်ပြပါ။)

(တဏှော၊ တဏှာ။) ပိယသာတဓ္စပံ၊ ချစ်အပ် သာယာအပ်သောရုပ် ဟုဆိုအပ်သော။
 သေန၊ ကိလေသာစစ်သည်ကို။ ဇေတွာန၊ အောင်ပြီး၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကော၊
 တယောက်ထီးတည်း။ ဈာယံ၊ ဈာန်ဝင်စားလျက်။ အတ္တဿ ပတ္တိံ၊ စင်စစ်အကျိုးစီးပွား
 သို့ ရောက်ခြင်းဟူသော။ ဟဒယဿ သန္တိံ၊ စိတ်နှလုံး၏ ငြိမ်းအေးခြင်းဟူသော။ သုခံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို။ အနုဗောဓိံ၊ အစဉ်အားဖြင့် သိတော်မူပြီ။ တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်။
 ဇေန၊ လူနှင့်တကွ။ သက္ကံ၊ မျက်မှောက်ကို။ ဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းပွဲခြင်းကို။ န ကရောမိ၊

၁။ သေနန္တိ ကိလေသာသနံ။ ၄။ ကိလေသာသေနန္တိ ကာမဂုဏသင်္ခါတံ ပဌပံ ကိလေသာသနံ။ ၄။

မပြု။ မေ၊ ငါ၏။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက် သူနှင့်တကွ။ သင်္ဂါ၊ မျက်မှောက်သည်။ ဝါ၊ မိတ်ဆွေခွဲခြင်းသည်။ န သမ္ပန္တတိ၊ မပြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။
 အထ ခေါ်၌။ အရတိမာရဓိတာ၊ အရတိ မည်သော မာရ်မင်း၏ သမီးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—
 “(သမဏ၊ ရဟန်း။) ဣမ၊ ဤလောက၌။ ကထဝိဟာရိဗဟုလော၊ အဘယ်အခြင်း အရာဖြင့် များစွာနေလေ့ရှိသော။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ပဉ္စောလတိဏ္ဍော၊ ငါးရွာရ၌ ပြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ဩဇာကို ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခု မြောက်သော မနောဒွါရ၌ပြစ်သော ကိလေသာကို။ အတရိ၊ ကူးမြောက်ပြီးပါသနည်း။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ ကထံ ဈာယံ၊ အဘယ်မည်သောဈာန်ဖြင့် ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ကာမသညာ၊ ကာမသညာတို့သည်။ အလဒ္ဓ၊ အခွင့်မရကုန်မူ၍။ (ဆန်းကြောင့် ရဿ၊) ပရိဗဟိဓာ၊ ပြင်ပတို့သည်။ ဟောန္တိတိ၊ ပြစ်ကုန်ပါသနည်း။ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ပြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ (အလဒ္ဓယော၌ ယောကား နိပါတ်မျှ။)

(အရတိ၊ အရတိ။) ပဿဒ္ဓကာယော၊ စတုတ္ထဈာန်ဖြင့် ငြိမ်းပြီးသော အဿာသ- ပဿာသကာယရှိသော။ သုဝိမုတ္တစိဏ္ဍော၊ အရဟတ္တဝိမုတ္တိဖြင့် ကောင်းစွာကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသောစိတ်ရှိသော။ အသင်္ခရာနော၊ သုံးပါးသော ကမ္မာဘိသင်္ခါရတို့ကို မပြုသော။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ အနောကော၊ ကိလေသာ၏ တည်ရာ အိမ်မရှိသော။ အဝိတက္ကဇ္ဈာယံ၊ ဝိတက်မရှိသော စတုတ္ထဈာန်ဖြင့် နေလေ့ရှိသော။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ န ကပ္ပတိ၊ ဒေါသဖြင့် အပျက်မထွက်။ န သရတိ၊ ရာဂဖြင့် မအောက်မေ့။ န ထိနော၊ မောဟဖြင့် မထိုင်းမှိုင်း။ ဣမ၊ ၌။ ဝေ ဝိဟာရိ ဗဟုလော၊ ဤအခြင်းအရာဖြင့် များစွာနေလေ့ရှိသော။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ပဉ္စောလတိဏ္ဍော၊ ငါးရွာရ၌ပြစ်သော ကိလေသာတည်းဟူသော ဩဇာကို ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော မနောဒွါရ၌ပြစ်သော ကိလေသာ တည်းဟူသော ဩဇာကို။ အတရိ၊ ကူးမြောက်ပြီ။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ ဝေ ဈာယံ၊ ဤစတုတ္ထဈာန်ဖြင့် ဝင်စားလေ့ရှိသော။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ကာမသညာ၊ ကာမသညာ တို့သည်။ အလဒ္ဓ၊ အခွင့်မရကုန်မူ၍။ ပရိဗဟိဓာ၊ ပြင်ပတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ပြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ်၌။ ရဂါ မာရဓိတာ၊ ရဂါမည်သော မာရ်နတ်သမီးသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ၌—

“(သမဏ၊ ရဟန်း။) သတ္တာ၊ ဆရာရဟန်းသည်။ တဏှံ၊ တဏှာကို။ အစ္စ္စေဋ္ဌ၊ ပြတ်၍။ ဂဏသင်္ခါရံ၊ ဂိုဏ်းသင်္ခါရအလယ်၌ လှည့်လည်လေ့ရှိ၏။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ သဒ္ဓါ စ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော တပည့်တို့သည်လည်း။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ စရိယန္တိ၊ လှည့်လည် ကုန်လတ္တံ့။ အနောကော၊ ကိလေသာ၏ တည်ရာအိမ်မရှိသော။ အယံ၊ ဤဆရာရဟန်း သည်။ ဗဟု၊ များစွာသော။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ မဇ္ဈရာဇဿ၊ ခေမမင်း၏ လက်မှ။ အစ္စ္စေဋ္ဌ၊ လုယက်၍။ ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့။ နေဿတိတိ၊ ပို့ဆောင်လတ္တံ့။ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ပြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(ရဂေ၊ ရဂါ။) မဟာဝိရာ၊ ကြီးသောလုံ့လပျံ့ကုန်သော။ ဟလာဂတာ၊ ဘုရားရှင်
တို့သည်။ သဒ္ဓမ္မေန၊ သူတော်ကောင်းတရားဖြင့်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ နယန္တိ၊ ငြိတောင်
ကုန်၏။ ဓမ္မေန၊ သူတော်ကောင်းတရားဖြင့်။ နယမာနာနံ၊ ပို့ဆောင်ကုန်စဉ်။ (နယမာနာနန္တိ
အနာဒရေ သာမိဝစနံ။ ဝိ။) ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိတို့အား။ ဥဿယာ၊ ငြူစုစောင်းမြောင်း
ခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ဌ။ တဏှာ စ၊ ၎င်း။ အရတိ စ၊ ၎င်း။ ရဂါ စ၊ ၎င်း။ မာရဓိတရော၊ တို့သည်။ ယေန၊
ဌ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ခိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံ သ၊ ကုန်ပြီ။ ပါပိမာ၊
သော။ မာရော၊ သည်။ တဏှာ၊ တဏှာကို၎င်း။ အရတိံ စ၊ အရတိကို၎င်း။ ရဂဉ္စ၊ ရဂါကို၎င်း။
မာရဓိတရော၊ မာရ်မင်းသမီးတို့ကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တိယော၊ လာကုန်သည်
တို့ကို။ အဒ္ဓသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဝိသ္ဿန၊ မြင်၍—

“ဗာလာ၊ အပိုတ်မတို့။ (တုပေ၊ သင်တို့သည်။) ကုမုဒနာဓဠဟိ၊ ကြာရိုးတို့ဖြင့်။
ပဗ္ဗထံ။ တောင်ကို။ အဘိမတ္ထထ၊ ထိုးပွေ့ကုန်ဘိ၏။ ဂိရိံ၊ တောင်ကို။ နခေန၊
လက်သည်းဖြင့်။ ခနထ၊ တူးမြိုကုန်ဘိ၏။ အယော၊ သံကို။ ဒန္တေဟိ၊ သွားတို့ဖြင့်။ ခါဒထ၊
ကိုက်ခဲကုန်ဘိ၏။

သိရသိ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ သေလံ၊ တောင်ထွန်ပမာအရှိသော ကျောက်ကို။ ဥဟစ္စ၊
ရွက်၍။ ပါတာလေ၊ ပါတာလမည်သော ဝဲဩဏ၌။ ဂါခံ၊ ထောက်တည်ရာကို။ သေထ ဣဝ၊
ရှာကုန်ဘိ၏သို့၎င်း။ ဥရသ၊ ရင်သတ်ဖြင့်။ ခါဏံ၊ သစ်ငုတ်ကို။ အာသဠ၊ ထိပါး၍။
နိဗ္ဗိဇ္ဇာ၊ ငြီးငွေ့စိတ်ပျက်၍။ အပေထ ဣဝ၊ ဖဲကုန်ဘိ၏သို့၎င်း။ ဂေါတမာ၊ ဂေါတမမှ။
အပေထ၊ ဖဲကြကုန်ဘိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

တဏှာ စ၊ တဏှာသည်၎င်း။ အရတိ စ၊ အရတိသည်၎င်း။ ရဂါ စ၊ ရဂါသည်၎င်း။
ဒဒ္ဓလ္လမာနာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဂဉ္စ၊ လာကုန်ပြီ။ မာလတော၊ လေ
သည်။ ဘဠံ၊ အသီးတောင်မှ လျှောစကြကျသော။ တုလံ၊ လဲကို။ ပနဒတိဣဝ၊ တိုက်
လွင့်သကဲ့သို့။ တာ၊ ထိုမာရ်နတ်သမီးသုံးယောက်တို့ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
တတ္ထ၊ ထိုအပေါ်လညောင်ပင်၎င်း၌။ ပနုဗိ၊ တိုက်လွင့်တော်မူပြီ။

တတိယော၊ သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဝက်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

သမ္ပဟုလာ၊ သမ္ပဟုလသုတ်။ သမိဒ္ဓိံ စ၊ သမိဒ္ဓိသုတ်။ ဂေါဓိကံ၊ ဂေါဓိကသုတ်။
သတ္တဝေသာနိ၊ သတ္တဝေသာနုပန္နသုတ်။ ဝိတရံ၊ မာရဓိတုသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေန၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ မာရပဉ္စကံ၊ ဤ မာရသံယုတ် ငါးထုတ်အပေါင်းကို။ ဒေသိတံ၊
ဟောတော်မူအပ် ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

မာရသံယုတ္တံ၊ မာရသံယုတ်သည်။ သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဘိက္ခုနီသံယုတ်

၁-အာဠဝိကာသုတ်

၂၆၂။ (ဝေ မေ သုတ် စသည် ပေးမြူ) အထ ခေါ၊ ဌ။ အာဠဝိကာ၊ အာဠဝိပြည်၌ နေသော။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမသည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတူ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဏာယ၊ ၎င်း။ စရိတူ၊ လှည့်လည်၍။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌။ ပိဏ္ဏပါတပဋိက္ကန္တံ၊ ဆွမ်းခံရာမှ ပဲခဲသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ အနုဝနံ၊ အမိုက်တောသည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့။ ဝိဝေကတ္တိနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာနေခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပသကမိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပါပိမာ၊ သော။ မာဓော၊ သည်။ အာဠဝိကာယ၊ အာဠဝိပြည်၌ နေသော။ ဘိက္ခုနီယာ၊ ဇိ။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကို။ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်တရောဖြစ်ခြင်းကို။ လောမဟံသံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဝေကမ္ပာ၊ ဆိတ်ငြိမ်စွာနေခြင်းမှ။ စာဝေတုကာမော၊ ရွေ့လျောစေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ အာဠဝိကာ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကမိ၊ ပြီ။ ဥပသကမိတူ၊ ၌။ အာဠဝိကံ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ကို—

“(အယျေ၊ အရှင်မ။) လောကေ၊ လောက၌။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ။ တံ၊ အရှင်မသည်။ ဝိဝေကေန၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းဖြင့်။ ကံ၊ ကာဟသိ၊ ဘာပြုရအံ့နည်း။ ကာမရတိယော၊ မွေ့လျော်ဖွယ် ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘူဿ၊ ခံစားလော့။ ပစ္စာနုတပိနိ၊ နောက်မှတဖန်ပူပန်ခြင်းသည်။ မာ အဟူတိ၊ မဖြစ်စေလင့်” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာဠဝိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနီယာ၊ ဇိ။ “အယံ၊ ဤသူသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်သူနည်း။ မနုဿော ဝါ၊ လူလေလော။ အမနုဿောဝါ၊ နတ်လေလော။ ဂါထံ၊ ကို။ ဘာသတိတိ၊ ရွတ်ဆို၏” ဟူသော။ တေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာဠဝိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနီယာ၊ ဇိ။ “အယံ၊ ဤသူသည်။ ပါပိမာ၊ သော။ မာဓော၊ တည်း။ မမ၊ ငါ၏။ ဘယံ၊ ကို။ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ ကို။ လောမဟံသံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ၌။ ဝိဝေကမ္ပာ၊ မှ။ စာဝေတုကာမော၊ ၌။ ဂါထံ၊ ကို။ ဘာသတိတိ၊ ရွတ်ဆို၏” ဟူသော။ တေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာဠဝိကာ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အယံ၊ ဤသူကား။ ပါပိမာ၊ သော။ မာဓော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဒိတူ၊ သိ၍။ ပါပိမန္တံ၊ သော။ မာရံ၊ ကို—

“ပမတ္တဗန္ဓု၊ မေ့လျော့သောသူတို့၏ အဆွေဖြစ်သော။ ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ လောကေ၊ လောက၌။ နိဿရဏံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ဝိ၏။ မေ၊ ငါသည်။ ပညာယ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာပညာဖြင့်။ သမာဏိတံ၊ ကောင်းစွာထွေထွေရရှိအပ်ပြီ။ တံ၊ သင်သည်။ တံ ပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ထောက်ကြောင်းအကျင့်ကို။ န ဝေနာသိ၊ မသိ။

(ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။) ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ သတ္တိသုလူပမာ၊ လှံတံကျင်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ အာသံ၊ ထိုကာမတို့၏။ အဓိကန္ဓနာ၊ စဉ်းတီးတုံးနှင့် တူကုန်၏။ တံ၊ သင်သည်။ ယံ ကာမရတိ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဗြူသိ၊ ဆို၏။ သာ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ မယံ၊ ငါ၏။ အရတိ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ရာ မဟုတ်သည်။ အဟုတိ၊ ဖြစ်ပြီ” ဟူသော။ ဂါထာဟံ၊ တို့ဖြင့်။ ပစ္စတာသိ၊ တုံ့ပြန်ခွတ် ဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ “အာဠဝိကာ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာနာတိတိ၊ သိ၏” ဟု နှလုံးပြု၍။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒုပ္ပနော၊ နှလုံး မသာယာသည်ဖြစ်၍။ တစ္ဆေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓေယံ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

၂-သောမာသုထံ

၁၆၃။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သောမာဘိက္ခုနီ၊ သောမာ အမည်ရှိသော ရဟန်းမသည်။ ပ။ ယေန၊ ဌံ။ အန္ဓဝနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့သန်းအံ့သောငှါ၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အန္ဓဝနံ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတော၊ ဝင်ရောက်၍။ အည- တရသို့၊ အမှတ်မရှိသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန်းခြင်းငှါ။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ သောမာယဘိက္ခုနီယာ၊ ၏။ ဘယံ၊ ကို။ ဆမ္ပိတတ္ထံ၊ ကို။ လောမဟံသံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတုကာမော၊ ဖြစ်၍။ သမာဓိယာ၊ သမာဓိ- တရားမှ။ စာဝေတုကာမော၊ ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဌံ။ သောမာဘိက္ခုနီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ဌံ။ သောမံ ဘိက္ခုနီံ၊ ကို—

“ (အယျ၊ ရှင်မ။) ဣသိဟိ၊ ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့သည်။ ပတ္ထဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ် ရောက်ထိုက်သော။ ဓုရဘိသမ္ဘဝံ၊ အလွန်တရာဖြစ်နိုင်ခဲရောက်နိုင်ခဲသော။ ယံ တံ ဌာနံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အရပ်ဌာနသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထို အရဟတ္တဖိုလ်ဟူ သော အရပ်ဌာနသို့။ ဒုဂ်လပညာယ၊ လက်နှစ်သစ်မျှ နည်းလှသော ပညာရှိသော။ ဝါ၊ (ဇိုင်းငင်ရာထမင်းချက်ရာ၌) လက်နှစ်ခဲချောင်းတို့ဖြင့် သိနိုင်သောပညာရှိသော။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမသည်။ ပပေါတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ န သက္ကာတိ၊ မစွမ်းနိုင်” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါမှ စာဝေတုကာမော ဂါထံ သာသထိတိအထိ အာဠဝိကာ သုတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။) အထ ခေါ၊ ဌံ။ သော မာ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ပ။ မာရံ၊ ကို—

စိတ္တမိ၊ စိတ်ကို။ သုသမာဟိတေ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဉာဏမိ၊ ဇလသမာပတ္တိဉာဏ်သည်။ ဝတ္ထမာနမိ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ ဝိပဿတော၊ သိမြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဣတ္ထိဘာဝေါ၊ မိန်းမ ၏ အဖြစ်သည်။ ကိံ ကယိရာ၊ ဘာပြုရာအံ့နည်း။ (မိန်းမအဖြစ်သည် ပခာနမဟုတ် ဟူလိ။)

အဟံ၊ ငါသည်။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍သော်၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍သော်၎င်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။

အဟံ၊ သည်။ အညံ၊ မိန်းမ ယောကျ်ားမှတစ်ပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက် (နည်း) သည်။ အသ္မိတိ ဝါ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍ သော်၎င်း။ (အညသ္မိ - အညံ + အသ္မိဟု ဖြစ်။) ငေ၊ ဤသို့ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းသည်။ ယထာ၊ အကြင်သူ၏သန္တာန်၌။ နန္ဒ၊ စင်စစ်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ ဝတ္ထု၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့မ-
 ထောက်နိုင်ဟုဆိုခြင်းငှါ။ အရဟတီတိ၊ ထိုက်၏” ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပစ္စဘာ-
 သိ၊ တုံပြန်ခွတ်ဆိုပြီ။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးပြီ။)

၃-ကိသာဂေါတမီသုတ်

၁၆၄။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ မုနိသိဒိအထိ ပေးပြီ။ ကိသာဂေါတမီကို မာရ်နတ်က ပြောဆိုသည်သာ ထူး၏။) အထ ခေါ်၊ ဌံ၊ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ပ။ ကိသာဂေါတမီ ဘိက္ခုနီ၊ ကို—

“(အယျေ၊ ရှင်မ။) တံ၊ သင်သည်။ မတပုတ္တဘ၊ သေပြီးသောသားရှိသည်ဖြစ်၍။ ရုဒ္ဓမ္ပုခိဝိယ၊ ငိုကြွေးသော မျက်နှာရှိသော မိန်းမကဲ့သို့။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ ကိန္ဒအာသိ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဖြစ်ဘိသနည်း။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ ဝန-
 မဇ္ဈတော၊ တောအလယ်သို့ဝင်ရောက်လျက်။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။ ဂဝေသသိန္နတိ၊ ရှာခနသလော” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် မှ စာစေတုကာမော ဂါထံ သာသတိတိ အထိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ်၊ ဌံ၊ ပ။ ကိသာ-
 ဂေါတမီ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ပ။ မာရံ၊ ကို—

“အာဝုသော၊ မာရ်နတ်၊ (အဟံ၊ ငါသည်။) အစ္စန္တံ၊ သား သေခြင်းဟူသောအဆုံးကို လွန်မြောက်လျက်။ မတပုတ္တဘ၊ သေပြီးသောသားရှိသောသူသည်။ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ ပုရိသာ၊ ယောကျ်ားတို့သည်လည်း။ တေဒန္တိကာ၊ ထိုသား သေခြင်းလျှင်အဆုံးရှိကုန်၏။ (တတ္ထု၊ ငြိကြောင်း။ အဟံ၊ သည်။) န သောစာပိ၊ မစိုးရိမ်။ န ထေဒါမိ၊ မငိုကြွေး။ ထံ၊ သင့်ကို။ န ဘာယာပိ၊ မကြောက်။

သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဘဝ၊ ယောနိ၊ ဂတိ ထို၌။ နန္ဒိ၊ တပ်ခြင်း တဏှာသည်။ ဝိဟတာ၊ ကင်းပြီ။ တမောခန္ဓော၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမှောင်ထုကို။ ပဒါလိတော၊ ညက်ဖြင့်ဖျက်အပ်ပြီ။ မဇ္ဈနော၊ သေမင်း၏။ သေနံ၊ ကိလေသာစစ်သည် ကို။ ဇေတူနာ၊ အောင်ပြီး၍။ အနာသဝါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝရှိသည်ဖြစ်၍။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဝိဟရာမိတိ၊ နေ၏” ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ပြီ။

၄-ဝိဇောသုတ်

၁၆၅။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ မု နိသိဒိအထိ ပေးပြီ။ ဝိဇောကို မာရ်နတ်က ဆိုသည်သာ ထူး၏။) အထခေါ်၊ ဌံ၊ ပ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ ပ။ ဝိဇယံ ဘိက္ခုနီ၊ ကို—

“အယျေ၊ အရှင်မ။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တံ၊ ရှင်မသည်။ ဒဟရာ၊ ငယ်နုသေး၏။ ရူပဝတိ၊ အဆင်းလှ၏။ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်လည်း။ ဒဟရာ၊ ငယ်နု၏။ သုဿ၊ နက်မည်း

၁။ ဧကမာသိတိ ဧကော အာသိ။ ဧကမာသိတိ ဧတ္ထ မကာရော ပဒသန္တိကဏ္ဍောသံဟိတာဝသေန စ ပုရိမ-
 ပဝေ ဝါ ရဿတ္တံ ပရပဝေ ဝါ ဒီဗတ္တန္တိ အာဟ “ဧကော အာသိ” တိ။ ဋီ။

သောသံဂိုဏ်။ ပဉ္စဂီကေန၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော။ တုရိယေန၊ တုရိယာဖြင့်။ အဘိရမာ-
မသေတိ၊ အလွန်မွေ့လျော်ကြကုန်ပို့” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီး။

(အထ ခေါ်မှ စာဝေတုကာမော ဂါထံ ဘာသတိတိ အထိ ပေးမြဲ။) အထခေါ၊ ဌံ။ ဝိယော
ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ပ။ မာရံ၊ ကို—

“မာရ၊ မာရ်နတ်။ ဝှပါ၊ ဝှပါရုံတို့သည်၎င်း။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါရုံတို့သည်၎င်း။ ဂန္ဓာ၊
ဂန္ဓာရုံတို့သည်၎င်း။ ရသာ၊ ရသာရုံတို့သည်၎င်း။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်၎င်း။
မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပွယ်ချည်းတည်း။ တုဟေဝ၊ သင့်အားသာလျှင်။ နိယျာတ-
ယာမိ၊ အပ်နှင်း၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေန၊ ထိုအာရုံငါးပါးဖြင့်။ န အတ္ထိကာ၊
အလိုမရှိ။

ဘိက္ခုနော၊ ကဲ့ပျက်ခြင်းသဘောရှိသော။ ပဿနံ၊ မှန်မှန်ညက်ညက် ကြေပျက်ခြင်း
သဘောရှိသော။ ဣမိနာ ပူတိကာယေန၊ ဤအကောင်ပုပ်ဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အနိ-
ယာမိ၊ ငြီးငွေ့စက်ဆုပ်၏။ ဟရာယာမိ၊ ရှက်နိုး၏။ ကာမတက္ခာ၊ ကာမဂုဏ်၌ တပ်ခြင်း
ကို။ သမ္ပဟတာ၊ အကြွင်းမဲ့ နတ်အပ်ပြီ။

ဝှပုဂါ၊ ဝှပဘုံသို့ ရောက်ကုန်သော။ ယေ သတ္တာ စ၊ အကြွင်းသတ္တဝါတို့ သည်၎င်း။
အဝှပဋ္ဌာယိနော၊ အဝှပဘုံ၌တည်ကုန်သော။ ယေ သတ္တာ စ၊ အကြွင်းသတ္တဝါ တို့သည်၎င်း။
သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ ယာ သမာပတ္တိ စ၊ အကြွင်း ရှစ်ပါးသော လောကီဈာန်
သမာပတ်တို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဝှပဘဝ၊ အဝှပဘဝ၊
(ကာမဘဝ) လောကီဈာန်သမာပတ်တို့၌။ တမော၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟကို။
ဝိဟတောတိ၊ ပယ်ဖျက်အပ်ပြီ” ဟူကုန်သော။ ဂါထာယ၊ တို့ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ပြီး။

(အထ ခေါ် စသည်ပေးမြဲ။)

၅-ဥပ္ပလဝဏ္ဏာသုတ်

၁၆၆။ ဘာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ၊ ဥပ္ပလဝဏ်အမည်ရှိသော။
ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ပ။ အညတရသ္မိံ၊ သော၊ သုပုပ္ဖိတသာလဂုက္ခမူလေ၊ အဖျားမှ စ၍ ကောင်းစွာ
ပွင့်သော အင်ကြွင်းပင်ရင်း၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊
သည်။ပ။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏံ ဘိက္ခုနီ၊ ကို—

“ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမ။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ဧတာ၊ တယောက်ထီးတည်း။ သုပုပ္ဖိတဂ္ဂံ၊
အဖျားမှစ၍ ကောင်းစွာပွင့်သော အင်ကြွင်းပင်သို့။ ဥပကမ္ပ၊ ကပ်၍။ သာလမူလေ၊ အင်
ကြွင်းပင်ရင်း၌။ ထိဋ္ဌသိ၊ ရပ်တည်၏။ တေ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဓာတု၊ အဆင်းဓာတ်နှင့် တူသော။
ဝါ၊ သင့်လောက်လှသော။ ဒုတိယာ၊ နှစ်ယောက်မြောက်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာ။
ဗာလေ၊ ပျိုမျစ်နုနယ် ရဟန်းမငယ်။ ဓုတ္တကာနံ၊ သေသောက်ကြူးထိုက်။ ဝါ၊ တို့မှ။ တံ၊
သည်။ န ဘာယသီတိ၊ မကြောက်သလော” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီး။

(အထ ခေါ် မှ စာဝေတုကာမော ဂါထံ ဘာသတိတိ အထိ ပေးမြဲ။) အထခေါ၊ ဌံ။ ဥပ္ပလ-
ဝဏ္ဏာ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ပ။ မာရံ၊ ကို—

“မာရ၊ မာရ်နတ်။ ဓုတ္တကာနံ၊ သေသောက်ကြူးထိုက်။ သတံသဟဿာနိ၊ တသိန်း
တို့သည်။ ဣဝ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတာပိ၊ လာကုန်သော်လည်း။ တာဒိသကာ၊ သင်ကဲ့

သို့ သဘောရှိကုန်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ (ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။) လောမံ၊ အမွေးတချောင်းကိုမျှ။ န ဣဉ္ဇာမိ၊ မလှုပ်စေ။ န သန္တယာမိ၊ မထိတ်လန့်။ ဧကိကာပိ၊ တယောက်တည်းပင် ဖြစ်သော်လည်း။ တံ၊ သင့်ကို။ န ဘာယာမိ၊ မကြောက်။

သော အဟံ၊ ဤ ငါသည်။ အန္တရဓာယာမိ၊ ပုံးကွယ်အံ့။ တေ၊ သင်၏။ ကုစ္ဆိံ ဝါ၊ ဝမ်းသို့မူလည်း။ ပဝိသာမိ၊ ဝင်အံ့။ ပခုမန္တရကာယမိ၊ မျက်ခန်းကြား၌လည်း။ ထိန္တိံ၊ တည်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ န ဒက္ခာသိ၊ မမြင်နိုင်။

အာဝုသော၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ စိတ္တသ္မိံ၊ စိတ်၌။ ဝသိဘူတာ၊ ဖြစ်သော အလေ့အလာရှိသည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ သုဘာဝိတာ၊ ကောင်းစွာ ပူးဆပ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗဗန္ဓနပုတ္တာ၊ အလုံးစုံသော အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ သင့်ကို။ (အဟံ၊ ငါသည်။) န ဘာယာမိတိ၊ မကြောက်” ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဗ္ဗာသာသိ၊ ပြီး။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးမြဲ။)

၆-စာထာသုတ်

၁၆၇။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံမှ တေနုပသက်မိအထိ ပေးမြဲ။) ဥပသက်မိတွာ၊ ၎င်း။ စာလံ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ကို။ “ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမ။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ န၊ အဘယ်ကို။ န ဝေပဓေသိတိ၊ မနှစ်သက်ပါသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇာတိံ ခေါ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို။ န ဝေပဓေမိ၊ မနှစ်သက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။

ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမ။ ကိံ န၊ အဘယ်ကြောင့်။ (တံ၊ သင်သည်။) ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းကို။ န ဝေပဓေသိ၊ မနှစ်သက်ပါသနည်း။ ဇာတော၊ ပဋိသန္ဓေနေသောသူသည်။ ကာမာနိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘူတိ၊ ခံစားရ၏။ ဧကော န၊ ပညာနည်းသော အဘယ်သူ သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီမ။ တံ၊ သင်သည်။ ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေ ခြင်းကို။ မာဝေစာတိ၊ မနှစ်သက်လင့် ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤအယူကို။ အာဒပယိ၊ လှည့်ပတ်၍ ယူစေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မာရ်နတ်က ပြောဆိုပြီ။

(ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။) ဇာတဿ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောသူ၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတော၊ ပဋိသန္ဓေနေသောသူသည်။ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲတို့ကို။ ဗုဿတိ၊ တွေ့ရ၏။ ဗန္တံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို၎င်း။ ဝဓံ၊ သတ်ခြင်းကို၎င်း။ ပရိက္ခေသံ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော ဥပစ္စုဝေါကို၎င်း။ ဗုဿတိ၊ တွေ့ရ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို။ န ဝေပဓေယေ၊ မနှစ်သက်။

☞ (ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။) ဗုဒ္ဓေါ၊ ပြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို။ သမတိက္ကမံ၊ ကောင်းစွာ လွန်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို။ သဗ္ဗဒုက္ခပဟာနာယ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲကို ပယ်ခြင်းငှါ။ အဝေဓေသသိ၊ ဟောတော် မူပြီ။ သော၊ ထိုပြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သစ္စေ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ နိဗ္ဗာန်၌။ နိဝေသယိ၊ သွင်းတော်မူပြီ။

ဣပ္ပပါ၊ ဣပဘုံသို့ကပ်ရောက်ကုန်သော။ ယေ စ သတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ အဂ္ဂပဋ္ဌာယိနော၊ အဂ္ဂပဘုံ၌ တည်ကုန်သော။ ယေ စ သဗ္ဗာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည် ၎င်း။ (သန္တိ၊ ဝိကုန်၏။ တေ သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။) နိရောဓံ၊ နိရောဓသစ္စာကို။ အပ္ပဇာနန္တာ၊ မသိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုနဗ္ဗဝံ၊ တဖန်ဘဝသို့။ အာဂန္တာရော၊ အပန်တလဲလဲ လာရောက်ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ စာလာဘိက္ခုနီက ပြောဆိုပြီ။

(အထ ခေါ် စသည်ပေးပြီ။)

၇-ဥပစာလာသုတ်

၁၆၈။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံမှ တေနုပသကံမိအထိ ပေးပြီ။) ဥပသကံမိတု၊ ၍။ ဥပစာလံ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ ကိ။ “ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမ။ တံ၊ သင်သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတုကာမာ နုတိ၊ ဖြစ်လိုပါသနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကတ္ထမိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌။ န ခေါ်ဥပ္ပဇ္ဇိတုကာမာ၊ မဖြစ်လို။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။

ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမ။ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ စ ဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း။ ယာမာ၊ ယာမာဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ စ ဒေဝါ၊ အကြင် နတ်တို့သည်၎င်း။ တုသိတာ၊ တုသိတာဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာ စာပိ ဒေဝတာ၊ အကြင် နတ်တို့သည်၎င်း။ နိမ္မာနရတိနော၊ နိမ္မာနရတိဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဒေဝါ၊ အကြင် နတ်တို့သည်၎င်း။ ဝသဝတ္ထိနော၊ ဝသဝတ္ထိဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဒေဝါ၊ အကြင်နတ် တို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ဝိကုန်၏။) တတ္ထ၊ ထိုနတ်တို့၌။ (တံ၊ သင်သည်။) ဝိတ္ထံ၊ စိတ်ကို။ ပထိဓေဟိ၊ ဆောက်တည်လော့။ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ပစ္စုနဘောဿသိ၊ ခံစားရ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မာရ်နတ်က ပြောဆိုပြီ။

ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။ တာဝတိံသာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ ဒေဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယာမာ၊ ကုန်သော။ ယေ စ ဒေဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ တုသိတာ၊ ကုန်သော။ ယာ စာပိ ဒေဝတာ၊ တို့သည်၎င်း။ နိမ္မာနရတိနော၊ ကုန်သော။ ယေ စ ဒေဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဝသဝတ္ထိနော၊ ကုန်သော။ ယေ ဒေဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ကာမ- ပဗ္ဗနဗ္ဗာ၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော အနှောင်အယှဲဖြင့် နှောင်ယှဲအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ မာရဝသံ၊ မဂ္ဂမာရ် ကိလေသမာရ် ဒေဝပုတ္တမာရ်တို့၏ အလိုသို့။ နန္တိ၊ လာ ရောက်ကြရကုန်၏။

သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ အာဒိပိတော၊ ဓာတုပိစသည် သည် တောက်လောင်စေအပ်ပြီ။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ ပဇူပိတော၊ အခိုးလွှတ်စေအပ်ပြီ။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ ပဇ္ဇာလိတော၊ အလျှံပြောင်ပြောင် လောင်စေအပ်ပြီ။ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ လောကော၊ လူအပေါင်းကို။ ပကမ္ပိတော၊ ထုန်လှုပ်စေအပ်ပြီ။

ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အကမ္ပိတံ၊ ဓာတုပိစသည်သည် မတုန်လှုပ်စေအပ်။ အပဇ္ဇ- လိတံ၊ အလျှံပြောင်ပြောင် မတောက်လောင်စေအပ်။ အပုထုဇ္ဇနသေဝိတံ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်

မမှီဝဲအင်။ မာရဏ၊ မဇ္ဈမာရ် ဒေဝပုတ္တမာရ် ကိလေသမာရ်၏။ အဂတိ၊ ကျက်စားရာ မဟုတ်။ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ မေ၊ ငါ၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ နိရတော၊ အပြေမွေ လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဥပစာလာက ပြောဆို၏။

(အထ ခေါ် စသည်ပေးပြီ။)

ဂ-သိသုပစာဇာသုတ်

၁၆၉။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံမှ တေနုပသကံမိ အထိ ပေးပြီ။) ဥပသကံမိတွာ၊ ဤ။ သိသုပစာလံ၊ သော။ သိက္ခာနိ။ ကို။ “သိက္ခာနိ၊ ရဟန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ပါသဏ္ဍံ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကျော့ကွင်းကိုထောင်တတ်သော အယူဝါဒကို။ ဧဝေသိနုတိ၊ နှစ်သက်ပါသ နည်း” ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ မာရ်နတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကဿစိ၊ တရံတယောက်သောသူ၏။ ပါသဏ္ဍံ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောကျော့ကွင်းကို ထောင်တတ်သော အယူ ဝါဒကို။ န ခေါ် ဧဝေမိ၊ မနှစ်သက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီ။

(သိက္ခာနိ၊ ရဟန်းမ။ တံ၊ သင်သည်။) ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်မှတ်၍။ မုတ္တာ၊ ဦးပြည်သည်။ အသိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ သမဏိ ဝိယ၊ ရဟန်းမကိုကဲ့သို့။ ဒိဿသိ၊ ရှုမြင်အပ်၏။ ပါသဏ္ဍံ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကို ထောင်တတ်သော အယူဝါဒကို။ န စ ဧဝေသိ၊ မနှစ်သက်သနည်း။ ကံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မောမ္မဟာ ဣဝ၊ အလွန် တွေဝေသကဲ့သို့။ စရသိ၊ ကျင့်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မာရ်နတ်က ပြောဆိုပြီ။

(ပါပိမ၊ မာရ်နတ်။) ပါသဏ္ဍာ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ကျော့ကွင်းကိုထောင်တတ်သော အယူဝါဒတို့သည်။ ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပတို့တည်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဒိဋ္ဌိသု၊ မိစ္ဆာအယူတို့၌။ ပသိဒန္တိ၊ ကပ်ငြိနှစ်မြုပ်ကုန်၏။ (ပသိဒန္တိတိ သံသိဒန္တိလဂ္ဂန္တိ။ ၄။ ငိုလည်းရှု။) တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ န ဧဝေမိ၊ မနှစ် သက်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဓမ္မဿ၊ သစ္စာလေးပါးတရား၌။ အကောဝိဒါ၊ မလိမ္မာကုန်။ သက္ခယကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌။ ဇာတော၊ မွေးဖွားတော်မူသော။ (အတ္ထိ-နိပါတ် မှ။) ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိတော်မူသော။ အပ္ပုပ္ပိပုဂ္ဂလော၊ ပြိုင်ဘက်ကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ သဗ္ဗာဘိဘူ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာအာယတန စသည်တို့ကို လွှမ်း မိုးထော်မူနိုင်သော။ မာရနဒေါ၊ မဇ္ဈမာရ်စသည်ကို ပယ်နှုတ်တော်မူပြီးသော။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ရာဂစသည်တို့၌။ ဝါ၊ မာရ်နတ်နှင့်စစ်ထိုးရာ၌။ အပရာဇိတော၊ ရှုံးထော် မပူသော။ ဝါ၊ အောင်တော်မူသော။

၁။ အဂတိ၌ စပ်ရိုက် ယတ္ထကို လိင်္ဂတ္ထယောဇနာသော်-ပို၍ပြောင့်ရာ၏။ ၄-၅-ကာ၊ အာထိ ယတ္ထ မာရ- ဘာထိ ယတ္ထ ထုဟံ မာရဏ အဂတိယုဋ်ပင် ဖွင့်ဆို၏။
၂။ ပါသံ ခေဒန္တိတိ ပါသဏ္ဍာသတ္တာနံ စိတ္တေသု ဒိဋ္ဌိပါသံ ဒိပန္တိတိ အတ္ထော။ ၄။ ပါသံ ခေဒန္တိတိ ပါသံ သဓေဒန္တိ၊ ယထာ တတ္ထ ဒိဋ္ဌိပါသေ သတ္တာနံ စိတ္တံ ပဏ္ဍိတံ ဟောတိ၊ ဝေ သဓေဒန္တိတိ အတ္ထော၊ တထာ သူတာ စ တေ သတ္တာနံ စိတ္တေ စိတ္တာ ဝိယ ဟောန္တိတိ အာဟ “စိတ္တေသု ဒိဋ္ဌိပါသံ ဒိပန္တိတိ အတ္ထော”တိ၊ ဧဝေ ကဏှာ သဓမ္မပိ ဗာဟိရကသမယေ သန္ဓာယ စူဠသိဟနာဒသုတ္တေ “ဧဒ္ဓရထိ ပါသဏ္ဍာ”တိ စုတ္တံ။ ၆။ ဤ ၄-ပုဒ်အတိုင်း-ယေ၊ အကြင်အယူဝါဒတို့သည်။ ပါသံ၊ ဒိဋ္ဌိကျော့ကွင်းကို။ ခေဒန္တိ၊ ထောင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ထိုသည်။ ပါသဏ္ဍာ၊ မည်ကုန်၏ ဟူ၍။ ပါသဏ္ဍာအရ ဗာဟိရကသမယကိုကောက်။

သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာစသည်တို့၌။ မုတ္တော၊ စွဲလမ်းခြင်းမှ လွတ်မြောက်တော်
 မူသော။ အသိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မှီတော်မမူသော။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော။ သဗ္ဗကမ္မက္ခယံ၊ အလုံးစုံသော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံတို့၏ကုန်ရာ
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီးသော။ ဥပဓိသင်္ခယေ၊ ဥပဓိတို့၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်
 ၌။ ဝိမုတ္တော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်တော်မူသော။ ယော၊
 အကြင်သူသည်။ သမ္ပံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို။ ပဿတိ၊ သိမြင်တော်မူ၏။ သော၊ အကဝါ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ မယံ၊ ငါ၏။ သတ္တာ၊ အရာတည်း။ တဿ၊ ထိုဆရာဘုရား၏။
 သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ ရောဓေပိ၊ နှစ်သက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိသုပစာလာက
 ပြောဆိုပြီ။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးမြဲ။)

ဇ-သေလာသုတ်

၁၇၀။ (သာဝတ္ထိနိဂါန်မှ နိသိဒ္ဓိအထိ ပေးမြဲ။) အထ ခေါ် ၌။ ပါပိမာ၊ သော၊ မာရော၊
 သည်။ပ။ သေထံ သိက္ခန္တိံ၊ ကို—

“ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ဣဒံ ဝိမ္ပံ၊ ဤအတ္တဘောကို။ ပကတံ၊ ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းအပ်
 သနည်း။ ဝိမ္ပဿ၊ အတ္တဘောကို။ ကာရကော၊ ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းတတ်သောသူသည်။ ကုန၊
 အဘယ်သူနည်း။ က၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝိမ္ပံ၊ အတ္တဘောသည်။ သမ္ပပုန္နံ န၊ ဖြစ်သနည်း။
 က၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝိမ္ပံ၊ အတ္တဘောသည်။ နိဂ္ဂဇ္ဈတိ နုတိ၊ ချုပ်သနည်း” ဟူသော။
 ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

☞ (အထ ခေါ် မှ စာဝေတုကာမော ဂါထံ သာသတိတိအထိ ပေးမြဲ။) အထ ခေါ် ၌။
 သေလာသိက္ခန္တိံ၊ သည်။ပ။ မာရံ၊ ကို—

“(ပါပိမာ မာရ်နတ်။) ဣဒံ ဝိမ္ပံ၊ ဤအတ္တဘောကို။ န အတ္တကတံ၊ မိမိသည် ပြု
 လုပ်အပ်သည် မဟုတ်။ ဣဒံ အထံ၊ ဤဆင်းရဲ၏တည်ရာအတ္တဘောကို။ န ပရကတံ၊ သူတပါး
 သည်လည်း ပြုလုပ်အပ်သည်မဟုတ်။ ယေတံ၊ အကြောင်းကို။ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍။ သမ္ပူတံ၊
 ဖြစ်၏။ ယေတုသင်္ဂါ၊ အကြောင်း၏ပျက်ခြင်းကြောင့်။ နိဂ္ဂဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။

ဓေတ္တော၊ လယ်၌။ ဝုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော။ အညထရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိဇာ
 မျိုးစေ့သည်။ ပထဝီရသဉ္စ၊ ပြေထိပြေထွားကို၎င်း။ သိနေဟဉ္စ၊ အစေးကို၎င်း။
 တဓာယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဝါ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဝိဂ္ဂဟတိ ယထာ၊
 ပေါက်သကဲ့သို့။

ဇဝံ၊ ထိုအတူ။ ခန္ဓာ စ၊ ခန္ဓာတို့သည်၎င်း။ ဇာတုယော စ၊ ဇာတ်တို့သည်၎င်း။ ဆ၊
 ခြောက်ပါးကုန်သော။ အာယတနာ စ၊ အာယတနတို့သည်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤအလုံးစုံတို့
 သည်။ ယေတံ၊ အကြောင်းကို။ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍။ သမ္ပူတံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေတုသင်္ဂါ၊

၁။ ယေတုသင်္ဂါထိ ယေတုနိရောဓေန ပစ္စယဝေကဏ္ဍေန ။ ၄။ ယေတုနိရောဓေနာထိ တဏှာသင်္ဂါတဿ
 ယေတုနော အပ္ပုပါဒနိရောဓေန၊ ပစ္စယဝေကဏ္ဍေနာထိ တဝေသံဋ္ဌ ကိလေသာသင်္ဂါထိ ပစ္စယဝေ
 ဝေကဏ္ဍတာဝေန၊ အပ္ပယောဘာဝုပကမနေနာထိ အတ္တော ။ ၆။ ဤ၌ တဏှာ ဟူသော ယေတု တဝေ-
 သေသင်္ဂါလေသာစသော ပစ္စယနှစ်ပါးကို “ယေတု” ဟု ဟုလေ။

အကြောင်း၏ယုတ်ခြင်းကြောင့် နိရုဇ္ဈရေတိ၊ ချုပ်ကုန်၏” ဟူကုန်သော ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်၊ ပစ္စဘာသိ၊ တုံပြန်ရွတ်ဆိုပြီ။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးမြဲ။)

၁၈-ဝဇီရာသုတ်

၁၇၁။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ မှ နိသိဒ္ဓိအထိ ပေးမြဲ။) အထ ခေါ် ဌ။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်းပ။ ဝဇီရံ ဘိက္ခုနီ၊ ကိ—

(အယျေ၊ အရှင်မ။) ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ အယံ သတ္တော၊ ဤသတ္တဝါကို။ ပကတော၊ ပြုလုပ်အပ်သနည်း။ ကုဝံ၊ အဘယ်သူသည်။ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါကို။ ကာရကော၊ ပြုလုပ်တတ်သနည်း။ ကုဝံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ သမုပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သနည်း။ ကုဝံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ နိရုဇ္ဈတိတိ၊ ချုပ်သနည်း” ဟူသော ဂါထာဟိ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ်မှ စာဝေထုကာမော ဂါထံ ဘာသတိတိ အထိ ပေးမြဲ။) အထ ခေါ် ဌ။ ဝဇီရာ ဘိက္ခုနီ၊ သည်းပ။ မာရံ၊ ကိ—

“မာရ၊ မာရ်နတ်။ (တံ၊ သင်သည်။) ကိ၊ အဘယ်ကို။ သတ္တောတိ၊ သတ္တဝါဟူ၍။ ပစ္စေသိန၊ ယုံကြည်သနည်း။ တေ၊ သင်၏။ ဒိဋ္ဌိကတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ အသိန၊ ဖြစ်သနည်း။ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်။ သုဒ္ဓသင်္ခါရပုဂ္ဂေါ၊ သက်သက် သင်္ခါရတရားအစုတည်း။ ဣမ၊ ဤသင်္ခါရတရားအစု၌။ သတ္တော၊ သတ္တဝါကို။ န ဥပလဗ္ဗတိ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့် မရအပ်။

အင်္ဂယမ္ဘာရာ၊ လှည်းသန်၊ ဝင်ရိုး စသော အစိတ်အင်္ဂါတို့ စုပေါင်းမိသောကြောင့်။ ရဏော ဣတိ၊ ရထားဟူ၍။ သစ္စေါ၊ သစ္စါ (ဝေါဟာရ) သည်။ ဟောတိ ယထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ထို့အတူ။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ သန္ဓေသု၊ ထင်ရှား၍ကုန်သော်။ သတ္တောတိ၊ သတ္တဝါဟူ၍။ သမုတိ၊ သမုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဒုက္ခမေဝ၊ ပဉ္စကုန္ဒာဟူသော ဆင်းရဲသည်သာလျှင်။ သမ္မောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခံ၊ ပဉ္စကုန္ဒာဟူသော ဆင်းရဲသည်။ တိဋ္ဌတိ စ၊ ထည်လည်း တည်၏။ ဝေတိ စ၊ ချုပ်လည်း ချုပ်၏။ ဒုက္ခာ၊ ပဉ္စကုန္ဒာဟူသော ဆင်းရဲမှ။ အညတြ၊ ကင်း၍။ န သမ္မောတိ၊ မဖြစ်။ ဒုက္ခာ၊ ပဉ္စကုန္ဒာဟူသော ဆင်းရဲမှ။ အညံ၊ တပါးသည်။ န နိရုဇ္ဈတိတိ၊ ချုပ်သည် မဟုတ်” ဟူကုန်သော ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ် စသည် ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခုနီသံယုတ္တံ၊ ဘိက္ခုနီသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဘိက္ခုနီသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား။ —

အာဠဝိကာ စ၊ အာဠဝိကာသုတ်။ သောမာ စ၊ သောမာသုတ်။ ဂေါတမီ၊ ကိသာဂေါတမီသုတ်။ ဝိဇယာ၊ ဝိဇယာသုတ်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ စ၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာသုတ်။ ဇာလာ စ၊ ဇာလာသုတ်။ ဥပစာလာ၊ ဥပစာလာသုတ်။ သိသုပစာလာ စ၊ သိသုပစာလာသုတ်။ ဝဇီရာယ၊ ဝဇီရာသုတ်နှင့်တကွ။ သေလာ၊ သေလာသုတ်။ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်။ ဒုသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၆-မြပွဲသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-မြဟောယာဇနသုတ်

၁၇။ (ဝေ မေ သုတ် ပေးမြဲ။) ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥရုဝေလာယံ၊ ဥရုဝေလာတော၌။ နေရုဉ္စာယ၊ နေရုဉ္စာအမည်ရှိသော။ နဉ္စာ၊ မြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အပေါလနိဗြောဓမ္မလော၊ အပေါလပညောင်ပင်ရင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်။ ပဋိသလ္လိနဿ၊ တပါးထီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ “မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အဓိဂတော၊ ရအပ် သိအပ်ပြီးသော။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်သော အရာတည်း။ ဒုရနုဗောဓော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ထိုးထွင်းသိအပ်သောအရာတည်း။ သန္တော၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပထိတော၊ မှန်မြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ အကြံအစည် စိတ်ကူးဖြင့် သက်ဝင်အပ်သော အရာမဟုတ်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနိယော၊ ပညာရှိတို့သာသိစွမ်းနိုင်၏။ အယံ ပဇာ ပန၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား။ အာလယရာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်၏။ အာလယရတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မွေ့လျော်၏။ အာလယသမ္မုဒိတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ပျော်ပိုက်၏။ ယဒိဒံ ဣဒပ္ပတ္တယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ၁၊ (သင်္ခါရ စသော အကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်း၊ အကြောင်းတရားတို့၏ ညီညွတ်မှုကို စွဲ၍ အကျိုးတရားဖြစ်ပေါ်ရာဖြစ်သော) အကြင် ဣဒပ္ပတ္တယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူသောဌာနကို။ အာလယရာမာယ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော။ အာလယရတာယ၊ သော။ အာလယသမ္မုဒိတာယ၊ သော။ ပဇာယ ပန၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား။ ဒုဒ္ဒသံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရာဖြစ်သော။ သဗ္ဗပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်သော။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်သော။ ဝိရာဂေါ၊ တပ်ခြင်းကင်းရာဖြစ်သော။ နိရောဓော၊ ရာဂ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော။ ယဒိဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) ဣဒမ္ပိ ဌာနံ၊ ဤ နိဗ္ဗာန်ဟူသောဌာနကိုလည်း။ ဒုဒ္ဒသံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ အဟဉ္ဇော၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောငြားအံ့။ ပရေ စ၊ တပါးသောသူတို့သည်လည်း။ မေ၊ ငါဘုရား၏ (တရားကို)။ န အာဇာနေယျံ၊ မသိကုန်ရာ။ သော၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ကိလမထော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထို တရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ၎င်း။ ဝိဟေသာ၊ နှမ်းနယ်ခြင်းသည်။ အဿာတိ၊ ရာ၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အပိဿ၊ ထို့ပြင်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဖူးကုန်သော (ရှေး၌ ကြားနာအပ်ပြီး မဟုတ်ကုန်သော)။ အနစ္စရိယာ၊ အဖန်ဖန် အံ့ဩဘွယ်ကောင်းကုန်သော။ ကိစ္စေန မေ၊ပ။ အာဝုဇ္ဇာတိ၊

၁။ ယဒိဒံ-သောပုဒ်တို့၏ အဆုံးအဖြတ် အကျယ်ကို မ နိ-၁၊ စာမျက်နှာ (၁၇၉) (စာပိုဒ် ၂၈၁) တွင်ရှုရ။

အာဝုဇာ ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (ဉာဏ်၌)။
ပဋိဘံသု၊ ထင်ကုန်ပြီ။

ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သိအပ်ပြီး
သော တရားကို။ ဒါနံ၊ ၌။ ပကာသိတုံ၊ ဟောပြုခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ (ဟ-အနက်
မရှိ။) ရာဂဒေါသပရေတေဟိ၊ ရာဂဒေါသနှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အယံ
ဓမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားကို။ န သုသမ္ပူဇော၊ လွယ်လင့်တကူမသိအပ်။

နိပုဏံ၊ သိမ်မွေ့စွာသော။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်စွာသော။ ဒုဒ္ဓသံ၊ မြင်နိုင်ခဲစွာသော။ အထံ၊
အကျွမ်းသဖွယ်သေးငယ်စွာသော။ ပဋိသောတဂါမိံ၊ နိစ္စ သုခ စသော အယဉ်၏ ဆန့်ကျင်
ဘက် အနိစ္စ ဒုက္ခ စသောအားဖြင့် ဖြစ်သော သစ္စာတရားကို။ ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့် တပ်စဲ
သူတို့သည်။ တမောခန္ဓေန၊ အဝိဇ္ဇာအမှောင်တူသည်။ အာဝုဇာ၊ လွမ်းမိုးပိတ်ဆို့အပ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍။ န ဒက္ခန္တိ၊ မပြင်နိုင်ကုန်။

ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ပဋိသမ္ဘိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ ကြောင့်ကြခြင်းကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊
တရားဟောခြင်း၌။ နော နမတိ၊ မညွတ်။

အထ ခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိဿ၊ သဟမ္ပတိမည်သော။ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာ၏။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။
ဘဂဝတော၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ အညာယ၊ သိ၍။ “ယတြ ဟိ နာမ၊ အကြင်
လောက၌။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ ခပ်သိမ်းသော
တရားတို့ကို အမှန်ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။
အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ၌။ နော နမတိ၊ မညွတ်။ ဘော၊
အချင်းထို့။ သော လောကော၊ ထိုလောကသည်။ နဿတိ ဝတ၊ ပျက်စီးစွတကား။ ဘော၊ တို့။
သော လောကော၊ သည်။ နဿတိ ဝတာတိ၊ ကား” ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊
ကွေးထားအပ်သော။ ဗဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့၎င်း။
ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗဟံ၊ ကို။ သမိဉ္ဇေယျ ဝါ သေယျထာပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့၎င်း။
ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဗြဟ္မလောကော၊ ၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရွှေ၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ၊
သည်။ ဧကံသံ၊ ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ရံကို။ ကရိတော၊ တင်၍။ ဒက္ခိဏဇာတုမဏ္ဍလံ၊
လကျောဝှေးဝန်းကို။ ပထဝီယံ၊ မြေ၌။ နိဟန္တာ၊ ထောက်၍။ ယေန၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။
(အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ အဉ္စလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
“ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟော
တော်မူပါ။ သုဂတော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ အပ္ပရက္ခေတိကာ၊
ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမြုနည်းသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။ အဿဝနတာ၊ တရားမနာရခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မဿ၊ မှ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်
၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားကို။ အညာတာရော၊ သိစွမ်းနိုင်သူတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ရှိကုန်လတ္တံ့” ဟူ
သော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါဓ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။
အဝေါဓ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတွာ၊ လျှောက်ထားပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှနောက်၌—

“သမလေဟိ၊ အညစ်အကြေးရှိသူ (ပုဂ္ဂလကဿပစသည်) တို့သည်။ စိန္တီတော၊ ကြံဆအပ်သော။ သုဗ္ဗေ၊ မစင်ကြယ်သော။ ဓမ္မော၊ မိစ္ဆာတရားသည်။ မဂဓေယျ၊ မဂစတိုင်းတို့၌။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ (ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။) အမတဿ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒွါရံ၊ တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော။ တေ၊ ဤအရိယာမဂ်တရားကို။ အပါပုရ၊ ဖွင့်တော်မူပါလော့။ ဝိမလေန၊ အညစ်အကြေးကင်းသောဘုရားရှင်သည်။ အနုဗုဒ္ဓံ၊ အလျော်သိတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ (သတ္တာ၊ တို့သည်။) သုဂစ္ဆ၊ နာကြစေကုန်သတည်း။

သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်မျက်စိရှိတော်မူသော။ သုမေဓ၊ ကောင်းသောပညာရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ သေလေ၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဒနီ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ ပသေ ယထာပိ၊ မြင်ရာသက်သို့။ တထူပမံ၊ ထိုကျောက်တောင်လျှင် ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မမယံ၊ တရားဖြင့် ပြီးသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အာရုယျ၊ တက်တော်မူ၍။

အပေတသောကော၊ ကင်းသောစိုးရိမ်ခြင်းရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ သောကာဝတိတ္ထံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့သက်ဆင်းသော။ ဇာတိဇရာဘိဘူတံ၊ ဇာတိဇရာတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အဝေက္ခဿ၊ ရှုတော်မူလော့။ (ဥပဓာရယ ဥပပရိက္ခ ဝုဋ်သောကြောင့် စူးစမ်းတော်မူလော့ - ဟုသော်လည်း ပေး။)

ဝိရ၊ လုံ့လရှိတော်မူသော။ ဝိဇိတသင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသောစစ်ပြေရှိတော်မူသော။ သတ္တဝါယ၊ ယာဉ်မှူးသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော။ အနဏ၊ ကာမစွန့် ကြွေးမြီရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထတော်မူလော့။ လောကေ၊ ၌။ ဝိစရ၊ လှည့်လည်တော်မူလော့။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဧသဿ၊ ဟောတော်မူလော့။ အညာတာဇော၊ တို့သည်။ သဝိဿန္တိတိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြဟ္မာနော၊ သဟပ္ပတိဗြဟ္မာ၏။ အဇ္ဈေသနဉ္စ၊ တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်း။ ဝိဒိတော၊ သိတော်မူ၍။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ကာရုညတံ စ၊ သနားခြင်းကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဘုရားရှင်၏ (ဗြဟ္မိယပဇောပရိယတ္တံ၊ အာသယာနုသယ) ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝေါလောကေသိ၊ ကြည့်ရှုတော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ လောကံ၊ ကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်ရှုလတ်သော်။ အပ္ပရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ နည်းသောကိလေသာမြှင့်ကုန်သော။ မဟာရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ များသောကိလေသာမြှင့်ကုန်သော။ တိက္ခိန္ဒိယေ၊ ထက်သောဗျူဟာမြှင့်ကုန်သော။ မုဒိန္ဒိယေ၊ နဲ့ သောဗျူဟာမြှင့်ကုန်သော။ သွာကာရေ၊ ကောင်းသောအခြင်းအရာရှိကုန်သော။ ဒွါကာရေ၊ မကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ သုဝိညာပယေ၊ လွယ်ကူသဖြင့် သိစေအပ်ကုန်သော။ ဒုဝိညာပယေ၊ ခဲခဲယဉ်းယဉ်း သိစေအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကဇ္ဈေ၊ အချို့ ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇာယဓဿာဝိနေ၊ တမလွန်လောကနှင့်အပြစ်ကိုဘေးဟူ၍လေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ သတ္ထေ၊ တို့ကို

၎င်း။ အပ္ပေကဇ္ဈေ ကုန်သော။ ပရဝလာကဝဠာယဒဏ္ဍာဝိနေ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ န ဝိဟရန္တေ၊ မနေကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို၎င်း။ အဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူပြီ။

သေယျထာပိ နာမ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ဥပ္ပလိနိယံ ဝါ၊ ကြာညိုတော၌ ၎င်း။ ပဒုမိနိယံ ဝါ၊ ပဒုမာကြာတော၌၎င်း။ ပုဏ္ဏရိကိနိယံ ဝါ၊ ပုဏ္ဏရိကကြာတော၌၎င်း။ (အဏ္ဍိစပ်။) ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဇ္ဇာနိ၊ ကြီးပွားကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေသို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသိနိ၊ ရေအတွင်း၌ နစ်လျက် ရေသည် မွေးမြူအပ်ကုန်သော။ (ကြီးပွားစေအပ်ကုန်သော။) အပ္ပေကဇ္ဈာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ ကြာညိုတို့သည်၎င်း။ ပဒုမာနိ ဝါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်၎င်း။ ပုဏ္ဏရိကာနိ ဝါ၊ ပုဏ္ဏရိကကြာတို့သည်၎င်း။ (အဏ္ဍ၊ ရှိကုန်ရာ၏။) ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဇ္ဇာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ကုန်သော။ သမောဒကံ၊ ရေနှင့်အညီအမျှ။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သော။ အပ္ပေကဇ္ဈာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပဒုမာနိ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပုဏ္ဏရိကာနိ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ (အဏ္ဍ၊ ကုန်ရာ၏။) ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဇ္ဇာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အဗ္ဗုဂ္ဂမ္ပ၊ လွန်၍။ ဌိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေန၊ သည်။ အနုပလိတ္တာနိ၊ မလိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကဇ္ဈာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပဒုမာနိ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပုဏ္ဏရိကာနိ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ (အဏ္ဍ၊ ကုန်ရာ၏။)

ဝေမေဝ၊ လျှင်။ သဂဝါ၊ သည်။ ပ။ အဒ္ဓသ၊ ပြီး။ ဒိဿာန၊ ၌။ သဟမ္ပတိံ ဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ အပါရတာ၊ ပ။ ဗြဟ္မေတိ၊ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ မြင့်။ ပစ္စဘာသံ၊ တုံပြန်မိန့်ဆိုပြီ။

ဗြဟ္မေ၊ ဗြဟ္မာ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သောတဝန္တော၊ ကြားနိုင်သောနား ရှိကုန်၏။ ဝေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ ပယုန္တု၊ လွတ်ကုန်လော့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အမတဿ၊ အပြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒွါရာ၊ တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော အရှိယာမက်တို့ကို။ အပါရတာ၊ ပွင့်အပ်ကုန်ပြီ။ ဝိဟိံ သသည်၊ ကိုယ်နှုတ်ပင်ပန်း၏ ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ပဂုဏံ၊ လေ့ကျက်အပ်ပြီးသော။ ပဏိတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ မနုဇေသု၊ လူတို့အား။ န ဘာသိံ၊ မဟောပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ သဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရား ဟောခြင်းငှါ။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည်။ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ ဣထိ၊ သို့။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၌။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေရာ၌ ပင်လျှင်။ အန္တရဓေယံ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

၂-ဂါရဝသုတ်

ဘူ၊ (ဝေ မေ သုတ် စသည်ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်။ ပရိသလ္လိနဿ၊ တပါးတီးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူသော။ သဂဝထော၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏။ “အဂါရဝေါ၊ သူတပါး၌ အရိုအသေပြုရခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ အပ္ပတိဿော၊ ထုပ်ဝပ်

ကျီးပျံခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဗုက္ခံ ခေါ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေ့ပုဒ်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ကံ၊ ယဘယ်မည်သော။ သမဏံ ဝါ၊ ရဟန်းကိုသော်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ပုဏ္ဏားကိုသော်၎င်း။ သက္ကတော၊ အရိအသေပြု၍။ ဂရံ၊ ကတော၊ အလေးအမြတ်ပြု၍။ ဥပနိဿာယ၊ အပိပြု၍။ ဝိဟရေယျံ၊ နေ့ခါတိ၊ နေ့ရအံ့နည်း ။ ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံသည်။ ဥဒပါဝိ၊ ထင်ရှားမြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝတော၊ ဤ။ “အပရိပုဏ္ဏာထ ခေါ၊ မပြည့်စုံသေးသော။ သီလက္ခန္ဓာထ၊ သီလကျေးဇူးကို။ ပါရိပုရိယာ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ အညံ၊ တပါးသော။ သမဏံ ဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ သက္ကတော၊ ၍။ ဂရံ၊ ကတော၊ ၍။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရေယျံ၊ နေ့လို၏။ ပန၊ ထိုသို့နေလိုသော်လည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယံ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားကို။ သက္ကတော၊ ၍။ ဂရံ၊ ကတော၊ ၍။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရေယျံ၊ နေ့ရာ၏။ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။ သမာရဂကော၊ ဝသဝတ္တိ နတ်ပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မပြည်နှင့်တကွသော။ လောကော၊ ဩကာသလောက၌။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမုတိနတ်တည်းဟူသောလူမင်း ကြွင်းသော လူတို့နှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌။ အတ္တနာ၊ မိမိထက်။ သီလသမ္ပန္နတရံ၊ သီလနှင့်သာလွန်၍ ပြည့်စုံသော ။ အညံ၊ တပါးသော။ တံသမဏံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ တံဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န ပဿာမိ၊ မြင်တော်မမူ။

(သမာဓိဝါကျ၊ ပညာဝါကျ၊ ဝိမုတ္တိဝါကျ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဝါကျတို့၌လည်း သီလဝါကျနည်းမိုး၍ပေးလေ။ ဧတ္ထ စ သီလာဒယော စတ္တာရော မ္မော လောကီယလောကုတ္တရာ ကထိတာ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ လောကီယမေဝ၊ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏံ ဟေတံ။ ဌံ။ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိမုတ္တိလေးပါး၌ လောကီ လောကုတ် သီလစသည်ကို ယူ။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနအရ လောကီပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏံကို ကောက်။)

မဟာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဟွာယံခမ္မော၊ အကြင်ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို။ အဘိသမ္မုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်ပြီ။ တမေဝဓမ္မံ၊ ထိုကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားကိုသာ

၁။ အဂါရဝေါထိ အညသိံ ဂါရဝရဟိတော၊ ကဉ္စိ ဂရုဋ္ဌာနေ အဋ္ဌပေတုာထိ အတ္ထော၊ အပ္ပတိဿောတိ ပတိဿယရဟိတော၊ ကဉ္စိ ဧဋ္ဌကဋ္ဌာနေ အဋ္ဌပေတုာထိ အတ္ထော။ ဌ။ ဆရာ့အရာ၌ ထားရမည့်သူ မရှိသည်ကား အဂါရဝ၊ လျှို့ဝှက်အရာ၌ ထားရမည့်သူ မရှိသည်ကား အပတိဿဟု ဆိုလို၏။ အညသိံနိ ပရသိံ ။ အတ္တာ န ဟောတိတိ ဟိ အညော၊ ပရာ၊ သောပနေတ္ထ နယော ကောစိ အဓိပ္ပေတော၊ အထ ခေါ ဂရုဋ္ဌာနိယော၊ တေနာဟ “ကဉ္စိ ဂရုဋ္ဌာနေ အဋ္ဌပေတုာ” တိ။ ပတိဿထိ ဂရုဋ္ဌော အာမာတိ သမ္ပုဋ္ဌတိတိ ပတိဿော၊ န ပတိဿော အပ္ပတိဿော၊ ဌိ။ အပတိဿော၊ ဆရာ့ဇာတာကို မနာဟူရသည်ဖြစ်၍ ဌိနည်းသော်လည်းပေ။

၂။ သီလသမ္ပန္နတရံ သီလေန သမ္ပန္နတရံ၊ အဓိကတရံ အတ္ထော။ ဌ။ သီလသမ္ပန္နတရံ ဧတ္ထ ပရိပုဏ္ဏာသမ္ပန္နတော အဓိပ္ပေတော။ သဉ္စိံ သာလိ ကောဒါရံ နိ အာဘိသုပိယ၊ တေနာဟ “အဓိကတရံ အတ္ထော တိ။ ပရိပုဏ္ဏိ အဓိကတရံ ဝတ္ထုဗ္ဗထမရယသိ။ ဌိ။ သိံဖြစ်သောကြောင့် တရပစ္စည်းကို သီလဟူသော ရွှေပုဒ်နှင့် ဝေပိ သမ္ပန္န ဟူသော နောက်ပုဒ်နှင့်ပင်၍ အနက်ပေးသည်။

လျှင်။ သက္ကတော၊ ခြုံ။ ဂရုံ ကတော၊ ခြုံ။ ဥပနိဿာယ၊ ခြုံ။ ဝိဟရေယျ၊ နေတောမူကား။ ယံ နန္ဒာတိ၊ ကောင်းစွာ ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ခြုံ။ သဟမ္ပတိ၊ သော။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ ဘဂဝတော၊ ခ်။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ ကို။ စေတသ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ ခြုံ။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္စိတံ၊ သော။ ဗဟံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပသာရေယျ၊ သေယျထာပိနာမ၊ သက္ကံသို့။ ပသာရိတံ၊ သော။ ဗဟံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သမိဉ္စေယျ၊ သေယျထာပိနာမ၊ သက္ကံသို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဗြဟ္မာလောကေ၊ ခြုံ။ အန္တရဟိတော၊ ပျောက်ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရွှေတော်၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ခြုံ။ သဟမ္ပတိ၊ သော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကို။ ကေသံ၊ ခြုံ။ ကရိတော၊ ခြုံ။ ယေန၊ ခြုံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခြုံ။) တေန၊ သို့။ အဉ္စလိ၊ လက်ဆုပ်ကို။ ပကာမေတော၊ ညွတ်စေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ ဤသို့ ကြံတော်မူခြင်းသည်။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏။ သုကတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ခြုံ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်လေပြီသောအခါ၌။ အရဟန္တော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူ ထိုက်ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို အမှန်ကိုယ်တိုင် သိမြင်တော်မူကုန်သော။ ယေပိ တေ ဘဂဝန္တော၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ခြုံ။) တေပိ ဘဂဝန္တော၊ ထိုဘုရား ရှင်တို့သည်လည်း။ ဓမ္မညေဝ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကိုသာလျှင်။ သက္ကတော၊ ခြုံ။ ဂရုံ ကတော၊ ခြုံ။ ဥပနိဿာယ၊ ခြုံ။ ဝိဟရိ သု၊ နေတော်မူကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့ သောအခါ၌။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ ယေပိ တေ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေပိ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်လည်း။ ဓမ္မညေဝ၊ ကိုးပါး သော လောကုတ္တရာတရားကိုသာလျှင်။ သက္ကတော၊ ခြုံ။ ဂရုံ ကတော၊ ခြုံ။ ဥပနိဿာယ၊ ခြုံ။ ဝိဟရိ သန္တိ၊ နေတော်မူကုန်လတ္တံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာ- သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ ဓမ္မညေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သက္ကတော၊ ခြုံ။ ဂရုံ ကတော၊ ခြုံ။ ဥပနိဿာယ၊ ခြုံ။ ဝိဟရတုတိ၊ နေတော်မူပါဘုရား”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ပြီ။ သဟမ္ပတိ၊ သော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတော၊ လျှောက်ပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော—

အတိတာ၊ ပွင့်တော်မူပြီးကုန်သော။ ယေ စ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ၎င်း။ အနာဂတာ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့ ကုန်သော။ ယေ စ ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့ သည်၎င်း။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော ဝေနေယျတို့၏။ သောက- နာသနေ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တော်မူတတ်သော။ ယော စ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ခြုံ။)

သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဒ္ဓမ္မဂရုနေ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို အလေးအမြတ် ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိယံသု၊ နေ တော်မူကုန်ပြီ။ ဝိဟရန္တိ စ၊ နေလည်းနေတော်မူကုန်၏။ တထာပိ၊ ထိုအတူလည်း။ ဝိဟရိ သန္တိ၊ နေတော်မူကုန်လတ္တံ့။ သော၊ ဤသို့တရားတော်ကို အလေးပြု၍နေတော် မူခြင်းသဘောသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။

ဟသွာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ အတ္တကာမေန၊ မိမိ၏စီးပွားချမ်းသာကိုအလိုရှိသော။
 မဟတ္တံ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အဘိကင်္ခတာ၊ တောင့်တသော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ သရံ(သရဇ္ဇေန)၊ အောက်ပေးသည်။ သဒ္ဓမ္မော၊
 ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို။ ဂရုကာတဗ္ဗောတိ၊ အလေးအမြတ် ပြုထိုက်၏ဟူ
 သော။ တေ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီး။

၃-ဗြဟ္မဒေဝသုတ်

၁၇၄။ (ဝေ မေ သုတံ စသည် ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ အညတရိဏာ၊
 တယောက်သော။ ဗြဟ္မာဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမ၏။ ဗြဟ္မဒေဝေါ နာမ၊ ဗြဟ္မဒေဝ အမည်ရှိသော။
 ပုတ္တော၊ သားသည်။ တကဝတော၊ ၎င်း။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ အဂါရသွာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အန-
 ဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသွာ ဗြဟ္မဒေဝေါ၊ အရှင်ဗြဟ္မဒေဝသည်။ ဧကော၊ တပါးထီးတည်း။
 ဝုပကဋ္ဌော၊ ကိုယ်ဖြင့်သိပ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်လျက်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိ၊
 ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဝေလွတ်
 အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရဇ္ဇော၊ နေသည်ရှိသော်။ နစိရဿဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။
 (ဝိဟာသိဌစပ်။) ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဝါဒီ၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုး
 ကောင်းသားတို့သည်။ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသွာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။
 ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အသာအလွန်မရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ္ဂ-
 ဗြဟ္မစရိယ၏ အဆုံးဖြစ်သော။ ထံ၊ ထိုအရဟတ္တဝါဒီကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မော၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏
 အဖြစ်၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ သစ္စိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။
 ဥပသပ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ “မေ၊ ငါ၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ဒိကာ၊ ကုန်ပြီ။
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရကိယံ၊ ဘိ-ချက်
 မဂ်ကိစ္စကို။ ကထံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္တတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ။ အပရံ၊
 တပါးသော ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နာတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ အဗ္ဗညာသိ၊ ထူးသောညက်ဖြင့် သိပြီ။
 အာယသွာ ဗြဟ္မဒေဝေါ စ ပန၊ အရှင်ဗြဟ္မဒေဝသည်လည်း။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့တွင်။
 အညတရော၊ တပါးအပါဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသွာ ဗြဟ္မဒေဝေါ၊ အရှင်ဗြဟ္မဒေဝသည်။ ပုဗ္ဗဏုသမယံ၊ ဌံ။
 နိဝါသေတွာ၊ ၎င်း။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၎င်း။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ငှါ။ ပါဝိသိ။

၁။ အတ္တကာမာတိ အတ္တနော ဟိတသုခံ ဣန္ဒြိယာ၊ ဓမ္မဇ္ဇနဝန္တောတိ အတ္တော။ ဓမ္မောတိ ဟိ ဟိတံ
 တနိမိတ္တကဉ္စ သုခန္တိ။ အထ ဝါ ဝိညူနံ နိဗ္ဗိသေသတ္တာ အတ္တသာဝပရိယာပနတ္တာ စ အတ္တာ နာမ ဓမ္မော၊ တံ
 ကာမေန္တိ ဣန္ဒြိယံ အတ္တကာမာ။ ဝိ ဌံ ၁-၂၄၅။ အရနာ ပန အတ္တကာမာတိ ဟိတဝါစကေန
 အတ္တသဗ္ဗေန ပါဌော ဒိဏတံ ဓမ္မသညာဉ္စ ဟိတမိစ္ဆန္တာ၊ ဟိတဘူတံ ဝါ ဓမ္မမိစ္ဆန္တာတိ တာဏတ္တာ၊ ဝိ-အဘိနဝ
 ဌံ ၁-က၇။ အတ္တနော (ဟိတသုခံ) ကာမေန္တိ အတ္တကာမာ၊ မဇ္ဈလောပိ ကိတန္တသမသိက္ခံ။ တနည်း။
 အတ္တံ ကာမေန္တိ အတ္တကာမာ၊ ပြု။ အတ္တသဗ္ဗါ ဟိတသုခဝါစကဉ္စ။ ဟိတဝါစကအတ္တသဗ္ဗါက္ခံ အတ္တကာ-
 မာဟုလည်းရှိဟုပြောသောကြောင့် ဤအတ္တကာမေန၊ အတ္တကာမေန ၂-ချက်သင့်၏။

ဝင်ပြီ။ သာဝတ္ထိယံ၊ နှံ။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်မလွတ်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်
 ရှိသော်။ ယေန၊ နှံ။ သကမာတုနိဝေသနံ၊ မိမိ၏အိမ်အိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။
 ဥပသကံမိ၊ ကပ်ပြီ။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ နှံ။ အာယသ္မတော၊ မြဟူဒေဝဿ၊ အရှင်မြဟူ-
 ဒေဝ၏။ မာတာ၊ အမိဖြစ်သော။ မြဟူဏိ၊ ပုဏ္ဏေးမသည်။ မြဟူနော၊ မြဟူအား။
 နိစ္စံ၊ အမြဲ။ အာဟုတိ၊ မီးပူဇော်ပွယ် စာနာနို့ ဆွမ်းကို။ ပဂ္ဂဏာတိ၊ ပူဇော်ပသ တင်မြှောက်၏။
 အထ ခေါ်၊ နှံ။ သဟမ္ပတိဿ၊ မြဟူနော၊ သဟမ္ပတိမြဟူ၏။ “အာယသ္မတော၊ မြဟူဒေဝဿ၊
 ၏။ မာတာ၊ သော။ အယံ ခေါ် မြဟူဏိ၊ ဤပုဏ္ဏေးမသည်။ မြဟူနော၊ မြဟူအား။ နိစ္စံ၊
 အမြဲ။ အာဟုတိ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏာတိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏေးမသို့။ ဥပသကံမိတာ၊ ရှိ။
 သံဝေဇေယျံ၊ ထိတ်လန့်စေရမူကား။ ဝါ-တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ရပူကား။ ယံ နန္ဒာတိ၊ ကောင်းလေစွ”
 ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ နှံ။ သဟမ္ပတိ မြဟူ၊ သည်။
 ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္စိတံ၊ သော။ ဗဟံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပသာရေယျ-
 သေယျထာပိ နာမ၊ သကဲ့သို့။ ပသာရိတံ၊ သော။ ဗဟံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သမိဉ္စေယျ သေယျ-
 ထာပိ နာမ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ မြဟူလောကေ၊ မြဟူပြည်၌။ အန္တရဟိတော၊
 ပျောက်ကွယ်ခဲ့၍။ အာယသ္မတော၊ မြဟူဒေဝဿ၊ ၏။ မာတုနိဝေသနေ၊ အမိအိမ်၌။ ပါတု-
 ရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ်၊ နှံ။ သဟမ္ပတိ မြဟူ၊ သည်။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌။
 ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ အာယသ္မတော၊ မြဟူဒေဝဿ၊ ၏။ မာတရံ၊ အမိဖြစ်သော။ မြဟူဏိ၊
 ပုဏ္ဏေးမကို—

“မြဟူဏိ၊ ပုဏ္ဏေးမ။ ယဿ၊ အကြင်မြဟူအား။ (တံ၊ သင်သည်။) နိစ္စံ၊ အမြဲ။
 အာဟုတိ၊ မီးပူဇော်ပွယ် စာနာနို့ ဆွမ်းကို။ ပဂ္ဂဏာသိ၊ ပူဇော်ပသ တင်မြှောက်၏။
 (တဿ၊ ထိုမြဟူ၏။) မြဟူလောကော၊ မြဟူပြည်သည်။ ဣတော၊ ဤလူပြည်မှ။
 ဒူရေ၊ ဝေးလှ၏။ မြဟူဏိ၊ ပုဏ္ဏေးမ။ တောဒိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော စာနာနို့ ဆွမ်း
 သည်။ န မြဟူထက္ခော၊ မြဟူ၏အစာမဟုတ်။ မြဟူပထံ၊ မြဟူပြည်ဘားလမ်း၊ ရျာန်
 စခန်းကို။ အဇာနံ၊ မသိပဲလျက်။ (တံ၊ သင်သည်။) ကိံ၊ အထယ်ကြောင့်။ ဇပုသိ၊
 မည်တမ်းရွတ်ဆိုဘိသနည်း။

မြဟူဏိ၊ ပုဏ္ဏေးမ။ ယော သော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ တေ၊ သင်၏။ စာရံ၊
 အိမ်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူ၏။ သော၊ ဤရဟန်းတော်သည်။
 တေ၊ သင်၏ သားတော်ဖြစ်သော။ မြဟူဒေဝေါ၊ မြဟူဒေဝပါတည်း။ နိဂ္ဂပမိကော၊
 ကင်းသော(ကိလေသာ အဘိသင်္ခါရု ကာမ) ဥပဝိဋ္ဌိတော်မူ၏။ အတိဒေဝပတ္တော၊ နတ်
 မြဟူဘို့ထက် လွန်မြတ်သော နတ်မြဟူ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ အကိဉ္ဇနော၊
 ဘုရားစသော ကြောင့်ကြမှု ရှိတော်မူ။ အနညပေါသိ၊ မိမိကိုယ်မှတစ်ပါး သားမယား
 များကို မွေးမြူလေ့ရှိတော်မူ။

အာဟုနေယျော၊ (အဝေးမှ)ဆောင်ယူ၍ လာသော ပေးလှူဖွယ်ကို ခံယူတော်
 မူထိုက်၏။ ဝေဒဂူ၊ လေးပါးသော မဂ်ညာဏ်ဖြင့် ဒုက္ခအဆုံးသို့ ရောက်တော်မူ၏။
 ဘာဝိတတ္တော၊ (သီလ စသော ဂုဏ်တို့ဖြင့်) ပွားများအပ်သောကိုယ်ရှိတော်မူ၏။ နဏနံ၊
 လူဘို့၏၎င်း။ ဒေဝါနဉ္စ၊ နတ်မြဟူတို့၏၎င်း။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို

ခံယူတော်မူထိုက်၏။ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို။ ဗာဟိတွာ၊ မျှောပစ်၍။ အနုပလိတ္တော၊
ရာဂ စသော အညစ်အကြေးတို့ဖြင့် လိမ်းကပ်တော်မမူ။ သာသေသနံ၊ အစာအာဟာရကို
ရှာခြင်းငှါ။ ဣရိယတိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏။ သီတိဘူတော၊ ကိလေသာအပူမှ ကင်းဝေး၍
ငြိမ်းအေးတော်မူ၏။

တဿ၊ ထို သင်၏သားတော် ဗြဟ္မဒေဝအား။ ပစ္စာ၊ အတိတ်ခန္ဓာ၌ တောင့်တခြင်း
သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုရတ္ထံ၊ အနာဂတ်ခန္ဓာ၌ တောင့်တခြင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။
သန္တော၊ ရာဂ စသည်တို့မှ ငြိမ်းအေးတော်မူ၏။ ဝိဇ္ဇပေသ၊ ကောဓမီးခိုးမှ ကင်းတော်မူ၏။
အနိဗော၊ ဆင်းရဲရှိတော်မမူ။ နိရာသော၊ တဏှာဆန္ဒရှိတော်မမူ။ တသထာဝရေသု၊
ထိတ်လန့်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် တည်တံ့ခိုင်မြဲသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့။ နိက္ခိတ္တဒဏ္ဍော၊ ချထားအပ်
သော တုတ်ထားရှိတော်မူ၏။ သော၊ ထို သင်၏သားတော် ဗြဟ္မဒေဝသည်။ ဝေ၊ သင်၏။
အာဟုတိ၊ မီးပူဇော်ပူယ်ရာဖြစ်သော။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းဦးဆွမ်းမြတ်ကို။ ဘူတု၊
ဘုဉ်းပေးတော်မူပါစေ။

သော၊ ထို သင်၏သားတော် ဗြဟ္မဒေဝသည်။ ဝိသေနိဘူတော၊ ကိလေသာစစ်သည်
ရှိတော်မမူ။ ဥပသန္တပိတ္တော၊ ကိလေသာငြိမ်းအေးသောစိတ် ရှိတော်မူ၏။ ဒန္တော၊
ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော။ နာဂေါ၊ မင်းစီးတော် ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေး
သိမ်မွေ့တော်မူသည်ဖြစ်၍။ စရတိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏။ အနေဇော၊ တဏှာရှိတော်မမူ။
သုသီလော၊ ကောင်းသော (ဝိကာသဝ) သီလရှိတော်မူ၏။ သုပိပုတ္တပိတ္တော၊ အရဟတ္တ
ဖလပိပုတ္တိဖြင့် ကိလေသာတို့မှ ကောင်းစွာ လွတ်သောစိတ် ရှိတော်မူ၏။ သော ဘိက္ခု၊
ထို သင်၏သားတော် ဗြဟ္မဒေဝရဟန်းသည်။ ဝေ၊ သင်၏။ အာဟုတိ၊ မီးပူဇော်ပူယ်ရာ
ဖြစ်သော။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ ဆွမ်းဦးဆွမ်းမြတ်ကို။ ဘူတု၊ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူပါစေ။

☞ ဗြာဟ္မဏိ၊ ပုဏ္ဏားမ။ (တံ၊ သင်သည်။) ဒက္ခိဏေယျ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံယူတော်
မူထိုက်သော။ တသ္မိံ၊ ထို သင်၏သားတော် ဗြဟ္မဒေဝရဟန်း၌။ အဝိကမ္ပမာနာ၊ မတုန်
မလှုပ်။ ပသန္တာ၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍။ ဒတ္ထိတံ၊ မြတ်သော ပစ္စည်းလေးပါးအလှူကို။
ပတိဋ္ဌပေဟိ၊ တည်စေလော။ ဝါ-လှူဒါန်းလော့။ ဩထတိဏ္ဍံ၊ ဩထလေးပါးကို ကျွဲမြောက်
တော်မူပြီးသော။ မုနိံ၊ ဗြဟ္မဒေဝရဟန်းတော်ကို။ ဝိသ္ဗာ၊ ဖူးမျှော်၍။ သုမောယတိကံ၊
နောင်အခါ၌ ကောင်းကျိုးချမ်းသာရှိသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကဓေဟိတိ၊ ပြုလော့”
ဟုကုန်သော။ ဝါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ဗြာဟ္မဏိ၊ မယ်တော်ပုဏ္ဏားမသည်။ ဒက္ခိဏေယျ၊ သော။ တသ္မိံ၊ ၌။ အဝိကမ္ပမာနာ၊
မတုန်မလှုပ်။ ပသန္တာ၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍။ ပတိဋ္ဌပေဟိ၊ ပြီ။ ဩထတိဏ္ဍံ၊ သော။ မုနိံ၊
ကို။ ဝိသ္ဗာ၊ ၍။ သုမောယတိကံ၊ သော။ ပုညံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့
သင်္ဂီထိကာရကမထေရ်တို့ ဆိုကုန်ပြီ။

၄-ဗကဗြဟ္မသုတ်

၁၇၅။ (ဝေံ ဗေ သုတံ စသည် ပေးမြဲ။) ထေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ ဗကဿ ဗြဟ္မုဇော၊
ဗကဗြဟ္မာ၏။ “ဣဒံ၊ ဤကာယဌာန နှစ်ဝလုံးသည်။ နိဗ္ဗံ၊ မြစ်။ ဣဒံ၊ သည်။ (သဟ ကာယေန

ဗြဟ္မဌာနံ။ အဋ္ဌကထာ။) စုဝံ၊ ခိုင်ခန့်၏။ ဣဝံ၊ သည်။ သဏ္ဍာန်၊ တည်တံ့၏။ ဣဝံ၊ သည်။
 ကေဝလံ၊ ပြည့်စုံ၏။ (အစဏ္ဍံ သကလံ။ အဋ္ဌကထာ။ သကလန္တိ ပရိပုဏ္ဏံ။ ဋီကာ။) ဣဝံ၊ သည်။
 အဝေဒမ္ပေ၊ ရွှေလျှောခြင်းသဘောမရှိ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣဝံ၊ ဤကာယဌာန နှစ်လုံးသည်။ န
 ဇာယတိ၊ မပြစ်။ န ဇီယတိ၊ မအို။ န မိယတိ၊ မသေ။ န စတတိ၊ မရွှေလျော။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊
 ပဋိသန္ဓေမနေ။ ဣတော၊ ဤကာယဌာနနှစ်ဝထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အညံ၊ တပါးသော။
 နိဿရဏံ၊ လွတ်မြောက်ရာသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ" ဟူသော။ ဝေဓပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပကံ၊
 ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သဏ္ဍာန်ဒိဋ္ဌိသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ပြစ်ပေါ်သည်။ ဟောတိ၊ ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗကဏာ၊ သော။ ဗြဟ္မာနော၊ ။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်
 အကြံအစည်ကို။ စေတသော၊ ဘုရားရှင်၏ စိတ်တော်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။
 ပုရိသော၊ သည်။ သမိဇ္ဇိတံ၊ ကျွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျ ဝါ
 သေယျဏာပိ၊ ဆန့်ရာထက်သို၎င်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်ထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။ သမိဇ္ဇေယျ ဝါ
 သေယျဏာပိ၊ ကျွေးရာထက်သို၎င်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။
 အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့၍။ တသ္မိံ ဗြဟ္မာလောကေ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်ပြီ။ ဗကော၊ သော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝုရတောဝ၊ အဝေးမှ
 သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဂ္ဂသော ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိဿနာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။
 “မာရိဿ၊ အရှင်ဘုရား။ (အဟမိဝ ဒိဿတိတိ မာရိသော၊ ငါ့ကိုသို့ ရှုအပ်သောသူ ဟု သဒ္ဓါ
 နက်ပေး။) ဟေ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ မာရိဿ၊ ဘုရား။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းပေါ်တည်း။
 မာရိဿ၊ ဘုရား။ ဣဝ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမနာယ၊ လာရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ယဒိဝံ၊ အကြင်
 အလှည့်သည်။ (ဟောတိ၊ ။) ဣမံ ပရိယာဟံ၊ ဤအလှည့်ကို။ စိရဿံ ခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။
 အကာသိ၊ ပြုပြီ။ မာရိဿ၊ ဘုရား။ ပ။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ" ဟူသော။ ဝေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊
 လျှောက်ထားပြီ။ (ဘဂဝါ တေဒဝေါဓပု ဝေ အဝေါ-ပြန်စပ်သည်။)

ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်ထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗကံ၊
 သော။ ဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ “ယဩ၊ အကြင်ဗြဟ္မာသည်။ (ယော နာမ၊ အဋ္ဌကထာ။) အနိစ္စယေဝ၊
 မမြဲသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ နိစ္စန္တိ၊ မြစ်ဟူ၍။ ဝက္ကထိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ အဇ္ဈဝယေဝ၊
 မခိုင်ခံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ စုန္တိ၊ ခိုင်ခံ့၏ ဟူ၍။ ဝက္ကထိနာမ၊ ဆိုဘိ၏။ အသဏ္ဍာန်-
 ယေဝ၊ မတည်တံ့သည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ သဏ္ဍာန္တိ၊ ထည်တံ့၏ ဟူ၍။ ဝက္ကထိနာမ၊ ။
 အကေဝလံယေဝ၊ မပြည့်စုံသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ ကေဝလန္တိ၊ ပြည့်စုံ၏ ဟူ၍။ ဝက္ကထိ-
 နာမ၊ ။ စဝဒမ္ပေယေဝ၊ ရွှေလျှောသောသဘောရှိသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ အဝေဒမ္ပေန္တိ၊
 မရွှေလျှောတတ်သောသဘောရှိ၏" ဟူ၍။ ဝက္ကထိနာမ၊ ။ ယတ္ထ၊ အကြင်ကာယနှင့်တကွသော
 ဗြဟ္မာဌာန၌။ ဇာယတိ၊ ။ ပ။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ။ တဉ္စ၊ ထိုကာယနှင့်တကွသော ဗြဟ္မာဌာနကိုလည်း။
 ဣဝံ၊ ဤကာယဌာန နှစ်လုံးသည်။ ပ။ န ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ပဋိသန္ဓေမနေ ဟူ၍။ ဝက္ကထိနာမ၊
 ဆိုဘိ၏။ အညံ၊ (ကာယဌာနနှစ်ဝမှ) တပါးသော။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ နိဿရဏံ၊
 ထွက်မြောက်ရာသည်။ သန္တဉ္စ၊ ရှိပါလျက်လည်း။ နတ္ထညံ ဥတ္တရိနိဿရဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝက္ကထိနာမ၊
 ဆိုဘိ၏။ သော၊ အို ဗြဟ္မာတို့။ ဗကော၊ ဗကမည်သော။ သောဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်။ အဝိဇ္ဇာ-
 ဂတာဝတာ၊ မသိမမြင်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်စွဲထား။ သော၊ တို့။ ဗကော၊ သော။ သောဗြဟ္မာ၊
 သည်။ အဝိဇ္ဇာဂတာဝတာတိ၊ တကား" ဟူသော။ ဝေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူခဲ့ပြီ။

ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ဖွား ရှင်တော်ဘုရား။ ဒွါသတ္တတိ၊ ခုနစ်ကျိပ်နှစ်ယောက်သော။ (မဟံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။) ပုညကမ္မာ၊ ကောင်းမှုကံကြောင့် ဖြစ်လာကုန်၏။ ဝသဝတ္တိနော၊ သူတပါးတို့ကို မိမိအလိုသို့ လိုက်စေနိုင်ကုန်၏။ ဇာတိဇရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းကို။ အတိတာ၊ လွန်ကုန်ပြီ။ အဟံ၊ ဤဗြဟ္မာပြည်၌ဖြစ်ခြင်းသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်သော။ ဝေဒဂ္ဂ၊ ညက်တို့ဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ဗြဟ္မာပပတ္တိ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ အသော၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို။ အဘိဗေဒန္တိ၊ တောင့်တမြတ်နိုးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဗကဗြဟ္မာက လျှောက်၏။

ဗက၊ ဗကဗြဟ္မာ၊ နိရုဗ္ဗဒါနံ၊ နိရုဗ္ဗဒတို့၏။ သဟဿာနံ သတံ၊ တသိန်းသော။ ယံ အာယံ၊ အကြင်အသက်ကို။ တံ၊ သင်သည်။ ဝိယံ၊ ရှည်၏ ဟူ၍။ မညသိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ဘိ၏။ ဧတံ အာယံ၊ ဤအသက်သည်။ အပ္ပံဟိ၊ နည်းသည်သာလျှင်တည်း။ နဟိဝိယံ၊ မရှည်သည်သာ။ ဗြဟ္မော၊ ဗကဗြဟ္မာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်၏။ အာယံ၊ အသက်ကြွင်းကို။ ပဇာနာမိ၊ အပြားအားဖြင့် သိထော်မှု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ထော်မှု၏။

ဘကဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ (တမေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။) “အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဇာတိဇရံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်းကို၎င်း။ သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကို၎င်း။ ဥပါတိဝတ္တော၊ လွန်မြောက်ပြီးသူသည်။ အနန္တဓာယိ၊ အဆုံးမရှိပြင်တော်မူနိုင်သူသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏” ဟု (ဝေထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။) မေ၊ တပည့်တော်၏။ ပုရာဏံ၊ ရွေး၍ဖြစ်သော။ ဝတသီလဝတ္တံ၊ အကျင့်သီလဝတ်သည်။ ကံ၊ အဘယ်နည်း။ ယံ၊ အကြင်တပည့်တော်၏အကြောင်းကို။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဝိဇညာ၊ သိနိုင်ရ၏။ တံ၊ ထိုတပည့်တော်၏အကြောင်းကို။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ အာစိက္ခ၊ ယောကြားတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

(ဗက၊ ဗကဗြဟ္မာ။) တပ္ပနိ၊ နေ့အခါ၌။ သပ္ပရေတေ၊ အပူဖြင့် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော။ ပီပါသိတေ၊ ရေသောက်လိုကုန်သော။ ဗဟု မနုဿေ၊ များစွာကုန်သောလူတို့ကို။ (တံ၊ သင်သည်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။) ယံ အပါယေသိ၊ အကြင် သောက်သုံးစေပြီး။ တံ၊ ထိုသောက်သုံးစေသောအကျင့်သည်။ တေ၊ သင်၏။ ပုရာဏံ၊ ရွေး၍ဖြစ်သော။ ဝတသီလဝတ္တံ၊ အကျင့်သီလဝတ်သည်။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသင်၏ရွေးအကြောင်းကို။) သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းမှ နိုးသောယောကျ်ားကဲ့သို့။ အနုဿရာမိ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်ပေတော်မူနိုင်၏။

(ဗက၊ ဗကဗြဟ္မာ။) ဂဟကံ၊ ဖမ်းယူ၍။ နိယမာနံ၊ ဆောင်ယူအပ်သောသံပန်းကို၎င်း ။ ဂဟိတံ၊ ဖမ်းယူအပ်သော။ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၎င်း။ ဧထိက္ခလသ္မိံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌။ (တံ၊ သင်သည်။) ယံ အမောစယိ၊ အကြင်လွတ်စေဘူးပြီ။ တံ၊ ထိုလွတ်စေသော အကျင့်သည်။ တေ၊ သင်၏။ ပုရာဏံ၊ ရွေး၍ဖြစ်သော။ ဝတသီလဝတ္တံ၊ အကျင့်သီလဝတ်တည်း။ (အဟံ၊ သင်သည်။ တံ၊ ကို။) သုတ္တပ္ပဗုဒ္ဓေါ၊ ကဲ့သို့။ အနုဿရာမိ၊ ။

☞ (ဗက၊ ဗကဗြဟ္မာ။) ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ သောတသ္မိံ၊ ရေအယဉ်၌။ လုဒ္ဓေန၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ နာဂေန၊ ဂင်္ဂေယျက နဂါးသည်။ မနုဿကမ္ပာ၊ လူတို့ကိုညှဉ်းဆဲလို

၁။ ဂဟကံ နိယမာနန္တိ ဂဟေတွာ နိယမာနံ၊ ကရာပရံ နိယမာနန္တိပိ အတ္တော၊ ၄။

သည်၏အပြစ်ကြောင့်။ ဂဟိတနာဝံ၊ ဖမ်းယူထားအပ်သောလှေကို။ ဗလသဒ၊ အဘိညာဏ် အားစွမ်းဖြင့်။ ပသယ၊ လမ်းမိုး၍။ ယံ ပမောစယိတ္ထ၊ အကြင်လူတ်စေဘူးပြီ။ တံ၊ ထိုလူတ်စေသောအကျင့်သည်။ တော၊ သင်၏။ ပုရာဏံ၊ ရွေး၌ဖြစ်သော။ ဝတသီလဝတ္ထံ၊ အကျင့်သီလဝတ်တည်း။ (အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ကို။) သုတ္တပုဗ္ဗေဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အနုဿရာမိ၊ ၎င်း။

(ဗက၊ ဗကဗြဟ္မာ၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) တော၊ သင်၏။ ကပေါ၊ ကပူအမည်ရှိသော။ ဗဒ္ဒစရာမံ၊ နောက်လိုက်တပည့်ကြီးသည်လည်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ (တံ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။) သမ္ပုဒ္ဓိမန္တံ၊ ပညာရှိသူဟူ၍။ ဝတိနံ၊ အကျင့်ရှိသူဟူ၍။ အမညံ၊ အောက်မေ့ မှတ်ထင်ဘူးပြီ။ တံ၊ ထိုအကျင့်သည်။ ပုရာဏံ၊ ရွေး၌ဖြစ်သော။ ဝတသီလဝတ္ထံ၊ အကျင့်သီလဝတ်တည်း။ (အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ကို။) သုတ္တပုဗ္ဗေဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အနုဿရာမိ၊ ၎င်း။

(သန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ သည်။) ဗမ၊ တပည့်တော်၏။ တေ အာယံ၊ ဤအသက်ကို။ အဒ္ဓါ၊ မရွတ်။ ပဇာနာသိ၊ အပြားအားဖြင့်သိထော်မူ၏။ အညေပိ၊ ဤမှတစ်ပါးသောအကြောင်းထိုကိုလည်း။ ဇာနာသိ၊ သိထော်မူပေ၏။ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ တထာဟိ၊ ထို ကြောင့်သာလျှင်။ တော၊ အရှင်ဘုရား၏။ အယံ ဇလိတာနုဘာဝေါ၊ ဤထွန်းလင်းတောက်ပသော အာနုဘော်တော်သည်။ ဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကို။ ဩဘာသယံ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပစေလျက်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၅-အညထရဗြဟ္မသုတ်

၁၇၆။ သာဝတ္ထိနိဒ္ဓါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန ဌံ။ အညထရဿ၊ သော။ ဗြဟ္မနော၊ ဗြဟ္မာ၏။ “ယော၊ အကြင်ရဟန်း ပုဏ္ဏားသည်။ ဣဓ၊ ဤဗြဟ္မာ့ပြည်သို့။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာနိုင်ရာ၏။ သော သမဏော ဝါ၊ ထိုရဟန်းသည်၎င်း။ သော ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၎င်း။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ” ဟူ၍။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဒိဋ္ဌိကတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ ထသ္မိံ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဌံ။ ပါတုရဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ ဗြဟ္မနော၊ ၎င်း။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ ပလ္လကေန၊ ထက်ဝယ်ပွဲခွေသဖြင့်။ ဝေဇောဓာတုံ၊ တေဇောဓာတ်ကို။ (ဝေဇောကသိုက်လျှင် အာရုံရှိသော ဈာန်ကို။) သမာပဗ္ဗိတွာ၊ ဝင်စား၍။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေထော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာဟသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ “တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိနုခေါတိ၊ နေထော်မူသည်” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အာဟသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝိသုဇ္ဇေန၊ အထူးသဖြင့် ဝင်ကြယ်သော။ အထိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ ပကတိချက်စီအပြင်ကို လွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန ဝေဗ္ဗနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ တဿ ဗြဟ္မနော၊ ၎င်း။ ဥပရိ၊ ဌံ။ ဝေဟာသံ၊ ဌံ။ ပလ္လကေန၊ ဖြင့်။ ဝေဇောဓာတုံ၊ ကို။ သမာပန္နံ၊ ဝင်စားလျက်။ နိသိဒ္ဓိ၊ နေထော်မူသည်ကို။ အဗ္ဗသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာနာ၊

မြင်ပြီး၍။ပ။ ပါတုရဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။
 ပုရတ္ထိမံ စိသံ၊ အဓဋ္ဌအရပ်ကို။ နိဿာယ၊ မိ၍။ တဿ ဗြဟ္မာနော၊ ဇ်။ ဥပရိ၊ ဌ။ ဝေဟာသံ၊ ဌ။
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအောက်။ နိစတရံ၊ နိမ့်သောနေရာ၌။ တေဇောဓာတု၊ ကို။ သမာ-
 ပဇ္ဇိတု၊ ဝင်စား၍။ ပလ္လကေန၊ ဖြင့်။ နိသီဓိ၊ ထိုင်နေပြီ။

(အရှင်မဟာကဿပဝါကျ၊ အရှင်မဟာကပ္ပိနဝါကျ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓဝါကျတို့ကိုလည်း အရှင်-
 မဟာမောဂ္ဂလ္လာန ဝါကျကို နည်းမှီး၍ သမ္ပန်။ အရှင်မဟာကဿပ က တောင်အရပ်ကို၊ အရှင်
 မဟာကပ္ပိန က အနောက်အရပ်ကို၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါက မြောက်အရပ်ကိုမှီ၍ နေတော်မူကြသည်သာ
 ထူးထော့၏။)

အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ တံ ဗြဟ္မာနံ၊ ထိုဗြဟ္မာကို—

“အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ဗြဟ္မာ။ တေ၊ သင်၏။ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ ယာ ဗိဋ္ဌိ၊ အကြင်
 လန့်စိဋ္ဌိ သဿတဗိဋ္ဌိဟူသော နှစ်ပါးသေစေအဟူသည်။” အဟု၊ မြစ်ပြီ။ အဇ္ဇာပိ၊ ယခုလည်း။
 တေ၊ သင်အား။ သာ ဗိဋ္ဌိ၊ ထိုနှစ်ပါးသော အဟူသည်။ ဟောတိ၊ မြစ်သွေး၏ လော။ တံ၊
 သင်သည်။ ဗြဟ္မာလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ ဝိထိဝတ္တန္တံ၊ ထပါးသောဗြဟ္မာထို၏
 ကိုယ်ရောင် မိမာန်ရောင်၊ အဆင်းတန်ဆာရောင်ကို ကျော်လွန်သော။ ပဿာရံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ မြို့ပြိုးပြက်သော အရောင်ကို။ ပဿာသီတိ၊ မြင်၏ လော” ဟူသော။ ဂါထာယ၊
 ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

မာရိဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ။ မေ၊ ထပည့်တော်၏။ ပုရေ၊ ဌ။ ယာ ဗိဋ္ဌိ၊
 သည်။ အဟု၊ မြစ်ပြီ။ အဇ္ဇာ၊ ယခု။ မေ၊ ဇ်။ သာ ဗိဋ္ဌိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
 မမြစ်ထော့ချေ။ (အဟံ၊ သည်။) ဗြဟ္မာလောကေ၊ ဌ။ ဝိထိဝတ္တန္တံ၊ သော။ ပဿာရံ၊
 ကို။ ပဿာပိ၊ မြင်ရ၏။ အဇ္ဇာ၊ ယခု။ သာဟံ၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ နိစ္စော၊ မြသည်။
 သဿတော၊ ထည်ထံသည်။ အပိ၊ မြစ်၏” ဟု။ ကထံ ဝဇ္ဇံ၊ အသယ်မှာ ပြောဆိုဝံ့ထော့အံ့
 နည်း။ ဣထိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။

☞ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဗြဟ္မာနံ၊ ထိုဗြဟ္မာကို။ သံဝေဓေတု၊ ထိတ်လန့်စေ
 ထော်မူပြီး၍။ ဝါ-ထိုက်တုန်းထော်မူပြီး၍။ပ။ ပါတုရဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ သော ဗြဟ္မာ၊
 ထိုဗြဟ္မာသည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇံ၊ ဗြဟ္မာထို၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော
 ဗြဟ္မာကို။ “မာရိဿ၊ အချင်း။ တံ၊ သင်သည်။ ဟေ၊ လာလှည့်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။
 အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ မှီ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမ၊ ချဉ်းကပ်
 လော့။ ဥပသကံမိတု၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ ‘မာရိဿ မောဂ္ဂလ္လာန၊
 အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ။ သံ မောဂ္ဂလ္လာနော သေယျထာပိ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံကိုသို့။
 သံ ကဿပေါ သေယျထာပိ၊ အရှင်မဟာကဿပကိုသို့။ သံ ကပ္ပိနော သေယျထာပိ၊ အရှင်
 ကပ္ပိနကိုသို့။ သံ အနုရုဒ္ဓေါ သေယျထာပိ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကိုသို့။ ဝေ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ဤအတူကြီး
 သော ထန်ခိုးမှုကုန်သော။ ဝေ မဟာနဘာဝါ၊ ဤအတူ ကြီးသောအာနုဘော် မှီကုန်သော။
 တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ အညပိ၊ ထပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သာဝကာ၊

၁။ နတ္ထိ ဓေ သာသိ ဣဒါနိ ဓေ သာဗိဋ္ဌိ နတ္ထိ၊ နတ္ထိ သော သမထော ဝါ မြဟ္မာထော ဝါ ယော ဣဝ
 အာဂစ္ဆေယျာတိ အဟံ လန့် စိဋ္ဌိ။ လန့်စိဋ္ဌိ အဓိပ္ပာယ်။

တပည့်သာဝကတို့သည်။ အတ္တိ န ခေါ်တိ၊ ဝိကုန်သေးသလော့' ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဇေဟိတိ၊ လျှောက်ချေလော့" ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ သော ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇော ထိုဗြဟ္မာတို့၏ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော ဗြဟ္မာသည်။ ဝေံ မာရိသာတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင် ဟူ၍။ တဿ ဗြဟ္မာနော၊ ၏ စကားကို။ ပရိဿုတော၊ ဝန်ခံ၍။ ပ။ အညေပိ၊ ကုန်သော။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အတ္တိ န ခေါ်တိ၊ လော ဟူသော။ ဝေံ၊ ကိ။ အဝေါ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ နှံ။ အာယသွာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ တံ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇံ၊ ကိ—

“(ဗြဟ္မော၊ ဗြဟ္မာ။) တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ ဣဒ္ဓိပတ္တာ စ၊ ဣဒ္ဓိဝိဇ္ဇာထံသို့ရောက်ကုန်သော။ စေတောပရိယာယကောဝိဒါ၊ သူတပါးထို့၏စိတ်ကို ပိုင်းခြား၍ သိခြင်း၌ လိမ္မာကုန်သော။ ဝိဇာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝဓိကုန်သော။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့်သာဝကတို့သည်။ ဗဟုတိ၊ များကုန်၏” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ နှံ။ သော ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇော၊ သည်။ အာယသွတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏။ ဘာသိထံ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော စကားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတော၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်၍။ ယေန၊ နှံ။ သော မဟာဗြဟ္မာ၊ ထိုမဟာဗြဟ္မာသည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၍။ တံ ဗြဟ္မာနံ၊ ကိ။ “မာရိသာ၊ အရှင်ဗြဟ္မာ။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အာယသွာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ တေဝိဇ္ဇာ။ ပ။ သာဝကာထိ၊ သာဝကာဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အာယာထိ၊ မိန့်တော်မူ၏” ဟူသော။ ဝေံ၊ ကိ။ အဝေါ၊ ပြီ။

သော ပါရိသဇ္ဇော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကိ။ အဝေါ၊ ပြီ။ သော ဗြဟ္မာ၊ ထိုမဟာဗြဟ္မာသည်။ အတ္ထမနော၊ ပိတိသုခတို့ဖြင့် သိမ်းယူအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တဿ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇဿ၊ ၏။ ဘာသိထံ၊ ပြောဆိုအပ်သော စကားကို။ အဘိနန္ဒိ၊ အလွန်နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၆-မြို့တောကသုတ်

၁၇၇။ သာဝတ္ထိနိဓါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ နှံ။ အဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဝါဝိဟာရဂတော၊ နေ့သန်းရာအရပ်သို့ကပ်တော်မူလျက်။ ပရိသလ္လိနော၊ တပါးတည်းကိန်းအောင်းတော်မူသည်။ ဟောထိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ နှံ။ သုဗြဟ္မာ၊ သုဗြဟ္မာမည်သော။ ပဇ္ဇေကဗြဟ္မာ စ၊ တဦးတည်းနေသော ဗြဟ္မာသည်၎င်း။ သုဒ္ဓါဝါသော၊ သုဒ္ဓါဝါသမည်သော။ ပဇ္ဇေကဗြဟ္မာ စ၊ တဦးတည်းနေသော ဗြဟ္မာသည်၎င်း။ ယေန၊ နှံ။ အဂေါ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၍။ ပဇ္ဇေကံ၊ အထီးအသီးသော။ ဒွါရဗာဟံ၊ ဂန္ဓကုဋီတိုက်တံခါးဘောင်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အပိုပြု၍။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ နှံ။ သုဗြဟ္မာ၊ သော။ ပဇ္ဇေကဗြဟ္မာ၊ သည်။ သုဒ္ဓါဝါသံ၊ သော။ ပဇ္ဇေကဗြဟ္မာနံ၊ ကိ။ “မာရိသာ၊ အရှင်။ အဂန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဟိရပါသိတံ၊ အည်းကပ်ခြင်းငှါ။ အကာလော ခေါ တာဝ၊ အခါမဟုတ်သေးသည်သာတည်း။ အဂေါ၊ သည်။ ဒိဝါဝိဟာရဂတော၊ နေ့သန်းရာအရပ်သို့ ကပ်တော်မူလျက်။ ပရိသလ္လိနော စ၊ တပါးတည်းကိန်းအောင်းတော်မူသည်တည်း။ (ဟောထိ၊ ၏။)

၁။ ပဇ္ဇေကဗြဟ္မာတိ စ တေဝါဗြဟ္မာ၊ န ပရိသစာရိ ဗြဟ္မာတိ အတ္ထောဒိ။

အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော။ မြဟ္မလောကော စ၊ မြဟ္မာပြည်သည်လည်း။ ဣဒ္ဓေါစေဝ၊ ဈာန်
 ချမ်းသာဖြင့် ပြည့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ဖိတော စ၊ အဘိညာဉ်ပန်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာပွင့်လည်းပွင့်၏။
 တဏှ၊ ထိုမြဟ္မာပြည်၌။ မြဟ္မာ စ၊ မြဟ္မာသည်လည်း။ ပမာဒဝိဟာရံ၊ မေ့လျော့၍နေခြင်းဖြင့်။
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ မာရိဿ၊ အရှင်။ အာဟာမ၊ လာ-သွားကြကုန်အံ့။ ယေန၊ ၌။ မြဟ္မလောကော၊
 မြဟ္မာပြည်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ကပ်ကုန်အံ့။ ဥပသင်္ကမိတော၊
 ၌။ တံ မြဟ္မာနံ၊ ထိုမြဟ္မာကို။ သံဝေဓေယျာမာတိ၊ ထိတ်လန့်စေကုန်အံ့။ ဝါ-တိုက်တွန်းကုန်အံ့။
 ဟူသော။ တေံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သုခ္ခါဝါသော၊ သော။ ပစ္စေကမြဟ္မာ၊ သည်။ ဧဝံ မာရိဿာတိ
 ခေါ၊ ဟူ၍။ သုဗြဟ္မာနော၊ သုဗြဟ္မာအမည်ရှိသော။ ပစ္စေကမြဟ္မာနော၊ ၏ စကားကို။ ပစ္စယော-
 သိ၊ ဝန်ခံပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုဗြဟ္မာ၊ သော။ ပစ္စေကမြဟ္မာ စ၊ သည်၎င်း။ သုခ္ခါဝါသော၊ သော။
 ပစ္စေကမြဟ္မာ စ၊ သည်၎င်း။ သကဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုရထော၊ ရွှေတော်မှ။ အန္တရ-
 ဟိဿ၊ ကွယ်ခဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တသ္မိံ မြဟ္မလောကော၊ ၌။ ပါတုရဟေသံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။
 သော မြဟ္မာ၊ ထိုမြဟ္မာသည်။ တေ မြဟ္မာနော၊ ထိုမြဟ္မာတို့ကို။ ဗုရထောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။
 အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်တို့ကို။ အခ္စာသခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဝိသ္ဗာန၊ မြင်ပြီး၍။ တေမြဟ္မာနော၊ တို့ကို။
 “မာရိဿ၊ အရှင်တို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ဟန္တ၊ ယခု၊ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆ-
 ထနတိ၊ လာကုန်ပါသနည်း” ဟူသော။ တေံ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မာရိဿ၊ အရှင်။ မဟံ၊
 တို့သည်။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ အလုံးစုံသော
 တရားတို့ကို အမှန်ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော။ တဿ သကဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကာ၊
 အထံတော်မှ။ အာဂတ၊ လာကုန်သည်။ အပ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မာရိဿ၊ အရှင်။ တံ ပန၊
 သင်သည်လည်း။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တဿ သကဝတော၊ ကို။
 ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆေယျာသိတိ၊ သွားစေလို၏။ သွာပါလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုကုန်ပြီ။

ဧဝံ ဤသို့။ ဝုတ္တော ခေါ၊ ဆိုအပ်သော။ သော မြဟ္မာ၊ ထိုမြဟ္မာသည်။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကား
 ကို။ အနဝေါသေန္တော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ အတ္တာနံ၊ ဖိမိကိုယ်ကို။ သဟဿက္ခတ္ထံ၊ အကြိမ်
 ထထောင်။ အတိနိဗ္ဗိတံ၊ ဖန်ဆင်း၍။ သုဗြဟ္မာနံ၊ သော။ ပစ္စေကမြဟ္မာနံ၊ ကို။ “မာရိဿ၊
 အရှင်။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သောသို့သော။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ထန်စိုးအာနု
 ဘော်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ မြင်၏လော” ဟူသော။ တေံ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မာရိဿ၊ အရှင်။
 အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ၏။ ဝေဂ္ဂပံ၊ သော။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ကို။ ပဿသိ ခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့ သုဗြဟ္မာကဆိုပြီ။ မာရိဿ၊ အရှင်။ သော ခေါအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကော၊
 ဤသို့ ကြီးသောထန်စိုးရှိပါလျက်။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝေါ၊ ဤသို့ကြီးသောအာနုဘော်ရှိပါလျက်။
 အညဿ၊ တပါးသော။ ကဿ သမဏဿ ဝါ၊ အဘယ်ရဟန်းကို၎င်း။ ကဿ မြာဟ္မဏဿ ဝါ၊
 အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၎င်း။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်စားခြင်းငှါ။ ဂမိဿာမိ၊ သွားရအံ့နည်း။ ဣတိ၊
 ဤသို့ ပမာဒဝိဟာရိမြဟ္မာကဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုဗြဟ္မာ၊ သော။ ပစ္စေကမြဟ္မာ၊ သည်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဝိသဟဿက္ခတ္ထံ၊
 အကြိမ်နှစ်ထောင်။ အတိနိဗ္ဗိတံ၊ ၌။ တံ မြဟ္မာနံ၊ ကို။ “မာရိဿ၊ အရှင်။ တံ၊ သည်။

မေ၊ ငါ၏။ ဝေဠုပံ၊ သော။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ကိ။ ပဿသိနောထိ၊ မြင်၏လော” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မာရိဿ၊ အရှင်၊ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ သင်၏။ ဝေဠုပံ၊ သော။ ဣဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ကိ။ ပဿာမိ ခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဣထိ၊ ဤသို့ ပမာဒဝိဟာရီဗြဟ္မာက ဆိုပြီ။ မာရိဿ၊ အရှင်။ သေဝ ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ တယာ စ ခေါ၊ သင်ထက်၎င်း။ မယာ စ၊ ငါထက်၎င်း။ မဟိဒ္ဓိကတရော စေတ၊ သာလွန်၍ ကြီးသော တန်ခိုးရှိတော်မူ၏။ မယာနုဘာဝ- တရော စ၊ သာလွန်၍ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိတော်မူ၏။ မာရိဿ၊ အရှင်။ တံ၊ သည်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ကိ။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ် စေားခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆေယျာသိ၊ သွားလေလော့။ ဣထိ၊ ဤသို့ သုဗြဟ္မာက ဆိုပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သော ဗြဟ္မာ၊ ထိုပမာဒဝိဟာရီဗြဟ္မာသည်။ သုဗြဟ္မာနံ၊ သော။ ပစ္စေကဗြဟ္မာနံ၊ ကိ—

☞ “(ဗြဟ္မေ၊ သုဗြဟ္မာ။) ဈာယိနော၊ ဈာန်ဝင်စားသော ငါ၏ဓိမာန်၌။ တယော သုပတ္တာ၊ ဂဠုန်ရုပ်သုံးရာတို့သည်၎င်း။ စတုရော စ ဟံသာ၊ ဟင်္သာရုပ်လေးရာတို့သည်၎င်း။ ဗျူ- နိသာ ပဉ္စသတာ စ၊ ကျားနှင့်တူသော သားရဲရုပ် ငါးရာတို့သည်၎င်း။ (သန္တိ၊ ရိကုန်၏။) တယိဒံဝိမာနံ၊ ထိုငါ၏ ဝေဠုဓိမာန်သည်။ ဥတ္တရဿ ဓိသာယံ၊ သင်တို့နေရာမှ မြောက်ပျက် နှာ၌။ ဩဘာသယံ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်။ ဇေတဝေ၊ တောက်ပသည်သာလျှင်တည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ပြီ။

(ဗြဟ္မေ၊ ပမာဒဝိဟာရီဗြဟ္မာ။) တေ၊ သင်၏။ တံ ဝိမာနံ၊ ထိုဝေဠုဓိမာန်သည်။ ဥတ္တရဿ ဓိသာယံ၊ ငါတို့နေရာမှ မြောက်ပျက်နှာ၌။ ဩဘာသယံ၊ ထွန်းလင်းစေလျက်။ ကိဉ္စာပိ ဇေတဝေ၊ အကယ်၍ကား တောက်ပ၏။ (တထာပိ၊ ထိုသို့ပင် တောက်ပသော် လည်း။) ဝူပေ၊ ရုပ်၌။ ရထံ၊ ဖြစ်ခြင်း၊ ရင့်ချော်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော အပြစ် ကို၎င်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပဝေဝိတံ၊ ရုပ်၏ တောက်ပြန် တုန်လှုပ်ခြင်းကို၎င်း။ ဓိသုာ၊ ရှုမြင်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သုမေဓော၊ ကောင်းသောပညာရှိသော ဘုရားရှင်သည်။ ဝူပေ၊ ရုပ်၌။ န ရမတိ၊ မမေ့လျော့၊ ဣထိ၊ ဤသို့ သုဗြဟ္မာကဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ သုဗြဟ္မာ၊ သော။ ပစ္စေကဗြဟ္မာ၊ သည်၎င်း။ သုဒ္ဓါဝါသော၊ သော။ ပစ္စေကဗြဟ္မာ စ၊ သည်၎င်း။ တံ ဗြဟ္မာနံ၊ ကိ။ သံဝေဇေတွာ၊ ဌံ။ တစ္စေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ သု၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်ပြီ။ သော ဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ကိ။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်စေားခြင်းငှါ။ အဂမာသိ စ ခေါ၊ သွားသည်သာလျှင်တည်း။ ဣထိ၊ ဤသို့ သုထံ၊ ပြီ။

၇-ကောကာလိကသုတ်

၁၇၈။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံမှ အဋ္ဌသု တိုင်အောင် ရွှေ့သုတ်နှင့်တူပြီ။) အထ ခေါ၊ ဌံ။ သုဗြဟ္မာ၊ သော။ ပစ္စေကဗြဟ္မာ၊ သည်။ ကောကာလိကံ၊ ကောကာလိကရဟန်းကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ဘဂဝတော၊ ဤ။ သန္တိဏေ၊ ဌံ—

၁။ ပဉ္စသတာပုန်မှ သထပုန်လိုက်ပင်ရမည်ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဗြဟ္မာသောကြောင့်၊ အယော သုပတ္တာ၊ စတုရော စ ဟံသာတို့၌ ထာအနက်ဆုံးအောင်၍ ပေးလိုက်သည်။

“ (ကောကာလိက၊ ကံ တံ၊ သည်း။) အပ္ပမေယျံ၊ သိလစသည်တို့ဖြင့် မနှိုင်းယှဉ် ထိုက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပမိနန္တော၊ နှိုင်းယှဉ်သည်။ (အသိ၊ ဖြစ်ဘိ၏။) ဣဓ၊ ဤသို့ နှိုင်းယှဉ်ရာ၌။ ကော ဝိဒ္ဓါ၊ အဘယ်ပညာရှိသည်။ ဝိကပ္ပယေတိ၊ မှန်ကန်အောင် ကြံစည်နိုင်ပါအံ့နည်း။ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်ထိုက်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပမာယိနံ၊ နှိုင်းယှဉ်လေ့ရှိသော။ တံ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ထိုပုထုဇဉ်ကို။ နိဝုတံ၊ ဉာဏ်ပညာ ဆို ပိတ်သူဟူ၍။ မညေတိ၊ အောက်မေ့မှတ်ထင်ပါ၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီး။

၈-ကတမောဒကတိသသုတ်

၁၇၉။ (ဤသုတ်သည် ရွှေသုတ်နှင့်တူပြီး။ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာက လျှောက်သည်နှင့် ဂါထာ၌ အကိဿဝံ၊ ပညာမရှိသူဟူ၍။ နိဝုတံ၊ ဉာဏ်ပညာဆို ပိတ်သူဟူ၍ ဟု ပေးသည်သာ ထူး၏။ ကိဿဝအရကိုလည်း ကိကုသလကဝေသိတာယ ကိ ကုသလံ အကုသလန္တိ အာဒိနာ ကိန္တိ သုဏာထိ တောယာထိ ကိဿဝါဟုပြု၊ ပညာကိုကောက်။)

၉-တုဂ္ဂဗြဟ္မသုတ်

၁၈၀။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ ထည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကမည်သော။ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဗာဓိကော၊ အဖူးပေါက်သော အနာရှိသည်။ ဗာဠဂီလာနော၊ ပြင်းစွာနာလျားသည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သော ဆင်းရဲရှိသည်။ ယောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တုဂ္ဂ၊ တုဂ္ဂမည်သော။ (ကောကာလိက၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သူသည်။) ပစ္စေကဗြဟ္မာ၊ တဦးထည်းနေသောဗြဟ္မာသည်။ ပ၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ကောကာလိကံ သိက္ခု၊ ကောကာလိက ရဟန်းကို။ “ကောကာလိက၊ ကောကာလိက။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနေသု၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေဟိ၊ ကြည်ညိုစေလော့။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့သည်။ ပေသလာတိ၊ ချစ်အပ်သော သိလရှိကုန်၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီး။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးမြန်းပြီး အသံ၊ ငါသည်။ တုဂ္ဂ၊ သော၊ ပစ္စေကဗြဟ္မာ၊ ထည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီး။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင် ဗြဟ္မာ။ တံ၊ သင့်ကို။ သကဝထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်ဟူ၍။ ဗျာကတော နန၊ မိန့်ကြားတော်မူအပ်သည် မဟုတ်လော့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကိစ္ဆရဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤလူ့ပြည်သို့။ အာကတော၊ လာရသနည်း။ ယာဝဉ္ဇ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ဣမံ၊ ဤ (အနာဂါမ်သည် လူ့ပြည်သို့ မလာဟူသော) ဘုရားရှင်၏ စကားကို။ ဝေ၊ သင်သည်။ အပရစ္ဆံ၊ (လူ့ပြည်သို့ လာခြင်းဖြင့်) ချွတ်ယွင်းစေအပ်ပြီး။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော။ ဣမံ၊ ဤအပြစ် မျှကို။) ပဿ၊ ရှုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကောကာလိကက ပြောဆို၏။

ယာယ၊ အကြင်ကြမ်းတမ်းသော စကားဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဆိန္ဒထိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုကြမ်းတမ်းသော စကားသည်။ ဇာတဿ၊ မွေးဖွား ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ကုဋ္ဌာရိ၊ ဓားမသဖွယ်သည်။ ဇာယထေ၊ ဖြစ်ပေါ်၏။

ယော၊ အကြင်လူမိုက်သည်။ နိန္ဒိယံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သူကို။ ပသံသထိ၊ ချီးမွမ်း၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပသံသိယော၊ ချီးမွမ်းထိုက်သူတည်း။ တံ ဝါ၊ ထိုသူ ကိုလည်း။ နိန္ဒတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ သော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ ကလိံ၊ အပြစ်ကို။ ဝိစိနာတိ၊ ဆည်းပူးရှာဖွေ၏။ တေန ကလိနာ၊ ထိုအပြစ်ဖြင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ န ဝိန္ဒတိ၊ မရနိုင်။

အက္ခေသု၊ ကြွအန်ကစားရာတို့၌။ သဗ္ဗဿ (သဗ္ဗေနာပိ)၊ အလုံးစုံသော ဥစ္စာနှင့်၎င်း။ အတ္တနာပိ၊ မိမိနှင့်၎င်း။ သဟ၊ တကွ။ ယော နေပရာဗယော၊ အကြင်ဥစ္စာရှုံးခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အယံ ကလိံ၊ ဤဥစ္စာရှုံးသော အဖြစ်သည်။ အပ္ပမတ္တကော၊ အနည်းငယ်မျှသာတည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သုဂတေသု၊ ကောင်းစွာကျင့်သူတို့၌။ (သမဂ္ဂတေသု ပုဂ္ဂလေသု ဌ။) မနံ၊ စိတ်ကို။ ပဒေါသယော၊ ပျက်ဆီးငြားဆုံး။ အယမေဝ ကလိံ၊ ဤဖြစ်မှားသော အပြစ်သည်သာလျှင်။ မဟန္တတရော၊ သာလွန်ကြီးမား၏။

ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော။ ဝါဇ္ဇေ၊ နှုတ်ကို၎င်း။ မနဉ္စ၊ စိတ်ကို၎င်း။ ပလိခာယ၊ ဓမ္မောကံ ထည်၍။ အရိယကရဟိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို ကဲ့ရဲ့သော သူမိုက်သည်။ ယံ နိရယံ၊ အကြင် ငဲ့သို့။ ဥပပတိ၊ ရောက်၏။ (တဿ၊ ထိုငဲ့၏။ အာယုပ္ပမာထံ၊ အသက်အတိုင်းရှည်သည်။) နိရဗ္ဗုဒါနံ၊ နိရဗ္ဗုဒတို့၏။ သဟဿာနံသထံ၊ တသိန်းသည်၎င်း။ အတ္ထိံသထိ၊ သုံးဆယ်ခြောက်ခုသည်၎င်း။ ပဉ္စစအဗ္ဗုဒါနိ၊ ငါးခုကုန်သော နိရဗ္ဗုဒတို့သည်၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ တုဂ္ဂဗြဟ္မာက ပြောဆိုပြီ။

၁၈-ကောကာလိကသုတ်

၁၈။ သာဝတ္ထိနိဂါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကောကာလိကော ဘိက္ခု၊ ကောကာလိက မည်သော ရဟန်းသည်။ ယေန၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတု၊ ၍။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိမိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တခုသောအရပ် အတို့၌။ နိသီမိ၊ နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီန္ဓော ခေါ၊ နေသော။ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိက မည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလ္လာန်တို့သည်။ ပါပိစ္စာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရမက်ရှိကုန်၏။ ပါပိကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဣစ္စာနံ၊ အလိုတို့၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ ဂတာတိ၊ လိုက်ကုန်၏” ဟူသော။ တံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သဂဝါ၊ သည်။ ကောကာလိကံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ “ကောကာလိက၊ ကောကာလိက။ ဝံ၊ ဤသို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ ကောကာလိက၊ က။ ဝံ၊ သို့။ မာ အဝစ၊ လင့်။ ကောကာလိက၊ က။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ ပေသလာ၊ ချစ်အပ်သော သီလရှိကုန်၏။ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလ္လာနေသု၊ တို့၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေဟိတိ၊ ကြည်ညိုစေလော့” ဟူသော။ တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်ထော်မူပြီ။ ဝုတိယမ္ပိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္ဓေ၊ ဘုရား။ သဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သဗ္ဗါယိကော၊ ယုံကြည်ထိုက်သောစကားရှိသူသည်။ ပဗ္ဗယိကော၊ သက်ဝင်ထိုက်သောစကားရှိသူသည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ပြစ်၏။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ယုံကြည်သက်ဝင်ထိုက်သော စကားရှိသော် လည်း။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ ပါပိစ္စာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရမက်ရှိကုန်သည်သာ လျှင်တည်း။ ပါပိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဣစ္စာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သို့။ ဂတာတိ၊ လိုက်ကုန်၏” ဟူသော။

တေံ၊ ကိံ။ အဝေါစ၊ ပြိ။ စုတိယဗ္ဗိ ခေါ၊ လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောကာလိကံ၊ သော။
 ဘိက္ခု၊ ကိံ။ “ကောကာလိက၊ က။ ဝေံ၊ သိံ။ မာ အဝစ၊ လင့်။ ကောကာလိက၊ က။ ဝေံ၊ သိံ။
 မာ အဝစ၊ လင့်။ ကောကာလိက၊ က။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ ပေသလာ၊ ကုန်၏။
 သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနော၊ တို့၌။ စိတ္တံ၊ ကိံ။ ပသာဒေယိယံ၊ စေလော့”ဟူသော။ တေံ၊ ကိံ။
 အဝေါစ၊ ပြိ။ တထိယဗ္ဗိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်ပြောက်လည်း။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊
 သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိံ။ “ပ။ ဣစ္ဆာနံ၊ တို့၏။ ဝသံ၊ သိံ။ ဂထာတိ၊ ကုန်၏”ဟူသော။ တေံ၊ ကိံ။
 အဝေါစ၊ ပြိ။ တထိယဗ္ဗိ ခေါ၊ လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောကာလိကံ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကိံ။
 ကောကာလိက၊ က။ “ပ။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ ပေသလာတိ၊ ကုန်၏”ဟူသော။
 တေံ၊ ကိံ။ အဝေါစ၊ ပြိ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊
 ထ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိံ။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၌။ ပဓက္ခိဏံ၊ အရိအသေကို။ ကတွာ၊ ပြု၌။ ပက္ခာမိ၊
 ပဲပြီ။ အဓိရပက္ခန္ဓာယ၊ ပဲ၌မကြာမြင့်မီ။ ကောကာလိကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ (ကာယော၌
 ဝပံ။) သာသပမတ္တိကာဟိ၊ မုန်ညင်းစေ့အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ပိဋကဟိ၊ အဖူးတို့သည်။
 သပ္ပော၊ အလုံးစုံသော။ ကာယော၊ ကိုယ်ကို။ ပုဇ္ဇော၊ ပြန်နဲ့ စေအပ်သည်။ ဝါ-လွမ်းမိုးအပ်သည်။
 အယောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာသပမတ္တိယော၊ မုန်ညင်းစေ့အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၌။
 မုဂ္ဂမတ္တိယော၊ ပဲနောက်စေ့အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်။ အယောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မုဂ္ဂမတ္တိယော၊
 ပဲနောက်စေ့အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၌။ ကလာယမတ္တိယော၊ ကလာယ
 ဝါ-စားတော်ပဲ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်။ အယောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ကလာယမတ္တိယော၊
 ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၌။ ကောလဋ္ဌိမတ္တိယော၊ တီးစေ့အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်။
 အယောသံ၊ ကုန်ပြီ။ ကောလဋ္ဌိမတ္တိယော၊ ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၌။ ကောလမတ္တိယော၊
 ဆီးသီးအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်။ အယောသံ၊ ကုန်ပြီ။ ကောလမတ္တိယော၊ ကုန်သည်။
 ဟုတွာ၊ ကုန်၌။ အာမလကမတ္တိယော၊ ရှစ်ရှားသီးအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်။ အယောသံ၊
 ကုန်ပြီ။ အာမလကမတ္တိယော၊ ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၌။ ဗေဠဝသလာဂ္ဂမတ္တိယော၊ ဆုတ်ရှစ်
 သီးငယ်အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်။ အယောသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဗေဠဝသလာဂ္ဂမတ္တိယော၊ ကုန်သည်။
 ဟုတွာ၊ ကုန်၌။ ဗိလ္လမတ္တိယော၊ ဆုတ်ရှစ်သီးကြီးအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်။ အယောသံ၊
 ကုန်ပြီ။ ဗိလ္လမတ္တိယော၊ ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ကုန်၌။ ပဘိဒ္ဓိံသု၊ ကဲ့ပေါက်ကုန်ပြီ။ ပုဗ္ဗံ၊
 ငြည်သည်ရင်း။ လောဟိဏ္ဍ၊ ဆူးသည်ရင်း။ ပဗ္ဗရိံသု၊ ယိုစီးကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ကောကာ-
 လိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တေနေဝ အာဗာနေ၊ ထိုအနာကြောင့်သာလျှင်။ ကာလမကာသိ၊
 သေပြီ။ ကာလကံတောစ၊ သေသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊
 သည်။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနော၊ တို့၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အာဗာတေတွာ၊ ပျက်စီးစေသောကြောင့်။
 ပဒုမနိရယံဥပ၊ ပဒုမင်ရဲ၌။ ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ပြီ။

☞ အထ ခေါ၊ ၌။ ပြဟွာ သဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိပြဟွာသည်။ အဘိက္ခန္ဓာယ၊ ညဉ့်ဦးယံလွန်ပြီးသော။
 ရတ္တိယာ၊ သန်ကောင်ယံ၌။ အဘိက္ခန္ဓဝတ္ထော၊ အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၌။
 ကေဝလကပ္ပံ၊ သော။ ဗေထဝနံ၊ ကိံ။ ဩသာသေတွာ၊ ၌။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊
 ၏။) တေန၊ သိံ။ ဥပသကံပိ၊ ကပ်ပြီ။ ဥပသကံပိတွာ၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိံ။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၌။ ကေမန္တံ၊
 ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ ရပ်သော။ ပြဟွာ သဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိပြဟွာသည်။

ဘဂဝန္တံ၊ ကိံ။ “ဘန္တေ၊ ဗြတ်စွာဘုရား။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာလကံ-
 တော၊ သေပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကာလကံတော၊ သေသော။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းသည်လည်း။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနေသု၊ တိံ၊ စိတ္တံ၊ ကိံ။ အာတာတေတွာ၊ ပျက်စီး
 စေသောကြောင့်။ ပရမနိရယံဥပ၊ ဌံ။ ပနောထိ၊ ဖြစ်ပြီ” ဟူသော။ ဝေံ၊ ကိံ။ အဝေါ၊ ပြီ။
 ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည်။ ဣဒံ၊ ဤကော့ကို။ ဝတွာ၊ ဌံ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိံ။ အသိဝါ
 ဒေတွာ၊ ဌံ။ ပဒကိံထံ၊ ကိံ။ ကတွာ၊ ဌံ။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊
 ကွယ်ပျောက်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သည်။ တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုည၌။ အစုယေန၊ လွန်ရာ၌။ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းထိုကို။ “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းထို။ ဣမံ ရတ္တိံ၊ ဤည၌။ ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သည်။
 အသိက္ကန္တာယ၊ သော။ ရတ္တိယာ၊ ဌံ။ အသိက္ကန္တဝတ္ထော၊ ဌံ။ ကေဝလကပ္ပံ၊ သော။ ဇေတဝနံ၊
 ကိံ။ ဩသာသေတွာ၊ ဌံ။ ယေန၊ ဌံ။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ ဌံ။
 ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဌံ။ မံ၊ ငါကို။ အသိဝါဒေတွာ၊ ဌံ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ အဂ္ဂာသိ၊
 ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တိံ။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။
 “ဘန္တေ၊ ရား။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခုသည်။ ကာလကံတော၊ သေပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။
 ကာလကံတော၊ သော။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သာရိပုတ္တ
 မောဂ္ဂလ္လာနေသု၊ တိံ၊ စိတ္တံ၊ ကိံ။ အာတာတေတွာ၊ ကြောင့်။ ပရမနိရယံဥပ၊ ဌံ။
 ပနောထိ၊ ဖြစ်ပြီ” ဟူသော။ ဝေံ၊ ဤကော့ကို။ အဝေါ၊ ဝ၊ လျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တိံ။
 ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကိံ။ ဝတွာ၊ ဌံ။ အသိဝါဒေတွာ၊ ဌံ။ ပဒကိံထံ၊ ကိံ။ ကတွာ၊
 ဌံ။ တတ္ထေဝ၊ ၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိတိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်
 မူပြီ။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္ထေ၊ မိန့်တော်ပူအပ်သည်ရှိသော်။ အညတရာ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊
 သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိံ။ “ဘန္တေ၊ ဗြတ်စွာဘုရား။ ပရမနိရယေ၊ ပရမငရဲ၌။ အာယုပမာထံ၊
 အသက်အတိုင်းအရှည်သည်။ ကိဝစိထံန ခေါတိ၊ အသက်မျှရှည်မိသနည်း” ဟူသော။ ဝေံ၊ ကိံ။
 အဝေါ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ပရမနိရယေ၊ ဌံ။ အာယုပမာထံ၊ သည်။ စိထံ ခေါ၊ ရှည်သည်
 သာသည်။ တံ၊ ထိုပရမငရဲ၏ အသက်ကို။ ဧတ္ထကနိ၊ ဤမျှကုန်သော။ ဝဿာနိ ဣတိ ဝါ၊
 နှစ်တို့ဟူ၍၎င်း။ ဧတ္ထကနိ၊ ကုန်သော။ ဝဿသတနိ ဣတိဝါ၊ အနှစ်တရာတို့ဟူ၍ ၎င်း။
 ဧတ္ထကနိ၊ ကုန်သော။ ဝဿသဟဿာနိ ဣတိဝါ၊ အနှစ်တထောင်တို့ဟူ၍၎င်း။ ဧတ္ထကနိ၊
 ကုန်သော။ ဝဿသတသဟဿာနိ ဣတိဝါ၊ အနှစ်တထိန်းတို့ဟူ၍၎င်း။ သင်္ခါတုံ၊ ရေတွက်အံ့သော
 ငါ။ န သုကရံ၊ မလွယ်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကာတုံ၊
 ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာပန၊ တတ်နိုင်အံ့သော။ ဣတိ၊ သို့လျှောက်ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သက္ကာ၊
 တတ်ကောင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ သဂဝါ၊ သည်—

“ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သေယျထာပိ နာမ၊ ဥပမာကိုမိန့်တော်မူအံ့။ ကောသလကော၊ ကော-
 သလထိုင်၍ဖြစ်သော။ ဝိသတိခါရိကော၊ အတို့နှစ်ထယ်ဝင်သော။ တိလဝါဟော၊ နှမ်းလှည်း
 သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တတော၊ ထိုနှမ်းလှည်းမှ။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဝဿ-
 သတဿ ဝဿသတဿ၊ အနှစ်တရာ အနှစ်တရာ၏။ အစုယေန၊ လွန်ရာ၌။ ကေမေကံ၊
 တစေ့တစေ့သော။ တိလံ၊ နှမ်းကို။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ထုတ်ငြားအံ့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကောသလ-

ကော၊ သော။ ဝိသတိခါရိကော၊ သော။ သော တိလဝါဟော၊ သည်။ ဣမိနာ ဥပက္ကမေမှ၊ ဤလုံလံဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယူအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဧကော၊ တခုသော။ အဗ္ဗုဒ္ဓေါ နိရယော၊ အဗ္ဗုဒ္ဓရဲသည်။ နုတေဝဂစ္ဆေယျ၊ (ကုန်ခြင်းသို့)မရောက်ရာ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိအဗ္ဗုဒ္ဓါနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သော အဗ္ဗုဒ္ဓရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ထို့အတူ။ ဧကော၊ တခုသော။ နိရဗ္ဗုဒ္ဓေါနိရယော၊ နိရဗ္ဗုဒ္ဓရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိနိရဗ္ဗုဒ္ဓါနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောနိရဗ္ဗုဒ္ဓရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ထို့အတူ။ ဧကော၊ တခုသော။ အပဗော နိရယော၊ အပဗောရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိအပဗောနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောအပဗောရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကော၊ တခုသော။ အဋ္ဌနိရယော၊ အဋ္ဌနိရယောရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိအဋ္ဌနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောအဋ္ဌနိရယောရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကော၊ သော။ အဟဟောနိရယော၊ အဟဟောရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိ အဟဟာ နိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောအဟဟောရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကော။ သော။ ကုမုဒေါနိရယော၊ ကုမုဒောရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိကုမုဒါနိရယာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကော၊ သော။ သောကန္တိကောနိရယော၊ သောကန္တိကောရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိသောကန္တိကောနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သော သောကန္တိကောရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကော၊ သော။ ဥပ္ပလကောနိရယော၊ ဥပ္ပလကောရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိဥပ္ပလကောနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောဥပ္ပလကောရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကော၊ သော။ ပုတ္တရိကောနိရယော၊ ပုတ္တရိကောရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝိသတိ ပုတ္တရိကောနိရယာ၊ နှစ်ဆယ်သောပုတ္တရိကောရဲတို့သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဧကော၊ သော။ ပစ္စမောနိရယော၊ ပစ္စမောရဲသည်။ (ဟောတိ၊ ခ်။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကောကာလိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနေသ၊ တို့၌။ ဝိတ္တံ၊ ကိ။ အာဇာထေတွာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စမံ ခေါ ပန နိရယံ ဥပ၊ ပစ္စမ(အဝိစိ)ရဲ၌။ ပဇ္ဇောတိ၊ ဖြစ်ပြီဟူသော ကော၊ ကိ။ အဝေါ၊ စ၊ ပြီ။ (ဘဂေါ အဝေါ စ ပြန်သတ်။)

(ဣဒမဝေါစ သေည်ပေးမြို့။ ဤသုတ်ပါ ဂါထာများသည် ဗြဟ္မသံယုတ်-ပဌမဝဂ် တုရုဗြဟ္မသုတ် ဂါထာများနှင့် ထုံးတူကြ၏။)

ပဌမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ထာ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနိကား—

အာယာစနံ၊ အာယာစနသုတ်။ ဂါရဝေါ၊ ဂါရဝသုတ်။ ဗြဟ္မဒေဝေါ၊ ဗြဟ္မဒေဝသုတ်။ ဗကော စ ဗြဟ္မာ၊ ဗကဗြဟ္မသုတ်။ အပရာ စ၊ ထပါးသော။ ဝိဋ္ဌိ၊ ဝိဋ္ဌိသုတ်။ ပမာဒေါ၊ ပမာဒသုတ်။ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသုတ်။ တိဿကောစ၊ တိဿသုတ်။ တုရု စ ဗြဟ္မာ၊ တုရုဗြဟ္မသုတ်။ အပရာစ၊ ထပါးသော။ ကောကာလိကော၊ ကောကာလိကသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ဇုတိယဝဂ်

၁-သနက္ခမာရသုတ်

၁၈၂။ (ဝေ မေ သုတ် ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ ဗုဒ္ဓကယော၊ ဌံ။ သပ္ပိနီတိရေ၊ သပ္ပိနီမြစ်ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ ဇိ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သနက္ခမာရော၊ သနက္ခမာရမည်သော။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ အဘိက္ကန္တဿ၊ သော။ ရတ္တိယာ၊ ဌံ။ အဘိက္ကန္တဝတ္ထော၊ ဌံ။ ဧဝေလကပ္ပံ၊ သော။ သပ္ပိနီတိရံ၊ သပ္ပိနီမြစ်ကမ်းကို။ ဩသာသေတွာ၊ ဌံ။ ပ။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိဧကေ၊ ဌံ။—

“ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဂေါတ္ထပရိသာရိနော၊ အနွယ်ကိုအောက်မေ့ကုန်၏။ (တေသု၊ ထိုသူတို့တွင်။) ဧတ္ထိယော၊ မင်းမျိုးသည်။ ဇနေတသ္မိံ၊ လူလောက၌။ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ (ယော၊ အကြင်သူသည်။) ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒေဝမာနုသေ၊ နတ်လောက လူလောက၌။ သေဋ္ဌောယိ၊ အမြတ်ဆုံးတည်း” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဗြဟ္မာသနက္ခမာရော၊ သနက္ခမာရဗြဟ္မာသည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါ၊ ပြီ။ သတ္တာ၊ သည်း။ သမနုညော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်။ အယောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဗြဟ္မာသနက္ခမာရော၊ သည်း။ “သတ္တာ၊ သည်း။ မေ၊ ငါအား။ သမနုညောယိ၊ နှစ်သက်တော်မူပြီ” ဟု နှလုံးပြု၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ဌံ။ ပဗက္ခိဏံ၊ ကို။ ဂတွာ၊ ဌံ။ တတ္ထော၊ ဌံပင်လျှင်။ အန္တရဓောယိ၊ ပြီ။

၂-ဒေဝဒတ္တသုတ်

၁၈၃။ (ဝေ မေ သုတ် ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ ဗုဒ္ဓကယော၊ ဌံ။ ဂိဇ္ဈကုရေ၊ ဂိဇ္ဈကုရ်မည်သော။ ပဗ္ဗထေ၊ တောင်၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အဓိရပက္ကန္တေ၊ သံဃာ သင်းခုံ၌။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်မှ ဂယာသီသသ္မိံ ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်မှီ။ ဝိဟရတိ၊ ဇိ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည်။ ပ။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဗ၊ ဌံ။ ဘဂဝတော၊ ဇိ။ သန္တိဧကေ၊ ဌံ။—

“ဖလံ၊ ငှက်ပျောသီးသည်။ ကဒလိံ၊ ငှက်ပျောပင်ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဟန္တိယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့၎င်း။ ဖလံ၊ ဝါးသီးသည်။ ဝေဠု၊ ဝါးပင်ကို။ ဟန္တိယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့၎င်း။ ဖလံ၊ ကျူသီးသည်။ နဠု၊ ကျူပင်ကို။ ဟန္တိယထာ၊ ကဲ့သို့၎င်း။ ဂဗ္ဗော၊ အဿထိုရ်မြင်းမ၏ ကိုယိဝန် (ကလေး) သည်။ အဿတရိံ၊ အဿထိုရ်မြင်းမကို။ ဟန္တိယထာ၊ ကဲ့သို့၎င်း။ သက္ကာရော၊ ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော ပူဇော်မှုသည်။ ကာပုရိသံ၊ ယောကျ်ားဟုတ်ကို။ ဟန္တိတိ၊ သတ်တတ်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၁။ ဤဂါထာ-မ-နိ-၂-သေသုတ် စာမျက်နှာ ၃၀၅-၅၀၅။ ဇနေတသ္မိံ ပုစ်အမိန့်အပြတ်ကို ၎င်း မ-နိ-၂၅၅ ရှိပါ။
၂။ သတ္တာ သမနုညော စသည်သည် အရေး ဩဇာတရားသုတ်၌ တာ၏။

၃-အန္တကဝိနွယုတ်

၁၈၄။ ဧကံ၊ သော၊ သမယံ၊ ဘဂဝါ၊ သညံ။ မာဂဓော၊ မဂတိုင်းတို့။ အန္တကဝိနွ၊ အန္တကဝိနွရံ။ ဝိယရတိ၊ နိ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘဂဝါ၊ သညံ။ ရတ္တန္တကာရတိမိသာယံ၊ ညဉ္ဇအခါ ကန်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော အင်္ဂါလေးပါး စုံညီသည့် အမိုက်ပျောင်း။ အဗ္ဗောကာသော၊ လွင်ထီးခေါင်။ နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ပြီး။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်လည်း။ ဧကမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်။ ဗုသယထိ၊ ဖျန်း၏။ အထ ခေါ၊ ခြံ။ ဗြဟ္မာ သဟမ္ပတိ၊ သည်။ ပ။ ဘဂဝထော၊ သန္တိကော။

“ပန္နာနိ၊ အစွန်အဖျားဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို။ သေဝေထ၊ မှီဝဲရာ၏။ သံယောဇနဝိပူမောက္ခာ (သံယောဇနဝိပူမောက္ခာယ)၊ သံယောဇနံဆယ်ပါးမှ လွတ်ခြင်းငှါ။ ဓရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းတို့။ ရတိ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ သစေ နာဂိဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မချဋ္ဌားဆုံး ရကိတတ္ထော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သံထေ၊ သံထအလယ်၌။ ဝသေ၊ နေရာ၏။

ကုလာကုလံ၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်းသို့။ ပိတ္တိကာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ဓရန္တော၊ လှည့်လည်လျက်။ ဣန္ဒြိယဂုတ္တော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော ဣန္ဒြိယရှိသည်ဖြစ်၍။ နိပကော၊ ရင့်ကျက်သောပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝသေ၊ နေရာ၏။ ဘယာ၊ ဝင်အင်းရံသော။ ပပုတ္တော၊ လွတ်ပြောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ အထယော၊ သေးမဲ့ရာနိဗ္ဗာန်၌။ ဝိပုတ္တော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍။ ပန္နာနိ၊ ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ တို့ကို။ သေဝေထ၊ ရာ၏။

ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သေရဝါ၊ ကြောက်မက်ဖွယ် သေးထိုသည်ငှင်း။ သရိသပါ၊ မြေ ကင်း သန်းထိုသည်ငှင်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ရတ္တိယာ၊ ညဉ္ဇံ။ အန္တကာရတိမိသာယာ၊ ကန်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သော အင်္ဂါလေးပါးစုံညီသည့် အမိုက်ပျောင်း။ ဝိဇ္ဇ၊ လျှပ်စစ်သည်။ သဉ္ဇရတိ၊ ပြက်၏။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ တနယထိ၊ ချွန်း၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ဝိဂထဓလာမဟံသော၊ ကင်းသော ကြက်သီး မွေးညှင်းထခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ နိသိန္ဒိ၊ နေပြီ။

ယိ၊ မှန်၏။ ဣဓံ၊ ဤအရပ်ကို။ မေ၊ ထပည့်တော်သည်။ ဇာတု၊ ဇင်စစ်။ ဇိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်ပြီ။ ဣဓံ၊ ဤအရပ်သည်။ န ဣထိယိထိယံ၊ တဆင့်ပြောမဟုတ်။ ဧကသိ၊ တခုသော။ ဗြဟ္မစရိယသိ၊ တရားဒေသနာတော်၌။ မဇ္ဈဟာယိနံ၊ သေခြင်းသဘောကို ပယ်စွန့်ကုန်သော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သဟယံ၊ တထောင်သည်ငှင်း။

၁။ ရတ္တန္တကာရတိမိသာယန္တိ ရတ္တိ အန္တကာရကာရဓာတုဟောတမေ တေရဝဂံ တမသိ၊ သံ-၄-၁။ ဘျင်း၊ ဇာယိ ၁၃၈။
၂။ ဤအနက်ကား အဋ္ဌကထာနှင့်တူသည်။ သံယောဇနဝိပူမောက္ခာထိ သံယောဇနဝိပူမောက္ခာဟောတု။ အဋ္ဌကထာ၌ ယအကြေကြ၍ ဝိကာ၌ သွာဝိသတ်ကို ဟေတု အနက်ဟောကြံသည်။

သိယျောပဉ္စသတော၊ တထောင်ထက်အလွန် ငါးရာတို့သည်၎င်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သောတသမာပန္နော၊ မဂ်သောတသို့ ရောက်ကုန်သော။ အတိရစ္ဆာနဂါမိနော၊ တိရစ္ဆာန်အပါအဝင် အပါယ်လေးဘုံသို့ မလားရောက်ကုန်သော။ သေက္ခော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒသစ၊ တကျိပ်တို့သည်၎င်း။ ဒသဓာဒသ၊ တဆယ် ဆယ်လီ တရာတို့သည်၎င်း။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။)

☞ အထ၊ ထို့ ပြင်။ ဣတရာ၊ သေက္ခရဟန္တာတို့မှတပါးသော။ ပုညဘာဂါ၊ ဝိဝေဒနီအိတ ကုသိုလ်အပို့ရှိသော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါသည်။ အယန္တိ၊ ဤမျှသာတည်း ဟူ၍။ သင်္ခါတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ။ နောပိ သက္ကောမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ (ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။) မေ၊ ထပည့်တော်၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ မုသာဝါဒဿ၊ မုသာဝါဒမှ။ ဝါ၊ ကို။ ဩတ္တပံ၊ ထိပ်လန်၏။ (တသ္မာထိ၊ ထို့ ကြောင့်တည်း)''ဟူ ကုန်သော။ ဣမာဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီး။

၄-အရုဏဝေထိလုတ်

၁၈၅။ (ဝေံ မေ သုတံ စသည်ကို စာပိုဒ်-၁၄၀ ပဌမမာရပါသသုတ်မှ၍ ပေးလေ။) သဂဝါ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အရုဏဝါနာမ၊ အရုဏဝါမည်သော။ ဖုဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီး။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အရုဏဝတော၊ အရုဏဝါမည်သော။ ရုညော ခေါ ပန၊ မင်း၏။ ဖုဇောနိ၊ မင်းနေပြည်သည်။ အရုဏဝထိနာမ၊ အရုဏဝထိမည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီး။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သိဝိဘဂဝါ၊ သိခိမြတ်စွာဘုရားသည်။ အရုဏဝထိ ခေါ ပန၊ အရုဏဝထိမည်သော။ ဖုဇောနိ မင်းနေပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အပို့ပြု၍။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ သိဝိဿ ခေါ ပန ဘဂဝတော၊ သိခိမြတ်စွာဘုရား၏။ အဘိဘူသမ္ဘဝံနာမ၊ အဘိဘူ သမ္ဘဝမည်သော။ သာဝကယုဂံ၊ ထပည့်သာအစုံသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ သဗ္ဗယုဂံ၊ ကောင်းသောအစုံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီး။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သိဝိဘဂဝါ၊ သည်။ အဘိဘူ ဘိက္ခု၊ အဘိဘူ ရဟန်းကို။ "ဗြာဟ္မဏ၊ အဘိဘူရဟန်း။ အာယာမ၊ လာသွားကြကုန်အံ့။ ယေန၊ ၌။ အညတဓော၊ တရသော။ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မာပြည်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိဿာမ၊ ကပ်ကုန်အံ့။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဘတ္တဿ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်း၏။ ကာလော၊ အခါသည်။ သဝိဿထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဥပသကံမိဿာမာထိ၊ ကပ်ကုန်အံ့''ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အဘိဘူ ဘိက္ခု၊ အဘိဘူ ရဟန်းသည်။ ဝေံ အန္တေထိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီဘုရား ဟူ၍။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ သိဝိဿ ဘဂဝတော၊ ၎င်းကားကို။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယုကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သိဝိဘဂဝါ၊ သည်၎င်း။ အဘိဘူ ဘိက္ခု စ၊ သည်၎င်း။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္စိတံ၊ သော။ ဗာဟံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ပသာရေယျ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ပသာရိတံ၊ သော။ ဗာဟံဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သမိဉ္စေယျ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ အရုဏဝထိယာ ဖုဇောနိယာ၊ အရုဏဝထိ မင်းနေပြည်၌။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ခွဲကုန်၍။ တသ္မိံ ဗြဟ္မလောကောထိ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌။ ပါတုရဓောသုံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သိခိဘဂဝါ၊ သည်။ အဘိဘုံ ဘိက္ခု၊ ကို။ “ဗြဟ္မဏ၊ အဘိဘူ ရဟန်း၊ ဗြဟ္မာနော စ၊ ဗြဟ္မာဇိဂ်း။ ဗြဟ္မပရိသာယ စ၊ ဗြဟ္မပရိသတ်ဇိဂ်း။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာနဉ္စ၊ ဗြဟ္မာတို့ဇိ အလုပ်အကျွေး ဗြဟ္မာတို့ဇိဂ်း။ ဓမ္မိကထာ၊ တရားနှင့်စပ်ယှဉ်သောစကား (တရားစကား)သည်။ တံ၊ သင်ဇာတိ။ ပဋိဘာတူတိ၊ ထင်စေလော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘိဘူ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝေ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ဟူ၍။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ သိခိဘဂဝတော၊ ဇိ စကားကို။ ပဋိဿတော၊ ဌံ။ ဗြဟ္မာနဉ္စ၊ ကိဂ်း။ ဗြဟ္မပရိသာ၊ ကိဂ်း။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇေ၊ တို့ကိဂ်း။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ သန္တဿေသိ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူပြီ။ သမာဒ ပေသိ၊ ကောင်းစွာယူစေပြီ။ သမုတ္တေဇေသိ၊ ကောင်းစွာထက်မြက်စေပြီ။ သမ္ပဟံသေသိ၊ ကောင်းစွာ ရှင်လန်းစေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြသုခံ၊ ထိုအခါ၌။ ဗြဟ္မာ စ၊ သည်ဂ်း။ ဗြဟ္မပရိသာ စ၊ သည်ဂ်း။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ စ၊ တို့သည်ဂ်း။ “သော၊ အိုအချင်းတို့။ အစ္စရိယံ ဝတ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက် ပပစ္စ။ သော၊ တို့။ အပ္ပူထံဝတ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစွ။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ သတ္တရိ၊ ဆရာဘုရားသည်။ သမ္ပုဗိဘူတေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်လျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထံဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဒေသေသတိနာမာတိ၊ ဟောကြားဘိသနည်း” ဟူ၍။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ၊ ရွတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစန္တိ၊ ဖရိုဖရဲကြစေကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သိခိဘဂဝါ၊ သည်။ အဘိဘုံ ဘိက္ခု၊ ကို။ “ဗြဟ္မဏ၊ အဘိဘူရဟန်း။ တေ၊ သင်အား။ ဝါ၊ သင့်ကို။ ဗြဟ္မာစ၊ သည်ဂ်း။ ဗြဟ္မပရိသာ စ၊ သည်ဂ်း။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ စ၊ တို့သည်ဂ်း။ ‘သော၊ တို့။ အစ္စရိယံဝတ၊ စူ။ သော၊ တို့။ အပ္ပူထံဝတ၊ စူ။ သာဝကော၊ သည်။ သတ္တရိ၊ သည်။ သမ္ပုဗိဘူတေ၊ လျက်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကထံဟိ၊ ကြောင့်။ ဒေသေသတိနာမာတိ၊ နည်း’ ဟူ၍။ ဥဇ္ဈာယန္တိ ခေါ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဗြဟ္မဏ၊ အဘိဘူရဟန်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက် အလွန်။ ဗြဟ္မာနဉ္စ၊ ကိဂ်း။ ဗြဟ္မပရိသာ၊ ကိဂ်း။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇေ စ၊ တို့ကိဂ်း။ သံဝေဇေဟိတိ၊ ထိတ်လန့်စေလော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘိဘူဘိက္ခု၊ သည်။ ဝေ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ဟူ၍။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ သိခိဘဂဝတော၊ ဇိ စကားကို။ ပဋိဿတော၊ ဌံ။ ဝိသမာနေ၊ ထင်ရှားသော။ ကာယေနပိ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ အဝိသမာနေ၊ မထင်ရှားသော။ ကာယေနပိ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေသိ၊ ပြီ။ ဝိသမာနေနာပိ ဟေဋ္ဌိမေန ဥပဇုကာယေန အဝိသမာနေန ဥပရိမေန ကာယေန၊ ထင်ရှားသော အောက်ပိုင်း ထက်ဝက်ကိုယ်၊ မထင်ရှားသော အထက်ပိုင်း ထက်ဝက်ကိုယ် ဖြင့်လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေသိ၊ ပြီ။ ဝိသမာနေနာပိ ဥပရိမေန ဥပဇုကာယေန အဝိသမာနေန ဟေဋ္ဌိမေန ဥပဇုကာယေန၊ ထင်ရှားသော အထက်ပိုင်းထက်ဝက်ကိုယ်၊ မထင်ရှားသော အောက်ပိုင်း ထက်ဝက်ကိုယ်ဖြင့်လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြသုခံ၊ ထိုအခါ၌။ ဗြဟ္မာ စ၊ သည်ဂ်း။ ဗြဟ္မပရိသာ စ၊ သည်ဂ်း။ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာ စ၊ တို့သည်ဂ်း။ “သော၊ တို့။ သမဿ၊ ရဟန်း၏။ မဟိဗ္ဗိကတာ၊ ကြီးသောထန်ခိုးဝှံသည်၏ အဖြစ်သည်။ မဟာနုသာဝတာ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အစ္စရိယံဝတ၊ စူ။ သော၊ တို့။ အပ္ပူထံဝတာတိ၊ စူ” ဟူ၍။ အစ္စရိယမ္ပူထံဝတောတာ၊ ဖြစ်သောအံ့ချီးခြင်းရှိကုန်၊ ဖြစ်သော မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၊ ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

အထ ခေါ် ၌။ အဘိဘူဘိက္ခု၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ သိဝီ^၁
 ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်း
 သံဃာ၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ‘အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌။
 ဌိတော၊ ထည်လျက်။ သဟဿိလောကဓာတု၊ ထသောင်းသော လောကဓာတ်ကို။ သရေန၊
 အသံဖြင့်။ ဝိညာပေတု၊ သိစေခြင်းငှါ။ ပဟောမိ ခေါတိ၊ စွမ်းနိုင်သည်သာတည်း’ဟူသော။
 ဝေဇ္ဇပိ^၂၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသိတာတိ၊ ပြောဆိုနိုင်သူဟူ၍။
 အဘိဘောဓိတိ၊ သိပါ၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီး ဗြဟ္မဏ၊ အဘိဘူရဟန်း။ တံ၊
 သင်သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ ဌိတော၊ လျက်။ သဟဿိလောကဓာတု၊ ကို။ သရေန၊ ဖြင့်။
 ယံ ဝိညာပေယျာသိ၊ အကြင်သိစေရာ၏။ ဗြဟ္မဏ၊ အဘိဘူရဟန်း။ ဧတဿ၊ ထိုသိစေခြင်း၏။
 ကာလော၊ အခါတည်း။ ဗြဟ္မဏ၊ အဘိဘူရဟန်း။ ဧတဿ၊ ၎င်း ကာလော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဘိဘူဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံဘန္တေတိ ခေါ၊ ဟူ၍။ အရဟတော၊ သော။
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ သိဝီဿဘဂဝတော၊ ၎င်း ကော၊ ကို။ ပဒိဿတော၊ ၌။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။
 ဌိတော၊ လျက်—

“ဗုဒ္ဓဿသရေန၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။ အာရမ္မဿ၊ အားထုတ်ကြကုန်
 လော့။ နိက္ခမဿ၊ မပျင်းမရိ အားထုတ်ကြကုန်လော့။ ယုဉ္ဇဿ၊ အဆင့်ဆင့် အားထုတ်ကြ
 ကုန်လော့။ ကုဉ္ဇရော၊ ဆင်ပြောင်သည်။ နဋ္ဌာဂါရံ၊ ကျွဲဆိပ်ကို။ ဝုနာတိဗ္ဗဝ၊ ဖျက်ဆီး
 သကဲ့သို့။ မဇ္ဈေနော၊ သေမင်း၏။ သေနံ၊ ကိလေသာစစ်သည်ကို။ ဝုနာဿ၊ ဖျက်ဆီးကြ
 ကုန်လော့။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဣမသ္မိ^၃ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အပ္ပမတ္တော၊
 မပေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟဿတိ၊ နေလတ္တံ့။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဇာတိသံသာရံ၊
 ခန္ဓာတို့၏ဖြစ်ခြင်း အဖန်ဖန်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ထဝထည်းဟူသော သံသရာကို။ ပဟာယ၊
 ပယ်၍။ ဝုက္ခဿ၊ ဝင်္ဂဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရိဿတိတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ကုန်သော၊
 ဣမာ ဂါထာယော၊ ထိုကို။ အဘာသိ၊ ပြီး။

၁ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ် ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သော။ သိဝီဘဂဝါ၊ သည်။ သိက္ခ၊ ထိုကို။
 သည်၎င်း။ အဘိဘူ ဘိက္ခု စ၊ အဘိဘူ ရဟန်းထည်၎င်း။ ဗြဟ္မာနဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ဗြဟ္မပရိသဉ္စ၊ ကို၎င်း။
 ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇေ စ၊ ထိုကို၎င်း။ သံဝေဓေတော၊ ထိတ်လန့်စေ၍။ ပ။ တသ္မိ^၂ ဗြဟ္မစောကေ၊ ထိုဗြဟ္မာ
 ပြည်၌။ အန္တရဟိတာ၊ ကုန်၍။ အရဟတဝတိယာ၊ သော။ ရာဇောနိယာ၊ ၌။ ပါထုရပေသံ၊ ကုန်ပြီ။
 အထ ခေါ် ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ သော။ သိဝီ ဘဂဝါ၊ သည်။ သိက္ခ၊ ထိုကို။
 “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ ဌိတဿ၊ ထည်လျက်။ ဂါထာယော၊
 ထိုကို။ ဘာသမာနဿ၊ ဟောသော။ အဘိဘူဿ ဘိက္ခုနော၊ အဘိဘူ ရဟန်း၏ တရားသံကို။
 အဿုတ္တ နောတိ၊ ကြားကုန်ပြီလော” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီး။ ဘန္တေ၊ ရား။ မဟံ၊ တပည့်တော်
 တို့သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ ဌိတဿ၊ ထည်လျက်။ ဂါထာယော၊ ထိုကို။ ဘာသမာနဿ၊ သော။
 အဘိဘူဿ ဘိက္ခုနော၊ အဘိဘူရဟန်း၏ တရားသံကို။ အဿုပ္ပာ၊ ကြားကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုဗ္ဗေ၊ ထိုသည်။ ယထာ ကထံ ပန၊ အသယ်သို့လျှင်။ ဗြဟ္မ
 လောကေ၊ ၌။ ဌိတဿ၊ လျက်။ ဂါထာယော၊ ထိုကို။ ဘာသမာနဿ၊ သော။ အဘိဘူဿ
 ဘိက္ခုနော၊ ၎င်း တရားသံကို။ အဿုတ္တ၊ ကြားရုံကုန်သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊

ဈေး။ မယ်၊ တို့သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ နှံ။ ဌိတဿ၊ လျက်။ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဘာသမာနဿ၊ သော။ အဘိဘူဿ ဘိက္ခုနော၊ ဇိတဈေးသံကို။ “အာရမ္မထ။ပ။ကရိဿတိတိ၊ ကရိဿတိ” ဟူ၍။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဿုမှာ၊ ကြားခဲ့ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ဈေး။ မယ်၊ တို့သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ နှံ။ ဌိတဿ၊ လျက်။ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဘာသမာနဿ၊ သော။ အဘိဘူဿ ဘိက္ခုနော၊ ဇိတဈေးသံကို။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဿုမှာ၊ ကြားကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာရု သာရု၊ ကောင်းစွာ ကောင်းစွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမု၊ တို့သည်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ နှံ။ ဌိတဿ၊ လျက်။ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဘာသမာနဿ၊ သော။ အဘိဘူဿ ဘိက္ခုနော၊ ဇိတဈေးသံကို။ သာရုခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဿုတ္ထ၊ ကြားကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဓံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တေ ဘိက္ခု၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ အတ္ထမနာ၊ ပီတိသုခတို့ဖြင့် သိမ်းယူအပ်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဂဝတော၊ ဇိ။ ဘာဂီတိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားစကားကို။ အဘိနန္ဒ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၅-ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်

၁၈၆။ ဧဝံ၊ သော။ သမယံ၊ နှံ။ သဂဝါ၊ သည်။ ကုသိနာဈာယံ၊ ကုသိနာရုံပြည်၌။ ဥပဝတ္ထနေ၊ မြို့သို့ကပ်၍။ ဝါ၊ ကြောင်းအကျေဖြစ်စော။ မလ္လာနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏။ သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းတော၌။ ယမကသာလာနံ၊ အစုံအစုံကုန်သော အင်ကြင်းပင်ပျိုတို့၏။ အန္တရေန၊ အထယ်၌။ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူခါနီး၌။ ဝိယရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ နှံ။ သဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ ဟန္တ၊ ယခုအခါ၌။ အာမန္တယာမိ၊ သိစေတော်မူအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရထရားတို့သည်။ ဝယမော၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်း (သတိ)ဖြင့်။ သမ္မာဒေထာတိ၊ (ပြုသွယ်ကုသိုလ်ကိစ္စတို့ကို) ဖြစ်စေကုန်လော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အယံ၊ ဤ စကားသည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပစ္စိမာ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ ဝါစာ၊ စကား တော်သည်။

☞ အထ ခေါ၊ နှံ။ သဂဝါ၊ သည်။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ သမာပဗ္ဗိ၊ ဝင်စားထော်မူပြီ။ ပဌမဈာနာ၊ ပဌမဈာန်မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ထထော်မူ၍။ ဇုတိယံ ဈာနံ၊ ဇုတိယဈာန်ကို။ သမာပဗ္ဗိ၊ ပြီ။ ဇုတိယာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ၍။ တတိယံ ဈာနံ၊ တတိယဈာန်ကို။ သမာပဗ္ဗိ၊ ပြီ။ တတိယာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ၍။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ သမာပဗ္ဗိ၊ ပြီ။ စတုတ္ထာဈာနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ၍။ အာကာသာနဉ္စာယထနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယထနဈာန်ကို။ သမာပဗ္ဗိ၊ ပြီ။ အာကာသာနဉ္စာယထနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ၍။ ဝိညာဏဉ္စာယထနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယထနဈာန်ကို။ သမာပဗ္ဗိ၊ ပြီ။ ဝိညာဏဉ္စာယထနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ၍။ အာကိဉ္စညာယထနံ၊ အာကိဉ္စညာယထနဈာန်ကို။ သမာပဗ္ဗိ၊ ပြီ။ အာကိဉ္စညာယထနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာယထနံ၊ နေဝသညာနာသညာယထနဈာန်ကို။ သမာပဗ္ဗိ၊ ပြီ။ နေဝသညာနာသညာယထနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ၍။ သညာဝေဓယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဓနာတို့၏ချုပ်ချုပ် နိရောဓေမာပတ်ကို။ သမာပဗ္ဗိ၊ ပြီ။

သညာဝေဓယိတနိရောဓော၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာယထနံ၊ ကို။ သမာပဗ္ဗိ၊ ပြီ။ နေဝသညာနာသညာယထနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ၍။ အာကိဉ္စညာယထနံ၊ ကို။ သမာပဗ္ဗိ၊ ပြီ။

အာကိဉ္ဇညာယတနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ခြုံ။ ဝိညာဏဉ္ဇာယတနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ ဝိညာ-
 ဏဉ္ဇာယတနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ခြုံ။ အာကာသာနဉ္ဇာယတနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ အာကာသာ-
 နဉ္ဇာယတနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ခြုံ။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ စတုတ္ထာ ဈာနာ၊ မှ။
 ဝုဠဟိတွာ၊ ခြုံ။ တတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ တတိယာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ခြုံ။
 ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ ဒုတိယာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ခြုံ။ ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။
 သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ ပဌမာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ခြုံ။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ ဒုတိယာ
 ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ခြုံ။ တတိယံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ တတိယာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊
 ခြုံ။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ ကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ စတုတ္ထာ ဈာနာ၊ မှ။ ဝုဠဟိတွာ၊ ခြုံ။ သမန္နန္တရံ ဈာနံ၊
 အခြားမဲ့ ပစ္စဝေက္ခဏာဝိထိ၏ အခြားမဲ့၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီး
 ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်။ သဟ ပရိနိဗ္ဗာနာ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်နှင့်တပြိုင်နက်။ ဗြဟ္မာသဟမ္ပတိ၊ သည်—

“လောကေ၊ သင်္ခါရလောကဉ္စ။ ဘူတာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့
 သည်သာလျှင်။ သမုဿယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ ဝိပိဿန္တိ၊ ပစ်ချရကုန်လတ္တံ့။ ယတ္ထ၊ ယင်း၊
 သင်္ခါရလောကဉ္စ။ ဘူတော၊ ဖြစ်တော်မူသော။ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူ
 သော။ လောကေ၊ သတ္တလောက၊ ဩကာသလောကဉ္စ။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလော၊ တူသက်ပုဂ္ဂိုလ်
 ရှိတော်မူသော။ တထာဂတော၊ ရှေးဘုရားများ အတူလာတော်မူသော။ ဗထပုတ္တော၊
 ကိုယ်အား ဉာဏ်အားသို့ ရောက်တော်မူသော။ သမ္ပုဇ္ဈေ၊ အလုံးစုံကို သိတော်မူသော။
 တောမိသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဘုရားရှင်သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်
 မူပြီး”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝတိ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ သော်။ သဟ ပရိနိဗ္ဗာနာ၊ နက်။ ဒေဝါနမိဇ္ဇော၊ နတ်တို့ကို
 အစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်—

“သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ ဝတ၊ အပြုပရိကုန်စွတကား။ ဥပ္ပါဒဝယ-
 ဓမ္မိနော၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး၍။ နိဂဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်
 တတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၏။ ဝုပသမော၊ ငြိမ်းရာ (နိဗ္ဗာန်) သည်။
 သုခေါတိ၊ ချမ်းသာ၏”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝတိ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ သော်။ သဟ ပရိနိဗ္ဗာနာ၊ နက်။ အာယသွာ အာနန္ဒော၊
 အရှင်အာနန္ဒာသည်—

သဗ္ဗာကာရ ဝဂ္ဂပတေ၊ အလုံးစုံဖြစ်သောဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော^၁။ သမ္ပုဇ္ဈေ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်။ ယံ သိံ သနကံ၊ အကြင်
 ကြောက်မက်ဖွယ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) တံ၊ ထိုကြောက်မက်ဖွယ်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီး ယံ
 လောမဟံသနံ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်းထဖွယ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) တံ၊ ထိုကြက်သီး
 မွေးညှင်းထဖွယ်သည်။ အာသိတိ၊ ဖြစ်ပြီ”ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

၁။ သဗ္ဗာကာရဝဂ္ဂပတေတိ သဗ္ဗာကာရဝဂ္ဂပတေ။၉။ သဗ္ဗာကာရဝဂ္ဂပတေတေတိ သဗ္ဗဟိ
 အာကာရဝဂ္ဂပတိ ဥတ္တမကာရဏေတိ သိလာဓိဂုဏေတိ သမ္ပာဝတေ။၉။

ဘကဝတိ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ သော်။ ဝယပရိနိဗ္ဗာနာ၊ နက်။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ —

“ ငှိတစိတ္တဿ၊ တည်သံ့ခိုင်မြဲသော စိတ်ရှိတော်မူသော။ တာဒိနော၊ (ကောင်း ဆိုး နှစ်ထန် လောကဓံကြောင့် ဖောက်ပြန်ကင်းမဲ့) ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော မြတ်စွာဘုရား၏။ အဿာသပဿာသော၊ ထွက်သက်ဝင်သက်သည်။ န အာဟ၊ မပြစ်သောပြီ။ အနေဇော၊ တတုာရှိတော်မူသော။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သည်။ သန္တိ၊ ငြိမ်းအေးသောနိဗ္ဗာန်ကို။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြုပြီး၍။ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီ။

အသတ္တိနေန၊ မတွန့်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်တော်ဖြင့်။ ဝေဒနံ၊ ရင်းရဲဝေဒနာ (ကာယိကဒုက္ခ) ကို။ အဇ္ဈဝါသယံ၊ သည်းခံတော်မူပြီ။ ပဇ္ဇောတဿ၊ သိမ်း၏။ နိဗ္ဗာနံ ဣဝ၊ ငြိမ်းခြင်းကဲ့သို့။ စေတသော၊ စိတ်တော်၏။ ဝိမောက္ခော၊ အသီးအထားမရှိ အပြီး ငြိမ်းပျောက် လွတ်မြောက်ခြင်းသည်။ အဟူတိ၊ ဖြစ်ပြီ” ဟုလျှောက်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ထိုကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဓုတိယော၊ နှစ်ခုပြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝက်တည်း။

ထဿ၊ ထိုဒုတိယဝက်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား—

ဗြဟ္မာသနံ၊ သနက်မာရသုတ်။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ္တသုတ်။ အန္ဓကဝိနော၊ အန္ဓက ဝိနသုတ်။ အရုဏဝတိ၊ အရုဏဝတိသုတ်။ ပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်နှင့်ထကူ။ ဣဒံ ဗြဟ္မပဉ္စကံ၊ ဤ ဒုတိယဝက် ဗြဟ္မသံယုတ် ငါးသုတ်အပေါင်းကို။ ဒေသိတ၊ ဟောကြား တော်မူအပ်ပြီ။

ဗြဟ္မသံယုတ္တံ၊ ဗြဟ္မသံယုတ်သည်။ သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၁။ သုရာရှင်သည် (ရတိမရောက်ခင်) နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုနေသည်။ ထိုနောက် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည် ဟူလို။ သန္တိမာရဗျူဟာကို ပုဗ္ဗကာလကြိယာဝိသေသန ဟု၊ ရတိမရောက်မီ သုရာရှင်၏စိတ်သည် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံ ပြုခြင်းကြောင့်၊ ရတိမရောက်သောအခါ ရင်းရဲဝေဒနှင့်ထကူ စိတ်အားလုံး ငြိမ်းပျောက်ကင်း ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကြိယာကား ထခြား ဟု ဆိုလို၏။

၇-မြာဟွဏသံယုတ်

၁-အရဟန္တဝဂ်

၁-နေဉ္ဇာနီသုတ်

၁၈၇။ (ဝေ မေ သုတ် စသည်ကို မာရသံယုတ် ဂေါဓိကသုတ် စာပိုဒ် ၁၅၉-အတိုင်း ပေး။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ၊ အညတရဏ၊ တယောက်သော၊ ဘာရဒွါဇဂေါတ္တဏ၊ ဘာရဒွါဇ အနွယ်ဖြစ်သော၊ မြာဟွဏဏ၊ ပုဏ္ဏား၏။ နေဉ္ဇာနီနာမ၊ နေဉ္ဇာနီမည်သော၊ မြာဟွဏီ၊ ပုဏ္ဏားမ သည်။ ဗုဒ္ဓေ စ၊ ဘုရား၌၎င်း။ ဓမ္မေ စ၊ တရား၌၎င်း။ သံထေ စ၊ သံဃာ၌၎င်း။ အသိပ္ပသန္တာ၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ နေဉ္ဇာနီ၊ သော၊ မြာဟွဏီ၊ သည်။ ဘာရဒွါဇဂေါတ္တဏ၊ သော၊ မြာဟွဏဏ၊ ။ သတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဥပသံဟရန္တိ၊ ဆောင်သည် ရှိသော်။ ဥပကုလိတော၊ ချော်၍။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ “နမော တဏှ၊ ပ။ သမ္မုဒ္ဓဏာတိ၊ သမ္မုဒ္ဓဏ”ဟူ၍။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင်းပြီ။

ဝေ၊ ဤသို့။ ပုဏ္ဏေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘာရဒွါဇဂေါတ္တော၊ သော၊ မြာဟွဏော၊ သည်။ နေဉ္ဇာနီ မြာဟွဏီ၊ နေဉ္ဇာနီ ပုဏ္ဏားမကို။ “အယံ ဝထလိ၊ ဤသုယုတ်မသည်။ ဝေမေဝံ၊ ဤသို့ သာလျှင်။ ယသ္မိံ ဝါ တသ္မိံ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော။ ဝါ၊ ထင်ရာမြင်ရာ အကြောင်းပြင့်။ မုဏ္ဏကဏ၊ ဦးပြည်းသော။ တဏှ သမဏဏ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝတ္ထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဝထလိ၊ သူယုတ်မ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ထေ၊ သင်၏။ တဏှ သတ္တုနော၊ ထိုဆရာ၏ အပေါ်၌။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဏာပိတိ၊ တင်ဆံ”ဟူသော။ ထေ၊ ကျိ၊ အဝေါစ၊ ပြီ။ မြာဟွဏံ၊ ပုဏ္ဏား။ ဟော၊ အကြင်သူသည်။ အရဟတော၊ သော၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဏ၊ သော။ တဏှ သကဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏အပေါ်၌။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေယျ၊ တင်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ သဒေဝကော၊ သော၊ သမာရကော၊ သော၊ သဗြဟ္မကော၊ သော၊ လောကော၊ ဩကာသလောကံ။ သဏမဏမြာဟွဏီယာ၊ သော၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သော၊ ပဇာယ၊ သတ္တ လောကံ။ အဟံ၊ ငါသည်။ န ခေါ ပဏာမိ၊ မပြင်။ မြာဟွဏံ၊ ပုဏ္ဏား။ အပိ စ၊ မယုံမူကား။ ဌံ၊ သင်သည်။ ဂစ္စ၊ သွားလော့။ ဂန္ဓာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဝိဇောနိဿသိ၊ သိရထတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပုဏ္ဏားမက ပြောဆိုပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဘာရဒွါဇဂေါတ္တော၊ သော၊ မြာဟွဏော၊ သည်။ ကုပိတော၊ အမျက် ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တပနော၊ မိမိ၏ ပကတိစိတ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ။) တေန၊ သိ။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၍။ သကဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ထံကဲ့။ သမ္မောမိ၊ ခန့်ကျန်း၏လော စသည် ပြောလျက် ရောနှောမိပြီ။ သမ္မောဇနိယံ၊ ဝမ်းပြောက်ဖွယ်ဖြစ်သော။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့ဖွယ်ဖြစ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတော၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိဒ္ဓိံ၊ နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိဒ္ဓော ခေါ၊ နေသော။ ဘာရဒွါဇဂေါတ္တော၊ သော၊ မြာဟွဏော၊ သည်။ သကဝန္တံ၊ ကိ—

☞ (ဤဂါထာများကို ဒေဝဘာသံယုတ် ၈-ဆေတုာပင် ၁-ဆေတုာသုတ် စာပိုဒ် ၇၁-၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။ ဧဝံ ဝုတ္တေမှစ၍ ဘိက္ခုသံသန္တတိုင်အောင် ကောသလသံယုတ် ၁-ပဌမဝဂ် ၁-ဒဟရသုတ် စာပိုဒ် ၁၁၂-၅၅၅ ပေးလေ။)

အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျန္တိ၊ ရလိုပါ၏။ ဟူသော။ တံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘာရုဒါဇဂေါတ္တော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ၌။ ပဗ္ဗဇံ၊ ကို။ အလတ္တ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္တ၊ ရပြီ။ အစိဋ္ဌပသမ္ပန္နော ခေါ ပန၊ ရဟန်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်သေးသော။ အာယသ္မာ ဘာရုဒါဇော၊ အရှင်ဘာရုဒါဇသည်။ ဧကော၊ တပါးထီးတည်း။ ဝုပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိ၊ ကိလေသာကို ပူလောင်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ယှိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ် အပ်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ န စိရဿော၊ မပြင့်မီလျှင်။ (ဝိဟာသိ၌ စပ်။) ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္ပဒော၊ ကောင်းစွာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အသာအလွန်မရှိစသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ္ဂ ဗြဟ္မစရိယ၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဝိဋ္ဌေဝဓမ္မော၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သဟံ၊ ကိုယ်ထိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ ထူးသောညာတ်ဖြင့်သိ၍။ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ “(မေ ငါ၏။) ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ခိတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်အကျင့်ဖြစ်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရတိယံ၊ တဆဲ့ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆဲ့ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စ အလို့ငှါ။ အပရံ၊ တပါးသော မဂ်ကိစ္စသည်။ နာတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ အဗ္ဘညာသိ၊ ထူးသောညာတ်ဖြင့် သိပြီ။ အာယသ္မာ ဘာရုဒါဇော စ ပန၊ အရှင်ဘာရုဒါဇထေရ်သည်လည်း။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရာ၊ တပါးအပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၂-အက္ခရာသဒ္ဒါ

၁၈၈။ (ကံ သမယံ စသည် ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အက္ခရာသကဘာရုဒါဇော၊ အက္ခရာသက ဘာရုဒါဇမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုတ္တော၊ သည်။ “ဘာရုဒါဇော-တ္တော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကော၊ ၌။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတောကိရာတိ၊ ဝင်ရောက်သတတ်”ဟူ၍။ အဿာသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြား၍။ (ဣတိ ထလုံးကြေ။) ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ မိမိ၏ ပကတိစိတ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္တံ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အသဗ္ဘာဟိ၊ ပရိသတ်အလယ် မပွယ်မရာဖြစ်ကုန်သော။ ဖရုသာဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ စကားတို့ဖြင့်။ အက္ခရာသတိ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိသာသတိ၊ ခြိမ်းချောက်၏။

၁။ ဗောဂ္ဂတ္တာန် ၄-ကဏ္ဍ ၇၂-ထုတ်နှင့်အညီ ပေးသည်။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ သဲရေးစကား ပြောကြားအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အက္ခောသကဘာရဒ္ဒါ၊ အက္ခောသကဘာရဒ္ဒါဗေဉ်သော။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကို။ “ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ တံ၊ ထိုငါဘုရား မိန့်တော်မူအပ်လတ္တံ့ သော စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ မိတ္တာမစွာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၎င်း။ ဉတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်၎င်း။ အတိထိယော၊ ဧည့်သည်တို့သည်၎င်း။ တေ၊ သင်၏ထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ အပိ နုထိ၊ လာတတ်ကုန်သည် မဟုတ်လော”ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဧကဒါ၊ တရံတခါ၌။ မိတ္တာမစွာ၊ တို့သည်၎င်း။ ဉတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်၎င်း။ အတိထိယော၊ တို့သည်၎င်း။ မေ၊ တပည့်တော်၏ထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ အပိ၊ လာတတ်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေသံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း ဆွေမျိုး သားချင်း ဧည့်သည်တို့အား။ ခါဒနီယံ ဝါ၊ ခဲဘွယ်ကို၎င်း။ ဘောဇနီယံ ဝါ၊ ဘောဇနီကို၎င်း။ သာယနီယံ ဝါ၊ လျက်ဘွယ်ကို၎င်း။ အနုပ္ပဒေသိ အပိနု၊ ပေးသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဧကဒါ၊ ၎င်း။ အဟံ၊ သည်။ နေသံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း ဆွေမျိုး သားချင်း ဧည့်သည်တို့အား။ ခါဒနီယံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ ဘောဇနီယံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ သာယနီယံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ အနုပ္ပဒေသိ အပိ၊ ပေးမိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣ၊ ဝေ ခေါ ပန၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း ဆွေမျိုးသားချင်း ဧည့်သည်တို့သည်။ သစေ န ပဋိဂ္ဂဟန္တိ၊ အကယ်၍ မခံယူကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုခဲဘွယ် ဘောဇနီ လျက်ဘွယ်သည်။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏အဖို့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ၎င်း။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဝေ၊ တို့သည်။ သစေ န ပဋိဂ္ဂဟန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုခဲဘွယ်၊ ဘောဇနီ လျက်ဘွယ်သည်။ အပ္ပာကမေဝ၊ တပည့်တော်တို့အဖို့သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ၎င်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣ၊ ဝေမေဝ ခေါ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ အနက္ခောသန္တေ၊ မဆဲရေးကုန်သော။ အပ္ပေ၊ ငါတို့ကို။ ယံ အက္ခောသသိ၊ အကြင်ဆဲရေးသိ၏။ အထောသေန္တေ၊ မချွတ်ချယ်ကုန်သော။ အပ္ပေ၊ ငါတို့ကို။ ယံ ထောသေသိ၊ အကြင်ချွတ်ချယ်သိ၏။ အသတ္တန္တေ၊ ခိုက်ရန်မပြုကုန်သော။ အပ္ပေ၊ ငါတို့ကို။ ယံ သတ္တသိ၊ အကြင်ခိုက်ရန်ပြုသိ၏။ ဝေ၊ သင်၏။ တံ၊ ထိုဆဲရေးခြင်း ချွတ်ချယ်ခြင်း ခိုက်ရန်ပြုခြင်းကို။ မဟံ၊ ငါတို့သည်။ န ပဋိဂ္ဂဟာမ၊ မခံယူကုန်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣ၊ ဝေ၊ ဤဆဲရေးခြင်း ချွတ်ချယ်ခြင်း ခိုက်ရန်ပြုခြင်း သည်။ တဝေဝ၊ သင်၏အဖို့သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣ၊ ဝေ၊ သည်။ တဝေဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဣ၊ ဝေ၊ ခေါ၊ အကြင်သူသည်။ အက္ခောသန္တေ၊ ဆဲရေးသောသူကို။ ပစ္စက္ခောသတိ၊ တုံပြန်ဆဲရေး၏။ ထောသေန္တေ၊ ချွတ်ချယ်သောသူကို။ ပဋိထောသေတိ၊ တုံပြန် ချွတ်ချယ်၏။ သတ္တန္တေ၊ ခိုက်ရန်ပြုသောသူကို။ ပဋိသတ္တတိ၊ တုံပြန်ခိုက်ရန်ပြု၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣ၊ အဟံ၊ ဤသူကို။ သမ္ပုဂ္ဂတိ၊ အတူတကွခံစားဘက်ဟူ၍။ ဝီတိဟရတိတိ၊ တုံပြန်ဘက်ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေ မဟံ၊ ထိုငါတို့သည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။ နေဝသမ္ပုဂ္ဂာမ၊ အတူတကွ မခံစားကုန်။ န ဝီတိဟရာမ၊ မတုံပြန်ကုန်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣ၊ ဝေ၊ ဤဆဲရေးခြင်း စသည်သည်။ တဝေဝ၊ သင်၏အဖို့သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဣ၊ ဝေ၊ သည်။ တဝေဝ၊ သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သရာဇိကာ၊ မင်းနှင့်တကွသော။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။

၁။ အပ္ပကခါ၌ အပိ-+ကေဝါ ပုဂံဖြတ်၍ ပျော့ပွယုဂံ ပေါ စ သရန်ထိသုတ်ဖြင့် ခီရန်။

သဝန္တံ ခေါ ဂေါတမံ၊ ကိံ။ သမဏော ဂေါတမော သည်။ အရဟန္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးတော် မူသူဟူ၍။ ဧဝံ ဇာနတ်၊ ဤသို့သိ၏။ အထ စ ပ န၊ ထိုသို့ပြန်လျက်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင် ဂေါတမသည်။ ကုဗ္ဗတိ၊ အမျက်ထွက်တိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိ၏။

(ဗြာဟ္မဏ၊ အက္ခောသကဘာရဒွါဇပုဏ္ဏား။) ခန္တဿ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော။ သမဇီဝိနော၊ မွေနှင့်အညီ အသက်မွေးလေ့ရှိသော။ သမ္ပာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ၊ သစ္စာလေးပါးတရား ကိုသိ၍။ ဝိပုဏ္ဏဿ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ပြီးသော။ ဥပသန္တဿ၊ ကိလေသာငြိမ်းပြီး သော။ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အက္ခောဿ၊ အမျက်မထွက်သူ၏ သန္တာန်၌။ ဧကောဓော၊ အမျက်သည်။ ကုထော၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကုဗ္ဗံ၊ အမျက်ထွက်သူကို။ ပဋိကုဗ္ဗတိ၊ တုံ့ပြန်အမျက်ထွက် ၏။ တဿော၊ ထိုတုံ့ပြန်အမျက်ထွက်သူ၏သာလျှင်။ တေန၊ ထိုတုံ့ ပြန်အမျက်ထွက်ခြင်း ကြောင့်။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ကုဗ္ဗံ၊ အမျက်ထွက်သူကို။ အပ္ပဋိကုဗ္ဗန္တော၊ တုံ့ပြန်အမျက်မထွက်သည်ရှိသော်။ ဓုဇ္ဈယံ၊ အောင်နိုင်ခဲ့သော။ သင်္ဂါပံ၊ စစ်ပွဲကို။ ဇေတိ၊ အောင်နိုင်၏။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ သင်္ဂါပိတံ၊ အမျက်ထွက်သော။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဥ တွာ၊ သိရှိလျက်။ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ပြင်၍။ ဥပသမ္ပတိ၊ အမျက်မထွက်ငြိမ်ငြိမ် သက်သက်နေ၏။ ဝော၊ ထိုသူသည်။ အတ္တနော စ၊ မိမိ၏ ၎င်း။ ပရဿ စ၊ သူတပါး၏ ၎င်း။ ဥသိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ စရတိ၊ ကျင့်သည် မည်၏။

ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓမ္မဿ၊ ဓမ္မာတရား၊ သစ္စာတရား၌။ အကောဝိဒါ၊ မလိမ္မာကုန်။ ဝေ ဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တနော စ၊ ၏၎င်း။ ပရဿ စ၊ ၏၎င်း။ ဥသိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏ အကျိုးငှါ။ တိကိစ္စန္တာနံ (တိကိစ္စန္တံ-၄။) အမျက် ထွက် လျင်စွာပျောက်မှု ဆေးကုသကို။ ဗာလောတိ၊ သူမိုက်ဟူ၍။ မညန္တိ၊ ဆောက် မေ့မှတ်ထင်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

☞ (ဧဝံ ဝုတ္တေ မှစ၍ သိက္ခာသံသန္တံ တိုင်အောင် ဧကောသလသံယုတ် ပဌမဝဂ် ၅၀၀ ရသုတ် စာပိုဒ် ၁၁၂ ရှိ၍ ၎င်း လဘေယျာယံ မှစ၍ အရဟတ် အဟောသိတိုင်အောင် ၅၅ နေဉ္စာနီသုတ် စာပိုဒ်- ၁၇၇ ရှိ၍ ၎င်း သပ္ပန်။)

၃-အသုရိန္ဒကသုတ်

၁၇၉။ (ဧဝံ သမယံ စသည် ပေးပြီ။) အသုရိန္ဒကဘာရဒွါဇော၊ အသုရိန္ဒကဘာရဒွါဇ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ “ဘာရဒွါဇဂေါတ္ထော၊ ဘာရဒွါဇ၏အနွယ်ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သန္တိကော၊ ၌။ အဂါရသွာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော ကိဓုတိ၊ ဝင်ရောက်သတတ်”ဟူ၍။ အဿောသိ ခေါ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြား၍။

၁။ ပါပိယော၌ ဣပပစ္စည်း သူဏှ၊ တဿော တေန ပါပိယောတိ တဿော ပုဂ္ဂလဿ တေန ဧကောဇေန ပါပိ ယောတိ။ ၄။ ထိုကြောင့် ဣပပစ္စည်း ဝိသေသတ္တ ကြံသော အဟူဝါဒကို ရှိ၍ ဧကဝိဝါဒပြဆိုတော်မူ၏။ ၂။ တိကိစ္စတာရံ ရှိမှ ပြီ၍ သင့်မြတ်၏။

(ဣတိ တလံးကြေ။) ကုပိတော၊ ဤ။ အနတ္တမနော၊ ဤ။ ယေန၊ ဤ။ သဂဝါ၊ သည်း။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ထေန၊ သိ။ ဥပသကံမိ၊ ပြိ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဤ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ အသဗ္ဗာဟိ၊ ကုန်သော၊ ဖရုသာဟိ၊ ကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ ထိပြင်။ အက္ခောသတိ၊ ဇိ။ ပရိဘာသတိ၊ ဇိ။ ဝေ၊ သိ။ ဝုတ္တော၊ သော်။ သဂဝါ၊ သည်း။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသည်။ အယောသိ၊ ပြိ။ အထ ခေါ၊ ဤ။ အသုရိန္ဒကဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်း။ သဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ သမဏ၊ ရဟန်း။ ဇိတော၊ ရှုံးသည် ”။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ ဇိတော၊ ရှုံးသည်။ အသိတိ၊ ဖြစ်၏” ဟု သော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြိ။

ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ပြင်။ ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို။ ဘဏံ၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ (ငါ၏) အောင်ခြင်းဟူ၍။ ဝေ စင်စစ်။ မညတိ၊ မှတ်ထင်၏။ ဝိဇာနတော၊ သည်းခံခြင်းကုန်ကျေးဇူးကိုသိသူ၏။ ယာ တိတိက္ခာ၊ အကြင် သည်းခံခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ထံ စ၊ ထိုသည်းခံခြင်းသည်သာလျှင်။ အဘော၊ ထို သည်းခံခြင်းကုန်ကျေးဇူးကို သိသူ၏သာလျှင်။ ဇယံ၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။

(ကြွင်းဂါထာများသည် ရွှေ အက္ခောသသုတ်ဂါထာများနှင့် တူကြ၏။)

၄-ဗိလင်္ဂီကသုတ်

၁၉၀။ (ဧကံ သမယံ သေည် ပေးမြဲ။) ဗိလင်္ဂီကဘာရဒ္ဒါဇော၊ ဗိလင်္ဂီကဘာရဒ္ဒါဇမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်များသည်။ “ ဘာရဒ္ဒါဇဂေါတ္ထော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်း။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ဇိ။ သန္တိကော၊ ဤ။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သိ။ ပဗ္ဗဇိတော ကိရာတိ၊ ဝင် ရောက်သတတ် ” ဟူ၍။ အဘောသိ ခေါ၊ ပြိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြား၍။ (ဣတိ တလံးကြေ။) ကုပိတော၊ ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဤ။ သဂဝါ၊ သည်း။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ထေန၊ သိ။ ဥပသကံမိ၊ ပြိ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဤ။ တုဏှိသ္မာတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ ဧကမန္တံ၊ ဤ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြိ။ အထ ခေါ၊ ဤ။ သဂဝါ၊ သည်း။ ဗိလင်္ဂီကဿ ဘာရဒ္ဒါဇဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဇိ။ စေတော- ပရိပိတက္ကံ၊ ကိ။ စေတံသာ၊ မိမိ၏စိတ်တော်ဖြင့်။ အညာယ၊ ဤ။ ဗိလင်္ဂီကဘာရဒ္ဒါဇံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကိ။ (ယော အပ္ပဒုဋ္ဌဿ။ ပ။ ပဋိဝါတံ ဝိတ္ထောတိ၊ ဝိတ္ထောဟုသော။) ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗာဘာသိ၊ ပြိ။ (ဤဂါထာ၏အနက်ကို ဒေဝတာသံယုတ် စာပိုဒ် ၂၂-၂ ဖုဲ့သတ်သုတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။ ဝေ ဝုတ္တော သေည်လည်း ပေးမြဲ။)

၅-အဟိံသကသုတ်

၁၉၁။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ ထည်း။ အထ ခေါ၊ ဤ။ အဟိံသကဘာရဒ္ဒါဇော၊ အဟိံသကဘာရ- ဒ္ဒါဇမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်း။ ယေန၊ ဤ။ သဂဝါ၊ သည်း။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ထေန၊ သိ။ ဥပသကံမိ၊ ပြိ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဤ။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ သပ္ပောဒိ၊ ပြိ။ သပ္ပောဒနိယံ၊ သော။ သာရဏိယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကိ။ ဝီတိသာရေတွာ၊ ဤ။ ဧကမန္တံ၊ ဤ။ နိသိဒိ၊ ပြိ။ ဧကမန္တံ၊ ဤ။ နိသိန္ဒော ခေါ၊ သော။ အဟိံသကဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်း။ သဂဝန္တံ၊ ကိ။

၁။ ဝိ-ဇေယ၊ ဝိယံတိ ဇိနော၊ ဝိတ္တမနုသောစေတိ ဇိတော ဝါ၊ ဝုပသိဒ္ဓိ-ဝိဘာ-သုတ်။ ဝိ-ဇာနိယံ၊ သဗ္ဗနိယံ ဇာတုမာလာ။ ဝိနောဝိတ္တံ အနုသောစေတိ ဝိ-ပ-၁၄၉ ၌ ဝိနောတိ ဇုတပရာဗောယနွာယ နေဇာနိယာ ဝိနော။ ဝိ-ဝိ-၃-၁၃၃ ထို့နှင့်အညီ ဇိတော၊ ရှုံးသည်ဟု ဇိဇာထံ ရှုံးခြင်းအနက် သမ္ပန္နံသည်။

“ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အဟိံ သကော၊ အဟိံ သကပါဘုရား။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။ အဟိံ သကောတိ၊ အဟိံ သကပါဘုရား” ဟူသော။ ဇတံ၊ ကိ။ အဝေါ၊ ပြီ။

ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နာခံ၊ အမည်သည်။ ဟောတိ၊ ခ်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ (တံ၊ သင်သည်။) စေ အထာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ယော၊ အကြင်သင်သည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ မနသာ စ၊ စိတ်ဖြင့်၎င်း။ န ဟိံ သတိ၊ မညှဉ်းဆဲ။ သော တံ၊ ထိုသင်သည်။ အဟိံ သကော၊ အဟိံ သကမည်သည်။ သိယာ ခေါ၊ ဖြစ်နိုင်သည်သာတည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ န ဝိဟိံ သတိ၊ မညှဉ်းဆဲ။ သ-သော၊ ထိုသူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အဟိံ သကော၊ အဟိံ သကမည်သည်။ ဟောတိ၊ ခ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဝေ ဝုတ္တေ စသည် ပေးမြဲ။)

၆-ဇောသုတ်

၁၉၂။ (သာဝတ္ထိနိဂါနံ မှစ၍ ကေမန္တံ နိသီဒိ တိုင်အောင် ပေးမြဲ။ ဤသုတ်ပါ အန္တောဇော ဗဟိဇော စသော ဂါထာတို့သည် ဒေဝတာသံယုတ် သတ္တိဝဂ် စာပိုဒ် ၂၃-ဇောသုတ်နှင့် တူကြ၏။)

၇-သုဒ္ဓိကသုတ်

၁၉၃။ (သာဝတ္ထိနိဂါနံမှ စ၍ ကေမန္တံ နိသီဒိတိုင်ပေးမြဲ။) ကေမန္တံ၊ ဌ။ နိသီန္ဒော ခေါ၊ သော။ သုဒ္ဓိကသာရဗ္ဗ၊ ဇော၊ သုဒ္ဓိကသာရဗ္ဗ၊ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌—

“လောကေ၊ လောက၌။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သီလဝါပိ၊ ပဉ္စဝိနိယမသီလရှိသော်လည်း။ တပေါကရိယံ၊ အစာမစားခြင်းစသော အကျင့်ကို ပြုကျင့်သော်လည်း။ န သုဇ္ဈတိ၊ မစင်ကြယ်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝိဇ္ဇာစရတသပ္ပန္နော၊ ဝေဒသုံးပုံ ဟု ဆိုအပ်သော ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ အမျိုး၏အကျင့် ဟု ဆိုအပ်သော စရတတို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။ သော၊ ထိုသူသည်သာ။ သုဇ္ဈတိ၊ စင်ကြယ်၏။ အညာ၊ ထပါးသော။ ဣထရာ၊ ဗြာဟ္မဏ ဟူသော နာမည်မျှသာရှိသော။ ဝါ၊ ယုတ်ညံ့သော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါသည်။ န သုဇ္ဈတိတိ၊ မစင်ကြယ်” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဇ္ဈသာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

ပယပံ၊ စင်ကြယ်၏ ဟူသော စကားကို။ ဗဟံ၊ များစွာ။ ဇပုပ္ဖိ၊ ဆိုသော်လည်း။ အန္တောကသမ္ပ၊ ယောက်ျားပုဂ္ဂိုလ်တို့ အတွင်း၌ ကိလေသာဖြင့် ပုပ်သော။ သံကိလိဋ္ဌော၊ ကာယစုစိုက် စသည်တို့ဖြင့် ညစ်ညူးသော။ ကုဟနံ၊ ဝါကြား ပလွှားမှုကို။ ဥပနိသိ-တော၊ မှီသောသူသည်။ ဇစ္စာ၊ အမျိုးဇာတ်ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။

ဇတ္ထိယော၊ မင်းသည်သော်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်သော်၎င်း။ ဝေသော၊ ကုန်သည်သည်သော်၎င်း။ သုဇ္ဈော၊ သူဆင်းရဲသည်သော်၎င်း။ စတ္တာလပုတ္တု၊ သော၊ ခွန်းစက္ကား၊ ပန်းမျိုက်သွန်သည်သော်၎င်း။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိ၏။ ဟိတတ္ထော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိ၏။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ စဉ္စပရက္ကမော၊

မြဲမြဲသော လုံ့လရှိ၏။ (သော၊ ထိုသူသည်။) ပရမံ၊ မြတ်သော။ သုဒ္ဓိံ၊ ဝင်ကြယ်ခြင်း သို့။ ပပေါတိ၊ ရောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဇာနာယံ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဝေံ ဝုတ္တေ စသည် ပေးမြဲ။)

၈-အဂ္ဂိကသုတ်

၁၉၄။ (ကေံ သမယံ စသည် ပေးမြဲ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ခွံ၊ အဂ္ဂိကဘာရဒွါဇဿ၊ အဂ္ဂိကဘာရဒွါဇမည်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ “အဂ္ဂိံ၊ မိကို။ ဇုယိဿာပိ၊ ပူဇော်အံ။ အဂ္ဂိယုတ္တံ၊ မီးပူဇော်ရာ တဲသို့။ ပရိစရိဿာမိတိ၊ ချဉ်းကပ်အံ” ဟု။ ပါယသော၊ ထနာနို့ ထမင်း သည်။ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်ဖြင့်။ သန္နိဟိတော၊ ရောနှောစီရင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထ ခေါ်၊ ခွံ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါဒေသတု၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ရာဇကယံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ ရာဇကယေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ သပခါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်လတ်သော်။ ယေန၊ ခွံ။ အဂ္ဂိကဘာရဒွါဇဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ (အံတ္ထိံ၊ ၏။) ထေန၊ သို့။ ဥပသကံပိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတု၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ထရသောအရပ်အစို့၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ အဂ္ဂိကဘာရဒွါဇော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပိဏ္ဏာယ၊ ငှါ။ ငှိတံ၊ ရပ်တော်မူသည်ကို။ အဒ္ဓသာ ခေါ်၊ မြင်ပြီ။ ဝိသွာန၊ မြင်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

“ယော ဗြာဟ္မဏော၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်။ ထိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာယိ၊ ဝေဒ တို့နှင့်။ သပ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဇာတိမာ၊ ဝင်ကြယ်သောအမျိုးဇာတ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော ကျမ်းဂန်တို့ကို။ သုတဝါ၊ ကြားနာ တတ်မြောက် (ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်)ပြီ။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဝိဇ္ဇာစရထသပ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရထတို့နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်။ (ဟေတုမန္တ ဝိသေသန။) ဣမံ ပါယသံ၊ ဤထောပတ်ဖြင့် ရောနှော စီရင်အပ်သော နို့၊ စနာ ထမင်းကို။ ဘုဇ္ဇေယျာတိ၊ သုံးဆောင်နိုင်ရ၏” ဟူသော ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ပလပံ၊ ကို။ ဗဟံ၊ များစွာ။ ဇပ္ပမ္ပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ အန္တောကသပ္ပ၊ ယောက်သား ပုပ်ကဲ့သို့ အတွင်း၌ ကိလေသာဖြင့် ပုပ်သော။ သံကိလိဋ္ဌော၊ ကာယစုရိုက် စသည်တို့ဖြင့် ညစ်ညူးသော။ ကုဟနာ ပရိဝါရိတော၊ ဝါကြားပလွှားခြင်းသည် ခြံရံအပ်သောသူသည်။ ဇော၊ အမျိုးဇာတ်ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ယော မုနိ၊ အကြင်ရဟန်း (ဘုရား) သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရွှေ၌ နေဘူးသော ဓမ္မာ အစဉ်ကို။ ဝေဒိ၊ (ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ဖြင့်) သိပြီ။ သဂ္ဂဉ္စ၊ နတ်ပြည်ကို၎င်း။ အပါယဉ္စ၊ အပါယ်ကို၎င်း။ ပဿတိ၊ (ဝိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်) မြင်၏။ အထော၊ ထို့ပြင်။ ဇာတိကုယံ၊ ဇာတိ ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။ သော မုနိ၊ ထိုရဟန်း (ဘုရား) သည်။ အသိညာ၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိ၍။ ဝေါသိတော၊ မင်္ဂလိစုအားလုံး ပြီးဆုံးပြီ။

၅။ အဂ္ဂိယုတ္တံ ပရိစရိတိ အဂ္ဂိယုတ္တံ သပ္ပန္နပလေပနဗလိကဗျာဓိနာ ပယိဉ္စပါဏသိ ဟူသော ဋ္ဌ။ သပ္ပိမရပါယာသာပိတိ အဂ္ဂိံ ဇဟောတိ ဣတိ အဂ္ဂိယုတ္တံ ဟူသော ဋ္ဌိ တို့နှင့် အညီပေးသည်။

(သော မုနိ၊ ထိုရဟန်းသည်။) ထီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ တောဟံ ဝိဇ္ဇာဟံ၊ ဤ ဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်။ တေ ဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ခ်။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုဗြာဟ္မဏသည်။ ဝိဇ္ဇာစရတသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရတ ထို့နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်။ ဣမံ ပါယသံ၊ ဤ နိ၊ စနာထမင်းကို။ ဘုဇ္ဇေယျ၊ သုံးဆောင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဘူတု၊ သုံးဆောင်တော်မူလော့။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်သာလျှင်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏအစစ်ဖြစ်တော်မူပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါပုဏ္ဏားကလျှောက်၏။

☞ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဂါထာဘိဂိတံ၊ ဂါထာတို့ဖြင့် သီဆို၍ ရအပ်သော နိ၊ စနာထမင်းကို။ မေ၊ ငါသည်။ အဘောဇနေယံ၊ မသုံးဆောင်ထိုက်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သော၊ ဤ ဂါထာတို့ဖြင့် သီဆို၍ ရအပ်သော ဆွမ်းကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ သမ္ပဿတံ၊ (အကျိုးအကြောင်းကို) သိမြင်ကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့၏။ န ဓမ္မော၊ အကျင့်သဘောမဟုတ်။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဂါထာဘိဂိတံ၊ ဂါထာတို့ဖြင့် သီဆို၍ရအပ်သော ဆွမ်းကို။ ပနဒန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဓမ္မော၊ အရိယာတို့၏အကျင့်သဘောသည်။ ဣတိ၊ ရှိသော်။ သေ၊ ဤ သူတော်ကောင်းတို့၏ အသက်မွေးခြင်းသည်။ ဝုတ္တိ၊ ကောင်းမြတ်သော အသက်မွေးခြင်းတည်း။

မဟေသိံ၊ သီလက္ခန္ဓစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ရွာမှီးတတ်သော။ ကုက္ကုစ္စုပသန္တံ၊ ငြိမ်းပြီးသော စက်ဆုပ်ဖွယ်အမှုအရာရှိသော။ ကေဝလိနံ၊ အလုံးစုံကိုစွဲ ပြီးပြီးသော။ ဝိဏာသဝံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အညေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဆွမ်းမှတ်ပါးသော။ အန္ဓေန စ၊ ဆွမ်းဖြင့် ၎င်း။ ပါနေန စ၊ အဖျော်ဖြင့် ၎င်း။ ဥပဋ္ဌဟဿ၊ လုပ်ကျွေးလော့။ ဟိ၊ မုနိ၏။ တံ၊ ထို ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (အဋ္ဌကထာ၌ကား တံကို "ဧဝံ တထာဂတသာသနံ နာမ" ဟုဖွင့်၏။) ပုညပေက္ခဿ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသောသူ၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်မြေကောင်းသဖွယ်သည်။ ဟောတိ၊ ခ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဧဝံ ဝုတ္တ စသည် ပေးမြဲ။) အာယသွာ အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇော၊ အရှင်အဂ္ဂိကဘာရဒ္ဒါဇသည်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ အညတရာ၊ ထပါးအပါအဝင်သည်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ဇ-သုန္ဒရီကသုတ်

၁၉၅။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ သုန္ဒရီကာယ၊ သုန္ဒရီကာမည်သော။ နဒိယာ၊ မြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ ခ်။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သုန္ဒရီကဘာရဒ္ဒါဇော၊ သုန္ဒရီကဘာရဒ္ဒါဇမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သုန္ဒရီကာယ၊ သော။ နဒိယာ၊ ၎င်း။ တီရေ၊ ၌။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ ဇဟတိ၊ ပူဇော်၏။ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မီးပူဇော်ရာထဲသို့။ ပရိစရတိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သုန္ဒရီကဘာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ ဇဟိတုာ၊ ပူဇော်၍။ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မီးပူဇော်ရာထဲသို့။ ပရိစရိတုာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ "ကော န ခေါ၊ အဘယ်သူသည်။ ဣမံ ဟဗ္ဗသေသံ၊ ဤမီးပူဇော်ကြွင်း နိ၊ စနာထမင်းကို။ ဘုဇ္ဇေယျာတိ၊ စားရာအံ့နည်း" ဟူ၍။

သမန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စတုတ္ထိသော၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို၊ အနုပိလောကေသိ၊ လှည့်၍
 ကြည့်ပြီ။ သုန္ဒရိကဘာရဒွါဇော၊ သော။ မြာဟူဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 အညတရသ္မိံ၊ တရသော၊ ရုက္ခမူလော၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ သသိသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါရထံ၊ ခြံ
 လျက်။ နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသည်ကို။ အဗ္ဗသော ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍။ ဝါမေနဟတ္ထေန၊
 လက်ဝဲလက်ဖြင့်။ ဟဗ္ဗသေသံ၊ မီးပူဇော်ကြွင်း နို့၊ လနာထမင်းကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ ဒက္ခိဏေန
 ဟတ္ထေန၊ လကျော်လက်ဖြင့်။ ကမတ္ထလုံ၊ ရေကရားကို။ ဂဟေတော၊ ကိုင်၍။ ယေန၊ ၌။ သံဂဝါ၊
 သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ သုန္ဒရိက-
 ဘာရဒွါဇော၊ သော။ မြာဟူဏထာ၊ ဇိ။ ပဒသဓ္ဓေန၊ ခြေသံကြောင့်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဝိဝရိ၊
 ဖွင့်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သုန္ဒရိကဘာရဒွါဇော၊ သော။ မြာဟူဏော၊ သည်။ “အယံ သဝံ၊
 ဤအရင်သည်။ ပုဏ္ဏော၊ ဦးပြည်ထည်။ အယံ သဝံ၊ သည်။ ပုဏ္ဏကောတိ၊ ယုတ်သော ဦးပြည်
 တည်း” ဟု ရွတ်ချ၍။ တထောဝ၊ ထိုအရပ်မှသာလျှင်။ ပုန၊ တဖန်။ နိဝတ္ထိတုကာမော၊ ပြန်ဆုတ်
 လိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သုန္ဒရိကဘာရဒွါဇော၊ သော။ မြာဟူဏထာ၊ ဇိ။
 “ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ပုဏ္ဏာပိ၊ ဦးပြည်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ ကုန်သော။
 မြာဟူဏာ၊ ပုဏ္ဏားထိုသည်။ သဝန္တိ ဟိ၊ ရှိကုန်သေးသည်သာလျှင်တည်း။ အယံ၊ ငါသည်။ တံ၊
 ထိုဦးပြည်ပုဏ္ဏားသို့။ ဥပသကံမိတော၊ ကပ်၍။ ဇာတိံ၊ အမျိုးဇာတ်ကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးရမူ
 ကား။ သန္နနာတိ၊ ကောင်းလေစွတကား” ဟူသော၊ ဝေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သုန္ဒရိကဘာရဒွါဇော၊ သော။ မြာဟူဏော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။
 (အတ္ထိ၊ ဇိ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၌။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ “သဝံ၊ အရင်
 သည်။ ကိံ” ဇစ္စောတိ၊ အဘယ်ဇာတ်ရှိသနည်း” ဟူသော။ ဝေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါဓ၊ ဆိုပြီ။

☞ (မြာဟူထ၊ ပုဏ္ဏား။) ဇာတိံ၊ အမျိုးဇာတ်ကို။ မာပုစ္ဆ၊ မမေးလင့်။ စရထဉ္စ၊ (သီလ
 အစရှိသော) အကျင့်ကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ ဇာတဝေဒေါ၊ ပီးသည်။ ကဋ္ဌာ၊
 ထင်းမှ။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဇာကုလိနောပိ၊ အမျိုးပင်ယုတ်သော်လည်း။
 မုနိ၊ ရဟန္တာသည်။ ဝိတိမာ၊ လုံ့လရှိသူသည်။ အာဇာနိယော၊ အကြောင်းဟုတ်သည်
 မဟုတ်သည်ကို သိသူသည်။ ဟိရိနိသေဓော၊ ရှက်ခြင်းဖြင့် မကောင်းမှုတို့ကို တားမြစ်တတ်
 သူသည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။

သစ္စေန၊ ပရမတ္ထသစ္စာဖြင့်။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသူတည်း။ ဗမသာ၊ ဗုဒ္ဓ၏ကို ဆုံးမ
 ခြင်းနှင့်။ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသူတည်း။ ဝေဒန္တဂ္ဂ၊ လေးပါးသော မဂ်ညာတို့၏ အဆုံးသို့
 ရောက်သူတည်း။ ဝုသိတဗြဟ္မစရိယော၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ဟူသော မြတ်သော
 အကျင့်ရှိသူတည်း။

ယညောပနိတော၊ ကပ်၍ဆောင်အပ်(စိမံအပ်)သော ယင်ရှိသူတည်း။ တံ၊ ထို(ဝိတိ
 စသော ကုဏ်ရင်) ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကာလေန၊ နံနက်အခါ၌။ ဥပဝုယေထ၊ ပင့်လျှောက်
 ဖိတ်ခေါ်ရာ၏။ သော၊ ထိုပင့်ဖိတ်ပူဇော်သူသည်။ ဒက္ခိဏယျေ၊ မြတ်သော အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်
 ၌။ ဇဟတိ၊ ပူဇော်သည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဘော ဝေါထမ၊ မ။) ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝေဒဂုံ၊ မဂ်ညာတို့၏အဆုံးသို့ ရောက်တော်
 မူသော။ တာဒိသံ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို။ အဗ္ဗသမိ၊ ဖူးမြင်ရ၏။
 (တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်။) မမ၊ ကျန်ပင်။ ဣဒံ၊ ဤပူဇော်ခြင်းသည်။ သုယိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ

ပူဇော်ခြင်းသည်။ သုဟုတ်၊ ကောင်းမွန်ခမ်းနားစွာ ပူဇော်ခြင်းသည်။ အဋ္ဌ၊ မချွတ်ကော်။
(ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့။)

ဟိ၊ မှန်၏။ တုမှာဗိသာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အဒဿနေန၊
မပူးမြင်ရခြင်းကြောင့်။ ဟဗျသေသံ၊ ယင်ပူဇော်ကြွင်း နို့စနာထမင်းကို။ အညော
ဇနေ၊ တပါးသောသူသည်။ ဘုဇ္ဇတိ၊ စား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(ဘုဇ္ဇတု စသောဝါကျနှင့် ၂-ဂါထာသည် အဂ္ဂိကသုတ် စာပိုဒ် ၁၉၄-နှင့်တူ၏။)

ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အထ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ
ဟဗျသေသံ၊ ဤယင်ပူဇော်ကြွင်း နို့စနာထမင်းကို။ ကဿ စ၊ အဘယ်သူအား။ ဒမ္ပိ၊ ပေးရ
အံနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တထာဂတဿ ဝါ၊ ငါဘုရားကို၎င်း။
တထာဂတသာဝကဿ ဝါ၊ ငါဘုရား တပည့်သားကို၎င်း။ အညတြ၊ ကြည်ထား၍။ ယဿ၊
အကြင်သူသည်။ (ဘုတ္တောဋ္ဌံစပ်။) ဝါ၊ ၎င်း။ (ဟဗျသေသောဋ္ဌံစပ်။) ဘုတ္တော၊ စားအပ်ပြီးသော။
သောဟဗျသေသော၊ ဤယင်ပူဇော်ကြွင်း နို့စနာထမင်းသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိ
ကမံ၊ အစာကြေခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ (တံ၊ ထိုသူကို။) အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။
သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သဗ္ဗာရကေ၊ ဝသဝတ္တိမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။
သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာနှစ်ထပ်နှင့် တကွသော။ လောကေ၊ ဩကာသလောက၌။ သဿမဏဗြာဟ္မ-
ဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမုတိနတ်မင်း ကြွင်းသောလူနှင့်တကွ
သော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌။ န ခေါ်ပဿာမိ၊ မြင်ထော်မပူး။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တေန ဟိ၊
ထိုသို့ ဖြစ်မှ။ တံ၊ သင်သည်။ တံ ဟဗျသေသံ၊ ထိုယင်ပူဇော်ကြွင်း နို့စနာထမင်းကို။ အပ္ပဟရိ-
တေဝါ၊ စိမ်းသော မြက်သစ်ပင်မရှိသော အရပ်၌မူလည်း။ ဆဇ္ဇဟိ၊ စွန့်လော့။ အပ္ပါဏကေ၊
ပိုးမရှိသော။ ဥဒကေဝါ၊ ရေ၌မူလည်း။ ဩပိလာပေဟိ၊ မျှောချလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်
မူ၏။

အထခေါ၊ ၌။ သုန္ဒရီကသာရဋ္ဌါဇော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တံ ဟဗျသေသံ၊ ကို။
အပ္ပါဏကေ၊ သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ ဩပိလာပေသိ၊ မျှောချပြီး။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဟဗျသေ-
သော၊ သည်။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ပက္ခိတ္တော၊ ထည့်အပ်သည် ရှိသော်။ စိစ္ဆိန္ဒာယတိ၊ စိဋ်စိဋ် ဟူ
သော အသံကိုပြု၏။ စိဋ်စိဋ်ယတိ၊ စိဋ်စိဋ်ဟူသော အသံကို ပြု၏။ သန္တုပါယတိ၊ ထက်
ဝန်းကျင် အစိုးထလောင်၏။ သပ္ပူပါယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြင်းထန်စွာ အစိုးထ၏။ သေယျ-
တာပိနာမ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုင်း။ ဒိဝသံသန္တတ္ထော၊ တနေလုံးပူလောင်အပ်သော။ ဇာလော၊
သံထွန်သွားထယ်သွားသည်။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ပက္ခိတ္တော၊ ထည့်အပ်သည်ရှိသော်။ စိစ္ဆိန္ဒာယတိ၊ ၎င်း။
စိဋ်စိဋ်ယတိ၊ ၎င်း။ သန္တုပါယတိ၊ ၎င်း။ သပ္ပူပါယတိ၊ ၎င်း။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ပ။
သပ္ပူပါယတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် ပြင်းထန်စွာ အစိုးထ၏။

၁။ ဝိနာညတြ ထာတိယာ စ ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်သျှာဒိကဏ္ဍ ၃၀-သုတ်နှင့်အညီ “ဝိနာညတြ၊ ယှဉ်လတ်က၊
ဗုတပဋ္ဌမိတက် ဟု ဝိသတ် ၃-မျိုးသာ ရှိရှိတည်း။ ဤ၌ကား အညတြအယှဉ်ဝယ် အဆိုပါ ၃-မျိုး
မှထပါးသော ထ၌ဖြင့် အညတြ ဗြာဟ္မဏ ထထာဂတဿ ဝါ ထထာဂတ သာဝကဿ ဝါဟု ခွဲခြင်းသည်၎င်း၊
န ခေါ် ဗြာဟ္မဏ ဟူသော ပဇာနဝါကျ၌ ဗြာဟ္မဏဟု အာလုပ်ပါပြီးဖြစ်လျက် အညတြ ဗြာဟ္မဏ ထထာဂ
တဿ ဝါ ထထာဂတ သာဝကဿ ဝါ ဟူသော အပဇာနဝါကျ၌ ဗြာဟ္မဏ အာလုပ်ထပ်မံပါရှိခြင်းသည်၎င်း ဝဉ်းစား
ဝယ်ဖြစ်၏။

ထေဝေါ၊ ဣံ။ သုန္ဒရိကသာရဒ္ဒါဇော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သညံ။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်
 သည်ပြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထသည်ပြစ်၍။ ယေန၊ ဣံ။ သဂဝါ၊ သညံ။
 (အတ္ထိ၊ ဓိ။) ထေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြိ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဣံ။ ဧကမန္တံ၊ ဣံ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြိ။
 ဧကမန္တံ၊ ဣံ။ ဋိတံ ဝေါ၊ သော။ သုန္ဒရိကသာရဒ္ဒါဇံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံကို။ သဂဝါ၊ သညံ—

“ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ (တုံ၊ သင်သည်။) ဓါရုံ၊ ထင်းကို။ သမာဓဟာနော၊ မီးရှို့
 သည်ရှိသော်။ သုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်၏ ဟူ၍။ မာ အမည်၊ မအောက်မေ့လင့်။ ဧတံ၊ ဤထင်း
 ကိုမီးရှို့ခြင်းသည်။ ဗဟိဒ္ဓါဟိ၊ (အရိယာတို့၏ တရားမှ) အပသာတည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။
 ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဗာဟိရေန၊ (အရိယာတို့၏ တရားမှ) အပပြစ်သော မီးပူဇော်
 ခြင်းဖြင့်။ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ဣန္ဒြေံ၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ တေန၊
 ထိုမီးပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်၏ ဟူ၍။ ကုသလာ၊ ခန္ဓာ စသည်တို့၌ လိမ္မာကုန်
 သော ပညာရှိတို့သည်။ န ဝဒန္တံ၊ မဆိုကုန်။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝါရဒါဟံ၊ ထင်းကိုမီးရှို့ခြင်းကို။ ဟိတွာ၊
 ပယ်တော်မူ၍။ အဋ္ဌတ္တမေဝ၊ မိမိသန္တာန်၌သာလျှင်။ ဇောတိံ၊ ဉာဏ်မီးကို။ ဥဇ္ဇလ-
 ယာမိ၊ တောက်ပစေ၏။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ အဟံ၊ ငါသည်။
 နိဇ္ဈဂ္ဂိနိ၊ အပြုမပြတ်တောက်ပသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်မီးရှိသည်ပြစ်၍။ နိဇ္ဈသမာဟိတတ္ထော၊
 အပြုမပြတ် ကောင်းစွာထားအပ်သောစိတ်ရှိသည်ပြစ်၍။ ဗြဟ္မဓရိယံ၊ ပြတ်သော အကျင့်
 ကို။ စရာမိ၊ ကျင့်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ ဧတ၊ သင်၏။ မာနော ဟိ၊ မာနသည်လျှင်။ ခါရိသာရော၊ ထမ်းပိုး
 ဝန်သဖွယ်ပြစ်၏။ ကောဇော၊ အမျက်သည်။ ရမော၊ မီးရိုးသဖွယ်ပြစ်၏။ မောသဝဇ္ဇံ၊
 မမှန်မကန်ပြောဆိုခြင်းသည်။ ဘသ္မာနိ၊ ပျာသဖွယ်ပြစ်၏။ ဇိဝါ၊ လျှာသည်။ သုဇာ၊
 ယင်ပူဇော်သော ယောက်မသဖွယ်ပြစ်၏။ ဟဓယံ၊ (သတွာတို့၏) နှလုံးသားသည်။
 ဇောတိဋ္ဌာနံ၊ မီးပူဇော်ရာအရပ်သဖွယ်ပြစ်၏။ ပုရိသဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ သုဓန္တော၊
 ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီးသော။ အတ္တော၊ စိတ်သည်။ ဇောတိံ၊ မီးသဖွယ်ပြစ်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ ဓမ္မော၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားသည်။ သိလတိတ္ထော၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ-
 ဝိသုဒ္ဓိတည်းဟူသောဓရချိုးဆိပ်ရှိသော။ အနာဝိလော၊ မနောက်ကျသော။ သဗ္ဗိ၊
 ကောင်းပြတ်သော။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပသတ္ထော၊ မြီးပွမ်းအပ်သော။

၁။ ဥတ္တပတ္ထေန ဝါသော သဒ္ဓိတိ ဝုဇ္ဇတိ ဟူသောငှာ။ သေဋ္ဌာသာဝေန သန္တော ပါသံသော ဟုတွာ ကိလေ
 သေ ဘိန္နတိ သမုန္တိန္ဒရိတိ သဒ္ဓိတိ ဝုဇ္ဇတိဟူသောငှာ။ တို့နှင့်အညီ သန္တသဗ္ဗပပဒဘိဝိဇာတ်ဖြင့်ပြီးသော ပဌမ
 ကဝဓနန္တ ဥတ္တမဝါဂေယျကြံ၍ ရဟဓေါဇိဝိသေသနအဖြစ်ဖြင့် “သဒ္ဓိ၊ ကောင်းပြတ်သော” ဟု ပေးသည်။
 သဒ္ဓိဓရဝသမာသေထသညံ၌ကဲ့သို့ ထာဝိယာ ဗဟုဝဓနန္တ မဟုတ်။
 သဒ္ဓိသတံ ပသတ္ထောတံ ပဏ္ဍိတေဟိ ပဏ္ဍိတာနံ ပသတ္ထော ဟူသော အဋ္ဌကဏာ ပ-ဝိကပ်အလိုသန္တပုစ်ဟိဝိ
 ဘတ် သန္တကို သပြု၍ဟိကိုသိပြုပြီးလျှင် “သန္တကိပ္ပ၊ သဗ္ဗညုတရနောက်၊ ဓမ္မာသော်ရောက်၏” ဟူသည်နှင့်အညီ
 အသမိသဗ္ဗိတ္တရောက်ကာ သဒ္ဓိဟုပြီးသည်။ သတံကိုလည်း ပဏ္ဍိတာနံ ဟုငှာ။ ပဏ္ဍိတာနံ ပသတ္ထောတိ ပဏ္ဍိတာနံ
 ပုရတော သေဋ္ဌောဟု ဋီကာပွင့်သောကြောင့် ယင်းသတံပုစ်လည်း သန္တပုစ် သဒ္ဓိဗဟုဝဓနန္တတည်း။

ရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သဖွယ်ဖြစ်၏။ ယတ္ထ၊ ယင်းရေအိုင်၌။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ သိနာတာ၊ ရေချိုးကုန်သော။ ဝေဒဂ္ဂနော၊ ရဟန္တာတို့သည်။ အနုလ္လကတ္တာဝ၊ ကိလေသာရေဖြင့် မပိုစွတ်သောကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပါရိ၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဘက် သို့။ တရန္တိ၊ ကူးကြကုန်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ သစ္စံ၊ မှန်ကန်သောစကားသည်၎င်း။ ဓမ္မော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော ငါးပါးသောတရားသည်၎င်း။ သံယမော၊ စောင့်စည်းမှု (သမ္မာကမ္မန္တသမ္မာအာဇီဝ) သည်၎င်း။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်မည်၏။ မဇ္ဈေ၊ သဿတဒိဋ္ဌိဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိတို့၏ အလယ်ဖြစ်သောမဂ္ဂင်လမ်းစဉ်၌။ သိတာ၊ မှီသောတရားမည်၏။ ဗြဟ္မပတ္တိံ၊ မြတ်သော အဖြစ်သို့ရောက်စေတတ်သောတရားမည်၏။ သ (တံ)၊ ထိုသင်သည်။ ဥဇာတေသု၊ ပြောင့်မတ်စွာပြောကုန်သော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းကို။ ကရေဟိ၊ ပြုလော့။ ထံ နရ၊ ထိုမဂ္ဂင်တရားကျင့်သောသူကို။ ဓမ္မသာရိယံ၊ မဂ္ဂင်တရားတည်းဟူသော အဆင်တန်းစားမြတ်ရှိသူဟူ၍။ ဝါ (ကုသိုလ်) တရားထိန်းဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြူမိတိ၊ ဟောတော်မူ၏ ဟူကုန်သော။ ဂါထာယံ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

☞ (ဧဝံ ဝုတ္တေ စသည်ပေးမြဲ။)

(သစ္စံဓမ္မောစသည်တို့၏ တရားကိုယ်ကို ၊၄။ ၌ ၂-နည်းပွင့်၏၊ ရှုလော။)

၁၀-ဗဟုစိတရသုတ်

၁၉၆။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အဂဝါ၊ သည်။ ဧကောသလေသု၊ ဧကောသလတိုင်းတို့၌။ အညတရသ္မိံ၊ တရသော။ ဝနသတ္ထေ၊ တောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရဿ၊ တယောက်သော။ ဘာရုခါဇဂေါတ္ထဿ၊ ဘာရုခါဇအနွယ်ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုတ္တား၏။ စတုရသ၊ တလဲလေးကောင်ကုန်သော။ ဗလိဗရု၊ နွားလားတို့သည်။ နဋ္ဌာ၊ ပျောက်ကုန် သည်။ ယောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဘာရုခါဇဂေါတ္ထော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တေ ဗလိဗရု၊ ထိုနွားလားတို့ကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရွာသည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ သော ဝနသတ္ထော၊ ထိုတောအုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ အဂန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ တသ္မိံ ဝနသတ္ထေ၊ ထိုတောအုပ်၌။ ပလ္လကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတွာ၊ ခေ၍။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဇံ၊ ပြောင့်မတ်စွာ။ ပထိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိပုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှေး သတိ။ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ပြစ်စေ၍။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ကို။ အရုဿ၊ မြင်ပြီ။ ဒိတွာန၊ ၌။ ယေန၊ ၌။ အဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ အဂဝေထော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိဂေ၊ အထံ၌--

ထေရ်ဗဟုဝနန္တပဟုတ်။ ထိုကြောင့်အဋ္ဌကထာ ပ-ဝိကပ်နှင့်အလို သစ္စိ၊ ပညာရှိဘုရားကောင်းတို့သည်။ သထံ ပညာရှိဘုရားကောင်းတို့၏ (ခေ၌)။ ပသတ္ထော၊ မြီးပျမ်းအပ်သော ဟု ပေး ရဟဒေါ၌ ဝိသေ သနအဖြစ်ပေ။ သစ္စိပုဂံနှင့်စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ် အကျယ်ကို သစ္စိထံ နိဂ္ဂဟိတန္တ ပုလ္လင်နာမိက ပဗောလာ နာ ၂၃၂-၅။

စတုဒ္ဒသ၊ တဆဲလေးကောင် ကုန်သော။ ဗလီဗဒ္ဒါ၊ နွားလားတို့ကို။ အဗ္ဗသဋ္ဌိံ၊
 ခြောက်ရက်မြောက်သောယနေ့တိုင်အောင်။ န ဝိသန္တိ၊ မထွေမမြင်အပ်ကုန်။ ဣမဿ
 သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။ န ဟိ နုန၊ နွားလားမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊
 ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိတော်မူ၏။

တိလာခေတ္တသို့၊ နှမ်းခင်း၌။ ဧကပဏ္ဏာ စ၊ တရွက်သာရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 ဒုပဏ္ဏာ ဧ၊ နှစ်ရွက်သာရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ အသုံးမကျသော နှမ်းငုတ်
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣမဿ သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။ န ဟိ နုန၊ နှမ်းခင်း
 မရှိလေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုခိ၊
 ချမ်းသာခြင်း ရှိတော်မူ၏။

တုစ္ဆကောဋ္ဌသို့၊ အချည်းနှီးသော ထိုကြ၌။ ပုသိကာ၊ ကြက်တို့သည်။ ဥသောဋ္ဌိကာယ၊
 ခုန်အားစိုက်သဖြင့်။ နစ္စန္တိ၊ ကခုန်ပြီးထူးကြကုန်၏။ ဣမဿ သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။
 န ဟိ နုန၊ ထိုကြမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ သည်။
 သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိတော်မူ၏။

သတ္တမာသိကော၊ ခုနစ်လပတ်လုံး သုတ်သင်ခြင်းကင်းသော။ သန္တာရာ၊ အိပ်ယာ
 မြက်ခင်းကို။ ဥပ္ပါဋကေဟိ၊ အရေကိုခွါသကဲ့သို့ ကိုက်တတ်ကုန်သော ကြမ်းပိုးတို့သည်။
 သဉ္စန္ဒော၊ ဝုံးလွမ်းအပ်၏။ ဣမဿ သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။ န ဟိ နုန၊ အိပ်ရာမရှိ
 လေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုခိ၊
 ချမ်းသာခြင်း ရှိတော်မူ၏။

ဝိဝေါ၊ မုဆိုးမဖြစ်ကုန်သော။ ဧကပုဏ္ဏာ စ၊ သားတယောက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဒုပုဏ္ဏာ စ၊ သားနှစ်ယောက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တဝီတရာ၊ ခုနစ်
 ယောက်သော သမီးတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဣမဿ သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။
 န ဟိ နုန၊ သမီးမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်း
 သည်။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိတော်မူ၏။

ပိင်္ဂလာ၊ မျက်စိနီကြောင်သော။ တိလကာယတော၊ မှဲ့ မည်းစွဲသော မယားသည်။
 သောတ္တံ၊ အိပ်ပျော်နေသော ငါ့ကို။ ပါဒေန၊ ခြေထောက်ဖြင့်။ ဗောဓေတိ၊ နှိုး၏။
 ဣမဿ သမဏဿ၊ ဤရဟန်းအား။ န ဟိ နုန၊ မယားမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊
 ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိတော်မူ၏။

ပစ္စုသမိ၊ မိုးသောက်ထုအခါ၌။ ဣဏာယိကာ၊ မြီကြေးရှင်တို့သည်။ ဧဝေ ဧဝေတိ၊
 ပေးကုန်လော့ ပေးကုန်လော့ ဟူ၍။ ဧဝေန္တိ၊ တောင်းကုန်၏။ ဣမဿ သမဏဿ၊

၁။ အဗ္ဗသဋ္ဌိံ န ဝိသန္တိထိ အဗ္ဗ အဝိသမတ္တကာ ပဋ္ဌာယ န ဝိသန္တိ၊ ၄။ အဗ္ဗသဋ္ဌိန္တိ အဗ္ဗ ဓန္တံ ပုရဏ
 သဋ္ဌိ ဝိဝေသဝုတ္တိ၊ အဗ္ဗအာပိံ ကတှာ ဓာပိဝေသထိ အတ္တော၊ အစ္စန္တသံယောဓက ဧတံ ဥပယောဂဝနံ။ အဗ္ဗ
 သဝိဝသမတ္တကာထိ အဗ္ဗတော အဗ္ဗဝိဝသမတ္တကာ၊ ၄။ တို့နှင့်အညီပေးသည်။ “ယနေ ဟူသော ၆-ဂုဏ်ပြောက်
 တိုင်အောင်” ဟုလည်း ပေးနိုင်သည်။ အဓိပ္ပါယ်အတူတူပင်။ အဗ္ဗ အာပိံ ကတှာ ဓာ ပိဝေသထိ အတ္တော ဟု
 သော ၄။ အလို “ယနေမှစ၍ ၆-ဂုဏ်တိုင်တိုင်” ဟု အဓိပ္ပါယ်အနက်ပေး။ သဋ္ဌိပုတ်ကား ဓာပုပိ ပုရဏအနက်၌
 ၄-ပစ္စည်း နှစ်ပါး ဤပစ္စည်း ဓာကို သ ပြု၍ ပြီးသည်။

ဤရဟန်းအား။ န ဟိ နန္ဒ၊ ကြွေးမရှိလေယောင်တကား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ သုခိတိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိတော်မူ၏။ ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

☞ (န ဟိ မယံ ဗြာဟ္မဏ စသော ဂူ-ဂါထာတို့ကို ရေးခဲ့ပြီး ဂါထာနက်များအတိုင်း- ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ မယံ၊ ငါဘုရားအား။ န ဟိ၊ နှားလားမရှိသည်သာ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိတော်မူ၏ စသည်ဖြင့် အနည်းငယ် လွဲ၍ သမ္ပန်။ ဧဝံ ဝုတ္တေ စသည်ကိုလည်း။ နေဇ္ဇာနီသုတ် စာပိုဒ်-၁၈၇ ရှိပေးလေ။) ☞

ပဌမော၊ သော။ အရဟန္တဝဂ္ဂေါ၊ အရဟန္တဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

ထဿ၊ ထိုအရဟန္တဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား။—

ဇေဇ္ဇာနီ စ၊ နေဇ္ဇာနီသုတ်။ အက္ခောသံ၊ အက္ခောသသုတ်။ အသုရိန္ဒံ စ၊ အသုရိန္ဒက သုတ်။ ဗိလဂီကံ၊ ဗိလဂီကသုတ်။ အဟိံ သကံ၊ အဟိံ သကသုတ်။ ဇဇ္ဇာစေဝ၊ ဇဇ္ဇာသုတ်။ သုဒ္ဓိကံစေဝ၊ သုဒ္ဓိကသုတ်။ အဂ္ဂိကာ၊ အဂ္ဂိကသုတ်။ ဗဟုစိတရေန စ၊ ဗဟုစိတရသုတ်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သန္တရိကံ၊ သန္တရိကသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။

၂-ဥပါသကဏ်
၁-ကသိတာရဒါဇေသုတ်

၁၉၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ စသည် ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဂဓေသု မဂဓေတိုင်းတို့၌။ ဧက္ခိဏာဂီရိသိံ၊ ဧက္ခိဏာဂီရိနေပုဒ်၌။ ဧကနာဠာယံ၊ ဧကနာဠာမည်သော။ ဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ ပုတ္တားရွာ၌။ ဝိဟရတိ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ ကသိတာရဒါဇေ။ ကသိတာရဒါဇေမည်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုတ္တား၏။ ဝပ္ပကာလေ၊ ပျိုးကြွသောအခါ၌။ ပဉ္စမတ္တာနိ နဂ်လသထာနိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရွယ်ရှိကုန်သော ထွန်တို့သည်။ ပယုတ္တာနိ၊ နှားဖြင့် ကအပ်ကုန် သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗတုသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါဓေတုာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဂါယ၊ ဟူ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ကသိတာရဒါဇေ။ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ကမ္မဇန္တာ၊ အမှုလုပ်ငန်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်မူပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ ကသိတာရဒါဇေ။ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ပရိဝေသနာ၊ (လယ်လုပ်သားတို့အား) ကျွေးမွေးရာအရပ်သည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယေန၊ ဌံ။ ပရိဝေသနာ၊ ကျွေးမွေးရာအရပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်မူပြီ။ ဥပသကံမိတုာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူပြီ။ ကသိတာရဒါဇေ။ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သကန္တံ၊ ကို။ ပိတ္တာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ဌိတံ၊

၁။ တေနပသကံပီတိ ယေန မဂ္ဂေန ကမ္မဇန္တာ ဂန္ထဗ္ဗော၊ တေန ဧကဏောဝ ဥပသကံမိ ဟူသော။ အထိ-ယေန၊ အကြင်လယ်ခရီးဖြင့်။ ကသိတာရဒါဇေ။ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ကမ္မဇန္တာ၊ အလုပ်လုပ် ရာ အရပ်တို့။ ဝန္တဗ္ဗော၊ ရောက်ထိုင်၏။ တေန၊ ထိုလယ်ခရီးဖြင့်။ ဥပသကံမိ၊ ရျဉ်းကပ်ပြီ ဟု ပေး။

ရပ်တော်မူသည်ကို။ အဒ္ဓသာ ခေါ်၊ မြင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာန၊ ဌ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။
 “သမဏ၊ ရဟန်း။ အဟံ ခေါ်၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ကသာမိ စ၊ ထွန်လည်း ထွန်၏။ ဝပါမိ စ၊ စိုက်ပျိုး
 လည်း စိုက်ပျိုး၏။ ကသိတွာ စ၊ ထွန်၍၎င်း။ ဝပိတွာ စ၊ စိုက်ပျိုး၍၎င်း။ ဘုဒ္ဓာမိ၊ စား၏။
 သမဏ၊ ရဟန်း။ တုပ္ပိ၊ သင်သည်လည်း။ ကသာဏု စ၊ ထွန်လည်း ထွန်လော့။ ဝပဏု စ၊ စိုက်
 ပျိုးလည်းစိုက်ပျိုးလော့။ ကသိတွာ စ၊ ထွန်၍၎င်း။ ဝပိတွာ စ၊ စိုက်ပျိုး၍၎င်း။ ဘုဒ္ဓဏုတိ၊
 စားလော့” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤစကားကို။ အခေါစ၊ ဆိုပြီ။ မြာဟူက၊ ပုဏ္ဏား။ အဟမ္ပိ ခေါ်၊
 ငါသည်လည်း။ ကသာမိ စ၊ ထွန်လည်းထွန်၏။ ဝပါမိ စ၊ စိုက်လည်းစိုက်ပျိုး၏။ ကသိတွာ စ၊
 ထွန်၍၎င်း။ ဝပိတွာ စ၊ စိုက်ပျိုး၍၎င်း။ ဘုဒ္ဓာမိ၊ စား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ မယံ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမ၏။ ယုဂံ ဝါ၊ ထမ်းပိုးကို၎င်း။ နဂံလံ
 ဝါ၊ ထွန်တုံးကို၎င်း။ ဖာလံ ဝါ၊ ထွန်သွားကို၎င်း။ ပါစနံ ဝါ၊ နှင်တံကို၎င်း။ ဗလီဗဒ္ဓေ ဝါ၊ နွား
 လားထို့ကို၎င်း။ န ခေါ် ပဿာမ၊ မမြင်ကုန်။ အထ စ ယု၊ ထိုသို့ မမြင်ပါလျက်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊
 အရှင်ဂေါတမသည်။ “မြာဟူက၊ ပုဏ္ဏား။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ ကသာမိ စ၊ ထွန်လည်း ထွန်
 ၏။ ဝပါမိ စ၊ စိုက်လည်းစိုက်ပျိုး၏။ ကသိတွာ စ၊ ထွန်၍၎င်း။ ဝပိတွာ စ၊ စိုက်ပျိုး၍၎င်း။
 ဘုဒ္ဓာမိတိ၊ စား၏” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ ကသိဘာဓျာဓော၊
 သော၊ မြာဟူကော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

(“ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။) (တံ၊ သင်သည်။) ကသာကော၊ လယ်သမား
 ဟူ၍။ ပဋိဇာနာသိ၊ ဝန်ခံ၏။ တေ၊ သင်၏။ ကသိံ၊ လယ်ထွန်သတ္တာကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ န စ ပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ ကသာကော၊ လယ်သမားဟု ဝန်ခံသော။ ပုစ္ဆိတော၊
 (တပည့်တော်) မေးလျှောက်အပ်သော။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မြူဟိ၊ ပြေတော်မူ
 ပါလော့။ တံ ကသိံ၊ ထို လယ်ထွန်သတ္တာကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။
 မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဇာနေမူတိ၊ သိရပါကုန်အံ့နည်း” ဟူသော။ ဂါတာယ၊ ဖြင့်။
 အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

(မြာဟူက၊ ပုဏ္ဏား။) မေ၊ ငါဘုရား၏။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့တည်း။
 မေ၊ ငါဘုရား၏။ တပေါ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလသည်။ ဝုဋ္ဌိ၊ မိုးစေ့တည်း။ မေ၊ ငါဘုရား
 ၏။ ပညာ၊ ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာသည်။ ယုဂနဂံလံ၊ ထမ်းပိုး ထွန်တုံးတည်း။ မေ၊
 ငါဘုရား၏။ ဟိရိ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပတရားသည်။ ဤသာ၊ ထွန်သန်တည်း။ မေ၊ ငါဘုရား
 ၏။ မနေ၊ သမာဓိစိတ်သည်။ ယောဏ္ဏံ၊ ကြိုးထည်း။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သထိ၊
 ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သော သထိ၊ မဂ်နှင့် ယှဉ်သော သထိသည်။ ဖာလပါစနံ၊ ထွန်သွား၊ နှင်
 တံတည်း။

(အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ကာယဂုတ္တော၊ ကာယဆုစိုက်သုံးပါး တည်းဟူသော
 စောင်ရန်းဖြင့် လုံခြုံသူတည်း။ ဝစီဂုတ္တော၊ ဝစီဆုစိုက်လေးပါးတည်းဟူသော စောင်ရန်း
 ဖြင့် လုံခြုံသူတည်း။ အာဟာဓရာ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌၎င်း။ ဥဒရေ၊ ဝမ်း၌၎င်း။ ယထော၊
 စောင်စည်းလုံခြုံသူတည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သမ္မံ၊ မှန်သောစကားဖြင့်။ နိဗ္ဗိနံ၊

၁။ ဟိရိယထံ ပါပကေဟိ ဓမ္မေဟိထံ ဟိရိ၊ ထဂ္ဂဟဏေန တာယ အဝိပ္ပယုတ္တံ ဩတ္တပ္ပံ ဂံဟိတဓမ္မံ
 ဟောထိ ဟူသော။ နှင့်အညီ ဟိရိဂိုဏ်းဖြင့် ဩတ္တပ္ပံ ကိုလည်း အဝိနာဘာဝ နည်းအရဟူ။
 ၂။ ဣစ ယု မနောသိသေန တံသပ္ပယုတ္တော သမာဓိ အဝိပ္ပေတော-ဟူသော။ နှင့် အညီပေးသည်။

ရိတ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ မေ၊ ငါ၏။ သောရဏံ၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်၌ မွေ
လျော်သည်၏ အပြစ် (အရဟတ္တဖိုလ်) သည်။ ပမောစနံ၊ လုပ်ငန်းမှလွတ်မြောက်ကြောင်း
ထည်း။

မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝီရိယံ၊ ကာယိကဝီရိယံ စေတသိကဝီရိယံသည်။ ဓုရဓောရယျံ၊
လှည်းဦး၌ ဝန်ကိုဆောင်သော နွားလားသဖွယ်ဖြစ်၏။ ယောဂက္ခေမာဓိဝါယနံ၊
ယောဂကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်၏။ ဟတ္ထ၊ အကြင်အရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်-
သည်ရှိသော်။ န သောစတံ၊ မစိုးရိမ်ရ။ (တတ္ထ၊ ထိုစိုးရိမ်ခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့။)

၁။ ကာယဂုဏ္ဍာ ဝစီဂုဏ္ဍာဖြင့် ငါဘုရားသည် မိမိကိုယ် မိမိ ကာယထူးစိုက် ဝစီထူးစိုက် (တည်းဟူ
သောစောင်ရန်း) ထို့ဖြင့် ထိုခြံအောင် စောင့်ရှောက်ထားသူ (ပါဏိဓောက္ခသံဝရသီလနှင့်ပြည့်စုံသူ) ဟုဆိုလို
သည်။

အာဟာရေ ယစောဖြင့် ငါဘုရားသည်ပစ္စည်းလေးပါး၌ တွယ်တာမှ ကင်းစောင်စောင့်စည်းထားသူ (အာ
ဝီပေါဒိသုဒ္ဓိသီလနှင့် ပြည့်စုံသူ) ဟုဆိုလိုသည်။ (အာဟာရေဖြင့် ဆွမ်းပစ္စည်းကိုသာ ဟုသင့်သော်လည်း နိဗ-
ဿန ဥပထက္ကမနည်းအရ ကျန်ပစ္စည်းသုံးပါးကိုလည်း ဟုနိုင်သည်။)

ဥဓေရ ယစောဖြင့် ငါဘုရားသည် ဝမ်းရေနှင့်ပတ်သက်၍မိမိကိုယ်မိမိ စောင့်စည်းထားသူ (သောဓနေမတ္တဉ္စ
ပုဂ္ဂိုလ် ဝစ္စယပဋိသေဝနသီလနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်) ဟုဆိုလိုသည်။

သစ္စံ ကရောမိ နိဗ္ဗာန်ဖြင့် သင်ပုစ္ဆာသည် ပေါင်းမြစ်တို့ကို လက် ထံစဉ်ဖြင့် ရိတ်ဖြတ်သကဲ့သို့ ငါဘုရားသည်
ကုသိုလ်ဟူသော ကောက်ပင်တို့ကို ဖျက်ဆီးထင်သော မုသာဝါစတည်းဟူသော ပေါင်းမြစ်တို့ကို သစ္စာစကား
ဖြင့် ရိတ်ဖြတ်ခြင်း အပ္ပပြုသည် ပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုလိုသည်။ ကရတတ္ထ စေတံ ဥပယောဂစနံ ဟူသော ဌ၊နှင့်အညီ
သစ္စံကို ဖြင့် ဟု ပေး၍ နိဗ္ဗာန် ဆေရန် လှန် ဥပ္ပရန်နှင့်အညီ နိဗ္ဗာန်ကို ရိတ်ဖြတ်ခြင်းဟု ယောဇနာသည်။

သော ရဏံ မေ ပမောစနံဖြင့် သင်ပုစ္ဆာသည် တနေ့ပြီးတနေ့ တနှစ်ပြီး တနှစ် ထပ်ချည်းတလဲလဲ ထွန်ယက်
ခြင်းအပ္ပပြုနေရမည်ဟုဖြစ်၍ ထွန်ယက်ခြင်းအပ္ပ ပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုလိုသည်။ မမြင်သော်လဲ ငါဘုရားကား ကောင်းမြတ်သော
နိဗ္ဗာန်၌ အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့် မွေလျော်သူဖြစ်သောကြောင့် နောက်ထပ် ထွန်ယက်
ရန်မရှိ ထွန်ယက်ခြင်းမှ လွတ်မြောက်ပြီဟု ဆိုလိုသည်။

၂။ ရဏံ+ဝယထိတံ=စောရဟော၊ ရုရုဒယထံပစ္စည်း။ (မောဂ္ဂုတန် ကာဒိကတ္ထ ၁၂၀-နိဿယ။) ရုရုယံ+
စောရဟော=ရုရုစောရဟော၊ နွားအရကောက်။ သော ဝိယာတံ ရုရုစောရဟံ၊ (ဝီရိယကောက်။) ဟူသော
ဤဝိဂ္ဂဟနှင့်အညီ ပေးသည်။

အတ ဝါ ပုရိမရုရာဝဟတ္ထာ ရုရာ၊ ပုလရုရာဝဟတ္ထာ စောရဟော၊ ရုရာ စ စောရဟော စ ရုရုစောရဟံ
ဟူသောဂ္ဂုဒု ဝိကပ်အလို ဓမ္မထံ ယံ သထိတံ ရုရာ၊ သာ+စထေသံ+အတ္ထိတံ=ရုရာ။ (နွားလေးကောင်အနက်
ပထမ ၂-ကောင်ကို မုရုအားဖြင့်ရ၏။ ဤ၌သပ္ပပ္ပဝန် လေးပါးအနက် ပထမ ၂-ခုကို သဒိသုပစာရတ္ထအား
ဖြင့်ရ၏။)

ရဏံ+ဝယန္တိတံ=စောရဟော။ (နွားလေးကောင်အနက် ရုတိယ ၂-ကောင်ကို မုရုအားဖြင့်ရ၏။ သပ္ပပ္ပဝန်
လေးပါးအနက် ရုတိယ ၂-ခုကို သဒိသုပစာရတ္ထ အားဖြင့် ရ၏။) ရုရာ စ+စောရဟော စ=ရုရုစောရဟံ (သမာ
ဟာရ ခွန်) ဟု ဝိဂ္ဂဟပုဂ္ဂိုလ် မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝီရိယံ သည်။ ရုရု စောရဟံ၊ ပထမဝန် ရုတိယဝန်ကိုဆောင်
တတ်သော နွားလေးကောင်နှင့်တူ၏။ ဟူပေး။

၃။ ယောဂေဟိ စေတ္ထော နိဗ္ဗာန် ယောဂက္ခေမံ နာမ၊ ထံ အဓိကိစ္စ ဝါဟိယတိ၊ အသိရခံ ဝါ ဝါဟိယ-
ထိတံ အဓိဝါယနံ ဟူသော၊ ဌ-အလို ယောဂကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကိုရည်၍ ပို့ဆောင်စေအပ်သော ထူးထူးထူးထူး
ပေးလေ။ ယောဂက္ခေမာဓိဝါယနံ ယောဂက္ခေမာဓိဝါယနံ ဟူသော၊ ဌ-ဝိဂ္ဂဟအလို ယောဂကုန်ရာ
နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်ကြောင်းဖြစ်သော ထူးထူးထူးထူး ပေးလှယ်ပို့၏။

အနိဝတ္တန္တံ၊ ဆုတ်နှစ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏။ (ဂစ္ဆတိ၏ ကတ္ထားကား ဝိရိယပင်။)

ဝေ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း။ သော ကသိ၊ ဤလယ်ကို။ (မဟာ၊ ငါဘုရားသည်။) ကဋ္ဌာ၊ ထွန်အပ်ပြီ။ သာ၊ ထိုလယ်သည်။ အမတပ္ပလဂ၊ နိဗ္ဗာန် ဟူသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ။ ဝေ ကသိ၊ ဤလယ်ကို။ ကသိတွာန၊ ထွန်သောကြောင့်။ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲမှ။ ပမုစ္ဆတိ၊ လွတ်မြောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ယံ ဟိ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ သဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ အမတပ္ပလမ္ပိ၊ အမြိုက် နိဗ္ဗာန် ဟူသော အကျိုးရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ကသိ၊ လယ်ကို။ ကသတိ၊ ထွန်တော်မူ၏။ (တေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။) သဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဘုဉ္ဇတု၊ သုံးဆောင်တော်မူလော့။ သဝံ၊ အရှင်သည်။ ကဿကော၊ လယ်ထွန်တတ်သော လယ်သမားပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(ဂါထာဘိဂီတံ စသော ၂ဂါထာသည်။ ဗြာဟ္မဏသံယုတ် အရဟန္တဝဂ် အဂ္ဂိကသုတ် ဇာပိုင် ၁၉၄-နှင့် တူပြီ။ ဝေ ဝုတ္တေ စသည်လည်း ပေးပြီ။)

၂ဥပယသုတ်

၁၉၈။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဝါယ၊ ဟူ၍။ ဟေန၊ ဌံ။ ဥပယဿ၊ ဥပယမည်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုတ္တား၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဥပယော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဩဒနေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပူရေသိ၊ ပြည့်စေပြီးပေ။ တထိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဥပယော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဩဒနေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။ ပကဋ္ဌကော၊ အရသာ၌ တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍”။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ အာဂစ္ဆတိတိ၊ လာ၏” ဟူသော။ ဝေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။

(ဗြာဟ္မဏ၊ ဥပယပုတ္တား။) ဝိဇံ၊ မျိုးစေ့ကို။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဝပန္တိ စေ၊ စိုက်လည်း စိုက်ပျိုးကုန်၏။ ဒေဝရာဇော၊ မိုးမင်းသည်။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ဝဿတိ၊ ရွာ၏။ ကဿကာ၊ လယ်သမားတို့သည်။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသန္တိ၊ ထွန်ကုန်၏။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသုတိုင်းသားသည်။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ခညံ၊ စပါးလုပ်ရာသို့။ ဥပေထိ၊ ကပ်ရောက်၏။ (တိုင်းသူပြည်သားသည် ဆန်စပါးနှင့် ပြည့်စုံသည် ဟူလို။)

ယာစကာ၊ ရုန်းတောင်းယာစကာတို့သည်။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ ယာစယန္တိ၊ တောင်းကုန်၏။ ဝါနပထိ၊ အလှူရှင်တို့သည်။ ပုနပျုနံ၊ အဖန်ဖန်။ အန္တိ၊ ပေးကျွန်၏။ ဝါနပထိ၊

၁။ ပကဋ္ဌကောတိ ရသဂိဓျါ၊ ဌ။ ပကာရတော ကဿတိတိ ပကဋ္ဌကော၊ ရသထဏှာယ ပကဋ္ဌောတိ အတ္ထော ။၎။

အလှူရှင်တို့သည်။ ပုနပျုန်၊ အဖန်ဖန်။ ဒိတုာ၊ ပေးလှူပြီး၍။ ပုနပျုန်၊ အဖန်ဖန်။ သဂ္ဂံ၊ နယ်ပြည်ဖြစ်သော။ ဌာနံ၊ အရပ်သို့။ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။

ခိရနိကာ၊ နိရုဿိ၊ ရည်ကိုဆောင်ယူလိုသောသူတို့သည်။ ပုနပျုန်၊ အဖန်ဖန်။ (ဝေဓံ၊ နွားမကိုး) ဒုယန္တိ၊ နှီးညှစ်ကုန်၏။ ဝစ္စော၊ နွားငယ်သည်။ ပုနပျုန်၊ အဖန်ဖန်။ မာတရံ၊ အမိနွားမသို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ပုနပျုန်၊ အဖန်ဖန်။ ကိလမတိ စ၊ ပင်လည်း ပင်ပန်း၏။ ဖန္ဒထိ စ၊ တုန်လည်းတုန်လှုပ်၏။ မန္ဓော၊ ပညာနဲ့သောသူသည်။ ပုနပျုန်၊ အဖန်ဖန်။ ဂတ္ထံ၊ (တိရစ္ဆာန်တို့၏) ဝမ်းသို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။

ပုနပျုန်၊ အဖန်ဖန်။ ဇာယတိ စ၊ ပဋိသန္ဓေလည်း နေ၏။ ဖိယတိ စ၊ သေလည်း သေ၏။ (တံ၊ ထိုသေသူကို) ပုနပျုန်၊ အဖန်ဖန်။ သိဝထိကံ၊ သင်းချိုင်းသို့။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ သူရိပညော၊ ပညာကြီးသော သူတော်ကောင်းသည်။ အပုနတ္တဝါယ၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်းငှါ။ မဂ္ဂု၊ မက်ကိုလည်း။ လဒ္ဓါ၊ ရ၍။ ပုနပျုန်၊ အဖန်ဖန်။ န ဌာယတိ၊ ပဋိသန္ဓေ မနေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဝေ ဝုတ္တ စသည်သည် ကသိတာရဒါသုတ် စာပိုဒ် ၁၉၇-နှင့် တူပြီ။)

၃-ဒေဝဟိတသုတ်

၁၉၉။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝါထေဟိ၊ ဝမ်း၌ဖြစ်သော လေထို့ကြောင့်။ အာဗာဓိကော၊ အနာဂိ(လေနာ)သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာယသ္မာ ဥပဝါဏော စ၊ အရှင်ဥပဝါဏသည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ်၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥပဝါဏံကို။ “ဥပဝါဏ၊ ဥပဝါဏ၊ ဣသံ၊ ထိုက်တုန်း၏။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏အလိုငှါ။ ဥဏှောဒကံ၊ ရေဒွေကို။ ဇာနာဟိတိ၊ သိသော”ဟူ၍။ အာမန္ဓေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာယသ္မာ ဥပဝါဏောသည်။ “ဝေ သန္ဓေ”တိ ခေါ်၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (ကော၊တော်ကို)။ ပဋိသုတ္တာ၊ ဈေးရွှေနှာဟူ၍။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဓါယ၊ ဟူ၍။ ယေန၊ ဌံ။ ဒေဝဟိတဿ၊ ဒေဝဟိတမည်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ နိဝေသနံ၊ အိပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ တုဏှိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ ဒေဝဟိတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥပဝါဏံ၊ အရှင်ဥပဝါဏကို။ တုဏှိတုတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဧကမန္တံ၊ ထရသော အရပ်အဖို့၌။ ဌိတံ၊ ရပ်သည်ကို။ အဗ္ဗသာ ခေါ်၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္မာန၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ ဥပဝါဏံ၊ ကို—

☞ “သင်္ဘာဋီပါရုတော၊ သင်္ကန်းကိုရံသည်ဖြစ်၍။ တုကိုဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ ထိဋ္ဌံ၊ ရပ်နေသော။ မုဏှော၊ ဦးပြည်းသော။ သဝံ၊ အရှင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပတ္တယာနော၊ တောင်ထသည်ဖြစ်၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ သေံ၊ ရွာသည်ဖြစ်၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ယာစိတုံ၊ တောင်းခြင်းငှါ။ အာဂတောနုတိ၊ လာသနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗတာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဝောကော၊ ဝောက၌။ အရဟံ၊ ပူဇော်ထိုက်သော။ သုဂတော၊ ကောင်းသောကောင်းကို ဆိုတတ်သော။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝါထေဟိ၊ လေထို့

ကြောင့်။ အာဗာဓိကော၊ အနာဂိဿံ။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ဥက္ခောဓကံ၊ ရေဇ္ဇေသဉ်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိဆုံး။ မုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ဖေဟိ၊ လှူလော့။

(ယော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။) ပူဇနေယျာနံ^၁၊ ပူဇော်ထိုက်ကုန်သောရဟန္တာတို့သည်။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်သောသူတည်း။ သက္ကဓရေယျာနံ^၂၊ အလေးအမြတ်ပြုထိုက်ကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်။ သက္ကတော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သောသူတည်း။ အပဓေယျာနံ^၃၊ အရှိအသေပြုထိုက်ကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်။ အပစိတော၊ အရှိအသေ ပြုအပ်သောသူတည်း။ တဿ၊ ထိုဘုရား၏(ထံသို့)။ ထံ၊ ထိုရေဇ္ဇေကို။ ဟာတဝေ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။ (ဟာတဝေတိ ဟရိတံ၊ ငွေ) ဣစ္စာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဒေဝဟိတော၊ သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ သဉ်။ ဥက္ခောဓကဿကာဓံ၊ ရေဇ္ဇေတထမ်းကို။ ပုရိသေန၊ ဟောကျိားကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ဟူစေ၍။ ဖာဏိဿ ၈ ပုရံ၊ ထင်လဲတထုပ်ကိုလည်း။ အာယသ္မာဓော ဥပဝါဏဿ၊ အရှင်ဥပဝါဏအား။ ပါဒါသိ၊ လှူပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာ ဥပဝါဏော၊ အရှင်ဥပဝါဏသည်။ ယေန၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သဉ်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ထေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥက္ခောဓကေန၊ ရေဇ္ဇေခြင်း။ နာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ ဥက္ခောဓကေန၊ ရေဇ္ဇေဖြင့်။ ဖာဏိဿံ၊ ထင်လဲကို။ အာယောလေတွာ၊ ဈေန်၍။ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပါဒါသိ၊ ကပ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အာဗာဓော၊ လေနာသည်။ ပရိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်းပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ပ။ ဒေဝဟိတော၊ သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ သဉ်။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

“ (သော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။) ကတ္ထ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဖေယျဓမ္မံ၊ လှူသွယ်ဝတ္ထုကို။ ခံဇ္ဇာ၊ လှူရပါအံ့နည်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဝိန္တံ၊ လှူအပ်သော အလှူသည်။ မဟပုလံ၊ အကျိုးကြီးပါသနည်း။ ကထံ ဟိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ယဓမာနဿ၊ လှူသောသူ၏။ ဒက္ခိတာ၊ အလှူသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဣဗ္ဗထိတိ၊ ပြည့်စုံပါသနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

(ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တာ။) ဟော မုနိ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရွေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ ဝေဓိ၊ (ပုဗ္ဗေနိဝါသဉ်ဖြင့်) သိပြီ။ သက္ကန္တ၊ နတ်ပြည်ကို၎င်း။ အပါယဂ္ဂ၊ အပါယ်ကို၎င်း။ ပဿတိ၊ (ဝိဗ္ဗစက္ခုဉ်ဖြင့်) မြင်၏။ အထော၊ ထိုပြင်။ ဇာတိက္ခယံ၊ ဇာတိ၏ကုန်ရာ အရဟတ္တဝိုက်သို့။ ပတ္တော၊ ထောက်ပြီ။ သော မုနိ၊ ထိုရဟန်းသည်။ အသိညာ၊ (သစ္စာလေးပါးကို) သိ၍။ ဝေါသိတော၊ ကိစ္စအားလုံးပြီးဆုံးပြီ။ (ဤဂါထာ ၁၉၄-ပိုဒ်၌လည်း ပါ၏။)

၁။ ဖလဝိသေသာကင်္ဂါယ ပူဇေတဗ္ဗာထိ ပူဇနိယာ။ တေ ဓေ ဣဓ “ပူဇနေယျာ”တိ ဝုတ္တာ။
၂။ တက္က အာဓရေန ပူဇေတဗ္ဗတာယ သက္ကာရိယာ၊ အာ-ကာရဿ ရသတ္ထံ၊ ရိ-သဗ္ဗဿ ၈ ရေအာဓေသံ ကတွာ “သက္ကဓရေယျာ”တိ ဝုတ္တံ။
၃။ အပဓေယျာထိ ဝတ္ထဗ္ဗေ ယကာရလောပံ ကတွာ “အပဓေယျာ”တိ ဝုတ္တံ။
၄။ ဟော ဝေဓိထံ ဟော အဝေဓိ အညာသိ၊ဝိစိထံ ပါကရုမာကာသိ “မဟာ ဝေထိ”ဝိပိ ပါစေဒ၊ ဟော အဝေထိ ဇာနာထိထိ အတ္ထော၊ဌ။

တ္ထေ၊ ဤရဟန်း၌။ ဧယျဓမ္မံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒဇ္ဇော၊ လှူရ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤရဟန်း
၌။ ဝိနံ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်။ မဟပုလံ၊ အကျိုးကြီး၏။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။
ယဗောနဿ၊ လှူသောသူ၏။ ဒက္ခိတာ၊ အလှူသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဧဝံ ဝုတ္တေ ဧသင်္ဂ ပေးပြီ။)

၄-မဟာသာလသုတ်

၂၀၀။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ်၊ ၌။ အညထရာ၊ တယောက်သော။ ပြာဟူထ-
မဟာသာလော၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်သည်။ လူခေါ်၊ နှမ်းပါးသည်ဖြစ်၍။ လူပေါ့ဝုရဏော၊ နှမ်းပါး
သောအဝတ်အဝတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပ။ နိသိဒါ၊ ထိုင်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ ခေါ်၊ သော။ ထံ ပြာဟူထ-
မဟာသာလံ၊ ထိုပုဏ္ဏားသူကြွယ်ကို။ သဂဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “ပြာဟူထ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိန္နု၊
အသယံ့ကြောင့်။ တံ၊ သင်သည်။ လူခေါ်၊ နှမ်းပါးသည်။ လူပေါ့ဝုရဏောတိ၊ နှမ်းပါးသော
အဝတ်အဝတ်ရှိသည်။” ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤတားကို။ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဂေါတမ၊
အရှင်ဂေါတမ။ ဣဓ၊ ဤအရှင်၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ စက္ကာရာ၊ သေးယောက်ကုန်သော။
ပုဏ္ဏား သားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ ထိုသားတို့သည်။ ဒါရေဟိ၊ မယားတို့နှင့်။ သံပုစ္ဆ၊
ထိုင်ပင်၌။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဣဏ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခာမေန္တိ၊ ထွက်စေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်
၏။ ပြာဟူထ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧတန ဟိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပေ။ တံ၊ သင်သည်။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဆိုအပ်
လတ္တံ သော ဂါထာတို့ကို။ ပရိယာပုဏ်တော၊ သင်ယူ၍။ သဘာယံ၊ စည်းဝေးပွဲ၌။ မဟာဇနကာ-
ယော၊ လူများအပေါင်းသည်။ သန္တိပတိတေ၊ စည်းဝေးသည် ရှိသော်။ ပုတ္တေသု စ၊ သားတို့သည်
လည်း။ သန္တိသိန္နေသု၊ တပေါင်းတည်း ထိုင်နေကုန်သည် ရှိသော်—

“ယေဟိ ဇာထေဟိအကြင်သားတို့နှင့်။ နန္တိသံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခဲ့ပြီ။ ယေထူ၊
အကြင်သားတို့၏လည်း။ သဝံ၊ ပျားစီးခြင်းကို။ ဣစ္စိသံ၊ တောင်ထဲပြီ။ သာ၊ ခွေးတို့
သည်။ သုကရံ၊ ဝက်ကို။ ဝါရေန္တိ ဣဝ၊ တားမြစ်နှင့်ထုတ်ကုန်သကဲ့သို့။ တေ၊ ထိုသားတို့
သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒါရေဟိ၊ မယားတို့နှင့်။ သံပုစ္ဆ၊ ထိုင်ပင်၌။ ဝါရေန္တိ၊ တားမြစ်နှင့်
ထုတ်ကြကုန်၏။

အသန္တာ၊ သူထော်မဟုတ်ကုန်သော။ ဇမ္ဗော၊ ထုတ်မာကုန်သော။ ဂက္ခဿ၊ ဂက္ခိ၊ ကြံ
သိလူးတို့သည်။ ပုတ္တရပေန၊ သားအသွင်ဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ တာထ ထာထာတိ၊ အသ-အသ
ဟူ၍။ သာသရေ ကိရ၊ ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုကြကုန်သတတ်။ တေ၊ ထိုသားတို့သည်။ ဝယော
ဂတံ၊ အဟုယ်ယိုဟုင်းဆိုမင်းသော ငါ့ကို။ ဧဟန္တိ၊ စွန့်ပစ်ကြကုန်၏။

ဝိတ္ထော၊ ဆိုမင်းသော။ နိဇ္ဈောဂေါ၊ အသုံးမဝင်သော။ အဿော၊ မြင်းကို။ ဝါဒနာ၊
ကောင်းမွန်သောအစားအစာမှ။ အပနိယတိ ဣဝ၊ ပယ်ရှားအပ်သကဲ့သို့။ ထေရာ၊ ကြီးရင့်

၁။ အနာဂတ်ကာလပင် ဖြစ်သော်လည်း အတိတ်အဖြစ်ဖြင့် ဆိုလိုသော် “အနောက်တော်သံသာရံ
သန္တာဝိသံ” ဝယ် သန္တာဝိသံပုဂံသို့ ဤနန္တိသံ ဣစ္စိသံဟူ၍ နန္ဒာဝတ် ဣသုခတ်နောင် သဝိသန္တိ သံ
ဝိသတ်သက်နိုင်သည်။ ဣစ္စိသံ သဝိသတ်ဖြစ်လျက် ဆန်းကြောင့် သ-ထလုံးကြေ။

အိုမင်းသော။ ဗာလကာနံ၊ သားမိုက်ဘို့၏။ ဝိတာ၊ ဖခင်သည်။ ပရာဂါရေသု၊ သူထပါး
ဆိမ်တို့၌။ သိက္ခတိ၊ ထောင်းစားနေရ၏။

အနာဿဝါ၊ မနာယူကုန်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
တေဟိ၊ ထိုသားတို့ထက်။) မေ၊ ငါ၏။ ဒုဏ္ဍော၊ လက်စွဲထောင်စွဲသည်သာလျှင်။
သေယျောကံရ၊ ကောင်းမြတ်ချေသေး၏။ (ယဉ္ဇေတိ နိပါတော။ ဣ၊ အနက်မဲ့ဟု ဆိုလို၏။)
ဒုဏ္ဍော၊ ထောင်စွဲသည်။ စဏ္ဍံ၊ ကြမ်းသော။ ဂေါတမိ၊ နွားကိုလည်း။ ဝါရေတိ၊
မောင်းနှင်ဖော်ရ၏။ အထော၊ ထို့ပြင်။ စဏ္ဍံ၊ ကြမ်းသော။ ကုဏ္ဍုရမ္ပိ၊ ခွေးကိုလည်း။
ဝါရေတိ၊ မောင်းဖော်ရ၏။

အန္ဓကာရေ၊ အမိုက်တိုက်၌။ ပုရေ၊ ရွှေသွားသည်။ ဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ဂမ္ဘီရေ၊
နက်သောရေ၌။ ဂါမံ၊ ထောက်တည်ရာကို။ ဧတေ၊ ရ၏။ ခလိတွာ၊ ချော်သော်လည်း။
ဒုဏ္ဍဿ၊ ထောင်စွဲ၏။ အာနုသာဝေန၊ အစွမ်းကြောင့်။ ပတိ၊ ထိန္တတိ၊ တဖန်ရပ်နိုင်၏။
ဟန္တိ။ ဘာသဿ၊ ရွတ်ဆိုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဗြာဟ္မဏမဟာသာသော၊ ထိုပုတ္တားသူကြွယ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဣမာ ဂါထာဟော၊ တို့ကို။ ပရိယာပုဏိတွာ၊ သင်ဟူ၍။ သဿာယံ၊
၌။ မဟာဇနကာယေ၊ သည်။ သန္တိပတိတေ၊ သော်။ ပုတ္တေသု ဓ၊ ထိုသည်လည်း။ သန္တိသိန္ဓေသု၊
ကုန်သော်။ ယေဟိ ဇာတေဟိ နန္ဒိယံ။ ပ။ ခလိတွာ ပတိထိန္တတိ၊ ပတိထိန္တတိ-ဟူ၍။ အသာသိ၊
ရွတ်ဆိုပြီ။ (ဂါထာများကိုပေးမြဲ။) ☸

အထ ခေါ၊ ၌။ နံ ဗြာဟ္မဏမဟာသာသံ၊ ကို။ ပုတ္တော၊ သားတို့သည်။ ဓရံ၊ ဆိမ်သို့။ နေတွာ၊
ဆောင်၍။ နာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍။ ပဇ္ဇေကံ၊ အသီးအသီး။ ဓုဿယုဂေန၊ ပုဆိုးအစုံပြင်။
အစ္စာဒေသံ၊ ပုံးလွမ်းကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဗြာဟ္မဏမဟာသာသော၊ သည်။ ဧဝံဓုဿယုဂံ၊
ပုဆိုးအစုံကို။ အာဒါယ၊ ဟူ၍။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “သော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။
မဟံ ဗြာဟ္မဏာနာမ၊ အကျွန်ုပ်တို့ပုတ္တားတို့မည်သည်။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ အာစရိယနေ၊
ဆရာညွှန်ကို။ ပရိယေသာမ၊ ရွာပါကုန်၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ အာစရိယနေ၊ ဆရာညွှန်ကို။ ပရိဂ္ဂဟတုတိ၊ ခံယူထော်မူပါ။ ဟူသော။ ထေ၊ ဤကော
ကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုကမ္ပံ၊ ပုတ္တားအား အစဉ်သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊
အကြောင်းပြု၍။ ပရိဂ္ဂဟေသိ၊ ခံယူထော်မူပြီ။

(အထ ခေါ စသည်ပေးမြဲ။)

၅-မာနတ္ထဗ္ဗသုတ်

၂၀၁။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ထေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မာနတ္ထဗ္ဗေ၊
နာမ၊ မာနတ္ထဗ္ဗ-မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုတ္တားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပရိဝေတိ၊
နေ၏။ သော၊ ထိုမာနတ္ထဗ္ဗ-ပုတ္တားသည်။ မာတရံ၊ အမိကို။ နေဝ အသိဝံ၊ အထိ၊ ရှိမရီ။
ပိတရံ၊ အဖကို။ န အသိဝါ၊ အထိ၊ ရှိမရီ။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ န အသိဝါ၊ အထိ၊ ရှိမရီ။
ဇေဋ္ဌသာထရံ၊ အကိုကြီးကို။ န အသိဝါ၊ အထိ၊ ရှိမရီ။ ထေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်။ ပရိဂ္ဂဟေ၊

ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ မာနတ္တဒ္ဓသု
 ဗြာဟ္မဏဿ၊ မာနတ္တဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်၏။ “အယံ ခေါ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။
 မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊
 တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ ဌ။ သမဏော ဂေါတမော၊
 သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမေယျံ၊ ချဉ်းကပ်ရမှုကား။ ယံ နူန၊ ကောင်းလေစွ။
 မံ၊ ငါ့ကို။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ သစေ အာလပိဿတိ၊ အကယ်၍
 စကားဆိုအံ့။ အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း။ တံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ အာလပိဿာမိ၊ စကားဆိုအံ့။
 မံ၊ ငါ့ကို။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နော စေ အာလပိဿတိ၊ အကယ်၍ စကားမဆိုအံ့။
 အဟမ္မိ၊ ငါသည်လည်း။ တံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ န အာလပိဿာမိတိ၊ စကားမဆိုအံ့”
 ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ မာနတ္တဒ္ဓေါ
 ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ ဌ။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။
 ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ထုတိဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ ကေမန္တံ၊ ဌ။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။
 အထ ခေါ၊ ဌ။ သဂဝါ၊ သည်။ တံ၊ ထိုမာနတ္တဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နာလပိ၊ စကားဆိုတော်မူ။ အထ
 ခေါ၊ ဌ။ မာနတ္တဒ္ဓေါ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ “အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမ
 သည်။ ကိဉ္စိ၊ ထစုံထခုသော အကြောင်းကို။ န ဇာနာထိတိ၊ မသိ”ဟု နှလုံးပြု၍။ တတောဝ၊
 ထိုအရပ်မှသာလျှင်။ ပုန၊ တဖန်။ နိဝတ္တိတုကာမော၊ ပြန်လိုသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊
 ဌ။ သဂဝါ၊ သည်။ မာနတ္တဒ္ဓသု ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။
 စေတသာ၊ မိမိစိတ်တော်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ မာနတ္တဒ္ဓဗြာဟ္မဏံ၊ ကို—

“ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်။ ဣ၊ ဤလောက၌။ အတ္ထိကဿ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသူ၏။
 မာနံ၊ မာန်ကပ်ထန်ခြင်းသည်။ န သာဓု၊ မကောင်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်။ ယေန
 အတ္တေန၊ အကြင် အကျိုးစီးပွားကြောင့်။ အာဂစ္ဆိ၊ လာရောက်ပြီ။ တမေဝ အတ္ထံ၊
 ထိုဆိုအပ်သော အကျိုးစီးပွားကိုသာလျှင်။ အနုဗြူဟယေတိ၊ အဖန်ဖန်ပွားစေရ၏”ဟု
 သော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈာသသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ။ မာနတ္တဒ္ဓေါ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဇာနာထိတိ၊ သိတော်မူ၏”ဟု နှလုံးပြု၍။ တတ္တေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။
 သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေထိုင်၍။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပတိတွာ၊ တုပ်ဝပ်၍။
 သဂဝတော၊ ၏။ ပါဒါနိ၊ ခြေထောက်ထိုက်ကို။ ပုဓေန၊ ဝံတွင်းဖြင့်။ ပရစုပ္ပထိ၊ စုတ်၏။ ပါဏိ ဟိ
 စ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်း။ ပရိသမ္မာဟတိ၊ ဆုပ်နယ်၏။ “ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ မာနတ္တဒ္ဓေါ၊ မာနတ္တဒ္ဓပါသည်။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။
 မာနတ္တဒ္ဓေါတိ၊ တည်း”ဟူ၍။ နာမဿ၊ အမည်ကိုလည်း။ သာဝေတိ၊ လျှောက်(ကြားစေ)၏။
 အထ ခေါ၊ ဌ။ သာပရိသာ၊ ထိုပရိသတ်သည်။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ အစ္စရိယံ ဝတ၊
 လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်စွတကား။ ဘော၊ တို့။ အပ္ပုတံ ဝတ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်
 ဖြစ်စွတကား။ ဟိ၊ မှန်၏။ အယံ မာနတ္တဒ္ဓေါ ဗြာဟ္မဏော၊ ဤမာနတ္တဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မာတရံ၊
 အမိကို။ နေဝ အသိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး။ ပိတရံ၊ အဖကို။ န အဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။
 န အဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး။ ဇေဋ္ဌ ဘာတရံ၊ အင်ကိုကြီးကို။ န အဘိဝါဒေတိ၊ ရှိမခိုး။ အထ စ ပန၊
 ထိုသို့ပြစ်လျက်။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမ၌။ ဝေဂ္ဂပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပရမ

နိပစ္စကာရံ၊ အလွန်အရိအသေ ပြုခြင်းကို။ ကရောတိတိ၊ ပြု၏”ဟူ၍။ အတ္တုထဝိတ္ထဇာတာ၊
 ဖြစ်သော မဖြစ်ဘူး အဦးဖြစ်ခြင်း၌ ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
 အထ ခေါ်။ ။ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မာနတ္ထံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ “ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။
 ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ မဟိ၊ ငါ၌။ ပသန္တံ၊ ကြည်ညို၏။
 (တတော၊ ထို့ကြောင့်။) အလံ၊ သင့်တော်ပြီ။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော့။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။
 နိသီဒါတိ၊ နေလော့”ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါ စ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ်။ ။
 မာနတ္ထံ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ နိသီဒိတော၊ ထိုင်၍။ သဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို—

“(ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊) ကေသု၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ မာနံ၊ မာနကို။
 န ကရိယာထ၊ မပြုရာသနည်း။ ကေသု၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ သဂါရဝေါ၊ ရိုသေမှု
 ရှိသည်။ အထ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ကေ၊ အဘယ်ဘုတို့ကို။ အထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 အပစိတာ၊ အရိအသေ ပြုအပ်ကုန်သည်။ အထု၊ ဖြစ်ကုန်ရာသနည်း။ ကေ၊ အဘယ်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာရု၊ ကောင်းစွာ။ သုပုဇိတာ၊ ကောင်းစွာ
 ပူဇော်အပ်ကုန်သည်။ အထုတိ၊ ဖြစ်ကုန်ရာသနည်း”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊
 လျှောက်ထားပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မာတရိ စာပိ၊ အမိ၌၎င်း။ ပိတရိ စာပိ၊ အဖ၌၎င်း။ အထော၊
 ထို့ပြင်။ ဇေဋ္ဌမိ၊ အကြီးဖြစ်သော။ သာထရိ၊ အစ်ကို၌၎င်း။ စတုတ္ထမိ၊ ထေးယောက်
 မြောက်ဖြစ်သော။ အာစရိယေ၊ ဆရာ၌၎င်း။ တေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ မာနံ၊ မာနကို။ န
 ကရိယာထ၊ မပြုရာ။ တေသု၊ ထို့၌။ သဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းရှိသည်။ အထ၊ ဖြစ်ရာ၏။
 တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပစိတာ၊ အရိအသေပြုအပ်ကုန်သည်။ အထု၊
 ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ အထ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာရု၊ ကောင်းစွာ။
 သုပုဇိတာ၊ ကောင်းစွာ ပူဇော်အပ်ကုန်သည်။ အထု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။

အရဟန္တေ၊ ဝုဇော်အထူးကို ခံထိုက်ကုန်သော။ သီတိဘူတေ၊ ငြိမ်းအေးပြီးကုန်သော။
 ကထကိစ္စေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲခြောက်ချက်မက်ကိစ္စရှိကုန်သော။ အနာသဝေ၊ အာသဝ
 မရှိကုန်သော။ အနုတ္တရေ၊ အလွန်အမြတ်မရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။
 မာနံ၊ မာနကို။ နိဟဏ္ဍ၊ နှိမ်ချ၍။ အထဇ္ဈော၊ ကပ်ထန်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ နမသော၊ ရှိသူ
 ရ၏။ ဣထိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဧဝံ ဝုတ္တေ စသည် ပေးပြီ)

၆-ပစ္စနိကသုတ်

၂၀၂။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ။ ပစ္စနိက သာထောနာမ၊
 ပစ္စနိကသာတမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ။ ပရိဝသထိ၊ နေ၏။
 အထ ခေါ်။ ။ ပစ္စနိကသာတထ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏထ၊ ။ “အဟံ၊ ငါသည်။ ယေန၊ ။
 သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမေယျံ၊ ကပ်ရမှုကား။ ယံ နန္ဒ၊
 ကောင်းစွာ။ ယညနေဝ၊ အကြင်အကြင် ကောကိုသာလျှင်။ သမဏော ဂေါတမော၊ ထည်။

ဘာသိဿတိ၊ ဆိုလတ္တံ့ ။ တံ တဒေဝ၊ ထိုထိုကော၊ကိုသာလျှင်။ (ဘာသန္တဿ၊ ပြောဆိုသော ။)
 အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ပစ္စနိကော၊ ဆန့်ကျင်ဖက်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဿန္တိ၊ ပြစ်ဆုံး
 ဟူသော။ ဇတံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဌံ။
 သဂဝါ၊ သည်။ အဇ္ဈောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်၌။ ဧကံမတိ၊ စကြံ သွားတော်မူ၏။ အထ ခေါ်၊
 ဌံ။ ပစ္စနိက သာတော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။)
 ထေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဌံ။ ဧကံမန္တံ၊ စကြံ ကြွတော်မူသော။ သဂဝန္တံ၊ ကိ။
 “သမဏ၊ ရဟန်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သဏာတိ၊ ဟော (ရွတ်) ပါလော့” ဟူသော။ ဇတံ၊ ကိ။
 အဝေါ၊ ပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဥပက္ခိလိဋ္ဌစိတ္တေန၊ နိပ်စက်ဝူပန်စေအပ်သောစိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်
 သော။ သာရမ္ပဗဟုဇေန စ၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းများသည်လည်းဖြစ်သော။ ပစ္စနိကသာ-
 တေန၊ ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော သာယာအပ်သော သုခရှိသူသည်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်း
 စွာ ဟောတော်မူအပ်သော တရားကို။ သုဝိဇာနံ၊ လွယ်ကူသဖြင့် သိအပ်သည်။ န၊ မဖြစ်။

ယော စ၊ အကြင်သူသည်ကား။ သာရမ္ပဉ္စ၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းကို၎င်း။ စေတသော၊
 စိတ်၏။ အပ္ပသာဒဉ္စ၊ မကြည်လင် (ညစ်နွမ်း) ခြင်းကို၎င်း။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။
 အာဏာတံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ ပဋိနိဿဉ္စ၊ စွန့်လွှတ်၍။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ သ၊ ထို
 သူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သောတရားကို။ ဣဿ၊ သိနိုင်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

(ဝေ ဝုတ္တေ စသည် ပေးပြီး)

၇-နဝကမ္ပိက သုတ်

၂၀၃။ (ဧကံ သမယံ စသည် ပေးပြီး) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဌံ။ နဝကမ္ပိက သာရ-
 ဓ္မါဒေါ၊ နဝကမ္ပိက သာရဓ္မါဗေဒ်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ တသ္မိံ ဝနသတ္ထေ၊ ထိုတော
 အုပ်၌။ ကမ္မန္တံ၊ အမှုကို။ ကာရာပေတိ၊ ပြုစေ၏။ နဝကမ္ပိကသာရဓ္မါဒေါ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊
 သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကိ။ အညထရသ္မိံ၊ တရသော။ သာလရက္ခမူလေ၊ အင်ကြင်းပင်ရင်း၌။ ပတ္တကံ၊
 ထက်ဝယ်ကို။ အာသုဇိတွာ၊ ပွဲ၍။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဇ၊ ပြောင့်စွာ။ ပထိဓာယ၊ တား၍။
 ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေးရှု။ သတိံ၊ သတိကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသိန္တံ၊ ထိုင်နေတော်မူ
 သည်ကို။ အဓ္မသာ ခေါ်၊ ပြင်ပြီး။ ဒိဗ္ဗာန၊ ၍။ အဿ၊ ထို နဝကမ္ပိကသာရဓ္မါဗေဒ်ပုဏ္ဏား၏။
 “အဟံ ခေါ်၊ ငါသည်။ ဣမသ္မိံ ဝနသတ္ထေ၊ ဤတောအုပ်၌။ ကမ္မန္တံ၊ အမှုကို။ ကာရာပေန္တော၊
 ပြုစေလျက်။ ရမာမိ၊ မွေလျော်၏။ အဟံ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။
 ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကာရာပေန္တော၊ ပြုစေလျက်။ ရမတိတိ၊ မွေလျော်သနည်း” ဟူသော။
 ဇတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ဌံ။ နဝကမ္ပိက သာရဓ္မါဒေါ၊ သော။
 ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။) ထေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။
 ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ သဂဝန္တံ၊ ကိ။

“သိက္ခ၊ ရဟန်း။ သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းတော၌။ ထဝ၊ သင်သည်။ ဧက ကမ္မန္တော၊
 အဘယ်အမှုကို။ ကရိယန္တိ န၊ ပြုအပ်ပါကုန်သနည်း။ ယံ၊ ယင်းသို့ အမှုကိုစွမ်းပို့ပါပဲ
 လျက်။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမရဟန်းသည်။ အရညသ္မိံ၊ တော၌။ ဧကကော၊ တယောက်

ထီးတည်း။ ရတံ၊ မေုလျော်ခြင်းကို။ ဝိန္ဒတိတိ၊ ရပါသနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊
ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

(မြာဟူဏ၊ ပုဏ္ဏား။) မေ၊ ငါ၏။ ဝနသ္မိံ၊ တော၌။ ကရဏီယံ၊ အမှုကိစ္စသည်။ န
အတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝနံ၊ ကိလေသာတောသည်၎င်း။ ဝိသုကံ၊ ကိလေသာငြောင့်သည်
၎င်း။ ဥစ္စန္ဒိမ္မလံ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်သော အမြစ်၌။ သွာဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဝနေ၊ တော၌။
နိဗ္ဗုဒ္ဓတော၊ ကိလေသာတောမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိသလ္လော၊ ကိလေသာငြောင့်ကင်းသည်
ဖြစ်၍။ အရတံ၊ မပေ့လျော်ခြင်းကို။ ဝိပူဟာယ၊ ပယ်၍။ ဧကော၊ တယောက်ထီး
တည်း။ ရမေ၊ မေ့လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဧဝံ ဝုတ္တေ စသည်ပေးပြီ။)

၈-ကဏ္ဍဟာရ သုတ်

၂၀၄။ (ဧဝံ သမယံ စသည် ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရဿ၊
တယောက်သော။ ဘာရဒွါဇဂေါတ္ထဿ၊ ဘာရဒွါဇအနွယ်ဖြစ်သော။ မြာဟူဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။
သမ္ပဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ အန္တေဝါသိကာ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ကဏ္ဍဟာရကာ၊ ထင်းခွေ
တတ်ကုန်သော။ မာဏဝကာ၊ လူလင်တို့သည်။ ပ။ ဘာရဒွါဇ ဂေါတ္ထံ၊ သော။ မြာဟူဏံကို။ “ယဂ္ဂေ၊
တိုက်ထွန်းပါ၏။ ဘဝံ၊ အရှင်။ (တံ၊ သင်ပုဏ္ဏားသည်။) ဇာနေယျာသိ၊ သိပါလော။ အသုကသ္မိံ
ဝနသတ္တေ၊ ဤမည်သောတောအုပ်၌။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ ပလ္လကံ၊ ကို။ အာဘုဇိတွာ၊ ၌။
ကာယံ၊ ကို။ ဥဒံ၊ စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ၌။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ရှေး၍။ သတိံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊
၌။ နိသိန္နောထိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ အထ
ခေါး ၌။ ဘာရဒွါဇ ဂေါတ္ထော၊ သော။ မြာဟူဏော၊ သည်။ ဧဟိ မာဏဝကေဟိ၊ ထိုလူလင်
တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူးပ။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ သဂဝန္တံ၊ ကို—

“ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ (တံ၊ သည်။) ဂမ္ဘီရဂ္ဂပေ၊ နက်ရှိုင်းသော သဘောရှိသော။
ဗဟု သေရဝေ၊ များသောကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော။ ဝနေ၊ တောအုပ်ကြီးအတွင်း၌။
သညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ ဝိဇနံ၊ လူသူကင်းဝေးသော။ အရညံ၊ တောအို။ ဝိဂါဟိယ၊
ဝင်ရောက်၍။ အနိဉ္စမာနေန၊ မတုန်မလှုပ်။ ဌိတေန၊ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်။ ဝဂ္ဂနာ၊ ပြေပြေ
ပြစ်ပြစ်။ (တနည်း-အနိဉ္စမာနေန ကာယေန၊ မတုန်မလှုပ်သောကိုယ်ဖြင့်။ ဝါ-ရှိသည်ဖြစ်၍။
ဌိတေန ကာယေန၊ တည်ငြိမ်သောကိုယ်ဖြင့်။ ဝါ-ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝဂ္ဂနာကာယေန၊ ပြေပြေ
သောကိုယ်ဖြင့်။ ဝါ-ရှိသည်ဖြစ်၍ဟု ဣတ္ထမ္မု၊ တလက္ခဏတ္ထ သော်လည်းပေး။) သုစာရဂ္ဂပံ၊
အလွန်ကောင်းသောသဘောရှိသော ဈာန်ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဈာယသိ၊ ဝင်စားနေတော်
မူ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်တော၌။ ဂိတံ၊ သိဆိုအပ်သောသီချင်းသံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
ယတ္ထ၊ အကြင်တော၌။ ဝါဒိတံ၊ ထီးမှတ်အပ်သောအသံသည်လည်း။ နပိ အတ္ထိ၊ ရှိလည်း
မရှိ။ တတ္ထ အရညေ၊ ထိုတော၌။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ ဧကော၊ တကိုယ်တော်တည်း။
ဝနဝသိတော၊ တောကိုမှီ၍ နေတော်မူ၏။ ဧကော၊ တယောက်ထီးတည်း။ ပီတိမနော၊
ပီတိနှင့်ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝနေ၊ တော၌။ ယံဝသေ၊ အကြင်နေတော်မူ၏။

၁။ အနိဉ္စမာနေနာထိအာရိနိ ကာယဝိသေသနာနိ၊ ဧဂ္ဂပေန ကာယေနာထိ အတ္ထော ဟူသော၊ ၎င်းနှင့်
အနိဉ္စမာနေနာထိ ဣတ္ထမ္မု၊ တလက္ခဏတ္ထ ကရဏဝရနံဟူသော ဝိတို့အရ ပေးလိုက်သည်။

ဣဒံ၊ ဤသို့ထောင့်နေခြင်းသည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်၏စိတ်၌။ အစွေရဉ္စပံ၊ အံ့တုယ်သဘော ရှိ၏ဟူ၍။ ပရိဘာတိ၊ ထင်၏။

အနုတ္တရံ၊ ပိပိထက် အမြတ်မရှိသော။ တိဒိဝံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကို၎င်း။ လောက- ဝိပတိသဟဗျထံ၊ ဗြဟ္မာ့မင်းနှင့် အတူတကွအဖြစ်ကို၎င်း။ အာကဗ်မာနော၊ တောင့်တသူ ဟူ၍။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်(ပုဂ္ဂား)သည်။ (တံ၊ သင်ဂေါတမကို။) မညာမိ၊ အောက်ပေ့ မှတ်ထင်ပါ၏။ ကသ္မာ၊ အဆယ်ကြောင့်။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဝိဇနံ၊ လူသူကင်းဝေးသော။ အရညံ၊ တောကို။ အသိတော၊ မိ၍နေပါသနည်း။ (တံ၊ သည်။) ဗြဟ္မပတ္တိယာ၊ မြတ်သည် ၏အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ။ ဣဒ၊ ဤထောင့်။ တပေါ၊ အကျင့်ကို။ ဣဗ္ဗသိတိ၊ ပြုကျင့်၍ နေပါသလော"ဟူသော။ ဂါတာယ၊ မြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

ဗြဟ္မ၊ ပုဂ္ဂား။ (ဂါတာ၌ ထကြောသည်။) ပုထု၊ အမည်နာမ များပြားလှသော။ အနေကောတုသု၊ များသောသဘောရှိသော အာရုံတို့၌။ သဒါသိတာ၊ အခါခပ်သိမ်းမို့နေ သော။ အညာထမူလပ္ပဘဝါ၊ အဝိဇ္ဇာလျှင် အကြောင်းရင်းမူလ အလွန်ကုန်ပျက်သော။ ပဗ္ဗေတာ၊ ငါ့ဟာ-ငါ့ဟာဟု စွဲလမ်းတောင်တသော။ ယာကာပိကဗါ၊ အကြင်လိုချင်မှု တဏှာသည်၎င်း။ ယာ ကာပိ အခါနန္ဒနာ ဝါ၊ အကြင် အလွန်နှစ်သက်မှု တဏှာသည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သမူလိကာ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင်းရင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံ သော တဏှာကို။ မဟာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗျန္တိကတာ၊ ကင်းသောအဆုံးရှိအောင်ပြုအပ်ပြီ။

သုယံ၊ ထိုငါဘုရားသည်။ အကခေါ၊ တောင့်တမှုတဏှာ မရှိသည်ဖြစ်၍။ အသိတော၊ အာရုံတို့၌ မှီနေမှုတဏှာမရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုပယော၊ စွဲလမ်းသောအားဖြင့် ကပ်ရောက်မှု တဏှာမရှိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ ဝိသုဒ္ဓဒဿနော၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော ဉာဏ်အမြင် (သဗ္ဗညုဉာဏ်) ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုတ္တရံ၊ ပိပိထက် အမြတ်မရှိသော။ သိဝံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော။ (သိဝန္တိ သေဋ္ဌံ၊ ငွေ။) သဗ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်သို့။ ပပျုယျ၊ ရောက်၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ရုယော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌။ ဝိသာရဓေါ၊ ရှိစွားခြင်းကင်း(ရဲတင်း)သည်ဖြစ်၍။ ဈာယာမိ၊ ဈာန်ဝင်စားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ထော်မူ၏။

(ဧဝံ ဝုတ္တေ သေည်ပေးမြဲ။)

ဇု-မာတုပေါသကသုတ်

၂၀၅။ သာဝတ္ထိနိဂါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ မာတုပေါသကော၊ မာတုပေါသကမည် သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဂ္ဂားသည်။ ပ။ သကဝန္တံ၊ ကို။ "သော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဟံ ယိ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ သိက္ခံ၊ ထမင်းကို။ ပရိယေသသမိ၊ ရှာပါ၏။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ သိက္ခံ၊ ထမင်းကို။ ပရိယေသသိတွာ၊ ရှာပြီး၍။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖ တို့ကို။ ဧပါသေမိ၊ လုပ်ကျွေးပါ၏။ သော ဂေါတမ၊ မ။ ကိရိ၊ အသို့နည်း။ ဧဝံ ကာရိ၊ ဤသို့ ပြုလေ့ရှိသော။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကိစ္စကာရိ၊ ပြုထိုက်သည်ကို ပြုလေ့ ရှိသူသည်။ ဟောမိတိ၊ ဖြစ်ပါသလော"ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤကားကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂား။ ဧဝံ ကာရိ၊ ဤသို့ပြုလေ့ ရှိသော။ ထံ၊ သင်သည်။ ထဂ္ဂ၊ စင်စစ်။ ကိစ္စကာရိ၊ ပြုထိုက်သည်ကိုပြုလေ့ ရှိသူသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂား။ ယော ခေါ၊ အကြင်သူသည်။ ဓမ္မေန၊ သဖြင့်။

ဘိက္ခု၊ ကိ။ ပရိယေသတံ၊ ဂ္ဂာမှီး၏။ ဓမ္မေန၊ သဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ကိ။ ပရိယေသိတု၊ ချ်။ မာတာ-
ပိတရော၊ တို့ကို။ ပေါသေတံ၊ မ။ သော၊ ထိုသူသည် ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ပုည၊ ကောင်း
မှုကို။ ပသဝတံ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

☞ (ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။) ယောမစ္စော၊ အကြင်သူသည်။ မာတရံ ဝါ၊ အမိကို၎င်း။
ပိတရံ ဝါ၊ အဖကို၎င်း။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ပေါသတံ၊ ကျေးပေး၏။ မာတာပိတုသု၊
အမိအဖတို့၌။ တာယ ပါရိစရိယာယ၊ ထိုသို့လုပ်ကျွေးခြင်းကြောင့်။ နံ၊ ထိုလုပ်ကျွေး
သောသူကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဣဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ သာလျှင်။ ပသံသန္တိ၊
ချီးမွမ်းကုန်၏။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်၍။ (ပေစ္စာတိ ဣတော ပဋိဂန္ဓာ၊ ဣ)သဂ္ဂေါ၊
နတ်ပြည်၌။ ပမောဒတံ၊ မွေ့လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

(ဝေံ ဝုတ္တေ စသည်ပေးပြီ။)

၁၀-ဘိက္ခကသုတ်

၂၀၆။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘိက္ခကော၊ ဘိက္ခကမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊
ပုဏ္ဏားသည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အဟပ္ပိ ခေါ၊ အကျွန်ုပ်သည်
လည်း။ ဘိက္ခကော၊ ကောင်းစားသူပါတည်း။ ဘဝပ္ပိ၊ အရှင်ဂေါတမသည်လည်း။ ဘိက္ခကော၊
တောင်းစားသူပါတည်း။ ဣခ၊ ဤတောင်းစားသူ၏အဖြစ်၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ နာနာကရထံ၊
ထူးခြားချက်သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်ပါနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤကော့ကို။ အဝေါ၊ လျှောက်ပြီ။

(ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။) တေန၊ ထိုတောင်းထတ်ကာမျှဖြင့်။ ဘိက္ခကော၊ ဘိက္ခကမည်
သည်။ န ဟောတံ၊ မဖြစ်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ဖြင့်။ ဝိဿံ၊ မကောင်းသော
အနံ့ကိုလှိုင်ရစေတတ်သော။ ဓမ္မံ၊ အကုသိုလ်တရားကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။
အပရေ၊ တပါးကုန်သောသူတို့ကို။ ဘိက္ခတေ၊ တောင်းထတ်၏။ (သုတပါးတို့ထံ အစား-
အစာကို တောင်းသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ဥပစာ စကား။) တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်။
ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်သည်။ န ဟောတံ၊ မဖြစ်။ ဣဝ လောကေ၊ ဤလောက၌။ ယော၊
အကြင်သူသည်။ ပုညဂ္ဂ၊ ကောင်းမှုကို၎င်း။ ပါပဂ္ဂ၊ မကောင်းမှုကို၎င်း။ ဗာဟိတု၊
(အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်) ပယ်ပြင်၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ သင်္ခါယ၊ ရှောင်
ခြင်တတ်သောဝိပဿနာပညာဖြင့်။ စရတံ၊ ကျင့်၏။ သော၊ ထိုသူကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။
ဘိက္ခုတိ၊ ဘိက္ခုဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

(ဝေံ ဝုတ္တေ စသည်ပေးပြီ။)

၁၁-သင်္ဂါရဝသုတ်

၂၀၇။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သင်္ဂါရဝေါ နာမ၊ သင်္ဂါရဝ
မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပရိဝေသတံ၊ နေ၏။ ဥပက သုဒ္ဓိကော၊
ရေဖြင့် စင်ကြယ်၏ဟု အဟု၍သည်ဖြစ်၍။ ဥပကေန၊ ရေဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ပစ္စေတိ၊
ယုံကြည်၏။ သာယံ၊ ညချမ်း၌ ၎င်း။ ပါတံ၊ နံနက်၌ ၎င်း။ ဥပကောရောဟနာနုယောဂံ၊
ရေသို့သက်ဆင်းခြင်းကိုလုံ့လပြုခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟုရတံ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။

၁။ ဝိပူပံ ကွံ ပသဝတံထိ ဝိသော၊ ၌။ ဝိသဓာတ် သပစ္စည်း။ ဝိပုပ္ပ-သုဓာတ်+အပစ္စည်းဟုလည်း ကြံကြ၏။

အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိ။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သင်္ဂါရဝေါ နာမ၊
 သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဣဓ သာဝတ္ထိယံ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌။ ပဋိဝေတိ၊ ဤ။ ဥဒက-
 သုဒ္ဓိကော၊ မြစ်၌။ ဥဒကေန၊ မြင့်။ သုဒ္ဓိံ၊ ကိ။ ပစ္စေတိ၊ ဤ။ သာယံ၊ ခွဲ၎င်း။ ပါတံ၊ ခွဲ၎င်း။
 ဥဒကောဓောဟနာနုယောဂံ အနု၊ ခွဲ။ ယုတ္တော၊ မြစ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ဤ။ ဘန္တေ၊ မှား။ သာရ၊ တောင်း
 ပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေန၊ ခွဲ။ သင်္ဂါရဝဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဤ။ နိဝေသနံ၊ အိမ်
 သည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။) တေန၊ သို့။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။
 ဥပသကံမတူတိ၊ ချဉ်းကပ်တော်မူပါဘုရား”ဟူသော။ ဝေ၊ ဤကောင်းကို။ အဝေါ၊ လျှောက်
 ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုတိ ဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်။ အဝိဝါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ခွဲ။ပ။ သင်္ဂါရဝံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကိ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။
 တံ၊ သင်သည်။ ဥဒကသုဒ္ဓိကော၊ မြစ်၌။ ဥဒကေန၊ မြင့်။ သုဒ္ဓိံ၊ ကိ။ ပစ္စေသိ၊ ယုံကြည်၏။
 သာယံ၊ ခွဲ၎င်း။ ပါတံ၊ ခွဲ၎င်း။ ဥဒကောဓောဟနာနုယောဂံ အနု၊ ခွဲ။ ယုတ္တော၊ မြစ်၌။
 ဝိဟရသိ ကိရ၊ နေသတဲ့။ ဣတိ၊ ဤကောင်းသည်။ သစ္စန္တိ၊ မှန်သလော”ဟူသော။ “ဣဒံ၊ ခွဲကို။
 အဝေါ၊ ပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဝေ၊ မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တံ၊
 သင်သည်။ ကိ ပန အတ္ထဝသံ၊ အဘယ်အကျိုးထူးကို။ သမ္ပဿမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်သည်
 မြစ်၌။ ဥဒကသုဒ္ဓိကော၊ မြစ်၌။ ဥဒကသုဒ္ဓိံ၊ ကိ။ ပစ္စေသိ၊ ယုံကြည်သနည်း။ သာယံ၊
 ခွဲ၎င်း။ ပါတံ၊ ခွဲ၎င်း။ ဥဒကောဓောဟနာနုယောဂံ အနု၊ ခွဲ။ ယုတ္တော၊ မြစ်၌။ ဝိဟရသိ၊
 နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဓ၊ ဤသတည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ ဝိဝါ၊ နေ၌။ ယံ ပါပကမ္ပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဤ။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ သာယံ၊ ညချမ်း၌။ နာနေန၊ ရေချိုးသဖြင့်။ ပဝါယေမိ၊
 မျှောပါ၏။ ဝတ္ထိံ၊ ည၌။ ယံ ပါပကမ္ပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဤ။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ ပါတံ၊ နံနက်၌။ နာနေန၊ ရေချိုးသဖြင့်။ ပဝါယေမိ၊ မျှောပါ၏။
 ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အတံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမံ ခေါ အတ္ထဝသံ၊ ဤအကျိုးထူးကို။ သမ္ပဿ-
 မာနော၊ ကောင်းစွာမြင်သည်ဖြစ်၍။ ဥဒကသုဒ္ဓိကော၊ မြစ်၌။ ဥဒကေန၊ မြင့်။ သုဒ္ဓိံ၊ ကိ။
 ပစ္စေသိ၊ ယုံကြည်ပါ၏။ သာယံ၊ ခွဲ၎င်း။ ပါတံ၊ ခွဲ၎င်း။ ဥဒကောဓောဟနာနုယောဂံ အနု၊ ခွဲ။
 ယုတ္တော၊ မြစ်၌။ ဝိဟရမိ၊ နေပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(ဤဂါထာကို အရဟန္တဝဂ် သုဒ္ဓဂိုဏ်သုတ် ၈ ခု၌ ၁၉၅-၅ အနက်ရေးခဲ့ပြီ။ ဝေ ဝုတ္တ
 သေသည်ကိုထည်း ပေးပြီ။)

၁၂-ခေါမ ရုဿ သုတ်

၂၀၈။ (ဝေ မေ သုတ် ပေးပြီ။) ဧဝံ၊ သော။ သမယံ၊ ခွဲ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သက္ကေသု၊ သက္က
 ထိုင်းတို့၌။ ခေါမရုဿ နာမ၊ ခေါမရုဿ မည်သော။ သက္ခာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နိဂမော၊
 နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌။) ဝိဟရတိ၊ နေထော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ခွဲ။ ဘဂဝါ၊
 သည်။ ပုဗ္ဗသမယံ၊ ခွဲ။ နိဝါသေတွာ၊ ၌။ ပတ္တဝီဝရံ၊ ကိ။ အာဝါယ၊ ၌။ ခေါမရုဿ နိဂမံ၊
 ခေါမရုဿနိဂုံးသို့။ ပိတ္တာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ တေန ခေါ ပန သပယေန၊ ခွဲ။
 ခေါမရုဿကာ၊ ခေါမရုဿနိဂုံး၌ နေကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပထိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်။
 သသာယံ၊ ဧည့်ဝေးရာစရပ်၌။ (သသာယန္တိ သာလာယံ၊ ငှား။) ဂေနဝိ ဒေဝကရထိယေန၊ တစုံတစု

သော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်။ သန့်ပတ်တာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝေါ စ၊ မိုးသည်လည်း။ ဧကမေကံ၊ တပေါက်တပေါက်။ ဖုဿယတိ၊ ဆွတ်ဖြန်း၏ (ရွာ၏)။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေန၊ ဌံ။ သာသဘာ၊ ထိုစရပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံပိ၊ ပြီး။ ခေါမဒုဿကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တိ၊ ကို။ ဗုရုတောဝ၊ အဝေးမှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ အဗ္ဗသံသု၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဗိသ္ဗာန၊ ၌—

“မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်ကုန်သော။ သမဏကာ၊ ရဟန်းယုတ်တို့သည်။ ဧက စ၊ သယ်လို့ ပုဂ္ဂိုလ်စားတို့နည်း။ ဧက စ၊ သယ်လို့ပုဂ္ဂိုလ်စားတို့သည်။ သဘာမ္ပေ၊ အစည်းအဝေး၌ ကျင့်ဝတ်တရားကို။ ဇာနိဿန္တိတိ၊ သိကုန်ဆုံးနည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါဗုံ ဆိုကုန်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ခေါမဒုဿကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကော တို့ကို—

“ (ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့။) ယတ္ထ၊ အကြင်စည်းဝေးရာ စရပ်၌။ သန္တော၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည်။ န သန္တိ၊ မရှိကုန်။ သော၊ ဤစည်းဝေးရာ စရပ်သည်။ န ဘဘာ၊ စည်းဝေးရာ စရပ်မမည်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မ္ပေ၊ တရားကို။ န ဝဇန္တိ၊ မဟောတတ်ကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ န သန္တော၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်း မမည်ကုန်။ ဣဂ္ဂ၊ ဣဂ္ဂကို၎င်း။ ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသကို၎င်း။ မောဟဉ္စ၊ မောဟကို၎င်း။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ မ္ပေ၊ တရားကို။ ဝဇန္တော စ၊ ဟောတတ်သောသူတို့သည်သာလျှင်။ သန္တော၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်း မည်ကုန်သည်။ ဘဂန္တိတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

(ဧဝံ ဝုတ္တေ စသည် ပေးမြဲ။)

ဗုတိယော၊ သော။ ဥပါသကဝဂ္ဂေါ၊ ဥပါသကဝဂ်သည်။ နိဠိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဥပါသကဝဂ်၏။ ဥဗ္ဗါနံ၊ ဥဗ္ဗါန်းကား—

ကသိ၊ ကသိသုတ်။ ဥဒယော၊ ဥဒယသုတ်။ ဒေဝဟိတော၊ ဒေဝဟိတသုတ်။ အညထရမဟာသာလံ၊ အညထရမဟာသာသသုတ်။ မာနတ္ထဗ္ဗု၊ မာနတ္ထဗ္ဗုသုတ်။ ပစ္စနိကံ၊ ပစ္စနိကသုတ်။ နဝကမ္ပိ၊ နဝကမ္ပိကသုတ်။ ကဋ္ဌဟာရံ၊ ကဋ္ဌဟာရသုတ်။ မာတုပေါသကံ၊ မာတုပေါသကသုတ်။ သိက္ခကော၊ သိက္ခကသုတ်။ သင်္ဂါရဝေါစ၊ သင်္ဂါရဝသုတ်။ ခေါမဒုဿေန၊ ခေါမဒုဿသုတ်နှင့်တကွ။ ခွါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်သုတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

ဗြာဟ္မဏ သံယုတ္တံ၊ ဗြာဟ္မဏ သံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၈-၀ ဝိသသံယုတ်

၁-နိက္ခန္ဓသုတ်

၂၀၉။ (ဝေ မေ သုတ် ပေးပြီ။) ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ အရှင် ဝဂီသသည်။ အာဠာဝိယံ၊ အာဠာဝိပြည်၌။ အဂ္ဂိဋ္ဌဝေ၊ အဂ္ဂိဋ္ဌဝမည်သော။ စေတိယေ၊ စေတိ (ကျောင်း)၌။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော။ အာယသ္မာ နိဂြောဏေပေန၊ အရှင်နိဂြောဏေပနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ သည်။ အစိရ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သေးသော။ ဩဟိယုကော၊ ကျန်ရစ်သော။ ဝိဟာရပါလော၊ ကျောင်းစောင့်ဖြစ်သော။ နဝကော၊ ပဉ္စင်းငယ်သည်။ ယောတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ သပ္ပဟုတာ၊ များစွာကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ သမလက်ရိတွာ၊ ကောင်းမှုန် စွာထန်သာဆင်ကုန်၍။ ယေန၊ ဌ။ အဂ္ဂိဋ္ဌဝကော၊ အဂ္ဂိဋ္ဌဝကမည်သော။ အာရာမော၊ အာရာမည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဝိဟာရပေက္ခိကာယော၊ ကျောင်းကိုကြည့်ရှုလိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပသကံမိံ သု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ အရှင်ဝဂီသ၏(သန္တာန်၌)။ တာ ဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို။ ဝိသ္မာ၊ မြင်သောကြောင့်။ အနဘိရတိ၊ မဗ္ဗေလျော်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဂေါ၊ ဝဂေါ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အနုဗ္ဗံသေတိ ဖျက်ဆီး၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ ၏။ “ယထာမေ၊ အကြင်ငါ၏ (သန္တာန်၌)။ အနဘိရတိ၊ မဗ္ဗေလျော် ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဝဂေါ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အနုဗ္ဗံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ တထာ မေ၊ ထိုငါ၏။ ဝထ၊ စင်စစ်။ အလာဘာ၊ မကောင်းသောလာဘ်တို့တည်း။ တထာ မေ၊ ၏။ ဝထ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ ကောင်းသောလာဘ်တို့သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ တထာ မေ၊ ထိုငါသည်။ ဝထ၊ စင်စစ်။ ဣတ္ထိန္ဒ၊ မကောင်းသဖြင့်ရအပ်၏။ တထာ မေ၊ သည်။ ဝထ၊ စင်စစ်။ သုလန္တံ၊ ကောင်းစွာ ရအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ပရော၊ တပါးသောသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အနဘိရတိံ၊ မဗ္ဗေလျော်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အဘိရတိံ၊ မဗ္ဗေလျော် ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေနိုင်ရာ၏။ ဣ၊ ဤရာဂဖြစ်ပေါ်ရာ၌။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ကုတော၊ အထယ်မှား၊ လဗ္ဗာ၊ ရပါအံ့နည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အနဘိရတိံ၊ မဗ္ဗေလျော်ခြင်းကို။ ဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အဘိရတိံ၊ မဗ္ဗေလျော် ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေရမူကား။ ယံ နုနာတိ၊ ကောင်းလေစွ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ သည်။ အတ္တနာဝ၊ သာလျှင်။ အတ္တနော၊ ၏။ အနဘိရတိံ၊ ကို။ ဝိနောဒေတွာ၊ ၍။ အဘိရတိံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့ဘောင်မှ။ နိက္ခန္ဓံ၊ ထွက်မြောက်သည်။ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ဆုမထောင် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သည်။ သန္တံ၊ ဖြစ်သော။

၁။ အနဂါရိယန္တိ အဂါရဝိရဟတော အနဂါရံ ပဗ္ဗဒ္ဓာ။ ဣတ္ထ နိယုတ္တတ္ထာ အနဂါရိယံ က-ကာရဿ ယ-ကာရံ ဣတွာ ပဗ္ဗဇိတန္တိ အတ္ထော၊ ဝိ။

မံ၊ ငါ့ထံသို့။ ပကဗ္ဗာ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော။ ဣမေ ဝိတက္ကံ၊ ဤကာမဝိတက်တို့သည်။ ကဏှတော၊ မာရ်မင်း၏ အဆင်းအပင်းမှ။ ဥပဓာဝန္တိ ဝတ၊ ပြေးဝင်လာကုန်ယောင် တကား။

သိက္ခိတာ၊ သင်ကြားထုတ်ပြောပြီးကုန်သော။ ဒဠဓမ္မိနော၊ ခိုင်ခံ့သော လေးစွဲ ကုန်သော။ (ဒဠဓမ္မိနောတိ ဒဠဓနုနော) ဥက္ကပုတ္တံ၊ ထင်ရှားကျော်ဇောသူတို့၏ သားဖြစ် ကုန်သော။ အပလာယိနံ၊ ထွက်ပြေးလှေ့ မရှိကုန်သော လေးသမားတို့၏။ သဟဿံ၊ တထောင်သော။ မဟိဿာသာ၊ လေးဆရာကြီးတို့သည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ပရိကိရေယျ၊ ဝန်းရံ၍ ပစ်နိုင်ကုန်ရာ၏။

တေထော၊ ဤလေးသမားတထောင်ထက်။ သိယျော၊ သာလွန်၍ (ပစ်နိုင်) ကုန်သော။ ဣတိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ သဓေပိ အာဂမိဿန္တိ၊ အကယ်၍ မူလည်း လာကုန်ဆုံး သမိ- ဓမ္မေ၊ မိမိတရား၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ နေဝ ဗျာဓေဿန္တိ၊ မနှိပ်စက် နိုင်ကုန်လတ္တံ့။

ဟိ၊ မှန်၏။ နုဗ္ဗာနဂမနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ တေ မဂ္ဂံ၊ ထိုဝိပဿ နာလမ်းကြောင်းကို။ မေ၊ ငါသည်။ အာဂိစ္စဗန္ဓုနော၊ နေမင်း၏အဆွေ ဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သက္ခံ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ သုတံ၊ ကြားနာအပ်ဘူးပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာတည်မှုသော လမ်းကြောင်း၌။ နိရုတော၊ မွေ့လျော်၏။

ပါပိမ၊ အယုတ်တမာ ကိလေသာ၊ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိယရန္တံ၊ တရားနှလုံးဆင်း၍ နေသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ တံ၊ သင်သည်။ ဧဝ ဥပဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ ကပ်ရောက်ပြန်ငြားဆုံး။ မဇ္ဈ၊ သတ္တဝါတို့ကို သေ စေထုတ်သော ကိလေသာ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအားဖြင့်။ (တံ၊ သင်သည်။) မေ၊ ငါ၏။ မဂ္ဂမ္ပိ၊ (အဝ ယောနိ ဂထိတို့၌) သွားရာလမ်းကိုလည်း။ နဒက္ခသိ၊ မပြင်နိုင်။ ယထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကရိဿာမိတိ၊ ကျင့်ကြံကြီးကုတ်ပြုလုပ်ပေအံ့” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၂-အရထိ သုတ်

၂၁၀။ (ဧကံ သမယံ။ ပ။ ဥပဗျာယေန သမ္ပိ” ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသွာ နိကြောကေပေါ၊ အရှင်နိကြောကေပွသည်။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ခန္ဓော၊ ဆွမ်းခံရွာမှစခဲ့၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သာယံ ဝါ၊ ညချမ်း၌သော်၎င်း။ အပရဇ္ဈာကာလေ ဝါ၊ နောက်တနေ့ ဆွမ်းခံချိန်၌သော်၎င်း။ နိက္ခမတိ၊ ကျောင်းမှ ထွက်၏။

(တေန ခေါ ပန သမယေန မှ ဥပ္ပါဏယန္တိ တိုင်အောင် ရွှေ့သုတ်အထိုင်းပေး။) အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသွာ ဝဂီသော၊ သည်။ ပ။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရတီဉာ၊ သာသနာတော်၌ မမေ့ လျော်ခြင်းကို၎င်း။ ရတီဉာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ မေ့ လျော်ခြင်းကို၎င်း။ ဂေဟသိတံ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော အိမ်ကိုမှီသော။ ဝိတက္ကဉာ၊ ဝိတက်ကို၎င်း။ သဗ္ဗသော၊ အချင်း ခပ်သိမ်း။ ပဟာယ၊ (ပဟာန်သုံးပါးဖြင့်) ပယ်၍။ ကုဟိဉာ၊ တစုံတခုသော အာရုံ၌။ ဝနထံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ထောအုပ်ကြီးကို။ န ကရေယျ၊ မပြုရာ။ နိဗ္ဗနထော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ထောအုပ်မရှိသော။ အရဒတော၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မေ့ လျော်သူ မဟုတ်သော။ သံ ဟိ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်။ သိက္ခ၊ ရဟန်းမည်၏။

ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ပထဝိဉာ၊ မြေ၌၎င်း။ ဝေဟာသံ စ၊ ကောင်းကင်၌၎င်း။ (ပထဝိဉာ ဝေဟာသန္တိ ဘုဗ္ဗတ္ထေ ပစ္စန္ဓဝစနံ၊ ဝိ။) ဧကတောဂဓံ စ၊ မြေအတွင်း၌၎င်း။ ကိဉာ၊ တစုံတခုသော။ ယံ ဝှပကထံ၊ အကြင်ရှပ်သည်။ (ဌိတံ၊ တည်း၏။) သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ရှပ်သည်။ ပရိဇိယတိ၊ ဆွေးမြေ့၏။ အနိစ္စံ၊ မပြု။ ခေံ၊ ဤသို့။ သဒမော၊ (ဉာဏ်ဖြင့်) ကပ်ဆောက်စွာမြင်၍။ မုတတ္ထာ၊ သိအပ်ပြီးသော ကိုယ်ခန္ဓာရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဧရန္တိ၊ ကျင့်ကြံနေထိုင်ကြကုန်၏။

ဥပဓိသု စ၊ ခန္ဓ၊ ကိလေသ၊ အတိသင်္ခါရ၊ ကာမဥပဓိတို့၌၎င်း။ ဒိဋ္ဌသုတေ စ၊ မြင်အပ် သော ဝှပါရုံ၊ ကြားအပ်သော သဒ္ဓါရုံ၌၎င်း။ ပဋိဗေ စ၊ နှမ်းအပ်သောခန္ဓာရုံ၊ လျက်အပ် သော ရသာရုံ၌၎င်း။ မုတေစ၊ တွေ့အပ်သော ဖောဋ္ဌဗျာရုံ၌၎င်း။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ဂမိတာသေ၊ တပ်မက်မောကုန်၏။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤဥပဓိလေးပါး တို့၌။ ဆန္တံ၊ တပ်ခြင်းဆန္ဒကို။ ဝိနောဒယ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ အနေဇော၊ တဏှာမရှိသည် ဖြစ်၍။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌။ န လိမ္မတိ၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်) မလိမ်းကျ။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မုနိံ၊ မုနိမည်၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

အထ၊ ထိုပြင်း သဋ္ဌိနိသိတာ^၁၊ အာရုံခြောက်ပါးကိုမှီကုန်သော။ ပုထု၊ များစွာကုန် သော။ အဗ္ဗော၊ များစွာပေးကုန်ပြန်ကုန်သော။ သဝိတက္ကဉာ၊ ခြောက်ပါးသော ဝိတက် တို့သည်။ ဇနတာယ၊ လူအပေါင်း၌။ နိဝိဋ္ဌာ၊ သက်ဝင်တည်နေကုန်၏။ ယော၊ သည်။ ကုဟိဉာ၊ တစုံတခုသော အာရုံ၌။ ဝဂ္ဂဂတော၊ ကိလေသာအစုဆို ကပ်ဆောက်သည်။ န စ အဿ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ ဗုဋ္ဌုလ္လသာဏီ၊ (ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သည့်) ရွန်ရင်းကြမ်းတမ်း သော စကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဇနာ ပန အဿ၊ မဖြစ်ရာ။ သ၊ ထိုသူသည် သိက္ခ၊ သိက္ခမည်၏။

ဗဗ္ဗော၊ ပညာရှိသော။ ဝိရုတ္တသမာယိတော၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး တည်ကြည်သော။ အကုယကော၊ ဝါကြားမှုမရှိသော။ နိပကော၊ ပညာရင့်ကျက်သော။ အဝိဟာလု၊ တဏှာပေါများသူ မဟုတ်သော။ မုနိ၊ ရဟန်းသည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်းအေးသော။ ပဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဇ္ဈကမာ၊ ရပြီ။ ပဋိစ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုစွဲ၍။ ဝါ-အာရုံပြု၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာခပ်သိမ်း အေးငြိမ်းပြီ။ ကာလံ၊ ဝိပါဏ်ကပ္ပဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော ပရိနိဗ္ဗာန်

၁။ အထ သဋ္ဌိနိသိတာ။ ပ။ တိ အထ အ-အာရုံမှီသိတာ။ သဋ္ဌိ သဗ္ဗော၊ အ-သဗ္ဗေန သမာနတ္ထောတိ “သဋ္ဌိနိသိတာ”တိ ပဒေသ “အ-အာရုံမှီသိတာ”တိ အဒတ္ထာ ရုတ္တော ဟူသော ဝိ တို့ အလို သဋ္ဌိ ဌ ပစ္စည်း ပုရုထတ္ထဟုတ်၊ သုတ္တ ဟူလို။

စံရာအခါကို။ ကခံတီတိ၊ ငံလင်္ဂ၌နေ၏” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာ ထို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၃-ပေသထသုတ်

၂၁။ (ကေံ သမယံ။ပ။ ဥပဇ္ဈာယေန သဒ္ဓိံ ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပံန သပယေန၊ ဤ အာယသ္မာဝဂီသော။ သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဋိဘာနော၊ ပညာဖြင့်။ အညေ၊ ထပါး ကုန်သော။ ပေသလေ၊ ချစ်အပ်သော သီလရှိကုန်သော။ သိက္ခူ၊ ထို့ကို။ အတိမညတိ၊ မထိမဲ့ပြင် ပြု၏။

(အထ ခေါ။ပ။ အတိမညာမိတိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ဤ။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ သည်။ပ။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“ဂေါထမ၊ ဂေါထမသာဝကဖြစ်သော ဝဂီသ၊ (ဂေါထမာတိ ဂေါထမ ဗုဒ္ဓသာဝကတ္တာ အတ္တာနံ အာလပတိ၊ ငှ။) တံ၊ သင်သည်။ မာနံ၊ မာန်ကို။ ပဟေဿ၊ ပယ်လော့။ မာနပထဉ္စ၊ မာန်၏ အကြောင်း (အာရုံ၊ သဟဇာတ်တရား) ကိုလည်း။ အသေသံ၊ အကြီးမဲ့။ ပဟေဿ၊ ပယ်လော့။ သော တံ၊ ထိုသင်သည်။ မာန ပထသ္မိံ၊ မာန်၏ အကြောင်း (အာရုံ၊ သဟဇာတ်တရား) ၌။ မုစ္ဆိတော၊ ထေဝေ မိန်းမောသည်ဖြစ်၍။ စိရရတ္ထံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဝိပုဋိသာရိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်။ အဟုဝါ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။

မက္ခေန၊ သူ၏ဂုဏ်ကို ချေဖျက်ခြင်းဖြင့်။ မက္ခိတာ၊ ချေဖျက်ထုတ်ကုန်သော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ မာနယတာ၊ မာန်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ပပတန္တိ၊ ကျဆက်ကုန်၏။ မာနယတာ၊ မာန်သည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ဝိရရတ္ထံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ သောစန္တိ၊ စိုးရိမ်ကုန်၏။

မဂ္ဂဇိနော၊ မဂ်ဖြင့် ကိလေသာကို အောင်ပြီးသော။ သမ္မာပဋိပဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်လော့။ သိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်။ ကမ္မာပိ၊ တရံတဆစ်မျှ။ န ဟိ သောစတိ၊ မစိုးရိမ်။ ကိတ္တိဉ္စ၊ ကျော်စောခြင်းကို၎င်း။ သုခဉ္စ၊ ကိုယ်စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းကို၎င်း။ အနုဘောတိ၊ ခံစား၏။ ပဟိတတ္ထံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဓမ္မဒသောတိ၊ တရားကိုမြင်သူဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အသိလော၊ ငါးပါးသော စေတော သီလမရှိသော။ ပဇာနဝါ၊ (ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်) အားထုတ်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နိဝရဏာနိ၊ နိဝရဏတို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိသုခဉ္စ၊ ဝင်ကြယ်၏။ မာနဉ္စ၊ မာန်ကိုလည်း။ အသေသံ၊ အကြွပ်မဲ့။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိဇ္ဇာယ၊ အရဟတ္တမဂ် ညက်ဖြင့်။ အန္တကဓော၊ ကိလေသာတို့၏အဆုံးကို ပြုသည်ဖြစ်၍။ သမိတာဝိထိ၊ ငြိမ်း အေးပြီ” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ထို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၄-အာနန္ဒသုတ်

၂၂၂။ (ပစ္စာသမဇေန၊ နောက်လိုက်ရဟန်းဖြစ်သော။ အာယသ္မတာ ဝဂီသေန၊ အရှင် ဝဂီသန္တတက္ခ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ ဟု ပေးသည်သာတူ၏။ ဧဝံ သမယံမှ အနုဂ္ဂံသေတိအထိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ် ။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ သည်။ပ။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်တော်ဖြစ်သော အရှင်အာနန္ဒာ။ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂ ဟု ဆိုအပ်သော မီးသည် (အဟံ၊ ထပည့်တော်ကို။) ဥယျာမိ၊ လောင်မြိုက်အပ်ပါ၏။ မေ၊ ထပည့်တော်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိဥယျတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် လောင်မြိုက်အပ်ပါ၏။ ဘာဓ၊ ထောင်းယန်ပါ၏။ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်ဆန်းတော်မူသဖြင့်။ နိဗ္ဗာပနံ၊ ရာဂငြိမ်းစေကြောင်းတရားကို။ (ထံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။) ဗြူဟီတိ၊ ဟောတော်မူပါလော့” ဟု သော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

(အာရုသော၊ ငါ့ရှင် ဝဂီသ။) သညာယ၊ အမှတ်သညာ၏။ ဝိပရိယေသာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိဥယျတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် လောင်မြိုက်အပ်၏။ ရဂုပသံဟိတံ၊ ကာမရာဂဖြင့် ကပ်၍ထားအပ်သော။ ဝါ၊ ကာမရာဂနှင့် စပ်ယှဉ်သော။ သုဘံ နိမိတ္တံ၊ သုဘနိမိတ်အာရုံကို။ ပရိဝဇ္ဇေဟိ၊ နှလုံးမသွင်း ငွေ့ ကွင်းလော့။

သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို။ ပရတော၊ သူရိမ်းပြင်ပအားဖြင့်။ ဝါ၊ ဟူ၍။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ဗုက္ခတော၊ ဗုက္ခအားဖြင့်။ ပဿ၊ ရှုလော့။ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်။ မာ စ ပဿ၊ မရှုလင့်။ မဟာရာဂံ၊ ကြီးစွာလော့ ရာဂမီးကို။ နိဗ္ဗာပေဟိ၊ ငြိမ်းစေလော့။ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်ဖန်။ မာ ဥယျိတ္ထော၊ မလောင်အပ်စေလင့်။

အသုဘာယ၊ အသုဘဘာဝနာဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသော အာရုံမှီအောင်။ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်အောင်။ ဘာဝေဟိ၊ ပွားများလော့။ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိသည်။ တေ၊ သင်၏ (သန္တာန်၌)။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေလော့။ နိဗ္ဗိဒါဗဟုလော၊ ငြီးငွေ့ခြင်းများသူသည်။ သဝ၊ ဖြစ်လော့။

အနိမိတ္တဉ္စ၊ နိစ္စ စသော နိမိတ်မရှိသော ဝိပဿနာကိုလည်း။ ဘာဝေဟိ၊ ပွားများလော့။ မာနာနုဿယံ၊ မာနာနုဿယကို။ ဥဗ္ဗဟ၊ စွန့်ပယ်လော့။ တတော မာနာသိသမဟာ၊ ထိုမာနကို စွန့်ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဥပသန္တော၊ ရာဂမီးငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍။ ဧရိယတိ၊ ကျင့်ကြံနေထိုင်ရလတ္တံ့။ ဗုတိ၊ ဤသို့ အရှင်အာနန္ဒာက မိန့်တော်မူ၏။

၅-သုဘာသိတသုတ်

၂၂၃။ (သာဝတ္ထိနိဒါနံ။ပ။ ပစ္စေသောသံ ပေးပြီ။) ဘာဂါ၊ သည်—
သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ဝါဓာ၊ စကားသည်။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ဥပဇ္ဇေ သံဇ္ဇေ မှီသာ ဓာဓာတ် ထပည့်ဖြင့် ပြီးသော ပုန်ဖြစ်သည်အားလျော်စွာ သဒ္ဓပ္ပပေးလိုက်သည်။ ကာမရာဂဖြင့် စပ်၍ထားအပ်သော တရားဟူသည် ကာမရာဂဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဗျာဓိပင် ထည်း။ ထို့ကြောင့် ငွေ့ ရဂုပသံသန္တိ ရာဂဋ္ဌာနိယံ ဗျာဓိပင်ဟု မိန့်အပ်ပြီ။

ဒုဗ္ဗာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သည်။ နော ဟောတိ၊ မပြစ်။ အနဝဇ္ဇာစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ ဝိညနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အနနဝဇ္ဇာစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ကတမေဟိ စတုဟိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နှင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သုဘာသိတံယေဝ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဒုဗ္ဗာသိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သောစကားကို။ နော ဘာသတိ၊ မဆို။ ဓမ္မံ ယေဝ၊ တရားနှင့်ညီသော စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အဓမ္မံ၊ တရားနှင့်မညီသောစကားကို။ နော ဘာသတိ၊ မဆို။ ပိယံယေဝ၊ ချစ်ခင်ဖွယ်စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အပ္ပိယံ၊ မချစ်ခင်ဖွယ်စကားကို။ နော ဘာသတိ၊ မဆို။ သစ္စံယေဝ၊ မှန်ကန်သော စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အလိကံ၊ မမှန်သောစကားကို။ နော ဘာသတိ၊ မဆို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ အင်္ဂေဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဒုဗ္ဗာသိတာ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သည်။ နော ဟောတိ၊ မပြစ်။ အနဝဇ္ဇာစ၊ အပြစ်မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဝိညနံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အနနဝဇ္ဇာစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤဟူသော။ ဧတံ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

(ဣဒ မ ဝေါစ စသည်ပေးပြီ။) သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

“သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဓမ္မံ၊ တရားနှင့်လျော်သောစကားကို။ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏။ အဓမ္မံ၊ တရားနှင့်မလျော်သောစကားကို။ န ဘဏေ၊ မဆိုရာ။ တံ၊ ထိုတရားနှင့် လျော်သောစကားကို။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယအမြတ်ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ပိယံ၊ ချစ်ခင်ဖွယ်စကားကို။ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏။ အပ္ပိယံ၊ မချစ်ခင်ဖွယ်မဟုတ်သောစကားကို။ န ဘဏေ၊ မဆိုရာ။ တံ၊ ထိုချစ်ခင်ဖွယ်စကားကို။ တတိယံ၊ တတိယအမြတ်ဟူ၍။ အာဟု၊ ကုန်ပြီ။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားကို။ ဘဏေ၊ ဆိုရာ၏။ အလိကံ၊ မမှန်သောစကားကို။ န ဘဏေ၊ မဆိုရာ။ တံ၊ ထိုမှန်သောစကားကို။ စတုတ္ထံ၊ စတုတ္ထအမြတ်ဟူ၍။ အာဟုတိ၊ ဆိုကုန်ပြီ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာဝဂီသော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဧကံသံ၊ ပခုံးတဖက်၌။ ဥတ္တရသင်္ဂံ၊ (အပေါ်၌ ကပ်ငြိတတ်သော) အပေါ်ခွံကို။ ကရိတု၊ ထင်သည်ကို ပြု၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ဤ။) တေန၊ သို့။ အဉ္စလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတု၊ ညွတ်ရေ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မုံပဋိ၊ တပည့်တော်၏ အပို့(တာဝန်)သည်”။

၁။ ဒုတိယေန သဒ္ဓုလ္လာပ ဧဝါသရဟိတံ ဓမ္မတော အနပေတံ မန္တဘဝစနံ၊ ဓမ္မတော အနပေတန္တိ အတ္တနော ပရေသဉ္စ ဟိတသုခါဝဟဓမ္မတော အနပေတံ ဟူသော ငိုတို့အလို ဓမ္မအရ ဟိတသုခါဝဟ ဖြစ်သော ဓမ္မကို ရွေးချွေစွာကောက်ထိုနောက် ဓမ္မတော + အနပေတော = ဓမ္မာ ဟု အနပေတတို့ထံပြု၍ ဟိတသုခါဝဟဓမ္မအတွက် မဟုတ်သော ဝါစာ (စကား) အရကောက်။ အဓမ္မာပုန်ကိုလည်း န + ဓမ္မာ = အဓမ္မာ ဟု ပြု၍ ဟိတသုခါဝဟဓမ္မ မှ အလွတ်ဖြစ်သော ဝါစာ (စကား) အရကောက်။

၂။ ပဋိကို ဘာဂဏ္ဍ ကမ္မပုဝစနိယကြံ၍ ပေးလိုက်သည်။ အကယ်၍ ဥပသာရကြံသော် မံ၊ တပည့်တော်၏ (ဥာဏ်)။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်ပါ၏ဟူ၍ သာမုတ္တ ဖြစ်စေ မံ၊ တပည့်တော်အား ပဋိဘာတိ၊ ထင်ပါ၏ ဟူ၍ သမ္ပ-ဝါနတ္ထ ဖြစ်စေ။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ပဋိ၊ စွဲ၍။ သာသိ၊ ထင်ပါ၏ ဟူ၍ ကမ္မတ္ထ ဖြစ်စေ ပေးနိုင်သည်။

ဘာတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မံ ပဋိ၊ တပည့်တော်၏ အဖို့(တာဝန်)သည်။ ဘာကိတိ၊ ဖြစ်ပါ၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ “ဝဂီသ၊ ဝဂီသ။ ဟံ ပဋိ၊ သင်၏ အဖို့ (တာဝန်)သည်။ ဘာတု၊ ဖြစ်ပါစေ”။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အပေါစ၊ မိန့်တော် မူပြီ။ အထ ခေါ၊ နှံ။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌—

“ယာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ န တာပယေ၊ မပူပန်စေရာ။ ပရေ စ၊ သူတပါးတို့ကိုမူလည်း။ န ဝိဟိံ သေယျ၊ မထိပါး မညှဉ်းဆဲရာ။ တမေဝ ဝါစံ၊ ထိုစကားကိုသာလျှင်။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သာ ဝါစာ၊ ထိုစကားသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားမည်၏။

ယာဝါစာ၊ အကြင်စကားကို။ ပဋိနန္ဒိတာ၊ (သူတပါးငြိုသည်)နှစ်လည်း နှစ်သက်အပ် ၏။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ ဘာသန္တော၊ ပြောဆိုသောသူသည်။ ပိယဝါစဝ၊ ချစ်ခင်ဖွယ် စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ပါပါနိ၊ ယုတ်မာကြမ်း ထမ်းသော စကားတို့ကို။ အနာဒါယ၊ မဟူမူ၍။ ပိယံ၊ ချစ်ခင်ဖွယ်စကားကိုသာလျှင်။ ဘာသထေ၊ ပြောလည်း ပြောဆို၏။ (သာ၊ ထိုစကားသည်။ ပိယဝါ ဝ၊ ပိယဝါစာ မည်၏။ ဌ-၌ကား တံ ဝါစံ ဘာသေယျ ဟု ပေးလို၏။)

သစ္စံ၊ မှန်သောစကားသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အမတာဝါစာ၊ အမြိုက်သုခါဘုတ်နှင့် တူသော စကားမည်၏။ ဧသ၊ ဤမှန်သော စကားသည်။ သနန္တနော၊ ရွေး၌ဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ ကျင့်စဉ်သဘောတည်း။ သန္တော၊ သူထော်ကောင်းတို့သည်။ သစ္စေ စ၊ မှန်သော စကား၌၎င်း။ အတ္ထေ စ၊ မိမိအကျိုး သူတပါးအကျိုး၌၎င်း။ ဓမ္မေ စ၊ အဝိဟိံ သာစသော တရား၌၎င်း။ (တနည်း-အတ္ထေ စ၊ အကျိုးစီးပွားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဓမ္မေ စ၊ တရား နှင့်လျော်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သစ္စေ၊ မှန်ကန်သော စကား၌။) ပတိဋ္ဌိတာတိ၊ တည်ကုန် ၏ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ။ ခေပံ၊ ဘေးမရှိသော။ ယံ ဝါစံ၊ အကြင် စကားကို။ ဘာသထိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုစကားသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဝါ ဝန္တံ၊ စကား အမျိုးမျိုးတို့ထက်။ ဥတ္တမာတိ၊ လွန်မြတ်၏” ဟုကုန်သော။ သာရုပ္ပါဟိ၊ လျှောက်ပတ် ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

၆-သာရိပုတ္တသုတ်

၂၁၄။ (ကေံ သမယံ။ပ။ အာရမေ ပေ၊ပြု။) ထေန ခေါ ပန သမယေန၊ နှံ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သိက္ခူ၊ နှုတ်တို့ကို။ ဓမ္မိယာ၊ တရား၌ယှဉ်သော။ ကဿာယ၊ စကားဖြင့်။ ဝိသဋ္ဌာယ၊ အပြစ်လွတ်ကင်းသန်ရှင်းသော။ အနေလဂလာယ၊ တံထွေး ယိုထွက်ခြင်းမရှိသော။ အတ္ထဿ၊ အနက်သဘောကို။ ဝိညာပနိယာ၊ သိစေနိုင်သော။ ပေါရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်း၌ဖြစ်သော။ ဝါ-ဂုဏ်ပေါင်းစေသော။ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္တသေတိ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်။ သမာစပေတိ၊ ကောင်းစွာပူဇော်၏။ သမုတ္တဇေတိ၊ ကောင်းစွာထက်စေ၏။ သမ္ပဟံသေတိ၊

ကောင်းစွာရှင်စေ၏။ တေ စ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ အဋ္ဌိကတွာ၊ အစိုအသေပြု၍။ မနုသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ သဗ္ဗစေတသ၊ အလုံးစုံသော စိတ်ဖြင့်။ သမန္နာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာဆောင်၍။ ဩဟိတသောတာ၊ ရုဏားအပ်သော နားမှိုကုန်သည်ဖြင့်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မတော ဝဂီသဿ၊ အရှင်ဝဂီသ၏။ “အယံ ခေါ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ ဤအရှင်သာရိပုတြာသည်။ ပ။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတြာကို။ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ သာရပ္ပါဟိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အသိတ္ထဝေယံ၊ ချီးမွမ်းရပူဇော်။ ယံ နန္ဒာထိ၊ ကောင်းလေစွ” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

(အထ ခေါ မှ အာရုသော ဝဂီသထံ အထိ ပေးမြဲ။)

အထ ခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတြာကို။ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက်၌ -

“ဂမ္ဘီရပညော၊ နက်နဲသောပညာရှိတော်မူသော။ မေဓာဝီ၊ အကျိုးအကြောင်းကို သိသောပညာလည်း ရှိတော်မူသော။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ ကောဝိဒေါ၊ တရားလမ်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ လိမ္မာတော်မူသော။ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာလည်း ရှိတော်မူသော။ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတြာသည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သဒ္ဓိတ္တေနပိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝိတ္ထာရေနပိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း။ သာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာဠိကာယ၊ သာဠိကာငှက်မ၏။ (နိဋ္ဌေါသော ဣာ၊ ချိုသာသောအသံကဲ့သို့။) နိဋ္ဌေါသော၊ (အရှင်သာရိပုတြာ၏) ချိုသာသော အသံတော်သည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ပဋိဘာနံ၊ ဒေသနာညာဏ်တော်သည်။ ဥဒီရယိ၊ ထင်ရှားပေါ်လာတော်မူပြီ။

ဘိက္ခုဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ရဇနိယေန၊ တပ်မက်ဖွယ်သော။ သဝနိယေန၊ နာပျော်ဖွယ်သော။ ဝဂ္ဂနာ၊ သာယာစွာသော။ သရေန၊ အသံဖြင့်။ တံ၊ ထိုတရားကို။ ဒေသယန္တဿ၊ ဟောတော်မူသော။ တဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတြာ၏။ မရရံ၊ သာယာစွာသော။ ဝိရံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တာ၊ တက်ကြွသောစိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ မုဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သောထံ၊ နားကို။ ဩဓေန္တိတိ၊ ထောင်ကုန်၏” ဟုကုန်သော။ သာရပ္ပါဟိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အသိတ္ထပိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

၇-ပဝါရဏာသုတ်

၂၂၅။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ။ သကဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌ။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌။ မိဂါဒုမာတုပါသာဒေ၊ မိဂါရမာတာဝိသာခါ၏ ပြာသာဒ်၌။ မဟထာ၊ များမြတ်သော။

၁။ ပဋိဘာနံ ဥဒီရယိထိ သမုဂ္ဂတော ဥဒီရယော ဝိယ အနန္တံ ပဋိဘာနံ ဥဒ္ဓဟထိက္ခ။ ဝိဝိဇာကာရံ ကတွာ ဓမ္မံ ကထေထု ပဋိဘာထိထိ ပဋိဘာနံ၊ ဒေသနာသုကာရဉာဏံ၊ ဥဒီရယိ၌ ဥ ဤရောက်သည် အခြားနေရာ၌ မိန့်ပြန်ခြင်းအနက်ကို ဟောသော်လည်း ဤ၌ ဥဒ္ဓဟထိ ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဒေသနာညာဏ်တော် ထင်ရှားပေါ်လာခြင်းအနက်ကို ဟောသည်။

ဘိက္ခုသံထေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ အလုံးစုံသည်သာလျှင် ပြစ်ကုန်သော။ အရဟန္တေ-
 ဟိ၊ ရဟန္တာပြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စမတ္ထေဟိ ဘိက္ခုသထေဟိ၊ ငါးရာ အတိုင်၊ အရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်း
 တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကူ။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။
 ပန္နရသေ၊ တဆဲ့ငါးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော။ တဗဟုပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ ပဝါရ-
 ကာယ၊ ပဝါရကာပြုအံ့သောငှါ။ ဘိက္ခုသံထပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်
 ၍။ အဗ္ဗောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အထ ခေါ်၊ ဌံ။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ တုတိဘူထံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသော။ ဘိက္ခုသံထံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ အနုဝိလော-
 ကေတု၊ စောင်းငဲ့ကြည့်တော်မူ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ “ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟန္တ၊ တိုက်
 တုန်း၏။ ဒါနိ၊ ဟခုအခါ၌။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။) ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ပဝါရေမိ၊ ဖိတ်ကြား၏။
 မေ၊ ငါဘုရား၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကာယိကံ ဝါ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော အမှုကို၎င်း။ ဝါစသိကံ ဝါ၊
 နှုတ်၌ဖြစ်သော အမှုကို၎င်း။ န ဓ ဂရဟထာတိ၊ မကဲ့ရဲ့ပဲ ရှိကြကုန်၏လော” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊
 မိန့်တော်မူပြီ။

ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။
 အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဧကံသံ၊ ပရုံးတဖက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ရုံကို။ ကရိတု၊
 တင်သည်ကိုပြု၍။ ယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း) တေန၊ သို့။ ဣလိံ၊ လက်အုပ်ကို။
 ပကာမေတု၊ ညှစ်စေ၍။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မဟံ၊ တပည့်
 တော်တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကာယိကံ ဝါ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်
 သော အမှုကို၎င်း။ ဝါစသိကံ ဝါ၊ နှုတ်၌ဖြစ်သော အမှုကို၎င်း။ န ခေါ် ဂရဟာမ၊ မကဲ့ရဲ့ပါကုန်။
 ဟိ၊ မှန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုပုန္နဿ၊ (သူတပါးတို့သည်) မဖြစ်စေ
 အပ်ပူသော။ မဂ္ဂဿ၊ မက်ကိုးဥပ္ပါဒေတာ၊ ဖြစ်စေတော်မူတတ်၏။ အသဉ္စာတဿ၊ သူတပါးတို့သည်
 ကောင်းစွာ မဖြစ်ပေါ်စေအပ်ပူသော။ မဂ္ဂဿ၊ မက်ကိုး သူနေတာ၊ ကောင်းစွာ ဖြစ်ပေါ်စေ
 တော်မူတတ်၏။ အနက္ခာဘဿ၊ သူတပါးတို့သည် မဟောအပ်ပူသော။ မဂ္ဂဿ၊ မက်ကိုး အက္ခာတာ၊
 ဟောတော်မူတတ်၏။ မဂ္ဂဿ၊ မက်ကိုးထိုးထွင်းသိတော်မူ၏။ မဂ္ဂဝိဒ္ဓါ၊ မက်ကိုးသိတော်မူ၏။ မဂ္ဂ-
 ကောဝိဒေါ၊ မက်၌ လိမ္မာတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေရဟိ၊ ဟခုအခါ၌။ သာဝကာ၊ တပည့်သား
 တို့သည်။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ မဂ္ဂါနဂါ၊ မက်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမန္နာဂတာ၊ မက်နှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟဉ္စ ခေါ်၊ တပည့်တော်သည်
 ထည်။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဝါရေမိ၊ ဖိတ်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ၎င်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံ
 တခုသော။ ကာယိကံ ဝါ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော အမှုကို၎င်း။ ဝါစသိကံ ဝါ၊ နှုတ်၌ဖြစ်သော အမှုကို
 ၎င်း။ န ဓ ဂရဟသိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူပဲ ရှိပါ၏လော” ဟူသော။ ဝေ၊ ဤကော့ကို။ အဝေါ၊
 လျှောက်ပြီ။

သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတြာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ကာယိကံ
 ဝါ၊ ကို၎င်း။ ဝါစသိကံ ဝါ၊ ကို၎င်း။ န ခေါ် ဂရဟာမိ၊ မကဲ့ရဲ့။ သာရိပုတ္တ၊ တြာ။ တံ၊

၁။ န ဓ ဝေ ကိဉ္စိ ဂရဟထာတိ ဧတ္ထ န ဓ ကိဉ္စိတိ ပုစ္ဆနတ္ထေ နကာရာ၊ ကိံ ဝေ ကိဉ္စိ ဂရဟထာယသိ ဂရဟထ
 ထထေ၊ တုစ္စာယေမိ ဝေါ ဝတ္ထန္တိ အတ္ထောဋ္ဌ။ ပုစ္ဆနတ္ထေတိ ပရိက္ခေပယုဒေနေဝ ပုစ္ဆနတ္ထေ နကာရာ၊ ဝေ ကိဉ္စိ
 ကာယိကံ ဝါ ဝါစသိကံ ဝါ န ဂရဟထာ ကိဉ္စိ ဂရဟထ ကာယဝါစာဟိတိ အတ္ထောဋ္ဌိ။ ပရိက္ခေပ ပုစ္ဆနတ္ထ န နိပါတ်ပုဒ်
 ဟူသို။

သင်သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသူတည်း။ပ။ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိသူတည်း။ပ။ ပုထုပညော၊ ကျယ်ပြန့်သော ပညာရှိသူတည်း။ပ။ ဟာသပညော၊ ရှင်သော ပညာရှိသူတည်း။ပ။ ဇေနပညော၊ လျင်သော ပညာရှိသူတည်း။ပ။ တိက္ခပညော၊ ထက်မြက်သောပညာရှိသူတည်း။ပ။ နိဗ္ဗေဓိကပညော၊ ထိုးထွင်း၍ သိသော ပညာရှိသူတည်း။ သာရိပုတ္တ၊ ဩ၊ သေယျထာပီ၊ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ရုညော စက္ကဝတ္တိဿ၊ စကြဝတေးမင်း၏။ ဇေဗ္ဗပုတ္တော၊ သားကြီးရတနာသည်။ ပိတရာ၊ အဖသည်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ စက္ကံ၊ အာဏာစက်ကို။ သမ္ပဒေဝ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ အနုပ္ပဝတ္တေတိ၊ အတုလိုက်၍ဖြစ်စေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ဩ၊ ဧဝပေဝ ခေါ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ တံ၊ သင်သည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဝတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေတော်မူအပ် သော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို။ သမ္ပဒေဝ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့် သာလျှင်။ အနုပ္ပဝတ္တေသိ၊ အတုလိုက်၍ ဖြစ်စေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အနော၊ ရား။ သဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ကာယိကံ ဝါ၊ ကိုဋ်း။ ဝါစသိကံ ဝါ၊ ကိုဋ်း။ နော စေ ဂရဟတိ၊ အကယ်၍ ကဲ့ရဲ့တော်မမူသည်ဖြစ်အံ့။ သန္တေ၊ ရား။ သဂဝါ၊ သည်။ ဣမေသံ ပန ပဉ္စန္ဒံ သိက္ခသတနံ၊ ဤ ငါးရာသော ရဟန်းတို့၏ကား။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ကာယိကံ ဝါ၊ ကိုဋ်း။ ဝါစသိကံ ဝါ၊ ကိုဋ်း။ န ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မမူပဲရှိပါ၏ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ဩ၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမေသမ္ပိ ခေါ ပဉ္စန္ဒံ သိက္ခသတနံ၊ ဤငါးရာသောရဟန်းတို့၏လည်း။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ကာယိကံ ဝါ၊ ကိုဋ်း။ ဝါစသိကံ ဝါ၊ ကိုဋ်း။ န ဂရဟာမိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မမူ။ သာရိပုတ္တ၊ ဩ၊ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣမေသံ ပဉ္စန္ဒံ သိက္ခသတနံ၊ ဤငါးရာသော ရဟန်းတို့တွင်။ သဋ္ဌိသိက္ခ၊ ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့ သည်။ တေ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ သဋ္ဌိသိက္ခ၊ ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဆဋ္ဌာသိညာ၊ အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ သဋ္ဌိသိက္ခ၊ ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့ သည်။ ဥဘတောဘာဂဝိပုတ္တာ၊ (အဂ္ဂပဇ္ဇာန် အရဟတ္တမဂ်) ဟူသော နှစ်ပါးသောအဘိတို့ဖြင့် နှစ်ပါးသော ရုပ် နာမ် ကာယတို့မှ လွတ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုပြင်။ ဣတရေ၊ ဤမှ တပါးကုန် သော ရဟန်းတို့သည်။ ပညာဝိပုတ္တာ၊ မဂ်ပညာဖြင့်သာလျှင် ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(အထ ခေါ မှ သဂဝါ အဝေါစ အထိ သုဘာသိတသုတ် စာပိုဒ် ၂၁၃-အတိုင်းပေး။) အထ ခေါ၊ ဉံ။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္ပုခေါ၊ မျက်မှောက်၌—

သဇ္ဇ ပန္နရသေ၊ ဤပန္နရသီ ဥပုသ်နေ၌။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဝိသုဒ္ဓိပဝါရုဏာပြုခြင်းငှါ။ သံယောဇနဗန္ဓနစ္စိဒါ၊ သံယောဇဉ်အနှောင်အဖွဲ့ ဟူသော ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်ပြီးကုန် သော။ အနိဿာ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သော။ ဒိဏပုနဗ္ဗဝါ၊ ကုန်းခမ်းပြီးသော သဝသစ်ရှိကုန် သော။ ဣသိ၊ ရဟန္တာချည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်လာကုန်၏။

စက္ကဝတ္တိရာဇော၊ စကြဝတေးမင်းသည်။ အမစ္စပရိဝါရိဏော၊ အမတ်အပေါင်း ခြံရံအပ် သည်ဖြစ်၍။ သာဂရန္တံ၊ သမုဇ္ဇရာအဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော။ ဣပံ မဟိံ၊ ဤပြေအပြင်ကို။

၁။ ဥဘတောဘာဂဝိပုတ္တာတိ ဥဘယဘာဂေဟိ ဥဘယဘာဂတော ဝိပုတ္တာတိ အယမေဇ္ဇ အဇ္ဈာသိ ဝေသေတိ “ဗ္ဗိဟိ ဘာဂေဟိ ဝိပုတ္တာ၊ အဂ္ဂပါ။ပ။ နာမကာယတေသတိ” ဣပိနာ-၄။ မ-၂-ဂီဋာ-ရိသုတ်အတွင် ၅-၄ တို့၌ ရှိလေ။

သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အနုပရိယေတိ ဟဏာ၊ လှည့်လည်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။
 တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော။ မဇ္ဈဟာယိဒနာ၊ မဇ္ဈမာရ်ကို စွန့်
 ထွေရှိတော်မူကုန်သော။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ဝိဇီတသင်္ဂါမံ၊ အောင်အပ်ပြီး
 သော (ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဟူသော) စစ်ပြေပြင်ရှိတော်မူသော။ သတ္ထဝါဟံ၊ ဝိနောယု
 သတ္ထဝါအပေါင်းကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမဲ့ဘုရားရှင်
 ကို။ ပယိရူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။

သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပုတ္တာ၊
 သားထော် စစ်တို့တည်း။ ဣ၊ ဤရဟန်းတို့တွင်။ ပလာပေါ၊ သီလနှစ်ကင်း ဖျင်းသော
 ရဟန်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ တဏှာသလ္လဿ၊ တဏှာတည်းဟူသော ငြောင့်တံသင်္ဂါကို။
 ဟန္တာရံ၊ နုတ်ယံတော်မူသော်သော။ အာဒိစ္စပဗ္ဗုနံ၊ နေမင်း၏အဆူ မြစ်တော်မူသော
 မြစ်စွာဘုရားကို။ ဝန္နေတိ၊ ရှိိုးပါ၏ ဟူကုန်သော။ သာရပ္ပိဟိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်
 သော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာထိုမြင့်။ အဘိတ္တဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

ဂ-ပရောသဟဿသုတ်

၂၁၆။ ဧကံ၊ သော၊ သမယံ၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္တိယံ၊ ဌံ။ အနာထပိတ္တိကဿ၊ ၏။
 အာရာမေ၊ သော။ ဇေထဝနေ၊ ဌံ။ မဟတာ၊ သော။ သိက္ခသံထေန၊ နှင့်။ အနုတေလသေဟိ
 သိက္ခသထေဟိ၊ ထောင့်နှစ်ရာ ငါးဆယ်ကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဝိဟရတိ၊ ၏။
 ထေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သည်။ သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့ကို။ နိဗ္ဗာနပရိသံဟုတ္တာယ၊
 နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ (သန္ဓေသတိမှ သဂဝါ အဝေါစ
 ထိုင်အောင်သော ကျန်ပါဠိများ၏ အနက်ကို ဝဂီသသံယုတ် သာရိပုတ္တသုတ် စာပိုဒ် ၂၁၄-၅၅၅
 ပေးလေ။)

အထ ခေါ်၊ ဌံ။ အာဟတ္တာဝဂီသော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္ပူခေါ်၊ ဌံ—
 “ဝိရဒံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော။ အကုတောသယံ၊ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်မှ
 သောမရှိသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်
 မူတတ်သော။ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ပရောသဟဿံ၊
 တထောင် အလွန်သည်။ (ရဟန်းပေါင်း တထောင် နှစ်ရာ ငါးဆယ် ရှိသောကြောင့်
 တထောင်ကျော် ပရောသဟဿံ ဟု ဆိုသည်။) ပယိရူပါသတိ၊ ဆည်းကပ်၏။

ဝိပယံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော။ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓဒေသိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
 ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ (သိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။) သုဏန္တံ၊
 နာကုန်၏။ သိက္ခသံထပုရက္ခတော၊ ရဟန်း အပေါင်းသည် ရွှေဘူးပြုအပ်သော။
 သမ္ပူခေါ်၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သောသတိ ဝတ၊ တင့်တယ်တော်မူစွတကား။

သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နာဂနာမော၊ နာဂ အမည်ရှိသည်။ အာသိ၊ မြစ်တော်
 မှုပြီ။ ဣသိနံ၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓါ၊ အဂ္ဂသာဝက၊ ဗာဟိရုက ဣသိ ထို့ထက်။ ဣသိ သတ္တမော၊
 မြစ်သော ဣသိ သည်။ ဋီ။ တနည်းကား ဣသိနံ၊ ဝိပဿီဘုရား အစရှိသည်တို့တွင်။
 ဣသိ သတ္တမော၊ ခုနှစ်ဆူပြောက်သော။ ဣသိ၊ သည်။ ဌ။ အာသိ၊ မြစ်တော်မှုပြီ။

၁။ ဝိနောယုသတ္တံ ဝိနောယုဒနသမ္ပယံ ဋီ။

မဟာမေဃောဝ၊ မိုးကြီးသဖွယ်။ ဟုတူန၊ ဖြစ်၍။ သာဝကော၊ တပည့်သားအပေါင်း၌။ အဘိဓာတ်၊ (တရားမိုးကို) ရွာတော်မူ၏။

မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်ဖြစ်သော။ ဝဂီသော၊ ဝဂီသသည်။ သတ္တုဒဿနကမ္ပတာ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်လိုသောကြောင့်။ ဒိဝါဝိဟာရာ၊ နေသန့်စင်ရာ အရပ်မှ။ နိက္ခမ္ပ၊ ထွက်ခွင့်။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဝန္တထိတိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဟုကုန်သော။ သာရုပ္ပိဟိ၊ ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ထိုဖြင့်။ အဘိက္ခဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

ဝဂီသ၊ ဝဂီသ။ တေ၊ သင်သည်။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပရိဝိတက္ကိတာကိံ န၊ ကြံစည်၍ထားအပ်ကုန်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဌာနသောဝ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာသာလျှင်။ တံ၊ သင်၏(ဉာဏ်၌)။ ပဋိဘန္တိကိံ န၊ ထင်လှာကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ န ခေါ် ပရိဝိတက္ကိတာ၊ မကြံစည်အပ်ပူးကုန်။ အထ ခေါ်၊ စင်စစ်ထောက်ထား။ ဌာနသောဝ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာသာလျှင်။ မံ၊ တပည့်တော်၏ (ဉာဏ်)၌။ ပဋိဘန္တိ၊ ထင်လှာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။

ဝဂီသ၊ ဝဂီသ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တံ၊ သင်၏ဉာဏ်၌။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပရိဝိတက္ကိတာ၊ မကြံစည်အပ်ပူးကုန်သော။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ အလွန်။ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့သည်။ ပဋိဘန္တိ၊ ထင်စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ စံ၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ်၊ ဤသို့လျှင်။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ သည်။ သဂဝထော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ (စကားကို)။ ပဋိဿတူ၊ ရှေးရှုနာယူ၍။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ အလွန်။ သဂဝန္တံ၊ ကို—

(“ယော၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်။) မာရဿ၊ ကိလေသမာရ်၏။ ဥပ္ပက္ခပထံ၊ လမ်းမှားကို။ အဘိဘုယျ၊ လွမ်းမိုးဖျက်ဆီး၍။ ခိလာနိ၊ ရာဂစသော ငြောင့်ငါးစင်းတို့ကို။ ပဘိဇ္ဇ၊ ချိုးဖျက်၍။ စရတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ အသိတံ၊ ရာဂစသည်တို့၌ မှီထော်မမူသော။ သာဂသော၊ အဘို့အစုအားဖြင့်။ (ဓမ္မံ၊ သတိပဋ္ဌာန် စသော တရားကို။) ပ ဝိ သဓံ၊ အပြားကားဖြင့်ဝေဘန်တော်မူတတ်သော။ ဗန္ဓုပမ္ဘကရံ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော။ တံ၊ ထိုသို့သော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿထ၊ ဝူးမျှော်ကြကုန်။

(သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။) ဩဗဿ၊ ဩဗလေပေါးမှ။ နိတ္ထရဏတ္ထံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အနေကဝိဟိတံ၊ (သတိပဋ္ဌာန် စသောအားဖြင့်) များသော အပြားရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်တရားကို။ အက္ခာသိ၊ ဟောကြားတော်မူပြီ။ အမထေ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို ဆောင်ယူတတ်သော (အမထံ+အာဝဟတိတိ-ဟု ပြု-၍) တသ္မိံ စ၊ ထိုမဂ်တရားကိုလည်း။ အက္ခာထေ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မေဓုသ၊ တရားကို မြင်သိသူတို့သည်။ အသံဟိရာ၊ (ဒိဋ္ဌိလေထိုသည်) ဆုံးဆောင်အပ်သူတို့ မဟုတ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဌာတာ၊ တည်ငြိမ်ကုန်၏။

ပဉ္စောတကရော၊ ဉာဏ်တည်းဟူသော ထွန်းတောက်ပခြင်းကို ပြုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတိဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်းသိတော်မူ၍။ သဗ္ဗဋီတိနံ၊ အလုံးစုံသော ဝိဇ္ဇာတို့၏ ဌာနတို့ကို။ အတိက္ကမံ၊ လွန်မြောက်သ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဒ္ဓဿ၊ မြင်တော်မူပြီ။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥ တာ စ၊ သိပြီး၍၎င်း။ သစ္စိကတွာ စ၊ မျက်မှောက် ပြုပြီး၍၎င်း။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သောတရားကို။ ဝသဒ္ဓါနံ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂါ၊ ယောက်တို့အား။ အဒေသယံ၊ ယောတော်မူပြီ။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ဓမ္မေ၊ တရားကို။ သုဒေသိတေ၊ ကောင်းစွာ ယောတော်မူအပ်သည် ရှိသော်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဝိဇာနတံ၊ သိကျွန်သောပညာရှိတို့၏။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ ကော၊ အထယ်မှာရီအံ့နည်း။ တသ္မာဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏။ သာသနော၊ သာသနာတော်၌။ သဒါ၊ အခါအပ်သိမ်း။ အပ္ပမတ္တော၊ မေ့လျော့ခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍။ နမဿံ၊ ရှိခိုးလျက်။ အနုသံ၊ ကတိ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုသင်ရာ၏။ ဟူ ကျန်သော။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပရိဝိတက္ကိတာဟိ၊ မကြံစည်အပ်ပူးကျန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ထိုဖြင့်။ အဘိတ္တဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

၉-ကောဏ္ဍညသုတ်

၂၁၇။ (ကေံ သမယံ၊ ပ။ ကာနကနိဝါပေ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အညာသိ ကောဏ္ဍညော၊ အရှင်အညာသိကောဏ္ဍညသည်။ သုစိရဿဝ၊ အလွန် (တထယ် နှစ်နှစ်) ကြာမှသာလျှင်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကမိ။ ပြီ။ ဥပသကမိတွာ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်ထို၌။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပတိတာ၊ ပျပ်ဝပ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒါနိ၊ ခြေတော်ထိုကို။ မုခေန စ၊ ခံတွင်းဖြင့်လည်း။ ပရိပုပ္ဖတိ၊ စုပ်၏။ ပါထိဟိ စ၊ လက်ထိုဖြင့်လည်း။ ပရိသမ္မာယတိ၊ ဆုတ်နယ်၏။ နာမဉ္စ၊ အမည်ကိုလည်း။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ ထပည့်တော်သည်။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညပါသည်။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ကောဏ္ဍညောတိ၊ ကောဏ္ဍည ပါသည်။” ဟူ၍။ သာဝေထိ၊ လျှောက်ကြားစေ၏။ (အထ ခေါ မှ ဘဂဝါ အဝေါ စ အထိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဝဂီသော၊ အရှင်ဝဂီသသည်။ အာယသ္မန္တံ အညာသိကောဏ္ဍညံ၊ အရှင်အညာသိကောဏ္ဍညကို။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္ပုခေါ၊ မှတ်မှောက်၌—

“ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညမည်သော။ သော ထေရော၊ ထိုထေရ်သည်။ ဗုဒ္ဓါနု ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်ကို အတုလိုက်၍ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိထော်မူ၏။ တိဗ္ဗနိက္ကမော၊ ထက်သန်သော ဝိရိယရှိတော်မူ၏။ သုဝေဟာရာနံ၊ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း ဈာန်သမာ ပတ်တို့ကို။ လာသိ၊ ရတော်မူလေ့ရှိ၏။ ဝိဝေကနံ၊ သုံးပါးသော ဝိဝေကတို့ကို။ အဘိဏှ သော၊ မပြတ်။ ထာဟိ၊ ၏။

၁။ ဒေသဒ္ဓါနန္တံ ပဉ္စန္ဒါ၊ ၄။ ဒေသဒ္ဓါနန္တံ ဒသန္တံ ဉာဇာနံ။ ၄။ ဒသ ဒေသဒ္ဓါနံ ဟု ပဒေဝေပြု၊ ထထယ်ထို၏ထက်ဝက် ထိုအား ဟု သဒ္ဓတ္ထပေ။ ထထယ်ထို၏ ထက်ဝက်ဟူသည် ငါးယောက်ပင် ဖြစ်သောကြောင့် ပဉ္စန္ဒံ ဟု ၄-ရှင်ဆိုသည်။ ထိုကြောင့် ပဉ္စဝဂ္ဂံ ၅-ယောက်တို့အားဟု သာဝတ္ထပေထိုက်သည်။

သတ္တုသာသနကာရိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားဆုံးမတော်မူတိုင်း ပြုကျင့်လေ့ရှိတော်မူသော။
 သာဝကေန၊ တပည့်သည်။ ယံ၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရားသို့။ ပတ္တပွဲ၊ ဖောက်ထိုက်
 ရထိုက်၏။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခတော၊ ကျင့်သော။ အဿ၊
 ထိုကောဏ္ဍညမထေရ်သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုလောကုတ္တရာတရားသို့။
 အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်ဖောက်တော်မူအပ်ပြီ။

မဟာနဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိတော်မူသော။ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော။ စေတောပရိယာယကောဝိဒေါ၊ စေတောပရိယာအဘိညာဉ်၌ လိမ္မာ-
 သော။ ဗုဒ္ဓဒါယာဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အမှုကိုခံယူတော်မူသော။ ကောဇ္ဇညော၊
 အရှင်ကောဏ္ဍညမထေရ်သည်။ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။
 ဝန္ဓသီတိ၊ ဂိုဏ်းပါး၏။ ဟူကုန်သော။ သာရုပ္ပါဟိ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ပြင်။
 အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးပွမ်းပြီ။

၁၀-မောဂ္ဂလ္လာနသုတ်

၂၁၈။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝုဇေယေ၊ ၌။ ဣသိဂိလိပဿေ၊ ဣသိ
 ဂိလိထောင်နံပါး၌။ ကာဠသိလာယံ၊ ညိုသောကျောက်မျက်နှာ၌။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံထေန၊
 နှင့်။ သဗ္ဗေယောဝအရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာချည်းသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊
 ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကု။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာယသ္မာ မဟာ-
 မောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည်။ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ ဘေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့
 ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီးသည်ကို။ နိဗ္ဗပဓိံ၊ (ကိလေသာအဘိသင်္ခါရ
 ကာမဟူသော) ဥပဓိမရှိသည်ကို။ သမန္နေသတိ၊ ဆင်ခြင်သောအားဖြင့်ရှာဖွေ၏။

(အထ ခေါ မှ ဘဂဝါ အဝေါစ အထိ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာဝဂီသော၊ သည်။
 အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်ကို။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္ပူခါ၊ ၌—

“တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ မဇ္ဈိယာသိနော၊ မဇ္ဈိမာရ်ကိုစွန့်လေ့
 ရှိကုန်သော။ သာဝကော၊ တပည့် ရဟန္တာငါးရာတို့သည်။ နဂဿ၊ ဣသိဂိလိထောင်၏။
 ပဿေ၊ နံပါး၌။ အာသိနံ၊ ဝိတင်းသုံးနေတော်မူသော။ (ဆန်းကြောင့်ဒီထ။) စုက္ခဿ၊
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ ပါရဂုံ၊ ကမ်းထဖက်သို့ဖောက်တော်မူသော။ မုနိံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 ပယိရုပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။

မဟိန္ဒိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ မောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်သည်။
 နေသံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိပ္ပမုတ္တံ၊ ကိလေသာမှလွတ်ပြီးသည်ကို။ နိဗ္ဗ-
 ပဓိံ၊ ဥပဓိမရှိသည်ကို။ သမန္နေသံ၊ ရှာဖွေသည်ရှိသော်။ ဘေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။
 စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အနုပရိယေတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏။

၁။ စေတသတိ အတ္တနော စေတောပရိယာဉာနောဟူသော စေတဂါထာ၂၃၅၁ နှင့် အညီ စေတသာ
 အရ စေတောပရိယာဉာန်နှင့် ဟုဉ်သောစိတ်ကိုဟု။ အနုပရိယေတိ အနုပ္ပမေ ဟု၌နိဗ္ဗာန်ဟု၎င်း ၌ ဝဋ်သော
 ကြောင့် “အစဉ်အားဖြင့် ပိုင်းခြား၏” ဟု၎်သောလည်းပေး။

ဝေ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗကံသမ္ပန္နံ၊ အလုံးစုံသောအင်္ဂါကြီးငယ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း၏။ ပါရဂူ၊ ကမ်းကစက်သို့ရောက်တော်မူသော။ မုနိံ၊ ဗုဒ္ဓမုနိဖြစ်တော်မူသော။ အနေကာကာရသမ္ပန္နံ၊ များစွာကုန်သောကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမနှယ်ပွားရှင်တော်ဘုရားကို။ ပယိဝုပါသန္တိတိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏” ဟုကုန်သော။ သာဓုပ္ပါယံ၊ လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ဂါထာယံ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

၁၁-ဂဂ္ဂရာသုတ်

၂၁၉။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စမ္မာယံ၊ စမ္မာပြည်၌။ ဂဂ္ဂရာယပေါက္ခရဏိယာ၊ ဂဂ္ဂရာရေကန်၏။ တိရေ၊ ကမ်းနား၌။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံသေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ ပဉ္စမတ္ထယံ၊ ငါးရာအတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခုသတေဟိ စ၊ ရဟန်းအရာတို့နှင့်၎င်း။ သတ္တယံဥပါသကသတေဟိ စ၊ ခုနစ်ရာသောဥပါသကာပျောက်ျားတို့နှင့်၎င်း။ သတ္တယံ ဥပါသိကာသတေဟိ စ၊ ခုနစ်ရာသော ဥပါသိကာမိန်းမတို့နှင့်၎င်း။ အနေကေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝဏာသယဓဿဟိ စ၊ အထောင်သောနတ်တို့နှင့်၎င်း။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုနှယ်လူတို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝဇ္ဇေနစေတ၊ အဆင်းတော်ဖြင့်၎င်း။ ယသသာစ၊ အခြံအရံဖြင့်၎င်း။ အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍ တင့်တယ်တော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာတာဝဂီသဿ၊ ၏။ “အယံ ခေါ ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ပ။ အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်တော်မူ၏။ အယံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္ပုခေါ၊ ဌံ။ သာဓုပ္ပါယ၊ လျှောက်ပတ်သော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝေယံ၊ ချီးမွမ်းရမှုကား။ ယံနုနာတိ၊ ကောင်းလေစွ” ဟူသောတံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အထ ခေါ မှ ဘဂဝါ အဝေါစ အထိပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ဌံ။ အာယသ္မာတာဝဂီသော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္ပုခေါ၊ ဌံ—

“ဝိဂထဝလာယကေ၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိသော။ နသော၊ ကောင်းကင်၌။ စန္ဒော၊ လမ်းသည်။ ဝိရောစတိယသာ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၎င်း။ ဝိဂတမလော၊ ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသော။ သာဏုမာ၊ နေမင်းသည်။ ဝိရောစတိလ္လဝ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၎င်း။ ဝေပိ၊ ဤအတူလည်း။ အဂီရဿ၊ ကိုယ်တော်မူပြီးပြီးပျက်ထွက်သောရောင်ခြည်ထော်မှီထော်မူသော။ မဟာမုနိ၊ မုနိတကာတို့ထက်မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ယသသာ၊ အခြံအရံဖြင့်။ သဗ္ဗလောကံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တလောကကို။ အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍တင့်တယ်တော်မူ၏” ဟူသော။ သာဓုပ္ပါယ၊ လျှောက်ပတ်သော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ။

၁၂-ဝဂီသသုတ်

၂၂၀။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ အာရာမေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ အာယသ္မာတာဝဂီသော၊ သည်။ အစိရ အရဟတ္တပ္ပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ မကြာမြင့်စီ။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေပိ၊ ခံစားလျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

၁။ အစိရအရဟတ္တပ္ပတ္တော နောက်၌ ဟုတော သို့မဟုတ် ဟောတိပါသင့်သည် မထင်၊ ပါဠိတော်ရက္ခိယဝါကျ များ၌ ဤသို့သော အရာဝယ် ဟုတော ဟောတိ မှီ မရှိ ရှာဖွေသင့်၏ ဌံ၌ ဟုတော မှီနေ၏။

“(မယ်၊ ငါတို့သည်။) ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဂါမာ၊ တရွာမှ။ ဂါမံ၊ တရွာသို့။ ပုရာ၊ တမြို့မှ။ ပုရံ၊ တမြို့သို့။ ကာဝေယျမတ္တာ၊ ပညာရှိ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ကဗျာပို့ခြင်းဖြင့် ယစ်ပူးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိစရိမှ၊ လှည့်လည်ခဲ့ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒ္ဓသမာ၊ ပူးတွေရကုန်ပြီ။ နော၊ ငါတို့၏။ သစ္စံ၊ ကြည်ညိုခြင်းသစ္စာတရားသည်။ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပြီ။

သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ခန္ဓာယတန ဓာတုယော၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်တို့ကို။ (ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူလျက်။) မေ၊ ငါအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အဒေသေသိ၊ ယောတော်မူပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုတ္တာန၊ ကြားနာရ၍။ အနဂါရိဟံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိံ၊ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီ။

ယေ၊ အကြင်ရဟန်း၊ ရဟန်းမတို့သည်။ နိယာမဂထဒသ၊ သမ္ပတ္တနိယာမသို့ရောက်ကုန် သမ္ပတ္တနိယာမကို သိမြင်ကုန်၏။ (ဝိလ်သိုရောက်၍ မက်ကိုရကုန်၏ဟူလို။) ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သော။ တေသံ ဘိက္ခုနုနု၊ ထိုရဟန်းတို့၏၎င်း။ တာသံ ဘိက္ခုနုနု၊ ထိုရဟန်းမတို့၏၎င်း။ အတ္ထာယ၊ ကျိုးငှါ။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ဝတ၊ ဝင်စစ်။ အဇ္ဈကမာ၊ ရတော်မူလေပြီ။

ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိဏေ၊ အထံတော်သို့။ မမ၊ ငါ၏။ (အာဂတံ၊ လာခြင်းသည်ကား။) မေ၊ ငါ၏။ သုဘတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်။ အာသိဝတ၊ ဖြစ်ပြီထကား။ ထိသော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့သို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်ရောက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေပူသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဝိပ္ပစက္ခု၊ ဝိပ္ပစက္ခုအတိညာဉ်ကို။ ဝိသောဓိတံ၊ သုတ်ဆင်အပ်ပြီ။ တေဝိဇ္ဇော၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာရှိသည်။ ဣဒ္ဓိပတ္တော၊ ဣဒ္ဓိဝိအတိညာဉ်သို့ရောက်သည်။ စေတောပရိယကောဝိဒေါ၊ စေတောပရိယအတိညာဉ်၌ လိမ္မာသည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏”ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ထိုကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။ ဣထိ၊ ပြီးပြီ။

ဝဂီသသံယုတ္တံ၊ ဝဂီသသံယုတ်သည်။ သမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဝဂီသသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါနံကား...

နိက္ခန္တံ၊ နိက္ခန္တသုတ်။ အရတိစေဝ၊ အရတိသုတ်။ ပေသလာအတိ ပညနာ၊ ပေသလာအတိမညမာနသုတ်။ အာနန္ဒေန၊ အာနန္ဒသုတ်နှင့်တကွ။ သုဘာသိတာ၊ သုဘာသိတသုတ်။ သာရိပုတ္တပဝါရတာ၊ သာရိပုတ္တသုတ်-ပဝါရတာသုတ်။ ပရောသဟသံကောဏ္ဍညော၊ ပရောသဟသံသုတ်-ကောဏ္ဍညသုတ်။ မောဂ္ဂုလ္လာနေန၊ မောဂ္ဂုလ္လာနသုတ်နှင့်တကွ။ ဂဂ္ဂရာ၊ ဂဂ္ဂရာသုတ်။ ဝဂီသေန၊ ဝဂီသသုတ်နှင့်။ သယ၊ တက္ခ။ ဒွါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်သုတ်တို့သည်။ ဣထိ၊ ဤသည်တည်း။

၉-ဝနသံယုတ်

ခ-ဝိဝေကသုတ်

၂၂၁။ (ဝေ မေ သုတ် ပေးမြဲ။) ကေ၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိတခုသော။ ဝနသဏ္ဍေ၊ တောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဒိဝါဝိဟာဒဂတော၊ နေသန့်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်လျက်။ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဂေဟနိဿိတေ၊ အိမ်၌ မှီကုန်သော။ ဝိတဏ္ဍေ၊ ကာမဝိတက်တို့ကို။ ဝိတဏ္ဍတိ၊ ကြံစည်၏။ အထ ခေါ် ၌။ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌။ အဝိဝတ္ထာ၊ စိုးအုပ်ရုံနေသော။ ယာဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်သားသည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။) တဿ သိက္ခ၊ နော၊ ထိုရဟန်းကို။ အနုကမ္ပိကာ၊ အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ အတ္တကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ တံ သိက္ခ၊ ထိုရဟန်းကို။ သံဝေဇေတုကာမာ၊ ထိတ်လန့်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ သော သိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံခံ ကပ်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ တံ သိက္ခ၊ ကို—

“(သိက္ခ၊ ရဟန်း။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။) ဝိဝေကကာမော၊ သုံးပါးသော ဝိဝေကတို့ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝနံ၊ တောသို့။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်ဘူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ တေ၊ သင်၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဂေါရုဇ္ဈတ္တပုအပ ဖြစ်သော အာရုံတို့၌။ နိစ္ဆရတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇနော၊ လူဖြစ်သော အရှင်ရဟန်းသည်။ နေသ္မိံ၊ မိမိမှထပါးသောလူ၌။ ဆန္တံ၊ တပ်မက်ခြင်းဆန္ဒရာဂကို။ ဝိနယဿ၊ ပယ်ဖျောက်လော့။ တထော၊ ကြောင့်။ (တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။) ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂ ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသူသည်။ ဟောဟိဿိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့။

အရတိံ၊ သာသနာတော်၌ မမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ပဗဟာသိ၊ ပယ်စွန့်လော့။ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်။ သဝါသိ၊ ဖြစ်လော့။ သထံ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ သာရယာမသေ၊ ကိလေသာဖျောက်ရန် အောက်မေ့စေပါကုန်၏။ (တနည်း သထံ၊ သုတော်ကောင်းတို့၏ (ကိလေသာပယ်ကြောင်း) ရာကို။) တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ သာရယာမ၊ အောက်မေ့စေပါကုန်၏။) ဟိ၊ မှန်၏။ ပါတာလရဇော၊ တည်ရာမရှိသော ဗလဝါပုခဝဲတည်းဟူသော ကိလေသာမြို့သည်။ ဒုက္ကရော၊ ဆင်းရဲသဖြင့် ကူးခတ်အပ်သော အရာတည်း။ (ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့သည် ဟူလို။) တံ၊ သင့်ကို။ ကာမရဇော၊ ကာမရာဂတည်းဟူသော မြို့သည်။ မာအဝဟရိ၊ အပါယ်သို့မဆောင်စေလင့်။

၁။ နိစ္ဆရတိ ဗဟိဒ္ဓိတိ ဗဟိဒ္ဓေသု ပုထုတ္တာရမ္ပဏေသု ဓရတိဋ္ဌ။ ဗဟိဒ္ဓေသုတိ ဂေါရုဇ္ဈတ္တတော ဗဟိ သုထေသု။ ပုထုတ္တာရမ္ပဏေသုတိ ဝှမ်းနာနာရမ္ပဏေသု။ ဓရတိတိ ပဝတ္တတိဋ္ဌိ။
 ၂။ ဇနော ဇနေသ္မိံ တံ ဇနော အညသ္မိံ ဇနေ ဆန္ဒရာဂံ ဝိနယဿ၊ ၌။ တံ ဇနောတိ တံ အတ္တဇနော ကိလေသေဟိ ဇနေတော ဝိသ္မိံ ဇာထော တာဒိသေ ဝေ အညသ္မိံ ဇနေ ဣပံ အယောနိသောမနသိကာရဝသေန ပဝတ္တမာနံ ဆန္ဒရာဂံ ဝိနယဿံ ဝိနောဗေဟိ၊ ၌။ အတ္တဇနော ကိလေသေ ဇနေတိတိ ဇနောဟု။

ပံသုကုန္တိတော၊ မြေပုံကပ်သော။ သကုဏော၊ ငှက်သည်။ သိတံ ရဇံ၊ ကိုယ်၌ကပ်
 သောမြူကို။ ဝိဇုနံ၊ ခါတွက်လျက်။ ပါထယတိယထာ၊ ကျစေသကဲ့သို့။ ဝေံ၊ ထိုအတူ၊
 သိက္ခာ၊ ရဟန်းသည်။ ပဓာနဝါ၊ ဝိရိယရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍။
 သိတံ ရဇံ၊ ကိုယ်၌ကပ်သော မြူကို။ ဝိဇုနံ ပါထသိတိ၊ ခါတွက်လျက်ကျစေ၏” ဟူကုန်
 သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ပြင်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ သော သိက္ခာ၊ ထိုရဟန်းသည်။ တာယ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သားသည်။
 သံဝေဇိတော၊ ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပါဒိ၊ ရောက်ပြီ။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၂-ဥပဋ္ဌာနလုတ်

၂၂၂။ (ကေံ သမယံ မှ စ၍ တေနုပသကံမိတိုင်အောင် ဝိဝေကသုတ်နှင့်တူပြီ။) သာဓေဝတာ၊
 သည်။ပ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ တံ သိက္ခာ၊ ထိုရဟန်းကို—

“သိက္ခာ၊ ရဟန်း။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထလော။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သေသိ၊ အိပ်နေသိ
 သနည်း။ တော၊ သင်၏။ သုတေန၊ အိပ်ခြင်းပြင်။ ကော အတော၊ အဘယ်အကျိုးဖြစ်
 ပါသနည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ သဗ္ဗဝိဒုဿ၊ ထာဘျာဘည်းဟူသော မြွှားဖြင့် ဖောက်ထွင်းအပ်
 သည်ဖြစ်၍။ ဝုပ္ပတော၊ မောက်ပြန်သော”။ အာတုရဿ၊ ကိလေသာနာဖြင့် နာကျင်သူ
 ၏။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်းသည်။ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။

☞ ယာယ သဒ္ဓါယ၊ အကြင်ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊
 ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်ခဲ့၏။ ထမေဝသန္တံ၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းကိုသာလျှင်၊
 တံ၊ သင်သည်။ ဗြူဟေဟိ၊ ပျိုးစေလော့။ နိဒ္ဒါယ၊ အိပ်ခြင်း၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။
 မာဂမိတိ၊ မလိုက်လင့်” ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ပြင်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ပြီ။

ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မပြုကုန်။ အဝေါ၊ မတည်တံ့ကုန်။ ယေသု၊
 ယင်း။ ကာမဂုဏ်တို့၌။ မန္နောဝ၊ ပညာနည်းသောသူသည်သာလျှင်။ မုစ္ဆိထော၊ တေတေ၏။
 ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌။ မုတ္တံ၊ (စွဲလန်းခြင်းမှ) လွတ်ပြီးသော။^၂။ အသိတံ၊ ထာဘျာမိစ္ဆိတို့ဖြင့်
 ခန္ဓာကိုမရှိသော။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သူကို။ (ဒိဝါ သောပ္ပံ၊ နေ၌ အိပ်
 ခြင်းသည်။) ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တပေ၊ နှိပ်စက်နိုင်အံ့နည်း။

ဆန္ဒရာဂဿ၊ ဆန္ဒရာဂကို။ ဝိနယာ၊ ပယ်ချောက်ခြင်းကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာ သမတိက္ခမာ၊
 အဝိဇ္ဇာကို လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ တံ ဉာဏံ၊ ထိုစတုသစ္စာဉာဏ်သည်။ ပရမောဒါနံ၊
 အဝင်ကြယ်ဆုံးဖြစ်၏။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ထိုဉာဏ်ရှင်ရဟန်းကို။ (ဒိဝါ သောပ္ပံ၊ နေ၌ အိပ်ခြင်း
 သည်။) ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တပေ၊ နှိပ်စက်နိုင်အံ့နည်း။

၁။ ဝုပ္ပတောတိ သနိယမာနဿ ဟု ဋ္ဌ၌ ကပ္ပရုပ်ပွင့်၏။ ဤပုဂံနှင့်ပင်၍ ကဿရုပ် ကပ္ပရုပ် ကပ္ပကဿရုပ်
 ၃-မျိုးလုံး ဖြစ်နိုင်ပုံကို ဝိဘင်္ဂမူလဋီကာ နှာ ၅-၅။
 ၂။ သဗ္ဗတ္ထမုတ္တော အသိတော၊ သံ-၁။ သဗ္ဗတ္ထမုတ္တောတိ သမ္ပေသု ခန္ဓာဒီသု မုတ္တော၊ သံ ၄။ သိသုပစာလာ
 သုတ် စာပိုဒ် (၁၆၉)နှင့်အညီ ခန္ဓေသု မုတ္တံ ဟု သိမ္ပအတိုင်း ပေးလိုက်သည်။

အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ တေတတ္ထမဂ်ညဏ် ဝိဇ္ဇာဖြင့်။ ဆေတု၊ ပြတ်၍။ အာသဝါနံ၊ အာသဝတရားတို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော။ အနုပါယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသော။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သူကို။ (ဒိဝါသောပွံ၊ နေ့၌ အိပ်ခြင်းသည်။) ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တပေ၊ နှိပ်စက်နိုင်အံ့နည်း။

အာရဒ္ဓဝိရိယံ၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသော။ ပဟိတတ္ထံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ဓဋ္ဌပရက္ကမံ၊ မြဲမြန်သော လုံ့လရှိသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိကဓံန္တံ၊ လိုလားတောင်းတသော။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သူကို။ (ဒိဝါသောပွံ၊ နေ့၌ အိပ်ခြင်းသည်။) ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တပေ၊ နှိပ်စက်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းက ပြောဆို၏။

၃-ကဏ္ဍပဂေါတ္တ သုတ်

၂၂၃။ (ကေံ သမယံ။ ပ။ ဝနသဇ္ဈေ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယတ္တာ ကဏ္ဍပဂေါတ္တာ၊ အရှင်ကဏ္ဍပဂေါတ္တသည်။ ဒိဝါဝိဟာရဂတော၊ နေသန့်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်။ အညတရံ၊ တပယာကံသော။ စေတံ၊ စေတမည်သော သားမုဆိုးကို။ ဩဝဇတိ၊ ဆိုးမ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ တသ္မိံ ဝနသဇ္ဈေ၊ ၌။ ပ။ သာဓေဝတာ၊ သည်။ ပ။ ဥပထကံပိတ္တာ၊ ၌။ အာယတ္တန္တံ ကဏ္ဍပဂေါတ္တံ၊ ကို—

“ဂိရိဇဂ္ဂစရံ၊ တောင်မြောင်ချောက်ကြား၌ သွားလာသော။ အပ္ပပညံ၊ ပညာမရှိသော။ အစေတသံ၊ အကြောင်းခြင်းရာကို သိတတ်သောစိတ်မရှိသော။ စေတံ၊ စေတမည်သော သားမုဆိုးကို။ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်။ ဩဝဇံ၊ ဆိုးမသော။ သိက္ခ၊ သည်။ မနောဝ၊ နဲ့ အ ညံ့ချင်းသူကဲ့သို့။ မံ၊ ငါ၏ညဏ်၌။ ပရိဘာတိ၊ ထင်လှ၏။

ဓမ္မသ္မိံ၊ တရားကို။ သညမာနသ္မိံ၊ ယောအပ်သည်ရှိသော်။ သုဏာတိ၊ ကြားကားကြား၏။ န ဝိဇာနာတိ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုကား မသိ။ အာလောကေတိ၊ ကြည့်ကားကြည့်၏။ န ပဿတိ၊ အကြောင်းကိုကား မမြင်။ ဗာလော၊ မုဆိုးမိုက်သည်။ အတ္ထံ၊ ထိုတရား၏ အနက်ကို။ န ဗုဇ္ဈတိ၊ မသိ။

ကဏ္ဍပ၊ ကဏ္ဍပ။ (ထံ၊ သင်သည်။) ဝသပဇ္ဇောတေ၊ လက်ထယ်ချောင်းတို့၌ ဆယ်ပွင့်သော ထန်ခိုးမီးတို့ကို။ သဓေပိ ဓာရယံသာသိ၊ အကယ်၍ ညှိထွန်းစေကာမူ။ (သော၊ ထိုမုဆိုးသည်။) ဂ္ဂပါနိ၊ ထွန်းလင်းကြောင်းသဘောတို့ကို။ နေဝ ဒက္ခတိ၊ မပြင်နိုင်။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ အဿ၊ ထိုမုဆိုး၏။ ဓက္ခ၊ ပညာမျက်စိသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိဟု ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ထိုဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ၊ ပ။ သံဝေဂမာပါဓိတိ ပေးမြဲ။)

၁။ ဈေးနိဿယ သီဟိုဠ်မှ ဝေဏန္တရဇာတ် ၄ နှာ ၃၀-တို့၌ စေတံဟု ရှိသည်။ ဤဆဋ္ဌပုဒ်ကား ဆေတံဟုရှိသည်။

၄-သမ္ပဟုလသုတ်

၂၂၄။ (ကေံ သမယံ။ပ။ ဝနသဏ္ဍေ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ဌ။ တေဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဝဏ္ဏ-
 ဝုဋ္ဌာဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ တေမာသစ္စယေန၊ သုံးလလွန်ရာအခါ၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိလှည့်
 လည်ခြင်းငှါ။ ပက္ခမိံ သု၊ မဲသွားကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ။ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတော့အုပ်၌။
 အဓိဝတ္တာ၊ စိုးအုပ်နေသော။ ယာဒေဝတာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။ သာဒေဝတာ၊ သည်။)
 တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အပဿန္တိ၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဒေဝမာနာ၊ ငိုကြွေး မည်တမ်း
 လျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“ဗဟုဏေ၊ များစွာကုန်သော။ ဝိဝိတ္ထေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ကုန်သော။ အာသနေ၊ နေရာ
 တို့ကို။ ဒိဿာန၊ မြင်ရသောကြောင့်။ အဇ္ဇေ၊ ယခု။ မေ၊ ငါ၏စိတ်၌။ အရတိ ဝိယ၊
 မပွေလျော်သကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ စိတ္တကထာ၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကား၌
 ကုန်သော။ ဗဟုဿတာ၊ များသောအကြားအမြင်၌ကုန်သော။ တေ ဣမေ ဂေါတမသာ-
 ဝကာ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ တပည့်တို့သည်။ ဧကော၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတာတိ၊ ကြ
 သွားကုန်သနည်း” ဟူသော။ ဣမံ ဂါယံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္ထေ၊ ဆိုအပ်သော်။ အညတရာ၊ တယောက်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သား
 သည်။ တံ ဒေဝတံ၊ ထို(ငိုနေသော) နတ်သားကို —

“ကေစိယာ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်။ မာဂခံ၊ မကတိုင်းသို့။ ဂတာ၊ ကြ
 သွားကုန်ပြီ။ ကေစိယာ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဧကောသလံ၊ ဧကောသလ
 တိုင်းသို့။ ဂတာ၊ ကြသွားကုန်ပြီ။ ကေစိယာ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝဇ္ဇိဘူမိ-
 ယာ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသို့ သွားကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်။ မဂါဝိယ၊ သားသမင်
 တို့ကဲ့သို့။ အသင်္ဂစာရိနော၊ ကပ်ပြုခြင်းမရှိ လှည့်လည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနိဏေတာ၊
 အပြုနေရာအိမ်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိယရန္တိတိ၊ နေကုန်၏” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။
 ပစ္စဘာသိ၊ တုံပြန်ပြောဆိုပြီ။

၅-အာနန္ဒသုတ်

၂၂၅။ (ကေံ သမယံ။ပ။ ဝနသဏ္ဍေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ အာယသွာ-
 အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အတိဝေလံ၊ အချိန်လွန်အောင်။ ဂိဟံသညတ္တိဗဟုဝေသာ၊ လူထို၌
 သိစေခြင်းမျှားသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ပ။ သာဒေဝတာ၊ သည်။ ပ။ ဥပသက-
 မိတွာ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ ကို—

“ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ဖွား အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ။ ဓူက္ခမူလဂဟနံ၊ သစ်ပင်ရင်း
 တောချုံသို့။ ပသက္ကိယ၊ ဝင်ရောက်၍။ (ပသက္ကိယာတိ ပဝိသိတွာ၊ ဌ။ ပသက္ကိယာတိ

၁။ ဧကော ဖေတိ ကဟံ ဣမေဌ။ ဧကော ဖေတိ ကံ ဣမေဌ။ ဧကောမေ ဧကောဣမေဟု ပုန်ဖြတ်။ ဧကော၌
 ဥပယောဂဏ္ဍ၌ ပစ္စတ္တဝိဘတ်သက်။ ဌ-၌ကော၊ ဧကော၏ ဝိဘဏ္ဍုတ္တအပွင့်မျှသာ။
 ၂။ ဧကေဝေယဝ ကေစိကာဟု ပြု က ကိ ယ ပြုလျှင် ကေစိယာ ဖြစ်၏။
 ၃။ ဝဇ္ဇိဘူမိံ ဂတာ ဝဇ္ဇိဘူမိကာဟု ပြု က ကိ ယ ပြုလျှင် ဝဇ္ဇိဘူမိယာ ဖြစ်၏။

ဥပသက္ကိတော ဝန္တောဋီ။) နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဟဒယသ္မံ၊ စိတ်နှလုံး၌။ ဩပိယ၊ ကည့်သွင်း၍။ ဈာယ၊ ဈာန်ဝင်စားနေပါလော့။ မာပမာဒေါ၊ မမေ့လျော့ပါလင့်။ တေ၊ သင်၏။ ဝိဇ္ဇိဝိဇ္ဇိကာ၊ လူထိုနှင့် ဗုဒ္ဓစ်ဗုဒ္ဓစ်ပြောဆိုနေခြင်းသည်။ ကိံကရိယထိတိ၊ အဘယ်ပြုဆဲနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။ (အထ ခေါ် စသည်ပေးပြီ။)

၆-အနုရုဒ္ဓသုတ်

၂၂၆။ (ကံ သမယံပ။ ဝနသစ္စေ ပေးပြီ။) အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရာ၊ သော။ တာဝတိံသကာယိကာ၊ တာဝတိံသာ၌ နေသော။ အာယသ္မတောအနုရုဒ္ဓဿ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၏။ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ ပိရုရာဏ်ဖြစ်ဘူးသော။ ဇာလိနိနာမ၊ ဇာလိနိမည်သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သွီးသည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာအနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်။ (အတ္ထိ၊ ဝိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၌။ အာယသ္မန္တံ အနုရုဒ္ဓံ၊ အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို—

“ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ တေ၊ သင်သည်။ ပုရေ၊ ရှေး၌။ ဝုသိတံ၊ နေဘူးပြီ။ သဗ္ဗကာမသမိစ္ဆိယ၊ အလုံးစုံသော ကာမဂုဏ်တို့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ တာဝတိံသေသုဒေဝေယ၊ တာဝတိံသာနတ်ထို၌။ ဒေဝကညာယိ၊ နတ်သွီးအပေါင်းတို့သည်။ ရက္ခထော၊ ရှေး၌ပြုထားအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဝတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ သောဘသိ၊ တင့်တယ်၏။ ယတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပထိဓဇေ၊ တားပါလော့” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ဒေဝကညာယော၊ နတ်သွီးတို့သည်။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ပဋိပတ်အကျင့်အားဖြင့်မကောင်းသော အလားရှိကြကုန်၏။ သက္ကာယသ္မိံ၊ ခန္ဓာကိုယ်၌။ ပထိဋ္ဌိတာ၊ (အကြောင်းရှစ်မျိုးတို့ဖြင့်။) ထည်နေကြကုန်၏။ ဒေဝကညာယိ၊ နတ်သွီးတို့သည်။ ပတ္ထိတာ၊ တောင်ထအပ်ကုန်သော။ ဝေ စာပိ ယတ္ထ၊ ထိုနတ်သားတို့သည်လည်း။ ဒုဂ္ဂတာ၊ ပဋိပတ်အကျင့်အားဖြင့်မကောင်းသောအလားရှိကုန်၏။ ဣထိ၊ ဤသို့အရှင်အနုရုဒ္ဓါက မိန့်တော်မူပြီ။

ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ယသသိနံ၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်သော။ တိဒသနံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ နရဒေဝါနံ၊ နတ်သားတို့၏။ အာဝါသံ၊ နေရာဖြစ်သော။ နန္ဒနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ကို။ န ပဿန္တိ၊ မမြင်ကြကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ န ပဇောနန္တိ၊ မသိကြကုန်။ ဣထိ၊ ဤသို့ ဇာလိနိနတ်သွီးကလျောက်ပြီ။

ဗာဇေ၊ အပိုက်မ။ အနိစ္စာပေ၊ သုခေါ၊ သုခေါဟူသော။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ယထာဝစော၊ အကြင်စကားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုစကားကို။ တံ၊ သင်သည်။ န ဝိဘာနာသိ၊ မသိ။ (အနိစ္စာ သဗ္ဗသင်္ခါရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ပရိနိဗ္ဗာနသုတ်စာပိုဒ် ၁၈၆-၌ရေးခဲ့ပြီ။)

ဇာလိနိ၊ ဇာလိနိ။ ဒေဝကာယသ္မိံ၊ နတ်ပြည်၌။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုနာဝါသော၊ တဖန်နေခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇာထိသံသာဓရာ၊ ထိုထိုဘဝ၌ ဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော သံသရာသည်။ ဝိက္ခိဏော၊ ကုန်ခန်းပြီ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုနဗ္ဗဝေါ၊ တဖန်ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣထိ၊ ဤသို့ အနုရုဒ္ဓါက မိန့်တော်မူ၏။

၇-နာဂဒတ္တသုတ်

၂၂၇။ (ကေံ သမယံ။ပ။ ဝနသဇ္ဈေ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ အာယသ္မာ နာဂဒတ္တာ၊ အရှင် နာဂဒတ္တသည်။ အတိကာလေန၊ အလွန်စောသောအချိန်၌။ ဂါမံ၊ ရွာတွင်း သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်သောအချိန်၌။ ပရိက္ခမတိ၊ ဖဲခါ ပြန်လာ၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ပ။ သာဒေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဌံ။ အာယသ္မန္တံ နာဂဒတ္တံ၊ ကိ—

“နာဂဒတ္တ၊ နာဂဒတ္တ။ (တံ၊ သင်သည်။) ကာလေ၊ နံနက်စောစော၌။ ပဝိသ၊ ဝင်၍။ ဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်မှ။ အာဂန္တု၊ ပြန်လာ၍။ အတိဝေလစာရိ၊ အချိန်အခါကိုလွန်၍ လှည့်လည်လေ့ရှိ၏။ ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ လူတို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ဖောနော၏။ သမာနသုခဒုက္ခော၊ တူသောချမ်းသာဆင်းရဲရှိ၏။

သပ္ပဂဗ္ဗံ၊ အလွန်ကပ်တပ်ကြမ်းတမ်းသော။ ကုလေသု၊ မင်းစသောအမျိုးလေးမျိုးတို့ ၌။ ဝိနိဗဒ္ဓံ၊ ဖွဲ့-ရှက်စွဲလမ်းသော။ နာဂဒတ္တ၊ နာဂဒတ္တကို။ (အယံ၊ ငါသည်။) သာယာမိ၊ ကြောက်၏။ အန္တကဿ၊ အဆုံးကိုပြုတတ်သော။ ဗလဝတော၊ ခွန်အားကြီးသော။ မဇ္ဈ- ရညော၊ သေမင်း၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ မာဟေဝ ဥပေသိတိ၊ မကပ်ရောက်လင့်”ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

☞ (အထ ခေါ စသည်ပေးမြဲ။)

၈-ကုလသရဏီသုတ်

၂၂၈။ (ကေံ သမယံ။ပ။ ဝနသဇ္ဈေ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ သောသိက္ခာ၊ သည်။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ အတိဝေလံ၊ အချိန်လွန်အောင်။ အဇ္ဈော- ဂါဠပ္ပတ္တော၊ အလွန်သက်(အကျမ်း)ဝင်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ တသ္မိံ ဝနသဇ္ဈေ၊ ဌံ။ အဓိဝတ္တော၊ သော။ ယာဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။ သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သည်။) တဿ သိက္ခာနော၊ ကိ။ အနုကပ္ပိကာ၊ အစဉ်သနားလိုသည်ဖြစ်၍။ အတ္တကာမာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုလိုလားသည်ဖြစ်၍။ တံ သိက္ခာ၊ ကိ။ သံဝေဇေတုကာမာ၊ ထိတ်လန့် စေလို၍။ တသ္မိံ ကုလေ၊ ထိုအမျိုး၌။ ယာကုလသရဏီ၊ အကြင်အိမ်ရှင်မသည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။) တဿာ၊ ထိုအိမ်ရှင်မ၏။ ဝတ္ထံ၊ အသွင်ကို။ အသိနိဗ္ဗိနိတွာ၊ ပန်ဆင်း၍။ ယေန၊ ဌံ။ သော သိက္ခာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။) တေန၊ သိ။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဌံ။ တံ သိက္ခာ၊ ကိ—

“နဇိတိရေသု၊ ပြစ်ဆိပ် ပြစ်ကမ်းတို့၌၎င်း။ သဏ္ဍာနေ၊ အပန်းချေ နားနေရာ အရပ်၌၎င်း။ သဘာသု၊ ရပ်တို့၌၎င်း။ ရထိယာသု စ၊ ခရီးထမ်းမတို့၌၎င်း။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ သင်္ဂမ္ပ၊ ရုံးစုကုန်၍။ မဉ္ဇ၊ ငါ့ကို၎င်း။ တဉ္ဇ၊ သင့်ကို၎င်း။ (မဉ္ဇ တဉ္ဇ ကိမန္တရံ မန္တေန္တိ၊ သူတပြန်ကိုယ်တပြန် အကြောင်းမရှိ ပြောဆိုကုန်၏။) ကိမန္တရံ၊ အကြောင်းမရှိ။ မန္တေန္တိတိ၊ ပြောဆိုကြကုန်၏”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ပြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ဗဟူဟိ၊ များသည်သာလျှင် ပြစ်ကုန်သော။ ပစ္စုဟာ၊ ဆန့်ကျင်ဖက် ပြစ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါ၊ စကားသံတို့ကို။ တပဿိနာ၊ ရဟန်းသည်။ ခမိတဗ္ဗာ၊ သည်းခံထိုက်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုစကားကြောင့်။ ဝါ-ထိရဟန်းသည်။ မက္ခံ၊ မျက်နှာမလှ။ န ယောတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ။ တေန၊ ထိုဆန့်ကျင်ဖက် စကားသံကြောင့်။ န ဟိ ကိလိဿတိ၊ မညစ်နွမ်း နိုင်သည်သာတည်း။

ယော စ၊ အကြိုင်သူသည်ကား။ ဝနေ၊ တော၌။ ဝါတမဂေါ ယသာ၊ သမင်၍ကဲ့သို့။ သဒ္ဓပရိတ္တာသိ၊ ဆန့်ကျင်ဖက်စကားသံမျှဖြင့် ထိတ်လန့်လေ့ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ လဟု- စိတ္တောထိ၊ လျင်မြန်ပေါ့ပါးသောစိတ် ရှိသူဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝတံ၊ အကျင့်သည်။ န သပ္ပန္နတေ၊ မပြည့်စုံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းက ပြောဆိုပြီ။

၉-ဝဇ္ဇိပုတ္တသုတ်

၂၂၉။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အညတရာ၊ သော။ ဝဇ္ဇိပုတ္တကော၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းဖွား ဝဇ္ဇိ မင်းသားဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ အညတရသ္မိံ၊ သော။ ဝနသဏ္ဍေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၎င်း။ တေန ခေါ ယန သမယေန၊ ၌။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ ဝဇ္ဇိပုတ္တ- ကော၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသားအပေါင်းသည်။ သပ္ပရတ္တိစာရာ၊ တည၌ပတ်လုံးလှည့်လည်အပ်သောနက္ခတ်ပုံ ရှိသည်။ ဟောထိ၊ ၎င်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ တူရိယ တာဠိတ ဝါပိထ နိဂ္ဂေါသသန္တံ၊ ရိုက်ခတ်တီးမှုတ်အပ်သော တူရိယာတို့၏ ပြည်သံကို။ သုတှာ၊ ကြား၍။ ပရိဝေဓမာနော၊ ငိုကြွေးလျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌—

“ဝနသ္မိံ၊ တော၌။ အပဝိဒ္ဓံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဒါရုကံ ဣဝ၊ ထင်းချောင်းကဲ့သို့။ ဧကော၊ တယောက်တည်း ဖြစ်ကုန်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အရညေ၊ တာ၌။ ဝိဟရာမ၊ နေရကုန်၏။ တောဒိသိကာယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ရတ္တိယာ၊ ည၌။ အပေဟိ၊ ငါတို့အောက်။ ပါပိယော၊ အလွန်ယုတ်ညံ့သောသူသည်။ ဧကော နာမာထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း” ဟူသော။ (သု အနက်မဲ့) ဣမံ ဂါထံ၊ ကိုး အဘာသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ၌။ အဝိဝတ္တော၊ သော။ ယာဝေဝတာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း သာဝေဝတာ၊ သည်။) ဣဿ၊ ထိုရဟန်းကို။ အနုကမ္ပိကာ၊ ၌။ အတ္တကာမာ၊ ၌။ တံ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။ သံဝေဝေတုကာမာ၊ ထိတ်လန့်စေလိုသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၎င်း) ထေန၊ သ္မိံ။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတှာ၊ ၌။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို—

“တံ၊ သင်သည်။ ဝနသ္မိံ၊ တော၌။ အပဝိဒ္ဓံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဒါရုကံ ဣဝ၊ ထင်းချောင်းကဲ့သို့။ ဧကောဝ၊ တယောက်တည်းသာလျှင်။ အရညေ၊ တော၌။ ဝိဟရသိ၊ နေပါ၏။ သဂ္ဂဂါမိနံ၊ နတ်ရွာသို့ သွားကုန်သောသူတို့အား။ နေရယိကာ၊ ငရဲသားတို့သည်။ ဝိဟယန္တိဝိယ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်သကဲ့သို့။ တဿ တေ၊ ထိုသို့ထမေ့ဘက် ထည်းနေသော သင့်အား။ ဗဟုကာ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ ဝိဟယန္တိတိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။ (အထ ခေါ စသည်ပေးပြီ။)

၁၀-သဗ္ဗာယသုတ်

၂၃၀။ (ဧကံ သမယံ။ ယ။ ဝနသဏ္ဍေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ ယန သမယေန၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ (ယံ သုဒန္တိ နိပါတမတ္ထံ။) ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အထိဝေလံ၊ အချိန်လွန် အောင်။ သဗ္ဗာယ ဗဟုယော၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ အပေါ့သုတ္တော၊ ပရိယတ်၌ ကြောင့်ကြ မရှိပဲ။ တုတိတုတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေလျက်။ သကံသာယတိ၊ (ဖလသမာပတ် ချမ်းသာဖြင့်) အချိန်

ကုန်စေ၏။ အယ ခေါ်၊ ခွံ။ တသ္မိံ ဝနသဏ္ဍေ၊ ခွံ။ အဝိဝတ္ထာ၊ သော။ ယာဒေဝတာ၊ သည်။
 (အတ္ထိ၊ ဇိ။ သာဒေဝတာ၊ သည်။) တဿ ဘိက္ခုနော၊ ဇိ။ ဓမ္မံ၊ (သရဇ္ဈာယ်အပ်သော)
 တရားကို။ အသုကန္တိ၊ မကြားနာရသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ခွံ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ဇိ။)
 တေန၊ သ္မိံ။ ဥပသကမိ၊ ပြီ။ ဥပသကမိတွာ၊ ခွံ။ တံ ဘိက္ခု၊ ကိ—

“ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ဓမ္မပဒါနိ၊ တရားအစုတို့ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်
 ကြောင့်။ နာယေသိ၊ မသရဇ္ဈာယ်သနည်း။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သံဝသန္တော၊
 ပေါင်းဖော်သောသူသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတွာန၊ နာရသောကြောင့်။ ပသာဒံ၊ စိတ်၏
 ကြည်လင်ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။
 ပသံသံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ လဘတိတိ၊ ရ၏” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။
 အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

ပုရေ၊ ရှေး၌။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး။ ဝိရာဂေန၊ ထပ်ခြင်းကင်း
 ကြောင်း အရဟတ္တမဂ်နှင့်။ သမာဂမိမ္မ၊ ပေါင်းဆုံမိကုန်ပြီ။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ကာလ
 ပတ်လုံး။ (အရဟတ္တမဂ်မရမှီ ရှေးအဖို့ဟူလို။) ဓမ္မပဒေသု၊ တရားအစုတို့၌။ ဆန္နော၊
 သရဇ္ဈာယ်လိုသော ဆန္ဒသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဝိရာဂေန၊
 ထပ်မက်ခြင်းကင်းကြောင်း အရိယမဂ်နှင့်။ သမာဂမိမ္မ၊ ပေါင်းဆုံမိကုန်ပြီ။ (တတော၊
 ထိုအခါ၌။) ဒိဋ္ဌံ ဝါ၊ မြင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုတံ ဝါ၊ ကြားအပ်သည်လည်း ဖြစ်
 သော။ မုတံ ဝါ၊ သိအပ် ရောက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စိ၊ အကြင်တစုံတခုသော
 တရားကို။ အညာယ၊ သိ၍။ (တဿ၊ ထိုဒိဋ္ဌဝသော တရားကို။) နိက္ခေပန၊ စွန့်ပယ်ခြင်း

၁။ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂထိ ဖလသမာပတ္တိသုခေန ကာလံ အတိဝတ္ထေတိ၊ နာလံ အတိဝတ္ထေတိ ဣဒံ
 သင်္ဂါထာဝဂ္ဂထိ ပဒဿ အတ္ထဝဇနံ။ ဝိ။

၂။ အဟု ပုရေ ဓမ္မပဒေသု ဆန္နော၌ ပုရေအရ မထင်ရှား၍ ယင်းကို “မည်သည့်ကာလအပိုင်းအခြားအတွင်း”
 ဟု အထိအကျ ဖော်ပြလိုသောကြောင့် “ယာဝဝိရာဂေန သမာဂမိမ္မ” ဟူသော ဂုဏ်ယုပါဒကို မိန့်ဆိုသည်။ အရဟတ္တ
 မဂ်နှင့် မပေါင်းဆုံခင် အရဟတ္တမဂ် မရသေးမီ ကာလသည် ပုရေ၏ အရဖြစ်၏ဟူလိုသည်။

ယာဝ ဝိရာဂေန သမာဂမိမ္မ ဝါကျ၌ ပဋိသေပေပါသော်လည်း မပေါင်းဆုံမီ မရသေးမီ ဟူသော ပဋိသေဝ
 အဓိပ္ပါယ်ကို ၎င်းဝါကျက သိစေနိုင်သည်။ ဥပမာ ယာဝါဟံ အာဂစ္ဆာမိ တာဝ ဣဝေဝ အာဂမေဟိ ဟူသော ဝါကျဖြင့်
 အကျွန်ုပ် မလာခင် ဤနေရာ၌ပင် စောင့်နေပါ ဟူသော ပဋိသေဝတ္ထကို သိစေသကဲ့သို့တည်း။

ဝိရာဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်။ ပုရေသမာဂမိမ္မ၊ မပေါင်းဆုံမီ။ ဓမ္မပဒေသု၊ တို့၌။ ဆန္နော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ ဟူ၍
 ပုရေနှင့် သမာဂမိမ္မတို့ပြုလျှင် ယာဝအနက်မဲ့ကြံကာ မပေးသင့်။ မှန်၏။ ပုရေ ပုရာ ယာဝ နိပါတ်တို့သည် ဝတ္ထမာန
 ကာလိက အာချာတပဒနှင့်သာ တွဲစပ်၍ ပေးရမည်ဟု သဒ္ဒါထုံးတမ်းသောကြောင့်တည်း။

ယာဝ၊ အကြင်ရှေ့ လောက်။ ဝိရာဂေန၊ နှင့်။ သမာဂမိမ္မ၊ ကုန်ပြီ။ တာဝ၊ ထိုအခါမှ။ ပုရေ၊ ၌။ ဓမ္မပဒေသု၊
 တို့၌။ ဆန္နော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီဟူ၍လည်း မပေးသင့်။ မှန်၏။ တာဝကို အပါဒါနတ္ထပေးရိုးသဒ္ဒါထုံး မရှိသော
 ကြောင့်၎င်း။

တာဝသည် နိပါတ်ပုဒ် ဖြစ်၍ အပါဒါနတ္ထပေးနိုင်သည်ဟု ကြံဆခွင့်ရှိစေကာမူ ရှေ့ဝါကျရှိ ပုရေအရနှင့်
 ယာဝဝိရာဂေန သမာဂမိမ္မ (တာဝ) ဟူသော နောက်ဝါကျ၏အရသည် ကာလချင်းတူနေသည့်အတွက် နောက်ဝါကျ
 သည် ပုရေ၏ အပါဒါန မဖြစ်နိုင်သောကြောင့်၎င်းတည်း။

ဟူ၍။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဖောဟု၊ ဆုံကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းက ခွတ်ဆိုပြီ။

၁၁-အကုသလဝိတက္ကံ သုတ်

၂၃၁။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ ဝနသဇ္ဈေ ပေးမြို့။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ နှံ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဝါ ဝိဟာရဂတော၊ လျက်။ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ် ကုန်သော။ ဝိတက္ကေ၊ ကာမဝိတက် စသည်တို့ကို။ ဝိတက္ကတိ၊ ကြံစည်၏။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ် ဝိတက်တို့ကိုနည်း။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကို၎င်း။ ဗျာပါဒဝိတက္ကံ၊ ဗျာပါဒဝိတက်ကို၎င်း။ ဝိဟိံ သာဝိတက္ကံ၊ ဝိဟိံ သာဝိတက်ကို၎င်းတည်း။ အထ ခေါ၊ နှံ။ပ။ သာဒေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို—

“အယောနိသော မနသိကာရာ၊ - အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း ကြောင့်။ ဝိတက္ကတိ၊ ကာမဝိတက် စသည်တို့သည်။ သော၊ ထိုသင့်ကို။ ဇေသိ၊ ခံစား အပ်၏။ (ဒိဝိစကံအပ်၏။) အယောနိသော၊ အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်း ခြင်းကို။ ပဋိနိဿဇ္ဇ၊ စွန့်လော့။ ယောနိသော၊ အကြောင်းအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ အနုစိန္တယ၊ အဖန်တလဲလဲ ကြံစည်လော့။”

☞ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၎င်း။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို၎င်း။ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏။ သီလာနိ၊ သီလတို့ကို၎င်း။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ ပါမောဇ္ဇံ၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းကို၎င်း။ ဝိထိသုခံ၊ နှစ်သက်ခြင်း ချမ်းသာခြင်းကို၎င်း။ အသံသယံ၊ ယုံမှားမရှိ။ အဓိဂစ္ဆသိ၊ ရလတ္တံ့။ တတော၊ ထို့ ကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊ များသောဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇုဂ္ဂဿ၊ ဝင့်ဆင်းရဲ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရိဿသီတိ၊ ပြုရလတ္တံ့” ဟုကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ထို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(အထ ခေါ စသည် ပေးမြို့။)

၁၂-မဇ္ဈိမ သုတ်

၂၃၂။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အညတရာ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း သည်။ ဧကသလေသု၊ ဧကသလတိုင်းတို့၌။ အညတရသ္မိံ ဝနသဇ္ဈေ၊ တခုသောလော့အုပ်၌။ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ အထ ခေါ၊ နှံ။ တသ္မိံ ဝနသဇ္ဈေ၊ ထိုတောအုပ်၌။ အဓိဝတ္ထာ၊ စိုးအုပ်၍ နေ သော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အုပ်၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ ထိုအုပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၍။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ နှံ။ ဌိတေ၊ပ။ သာ ရတိ ပဋိဘာတိ မန္တိ၊ မံ ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

(ဤသုတ်၌ ဂါထာနက်များကို နန္ဒနဝင် သဏမာနသုတ် စာပိုဒ် ၁၅-၌ ရေးခဲ့ပြီး။)

၁။ အသုဘ စသည်ကို သုဘ စသည်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည် အယောနိသော မနသိကာရာ၊ အသုဘ စသည်ကို အသုဘ စသည်ဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းသည် ယောနိသော မနသိကာရမည်၏။ အယောနိသော ယောနိသော ပုဒ်တို့၌ မနသိကာရပုဒ် အကြွကြွသည်။

၁၃-ပါကတိန္ဒြိယသုတ်

၂၃၃။ (ကေံ သမယံ မှ ပါကတိန္ဒြိယာအထိ နာနာတိတ္ထိယဝဂ် ဇန္တုသုတ် စာပိုဒ် ၁၀၆-၅၅၅ ပေး။ အထ ခေါ် မှ တေနပသကံမိအထိ ဝိဝေကသုတ် စာပိုဒ် ၂၂၁-၅၅၅ပေး။) သာဒေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ချ်။ တေဘိက္ခု။ ထိုကို။ သုခဇီဝိနော။ပ။ နမော တေသံ ကရောမဟန္တိ။ ကရော မဟံ ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟံ၊ ထို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

(ဤဂါထာနက်များကိုလည်း နာနာတိတ္ထိယဝဂ် ဇန္တုသုတ် စာပိုဒ် ၁၀၆-ကိုပင်ရှု၍ပေးလေ။)

အထ ခေါ်၊ ချ်။ တေဘိက္ခု။ ထိုသည်။ တာယဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သည်။ သံဝေဇီတာ၊ ထိတ်လန့်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ ဖာပါရံ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၁၄-ဂန္ဓဇ္ဈေနသုတ်

၂၃၄။ (ကေံ သမယံ။ပ။ ဝနသဇ္ဈေ ပေးမြို့။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ချ်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်၌။ ပိတ္တပါတပရိက္ခန္ဓော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခဲ့သည် ဖြစ်၍။ ပေါက္ခရကံ၊ ရေကန်သို့။ ဩဂါယေတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ ပရပံ၊ ပရမ္မာကြာပန်းကို။ ဥပသိသံထိ၊ နှ-ရှုပ်၏။ အထ ခေါ်၊ ချ်။ပ။ သာဒေဝတာ၊ သည်။ပ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ချ်။ တံ ဘိက္ခု၊ ကို—

“မာရိသ၊ အရှင်ရဟန်း။ အစိနံ၊ အရှင်သည် မပေးအပ်သော။ ဝါရိဇံ၊ ရေ၌ဖြစ်သော။ ယံ တေ ဝပံ၊ အကြင်ပရမ္မာကြာပန်းကို။ ဥပသိသံထိ၊ နှမ်းရှုပ်၏။ တေံ၊ ဤပန်းသည်။ ထေယျာနံ၊ ခိုးဖယ်ငါးမျိုးထို့တွင်။ ကေဂံ၊ တပါးသောအရတည်း။ တံ၊ သည်။ ဂန္ဓဇ္ဈေနော၊ အနံကို ခိုးသူသည်။ အသိတိ၊ ဖြစ်၏”ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

န ဟရာမိ၊ မယူဆောင်။ န ဘဉ္ဇာမိ၊ မချိုးပဲ့။ အာရာ၊ အဝေးမှ။ ဝါရိဇံ၊ ရေ၌ပွင့်လန်း။ ပရမ္မာကြာပန်းကို။ သိသံထိ၊ နှမ်းရှုပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကေန ဝဇ္ဈေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဂန္ဓဇ္ဈေနောတိ၊ အနံသူခိုးဟူ၍။ ဝုစ္စတိန၊ ဆိုအပ်သနည်း။

ယူယံ၊ အကြင်ရသေ့သည်။ သိသံထိ၊ ကြာပွယ်ထိုကို။ ခနတိ၊ တူး၏။ ပုတ္တရိကာနိ၊ ကြာမြူပန်းထိုကို။ ဘဉ္ဇတိ၊ ချိုး၏။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အာကိတ္တကမ္ပန္ဓော၊ ရေပြွမ်းသောအပူ ရှိသော။ သာ၊ ဤရသေ့ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န ဝုစ္စတိ၊ (အနံ သူခိုးဟု) မဆိုအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းက ပြောဆိုပြီ။

အာကိတ္တလုဒ္ဓေါ၊ ဖြေပြွမ်းကြမ်းတန်းသော။ (အာကိတ္တော ဟုတွာ လုဒ္ဓေါ၊ နိ။) ပုရိသော၊ ယောကျ်ားကို။ ဇာတိစေလံဝ၊ နို့ထိန်း၏အဝတ်ကိုကဲ့သို့။ မက္ခိတော၊ (ရာဂ စသည်သည်) လိမ်းကျံအပ်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုယောကျ်ား၌။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ ဝစနံ၊ ဆိုဖွယ်စကားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (အဟံ၊ သည်။) တံ စ၊ အရှင်ဘုရားကိုသာလျှင်။ ဝတ္ထဝေံ၊ (အနံ သူခိုး) ဟု ဆိုခြင်းငှါ။ အရဟာမိ၊ ထိုက်၏။

၁။ ပစ္စာဘတ္တံ ဘတ္တဿ ပစ္စတော၊ မ-၄၂-၂၅၆-စာပိုဒ်။ ဘတ္တဿ ပစ္စတောထိ ဘတ္တဘုဒ္ဓဿ ပစ္စတော မ-၄၂-၂၄၆-စာပိုဒ်။ ပိတ္တပါတ ပရိက္ခန္ဓောတိ ပိတ္တပါတပရိယောသနတော ပရိက္ခန္ဓောမ-၄၂-၂၄၆-စာပိုဒ်။

အနက်ဏဿ၊ ကိလေသာမရှိသော။ နိစ္စံ၊ အပြု။ သုစိဂဝေသိနော၊ စင်ကြယ်သော သီလ သမာဓိ ပညာကို ရွာမှီးလေ့ ရှိသော။ ပေါသဿ၊ ယောက်ျား၏။ ပါပဿ၊ မကောင်းမှု၏။ ဝါလဂ္ဂမတ္တံ၊ သားမြီးဖျားမျှလောက်သော အပြစ်သည်။ အပ္ပာမတ္တံ၊ တိမ်တိုက်မျှလောက်သော အပြစ်ကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ နတ်သားက ပြောဆို၏။

ယက္ခ၊ ထောစောင့်နတ်။ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇာနာသိ၊ (စင်ကြယ်သူ) ဟု သိ၏။ ဝေ၊ ငါ့အား။ အထော အနုကပ္ပသိ၊ အကယ်၍ အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်အံ့။ ယက္ခ၊ ထောစောင့်နတ်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဒေသိ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အမှုကို။ ပဿသိ၊ မြင်၏။ (တဒါ၊ ထိုအခါ၌။) ပုနပိ၊ ထမန်လည်း။ ဝဇာသိ၊ ပြောဆိုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းက ပြောဆိုပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင့်ကို။ နေဝဥပဇီဝါ၊ ပြိ၍အသက်မပေးကုန်။ တေ၊ သင်၏။ ဘတကာ၊ အစားတို့သည်။ နပိအပ္ပဓေ၊ မဖြစ်ကုန်။ (သေ-နိပါတ်။) ယေန၊ အကြင် အမှုဖြင့်။ သုဂ္ဂတိံ၊ သုဂတိသံသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ တုမေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ထောစောင့်နတ်က ပြောဆိုပြီ။

အထ ခေါ် ၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ တာယ ဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သည်။ သံဝေဇီတော၊ ထိတ်လန့်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ အာပါဒါ၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

နေသံယုတ္တံ၊ ဝနသံယုတ်သည်။ အမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ဏဿ၊ ထိုဝနသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

ဝိဝေကံ၊ ဝိဝေကသုတ်။ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ၊ ဥပဋ္ဌာနသုတ်။ ကဿပဂေါတ္တေန၊ ကဿပဂေါတ္တ သုတ်နှင့်ထကူ။ သပ္ပဟုလော၊ သပ္ပဟုလသုတ်။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒသုတ်။ အနုရုဓ္ဓေါ စ၊ အနုရုဓ္ဓါသုတ်။ နာဂဓတ္တဉ္စ၊ နာဂဓတ္တသုတ်။ ကုလသရဏီ၊ ကုလသရဏီသုတ်။ ဝဇ္ဇိ- ပုတ္တော စ ဝေသာလီ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တသုတ်။ သဗ္ဗာယေန၊ သဗ္ဗာယသုတ်နှင့်ထကူ။ အယော- နိသော၊ အကုသလဝိတက္ကသုတ်။ မဇ္ဈနိကာလမိ၊ မဇ္ဈနိကသုတ်။ ပရမပုပ္ဖေန၊ ဂန္ထဝေဒန သုတ်နှင့်ထကူ။ ပါကတိန္ဒြိယ၊ ပါကတိန္ဒြိယသုတ်။ ဣတိ၊ ။ ရဋ္ဌသ၊ တဆုံးလေးသုတ်တို့ သည်။ ဘဝေ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၁။ ဇာနေယျာသိ ဇာနေယျာသိ။ ယေနာတိ ယေန ကပ္ပေန သုဂတိံ ဂစ္ဆေယျာသိ ဟူသော ငှက် ထောက်၍ ဇာနေယျ ဂစ္ဆေယျတို့သည် ပုရိသဝိပလ္လာသ ဟု သိရ၏။

၁၀-ယက္ခသံယုတ်

၁-ဣန္ဒကသုတ်

၂၃၅။ (ဝေ မေ သုတ် ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော၊ သမယံ၊ ဌံ၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ဌံ။ ဣန္ဒကဏှ၊ ဣန္ဒကဏှမည်သော။ ပဗ္ဗထေ၊ တောင်ဌံ။ ဣန္ဒကဿ၊ ဣန္ဒကမည်သော။ ယက္ခဿ၊ ဘီလူး၏။ ဘဝနေ၊ ဗိမာန်ဌံ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒကမည်သော။ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ရှိ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဝှပ်၊ ဝှပ်ကို။ ဇီဝန္တိ၊ ဇီဝဟူ၍။ န ဝဒန္တိ၊ ဟောထော်မမှုကုန်။ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ဣမံ သရီရံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝိန္ဒတိ န၊ ရသနည်း။ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ အပ္ပိယကပိတ္ထံ၊ အစိုးစု အသားဆိုင်သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှ။ ဧတိ၊ ရောက်လှာသနည်း။ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ဂဗ္ဘရသ္မိံ၊ တောင်ခေါင်းသပွယ်ဖြစ်သော အမိဝမ်းဌံ။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ သဗ္ဗတိန္ဒတိ၊ ကပ်ငြိသနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗဘာသိ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ကလလံ၊ ကလလရေကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကလလာ၊ ကလလရေကြည်မှ နောက်ဌံ။ ဝါ၊ ကလလရေကြည်ရှုပ်ကြောင့်။ အဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ အမြှုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဗ္ဗုဒ္ဓါ၊ အမြှုပ်မှ နောက်ဌံ။ ပေသိ၊ သားထစ်သည်။ ဇာယထေ၊ ဖြစ်၏။ ပေသိ၊ သားထစ်မှ နောက်ဌံ။ ယနေ၊ အစိုင်အခဲသည်။ နိဗ္ဗုတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ယနာ၊ အစိုင်အခဲမှ နောက်ဌံ။ ပသာခါ၊ ဂော်မင်းပြာတို့သည်။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ပသာခါ၊ ဂော်မင်းပြာမှ နောက်ဌံ။) ဧကသာ၊ ဆံတို့သည်၎င်း။ ဇောမာ၊ အမွှေးတို့သည်၎င်း။ နခါပိ စ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့သည်၎င်း။ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အဿ၊ ထိုအမိဝမ်းဌံဖြစ်သူ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ယဉ္ဇ အနံ၊ အကြင် ထမင်းကို၎င်း။ ယံ ပါနဉ္ဇ၊ အကြင် အဖျော်ကို၎င်း။ ယဉ္ဇ ဘောဇနံ၊ အကြင် ဘောဇဉ်ကို၎င်း။ ဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ မာတုကုစ္စိဂေ၊ အမိဝမ်းဌံဖြစ်သော။ သော နရော၊ ထိုသူသည်။ တေန၊ ထို အမိသုံးဆောင်အပ်သော ထမင်း အဖျော် ဘောဇဉ်ဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုအမိဝမ်းဌံ။ ယာပေတိ၊ မျှတ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁။ ကုတဿ အပ္ပိယကပိတ္ထေတိ အဿ သတ္တဿ အပ္ပိယကပိတ္ထဉ္ဇ ကုတော အာဂစ္ဆတိ။ ဧတ္ထ စ အပ္ပိဂ္ဂဟဏေန တီဏိ အပ္ပိသထာနံ၊ ယကပိတ္ထဂ္ဂဟဏေန နဝံသပေသိသတာနိ ဂဟိတာနိ ဟူသော ဌ-နှင့်အညီ အထံဆိုရာ မပေးပဲ အသားဆိုင် ဟု ပေးသည်။
၂။ ကလလာ ဟောတိ အဗ္ဗုဒ္ဓန္တိ တသ္မာ ကလလာ၊ ဌ။ ကလလာတိ ယထာဂုတ္တကလလဂ္ဂပဟေတု တံ နိဿာယ ပစ္စယံ ကတွာ၊ ဌိ။
၃။ ပေသိ နိဗ္ဗုတ္တတိ ယနေတိ တတော ပေသိထော၊ ဌ။ ပေသိ နိဗ္ဗုတ္တတိ ဧတ္ထ နိဿက္ခေ ပစ္စတ္တဝနေန္တိ အာဟ တထော ပေသိထောတိ၊ ဌိ။

၂-သက္ကနာမသုတ်

၂၃၆။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ခုဇကယော၊ ဌံ။ ဂိဇ္ဈကုဋေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋေ မည်သော။ ပဗ္ဗထေ၊ တောင်ဌံ။ ဝိဟရတိ၊ ခါ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သက္ကနာမကော၊ သက္ကအမည်ရှိ သော။ ယက္ခော၊ ဘိလူးသည်။ ယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခါ။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ဌံ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“ထေ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သဗ္ဗဂန္ထပူဟိနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောအလုံးစုံသောဂန္ထရှိ ထော်မှုသော။ ဝိပုမုတ္တဿ၊ ဘဝတို့မှလွတ်မြောက်ထော်မှုပြီးသော။ သမဏဿ၊ ရဟန်း သည်။ သတော၊ ဖြစ်ထော်မှုပါလျက်။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။ ယံ အနုသာသတိ၊ အကြင်ဆုံးမ၏။ တံ၊ ထိုဆုံးမခြင်းသည်။ န သာဓုတိ၊ မကောင်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

သက္က၊ သက္ကတိလူး။ ယေန ကေနစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သောသူနှင့်။ ဝတ္ထေန၊ အကြောင်းမျှဖြင့်။ သံဝါသော၊ ပေါင်းသင်းခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ သပညော၊ ပညာရှိသူသည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုဏမ္ပိတံ၊ အစဉ်သနား စောင့်ရှောက် ခြင်းငှါ။ န အရဟတိ၊ မထိုက်။

ပထမေန၊ ကြည်လင်သော။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။ ယေံ အနုသာသတိ၊ အကယ်၍ အကြင်ဆုံးမအံ့။ ထေန၊ ထိုဆုံးမခြင်းကြောင့်။ သံယုတ္ထော၊ အပေါင်းအဖော်တို့၌ ယှဉ်ကပ်ငြိတယ်သောသူသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယာအနုဏမ္ပာ၊ အကြင်အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ ယာအနုဓယာ၊ အကြင်အစဉ်သနားခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ဝိ၏။ တာယ၊ ထိုအစဉ်စောင့်ရှောက်သနားခြင်းကြောင့်။) သံယုတ္ထော၊ အပေါင်း အဖော်တို့၌ယှဉ်ကပ်ငြိတယ်သောသူသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်ထော်မှု၏။

၃-သုစိလောမ သုတ်

၂၃၇။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂယာယံ၊ ဂယာရွာ၌။ သုစိလောမဿ ယက္ခဿ၊ သုစိလောမတိလူး၏။ သဝနေ၊ ဝိမာန်၌။ ဣဝိဏမေ၊ ရှည်သော ညောင်စောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မှု၏။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ဌံ။ ခရောဗယက္ခော၊ ခရတ်လူးသည်၎င်း။ သုစိလောမောဗ ယက္ခော၊ သုစိလောမတိလူးသည်၎င်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဝိဗုဋေ၊ အနီး၌။ အတိက္ကမန္တိ၊ မြတ်သွားကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ခရောယက္ခော၊ ခရတ်လူးသည်။ သုစိ- လောမယက္ခံ၊ သုစိလောမတိလူးကို။ “သော၊ ဤသူသည်။ သမဏောတိ၊ သမဏ (ရဟန်း) တည်း”ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သော၊ ဤသူသည်။ န သမဏော၊ သမဏ

၁။ ယညန္တိ ဧတ္ထ ယန္တိ ကိရိယာပရာပသနံ၊ တက္ခာယံ အညဿ အနုသာသနံ၊ တံ သမဏဿ န သာဓုတိ ယောဇနာ၊ ဌံ။
၂။ ဝတ္ထေနာတိ ကာရဏေန၊ ၄။ ကာရဏေနာတိ ကာရဏမတ္ထေန သံဝါသော ဇာယတိ၊ ယေန ကေနစိ ဂယာဋ္ဌေန ဝါ ပဗ္ဗစိတေန ဝါ၊ ဌံ။

(ရဟန်း) မဟုတ်။ သော၊ ဤသို့သည်။ သမဏကော၊ သမဏက (ရဟန်းတု) ဟည်း။ သော၊ ထိုသို့သည်။ ယဒိဝါသမဏော၊ သမဏ(ရဟန်း) ဟူ၍သော်၎င်း၊ ပန၊ ထို့ပြင်။ သော၊ ထိုသို့သည်။ ယဒိဝါသမဏကော၊ သမဏက (ရဟန်းတု) ဟူ၍သော်၎င်း။ ယာဝဇာနာမိ၊ မကြာမီ သိရလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

အထ ခေါ၊ ဌံ။ သူစိလောမောယက္ခော၊ သူစိလောမတိလူသည်။ ယေန၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ သည် (အတ္ထိ၊ ၏။) စတန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ရှိ။ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားထံသို့။ ကာယံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥပနာမေသိ၊ ညွတ်စေပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ အပနာမေတိ၊ စဉ်းငယ်တိမ်းတော်မူပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သူစိလောမောယက္ခော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဘာယသိတိ၊ ကြောက်သလော” ဟူသော။ တေ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘိလူး။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင်ကို။ န ခေါ၊ ဘာယမိ၊ မကြောက်။ အပိစ၊ ထိုသို့မကြောက်သော်လည်း။ တေ၊ သင်၏။ သမ္ပုသော၊ ကိုယ်အတွေ့သည်။ ပါပကော၊ ယုတ်ညံ့ကြမ်းတမ်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင်ကို။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့။ မေ၊ ငါ၏ ပြဿနာကို။ သစ န ဗျာကရိဿသိ၊ အကယ်၍ မပြောနိုင်အံ့။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ဝိပိဿာမိ၊ ပျံလွင့်စေအံ့။ တေ၊ သင်၏။ ဟေယံ ဝါ၊ ရင်ကိုမူလည်း။ ဖာလေဿာမိ၊ ခွဲအံ့။ ပါဒေသု ဝါ၊ ခြေတို့၌မူလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပါရဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါတဖက်သို့။ ဝိပိဿာမိ၊ ပစ်ချအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘိလူး။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ဝိပေယျ၊ ပျံလွင့်စေနိုင်ရ၏။ ဟေယံ ဝါ၊ ရင်ကိုမူလည်း။ ဖာလေယျ၊ ခွဲနိုင်ရ၏။ ပါဒေသု ဝါ၊ ခြေတို့၌မူလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပါရဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါတဖက်သို့။ ဝိပေယျ၊ ပစ်ချနိုင်ရ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကော၊ ဝေထဝ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကော၊ ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ လောကော၊ ဩကာသလောက၌။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္ပတိနတ်တည်းဟူသောလူမင်း ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န ခေါ၊ ပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ။ အပိ စ၊ သို့သော်လည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘိလူး။ တံ၊ သင်သည်။ ယံ၊ အကြင်ပြဿနာကို။ အာကခံသိ၊ မေးလို၏။ (တံ၊ ထိုပြဿနာကို။) ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ရာဂေါ စ၊ ရာဂသည်၎င်း။ ဒေါ၊ ဝါ စ၊ ဒေါသသည်၎င်း။ ကုတောနိဒါနာ၊ အဘယ် ယှဉ်အကြောင်းရှိကုန်သနည်း။ အရတိ၊ မဓမ္မလျော်ခြင်းသည်၎င်း။ ရတိ၊ ဓမ္မလျော်ခြင်း သည်၎င်း။ လောမဟံသော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ ကုတောဇာ၊ အဘယ် မှုပြစ်ကုန်သနည်း။ ကုမာရကော၊ သူငယ်တို့သည်။ ဧဝံ၊ ယျိုးကို။ ဩဿဇန္တိ ဣဝ၊ စွန့်လွှတ်

၁။ နေသော သမဏော၊ သမဏကော သောတိ သော ကိရ ယော မံ ပဿိတွာ ဘိဏော ပလာယထိထံ သမဏ- ထောတိ ဒေဝိယာ န ဘာယထိ တံ သမဏောတိ။ ၄။ ငါ့ကိုပြင်၍ ကြောက်လန့်ပြောသူသည် သမဏက၊ မပြောသူ သည် သမဏဟု ဆိုလိုသတတ်။

၂။ ယာလုဇျေရာယောဂေ သဗ္ဗနိတိ သုတ္တမာလာ ဥဒက-သုတ်နှင့်အညီ ဝတ္ထုမာန်ဝိဘတ်ကို အနာဂတ် အနက်ပေးသည်။

၃။ စိတ္တံ ဝါ တေ ဝိပိဿာမိ ဟေယံ ဝါ ဖာလေဿာမိတိ ဧတ္ထ ဥရော ဟေယန္တိ ဝတ္ထံ။ အဘိ ၄-၁-၁၀၄။

ကုန်သကဲ့သို့။ ဝိတက္ကံ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှ။ သမုဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်၍။ မနော၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို။ ဩဿဇန္တိ၊ စွန့်လွှတ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

ရာဂေါစ၊ ရာဂသည်၎င်း။ ဒေါသော စ၊ ဒေါသသည်၎င်း။ ဣတော နိဂါနံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ အရတိ စ၊ မမွေ့မလျော်ခြင်းသည်၎င်း။ ရတိ စ၊ မွေ့လျော်ခြင်းသည်၎င်း။ လောမဟံသော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဣတောဇာ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်မှဖြစ်ကုန်၏။ ကုမာရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ ဧကံ၊ ကျီးကို။ ဩဿဇန္တိ ဣဝ၊ စွန့်လွှတ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝိတက္ကံ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တို့သည်။ ဣတော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်မှ။ သမုဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်၍။ မနော၊ ကုသိုလ်စိတ်ကို။ ဩဿဇန္တိ၊ စွန့်လွှတ်ကုန်၏။

အတ္တသမ္ဘူတာ၊ အတ္တဘောဉ်ဖြစ်ကုန်သော မိစ္ဆာဝိတက်၊ ထိုမိစ္ဆာဝိတက်နှင့် သမ္ဘူတဖြစ်ကုန်သော ကိလေသာတို့သည်။ နိဂြောဿ၊ ပညောင်ပင်၏။ ခန္ဓော ဣဝ၊ ပင်စည်ဖြစ်သော မြစ်ဖျဉ်းတို့ကဲ့သို့။ သပ္ပာယော၊ ထာဝရပေမကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ဝနေ၊ တော၌။ မာလုဝါ၊ မာလောနွယ်သည်။ (ရက္ခံ၊ မိမိနွယ်သောသစ်ပင်ကို။) ဝိတတာ ဣဝ၊ မြန်ကြက်နွယ်ယုတ်သကဲ့သို့။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော မိစ္ဆာဝိတက်၊ ထိုဝိတက်နှင့်ယှဉ်သော ကိလေသာတို့သည်။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ဝိသတ္တာ၊ ကပ်ငြိတယ်တာကုန်၏။ ထနည်း။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ (ဧတဟိ၊ ထိုကိလေသာကာမတို့ဖြင့်။) ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ဝိသတ္တာ၊ ကပ်ငြိတယ်တာကုန်၏။

☞ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ နံ၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်ကို၎င်း။ ယတော နိဒါနံ၊ (ခန္ဓာကိုယ်၏) အကြင်အကြောင်းကို၎င်း။ ပဇာနန္တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ နံ၊ ထိုခန္ဓာကိုယ်ဟု ဆိုအပ်သော ဓုက္ခသစ္စာ၏အကြောင်း သမုဒယသစ္စာကို။ ဝိနောဇန္တိ၊ မဂ္ဂသစ္စာဖြင့်ပယ်ကုန်၏။ ယက္ခ၊ သူစိလောမဘီလူး။ သုဏောဟိ၊ နာလော။ တေ၊ ထိုသမုဒယသစ္စာထာဝရကို ပယ်ကုန်သောသူတို့သည်။ အပုနဗ္ဗဝါယ၊ တပန်မဖြစ်ခြင်းငှါ။ အတိဏ္ဍပုဗ္ဗံ၊ ရော၌ မကူးမြောက်ဘူးသော။ ဓုတ္တရံ၊ ဆင်းရဲသဖြင့် ကူးအပ်သော။ (ကူးမြောက်နိုင်ခဲ့သော။) ဣမံ ဩဗံ၊ ဤကိလေသာတည်းဟူသော ဩဗကို။ တရန္တိ၊ ကူးကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုတော်မူ၏။

၇-မဏိသဒ္ဓသုတ်

၂၃၈။ ဧကံ၊ သော၊ သမဟံ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ မဂဇေသု၊ မဂတိုင်းတို့၌။ မဏိမာလိကော၊ မဏိမာလိကမည်သော။ ဧတိယေ၊ ဧတိ၌။ မဏိဘဒ္ဒဿ၊ မဏိဘဒ္ဒ အမည်ရှိသော။ ယက္ခဿ၊ သီလူး၏။ ဘဝနေ၊ ဗိမာန်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ဝေါ၊ ၌။ မဏိဘဒ္ဒေါ၊ မဏိဘဒ္ဒ မည်သော။ ယက္ခော၊ သီလူးသည်။ ယေန၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသက်မိ၊ ပြီ။ ဥပသက်မိတော၊ ၌။ သဂဝတော၊ ၏။ သန္တိဂေ၊ ၌။

၁။ မနောတိ ကုသလစိတ္တံ၊ ဝိတက္ကံတိ ဥရုဗုဒ္ဓေ ဝတ္ထာ နဝကာမဝိတက္ကံ၊ ယော၊ သုတ္တ နိဂ္ဂ-သုစိလော-မသုတ်၊ ၄၀။ ဤအဂ္ဂကထာတို့ကိုထောက်၍ မနောဝိတက္ကံ၌ သမာသ်မဟုတ် ဝါကျသာတည်း။
၂။ သုတ္တနိပါတဒ္ဓကထာ သုစိလောမသုတ် စာမျက်နှာ ၄၀၌ တပျို့ပုဒ်၏။ ဝှလေ။

“သတိမတော၊ သတိရှိသောသူ၏ သန္တာန်၌။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သဒ္ဓါ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဤ။) သတိမာ၊ သတိရှိသောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ ဇေတိ၊ ရ၏။ သတိမတော၊ သတိရှိသောသူ၏ သန္တာန်၌။ သုဝေ၊ နက်ဖန်တိုင်း၊ နက်ဖန်တိုင်း။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဝေရာ၊ ရန်မှလည်း။ ပရိမုစ္စတိတိ၊ လွတ်၏” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဘာသိ၊ ပြီ။

သတိမတော၊ သတိရှိသောသူ၏ သန္တာန်၌။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သဒ္ဓါ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဤ။) သတိမာ၊ သတိရှိသောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ ဇေတိ၊ ရ၏။ သတိမတော၊ သတိရှိသောသူ၏ သန္တာန်၌။ သုဝေ၊ နက်ဖန်တိုင်း၊ နက်ဖန်တိုင်း။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဝေရာ၊ ရန်မှ။ န ပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်။

ယထ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ မနော၊ စိတ်သည်။ သဗ္ဗမဟောရတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော နေ့ညှပ်ပတ်လုံး။ အဟိံသာယ၊ သူတပါးကို မညှင်းဆဲခြင်း၌။ ရုတော၊ မွေ့လျော်၏။ သဗ္ဗတူတေသု၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌။ မေတ္တံသော၊ မေတ္တာဟူသောအသို့ရှိ၏။ ယထ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဧကနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူနှင့်ထက္ခ။ ဝေရံ၊ ရန်သည်။ န၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၅-သဒ္ဓါသုတ်

၂၃၉။ (ကံ သမယံ စသည် ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရိသာ၊ တယောက်သော။ ဥပါသိကာယ၊ ဥပါသိကာမ၏။ သာနနာမ ပုတ္တော၊ သာနမည်သောသာသည်။ ယက္ခေန၊ ဘီလူးသည်။ ဂဟိတော၊ ဖမ်းစားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သာ ဥပါသိကာ၊ ထိုဥပါသိကာမသည်။ ပရိဒေဝမာနာ၊ ငိုကြွေးလျက်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌ -

“စာတုဗ္ဗသိ”၊ တဆဲ့လေးရက်မြောက်သော (လက္ခယံ)နေ့ပတ်လုံး၎င်း။ ပဉ္စသိ”၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သော (လပြည့်လက္ခယံ)နေ့ပတ်လုံး၎င်း။^၁။ ဟက္ခယ၊ ဟက္ခ၏။ ယာ စ အဋ္ဌမိ၊ အကြင်ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့သည်။ (အတ္ထိ၊ ဤ။ တဉ္စ၊ ထိုနေ့ပတ်လုံး၎င်း။) ပါဠိဟာရိယပက္ခာ၊ စာတုဗ္ဗသိ ပဉ္စရသိ အဋ္ဌမိတို့၏ အကြိုအပို နေ့အစုပတ်လုံး၎င်း။^၂။

၁။ မေတ္တံ သောထိ မေတ္တုဉ္စေ မေတ္တာ ပုဗ္ဗဘာဂူ ဘာဝေတိ၊ ဌ။ ဤအလို “သော၊ ထိုကဏ္ဍကုပ္ပိ နှစ်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ မေတ္တံ၊ မေတ္တာကို။ (ဘာဝေတိ၊ ပျိုးပျား၏)” ဟု ဖေ။

၂။ စာတုဗ္ဗသိ” ပဉ္စသိန္တိ ဟက္ခယာထိ သဗ္ဗန္တော၊ အစုန္တသံယောဂေထေ ဥပါယောဂဝေနံ။ ဝိမာန ဝတ္ထု-ဌ။ ဥတ္တရဝိမာနဝတ္ထုနာ၊ စာပိန်-၁၂၉။

စာတုဗ္ဗသိ” ပဉ္စသိ” ၊ ယာ စ ဟက္ခယ အဋ္ဌမိ၊ ဥပါသထံ ဥပါသိသာန္တိ ဧတ္ထ ပန စာတုဗ္ဗသိန္တိ ပဉ္စသိန္တိ စ အစုန္တသံယောဂေ ဥပါယောဂဝေနံ၊ န ဧတ္ထ နိဂ္ဂဟိတာဂမော၊ ယာ စ ဟက္ခယ အဋ္ဌမိတိ ဣဒံ ပန ပစ္စတ္ထဝေနံ၊ ယာ စ ဟက္ခယ အဋ္ဌမိ” တဉ္စ ဟက္ခယ အဋ္ဌမိန္တိ အစုန္တသံယောဂေ ဥပါယောဂဝေနံ အာနေတဗ္ဗံ။ သဗ္ဗနိထိ သုတ္တမာလာ သုတ်အမှတ်-၇၅။

၃။ ပရိအသိမုခံ ပစ္စာ စ ပရိဟာရိယဓမ္မာတိ ပါဠိဟာရိယော၊ သောဝ ပက္ခာထိ ပါဠိဟာရိယပက္ခာ၊ ထံ၊ ဟုဉ္စ။ ပရိသဒ္ဓါ အသိမုခတ္ထ ပစ္စာသာက္ခတ္ထ၊ ဟက္ခယာဉ္စ ဤ၌ ဧကောဋ္ဌာသတ္ထ၊ အကြိုအပိုဖြစ်သော နေ့များကို ကောက်။

အဋ္ဌကံသုသမာဂတံ၊ ဝှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ယေ၊
 အကြင်သူတို့သည်။ ဥပဝသန္တိ၊ သုံးကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တိ၊
 ကျင့်ကုန်၏။ ဝေဟိ၊ ထိုသူတို့နှင့်တကွ။ ယက္ခာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ န ကိဋ္ဌန္တိ၊ မကစား
 နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စကားကို။ မေ၊ ငါသည်။ သုတံ၊
 ကြားအပ်ဘူး၏။ ယက္ခာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ သာနုနာ၊ ငါ၏သာတော် သာနုနှင့်တကွ။
 ကိဋ္ဌန္တိ၊ ကစားကုန်၏။ သာ၊ ထိုငါသည်။ ဓါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပဿာမိတိ၊
 မြင်ရ၏။ ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

စာတုဗ္ဗသိ၊ တဆဲ့လေးရက်ပြောက်သော (လကွယ်)နေ့ပတ်လုံး၎င်း။ ပဉ္စမသိ၊
 တဆဲ့ငါးရက်ပြောက်သော (လပြည့်လကွယ်)နေ့ပတ်လုံး၎င်း။ ပက္ခယာ၊ ပက္ခ၏။ ယာ
 အဋ္ဌမိ၊ အကြင် ဝှစ်ရက်ပြောက်သောနေ့သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုနေ့ပတ်လုံး၎င်း။)
 ပါရိယာရိယပက္ခဉ္စ၊ စာတုဗ္ဗသိ၊ ပဉ္စမသိ၊ အဋ္ဌမိတို့၏ အကြိုအပိုဖြစ်သော နေ့အစုပတ်လုံး၎င်း။
 အဋ္ဌကံသုသမာဂတံ၊ ဝှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ ယေ၊
 အကြင်သူတို့သည်။ ဥပဝသန္တိ၊ သုံးကုန်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တိ၊
 ကျင့်ကုန်၏။ ဝေဟိ၊ ထိုသူတို့နှင့်။ ယက္ခာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ န ကိဋ္ဌန္တိ၊ မကစားနိုင်ကုန်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါ၏။ သုတံ၊ ကြားသုံးသော။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
 စကားသည်။ သာဟု၊ ကောင်း၏။

ယက္ခာနံ၊ (အပိုဖြစ်ပူးသော) နတ်သီလူးတို့၏။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤအမှာစကားကို။ ပဗုဒ္ဓံ၊
 နိုးလာသော။ သာနု၊ သာနုကို။ ဝဇ္ဇာသိ၊ ပြောရစ်ပါလော့။ တံ၊ သင်သည်။ အာဝိ ဝါ၊
 မျက်မှောက်၌သော်၎င်း။ ယဒိ ဝါ ရဟော၊ မျက်ကွယ်၌သော်၎င်း။ ပါပကံ၊ မကောင်းသော။
 ကမ္ပံ၊ အမှုကို။ မာ အကာသိ၊ မပြုလင့်။

ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ ကမ္ပံ၊ အမှုကို။ သစေ ကရိယာသိ ဝါ၊ အကယ်၍ နောင်လည်း
 ပြုလတ္တံ့။ သစေ ကရောသိ ဝါ၊ အကယ်၍ ယခုလည်း ပြုအံ့။ ဥပ္ပစ္စ၊ ကောင်းကင်သို့
 ပျံတက်၍။ ပလာယတော အပိ၊ ပြေးသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝေ၊ သင်၏။ ဗုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။
 ပမုတ္တိ၊ လွတ်ခြင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘိလူးမက ပြောဆိုပြီ။

အပ္ပ၊ အပိ၊ မထံ ဝါ၊ သေသောသူကိုမူလည်း။ (အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။) ရောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏။
 ယော၊ အကြင်သူကို။ ဇီဝံ၊ အသက်ရှင်သည်ကိုမူလည်း။ န ဒိဿတိ၊ မတွေ့မြင်အပ်။
 (တံဝါ၊ ထိုသူကိုမူလည်း။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။) ရောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏။ အပ္ပ၊ အပိ။ ဇီဝန္တံ၊
 အသက်ရှင်သောငါ့ကို။ ပဿန္တိ၊ မြင်နေသည်။ (အသိ၊ ဖြစ်၏။) အပ္ပ၊ အပိ။ ကသ္မာ၊
 အသယံကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ (အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။) ရောဒသိ၊ ငိုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 သာနုသာမဏေက ပြောဆို၏။

ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ မထံ ဝါ၊ သေသောသူကိုမူလည်း။ (အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။) ရောဒန္တိ၊
 ငိုကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူကို။ ဇီဝံ၊ အသက်ရှင်သည်ကို။ န ဒိဿတိ၊ မတွေ့မြင်အပ်။

(တံဝါ၊ ထိုသူကိုလည်း။ အာဂမ္မ၊ ခြုံ။) ရောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ ယော စ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ၊ ကိလေသာကာမတို့ကို။ စဇိတုန၊ စွန့်ပြီး၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဣ၊ ဤလူ့ ဘောင်သို့။ အာဂစ္ဆတေ၊ ပြန်လာ၏။ တံဝါပိ၊ ထိုသူကိုလည်း။ အာဂမ္မ၊ ခြုံ။ ရောဒန္တိ၊ ငိုကုန်၏။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ သော၊ ထိုလူ့ ဘောင်သို့ ပြန်လာသောသူသည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဇီဝံ၊ အသက်ရှင်သော်လည်း။ မတော၊ သေသူနှင့် တူ၏။ (တသွာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။)

တာတ၊ ချစ်သား။ ကုက္ကုဋ္ဌာ၊ (အိမ်ရာတည်ထောင်ခြင်းဟူသော) ပြာပူမှ။ ဥပ္ပတော၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီးဖြစ်ပါလျက်။ ကုက္ကုဋ္ဌာ၊ (အိမ်ရာတည်ထောင်ခြင်းဟူသော) ပြာပူသို့။ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိသိ၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ နရကာ၊ (အိမ်ရာ ထောင်ခြင်းဟူသော) ချောက်မှ။ ဥပ္ပတော၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီးဖြစ်လျက်။ နရကံ၊ (အိမ်ရာထောင်ခြင်းဟူသော) ချောက်သို့။ ပတိတုံ၊ ကျခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိသိ၏။

အဘိဓာဝထ၊ လူ့ ဘောင်သို့ပြေးသွားကြကုန်၏။ ထေ၊ သင်၏။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်း သည်။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေတည်း။) ကထ၊ အသယ်သူကို။ ဥဇ္ဈာပယာမသေ၊ အယုတ်အားဖြင့်ကြည့်ရှုစေကုန်အံ့နည်း။ ဝါ-ကဲ့ရဲ့ ကုန်အံ့နည်း။ အာဓိတ္တာ၊ မိလောင် အပ်သောအိမ်မှ။ နိဟတံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သော။ ဘတ္တံ၊ ဘတ္တာကဲ့သို့။ နိယတော၊ လူ့ဘောင်မှထုတ်ဆောင်အပ်ပြီးသူဖြစ်ပါလျက်။ (ထံ၊ သင်သည်။) ပုန၊ တဖန်။ သဟိတုံ၊ လောင်မြိုက်ခံခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိသိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မယ်တော်က ပြောဆို၏။

၆-ပိယကံရ ထုတ်

၂၄၀။ (ကေံ သမယံမှ အာရာမေ အထိပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ခြုံ။ အာယသွာ အနုရုဇ္ဈေါ၊ အရှင်အနုရုဇ္ဈါသည်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္စုသသမယံ၊ မိုးသောက်ယံအခါ၌။ ပစ္စု- င္ဌာယ၊ စောစောထ၍။ ဓမ္မပဒါနိ၊ တရားအစုတို့ကို။ ဘာသတိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ခြုံ။ ပိယကံရမာတာ၊ ပိယကံရ၏ အပိုဖြစ်သော။ ယက္ခိနိ၊ ဘိလူးမသည်။ ပုတ္တကံ၊ သားငယ်ကို—

“ပိယကံရ၊ ပိယကံရ။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ မာကရိ၊ မပြုလင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဓမ္မပဒါနိ၊ တရားအစုတို့ကို။ ဘာသတိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ အပိ စ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဓမ္မပဒံ၊ တရားအစုကို။ ပိဇာနိယ၊ သိ၍။ ပဋိပဇ္ဇေမ၊ ကျင့်ကုန်အံ့။ နော၊ ငါတို့၏။ ဟိတာယ၊ စီးပွားအလို ငှါ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ပါဏေသု စ၊ သတ္တဝါတို့၌လည်း။ သံယမာမသေ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်အံ့။ (သေ-နိ ပါတ်။) သမ္ပဇာနမုသာ၊ သိလျက်ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ န သဏာမသေ၊ မပြောဆို ကုန်အံ့။ (သေ-နိပါတ်ပင်။) အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ထုထိလံ၊ ကောင်းသောဘိလကို။

၁။ ဤသတ္တကသာနိကာနှင့် ဓမ္မပဒါ-၂၃၁၉ တို့ကို ရှု။
 ၂။ ပါဏာသိပါဏဝိရထိ မုသာဝါစဝိရထိ တို့မှ ကြွင်းသော အဓိဋ္ဌာခါနဝိရထိ ကာမေယုမိစ္ဆာစာရဝိရထိ သုရာမေရယဝိရထိ သုံးပါးကိုယူ။ သုသိလမေဝ သုသိလံ ဟု သတ္တပျံ။

သိက္ခေမ၊ ဟေဋ္ဌင်္ဂုန်အံ။ ပိသာစယောနိယာ၊ ဘိလူးချိုးမှ။ အံ၊ မုစ္ဆေမာပံ၊ လွတ်ကုန်
တန်တင်” ဟူ၍။ ဝံ၊ ဤသို့။ တောသေသိ၊ နှစ်သက်စေပြီ။ (ခေါ်၍)။

၇-ပုနဗ္ဗသုသုတ်

၂၄၁။ (ကံ သမယံ။ ပ။ အာရာမေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ နှံ။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို။ နိဗ္ဗာနပဋိသံယုတ္တာယ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ ဓမ္မိ-
ယာ ကဏာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ သန္တဿတိ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူ၏။ သမာဒပေတိ၊ ကောင်း
စွာယူစေတော်မူ၏။ သမုတ္တေဇေသိ၊ ကောင်းစွာထက်မြက်စေတော်မူ၏။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ကောင်း
စွာရှင်လန်းစေတော်မူ၏။ တေ စ ဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ အဋ္ဌိံ ကတူ၊ အကျိုးရှိသည်
ကိုပြု၍။ မနသိကတူ၊ နှလုံးသွင်း၍။ သဗ္ဗစေတသ၊ အလုံးစုံသော စိတ်ဖြင့်။ သမန္တာဟရိတူ၊
ကောင်းစွာဆောင်၍။ ဩဟိတသောတ၊ ထောင်အပ်သောနားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။
သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ အထ ခေါ၊ နှံ။ ပုနဗ္ဗသုမာတာ၊ ပုနဗ္ဗသု၏ အပိုဖြစ်သော၊ ယက္ခိနိ၊ ဘိလူး
မသည်။ ပုတ္တကေ၊ သားငယ် သွီးငယ်တို့ကို—

“သတ္တုနော၊ လူ နတ်တို့ကိုသွီးမတော်မူတတ်သော၊ ပုစ္ဆသေဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ သောဏာမိ၊ နာအံ။
(တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။) ဥတ္တရိကေ၊ သွီးဥတ္တရိကား။ ထုတိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟောဟိ၊
ဖြစ်ပါလော့။ ပုနဗ္ဗသု၊ သားငယ်ပုနဗ္ဗသု။ ထုတိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါလော့။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗန္တပုဗ္ဗေမာစနံ၊ အလုံးစုံသော ဂန္ထတို့မှ လွတ်မြောက်
ကြောင်းဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သောတရားစကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏။ အသ္မိံ ဓမ္မေ၊ ထိုတရားတော်၌။ မေ၊ ငါ၏။ အထိဝေလ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုလွန်
သော။ ပိယာယနာ စ၊ မြတ်နိုး တောင့်တခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

လောကေ၊ လောက၌။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သောအရာကား။ သကော ပုတ္တော၊
မိမိသားသွီးတည်း။ လောကေ၊ လောက၌။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သောအရာကား။
သကော ပတိ၊ မိမိခင်ပွန်းတည်း။ တတော၊ ထိုသားသွီးခင်ပွန်းထက်။ မယံ၊ ငါသည်။
ပိယတရာ၊ အလွန်ချစ်မြတ်နိုးအပ်သောအရာကား။ အာဏ ဓမ္မဿ၊ ထိုတရားကို။ မဂ္ဂနာ၊
ရှာပွေခြင်းတည်း။

ဟိ၊ ပုန်၏။ သဗ္ဗပ္ပဿစနံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နာခြင်းသည်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ
တို့ကို။ ဝ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဗုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ မောစေတိ ဟတာ၊ လွတ်မြောက်စေသ
ကဲ့သို့။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သော။ ပုတ္တော၊ သားသွီးသည်၎င်း။ ပတိဝါပိ၊ ခင်ပွန်း
သည်၎င်း။ ဗုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ န ပမောစယေ၊ မလွတ်မြောက်စေနိုင်။

ဗုက္ခပရေတသ္မိံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဇရာမရဏသံယုတေ၊ အိုခြင်း
သေခြင်းနှင့် ယှဉ်စပ်သော။ လောကေ၊ လောက၌။ ဇရာမရဏမောက္ခာယ၊ အိုခြင်း
သေခြင်းတို့မှ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ။ ဟံ ဓမ္မံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရားတော်ကို။
ဘဂဝါ၊ သည်။ အဘိသမ္ဗုခံ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ (ဒေသေတိ၊ ဟောတော်

၁။ ပါဏိနန္တိ သာသိ အတ္ထု ပုသုဝေနံ ဗုက္ခသဂ္ဂါပေက္ခာကေ မောစေတိသိ မောစနကြိယာ။ ဣ ဣ ပုစ္ဆတိဋ္ဌိ။
ဗုက္ခာပုန်ကိုခွဲလျှင် ပါဏိနန္တိ သဗ္ဗန္တံ။ ပမောစေသကြိယာကိုခွဲလျှင် ကံ။ ဟူသို့။

မု၏။) တံ ဓမ္မံ၊ ထိနိဗ္ဗာန်နှင့် စပ်သော တရားတော်ကို။ သောတံ၊ နာခြင်းငှါ။ (အဟံ၊ ငါသည်။) ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ပုနဗ္ဗသု၊ သားငယ်ပုနဗ္ဗသု။ တုက္ကိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟောဟိတိ၊ ပြစ်ပါလော့”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တောသေသိ၊ နှစ်သက်စေပြီ။

အပ္ပာ၊ အမိ။ န ဗျာဟရိဿာမိ၊ စကားမပြောဆိုပါအံ့။ အဟံ ဥတ္တရာ၊ ဤဥတ္တရာသည်လည်း။ တုက္ကိဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍နေ၏။ ဓမ္မမေဝ၊ တရားတော်ကိုသာလျှင်။ နိဿာမေဟိ၊ နှလုံးသွင်းပါလော့။ သဒ္ဓမ္မဿဝနံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုနာခြင်းသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ အပ္ပာ၊ အမိ။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အနညာယ၊ မသိခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းဆင်းရဲရဲ။ ဧရာမသေ၊ ကျင်လည်ကြရာကုန်၏။ (သေနိပါတံ။)

သမ္ပုဋ္ဌာနံ၊ ပြင်းစွာတွေ့ဝေကုန်သော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ပဘာဂ်ရော၊ အရောင်အလင်းကို ပြုတတ်သော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော။ အန္တိမသရိရော၊ အဆုံးစွန်သော ဓန္ဓာကိုယ်ရှိတော်မူသော။ ဧက္ခမံ၊ ဧက္ခါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ သေ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရားတော်ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သားငယ်ပုနဗ္ဗသုက ပြောဆို၏။

သာဓု ခေါ၊ ကောင်းပေစွ။ ဥရေသယော၊ ရင်နှစ်ဖက်သောင်းသော။ ဇာတော၊ မွေးဖွားလှာသော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ပတ္တိထော နာမ၊ ပညာရှိပါပေ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သုခံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပိယာယတိ၊ ချစ်မြတ်နိုးတတ်ပါပေ၏။

ပုနဗ္ဗသု၊ သားငယ်ပုနဗ္ဗသု။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ ဟောဟိ၊ ပြစ်ပါလော့။ အဗ္ဗ၊ ယခု။ အဟံ၊ ငါသည်။ သပုဂ္ဂတာ၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်သည်။ အမိ၊ ဖြစ်၏။ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ ဝိဋ္ဌာနိ၊ သိမြင်အပ်ကုန်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဥတ္တရာပိ၊ ချစ်သိုးဥတ္တရာသည်လည်း။ သုဏာတု၊ (ငါတို့သားအမိနှစ်ယောက် သောတာပန်ဖြစ်သော သတင်းစကားကို) ကြားသိပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိခင်ဘီလူးမက ပြောဆို၏။

ဂ-သုတ္တေသုတ်

၂၄၂။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ နှစ်။ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ သီတဝနေ၊ ယင်းတိုက်တော၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန။ နှစ်။ အနာထပိတ္တိကော ဂဟပတိ၊ အနာထပိတ်သုဋ္ဌေးသည်။ ကေနစိဇေကရထိယေန၊ တစုံတရသော ပြုဘယ် ကိစ္စဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်လှာသည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ အနာထပိတ္တိကော ဂဟပတိ၊ အနာထပိတ်သုဋ္ဌေးသည်။ “လောကေ၊ လောက၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော ကိရတိ၊ မြစ်တော်မူသတတ်”ဟူ၍။ အဿောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ တာဝဒေဝ စ ပန၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ပူးမြင်အံ့သောငှါ။ ဥပသကံမိတုကာမော၊ ကပ်လိုသည်။ ဟောတိ၊ ပြစ်၏။ ဧ-ထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ အနာထပိတ္တိကဿ ဂဟပတိဿ၊ ထိုအနာထပိတ်သုဋ္ဌေး၏။ “အဗ္ဗ၊ ယနေ။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ပူးမြင်အံ့သောငှါ။ ဥပသကံမိတု၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ အကာလော ခေါ၊ အခါမဟုတ်သေး။ အဟံ၊ ငါသည်။ (ဒါနိ-အနက်မဲ့) သေ၊ နက်ဖန်။ ကာလေန၊ နံနက်အခါ၌။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။

ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်အံ့ဒသာငှါ။ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားအံ့ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (ဣတိ၊ ဤသို့ကြံစည်၍။) ဗုဒ္ဓဂတာယ၊ ဘုရားအာရုံ၌ဖြစ်သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။ နိပဇ္ဇိ၊ အိပ်ပြီ။ ပဘာတန္တိ၊ မိုးထိန်ထိန်လင်းပြီဟု။ မညမာနော၊ မှတ်ထင်သည် ဖြစ်၍။ ရတ္တိယာ၊ ည၌။ တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထပြီ။ (သုဒ္ဓိကား နိပါတ်မျှသာတည်း။) အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကော ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ္ဍိကော သူငွေသည်။ ယေန၊ ၌။ သိဝထိကဒ္ဓါရံ၊ သင်းချိုင်းတံခါးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ပြီ။ အမနဿာ၊ သိလူးထိုသည်။ ဒ္ဓါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိံ သု၊ ဖွင့်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အနာထ- ပိဏ္ဍိကဿ ဂဟပတိဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိကော သူငွေသည်။ နဂရမှာ၊ မြို့မှ။ နိက္ခမန္တဿ၊ ထွက်စဉ်။ အာလောကော၊ အလင်းရောင်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ အန္တကာရော၊ အမှိုက်မှောင် သည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက် ထန်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ လောမဟံသော၊ အစမှူးရွှင်ယု ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ တတောဝ၊ ထိုအရပ်မှသာလျှင်။ ပုန၊ တဖန်။ နိဝတ္တိတုကာမော၊ ပြန်ဆုတ် လိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သိဝကော ယက္ခော၊ သုသာန်စောင့်နတ် သည်။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်လျက်—

“သတံသဟဿာနိ၊ တသိန်းကုန်သော။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်တို့သည်၎င်း။ သတံသဟဿာနိ၊ တသိန်းကုန်သော။ အဿာ၊ မြင်းတို့သည်၎င်း။ သတံသဟဿာနိ၊ တသိန်းကုန်သော ။ အဿထရိရဿ၊ အဿတိုရ် (မြင်းပြန်) ကသော ရထားတို့သည်၎င်း။ အာမုက္ကမဏိကုက္က- လာ၊ ဝတ်ဆင်အပ်သော ပတ္တမြားနားချောင်းရှိကုန်သော။ သတံ ကညာ သဟဿာနိ၊ တသိန်းသော သတို့သမီးကညာတို့သည်၎င်း။ ဧကဿပဇိတိဟာရဿ၊ ခြေတလှမ်း၏။ ဝါ၊ ခြေလှမ်းကြောင်း ကုသိုလ်စေတနာတရ၏ ။ သောဋ္ဌသိ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်မြောက် သော ။ ကလံ၊ တစိတ်တခုမျှ။ န အဂ္ဂန္တိ၊ အစိုးမထိုက်ကုန်။

ဂဟပတိ၊ သူငွေ။ အဘိက္ကမ၊ ချွေသို့တက်လော့။ ဂဟပတိ၊ သူငွေ။ အဘိက္ကမ၊ ချွေသို့ တက်လော့။ တေ၊ သင်၏။ အဘိက္ကမနံ၊ ချွေသို့တက်ခြင်းသည်။ သေယျာ၊ မြတ်၏။

၁။ သတံ ကညာသဟဿာနိတိ ပုရိမပရိနိပိ ဣဒိနာဝ သဟဿပဇေန သမ္ဘိံ သမ္ပန္နနိယာနိ၊ ယထေဝ ဟိ သတံ ကညာသဟဿာနိ။ သတံ သဟဿာနိ ဟတ္ထိ သတံ သဟဿာနိ အဿာ သတံ သဟဿာနိ ရဿာတိ အဿမေတ္တ အတ္ထော။ သတံ ကညာသဟဿာနိ၌ သင်္ချာပဓာနဖြစ်၍ သတို့သမီးတို့၏ တသိန်းတို့ သည်၎င်းဟု ပေးသင့်သော်လည်း အာမုက္ကမဏိကုက္ကလာဟူသော ဝိသေသနကို ငဲ့၍၎င်း၊ ရှေးပုဂံတို့နှင့် ကိုက်ညီ စေလို၍၎င်း သင်္ချာယုပဓာနပေးလိုက်သည်။ ကညာနှင့် သဟဿာနိကို ဝါကျကြံ၍ “သတံ သဟဿာနိ၊ ကုန်သော။ အာမုက္ကမဏိကုက္ကလာ၊ ကုန်သော။ ကညာ၊ သတို့သမီးတို့သည်၎င်း” ဟုသော်လည်းပေး။ ဤ၌ ကား ဓာမုဒ္ဓိတိုင်း သမာသ် အဖြစ်ဖြင့် ပေးသည်။

၂။ ပဒံ ဝိတိဟရတိ ဧတ္တာတိ ပဇိတိဟာရော၊ ပဇိတိဟာရဋ္ဌာနံ ပဒံ ဝါ ဝိတိဟရတိ ဧတေနာတိ ပဇိတိဟာရော၊ တဿာ ပတ္တာ ကုသလစေတနာ။ ဂိ။

၃။ သောဋ္ဌသန္တံ ပူရဏော သောဋ္ဌသော၊ ဣတ္ထိထိင် ဝိ ပစ္စည်းသက်၍ သောဋ္ဌသိ၊ ဒုတိယာ အံ ဝိတတံ သက်လျှင် သောဋ္ဌသိ ဟု ပြီးသည်။ သောဋ္ဌသော၌ ပူရဏအနက်၌ မောက္ခလာန် ဣဒိကတ္တ (၅၁) တဿ ပူရဏဏ သောဒိတောဝါ သုတ်ဖြင့် ၃ ပစ္စည်းသက်၍ပြီးသည်။ သောဋ္ဌသိ ကလံ၊ ခြေတလှမ်း သို့မဟုတ် ခြေ လမ်းကြောင်း ကုသိုလ် စေတနာတရျက်ကို တဆဲ့ခြောက်စိတ် စိတ်၊ ၎င်းတဆဲ့ခြောက်စိတ်အနက် တစိတ်ကို တဖန် တဆဲ့ခြောက်စိတ်ထပ်စိတ်၊ ၎င်းနည်းအတူ တဆဲ့ခြောက်ကြိမ် စိတ်ပြုသော တစိတ်တခုမျှသည် သောဋ္ဌသိ ကလ ဖြစ်၏။ ဋ္ဌ။

ပဋိက္ခမနံ၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်းသည်။ ဇနာတိ၊ မမြတ်” ဟူသော။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ အနုဿာဝေသိ၊ ကြားစေပြီ။

အထ ခေါ်၊ ခွဲ။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ ဂဟပတိဿ၊ ဇ။ အန္တကာရော၊ အမှိုက်မှောင်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ အာလောကော၊ အလင်းရောင်သည်။ ပါထုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ယံ ဘယံ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်ထန်သည် ဇီ အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော၊ အကြင် အမှူးရွှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်ထန်ခြင်း၊ ကြက်သီးထခြင်းသည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်းပျောက်ပြီ။ ဒုတိယမ္ဘိ ခေါ်၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ။ ပုန၊ တဖန်။ နိဝတ္ထိတုကာမော၊ ပြန်ဆုတ်လိုသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဒုတိယမ္ဘိ ခေါ်၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ သိဝကော ယက္ခော၊ သုသာန်စောင့်နတ်သည်။ ပ။ အနုဿာဝေသိ၊ ကြားစေပြီ။ ပ။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်းပျောက်ပြီ။ တတိယမ္ဘိ ခေါ်၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ သိဝကော ယက္ခော၊ သုသာန်စောင့်နတ်သည်။ ပ။ အနုဿာဝေသိ၊ ကြားစေပြီ။ ပ။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်းပျောက်ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ခွဲ။ အနာထပိဏ္ဍိကော ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ ဟူသော။ ယေန၊ ခွဲ။ သီတာဝနံ၊ ယင်းထိုက်တောသည်။ (အတ္ထံ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမံ၊ ပြီ။

တေန ခေါ် ယန သမယေန၊ ခွဲ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္စုသယမယံ၊ မိုးသောက်အခါ၌။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ကြိုတင်ထတော်မူ၍။ အပ္ပောကာသေ၊ လွင်ပြင်၌။ စင်္ကမတိ၊ စင်္ကြံကြတော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာထပိဏ္ဍိကံ ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ ဟူသော။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာနေသည်ကို။ အဒ္ဓသာ ခေါ်၊ မြင်တော်မူပြီ။ ဒိသ္မာန၊ မြင်၍။ စင်္ကမာ၊ စင်္ကြံမှ။ ဩရောဟိတော၊ သက်ဆင်း၍။ ပညတ္ထေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေတော်မူပြီ။ နိသဇ္ဇ ခေါ်၊ ထိုင်နေတော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနာထပိဏ္ဍိကံ ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ ဟူသော။ “သုဒတ္ထ၊ သုဒတ္ထ။ ဟေတိ၊ လာလှည့်” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပိန့်တော်မူပြီ။ အထ ခေါ်၊ ခွဲ။ အနာထပိဏ္ဍိကော ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ ဟူသော။ “ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နာမေန၊ သုဒတ္ထ ဟူသော အမည်ဖြင့်။ အာလပတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏” ဟူ။ ဟတ္ထော၊ ရွှင်လန်းသည်ဖြစ်၍။ ဥဒဂ္ဂေါ၊ တက်ကြွဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်ထို့၌။ သီရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပတိတော၊ ပျပ်ဝပ်၍။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဂေါ၊ အသို့နည်း။ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ အသယံတ္တာတိ၊ ကျိန်းစက်တော်မူရပါ၏လော” ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

ဗြာဟ္မဏော၊ အပဏ္ဍိအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာငြိမ်းပြီးသော။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ န လိမ္မထိ၊ မလိမ်းကျံ။ နိရူပဓိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ဥပဓိမရှိ။ သီတိဘူတော၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ (သော၊ ထိုသူသည်။) သဗ္ဗဇါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။

သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ အာသတ္ထိယော၊ ဘဝတို့၌ ကပ်ငြိတတ်သော တဏှာတို့ကို။ ဆေတော၊ ဖြတ်၍။ ဟဒယေ၊ စိတ်နှလုံး၌။ ဒရံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ပူလောင်ခြင်း

ကို။ ဝံနေယျ၊ ပယ်ပျောက်၍။ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်။ သန္တိ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းသို့။ ပပျုယျ၊ ရောက်၍။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သောသူသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၉-ပဌမ သုက္ကသုတ်

၂၄၃။ ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ သကဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရွှံ့နက်ထိုအား အစာကျွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ သုက္ကာသိက္ခနိ၊ သုက္ကာရဟန်းမသည်။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်။ ပရိဝုတာ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သုက္ကာယ သိက္ခနိယာ၊ သုက္ကာရဟန်းမ၌။ အဘိပ္ပသန္တော၊ အလွန်ကြည်ညိုသော။ ယက္ခော၊ သိလူးသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ဌံ။ ရထိကာယ၊ လမ်းမတခုမှ။ ရထိကံ၊ လမ်းမတခုသို့။ သိဗံာဠုကေန၊ လမ်းဆုံတခုမှ။ သိဗံာဠုကံ၊ လမ်းဆုံတခုသို့။ ဥပသကံပိတုာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ တာယံ ဝေလယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဣမေ မနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်။ ကိံ၊ အသယ်အမှုကို။ ကတာ၊ ပြုနေကြကုန်သည်။” ဟေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော။ ပစံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို။ ဒေသေန္တိ၊ ဟောနေသော။ သုက္ကံ၊ သုက္ကာသိက္ခနိမကို။ န ပယိဝုပါသန္တိ၊ မဆည်းကပ်ကြကုန်။ (တေ၊ ထိုသူတို့သည်။) မရပီတာဝ၊ အလွန်ချိုသောအဖျော်ကို သောက်ပြီးသောသူတို့ကဲ့သို့။ သေယရေ၊ မိန်းမောတွေဝေအိပ်နေကြကုန်၏။

ဝလာဟကံ၊ တိမ်တိုက်မှထွက်ကျလာသော ရေကို^၁။ ပန္တဂူ၊ ခရီးသွားတို့သည်။ ပိဝန္တိဣဝ၊ သောက်ကြကုန်သကဲ့သို့။ အပ္ပဋိဝါနိယံ၊ တန်ပြီဟု မပယ်မြစ်ထိုက်သော။ ဝါ-ကြာနာ၍ အားမရနိုင်သော။ အသေစနကံ၊ တစုံတရာမထည့်သွန်းပဲ။ ဩဇဝံ၊ ချိုမြိန်ရသာသိကြဇာရှိသော။ တဉ္စ ဓမ္မံ၊ ထိုအမြိုက်နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တရားကို။ သပ္ပညာ၊ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပိဝန္တိ မညေတိ၊ သောက်နေကြကုန်ယောင်တကား” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၁၀-ခုတိယ သုက္ကသုတ်

၂၄၄။ (ကေံ သမယံ။ပ။ ကလန္ဒကနိဝါပေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌံ။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ သုက္ကာယ သိက္ခနိယာ၊ သုက္ကာရဟန်းမအား။ သောဇနံ၊ သောဇဉ်ကို။ အဒါသိ၊ လှူပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သုက္ကာယ သိက္ခနိယာ၊ သုက္ကာရဟန်းမ၌။ အဘိပ္ပသန္တော၊ အလွန်ကြည်ညိုသော။ ယက္ခော၊ သိလူးသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ဌံ။ ရထိကာယ၊ လမ်းမတခုမှ။ ရထိကံ၊ လမ်းမတခုသို့။ သိဗံာဠုကေန၊ လမ်းဆုံတခုမှ။ သိဗံာဠုကံ၊ လမ်းဆုံတခုသို့။ ဥပသကံပိတုာ၊ ဌံ။ တာယံ ဝေလယံ၊ ထိုအချိန်၌—

၁။ ကိံ မေကတာတိ ကိံ ဣမေ ကတာ၊ ကိံ ကရောန္တိတိ အတ္ထော။၄။
၂။ ဝလာဟကတော အာဂတံ ဝလာဟကံ ဟု အာဂတထစိတ်ပြီ။ ရေကို အရကောက် ။

“ယော၊ အကြင်ဥပါသကာသည်။ သဗ္ဗဂန္ထေဟိ၊ အလုံးစုံသော ဂန္ထတရားတို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တိယာ၊ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ။ သုက္ကာယ၊ သုက္ကာတိက္ခနိမအား။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ အဒါသိ၊ လှူပြီ။ အယံ ဥပါသကော၊ ဤဥပါသကာသည်။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ပညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပသဝိ ဝတ၊ ပွားစေပြီတကား။ သပ္ပညော ဝတာတိ၊ ပညာရှိပေစွတကား” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၁၁-စိရာသုတ်

၂၄၅။ (ဝေ မေ သုတ် စသည်ပေးပြီး) တေန ခေါ၊ ဝန သမယေန၊ ခွဲ။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာသည်။ စိရာယ ဘိက္ခုနိယာ၊ စိရာရဟန်းမအား။ စိဝရံ၊ သက်န်းကို။ အဒါသိ၊ လှူပြီ။ အထ ခေါ၊ ခွဲ။ စိရာယ၊ စိရာမည်သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ရဟန်းမ၌။ အဘိပ္ပသန္တာ၊ အလွန်ကြည်ညိုသော။ ယက္ခော၊ ဘိလူးသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ချီ။ ရထိကာယ၊ မှ။ ရထိကံ၊ သို့။ သိဗံသုက္ကေန၊ မှ။ သိဗံသုက္ကံ၊ သို့။ ဥပသကံမိတွာ၊ ခွဲ။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

☞ “ယော၊ အကြင်ဥပါသကာသည်။ သဗ္ဗယောဂေဟိ၊ အလုံးစုံသော ယောဂတရားတို့မှ။ ဝိပ္ပမုတ္တိယာ၊ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ။ စိရာယ၊ စိရာဘိက္ခုနိမအား။ စိဝရံ၊ သက်န်းကို။ အဒါသိ၊ လှူပြီ။ အယံ ဥပါသကော၊ ဤဥပါသကာသည်။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ ပညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပသဝိ ဝတ၊ ပွားစေပြီတကား။ သပ္ပညော ဝတာတိ၊ ပညာရှိပေစွတကား” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၁၂-အာဠဝကသုတ်

၂၄၆။ (ဝေ မေ သုတ် ပေးပြီး) ဧကံ၊ သော၊ သမယံ၊ ခွဲ။ ဘဂဝါ၊ ပြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဠဝိယံ၊ အာဠဝိမြို့၌။ အာဠဝကဿ ယက္ခဿ၊ အာဠဝကဘိလူး၏။ ဘဝနေ၊ မိမာန်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေထော်မှု၏။ အထ ခေါ၊ ခွဲ။ အာဠဝကော ယက္ခော၊ အာဠဝကဘိလူးသည်။ ယေန၊ ခွဲ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ခွဲ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ နိက္ခမာတိ၊ ထွက်လော့” ဟူသော။ တေ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘိလူး...။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣထိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူပြီ။ သမဏ၊ ရဟန်း။ ပဝိသ၊ ဝင်လော့။ ဣတိ ဤသို့ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘိလူး။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ စတုတ္ထမ္ပိ ခေါ၊ လေးကြိမ်မြောက်လည်း။ အာဠဝကော ယက္ခော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ နိက္ခမာတိ၊ ထွက်လော့” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘိလူး။ တံ။ ထိုသို့ ဂင်္ဂါမြစ်ထဲ ဆွဲချဆွဲယူ သင်ကြံစည်သောကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ န နိက္ခမိဿာမိ၊ ထွက်လိမ့်မည်မဟုတ်သည်သာ။

၁။ န ဣထိ ပဋိက္ခေပ၊ ခေါတိ အဝောရဏေ၊ အဟန္တိ အတ္တနိဒဿနံ၊ တန္တိ ယေတုဝေန၊ ဝေတနေဝေတ္ထယသ္မာ တွံဝေ စိန္တေသိ၊ တဗ္ဘာ အဟံ အာဝုသော နေဝ နိက္ခမိဿာမိယံ တေ ကရဏိယံ၊ တံ ကရေယိတိ ဝေမတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဌ။

တေ၊ သင်၏။ ယံ ကရုဏိယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ (အတ္ထိ၊ နိ။) တံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကိစ္စကို။ ကရေဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင့်ကို။ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့။ မေ၊ ငါ၏ပြဿနာကို။ သစေ န ဗျာကရိဿသိ၊ အကယ်၍ မပြေနိုင်အံ့။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ခိပိဿာမိ၊ ပျံလွင့်စေအံ့။ တေ၊ သင်၏။ ဟဒယံ ဝါ၊ ရင်ကိုမူလည်း။ ဖာလေဿာမိ၊ ရွံအံ့။ ပါဒေသု ဝါ၊ ခြေတို့၌မူလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပါရဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါတဖက်သို့။ ခိပိဿာမိ၊ ပစ်ချအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ဘီလူး။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်ကိုမူလည်း။ ခိပေယျ၊ ပျံလွင့်စေနိုင်ရာ၏။ ဟဒယံ ဝါ၊ ရင်ကိုမူလည်း။ ဖာလေယျ၊ ရွံနိုင်ရာ၏။ ပါဒေသု ဝါ၊ ခြေတို့၌မူလည်း။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ပါရဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါတဖက်သို့။ ခိပေယျ၊ ပစ်ချနိုင်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့သောသူကို။ သဒေဝကေ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်ထက္ကသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္ထိမာရ်နတ်ပြည်နှင့်ထက္ကသော။ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့်ထက္ကသော။ လောကေ၊ ဩကာသလောက၌။ သမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုစ္ဆားနှင့်ထက္ကသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္ပတိနတ်တည်းဟူသော လူမင်း၊ ကြွင်းသောလူနှင့်ထက္ကသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န ခေါ ပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ။ အပိစ၊ တိုက်တုန်းပါ၏။ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ဘီလူး။ တံ၊ သင်သည်။ ယမိ အာကဓံသိ၊ အကယ်၍ မေးလို့အံ့။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ တနည်း-အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ဘီလူး။ တံ၊ သင်သည်။ ယံ၊ အကြင်ပြုဘွယ်ကို။ အာကဓံသိ၊ မေးလို၏။ (တံ၊ ထိုပြုဘွယ်ကို။) ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ။ အာဠကော ယက္ခော၊ သည်။ သဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို—

“ကိံ သူစ ဝိတ္တံ။ ပ။ ဇိဝိတမာဟု သေဋ္ဌန္တိ၊ သေဋ္ဌံ” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။ (ကိံ သူစ ဝိတ္တံ စသော အမေးဂါထာနှင့် သမ္ဘိစ ဝိတ္တံ စသော အဖြေဂါထာများကို ဝိတ္တသုတ် စာပိုဒ် ၇၃-၌ အနက်ရေးသားခဲ့ပြီ။)

ကထံသု၊ အဘယ်မည်သော တရားဖြင့်။ ဩဟံ၊ ဩစတည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို။ တရတိ၊ ကူးပါသနည်း။ ကထံသု၊ အဘယ်မည်သော တရားဖြင့်။ အတ္ထဝံ၊ ဘဝတည်းဟူသော သမုဒြာကို။ တရတိ၊ ကူးပါသနည်း။ ကထံသု၊ အဘယ်မည်သော တရားဖြင့်။ ဇုက္ခံ၊ ကာမောစတည်းဟူသော ဇုက္ခကို။ အစ္စေတိ၊ လွန်မြောက်ပါသနည်း။ ကထံသု၊ အဘယ်မည်သော တရားဖြင့်။ ပရိသုဇ္ဈတိ၊ ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။

သမ္ဘိယ၊ သမ္ဘိတရားဖြင့်။ ဩဟံ၊ (ခိဋ္ဌာယ၊ ခိဋ္ဌာယဝတ္ထုတည်းဟူသော) ရေအယဉ်ကို။ တရတိ၊ ကူး၏။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သော သတိတရားဖြင့်။ အတ္ထဝံ၊ (ဘဝေါစ၊ ဘဝေါစဝတ္ထုတည်းဟူသော) သမုဒြာကို။ တရတိ၊ ကူး၏။ ဝိရိယေန၊ ဝိရိယတရားဖြင့်။ ဇုက္ခံ၊ (ကာမောစ၊ ကာမောစဝတ္ထု တည်းဟူသော) ဇုက္ခကို။ အစ္စေတိ၊ လွန်မြောက်၏။ ပ။ ပညာယ၊ (အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ်) ပညာဖြင့်။ ပရိသုဇ္ဈတိ၊ (ကိလေသာတို့မှ) ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုတော်မူ၏။

ကထံသု၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ပညံ၊ ပညာကို။ လဘတေ၊ ရပါသနည်း။ ကထံသု၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ခနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိန္ဒတေ၊ ရပါသနည်း။ ကထံသု၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ကိတ္တိံ၊ ကျော်စောခြင်းသို့။ ပဓ္မိတိ၊ ရောက်ပါသနည်း။ ကထံ၊

၁။ အထ ခေါ၊ ပ ။ အဇ္ဈဘာသိ ပါဆင့်ကြောင်း အဋ္ဌကထာ ၅။

အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ မိတ္တာနိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ ဂန္ထတိ၊ ဖွဲ့ပါသနည်း။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ အသွာလောကော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောကမှ။ ပရလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့။ ပေစု၊ ရောက်၍။ န သောစထိ၊ မစိုးရိမ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။

အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်း၌။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ ပဋိပတ်တရားကို။ သဒ္ဓယာနော၊ ယုံကြည်သော။ သုဿသံ၊ နာကြားလိုသော။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော။ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာရှိသည်။ ပညံ၊ ပညာကို။ လဘတော၊ ရ၏။

ပတိဓ္မပကာရိ၊ သင့်လျော်သောအကြောင်းကို ပြုလေ့ရှိသော။ ရုရဝါ၊ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခြင်း (စေတသိက) လုံ့လရှိသော။ ဥဋ္ဌာတာ၊ ထကြွသော (ကယ်ကဝိရိယရှိသူ) သူသည်။ နေံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိဇ္ဇတေ၊ ရ၏။ သစ္စေန၊ မှန်သောစကားဖြင့်။ ကိတ္တိံ၊ ကျော်စောခြင်းသို့။ ပဒပ္ပါတိ၊ ရောက်၏။ ဒဒံ၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲထုတ်သောသူလည်း။ မိတ္တာနိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ ဂန္ထတိ၊ ဖွဲ့နိုင်၏။ (ဥပလက္ခယနည်း သင်္ဂဟဝတ္ထုလေးပါးလုံးဖြင့်လည်း မိတ်ဆွေဖွဲ့နိုင်၏။၄။) ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ သောအကြောင်းဖြင့်။ အသွာလောကော၊ ဤ(ပစ္စုပ္ပန်)လောကမှ။ ပရလောကံ၊ တမလွန်လောကသို့။ ပေစု၊ ရောက်၍။ န သောစထိ၊ မစိုးရိမ်။

သဒ္ဓဿ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော။ ဗရံ၊ အိမ်ရာထောင်မှုကို။ ဝါ-အိမ်ရာ၌မှီသော ကာမဂုဏ်ကို။ သေိနော၊ ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏သန္တာန်၌။ သစ္စံ၊ ဝစီသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာ၎င်း။ ဓမ္မော၊ ပညာ၎င်း။ ဝိတိ၊ ဝီရိယ၎င်း။ စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲကြောင်း စေတနာ၎င်း။ စတုရော၊ လေးပါးကျန်သော။ ဧတေ ဓမ္မော၊ ထိုတရားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) သ၊ ထိုသူသည်။ ပေစု၊ တမလွန်လောကသို့ရောက်၍။ န သောစထိ၊ မစိုးရိမ်။

ဣဿံ၊ တိုက်ထွန်း၏။ သစ္စာ၊ ဝစီသစ္စာ၊ ပရမတ္ထသစ္စာထက်၎င်း။ ဒမာ၊ ပညာထက်၎င်း။ စာဂါ၊ စွန့်ကြဲကြောင်းစေတနာထက်၎င်း။ ဓန္တု၊ ဝန်ကိုဆောင်ရွက်နိုင်သော ဝီရိယထက်

၁။ မိတ္တာနိ ဂန္ထတိ၊ သပ္ပာဒေတိ ကရေတိထိ အတ္ထော ၁၄။ မိတ္တာနိ ဂန္ထတိ မိတ္တာဘဝံ စာရေတိ၊ ငို။

၂။ ရုရဝါတိ စေတသိကဝီရိယဝသေန အနိက္ခိတ္တဓုရော၊ ၄။ ဝဟိတဗ္ဗဘာဝေန ဓုရော ဝိယာတိ ဓုရော၊ ဘာဓော။ ဣဓ ပန ဓုရသမ္ပက္ခယော ဥတ္တရပဒလောပေန ဓုရောဝီရိယံ သော သာတိသယော ဧတဿ အတ္ထိတိ ရုရဝါ ဥဋ္ဌာတာတိ ပဒေန ကာယိကဝီရိယဿ ဝက္ခမာနတ္တာ စေတသိကဝီရိယဝသေနာတိ ဝိသေသိထံသီ။ ဥဋ္ဌာတာတိ ယော စ ဥက္ခန္ဓ သိတဉ္စာတိဏာ သိယျော န မညတိတိအာဒိနာ နယေန ကာယိ-ဝီရိယဝသေန ဥဋ္ဌာနသမ္ပန္နော အသိထိလပရက္ခမော၊ ၄။ ဓုရော ဝိယာတိ ဓုရော။ ဓုရောဝိယံ၊ လှည့်ညှိနှင့်တူ၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ဓုရော၊ မည်၏။ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးရ၏။ ဓုရဿ သမ္ပက္ခယော ဓုရော ဟု ဥတ္တရပဒလောပတပျုရိသိပြု၊ ဝီရိယ ကောက်။ ဓုရော အဿ အတ္ထိတိ ရုရဝါ၊ စေတသိကဝီရိယ ရှိသူရ၏။ ဥဋ္ဌာတာတိ ဥဋ္ဌာတာပြု၊ ထကြွသော ပုဂ္ဂိုလ် ကာယိကဝီရိယ ရှိသူရ၏။

၃။ စာရမေသိနောတိ စာရာဝါသံ ပဉ္စဝါ ကာမဂုဏေ သေန္တဿ ဂဝေသန္တဿ။ ၄။ စာရမေသိနောတိ စာရာဝါသသင်္ဂါတံ စာရံ သေန္တဿ။ စာရာဝါသသိသိတတ္တာ စာရန္တိ ကာမဂုဏာ ဝုစ္စန္တိတိ စာဟာ "ပဉ္စကာမဂုဏေ"တိ၊ ငို။ စာရေ အာဝါသော စာရံ၊ ဥတ္တရပဒလောပတပျုရိသိပြု။ အိမ်ရာထောင်မှုကောက်။ စာရေ သန္တိသိဏာ စာရာ၊ သန္တိသိတသန္တိသိပြု၊ အိမ်ရာ၌မှီသော ကာမဂုဏ် ရ၏။

၄။ "ဣဓေ ကုသလာ ဣဓေ အကုသလာ"တိအာဒိနာ ဧတ အတ္ထေ ယာဏာဝဏော ဓာရဏဏော ဥပဓာရဏဏော ဓမ္မော၊ ပညာ။ မိတ္တစေတသိကာနံ ဓာရဏံ အဝိဇ္ဇေဓတော သန္တာရဏဏော ကုသလာသန္တာနံ ဓာရေတိတိ ဝိတိ၊ ဝီရိယံ။ စတေ စေတနာတိ စာဂေါ၊ ဒါနံ၊ ငို။

၅။ ကိလေသေ ကာယဝါစာဒိကေ ဝါ ဒမေတိတိ ဒမော၊ ပညာ၊ ငို။

၎င်း ။ ဘိယျော၊ လွန်သောတရားသည်။ ဣ၊ ဤလောက၌။ ယဒိဝိဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ရှိအံ့။ အညေပိ၊ လေးပါးသောတရားတို့မှ တပါးသောတရားတို့ကိုလည်း။ ပါ-ငါဘုရားမှ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊ (ပုဂဏကဿပ အစရှိသော) ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပုစ္ဆဿ၊ မေးဦးလော့။

သမ္ပရာယိကော၊ ပစ္စုပ္ပန်လောကတမလွန်လောက၌ဖြစ်သော ။ ယော အတ္တော၊ အကြင်အကြောင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ယော အဟံ၊ အကြင် တပည့်တော်သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပဇာနာပိ၊ အပြားအားဖြင့် သိပါ၏။ သော အဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုထု၊ များစွာကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဂတံ၊ အသယ်အကြောင်းကြောင့်။ ပုစ္ဆယျံနု၊ မေးရပါအံ့နည်း။

ပုစ္ဆေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးစီးပွားအလိုငှါ။ အာဠာဝိ၊ အာဠာဝိဇ္ဇာသို့။ ဝါသယာံ သီတင်းသုံးခြင်းငှါ။ အာဂမာ ဝတ၊ ကြံတော်မူပြီ ထကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၌။ ဒိန္နံ ပေးလှူခြင်းသည်။ မဟပ္ပလံ၊ ကြီးသော အကျိုးရှိ၏။ (တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။) အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ယော အဟံ၊ အကြင် တပည့်တော်သည်။ ပဇာနာပိ၊ အပြားအားဖြင့် သိ၏။

ယော အဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ဂါမဝ၊ တရွာမှ။ ဂါမံ၊ တရွာသို့။ ပုရာ၊ တမြို့မှ။ ပုရံ၊ တမြို့သို့။ သမ္ပုရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၎င်း။ ဓမ္မဿ ဓ၊ တရားတော်၏လည်း။ သုဓမ္မတံ၊ ကောင်းသော တရားတော်၏အဖြစ်ကို၎င်း။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးလျက်။ ဝိစရိဿာမိ၊ လှည့်လည်ပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဈေျာက်ထား၏။

ယက္ခသံယုတ္တံ၊ ယက္ခသံယုတ်သည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုယက္ခသံယုတ်၏။ ဥစ္စါနံ၊ ဥစ္စါနိကား—

ဣန္ဒကော၊ ဣန္ဒကသုတ်။ ဆက္ကသုစိ ဓ၊ ဆက္ကနာမသုတ်၊ သူစိလောမသုတ်။ မဏိဘဒ္ဒေါ ဓ၊ မဏိဘဒ္ဒသုတ်။ သာနု ဓ၊ သာနုသုတ်။ ပိယကံရပုနဗ္ဗသုသုဇတ္ထော ဓ၊ ပိယကံရသုတ်၊ ပုနဗ္ဗသုသုတ်၊ သုဇတ္ထသုတ်။ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သုက္ကာ၊ ပဌမသုက္ကာသုတ် ဒုတိယ သုက္ကာသုတ်တို့။ ဝိရအာဠာဝိ၊ ဝိရသုတ်၊ အာဠာဝကသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွါဓဿ၊ တဆဲ့နှစ်သုတ် တို့သည်။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၁။ မဟာဘာရတဟနတ္ထေန ဥဒောဠိဘာဝပုတ္တယ ဝိရိယသင်္ခါတယ ခန္တျာ၊ ၄။ ခမတိ မဟာဘာရိ သဟထိတိ ခန္တိ၊ ဝိရိယံ။ တာယ ဟု ပြု။

၂။ ယံ ပညာစိလာသာဒိနံ ကာရဏံ ဝိဇ္ဇမ္ပိကံ၊ ယဉ္စ ပေဉ္စ သောကာဘာဝဿ ကာရဏံ သမ္ပရာယိကံ။ ယော အတ္တောတိ ဧတ္တာဝတာ “သုဿသံ လဘဓေပ ပည”န္တိအာဒိနာ နယေန ဝုတ္တံ ဝိဇ္ဇမ္ပိကံ ဒသေတိ။ သမ္ပရာယိကောတိ ဣဒိနာ “ယဓဿဓေပ ဓတုဓေပ ဓမ္မာ”တိ ဝုတ္တံ ပေဉ္စ သောကာဘာဝကာရဏံ သမ္ပရာယိကံ ဟူသော အဋ္ဌကထာကို ထောက်၍ “ဝိဇ္ဇမ္ပိကော ဓ သမ္ပရာယိကော ဓ သမ္ပရာယိကော” ဟု ခွေ့ခွဲကြသော ဝိဇ္ဇပေကသီသံ ကြံ၍ ယောနောလိုက်သည်။ ရှိကားကား သမ္ပရာယိကောတိ ဧတ္ထ သေဒ္ဓေါ လုတ္တနိဗ္ဗိဋ္ဌော၊ ဝေဓ ဝိဇ္ဇမ္ပိကော ဓာတိ အယပတ္ထော ဝုတ္တော ဓေ ဟု သမ္ပရာယိကော၌ သေဒ္ဓါအကြေကြံ၍ ၎င်း သေဒ္ဓါဖြင့် ဝိဇ္ဇမ္ပိကကို ဆည်းကြောင်း မိန့်ဆို၏။

၃။ ဓမ္မဿဓံ သေဒ္ဓါဖြင့် သံလသပ္ပရူပတ္တိကို ဆည်းသည်။

၁၁-သက္က သံယုတ်

၁-ပဌမ ဝဂ်

၁-သုဝီရ သုတ်

၂၄၇။ (ဝေ မေ သုဝံ။ ပ။ အာရာမေ ပေးပြီ။) တတြ ခေါ၊ ထိုသို့ နေထောင့်မူသောအခါ၌။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခုဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊
ခေါ်ထောင့်မူပြီ။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ထေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စသောသံ၊ ရှေးရှေးနာယုကန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘူတပုပ္ဖံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကို ဟောတော်မူဆုံး။ အသုရာ၊ အသုရာ
တို့သည်။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ထံသို့။ အဘိယံသု၊ ရှေးရှုချီထက်လာကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ထို။ အထ ခေါ၊
၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သုဝီရံ၊ သုဝီရမည်
သော။ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို။ “တတ သုဝီရ၊ ချစ်သားသုဝီရ။ တေ အသုရာ၊ ထိုအသုရာ
စစ်သည်တို့သည်။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ထံသို့။ အဘိယန္တိ၊ ရှေးရှုချီထက်လာကုန်၏။ တတ သုဝီရ၊
ချစ်သားသုဝီရ။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ အသုရေ၊ အသုရာထိုကို။ ပဗ္ဗယျာဟိတိ၊ တုံ့ပြန်၍ ချီထက်
လော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ထို။ သုဝီရေ ဒေဝပုတ္တော၊ သုဝီရနတ်သားသည်။
ဝေ ဘဒ္ဒန္တဝေါတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဟူ၍။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သက္ကော၊
သိကြားမင်း၏(စကားကို)။ ပဋိသုတု၊ ဝန်ခံ၍။ ပမာဒံ၊ မေလျော့ခြင်းကို။ အပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။
ဘိက္ခုဝေ၊ ထို။ ဗုတိယမိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ။ တတိယမိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ။
အပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊
သိကြားမင်းသည်။ သုဝီရံ ဒေဝပုတ္တံ၊ သုဝီရနတ်သားကို—

“အနုဋ္ဌဟံ၊ မထကြသည်ဖြစ်၍။ အဝါယာခံ၊ အားမထုတ်သည်ဖြစ်၍။ ယတြ၊ အကြင်
အရပ်၌။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရနိုင်၏။ သုဝီရ၊ ချစ်သားသုဝီရ။ တတ္ထ၊ ထို
အရပ်သို့။ ဂစ္ဆာဟံ၊ သွားလော့။ မဗ္ဗ၊ ငါ့ကိုလည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်သို့သာလျှင်။
ပါယာဟိ၊ ရောက်စေလော့(ပို့လော့)” ဟူသော။ ဂါတာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ၊ ပြောဆိုပြီ။

အလသော၊ ပျင်းရိသည်။ အနုဋ္ဌာတာ၊ မထကြသည်။ အထ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကိစ္စာနု၊
လယ်ထွန်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း စသောကိစ္စတို့ကို။ န စ ကာရယေ၊ ပြုလည်း မပြုရာ။
သမ္ပကာမသမိဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံ အလိုရှိအပ်သည်တို့နှင့်ပြည့်စုံသည်။ အထ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သက္က၊
သိကြားမင်း။ မေ ကျွန်ုပ်အား။ ဝရံ၊ မြတ်သော။ တံ၊ ထိုအရပ်ကို။ ဒိသ၊ ညွှန်တော်
မူပါလော့။ ဗုတိ၊ ဤသို့ သုဝီရကပြောဆို၏။

အလသော၊ ပျင်းရိသည်ဖြစ်၍။ အနုဋ္ဌာတာ၊ မထကြသည်ဖြစ်၍။ ယတ္ထ၊ အကြင်
အရပ်၌။ အစ္စန္တံ၊ စင်စစ်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ ခေတိ၊ ရနိုင်၏။ သုဝီရ၊ ချစ်သားသုဝီရ။

၁။ ဘဒ္ဒန္တဝါပုန်ကို အလုပ်ပုန်ကြံ၍ ပေးလိုက်သည်။ ဝေ ဟောထု သစ္စံ တဝ ဗုတိ ခေါ ဟူသော ဌ-အလို
ဝေ၊ ကောင်းပါပြီ။ တဝ၊ အရှင်၏။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ ဟောထု၊ ဖြစ်ပါစေ ဟုပေး။

တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားလော့။ မဉ္ဇ၊ ငါ့ကိုလည်း။ ဟပေယျဝ၊ ယုံစားမှားသွားသလျှင်။ ပါပယ၊ ရောက်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။

ဒေဝသေဋ္ဌ၊ နတ်တကာထို့ထက် အထူးသဖြင့်မြတ်သော။ သက္က၊ သိကြားမင်း။ အကပ္ပနာ၊ အမှုကို မပြုလုပ်ခြင်းဖြင့်။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော။ အနုပါယာသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသော။ သုခံ၊ ချမ်းသာသော။ ယံ၊ အကြင်အရပ်ကို။ ဝိန္နေမ၊ ရနိုင်ကုန်ရာ၏။ သက္က၊ သိကြားမင်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဝရံ၊ မြတ်သော။ တံ၊ ထိုအရပ်ကို။ ဒိသ၊ ညွှန်ပြတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုဝိရက ပြောဆို၏။

အကပ္ပေန၊ အမှုကို မပြုလုပ်ခြင်းဖြင့်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ကူစိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌။ န ဇိဝတိ၊ အသက်မပေးနိုင်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိအံ့။ သော၊ ထိုအရပ်သည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ မဂ္ဂေါ၊ ရေကြောင်းတည်း။ သုဝိရ၊ သုဝိရ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ တံ၊ သံင်သည်။ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားလော့။ မဉ္ဇ၊ ငါ့ကိုလည်း။ တတ္ထဝ၊ ထိုအရပ်သို့သာလျှင်။ ပါပယ၊ ရောက်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သော ဟိ နာမ သက္ကော၊ ထိုသိကြားမင်း စင်လျက်လည်း။ သကံ၊ ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်သော။ ပုညဖလံ၊ ကောင်းမွန်အကျိုးကို။ ဥပဇိဝမာနော၊ မှီ၍ အသက်ပေးလျက်။ ဒေဝါနံ တာဝထိံ သာနံ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့ကို။ ဣဿရိယာဓိပစ္စံး အစိုးရသည်၏အဖြစ် အကြီးအမှူး၏အဖြစ်ဟူသော။ ရဇံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို။ ကာဓေဓန္ဒော၊ ပြုလျက်။ ဥဋ္ဌာနဝိရိယဿ၊ ထကြွလုံ့လဝိရိယ၏။ ဝတ္ထဝါဒိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံ့သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုာက္ခာတေ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သာသနာတော်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်သူတို့သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အပ္ပတ္တဿ၊ မရောက်အပ်သေးသောတရားတို့ကို။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ အနဝိဂတဿ၊ မရအပ်သေးသော တရားတို့ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ အသစ္စိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္စိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ယံ ဥဋ္ဌယေယျာထ၊ အကြင် ထကြွနိုးကြားကုန်ရာ၏။ ယံ စာဋေယျာထ၊ အကြင် စေ့ဆော်ကုန်ရာ၏။ ယံ ဝါယမေယျာထ၊ အကြင် အားထုတ်ကုန်ရာ၏။ ဣဓ ဓေါ၊ ဤသာသနာတော်၌။ တံ၊ ထိုထကြွနိုးကြားခြင်း စသည်သည်။ သောသေထ၊ ထင့်ထယ်ပေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၂-သုဝိမသုတ်

၂၄၇။ (ဤသုဝိမသုတ်သည် သုဝိရသုတ်နှင့် တူပြီ။ သားတော် သုဝိမအား သိကြားမင်းက ဆုံးမသည်သာ တူ၏။)

၁။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ နိဗ္ဗာနဿ ဟိ သောမဂ္ဂေါတိ ကမ္ပံ အကတော ဟု ဤသံဝဇ္ဇေတဗ္ဗ၏တည်ရာ ဂါထာအစ အကပ္ပေန ပုဂံအရ ဝင်ပြလျက်ကိုဟူ၍ အကပ္ပနာ၊ အကပ္ပေနဟူ၍ ကရတံ ကမ္ပံ၊ န ကမ္ပံ အကမ္ပံ၊ တေန။ ဟု ပြုလျက် အနက်သဖွယ်သည်။
၂။ သော၏အနက်ကို "ဇိဝိတဋ္ဌာနံ နာမ" ဟု ဋ္ဌာ၌ ပွင့်ဆိုပြီး ဖြစ်လျက် သောနှင့် မဂ္ဂေါ တူးလျှင် လိင်္ဂိတ် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစေရန် ဋ္ဌာ "ဇိဝိတဋ္ဌာနံ နာမာဟိ တဿ ဇိဝိတဿ ဟေတု နာမ" ဟု ထပ်မံဖွင့်ဆိုတော်မူသည်။

၃-ဇေယျသုတ်

၂၄၉။ (သဒ္ဓါပတ္တိယံ။) ဗုဒ္ဓဏောသံ ပေးမြဲ။) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရွေး၍ဖြစ်ဘူးသည်ကို ဟောတော်မူအံ့။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမေ၊ နတ်အသုရာတို့၏စစ်ပွဲသည်။ သမုပဗျူဋ္ဌော၊ ပေါင်းစုဆင်နွှဲအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာဘုံသားဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို—

“မာရိသာ၊ ငါ့ကဲ့သို့ ရှုအပ်သော နတ်အပေါင်းတို့။ သင်္ဂါမဂတာနံ၊ စစ်မြေပြင်သို့ထောက်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏(သန္တာန်၌)။ ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ လောမဟံသော ဝါ၊ အမွေးရွှင်ပျ ကြက်သီးတခြင်းသည်၎င်း။ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဇေဂ္ဂံ၊ တန်ခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မော်ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဟိ၊ မှန်၏။ မမံ၊ ငါ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တန်ခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ မော်ကြည့်ကြကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏(သန္တာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရွှင်ပျ ကြက်သီးတခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း စသည်သည်။ ဟိယိဿတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့ ။

မေ၊ ငါ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တန်ခွန်ဖျားကို။ နော စေ ဥပ္ပဇ္ဇောကေယျာထ၊ အကယ်၍ မော်မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မော်မကြည့်မိခဲ့သော်။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တန်ခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မော်ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တန်ခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ မော်ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်နတ်သားတို့၏(သန္တာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရွှင်ပျ ကြက်သီးတခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း စသည်သည်။ ဟိယိဿတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့ ။

ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ ကို။ နော စေ ဥပ္ပဇ္ဇောကေယျာထ၊ အကယ်၍ မော်မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မော်မကြည့်မိခဲ့သော်။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဝဂ္ဂဏဿ၊ ဝဂ္ဂဏ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ ကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မော်ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဝဂ္ဂဏဿ၊ ဝဂ္ဂဏ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ ကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ မော်ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်နတ်သားတို့၏(သန္တာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရွှင်ပျ ကြက်သီးတခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း စသည်သည်။ ဟိယိဿတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့ ။

ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဝဂ္ဂဏဿ၊ ဝဂ္ဂဏ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တန်ခွန်ဖျားကို။ နော စေ ဥပ္ပဇ္ဇောကေယျာထ၊ အကယ်၍ မော်မကြည့်မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မော်မကြည့်မိခဲ့သော်။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဣဿာနဿ၊ ဣဿာန၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ ကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မော်

ကြည့်ကြကုန်လော့။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန၏။ မဇဂ္ဂံ၊ တန်ခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ မော်ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏ (သန္တာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်းသည်သည်။ ပဟိယံဿတိတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့။ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။

ဘိက္ခုဝေါ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကဿ ဝါ၊ သိကြားမင်း၏ သော်လည်း။ ထံ ခေါ် ပန ဇေဂ္ဂံ၊ ထိုတန်ခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ မော်ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့၏ (သန္တာန်၌)။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ပဇာပတိဿ ဝါ၊ ပဇာပတိ၏ သော်လည်း။ ဇေဂ္ဂံ၊ တန်ခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ မော်ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့၏ (သန္တာန်၌)။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ၏ သော်လည်း။ ဇေဂ္ဂံ၊ ကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ မော်ကြည့် ကုန်သော နတ်တို့၏ (သန္တာန်၌)။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်းဖြစ်သော။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန၏ သော်လည်း။ ဇေဂ္ဂံ၊ တန်ခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ မော်ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့၏ (သန္တာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင် အမွေးရှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း သည်သည်။ ပဟိယေယုတာပိ၊ ကင်းပျောက်မှုလည်း ကင်းပျောက်ရာ၏။ နောပိ ပဟိယေယုထ၊ မကင်းပျောက်မှုလည်း မကင်းပျောက်ရာ။

တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခုဝေါ ရဟန်းတို့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိသည်ဖြစ်၍။ အဝိတဒေါသော၊ မကင်းသော ဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍။ အဝိတမောဟော၊ မကင်းသော မောဟရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိရု၊ ကြောက်တတ်သော သဘောရှိ၏။ ဆမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်ထန်သော သဘောရှိ၏။ ဥဗ္ဘာသိ၊ ထိတ်လန့်တတ်သော သဘောရှိ၏။ ပလာယိ၊ ထွက်ပြေးတတ်သော သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။

ဘိက္ခုဝေါ ရဟန်းတို့။ အဟဉ္စ ခေါ်၊ ငါသည်ကား။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူအံ့။ ဘိက္ခုဝေါ ရဟန်းတို့။ အရုဿဂတာနံ ဝါ၊ တောသို့ ရောက်သည်သော်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဂူက္ခယုဏဂတာနံ ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ ရောက်သည်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သုညာဂါရဂတာနံ ဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်သို့ ရောက်သည်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တုမှာကံ၊ သင် ချစ်သားတို့၏ (သန္တာန်၌)။ ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ လောမဟံသော ဝါ၊ အမွေးရှင်ပျ ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ သဇေ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မမေဝ၊ ငါဘုရားကိုသာလျှင်—

“သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းများစွာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရယံ၊ အရယံ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် သယမ္ပုဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တော်တိုင်သာ သိမြင်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရုဏ တဆယ် ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်

ပူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူ၏။ သေ-
 ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ နိဗ္ဗာန်နန်းသို့ ကြွမြန်းတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။
 သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ လောကအားလုံးကို သိမ်းကျုံး
 ကုန်စင် သိမြင်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်
 မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိ-
 ဉာဏဒဿနဂုဏ် တို့ဖြင့် မိမိထက် လွန်မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ရှိတော်မူသော ဤအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဆုံးဝ-
 သင့် ဆုံးမထိုက်သော တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား၊ လူယောကျ်ား၊ နတ်ယောကျ်ားတို့ကို တုတ်ခား
 မပြု တရားချသဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပုရိသဒမ္ပသာရထိ၊
 ပုရိသဒမ္ပသာရထိမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဗြဟ္မာနတ်လူ ခပ်သိမ်းသူတို့၏
 ဆရာတဆူဖြစ်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တာဒေဝ-
 မနုဿာနံ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ သစ္စာလေးတန် တရားမှန်ကို ဝေသာ၊
 သိတတ် ဝေနေယျတို့ကိုလည်း သိစေတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဣဿဂိယ၊ ဓမ္မ၊ ယသ၊ သိရိ၊ ကာမ၊ ပယတ္တဂုဏ်
 ဘုန်းခြောက်စုံနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါမည်တော်
 မူ၏။ ဟူ၍။ အနုဿရေယျာထ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟိ၊ မှန်၏။ မမံ၊ ငါဘုရားကို။ အနုဿရထံ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြ
 ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့၏ (သန္တာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။
 ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊
 အကြင် အပွေးရွှင်ယူ ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်
 ခြင်းစသည်သည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့။

မံ၊ ငါဘုရားကို။ နော စေ အနုဿရေယျာထ၊ အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊
 ထိုသို့မအောက်မေ့မိခဲ့သော်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ “ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊
 တရားတော်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ။ ဓမ္မော၊
 သည်။ သန္နိဋ္ဌိကော၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ။ ဓမ္မော၊
 သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကိုပေးတတ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ။ ဓမ္မော၊ သည်။
 ဟေိ ပဿိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟု ညွှန်ပြထိုက်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ။ ဓမ္မော၊ သည်။
 ဩပနေယျိကော၊ (မိမိ၏ စိတ်ထည်း၌) ဆောင်ယူထားထိုက်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ။ ဓမ္မော၊
 ကို။ ဝိညူဟိ၊ (အရိယာ) ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္ထံ၊ အသီးသီး။ ဝေဒိတဗျောတိ၊ သိထိုက်ခံစားထိုက်
 ပါပေ၏။ ဟူ၍။ အနုဿရေယျာထ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ဟိ၊ မှန်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အနုဿရထံ၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့ကြကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သား
 တို့၏ (သန္တာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင်
 ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ အကြင်အပွေးရွှင်ယူ ကြက်သီး
 ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်း စသည်သည်။ ပဟိယိဿတိ၊
 ကင်းပျောက်လတ္တံ့။

မေ့၊ တရားကို။ နော စေ အနုဿရေယျာထ၊ အကယ်၍ အဖန်ဖန်မအောက်ပေမိကုန်ထံ။
 အထ၊ ထိုသို့မအောက်ပေမိခဲ့သော်။ သံယံ၊ သံဃာတော်ကို။ “ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား သံဃာတော်သည်။ သုပ္ပုဋ်ပဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပါ
 ပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဥပ္ပုဋ်ပဇ္ဇော၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်တော်မူပါ
 ပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဉာယပ္ပုဋ်ပဇ္ဇော၊ နိဗ္ဗာန်အား လျော်စွာ
 ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ သာမိဇ်ပုဋ်ပဇ္ဇော၊ ရိုသေစွာ
 ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ စတ္တာရိ၊ အစုံအားဖြင့် လေးစုံကုန်သော။ ယဒိဓံ ပုရိသဟုဂါနိ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်အစုံတို့သည်။ အဋ္ဌ၊ အရှေ့အတက်အားဖြင့် ရှစ်ပါးကုန်သော။ ယဒိဓံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဘဂဝတော၊ ၏။ သေ သာဝကသံဃော၊ လေးစုံ
 ရှစ်ယောက်သော ဤတပည့်သား သံဃာတော်သည်။ အာဟုနေယျော၊ အရပ်ဝေးမှဆောင်၍
 သော်လည်း ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့အလိုငှါ စီမံ
 တားမသာ ဝတ္ထုကိုထော်လည်း ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဧက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သော
 အလှူကို ခံတော်မူထိုက်ပါပေ၏။ အဉ္စလိကရုဏီယော၊ လက်ဆုပ်ချီပြီး ရှိပြီးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်
 ပါပေ၏။ လောကဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အမြတ်ဆုံးဖြစ်သော။ ပုညက္ခေတ္တန္တိ၊
 ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးကြံ့ချာ လယ်တာဝန်ကောင်းသစွယ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏”ဟူ၍။ အနုဿ-
 ရေယျာထ၊ အဖန်ဖန်မအောက်ပေကြကုန်လော့။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟိ၊ မှန်၏။ သံဃံ၊
 သံဃာတော်ကို။ အနုဿရထံ၊ အဖန်ဖန်မအောက်ပေကြကုန်သော။ ဝေ၊ သင်ချစ်သားတို့၏
 (သန္တာန်၌)။ ယံ ဘယံ ဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ အတ္ထိတတ္ထံ ဝါ၊ အကြင်ကိုယ်ခက်
 ထန်သည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမယံသော ဝါ၊ အကြင်အမှူးရှင်ပျူ ကြက်သီးထခြင်း
 သည်၎င်း။ သဝိဿတိ၊ ဖြစ်တတ္ထံ။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်းစသည်သည်။ ပဟိယံဿတိ၊
 ကင်းပျောက်လတ္ထံ။

တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿပေတု၊ အသယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ သိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာ-
 သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို အမှန်ကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဝိတဒေါသော၊ ကင်းသောဒေါသ
 ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဝိတမောဟော၊ ကင်းသော မောဟ ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ အဘိရု၊ ကြောက်
 ထတ်သော သဘောရှိတော်မူ။ အစ္စန္တိ၊ ကိုယ်ခက်ထန်သောသဘောရှိတော်မူ။ အနုတြာသိ၊
 ထိတ်လန့်ထတ်သောသဘော ရှိတော်မူ။ အပလာယိ၊ ထွက်ပြေးထတ်သောသဘော ရှိတော်မူ။
 ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤကောင်းကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
 မူပြီ။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤကောင်းကို။ ဝတုာန၊ မိန့်ဆိုတော်မူပြီး၍။ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော—

“သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရညေ ဝါ၊ တော၌၎င်း။ ဝုက္ခမူလေ ဝါ၊ သစ်ပင်ရှင်း၌၎င်း။
 သုညာဂါရေ ဝါ၊ ထိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၎င်း။ (ဆန်းကြောင့် ရဿ) သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို။ အနုဿရထံ၊ အဖန်ဖန်မအောက်ပေကြကုန်လော့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏(သန္တာန်၌)။
 (ဆန်းကြောင့် နိဂ္ဂဟိတလောပ။) သယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ နော သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။

လောကဇေဋ္ဌံ၊ လူတို့ထက် ကြီးမြင့်တော်မူသော။ နုထုသဘံ၊ ယူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နော စေ သရေယျာထ၊ အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့မိခဲ့သော်။ နိယျာနိကံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သော။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

နိယျာနိကံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သော။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ နော စေ သရေယျာထ၊ အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မအောက်မေ့မိခဲ့သော်။ အနတ္တရံ၊ ပိမိထက်အမြတ်ရှိတော်မူသော။ ပုညခေတ္တံ၊ ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးကြံ့ချာ လယ်တာပြေကောင်းသဖွယ်ဖြစ်တော်မူပေသော။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို ၎င်း။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၎င်း။ သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကို၎င်း။ သရန္တု၊ အောက်မေ့ကုန်သော သင်တို့၏(သန္တာန်၌)။ ဘယံ ဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဓမ္မိတတ္ထံ ဝါ၊ ကိုယ်ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ လောမဟံသော ဝါ၊ အမွေးရှင်ယု ကြက်သီးထခြင်းသည်၎င်း။ န ဟောဿဘိတံ၊ မဖြစ်လတ္တံ့” ဟူသော။ ဝေံ၊ ဤစကားကို။ အေဝံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

၄-ဝေပစိတ္တိ သုတ်

၂၇၀။ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ သူတပုဂ္ဂို၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကို ဟောတော်မူအံ့။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ နတ်အသုရာတို့၏စပ်ပွဲသည်။ သမုပဗျူဇော၊ ပေါင်းစုဆင်နွှဲအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ အသုရေ၊ အသုရာတို့ကို—

“မာရိသာ၊ ငါကဲ့သို့ရှုအပ်သော အချင်း(အသုရာ)တို့။ ဒေဝါနံအသုရသင်္ဂါမော၊ နတ်အသုရာတို့၏ စပ်ပွဲကို။ သမုပဗျူဇော၊ ပေါင်းစုဆင်နွှဲအပ်သည်ရှိသော်။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ သဝေဇိနေယျ၊ အကယ်၍ အောင်ကုန်ငြားအံ့။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သစေ ပရာဇိနေယျ၊ အကယ်၍ ရှုံးကုန်ငြားအံ့။ (ယေန၊ နံ နှစ်ပုဂ္ဂိုလား နိပါတ်မျှသာ။) ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို။ ကဏ္ဍပဉ္စမေဟိ၊ လည်အဖွဲ့လျှင် ငါခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ဗဒ္ဓဇနဟိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓိတော၊ နောင်ဖွဲ့၍။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကေ၊ အထံသို့။ အသုရပုရံ၊ အသုရာပြည်သို့။ အာနေယျာတာတိ၊ အောင်ခဲ့ကြကုန်လော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သက္ကာပိ ခေါ၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ ဒေဝေတာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို။ “မာရိသာ၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သော အချင်း(နတ်အပေါင်း)တို့။

၁။ ကဏ္ဍေ ပဉ္စမေဟိတိ ကဏ္ဍဗဒ္ဓနပဉ္စမေဟိ၊ ဝိဘတ္တိအလောပေန နိဓ္ဓေသော၊ ဝိ။ ၎င်းအလို ကဏ္ဍ ပဉ္စမေဟိ ဟု ဝိဘတ္တိ အလောပ ဗဟုဗိဟိ သမာသဟု ဆိုလို၏။ ကဏ္ဍ ဗဒ္ဓနံ ပဉ္စမံ ယေသန္တိ ကဏ္ဍပဉ္စမာနိ၊ ဝေဟိ ဟူ၍။ ဗဒ္ဓနအလယ်ပုဒ် အကြေကြံ့။ လက် ၂ ဖက် ခြေ ၂ ဖက် လည်တို့၌ ဖွဲ့နှောင်အပ်သော အဖွဲ့ငါးခုသည် ကဏ္ဍပဉ္စမဗဒ္ဓနမည်၏။

ဒေဝါသုရသင်္ဂါမေ၊ နတ်အသုရာတို့၏ စစ်ပွဲကို။ သမုပဗျူငဠ၊ ပေါင်းစု သင်ခွဲအပ်သည်။
 သေဝံ။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သစေ ဇိနေယျ၊ အကယ်၍ အောင်ကုန်ငြားအံ့။ အသုရာ၊ အသုရာတို့
 သည်။ သစေ ပရာဇိနေယျ၊ အကယ်၍ ရှုံးကုန်ငြားအံ့။ ဝေပစိတ္တိံ အသုရိန္နံ၊ ထိုဝေပစိတ္တိအသုရိန်
 ကို။ ကဏ္ဍပဉ္စမေဟိ၊ လည်လျှင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ဗန္ဓုနေဟိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့်။
 ဗန္ဓိတော၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကော၊ အထံသို့။ သုဓမ္မသဘံ၊ သုဓမ္မာသဘင်သို့။ အာနေ-
 ယျာထာတိ၊ ဆောင်ခွဲကြကုန်လော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မိံ ခေါ
 ပန သင်္ဂါမေ၊ ထိုစစ်ပြေပြင်၍။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဇိနိံ သု၊ အောင်ကုန်ပြီ။ အသုရာ၊ အသုရာ
 တို့သည်။ ပရာဇိနိံ သု၊ ရှုံးကုန်ပြီ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ နှ့်။ ဒေဝါ တာဝတိံ သာ၊ တာဝ-
 တိံ သာ နတ်တို့သည်။ ဝေပစိတ္တိံ အသုရိန္နံ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်ကို။ ကဏ္ဍပဉ္စမေဟိ၊ လည်အဖွဲ့လျှင်
 ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ဗန္ဓုနေဟိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့်။ ဗန္ဓိတော၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ ဒေဝါနမိန္နဿ၊
 နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ သန္တိကော၊ အထံသို့။ သုဓမ္မသဘံ၊ သုဓမ္မာသဘင်
 သို့။ အာနေသု၊ ဆောင်ကြကုန်ပြီ။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုသို့ဆောင်ရာ၌။ (သုဒံ ကား နိပါတ်
 မျှသာ။) ဝေပစိတ္တိအသုရိန္နော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ကဏ္ဍပဉ္စမေဟိ၊ လည်အဖွဲ့လျှင် ငါးခု
 မြောက်ရှိကုန်သော။ ဗန္ဓုနေဟိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့ဖြင့်။ ဗန္ဓေါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒေဝါနမိန္နံ၊
 နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို။ သုဓမ္မသဘံ၊ သုဓမ္မာသဘင်သို့။ ပဝိသန္တော၊
 ဝင်သည်ကို၎င်း။ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သည်ကို၎င်း။ အသံဗ္ဗာဟိ၊ ပွဲလည်၍ မကောင်းကုန်သော။
 ဝါ- သုယုတ်မာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ ဖရသာဟိ၊ ကြမ်းတန်းကုန်သော။ ဝါစာဟိ၊ စကားတို့
 ဖြင့်။ အက္ခာသထိ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိသာသထိ၊ လှမ်းမိုးပြောဆို၏။ ဝါ-ခြိမ်းချောက်၏။ သိက္ခဝေ၊
 တို့။ အထ ခေါ၊ နှ့်။ သင်္ဂါပကော၊ သိကြားမင်း၏ အထောက်အကူဖြစ်သော။ မာတလိ၊
 မာတလိနတ်သားသည်။ ဒေဝါနမိန္နံ၊ နတ်တို့ကို အစိုးရသော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို—

“မထဝါ၊ သစ္စါတရားတည်းဟူသော ဥစ္စာရှိသော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်း။ သဗ္ဗုခါ၊ မိမိ
 မျက်မှောက်၌။ ဝေပစိတ္တိနော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်၏။ ဖရသံ၊ ကြမ်းတန်းသော။ ဝါစံ၊
 စကားကို။ သုထန္တော၊ ကြားလျက်။ သယာ၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ တိတိက္ခသိန္နံ၊
 သည်းခံသလော။ ဖုဗ္ဗလျာ၊ ခွန်အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တိတိက္ခသိ နောတိ၊
 သည်းခံသလော” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌသာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

အထံ၊ ငါသည်။ ဝေပစိတ္တိနော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်၏ (စကားကို)။ သယာ၊ ကြောက်
 ခြင်းကြောင့်။ န မောမိ၊ သည်းခံသည်မဟုတ်။ ဖုဗ္ဗလျာ၊ ခွန်အားနည်းသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ န မောမိ၊ သည်းခံသည်မဟုတ်။ ကထံ ဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့

၁။ မောဂ္ဂလ္လာန် (ဇာတိကဏ္ဍ ၇၂-ထုတ်အလို) သဘာယ် သာဓု သဗ္ဗာ၊ န သဗ္ဗာ အသဗ္ဗာ၊ တာဟိ
 ဟု ပြု။ ပွဲလည်၍ မကောင်းကုန်သော ဟု သဗ္ဗံ။ သဗ္ဗိတိ (နိဂ္ဂဟိတန္တ ပုဂ္ဂိုလ်နာမိကပမာလာ စာမျက်နှာ ၂၃၄)
 အလို အသဗ္ဗိနံ စော၊ န ဝါ သဗ္ဗိနံ စောတိ အသဗ္ဗာ၊ တာဟိ ဟု ပြု။ သုယုတ်မာတို့၏ဥစ္စာ ဖြစ်ကုန်သော။
 ဝါ-သုထော်ကောင်းတို့၏ ဥစ္စာမဟုတ်ကုန်သော ဟု သဗ္ဗံ။ ထထိယာ ပဉ္စမိ ဟိတထံဆိုသော သဗ္ဗိ၌ အကောရန္တ
 သန္တသစ္စိဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဣကာရန္တသဗ္ဗိသစ္စါ (သံ-၄-၁-၁၂။ သန္တော ဟဝေ သဗ္ဗိ ပဝေသန္တိ အပုဋ်နှင့်အညီ)
 သုထော်ကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်၊ ကောင်းအသာအနက် သုံးမျိုးဟောကြောင်းများကို ၎င်း သဗ္ဗိတိ စာမျက်နှာ ၂၃၂မှ
 ရှေ့ အကျယ်ပြုထား၏။

သို့ရှုအပ်သော။ ဝိညာ၊ ပညာရှိသည်။ ဗာလေန၊ လူမိုက်နှင့်။ ပဋိသံယုဇေ၊ ဖက်ပြိုင်ရာအံ့ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။

အဿ၊ ထိုသူမိုက်ကို။ ပဋိသေခေကာ၊ တားမြစ်သူသည်။ နောစေ၊ အကယ်၍မရှိ ငြားအံ့။ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ဘိယျော၊ ပိုမို၍။ ပဘိဇ္ဇေယျ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း ပျက်စီး၊ သူတပါးကိုလည်း ပျက်စီးစေကုန်ရာ၏။ တတ္ထာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိရော၊ ပညာရှိ သည်။ ဘုသေန၊ ပြင်းထန်လှစွာသော။ ဒုဏ္ဏေန၊ တုတ်ဖြင့် (ဒဏ်ဖြင့်)။ ဗာလံ၊ သူမိုက်ကို။ နိသေဇယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မာတလိနတ်သားက ပြောဆို၏။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ သင်္ဂဟိတံ၊ အမျက်ထွက်သည်ကို။ ဥ တု၊ သိလျက်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်ငြိမ်နေ၏။ တေဒေဝ၊ ဤသို့ငြိမ်ငြိမ်နေခြင်းကိုသာလျှင်။ ဗာလဿ၊ သူမိုက်ကို။ ပဋိသေနေံ၊ တား မြစ်ခြင်းဟူ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ မညေ၊ အောက်ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။

ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း။ ဟတ္ထာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ နံ၊ ထိုသည်းခံသောသူကို။ အဟံ၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သယာ၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏ ဟူ၍။ မညတိ၊ အောက်ပေး၏။ (တတ္ထာ၊ ထိုကြောင့်။) ဂေါ၊ နှားအပေါင်းသည်။ ပလာယိနံ၊ ကြောက်၍ ပြေးသောနှားကို။ ဘိယျော၊ များ စွာ။ အဇ္ဈာရုဟတိ ဣဝ၊ လွမ်းမိုးသကဲ့သို့။ ဝုပ္ပေခေ၊ ပညာနည်းသောသူသည်။ (နံ၊ ထိုသည်းခံသောသူကို။) အဇ္ဈာရုဟတိ၊ လွမ်းမိုး၏။ တေဒေဝ၊ ဤသို့လွမ်းမိုးခြင်းကိုသာ လျှင်။ တိတိက္ခာယ၊ သည်းခံခြင်း၌။ ဝဇံ၊ အပြစ်ဟူ၍။ အဟံ၊ အကျန်ပဲသည်။ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မာတလိက ပြောဆို၏။

အဟံ၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သယာ၊ ကြောက်သောကြောင့်။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏ ဟူ၍။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ကာမံ မညတု ဝါ၊ အောက်ပေးသည်မှလည်းဖြစ် စေ။ မာ ဝါ၊ မအောက်ပေးသည်မှလည်းဖြစ်စေ။ အတ္ထာ၊ အကျိုးတရားတို့သည်။ သဇ္ဈ- ပရမာ၊ မိမိအကျိုးသာလျှင် လွန်ပြတ်သော အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏။ ဓန္တု၊ သည်းခံခြင်း ထက်။ သိယျော၊ သာလွန်သောတရားသည်။ န ဝိဒ္ဓတိ၊ မရှိ။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဗလဝါ၊ အားရှိသူသည်။ သန္တော၊ ဖြစ်လျက်။ ဝုပ္ပလဿ၊ အားနည်းသောသူအား။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏။ တံ၊ ထိုသူ၏ သည်း ခံခြင်းကို။ ပရမံ၊ အမြတ်ဆုံးသော။ ဓန္တိံ၊ သည်းခံခြင်းဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဝုပ္ပ- လော၊ အားနည်းသောသူသည်။ နိဝံ၊ အမြဲ။ ဝေတိ၊ သည်းခံရ၏။

ဗာလဗလံ၊ သူမိုက်၏အားသည်။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ဗလံ၊ အားထည်း။ တံ၊ ထိုသူ၏အားကို။ အဗလံ၊ အားမဟုတ်ပါဘဲလျက်။ ဗလံ၊ အားဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၁။ ပဘိဇ္ဇေယျန္တိ ဝိရဇ္ဇေယျံ ဟု ငွှေ နှင့် ဖွင့်၏။ ဝိရဇ္ဇန္တိတိ ပလုဇန္တိ။ သံဇိ-၁၊ ၂၃-အပိုင်းကိုဖောက်၍ ဝိရဇ္ဇေယျံ နှင့် ပလုဇန္တိ ဖွင့်လိုရန် ဖြစ်သဖြင့် ဤ၌ ပဘိဇ္ဇေယျံကို သုဗ္ဗ၊ ကာရိထန္တောဂေ ၂၂၅၊ ကြောင့် အနက်ပေးလိုက်သည်။ အဋ္ဌကထာ၌ ပကုဇ္ဈေယျံဟု ပါဠိတော်ဖြစ်။ ပကုဇ္ဈေယျံ၊ ပြင်းစွာအမျက်ထွက် ကုန်ရာ၏ ဟုလေ။

မေ့ရတော့။ တရားကိုစောင့်ရှောက်သောသူ၏။ ဇလာက။ အားကိုး။ ပဋိပတ္တိ။ တုံ့ပြန်
ပြောဆိုနိုင်သူသည်။ နဝိဇ္ဇတိ။ မရှိ။

☐ (တထေဝ။ တေန ပါပိယော စသော သုံးဂါထာကို အက္ခောသသုတ် စာပိုဒ် ၁၈၈-၉
အနက်ရေးခဲ့ပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သော ဟိ နာမ သက္ကော၊ ထိုသိကြားမင်းစင်လျက်လည်း။
သကံ၊ ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်သော။ ပုညပလံ၊ ကောင်းမွန်အကျိုးကို။ ဥပဇီဝမာနော၊ မှီ၍ အသက်မွေး
ပါလျက်။ တာဝတိံ သာနံ၊ တာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣယသိယာ-
ဓိပစ္စံ၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ်၊ အကြီးအကဲ၏အဖြစ်ဟူသော။ ရဇံ၊ မင်း၏အဖြစ် (ရှိသေမှုစသည်)
ကို။ ကာဓေနေော၊ ပြုစေလျက်။ ခန္တိသောရစ္စဿ၊ သည်းခံခြင်း၊ ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်
ခြင်း၏။ ဝတ္ထဝါဒိ၊ ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ဘိသေး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ တုမေ၊
သင်တို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊
သာသနာတော်သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်သူတို့သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခမာစ၊
သည်းခံကုန်သည်၎င်း။ သောရဏာ စ၊ ကောင်းသောအမှု၌ မွေ့လျော်ကုန်သည်၎င်း။ ယံ
ဘဝေယျာထ၊ အကြင်ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ သော
ဘေထ၊ တင့်တယ်ပေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၅-ထုဘာဝိကဗျာသုတ်

၂၅။ သာဝတ္ထိနိဒါနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ အံ။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ နတ်
အသူရာတို့၏စစ်ပွဲသည်။ သမုပျုဇ္ဇော၊ ပေါင်းစုဆင်နွှဲအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။
အထ ခေါ၊ နှံ။ ဝေပစိတ္တိအသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။
သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို။ “ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သိကြားမင်း။ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော
စကားဖြင့်။ ဇယော၊ အောင်မြင်ခြင်းသည်။ ဟောတုတိ၊ ဖြစ်စေလော့” ဟူသော။ ဧဝံ၊
ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ။ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်
သောစကားဖြင့်။ ဇယော၊ အောင်မြင်ခြင်းသည်။ ဟောတုတိ၊ ဖြစ်ပါစေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့
သိကြားမင်းကပြောဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ အထ ခေါ၊ နှံ။ ဒေဝါ စ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ အသူရာ စ၊
အသူရာတို့သည်၎င်း။ ပါရိယဇော၊ ပရိသတ်တို့ကို။ “ဣမေ၊ ဤပရိသတ်တို့သည်။ နော၊ ငါတို့၏။
သုဘာသိတဓုဇ္ဇာသိထံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ် မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သည်ကို။ အာဇာနိဿန္တိတိ၊
သိကုန်လတ္တံ့” ဟူ၍။ ငှပသံ၊ ထားကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ အထ ခေါ၊ နှံ။ ဝေပစိတ္တိအသုရိန္ဒော၊
ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကိ။ “ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သိကြားမင်း။ ဂါထံ၊
ဂါထာကို။ သဏာတိ၊ ရွတ်ဆိုလော့” ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊
တိ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သော်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဝေပစိတ္တိ
အသုရိန္ဒံ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်ကို။ “ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ။ ဣ၊ ဤတာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌။
တုမေခေါ၊ သင်တို့သည်သာလျှင်။ ပုဗ္ဗဒေဝါ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော နတ်တို့တည်း။ ဝေပစိတ္တိ၊
ဝေပစိတ္တိ။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ သဏာတိ၊ ရွတ်ဆိုလော့” ဟူသော။ ဧဝံ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ ပြီ။
ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝေပစိတ္တိအသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ “သိယျော-
ဗာလာ။ ပ။ နိသေဓေတိ၊ နိသေဓေ” ဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေပစိတ္တိနာ အသုရိန္ဒေန၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဂါထာယ၊ ဂါထာကို။ ဘာသိ-
 တာယ ခေါ် ပန၊ ရွတ်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ အနုမောဒိံ သု၊
 ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။
 ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒေန၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဒေဝါနမိန္နံ၊ သော။
 သက္ကံ၊ ကို။ “ဒေဝါနမိန္နံ၊ သိကြားမင်း။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ဘဏာတိ၊ ရွတ်ဆိုလော့” ဟူသော။
 တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒေဝါနမိန္ဒေန၊ သော။
 သက္ကော၊ သည်။ “တေဒေဝံ။ ပ။ ဥပသမ္ပတိတိ၊ ဥပသမ္ပတိ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒေန၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဂါထာယ၊ ဂါထာကို။ ဘာသိတာယ
 ခေါ် ပန၊ ရွတ်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အနုမောဒိံ သု၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။
 အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ဌ။
 ဒေဝါနမိန္ဒေန၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္နံ၊ ကို။ “ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ။ ဂါထံ၊
 ဂါထာကို။ ဘဏာတိ၊ ရွတ်ဆိုလော့” ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ သို့။
 ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒေန၊ သည်။ “တေဒေဝတိတိက္ခာယ။ ပ။ ပလာယိနန္တိ၊ ပလာယိန်”
 ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေပစိတ္တိနာ အသုရိန္ဒေန၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဂါထာယ၊ ကို။ ဘာသိ-
 တာယ ခေါ် ပန၊ ရွတ်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အသုရာ၊ တို့သည်။ အနုမောဒိံ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဒေဝါ၊
 တို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ဌ။ ဝေပစိတ္တိအသု-
 ရိန္ဒေန၊ သည်။ ဒေဝါနမိန္နံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ “ဒေဝါနမိန္နံ၊ သိကြားမင်း။ ဂါထံ၊ ကို။ ဘဏာတိ၊
 ရွတ်ဆိုလော့” ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်
 သည်ရှိသော်။ ဒေဝါနမိန္ဒေန၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ “ကမံ မညတု ဝါ မာဝါ။ ပ။ ယေ ဓမ္မဿ
 အကောဝိဒါတိ၊ အကောဝိဒါ” ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊
 ရွတ်ဆိုပြီ။ (ဤသုတ်ပါဂါထာများ၏အနက်ကို ရွေးသုတ်၌ရေးသားအပ်ခဲ့ပြီ။)

ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒေန၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဂါထာသု၊ ဂါထာတို့ကို။ ဘာသိ-
 တာသု ခေါ် ပန၊ ရွတ်ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အနုမောဒိံ သု၊ ဝမ်းမြောက်
 ကုန်ပြီ။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။
 အထ ခေါ်၊ ဌ။ ဒေဝါနမိန္နံ၊ နတ်တို့၏၎င်း။ အသုရာနမိ၊ အသုရာတို့၏၎င်း။ ပါရိသဇ္ဇာ၊ ပါရိသတ်တို့သည်။
 “ဝေပစိတ္တိနာ အသုရိန္ဒေန၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို။ ဘာသိတာ ခေါ်၊
 ရွတ်ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ တာ စ ခေါ်၊ ထိုဂါထာတို့သည်ကား။ သဒဏ္ဍာဝစရာ၊ တုတ်သုံးစွဲခြင်းမရှိကုန်၏။
 သသဏ္ဍာဝစရာ၊ ထားသုံးစွဲခြင်းမရှိကုန်၏။ (တုတ်သံ၊ ထားသံပါသော ဂါထာများဟူလို။) ဣတိ၊
 ထိုကြောင့်။ ဘဏ္ဍနံ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဝိဂ္ဂဟော၊
 ကိုယ်လက်ထံပါးခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၎င်း။) ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ကလယော၊ မိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း
 သည်။ (ဟောတိ၊ ၎င်း။) ဒေဝါနမိန္ဒေန သက္ကော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ ဂါထာယော၊ ဂါထာ
 တို့ကို။ ဘာသိတာ ခေါ်၊ ရွတ်ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ တာ စ ခေါ်၊ ထိုဂါထာတို့သည်ကား။ သဒဏ္ဍာဝစရာ၊
 တုတ်သုံးစွဲခြင်းမရှိကုန်။ သသဏ္ဍာဝစရာ၊ ထားသုံးစွဲခြင်းမရှိကုန်။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အသဏ္ဍနံ၊

နှိုင်း၍ခြင်းမရှိ။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အဝိဂ္ဂဟော၊ ကိုယ်လက်ယံပါးခြင်းမရှိ။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ အကလဟော၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းမရှိ။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ နတ်တို့ကိုအမိုးရသော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားဖြင့်။ ဇယောတိ၊ အောင်မြင်ခြင်းတည်း။ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားဖြင့်။ ဇယော၊ အောင်မြင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၆-ကုလားဝကသုတ်

၂၂။ သာဝတ္ထိနိဂါနံ၊ ထည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုပ္ဖံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကို ဟောတော်မူအံ့။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ နတ်အသုရာတို့၏စစ်ပွဲသည်။ သမုပဗျူဇ္ဇော၊ ပေါင်းစုဆင်နွှဲအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံသ္မိံ ခေါ၊ ပန သင်္ဂါမော၊ ထိုစစ်ပွဲ၌။ အသုရာ၊ တို့သည်။ ဇိနိံ သ၊ အောင်ကုန်ပြီ။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ပရာဇိနိံ သ၊ ရှုံးကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရာဇိတာစ ခေါ၊ ရှုံးသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဥတ္တရေန မုခါ၊ မြောက်မျက်နှာအရပ်သို့ ရှေးရှုသည်ဖြစ်၍။ အပါယံသေဝ၊ ထွက်ပြေးကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ နေ၊ ထိုနတ်တို့ကို။ အဘိယံသေဝ၊ လိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ခွံ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သင်္ဂါဟကံ၊ အထောက်အကူဖြစ်သော။ မာတလိံ၊ မာတလိကို—

“မာတလိံ၊ မာတလိံ။ သိပ္ပလိသ္မိံ၊ လက်ပံတော၌။ ကုလားဝကော၊ ဂဠုသိုက်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဤသာမုခေန၊ ရထားဦးဖြင့်။ (ဧတေ၊ ထိုဂဠုသိုက်တို့ကို။) ပရိဝဇ္ဇယဿ၊ ရှောင်ကွင်းလော့။ အသုရေသု၊ အသုရာတို့၌။ ပါဏံ၊ အသက်ကို။ ကာမံ ဇောမ၊ အကယ်၍ စွန့်ရကုန်အံ့။ (ဧပိ၊ ဤသို့စွန့်ရကုန်သော်လည်း။) ဣမေဒိဇော၊ ဤဂဠုဂုဏ်တို့သည်။ ဝိကုလားဝကော၊ အသိုက်ပုံကုန်သည်။ မာ အဟောသန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်”ဟူသော။ ဂါယာယ၊ ဖြင့်။ အဗ္ဗာသာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ဂါဟကော၊ အထောက်အကူဖြစ်သော။ မာတလိံ၊ မာတလိသည်။ ‘ဝေ-သပ္ပန္နဝါတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်’ ဟူ၍။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပရိသုတော၊ ဝန်ခံ၍။ သဟဿယုတ္တံ၊ မြင်းတထောင်ဖြင့် ကအပ်သော။ အာဇညရထံ၊ အာဇာနည်မြင်း ရထားကို။ ပစ္စုဒါဝတ္ထေသိ၊ နောက်ပြန်လှည့်စေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ခွံ။ အသုရာနံ၊ အသုရာတို့၏။ “ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ သဟဿယုတ္တော၊ မြင်းတထောင်ဖြင့် ကအပ်သော။ အာဇညရထော၊ အာဇာနည်မြင်းရထားသည်။ ပစ္စုဒါဝတ္ထော ခေါ၊ နောက်ပြန်လှည့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒုတိယမိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အသုရေဟိ၊ အသုရာတို့နှင့်။ သင်္ဂါမေသန္တိတိ၊ စစ်ထိုးကြကုန်လတ္တံ့” ဟု ကြံ၍။ ဘိတာ၊ ကြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အသုရပုရံယေဝ၊ အသုရာပြည်သို့သာလျှင်။ ပါဝိသိံ သ၊ ပြေးဝင်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၏။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ဇယော၊ အောင်မြင်ခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

၇-န ဝုဒ္ဓိယသုတ်

၂၇၃။ (သာဝတ္ထိယံ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခုပေ၊ တို့။ ဘူယပုဗ္ဗ၊ ခံ။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ကပ်လျက်။ ပဋိသတ္တိနဿ၊ တယောက်ထီးတည်း ကိန်းအောင်းသော။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ခ်။ “ယောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သုပစ္စုတ္တိကော၊ မုချရန်သူ သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿာပိ၊ ထိုမုချရန်သူအားလည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ န ဝုဗ္ဗေယျန္တိ၊ မပြစ်မှားအံ့”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံသည်။ ဥဒပါမိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ နှ့်။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဒေဝါ- နမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ခ်။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ စေတဿ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခ်။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒံ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်ကို။ ဒုရတောဝ၊ ဒေဝေမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသည် ကို။ အဒ္ဓသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိဿာန၊ မြင်ပြီး၍။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒံ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်ကို။ “ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော့။ ဂဟံတော၊ ငါဖမ်းယူအပ်သည်။ အသိတိ၊ ဖြစ်၏”ဟု သော။ တေ၊ ကိုး အဝေါဇ၊ ပြီ။

မာရိဿ၊ အချင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌။ တေ၊ သင့်အား။ ယဒေဝစိတ္တံ၊ အကြင်ရန်ညှိုးပွဲသော စိတ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ခ်။) တဒေဝစိတ္တံ၊ ထိုရန်ညှိုးပွဲသောစိတ်ကို။ တံ၊ သင့်သည်။ မာပဗဟာသိ၊ မစွန့်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝေပစိတ္တိက ပြောဆို၏။ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ။ အဒ္ဓဗ္ဗာယ၊ မပြစ်မှားခြင်းငှါ။ မေ၊ အား။ သပဿတ၊ ကျိန်ဆိုပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။

သုဗ္ဗတိ၊ သိကြားမင်း။ မုသာ၊ မမှန်သောစကားကို။ သဏတော၊ ပြောဆိုသော သူ၏။ ယံ ပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည်၎င်း။ အရိယူပပါဒိနော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို စွပ်စွဲသောသူ၏။ ယံ ပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည်၎င်း။ မိတ္တဗ္ဗုနော၊ မိတ်ဆွေကိုဖျက် ဆီးသောသူ၏။ ယံ ပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည်၎င်း။ အကတညနော၊ ပြုအပ်တူးသော သူကျေးဇူးကို မသိသောသူ၏။ ယံ ပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုသည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ခ်။) တံ ပါပံ၊ ထိုမကောင်းမှုဟူသမျှသည် (ဗုဒ္ဓတုဗ္ဗစပ်)။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တေ၊ သင့်အား။ ဒုဗ္ဗေ၊ ပြစ်မှားရာ၏။ တမေဝ၊ ထိုသူသို့သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓဝ၊ ရောက်ပါစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝေပစိတ္တိက ကျိန်ဆို၏။

၈-ဝေရောစန အသုရိန္ဒသုတ်

၂၇၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဇေတဝနေ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဝါဝိဟာရဂတော၊ နေသန်ရာအရပ်သို့ ကပ်တော်မူလျက်။ ပဋိသတ္တိနော၊ တပါးထီးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူသည်။ ယောတိ၊ ခ်။ အထ ခေါ၊ နှ့်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၎င်း။ ဝေရောစနော၊ ဝေရောစန မည်သော။ အသုရိန္ဒော စ၊ အသုရိန်သည်၎င်း။ ယေန၊ နှ့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခ်။) တေန၊ သို့။ ဥပသကံမိ၊ သု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတော၊ ၍။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး။ ဒွါရဗဟံ၊ တံခါးဘောင်ကို။ နိဿာယ၊

ထိုရသေ့တို့သည်။ (သန္တိ၊ ဝိကုန်၏။) ဟေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမံ လု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ချ်။ ဝေပမိတ္တိ အသုရိန္နော၊ ဝေပမိတ္တိအသုရိန္နသည်။ ပဋ္ဌလိယော၊ များသောအထပ် ရှိကုန်သော။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို။ အာရောဟိတု၊ စီး၍။ ခန္တံ၊ သန်လျက်ကို။ ဩလဂ္ဂေတွာ၊ လွယ်၍။ ဓာရိယမာနေန၊ ဆောင်းအပ်သော။ ဆတ္တေန၊ ထီးဖြင့်။ အဂ္ဂုဒ္ဓါရေန၊ တံခါးဦးဖြင့်။ အထမံ၊ သင်္ခမ်းကျောင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သီလဝန္တေ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ တေ ဣသယော၊ ထိုရသေ့တို့ကို။ အပဗျာမတော ကရိတွာ၊ အရိုအသေမပြုပူ၍ ။ အတိက္ကမိ၊ ကျော်လွန်၍သွားလေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ချ်။ ဒေဝါနမိန္နော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပဋ္ဌလိယော၊ များသော အထပ်ရှိကုန်သော။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို။ ဩရောဟိတွာ၊ ချွတ်၍။ ခန္တံ၊ သန်လျက်ကို။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား။ ဒတွာ၊ ပေး၍။ ဆတ္တံ၊ ထီးကို။ အပနာမေတွာ၊ ဖယ်ရှား၍။ ဒွါရေနေတ၊ တံခါးဖြင့်သာလျှင်။ အထမံ၊ သင်္ခမ်း ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သီလဝန္တေ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေ၊ ကုန်သော။ ဣသယော၊ ရသေ့တို့ကို။ အနုဝါတံ၊ လေအောက်၌။ ပဋ္ဌလိကော၊ လက်အုပ်၍ သည်ဖြစ်၍။ နမထမာနေန၊ ရှိခိုးလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ချ်။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကုန်သော။ တေ ဣသယော၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ ဒေဝါနမိန္နံ၊ သော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို—

“သဟဿနေတ္ထ၊ သိကြားမင်း။ စိရဒိက္ခိတာနံ၊ ကြာမြင့်စွာရသေ့ပြုကုန်သော။ ဣသိနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ မာလုတေန၊ လေကြောင့်။ ကာယာ၊ ကိုယ်မှ။ စုတော၊ ရွှေရှားသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ပဋိက္ခမ၊ ဖဲလော။ ဒေဝရာဇေ၊ သိကြားမင်း။ ဣသိနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ အသုစိတိ၊ မဝင်ကြယ်” ဟု သော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ သု၊ ပြောကြားကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ စိရဒိက္ခိတာနံ၊ ကြာမြင့်စွာရသေ့ပြုကုန်သော။ ဣသိနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ မာလုတေန၊ လေကြောင့်။ ကာယာ၊ ကိုယ်မှ။ စုတော၊ ရွှေရှားသည်ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆတု၊ သွားပါစေ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သိရသိံ၊ ဦးခေါင်း၌။ သုစိတြပပ္ပံ၊ အလွန်ဆန်းကြယ်သော အပွင့်ရှိသော။ မာလံဝ၊ ပန်းကိုကဲ့သို့။ တေဂန္တံ၊ ထိုသီလဝန္တရသေ့တို့၏ အနံ့ကို။ ပဋိကရိမ၊ အလိုရှိပါကုန်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣ၊ ဤသီလဝန္တရသေ့တို့၏အနံ့၌။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ န ပဋိကုလသည်နေ၊ စက်ဆုတ်တယ်ဟု မှတ် ထင်ခြင်းရှိကုန်သည်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက လျှောက်ထား၏။

၁။ အပဗျာမတော ကရိတွာတိ ဗျာမတော အကတွာ။ ၄။ အပသဗျတော ကရိတွာထိ...အပသဗျံ အပသက္ခိတံ ကတွာ၊ ဥဒါန-၄။ ၂၆၅။ အနောကာသံ ကာရာပေတွာကဲ့သို့ န ပဋိသေဓကို ပြုခြင်း ကြိယာနှင့် စပ်၍ ပေးလိုက်သည်။ ဝါမိကဋ္ဌေပရံ သဗျံ၊ အပသဗျံ တု ဒက္ခိတံ၊ အဘိဓာနဗျူဟိကာ ဂါထာနိပါတ် (၇၁၉) အလို အသဗျတော ကရိတွာ ဟု မှီစေသင့်၏။

၂။ စိရဒိက္ခိတာနန္တိ စိရပဗ္ဗဇိတာနံ။ ဘာထက ၄၅။ ၁၄၅။ ဝိက္ခဝာတ်=ပုတ္တိယ (ခေါင်းတုံးဖြင့်)အနက် ဟော။ ခေါင်းတုံးဖြင့်နှင့် ရသေ့ရဟန်း ပြုခြင်း အတူတူပင်၊ ဓာတ်နက်နှင့် အဘိဓယျ အနက်သာ ခြားနား ကြောင်း သဒ္ဓနိတိ ကောရန္တဓာတုမာလာ၌ ဆိုထား၏။ ဤအဋ္ဌကထာ၌လည်း စိရဒိက္ခိတာနန္တိ စိရသမာဒိတ္တ ဝတာနံ ဟု အဘိဓယျတ္ထကိုပင် ပွင့်ပြသည်။ ဤသို့ကားလည်း ၎င်းအပွင့်ကို ကျမ်းတက်ထားသည်။

၁၀-သမ္ဗုဒ္ဓကသုတ်

၂၅၆။ (သာဝတ္ထိယံပေမံ) ဘိက္ခုဝေ တို့။ ဘူဟုပုဗ္ဗံ၊ အံ။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကုန်သော။ သမ္ဗုဒ္ဓတိရေ၊ သမ္ဗုဒ္ဓတိရေ၊ သမ္ဗုဒ္ဓကမ်းနား၌။ ပတ္တကုဋိသု၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတို့၌။ သမ္ဗန္တိ၊ ငြိမ်သက်စွာ နေကုန်၏။ တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမော၊ နတ်အသုရာတို့၏စစ်ပွဲသည်။ သမုပဗျူဠော၊ ပေါင်းစုဆင်နွှဲအပ်သည်။ အယောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၌။ သီလဝန္တာနံ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာနံ၊ ကုန်သော။ ဗေတသံ ဣသိနံ၊ ထိုရသေ့တို့၏။ “ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဓမ္မိကာ ခေါ်၊ တရားကို စောင့်သူတို့တည်း။ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်။ အဓမ္မိကာ၊ တရားကို မစောင့်သူတို့တည်း။ နော၊ ငါတို့၏။ အသုရတော၊ အသုရာဖက်မှ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ သိယာပိ၊ ဖြစ်ပူလည်းဖြစ်ရာ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဗရံ၊ သမ္ဗရအမည်ရသော။ အသုရိန္နံ၊ အသုရိန်သို့။ ဥပထကံမိတု၊ ကပ်ကုန်၍။ အဘယဒက္ခိဏံ၊ ဘေးမဲ့အလှူကို။ ယာစယောမ၊ တောင်းခံရပါကုန် မူကာ။ ယံနုနာတိ၊ ကောင်းစွာ” ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အယောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၌။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကုန်သော။ တေ ဣသယော၊ ထိုရသေ့တို့ သည်။ ဗလဝါ၊ ခွန်အားရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ သမိဋ္ဌိတံ၊ ကျေးအပ်သော။ ဗာဟံ၊ လက်မောင်းကို။ ပသာရေယု ဝါ၊ သေယုထာပိ နာမ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့၎င်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံ၊ လက်မောင်းကို။ သပိဇ္ဇေယု ဝါ၊ သေယုထာပိ နာမ၊ ကျေးရာသကဲ့သို့၎င်း။ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူ သာလျှင်။ သမုဒ္ဓတိရေ၊ သမ္ဗုဒ္ဓကမ်းနား၌။ ပတ္တကုဋိသု၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတို့၌။ အန္တရ ဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ဗရဿ၊ သမ္ဗရအမည်ရသော။ အသုရိန္နဿ၊ အသုရိန် ၏။ သမ္ဗုဓေ၊ မျက်မှောက်၌။ ပါတုရဟေသံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၌။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာ၊ ကုန်သော။ တေ ဣသယော၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ သမ္ဗရံ၊ သမ္ဗရအမည်ရသော။ အသုရိန္နံ၊ အသုရိန်ကို—

“ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်။ သမ္ဗရံ၊ သမ္ဗရအသုရိန်၏အထံသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်လာ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဘယဒက္ခိဏံ၊ ဘေးမဲ့အလှူကို။ ယာစန္တိ၊ တောင်းကုန်၏။ ဘယဿ ဝါ၊ ဘေးကိုသော်၎င်း။ အဘယဿ ဝါ၊ ဘေးမဲ့ကိုသော်၎င်း။ ဒါတံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ တေ၊ သင်၏။ ကာပံ ကဓောဟိတံ၊ အလိုရှိတိုင်း ပြုနိုင်ခြင်းသည်သာလျှင်တည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈသာသိ သု၊ ပြောကြားကုန်ပြီ။

ဗုဒ္ဓာနံ၊ အလိုဆန္ဒသည် ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သော (သစ္စတ္ထ) ဝါ-မကောင်းသောအလိုဆန္ဒ ရှိကုန်သော (သာဝတ္ထ)။ သက္ကသေဝိနံ၊ သိကြားမင်းသည် ဆည်းကပ်လေ့ရှိကုန်သော။ ဣသိနံ၊ ရသေ့တို့အား။ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့ပေးဘွယ်သည်။ (အဘယဒက္ခိဏဟု ဆိုလိုလျက် ဒက္ခိဏကြေ) နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဘယံ၊ ဘေးမဲ့ကို။ ယာစမာနာနံ၊ တောင်းကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်ရသေ့တို့အား။ ဘယမေဝ၊ ဘေးကိုသာလျှင်။ ဒေဝါမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့သမ္ဗရ အသုရိန်က ပြောဆို၏။

၁။ ကာပံ ကဓောဟိ ဣန္ဒြိတကဓော။ ၂။ ဣန္ဒြိတကဓောဟိ ယဒိန္ဒြိတကဓော။ ၃။ ဟိ-ဝေတ္ထ။
 ၂။ ဗုဒ္ဓာနန္တိ ဝိရုဒ္ဓိနံ။ ၃။ ဗုဒ္ဓာနန္တိ ခုရာဿာနံ၊ တေ ပန ဗုဒ္ဓဇ္ဈာသယာ ဝိရုဒ္ဓိ ဟောန္တိတိ သာမက ဗုဒ္ဓာနံ ဝိရုဒ္ဓိနန္တိ။

ဒဏ္ဍိယံ၊ ဘေးမဲ့ကို။ ယာဂမာနာနံ၊ တောင်းကုန်သော။ ဝေဒံ၊ ဝါတို့အား။ ဘယမေဂ၊
 ဘေးကိုသာလျှင်။ ဒဒါသိ၊ ပေးပြီ။ တော၊ သင်၏။ ဂေါ၊ တို့ဘေးကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ ခံယူ
 ကုန်ဆုံး။ တော၊ သင်၏။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ အက္ခယံ၊ မကုန်ခန်းခြင်းသည်။ ဟောကု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။

ယာဒိသံ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ ဗီဇံ၊ မျိုးစေ့ကို။ ဝပကေ၊ စိုက်ပျိုး၏။ တာဒိသံ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဖလံ၊ အသီးကို။ ဟရတေ၊ ဆောင်၏။ ကလျာဏကာရိ၊ ကောင်းမှု
 ကို ပြုလေ့ရှိသောသူသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းကျိုးကို။ (အနုဘဝတိ၊ ခံစားရ၏။)
 ပါပကာရိစ၊ မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသောသူသည်ကား။ ပါပကံ၊ မကောင်းကျိုးကို။
 (အနုဘဝတိ၊ ခံစားရ၏။) တာတ၊ သမ္ပရအသုရိနံ၊ တော၊ သင်သည်။ ဗီဇံ၊ မကောင်းမှု
 မျိုးစေ့ကို။ ပဋုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်ပြီ။ ဖလံ၊ မကောင်းကျိုးကို။ ပစ္စနုဘောဿသိ၊ ခံစား
 ရလတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ရသေ့တို့က ပြောဆိုကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သီလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မာ၊
 ကုန်သော။ ဣသယော၊ ရသေ့တို့သည်။ သမ္ပရံ အသုရိနံ၊ သမ္ပရအသုရိနံကို။ အဘိသပိတော၊
 ကျိန်ဆိုကုန်၍။ ပ၊ သမ္ပရဿ အသုရိနဿ၊ သမ္ပရအသုရိနံ၏။ သမ္ပူဇေ၊ မျက်မှောက်၌။ အန္တရ-
 ဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ပုဗ္ဗတိရေ၊ သမုဒြာကမ်းနား၌။ ပတ္တကုဋီယု၊ သစ်ရွက်-
 ကျောင်းတို့၌။ ပါတုရဓယသံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ပရေ
 အသုရိန္နော၊ သမ္ပရအသုရိနံသည်။ သီလဝန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ကလျာဏဓမ္မေဟိ၊ ကုန်သော။
 တေဟိ ဣသိဟိ၊ ထိုရသေ့တို့သည်။ အဘိသပိတော၊ ကျိန်ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိယာ၊ ည၌။
 တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်။ ဥပ္ပိဋံ၊ ထိပ်လန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမောဂ္ဂေါ၊ ပဌမဝက်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုပဌမဝက်၏။ ဥဂ္ဂါနံ၊ ဥဂ္ဂါနံကား—

သုဝီရံ၊ သုဝီရံသုတ်။ သုသီမံစေဝ၊ သုသီမသုတ်။ ဇေဂ္ဂံ၊ ဇေဂ္ဂသုတ်။ ဝေပမိတ္ထိန္နော၊
 ဝေပမိတ္ထိသုတ်။ သုဘာသိတံ ဇယဉ္ဇေဝ၊ သုဘာသိတဇယသုတ်။ ကုလာဝကံ၊ ကုလာဝက
 သုတ်။ နုဗ္ဗိယံ၊ နုဗ္ဗိယသုတ်။ ဝေရောစန္ဒရအသုရိန္နော၊ ဝေရောစန္ဒရအသုရိန္နသုတ်။
 ဣသယော အရုဿကံစေဝ၊ အရုဿာယတနဣသိသုတ်။ ဣသယောစ သမုဒ္ဒကော၊ သမုဒ္ဒက
 သုတ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။

၂-ဗုဒ္ဓိယဝဂ်

၁-ဝေပမသုတ်

၂၅၇။ (သာဝတ္ထိယံ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ သည်။
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေ့၌။ မနုဿဘူတဿ၊ လူဖြစ်စဉ်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဝတပဒါနိ၊ ကျင့်ဝတ်အစု
 တို့သည်။ သမတ္တာနိ၊ အညီအမျှယူအပ်ကုန်သည်။ သမာဒိန္ဒာနိ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်သည်။

၁။ သမတ္တာနိတိ ပရိပုတ္တာနိ၊ သမာဒိန္ဒာနိတိ ဂဟိတာနိ။ သမတ္တာနိတိ ပုညဝိသေသတာယ ပုဗ္ဗသဝ-
 ဖထေပိဗ္ဗတ္တနေန ကိတ္တိသညာနေန သမံ သတ္တာနိ။ သမာဒိန္ဒာနိတိ တတ္ထ သက္ကဓကောရိတာယ သမ္ပာ အာဒိန္ဒာနိ။

(ဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်။) အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ယေသံ၊ ယင်း ခုနစ်ပါးကုန်သောကျင့်ဝတ်အစုတို့၏။ သမာဒိန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာယူအပ်ကုန်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သက္ကတ္တံ၊ သိကြားမင်း၏ အဖြစ်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ ရပြီ။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဝတပဒါနိ၊ ကျင့်ဝတ်အစုတို့သည်။ ကတမာနိ၊ အသက်သည်တို့နည်း။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ မာတာပေတ္တိဘရော၊ အမိအဖကို လုပ်ကျွေးသူသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ (၁) ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဇေဋ္ဌာပစာယိ၊ ကြီးသူတို့ကို အရှိအသေပြုလေ့ရှိသူသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ (၂) ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သစ္စဝါစော၊ နှုတ်သိမ်မွေ့သောစကား ရှိသူသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ (၃) ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ အပိသုဇာဝါစော၊ ကုန်းမတိုက်သောစကား ရှိသူသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ (၄) ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဝိဂတမလမစ္ဆေရေန၊ ကင်းသောမစ္ဆေရ အညစ်အကြေးရှိသော။ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်။ မုတ္တစာဂေါ၊ (မင့်မကွက်) လွတ်လွတ်စွန့်ကြဲခြင်း ရှိသူသည်။ ပယတပါဏိ၊ (အလှူဝတ္ထုကိုလှူဆုံးသောငှါ အခါခပ်သိမ်း) ဆေးကြောအပ်ပြီးသောလက်ရှိသူသည်။ ဝေါသဂ္ဂုတော၊ စွန့်လွှတ်ခြင်း၌ မွေ့လျော်သူသည်။ ယံဝယောဂေါ၊ သူတပါးတို့တောင်းခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သူသည်။ ဒါနသံဝိဘာဂရတော၊ ပေးကမ်းခြင်း ဝေတန်ခြင်း၌ မွေ့လျော်သူသည်။ (ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။) အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသေယံ၊ နေလို၏။ (၅) ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သစ္စဝါစော၊ မှန်သောစကားရှိသူသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ (၆) မေ၊ ငါ၏။ ကောဇော၊ အမျက်သည်။ သဗေပိ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ နံ၊ ထိုအမျက်ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်မြန်စွာလျှင်။ ပဋိဝိဇနယံ၊ ပယ်ဖျောက်ရလို၏ဟူ၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ အက္ခောဇေနာ၊ အမျက်မထွက်သူသည်။ အသံ၊ ဖြစ်လို၏။ (၇) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒာ၊ သော၊ သက္ကဏ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မနုဿဘူတဏ၊ လူဖြစ်စဉ်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ဝတပဒါနိ၊ ဤကျင့်ဝတ်အစုတို့သည်။ သမတ္တာနိ၊ အညီအမျှယူအပ်ကုန်သည်။ သမာဒိန္နာနိ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ်ကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ယေသံ၊ ယင်း ခုနစ်ပါးသောကျင့်ဝတ်အစုတို့၏။ သမာဒိန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ယူအပ်ကုန်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သက္ကတ္တံ၊ သိကြားမင်း၏အဖြစ်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

မာတာပေတ္တိဘရံ၊ အမိအဖကို လုပ်ကျွေးတတ်သော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဇေဋ္ဌာပစာယိနံ၊ ကြီးသူတို့ကို အရှိအသေပြုလေ့ရှိသော။ သက္ကံ သဒိလသမ္ဘာသံ၊ သိမ်မွေ့ပြေပြစ်သော စကားကို ပြောဆိုတတ်သော။ ပေသုဏေယျပ္ပဟာယိနံ၊ ကုန်းတိုက်သောစကားကို ပယ်လေ့ရှိသော။

မစ္ဆေရဝိနယေ၊ ဝန်တိုခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း၌။ ယုတ္တိံ၊ ယှဉ်သော။ သစ္စံ၊ မှန်သောစကားရှိသော။ ကောဇောဘိဘုံ၊ အမျက်ကို လွှမ်းမိုးလေ့ရှိသော။ တံ ဇန္တု နဂံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဒေဝါတာဝတိံသ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သပ္ပူရိသော ဣတိ၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၂-သက္ကရာဇ်အသုတ်

၂၅၈။ (သာဝတ္ထိယံ ဇေတဝနေပေးမြဲ။) တဗြ ခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူရာအခါ၌။ ဝါ-ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ သဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝါနမိန္ဒာ၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ ပါ-လူအဖြစ်သို့ ထောက်သည်။

သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ မယော နာမ၊ မာဏမည်ရှိသော။ မာဏဂေါ၊ လူလင်သည်။ အယောသိ၊ ပြီး။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မထဝါတိ၊ မထဝါဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဝါ-လူအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ပုရေ၊ ရှေး၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေးဘူးပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပုရိန္ဒဒေဝါတိ၊ ပုရိန္ဒဒဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဝါ-လူအဖြစ်သို့ ရောက်သည် ။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ သက္ကန္တံ၊ ရိုသေစွာ။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ လှူဘူးပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သက္ကောတိ၊ သက္ကဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဝါ-လူအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ (မဟာဇနဿ၊ လူအများအား။) အာဝါသတံ၊ နေရာရပ်ကို။ အဒါသိ၊ လှူဘူးပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝါသဝေတိ၊ ဝါသဝဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဝါ-လူအဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အတ္တာနံ၊ အကြောင်းတို့၏။ သဟဿမ္ပိ၊ တထောင်ကိုလည်း။ မုဟုတ္တေန၊ တမုဟုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဝိန္ဒေတိ၊ ကြံည်ဆုံးဖြတ်နိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သဟသက္ခောတိ၊ သဟသက္ခဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော သက္ကော၊ ။ သုဇာနာမ၊ သုဇာမည်သော။ အသုရကညာ၊ အသုရ၏သမီးကညာသည်။ ပဇာပတိ၊ မယားတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သုဗ္ဗေတိတိ၊ သုဗ္ဗေတိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဒေဝါနတာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ ဣဿရိယာပိပစ္စံ၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ် အကြီးအမှူး၏အဖြစ်ဟူသော။ ရဋ္ဌံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဒေဝါနမိန္ဒောတိ၊ ဒေဝါနမိန္ဒဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ပ။ အာဟူတိ၊ ဆိုကုန်ပြီဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။
(သက္ကောဘိက္ခဝေပုဗ္ဗေ အားလုံးရွှေထုတ်နှင့်တူ၏။)

၁။ မထံ ဝုစ္စတိ ခနံ၊ တံ ပန သစ္စါသင်္ခါတံ မထံ အဿ အတ္ထိတိ မထဝါ။
၂။ ပုရေ ဒါနံ ဒေဝါတိတိ ပုရိန္ဒဒေဝါ၊ အနုနာသိကလောပံ အကတွာ၊ ဣ။
၃။ မနုဿဘူတောတိ မဂရေဋ္ဌေ မထလဂါမေ မနုဿဘူတော။ ။ မနုဿဘူတောတိ မနုဿဘူ တော။ ။ မနုဿတ္တံ ဝါ ပက္ခော။ ။
၄။ ပုဗ္ဗံ ကာထံ သက္ကောတိတိ သက္ကော။ ။
၅။ ဝါသံ အဒါသိတိ ဝါသဝေ။ ။
၆။ သဟဿမ္ပိ အတ္တာနံ သဟဿမ္ပိ ကာရကနံ။ ။ အတ္ထာသဗ္ဗေါ ဣဓ ကာရကပရိယာယော။ ။
၇။ သဟဿံ ပညာ အက္ခိ တေသာတိ သဟသက္ခော။ ။

၃-မဟာလိသုတ်

၂၅၉။ (ဝေံ မေ သုတံ ပေးပြီ။) ကေံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလိပြည်၌။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝန်တော်၌။ ကုဋ္ဌာဂါရသာလာယံ၊ စုလင်္ဂမုန်းချွန်အထွတ် တပ်သောစရပ်၌။ ဝိယဝတိ၊ ခ်။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ လိစ္စဝိ၊ လိစ္စဝိမင်းမျိုးဖြစ်သော။ မဟာလိ၊ မဟာလိသည်။ ယေန၊ ဌံ။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ခ်။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ပ။ လိစ္စဝိ၊ သော။ မဟာလိ၊ သည်။ သဂဝန္တိ၊ ကိ။ “သန္တေ၊ ဘုရား၊ သဂဝတာ၊ သည်။ ဒေဝါနုပိန္နော၊ သော။ သက္ကော၊ ကိ။ ဝိဋ္ဌော ခေါသိ၊ မြင်အပ်ပါလော” ဟူသော။ တေံ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ လျောက်ပြီ။ မဟာလိ၊ မဟာလိ။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒေဝါနုပိန္နော၊ သော။ သက္ကော၊ ကိ။ ဝိဋ္ဌော ခေါ၊ မြင်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သန္တေ၊ ဘုရား၊ သော ဟိ၊ ထိုအရှင်ဘုရားမြင်အပ်သော သိကြားမင်းဟူသည်။ သက္ကပဋိဂ္ဂပကော၊ သိကြားမင်းအတူသည်။ သပိဿတိနန၊ မြင်ယောင်တကား။ သန္တေ၊ ဘုရား၊ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒေဝါနုပိန္နော၊ သော။ သက္ကော၊ ကိ။ ဒုဒ္ဒသော၊ ဆင်းရဲသဖြင့် မြင်အပ်၏။ (မြင်နိုင်ခဲ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျောက်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိ။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ သက္ကန္တ၊ သိကြားမင်းကို၎င်း။ သက္ကကရဏေ၊ သိကြားမင်း အဖြစ်ကိုပြုထုတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားထိုကို၎င်း။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ ယေသဉ္စ ဓမ္မာနံ၊ အကြင်သိကြားမင်းအဖြစ်ကို ပြုထုတ်ကုန်သောတရားထို၏။ သမာဓိန္နတ္တာ၊ ကောင်းစွာယူအပ် ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သက္ကော၊ သည်။ သက္ကတ္တံ၊ သိကြားမင်း၏ အဖြစ်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊ ရပြီ။ တဉ္စ၊ ထိုသိကြားမင်း၏အဖြစ်ကို ပြုထုတ်ကုန်သောတရားထိုကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ (အကြင်သက္ကနာမသုတ် ဇာပိဒ် ၂၅၇-နှင့်တူပြီ။) ☰

၄-လေိဒ္ဒသုတ်

၂၆၀။ (ကေံ သမယံ ပ။ ပစ္စသောသု ပေးပြီ။) သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

သိက္ခဝေ၊ ထို့။ သုတပုဗ္ဗံ၊ ဆုံး။ အညတရာ၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဣမသ္မိံ ယေဝ ခုဒဂယေ၊ ဤခုဒဂြိုဟ်၌သာလျှင်။ မနုဿဇလိဓ္မေါ၊ လူဆင်းရဲသည်။ မနုဿကပဏော၊ လူအထီးကျန်(အောက်တန်းစား)သည်။ မနုဿဝရာကော၊ လူဟုတ်သည်။^၁။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တထာဂတပဝေဓိတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ယောကြားတော် မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ သဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗါတရားကို။ သမာဓိယံ၊ ကောင်းစွာရယူပြီ။ သီလံ၊ သီလကို။ သမာဓိယံ၊ ပြီ။ သုတံ၊ သုတကို။ သမာဓိယံ၊ ပြီ။ ဇာဂံ၊ ဇာဂကို။ သမာဓိယံ၊ ပြီ။ ပညံ၊ ပညာကို။ သမာဓိယံ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တထာဂတပဝေဓိတေ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည် ယောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ သဗ္ဗံ၊ ကိ။ သမာဓိ-

၁။ တဉ္စ ပဇာနာမိတိ ဗဟုဝနေ ကေဝနေ၊ တေ ဓ ဓမ္မေ ပဇာနာမိတိ သက္ကောဟု ဌံ၌ မိန့်သောကြောင့် “တဉ္စ၊ ထိုသိကြားမင်း၏အဖြစ်ကို—ပြုထုတ်ကုန်သော တရားထိုကိုလည်း” ဟု ဗဟုဝင်သမ္ပန်သည်။ ဝေဒဝိပလ္လာသ ဟူလို။

၂။ မနုဿဇလိဓ္မိတိ မနုဿအစော၊ မနုဿကပဏောတိ မနုဿကရူညတံ ပစ္စေ၊ မနုဿဝရာကောတိ မနုဿကပကော။ ၄။ မနုဿဇလိဓ္မိတိ မနုဿသု ဣတော၊ မနုဿကရူညတန္တိ မနုဿသု ပရမနိယိနတံ။ မနုဿကပဏောတိ မနုဿသု ဝါ ပရမနိယိနော။ ၅။

ယိတော၊ ကောင်းစွာရယူ၍။ သီလံ၊ ကိ။ သမာဒိယိတော၊ ရှိ။ သုတံ၊ ကိ။ သမာဒိယိတော၊ ရှိ။ စာဂံ၊ ကိ။ သမာဒိယိတော၊ ရှိ။ ပညံ၊ ကိ။ သမာဒိယိတော၊ ရှိ။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေခြင်းမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူ တို့၏လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ နတ်ပြည်လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ရောက်ပြီ။ တာဝတိံ သာနံ၊ တာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ် သို့။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ရောက်ပြီ။ သော၊ ထိုနတ်သားသည်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ ဝဏ္ဏေနစေတိ၊ အဆင်းအားဖြင့်၎င်း။ ယသသာစ၊ အမြင့်အရံအားဖြင့်၎င်း။ အတိရောစတိ၊ သာလွန် ၍ တင့်တယ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ၊ ထိုနတ်သား၏ဖြစ်ရာအရပ်၌။ ဝါ-ထိုသို့သာလွန်တင့်တယ် ခြင်း၌။ (သုဒ္ဓိ-ကာ၊ နိပါတ်။) ဒေဝါ တာဝတိံ သာ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့သည်။ တံ၊ ထိုနတ်သားကို။ “သော၊ အိုအချင်းတို့။ အစ္စရိယံ ဝတ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီးအံ့ချီးထိုက်ပေစတကား။ သော၊ အို အချင်းတို့။ အပ္ပုတံ ဝတ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးဖြစ်ပေစတကား။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဂံ၊ ဒေဝပုတ္တော၊ ဤနတ်သားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ ဝါ-လူ၏ အဖြစ်သို့ရောက် သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ မနုဿဒလိဇ္ဈေ၊ လူဆင်းရဲသည်။ မနုဿကံပဏော၊ လူအထီး ကျန်(အောက်တန်းစား)သည်။ မနုဿဝရာကော၊ လူယုတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သော၊ ထိုလူ ဆင်းရဲသည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းမှုကို ပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ နတ်ပြည်လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇော၊ ရောက်ပြီ။ ဒေဝါနံ တာဝတိံ သာနံ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်း အဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇော၊ ရောက်ပြီ။ သော၊ ထိုနတ်သားသည်။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ ဝဏ္ဏေနစေတိ၊ အဆင်းအားဖြင့်၎င်း။ ယသသာစ၊ အမြင့်အရံအားဖြင့်၎င်း။ အတိရောစတိ၊ သာလွန်၍ တင့်တယ်၏” ဟူ၍။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ၊ ဝှုတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ဖုရိပရိကြံစေကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော၊ သက္ကော၊ သည်။ ဒေဝေ တာဝတိံ သေ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့ကို—

“မာရိသာ၊ အချင်းနတ်တို့။ တုဒမ၊ သင်တို့သည်။ ဧတဿ ဒေဝပုတ္တဿ၊ ဤနတ်သားအား။ မာ ခေါ ဥဇ္ဈာယိတ္တ၊ မကဲ့ရဲ့ကြကုန်လင့်။ မာရိသာ၊ အချင်းနတ်တို့။ သော ခေါ ဒေဝပုတ္တော၊ ဤနတ်သားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ပ။ အတိရောစတိ၊ သာလွန်တင့်တယ်၏” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊

၁။ တတြာတိ တသ္မိံ ဌာနေ။ တသ္မိံ ဝါ အတိရောစနေ။ ဌ။ တသ္မိံ ဌာနေတိ တဿ ဒေဝပုတ္တဿ တသ္မိံ ဥပပဇ္ဇန္တုဌာနေ။ ဌ။
 ၂။ ဥဇ္ဈာယန္တိ အဓိဇ္ဈာယန္တိ လာမကထော စိန္တေန္တိ။ ဝိယုန္တိ ကထေန္တိ ပကောသေန္တိ။ ဝိပါစေန္တိတိ ဘတ္တ တတ္ထ ကထေန္တိ ဝိတ္ထာရေန္တိ။ ဌ။ လာမကထော စိန္တေန္တိတိ တဿ ပုရိပဝဋ္ဌာ နိဿာယ ဟိနတော စိန္တေန္တိ။ ကထေန္တိတိ တပေဝ ပရေသံ ကထေန္တိ။ ဝိတ္ထာရေန္တိတိ ဝတ္ထမတ္တံ ဝိတ္ထာရိကံ ကထေန္တိ။ ဌ။ ဥဇ္ဈာယန္တိ (ရှေး လူဆင်းရဲဘဝကို အကြောင်းပြု၍) အယုတ်အားဖြင့် ဝှုတ်ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ၊ (ရှေးလူဆင်းရဲဘဝကိုပင် အခြားသူတို့ အား) ထင်ရှားပြောပြကြကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ (ရှေးလူဆင်းရဲဘဝကို) အတုချွတ်ကြကုန်၏ဟူသော်လည်း အပွင့် နှင့်အညီပေ။

၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဒေဝေတာဝတီ သေ၊ တာဝတီ သာနတ်တို့ကို။ အနုနယမာနော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌—

“ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ အစလာ၊ မတုန်မလှုပ်။ သပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာတည်သော။ သံဗ္ဗါ၊ သဗ္ဗါသည်၎င်း။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ အရိယကန္တံ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်သော။ ပသံသိတံ၊ အရိယာတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သော။ ဂလျာထံ၊ ကောင်းသော။ သီလဉ္စ၊ သီလသည်၎င်း။

ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ သံဗော၊ သံဃာ၌။ ပသာဒေါ၊ ကြည်ညိုခြင်းသည်၎င်း။ ဥဇေဘူတံ၊ ခြောင်မတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဝါ-ခြောင်မတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ ဒဿနဉ္စ၊ တရားကိုသိမြင်ထတ်သော မင်္ဂဉာဏ်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဒလိဓ္ဓေါတိ၊ လူဆင်းရဲမဟုတ် (လူချမ်းသာ) ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်နေခြင်းကိုလည်း။ အမောထံ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်ဟူ၍။ (အာဟု၊ ကုန်ပြီ။)

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမထောက်ကို။ သရံ၊ အောက်ပေလျက်။ သဒ္ဓဉ္စ၊ သဒ္ဓါတရားကို၎င်း။ သီလဉ္စ၊ သီလကို၎င်း။ ပသာဒံ၊ သံဃာ၌ ကြည်ညိုခြင်းကို၎င်း။ ဓမ္မဒဿနဉ္စ၊ တရားထောက်ထက်သောမင်္ဂဉာဏ်ဖြင့်သိမြင်ခြင်းကို၎င်း။ အနုယုဇ္ဇေတာတိ၊ အစန်ပန်အားထုတ်ရာ၏” ဟုကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ ထိုကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၅-ရာမဝေယျကသုတ်

၂၆၁။ (သာဝတ္ထိယံပ။ အဋ္ဌာသိ ပေးမြဲ။) ဧကမန္တံ၊ ။ ဌိတော ခေါ၊ သော။ ဒေဝါန-မိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ သဂဝန္တံ၊ ကိ။ သန္တေ၊ ရား။ ဘူမိရာမဝေယျကံ၊ မြေ၏ မွေလျော်စွယ်၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ မွေလျော်စွယ် မြေအရပ်သည်။ ကိ န ခေါတိ၊ အဘယ်ပါနည်း” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကိ။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

၁။ အနုနယမာနော၌ အနုယု နိဇာတ်သည် ဆုံးမခြင်းအနက်ကို ဟော၏။ နိနယေ ပါပဝေ ဗျာဒိ၊ မောဓေါဟူသော ဓာတုတ္ထသင်္ဂဟဝေ “ဗျာဒိ၊ ဝိ ဧသည် ရှေးဦး၊ မောဓေါ၊ ဆုံးမခြင်း ဝေသာအနက်၌ ဖြစ်၏” ဟု ဆိုရာ ဝိပုဗ္ဗ နိဇာတ်သာ ဆုံးမခြင်း အနက်ကို ဟောသည်မဟုတ်။ အနုယု နိဇာတ်သည် ဆုံးမခြင်းအနက်ကို ဟော၏ ဟု ကြံ။ အချို့အရာ၌ အနုယု နိဇာတ်သည် မျစ်ခြင်းကိုလည်းဟော၏။

၂။ မောဂုတ္တာနိကာဓိကတ္ထ (၅၉) သုတ်၌ ရာမဝေယျကန္တံ သက္ကဏ္ဍ ကန္တာထေန ထိဋ္ဌံနှင့်အညီ ရမိတဗ္ဗန္တိ ရာမဝေယျကန္တံ ရာမဝေယျကံ ဘာဝေါ ရာမဝေယျကံ ဟူ၍ ရာမဝေယျကံ ပုဒ် ဘာဝတ္ထ ဝေပဉ္စည်ဟူ၍ တနည်း ကဉ္စည်သဗ္ဗါ၊ သဗ္ဗနိတိသုတ္တမာလာတို့ အလို ရာမဝေယျကံ ဘာဝတ္ထကဏ္ဍပဉ္စည်ဟု ကြံလျှင် ရမိတဗ္ဗန္တိ ရာမဝေယျကံ ဘာဝေါ ရာမဝေယျကံ ဟူ ပြု။ ဘူမိနှင့်ထိုသော် ဘူမိယာ ရာမဝေယျကံ ဘူမိရာမဝေယျကံ ဟု တွဲ။ မြေ၏ မွေလျော်စွယ်၏ အဖြစ်သည်ဟုပေး ၎င်းအနက်သည် မနုဿရာမဝေယျကဿာတိ မနုဿရာမဝေယျကံ ဟူ၍ အဋ္ဌကထာ။ မနုဿရာမဝေယျကံ ဘာဝတ္ထာတိ မနုဿာနံ အာရာမဝေယျကံ ဘာဝတ္ထ။ ဤသို့ကော ဇာပိန္နိ ၂၆၁-နှင့်၎င်း အာရာမရာမဝေယျကန္တံ ဝုပ္ပါရာမာဒိနံ ရာမဝေယျကံ မဟာနိဇ္ဈေသ ၄ ၂၁၉-နှင့် ၎င်း ညီ၏။ ဘူမိရာမဝေယျကံ ဟူသော ပုဒ်ကို- သဗ္ဗနိတိသုတ္တမာလာ (၀၂၆) သုတ်၌ ယတ္ထ အရဟန္တာ ဝိယရန္တံ၊ တံ ဘူမိရာမဝေယျကန္တံ ဧတ္ထ ပန ရမိတဗ္ဗာတိ ရာမဝေယျကံ ရာမဝေယျကံ ဝေပဉ္စည်ဟူ ပုဒ်၏။ ၎င်းအလို ရာမဝေယျကံ ရာမဝေယျကံ ဘူမိ ဝေသာ ရာမဝေယျကံ သမာသန္တေ ဝေပဉ္စည်ဟူ ပုဒ်၏။ ၎င်းအလို ရာမဝေယျကံ ရာမဝေယျကံ ဘူမိ ဝေသာ ရာမဝေယျကံ

သုန်မို့တာ၊ ကောင်းစွာဖန်ဆင်းစီမံအပ်ကုန်သော။ အာရာမစေတျာ၊ ပူဇော်အပ်
 သောဗ္ဗေလျော်ဖွယ်ရာဥယျာဉ်တို့သည်၎င်း။ ဝနစေတျာ၊ ပူဇော်အပ်သောကောသစ်ပင်တို့
 သည်၎င်း။ ပေါက္ကရညော၊ ရေကန်တို့သည်၎င်း။ မနုဿရာမဏေယျဿ၊ လူတို့၏ ဗ္ဗေ
 လျော်ဖွယ်၏ အပြစ်၏။ (သီလအစရှိသော ဂုဏ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် မကြံ့စည်အပ်မနှိုင်း
 ယှဉ်အပ်သောအာနုဘော်၏။) သောဋ္ဌသိ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်မြောက်သော။ ကလံ၊
 တစ်စိတ်မျက်။ နာဂန္တိ၊ အဖိုးမထိုက်ကုန်။

ဂါမေ ဝါ၊ ရွာ၌ သော်၎င်း။ ယဒိ၊ ထိုမျိုး။ အရညေ ဝါ၊ တော၌သော်၎င်း။ နိန္ဒေ ဝါ၊
 ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်၌သော်၎င်း။ ယဒိ၊ ထိုမျိုး။ ထလေ ဝါ၊ ကြည်းကုန်းအရပ်၌သော်၎င်း။
 ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တံ၊
 ထိုအရပ်သည်။ ဘုမိရာမဏေယျကံ၊ မြေ၏ ဗ္ဗေလျော်ဖွယ်၏အပြစ်မည်၏။ ဂါ-ဗ္ဗေလျော်
 ဖွယ်ပြေအရပ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၆-ယဗောနာသုတ်

၂၆၂။ (ကေံ သမယံ၊ပ။ ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ ပေးပြု။) ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ သော။
 ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“ပုညပေက္ခာနံ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဩပဓိကံ၊ ဥပဓိထို၌ အကျိုး
 ပေးသော။ ဝါ၊ ဥပဓိဟူသော အကျိုးရှိသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကဓေတံ၊ ပြုကုန်
 သော။ ယဗောနာနံ၊ လူဒါန်းပူဇော်ကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ လူဖြစ်ကုန်သော။ ပါထိနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဝိန္တံ၊ လူဒါန်းပူဇော်အပ်သောအလှူသည်။
 မယံပူလန္တိ၊ များသောအကျိုးရှိပါသနည်း”ဟူသော။ ဂါတာယ၊ ဖြင့်။ အဇ္ဈာဘာသိ၊
 ရွတ်ဆိုပြီ။

စတ္တာဓော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ပဋိပန္နာ စ၊ ကျင့်ဆဲ မဂ္ဂဥပုဂ္ဂိုလ်တို့၎င်း။
 စတ္တာဓော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဖလေ၊ ဖိုလ်၌။ ဌိတာ စ၊ တည်ပြု၊ ဗလဥပုဂ္ဂိုလ်

စာတိ ဘုမိရာမဏေယျကံ ဟုပြု။ ဗ္ဗေလျော်ဖွယ်ပြေအရပ်သည်ဟုပေး။ ၎င်းအနက်သည် ယတ္ထ အရဟန္တော ဝိဟ-
 ရန္တိ၊ တံ ဘုမိရာမဏေယျကံ၏အပွင့် ယတ္ထိ ၎င်းအရဟန္တော ဝိဟရန္တိ၊ တံ ဝုပဏိယမေဝ သော ပဒေသော ဝုပဏိ-
 ယောဝေ။ ဓမ္မပဒ ဌ ၁။ ငှာဝ နှင့်ညီ၏။ ၎င်းဓမ္မပဒအပွင့်၌ ဝုပဏိယကပုန်နှင့်ဝုပဏေယျကပုန်ကား မထင်ရှား။
 ဝုပဏိယမေဝ ဝုပဏိယကံ သို့မဟုတ် ဝုပဏိယမေဝ ဝုပဏေယျကံ ဟု ပြုနိုင်၏။ ဝုပဏိယကံ သို့မဟုတ်ဝုပဏေ-
 ယျကံကို သူမိနှင့်ကမ္မဝရည်တို့ရန် အတွက်သာ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနှင့်ညီကြောင်း ပေးပြသည်။

၁။ အာရမန္တိ စတ္ထ သတ္တာတိ အာရာမာ၊ စိတိတဗ္ဗာ ပူဇိတဗ္ဗာလိ စေတျာ၊ အာရာမာ စေတျာ အာရာ-
 မေတျာ ဟုပြု။ ဌ ၂။ ၎်ကား ဥဿယတ္တာပိ စိတ္တိကတဋ္ဌေန စေတျ ဝေဝိတဗ္ဗံ။ (၄)။ အာရမန္တိ စတ္ထ သတ္တာတိ အာရာ-
 မာ၊ ဝေ ဝေ စေတေန္တိ စတ္ထ သပ္ပါယ အတ္တနော ပိတိသောမနဿံ သန္တဟန္တိတိ ဝေလိယာတိစ ဝုစ္စန္တိ၊ (၅)။ ယု မိန့်
 တော်မူတုန်၏။ ဆန်းကြယ်သည်ကိုပြုထုတ်ကုန်သော ဗ္ဗေလျော်ဖွယ်ရာ ဥယျာဉ်တို့သည်၎င်း။ ဝါ-ဟိုကြည်မှုဖြင့်
 မိမိ၏ နှစ်သက် ငမ်းမြောက်ခြင်းကို ဆက်စပ်ရာ ဗ္ဗေလျော်ဖွယ်ရာ ဥယျာဉ်တို့သည်၎င်း ဟု ပေး။

၂။ ဩပဓိကံ ပုညန္တိ ဥပဓိဝိပါကံ ပုညံ၊ ၄။ ဥပဓိဝိပါကန္တိ ဥပဓိသု ဝိပဗ္ဗတိ၊ ဥပဓေယာ ဝါ ဝိပါကာ ဝေဿာတိ
 ဥပဓိဝိပါကံ၊ ၅။

တို့၎င်း။ သေ၊ ဤရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥဇုဘူတော၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဝါ-ဖြောင့်မတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ ပညာသီလသမာဟိတော၊ ပညာသီလသည်းရှိ ကောင်းစွာထားအပ်သော သမာဓိလည်းရှိသော။ သံထော၊ ပရမတ္ထ သံဃာ မည်၏။

ပုညပေက္ခာနံ၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဩပဓိကံ၊ ဥပဓိတို့၌ အကျိုး ပေးသော။ ဝါ၊ ဥပဓိအကျိုးရှိသော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကရေထံ၊ ပြုကုန်သော။ ယဇမာနာနံ၊ ပူဇော်ကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ လူဖြစ်ကုန်သော။ ပါထိနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သံထော၊ ပရမတ္ထသံဃာ၌။ ဝိနံ၊ လူဒါန်းပူဇော်အပ်သောအလှူသည်။ မဟပ္ပလံ၊ များသော အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၇-ဗုဒ္ဓဝဋ္ဋနာသုတ်

၂၆၃။ (သာဝတ္ထိယံ ဇေတဝနေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ် ပန သမယေန၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ ဝိဝါဝိယာရဂတော၊ နေ့သန်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်လျက်။ ပဋိသတ္တိနော၊ သတ္တုသင်္ခါရမှ ဖြစ် ထပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော စ၊ သည်၎င်း။ သယမ္ပတိ၊ သယမ္ပတိမည်သော။ ဗြဟ္မာ စ၊ ဗြဟ္မာသည်၎င်း။ ယေန၊ ၌။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ၊ ကပ်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ၌။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး။ ခွါရဗာဟံ၊ ထံခါးဘောင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်ပြီ။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌—

“ဝီရ၊ လုံ့လရှိတော်မူသော။ ဝိဇိတထင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော(ကိလေသမာရ် ဒေဝပုတ္တမာရ်) စစ်ပြေရှိတော်မူသော။ ပနုဿာရ၊ ချထားအပ်ပြီးသော (ဓမ္မကိလေသ အသိသင်္ခါရ)ဝန်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ အနထ၊ ကာမစွန္နကြေးမြီကင်းတော် မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထထော်မူပါလော့။ လောကေ၊ ထောက၌။ ဝီရ၊ လှည့်လည်တော်မူပါလော့။ ပနုရဿာယ ရတ္ထိံ၊ တဆဲ့ငါးရက်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော လပြည့်နေ့ည၌။ (ပနုရဿာယ ရတ္ထိန္တိ ပနုရဿာယ ပုတ္တမာယ ရတ္ထိံ ၊ ၄။) ဓန္ဒော ယထာ၊ ထဝန်းကဲ့သို့။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ စိတ္တဉ္စ၊ စိတ်ထော်သည်ကား။ သုဝိပုတ္တန္တိ၊ ရာဂ ဓေသာ အညစ်အကြေးမှ ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်တော်မူပြီ” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော သိကြားမင်း။ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို။ ဝေံ၊ ဤသို့။ န ခေါ် ဝန္တိတဗ္ဗာ၊ ရှိမခိုးထိုက်ကုန်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော သိကြားမင်း။ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့ကို—

“ဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော။ ဝိဇိတထင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော(ကိလေသမာရ် ဒေဝပုတ္တမာရ်) စစ်ပြေရှိတော်မူသော။ သတ္တဝါယ၊ ဟာ၌မှူးသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော။ အနထ၊ ကာမစွန္နကြေးမြီကင်းစင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထထော် မူပါလော့။ လောကေ၊ ထောက၌။ ဝီရ၊ လှည့်လည်တော်မူပါလော့။ သဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရား။ (တံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။) ဓမ္မံ၊ ထားထော်ကို။ ဓေသဿု၊ ဟောတော်မူပါ

လော့။ အညာတာရော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစွမ်းနိုင်သူတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ရွှိကုန်လတ္တံ့” ဟူ၍။ ဝေဠု ခေါ်၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဝနီတဗ္ဗာ၊ ရှိခိုးထိုက်ကုန်၏။

ဂ-ဂဟဋ္ဌဝဋ္ဋနာသုတ်

၂၆၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ပေးမြို့။) တကြ ခေါ်၊ ထိုသို့ နေထော်ပူသောအခါ၌။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုပ္ဖံ၊ အံ့။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သင်္ဂါဟကံ၊ သိကြားမင်း၏ အထောက်အကူဖြစ်သော။ မာတလိံ၊ မာတလိကို။ “သဗ္ဗ မာတလိ၊ အချင်းမာတလိ။ သဟဿယုတ္တံ၊ မြင်းတထောင်ဖြင့် ကအပ်သော။ အာဇညရထံ၊ အာဇာနည် သိန္နောမြင်းရထားကို။ ယောဇေဟိ၊ ကလော့။ သုဘူမိံ၊ ကောင်းသောပြေအရပ်ကို။ အာနာယ၊ ရွှင်ခြင်းငှါ။ ဥယျာနဘူမိံ၊ ဥယျာဉ်ပြေအရပ်သို့။ ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ဂါဟကော၊ သိကြားမင်း၏ အထောက်အကူဖြစ်သော။ မာတလိ၊ မာတလိသည်။ ဧဝံ ဘဒ္ဒန္တဝါတိ ခေါ်၊ “ကောင်းပြီ အရှင်” ဟူ၍။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏(ဝကားကို)။ ပဋိဿုတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ သဟဿယုတ္တံ၊ သော။ အာဇညရထံ၊ ကို။ ယောဇေတွာ၊ က၍။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ အား။ “မာရိဿ၊ သိကြားမင်း။ တေ၊ အရှင်၏ အလို့ငှါ။ သဟဿယုတ္တော၊ မြင်းတထောင်ဖြင့် ကအပ်သော။ အာဇညရထော၊ အာဇာနည်သိန္နောမြင်းရထားကို။ ယုဝတ္ထာ ခေါ်၊ ကအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဝါနိ၊ ယခု။ ယဿ၊ ယင်းသွားခြင်း မသွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ မညသိတိ၊ သိတော်မူလော့” ဟူ၍။ ပဋိဝေဒေသိ၊ သိစေပြီ။ ဝါ-ဈျောက်ထင်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဝေဗေန္တ ပါသာဒါ၊ ဝေဗေန္တပြာသာဒ်မှ။ ကြရာဗေန္တော၊ သက်ဆင်းလတ်သော်။ အဗ္ဗလိံ ကတွာ၊ လက်အုပ်ချီ၍။ (သုဝံ ကား နိပါတ်။) ပုထုဗ္ဗိသာ၊ များစွာသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ (အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့ကိုယူ။) နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၊ ၌။ သင်္ဂါဟကော၊ သော။ မာတလိ၊ သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို—

“တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ (ဗေဒ) သုံးပါးတစ်ပြောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘုမ္မာ၊ ပြေ၍နေကုန်သော။ ဓတ္ထိယာ စ၊ မင်းတို့သည်၎င်း။ စတ္တာရော၊

၁။ ဤကား ဘဂဝါကို အာလုပ်၊ ဒေသဿကို အဇ္ဈာဟရိတဗ္ဗ တံ ဟူသော တုမှ သဒ္ဓါ၏ အဟုတ် ဟု ကြံကာ ပေးအပ်သောအနက်တည်း။ သျှာ၊ ကံ၊ တူ၊ က တို့၌ ရှိသော “ဒေသေတု ဘဂဝါ ဓမ္မံ” ဟူသော ပါဠိတည်း အဆင့်ပင်။ ဤသို့ အတုသဒ္ဓါဖြင့် ရေးသားသုံးစွဲရမည့် အရာဌာနဖြစ်လျက် တုမှ သဒ္ဓါဖြင့် မရေးသား မသုံးစွဲပဲ တုမှ သဒ္ဓါ၏ ကိုယ်စား အကယ်၍ နာမသဒ္ဓါဖြင့် ရေးသားသုံးစွဲငြားအံ့။ ၎င်းနာမသဒ္ဓါနှင့် ဟုတ်သော ကြိယာ၌ “နာမမိ ပယုဋ္ဌမာနေပိ တုလျာဓိကရထေ ပဌမာ” နှင့် အညီ ပဌမပုရိသ်သာ သက်ရမည်။ တုမှ သဒ္ဓါ၏ ကိုယ်စားပင် ဖြစ်သော်လည်း “တုဓမ္မ မဇ္ဈိမော” ဖြင့် မဇ္ဈိမပုရိသ်မသက်ရ။ ဥပမာ “ဒေသေတု ဘန္တေ ဘဂဝါ ဓမ္မံ” ၌ ဘဂဝါသည် တုမှသဒ္ဓါ၏ ကိုယ်စားလှယ်(နာမပုရိသ်)ပင် ဖြစ်သော်လည်း ယင်းနှင့် ဟုတ်သော ဒေသေတု ကြိယာ၏ နေရာဌာန၌ မဇ္ဈိမပုရိသ်သက်၍ ဒေသေဟိ ဟူ၍ သော်၎င်း၊ ဒေသဿ ဟူ၍သော်၎င်း မရှိသင့်။ ဒေသေတု ဟု ပဌမပုရိသ်ဖြင့်သာ ရှိသကဲ့သို့တည်း။ (သဒ္ဓန္တိတိ ပဒေမာလာ နာ ၃၆ မှီးသည်။)

ထို့ကြောင့် ဤ “ဒေသေတု ဘဂဝါ ဓမ္မံ” ဟု ရှိသော အရာဝယ် ဘဂဝါကို အာလုပ်မကြံပဲ တုမှ သဒ္ဓါ၏ကိုယ်စား ဖြစ်သော နာမသဒ္ဓါ ကတ္တာသော ဟု ယူအံ့။ ၎င်းနှင့် ဟုတ်သော ကြိယာ၌လည်း မဇ္ဈိမပုရိသ်သက်ရန်မလို ပဌမပုရိသ် တု ဝိဘတ်သာ သက်ရန်လိုသောကြောင့် “ဒေသေတု ဘဂဝါ ဓမ္မံ” ဟု ရှိသော မူမျှားတည်း သင့်သည်သာဟု ပနိသံသယ မှတ်ယူရ၏။ အနက်ကိုတည်း “ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ လော့ ဟုပေ။

လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာရာဇာ စ၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်၎င်း။ ယသသိနော၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်သော။ တိဒသာ စ၊ သုံးကျိပ် သုံးယောက်သော တာဝတိံသာနတ်တို့သည်၎င်း။ တံ၊ အရှင်သိကြားမင်းကို။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ရှိခိုးကြပါကုန်လျက်။ သက္က၊ သိကြားမင်း။ တံ၊ အရှင်သိကြားမင်းသည်။ ယံ၊ အကြင်နတ်မင်းကို။ နမဿသိ၊ ရှိခိုး၏။ သောယက္ခော၊ ထိုနတ်မင်းသည်။ ဧော နာမာတိ၊ အသယ်နတ်မင်းမည်ပါသနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ မြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

ထေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ (မေဒ) သုံးပါးထတ်မြောက်ကုန်သော သူတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သပ္ပာ၊ မြှင့်နေကုန်သော။ ဓတ္တိယာ စ၊ မင်းတို့သည်၎င်း။ ဓတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ မဟာရာဇာ စ၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်၎င်း။ ယသသိနော၊ များသော အခြံအရံရှိကုန်သော။ တိဒသာ စ၊ သုံးကျိပ် သုံးယောက်ကုန်သော တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်၎င်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏။

မာတလိ၊ မာတလိ။ အဟံ စ၊ ငါသည်ကား။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ စိရုရတ္တသမာဟိတေ၊ ရွယ်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ကောင်းစွာထားအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ ဗြဟ္မစရိယပရာယနေ၊ မြတ်စသာအကျင့်လျှင် လည်းလျောင်းရာရှိကုန်သော။ သပ္ပာပဗ္ဗင်္ဂိတေ၊ ရဟန်းကောင်းတို့ကို။ ဝန္တေ၊ ရှိခိုး၏။

ပုညကရာ၊ ကောင်းမှုပြုကုန်သော။ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သော။ ဥပါသကာ၊ ရတနာသုံးပါးကို အည်ကပ်ထားကုန်သော။ ယေ ဂဟဋ္ဌာ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ဓမ္မော၊ တရားသဖြင့်။ ဝါရံ၊ သားမယားကို။ ပေါသေန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းကပြောဆို၏။

သက္က၊ သိကြားမင်း။ တံ၊ အရှင်သိကြားမင်းသည်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့ကို။ နမဿသိ၊ ရှိခိုး၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဇောကသ္မိံ၊ ဇောကဋ္ဌံ၊ သေဋ္ဌာ ဟိကိရ၊ မြတ်ကုန်သည်သာ ဖြစ်သထက်။ ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့ကို။ နမဿသိ၊ ရှိခိုး၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ အယမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မာတလိက လျှောက်၏။

မထဝါ၊ သစ္စာတည်းဟူသော ဥစ္စာရှိသော^၁။ (မထသစ္စါဥစ္စာယော။) သုဗ္ဗေတိ၊ သုဇာ၏ခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့သနင်း သိကြားမင်းသည်။ ဣမံ၊ ဤကောင်းကို။ ဝတ္တာန၊ ဆိုပြီး၍။ ပုထုရှိသာ၊ များသော အရပ်မျက်နှာတို့ကို။ နမဿိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ပမုခေါ၊ နတ်တို့၏အကြီးအမှူးဖြစ်သော သိကြားမင်းသည်။ ရထံ၊ ရထားထက်သို့။ အာရဟံ၊ ထက်စီးပြီ။ ဣတိ၊ ပြီး၏။

၉-သတ္တာရဝနန္ဒနာသုတ်

၂၆၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဇေထဝနေ။ ပ။ မညသီတိ-ထိုင်အောင် ဂဟဋ္ဌဝနန္ဒနာသုတ် စာပိုဒ်-၂၆၄-အတိုင်းပေးပြီ။)

၁။ မယ် ဝုဇ္ဇထိ ခန့်၊ ထံ ယန သဒ္ဓါသင်္ခါထံ မယ် အာထ အဋ္ဌိသိ မထဝါ။ သံ-ဒိ-ဒ-နာ ၃၃၇။ စာပိုဒ် ၂၅၈။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဝေဇယန္တုပါသာဒါ၊ ဝေဇယန္တုပြာသာဒ်မှ။ ဩရောဟန္တော၊ သက်ဆင်းလတ်သော်။ အဉ္စလိကတော၊ လက်အုပ်ချိဋ္ဌ။ (သုဒ္ဓိကား နိပါတ်မျှ။) သဂဝန္တံ၊ ကို။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ။ သင်္ဂါဟကော၊ သိကြားမင်း၏ အထောက်အကူဖြစ်သော။ မာတလိ၊ မာတလိသည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို—

“ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ မနဿာ စ၊ လူတို့သည်၎င်း။ (ယံ ဟိ-ကား နိပါတ်သမုဒါယ။) ထံ၊ အရှင်သိကြားမင်းကို။ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကြကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ ရှိခိုးကြပါကုန်လျက်။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်း။ တံ၊ အရှင်သိကြားမင်းသည်။ ယံ၊ အကြင်နတ်မင်းကို။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်မင်းသည်။ ကော နာမာတိ၊ အဘယ်နတ်မင်းမည်ပါသနည်း” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ပြင်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

မာတလိ၊ မာတလိ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ (ဣ-အနက်ပဲ။) သဒေဝကော၊ နတ်နှင့် တကွသော။ အသ္မိလောကော၊ ဤလောက၌။ သပ္ပာသပ္ပုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့ကို အမှန်ကိုယ်တိုင်သိသူတည်း။ အနောမနာပံ၊ မယုတ် (ပြည့်စုံ) သော အမည်ရှိတော်မူသော။ သက္ကာရံ၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မာတလိ၊ မာတလိ။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဗုဂေါ စ၊ ဗုဂကို၎င်း။ ဒေါသော စ၊ ဒေါသကို၎င်း။ အဝိဇ္ဇာ စ၊ အဝိဇ္ဇာကို၎င်း။ ဝိရာဇိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ။ (ယော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။) ဝိဿာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိကုန်၏။ အရဟန္တော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် တို့ကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မာတလိ၊ မာတလိ။ ယေ သေက္ခော၊ အကြင်ခုနစ်ယောက်သော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဗုဂဒေါသဝိနယာ၊ ဗုဂ ဒေါသတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာသမထိက္ခမာ၊ အဝိဇ္ဇာကိုလွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ အပဗဟာရာမာ၊ တို့ဆင်းရဲကို ဖျက်ဆီးခြင်း၌ ဓမ္မလျော်ကုန်၏။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနုသိက္ခဓရ၊ ကျင့်သုံးကုန်၏။ တေ၊ ထိုခုနစ်ယောက်သော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သိကြား မင်းက ပြောဆို၏။ (ကျန်-၂-ဂါထာကို ဂဟဋ္ဌဝနုနာသုတ် စာပိုဒ်-၂၆၄-အထိုင်ပေး။)

၁၀-သံသဝဇ္ဇနာသုတ်

၂၆၆။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ယဿ ဝါနိ ကာလံ မညသီတိ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ဝေဇယန္တုပါသာဒါ၊ မှ။ ဩရောဟန္တော၊

၁။ သော ယက္ခောထိ သော သက္ကော။၄။ ယဇိတဗ္ဗသော ယက္ခော၊ ပုဇနီယော၊ ဧဝံ ပုဇာဝိသေသယော- ဂတော သက္ကောထိ အာဟ သော ယက္ခောထိ သော သက္ကောထိ။ သက္ကဿ နမက္ကာရသာဇနသုတ် ယံ ပုစ္ဆန္တော မာတလိ ကော နာမ သော ယက္ခောထိ အာဟ။ ၄။ ဤ ၄ ရိုအလို ယက္ခော၊ ပုဇော်အပ်သော သိကြားနတ်မင်း သည် ဟုပေး။

သက်ဆင်းလတ်သော်။ အညွှန် ကတော၊ လက်အုပ်ချိ၍။ (သုဒ္ဓကား နိပါတ်မျှ။) သိက္ခာသံယံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ နမဿတိ၊ ရှိခိုး၏။ သိက္ခဝေ၊ ထို။ အထ ခေါ၊ ဌ။ သင်္ဂဟကော၊ သိကြားမင်း၏ အထောက်အကူဖြစ်သော။ မာတလိ၊ မာတလိသည်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို—

“တေ၊ ဤ လူ (ရဟန်းသံဃာ) တို့သည်။ တံ ဟိ၊ အရှင်သိကြားမင်းကိုသာလျှင်။ နမဿေယျ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ဧတ နရာ၊ ထိုလူ (ရဟန်းသံဃာ) တို့သည်။ ပုတိဒေဟသယာ၊ ပုပ်သော အပိဝမ်း၌ ကိန်းအောင်းကုန်၏။ ဝါ၊ ပုပ်သော ခန္ဓာကိုယ်လျှင် ကိန်းအောင်းရာရှိကုန်၏။ ကုဏပမိ၊ အပိဝမ်းတည်းဟူသော အပုပ်ကောင်၌။ နိမ္မဂ္ဂါ၊ နစ်မြုပ်ကုန်၏။ ဝပ္ပိပါသသမပ္ပိတာ၊ မှတ်သိပ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ (သမပ္ပိတာတိ ဥပေတာ၊ ဌ။ သံ ၁-စာပိုင် ၁။)

ဝါသဝ၊ သိကြားမင်း။ အနာဂါရာန (အနာဂါရာနံ)၊ အိမ်ရာမထောင်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုလူ (ရဟန်းသံဃာ) တို့အား။ ကိံ န၊ အတယ်ကြောင့်။ ပိဟာယသိ၊ ချစ်မြတ်နိုးသိသနည်း။ ဣသိနံ၊ ရဟန်းသံဃာတို့၏။ အာစာရံ၊ အကျင့်ကို။ ပြုဟိ၊ မိန့်ဆိုတော်မူပါလော့။ တဝ၊ အရှင်သိကြားမင်း၏။ တံ ဝစော၊ ထိုစကားတော်ကို။ သုဏောမာတိ၊ နာပါကုန်အံ့” ဟူကုန်သော။ ဂါထာယိ၊ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

မာတလိ၊ မာတလိ။ အနာဂါရာန (အနာဂါရာနံ)၊ အိမ်ရာမထောင်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းသံဃာတို့၏။ တေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောအကျင့်ကို။ ပိဟာယာမိ၊ ချစ်မြတ်နိုး၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းသံဃာတို့သည်။ ယမာ ဂါမာ၊ အကြင်ရှာမှ။ ပက္ကမန္တိ၊ ပဲကုန်၏။ (တံ၊ ထိုရှာကို။) အနပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝဇန္တိ၊ သွားကုန်၏။

တေ၊ ထိုရဟန်းသံဃာတို့သည်။ သံ၊ ဥစ္စာစပါးကို။ ကောဋေ၊ ကျီကြ၌။ န ဩပေန္တိ၊ မထည့်လှောင်ကုန်။ ကမ္ဘိ၊ (ကုမ္ဘိယံ၊ ဌ။) အိုး၌။ န ဩပေန္တိ၊ မထည့်မသိမ်းကုန်။ ကဋ္ဌာပိယံ၊ တောင်း၌။ န ဩပေန္တိ၊ မထည့်မသိမ်းကုန်။ ပရနိဋ္ဌိတံ၊ သူတပါးတို့၏ ချက်ပြီးဆွမ်းကို။ သေနာ၊ ရွာမှိုးကုန်၏။ တေန၊ ထိုရွာမှိုးအပ်သော ဆွမ်းဖြင့်။ ယာပေန္တိ၊ မျှတကုန်၏။ သပ္ပတာ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်၏။

သုမန္တမန္တိနော၊ ကောင်းစွာ တိုင်ပင်ပြောဆိုအပ်သောအမှုကို တိုင်ပင်ပြောဆိုလေ့ ရှိကုန်၏။ ဝိရာ၊ ပညာရှိကုန်၏။ တုထိဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဉ္ဇရာ၊ အညီအညွတ်ကျင့်သုံးကုန်၏။ မာတလိ၊ မာတလိ။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အသုရေဟိ၊ အသူရာတို့နှင့်။ ဝိရုဂ္ဂါ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်၏။ ပုထုမစွာ စ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း။ ဝိရုဂ္ဂါ၊ (အချင်းချင်း) ဆန့်ကျင်ကုန်၏။

မာတလိ၊ မာတလိ။ (ယေ၊ အကြင်ရဟန်းသံဃာတို့သည်။) ဝိရုဒ္ဓေသု၊ မိမိ၏ဆန့်ကျင်ဖက်တို့၌။ အဝိရုဒ္ဓါ၊ ပြန်လှန်မဆန့်ကျင်ကုန်။ အတ္တဒဏ္ဍေသု၊ စွဲကိုင်အပ်သော တုတ် မှီသောသူတို့၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ တုတ်ကို စွန့်ချ အေးငြိမ်းကြကုန်၏။ သာဒါနေသု၊ စွဲလန်းခြင်းရှိကုန်သောသူတို့၌။ အနာဒါနာ၊ စွဲလန်းခြင်းမရှိကုန်။ မာတလိ၊ မာတလိ။ တေ၊ ထိုရဟန်းသံဃာတို့ကို။ နမဿာပိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။ (ကြွင်း-၂ ဂါထာ ဂဟဋ္ဌဝနန္ဒာသုတ်အတိုင်းပေး။)

ဓုတိယော၊ -တော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၏။ ဥစ္စါနံ၊ ဥစ္စါနိးကား—

ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးသုတ်ကုန်သော။ ဒေဝါ ပန၊ သိကြားမင်း၏ ကျင့်ဝတ်ကို ပြသော ဝတပဒသုတ်၊ သက္ကနာမသုတ်၊ မာတလိသုတ်တို့၎င်း။ ဒလိဗ္ဗဉ္စ၊ ဒလိဗ္ဗသုတ်၎င်း။ ဝမဏေယျကံ၊ ဝမဏေယျကသုတ်၎င်း။ ယဇမာနဉ္စ၊ ယဇမာနသုတ်၎င်း။ ဝန္တနာ၊ ဗုဒ္ဓဝန္တနာသုတ်၎င်း။ တယော၊ သုံးခုကုန်သော။ သက္ကနမဿနာ၊ သိကြားမင်းကရှိခိုးသော ဂဟဋ္ဌဝန္တနာသုတ်၊ သက္ကာရဝန္တနာသုတ်၊ သံယဝန္တနာသုတ်တို့၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့သည်။

၃-တတိယဝဂ်

၁-ဆေတောသုတ်

၂၆၇။ (ဤ ဆေတောသုတ်သည် ဒေဝတာသံယုတ် ဆေတောဝဂ် ဆေတောသုတ် စာပိုဒ် ၇၁-နှင့် တူ၏။ ဝါသဝအာလုပ်ပုဒ်နှင့် ဒေဝတေအာလုပ်ပုဒ်သာ ထူးတော့၏။)

၂-ဗုဗ္ဗတ္ထိယသုတ်

၂၆၈။ (သာဝတ္ထိယံ ဇေတဝနေ ပေးမြဲ။) တဗြ ခေါ၊ ထိုသို့နေထော်မှုသောအခါ၌။ ပ၊ ဆဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ အံ။ ဗုဗ္ဗတ္ထော၊ (မီးလောင်ငုတ်ကဲ့သို့) အဆင်းမလှသော။ (မီးလောင်ငုတ်ကဲ့သို့ ရုပ်အဆင်းမလှဟူလို။) ဩကောဋိမကော၊ မိုက်ပူ ပုကူသော။ အညတဇော၊ တယောက်သော။ ယက္ခော၊ နတ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ အာသနေ၊ ပဏ္ဍုကမ္ပလာကျောက်နေရာ၌။ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်။ အဟောထိ၊ ဖြစ်ပြီး။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဗြ၊ ထိုသို့ထိုင်နေရာ၌။ (သုခံကား နိပါတ်မျှ။) ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်။ “ သော၊ အချင်းတို့၊ အစ္စရိယံ ဝတ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစွ ထကား။ သော၊ အို...အချင်းတို့၊ အပ္ပုတံ ဝတ၊ မဖြစ်စား အဦးအဆစ် ဖြစ်ပေစွ ထကား။ ဗုဗ္ဗတ္ထော၊ (မီးလောင်ငုတ်ကဲ့သို့) အဆင်း မလှသော။ ဩကောဋိမကော၊ မိုက်ပူ ပုကူသော။ အယံ ယက္ခော၊ ဤနတ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ ၎င်း။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိန္ဒောတိ၊ ထိုင်နေ၏” ဟူ၍။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ၊ ရွတ်ချကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ဝေရီဝေကြဲကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ ယထာ၊ အကြင် အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ကုန်၏။ ယထာ ယထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ အဘိဓူပတဇော၊ အလွန်အဆင်းလှသည်၎င်း။ ဒဿနိယတဇော စ၊ အလွန်ကြည်ညိုပွယ်ကောင်းသည်၎င်း။ ပါသာဓိကတဇော စ၊ အလွန်ကြည်ညိုပွယ်ကောင်းသည်၎င်း။ ဟောထိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒေဝါ တာဝတိံသာ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့သည်။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံ-

မိံသု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ခြံ။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ “မာရိသ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ ချွတ်သော အရှင်သိကြားမင်း။ တေ၊ အရှင်သိကြားမင်း၏။ ဣ၊ ဤတာဝတ် သာနတ်ပြည်၌။ (သာမညာဓာရ။) ဓမ္မက္ခော၊ သော။ ဩကောဋိမကော၊ သော။ အညတရော၊ တယောကံသော။ ယက္ခော၊ နတ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ ၎င်း။ အာသနေ၊ ၎င်း။ (ဝိသေသာဓာရ။) နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေ၏။ မာရိသ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ ချွတ်သော သိကြားမင်း။ တဩ၊ ထိုထိုင်နေရာ၌။ (သုခံ နိပါတ်။) ဒေဝါ တာဝတ် သာ၊ တာဝတ် သာနတ်တို့သည်။ “ဘော၊ တို့။ အစ္စရိယံ ဝတ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး၊ ဆံချီးထိုက်ပေတကား။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဗုတံ ဝတ၊ မဖြစ်ဘူး၊ အဦးအသစ်ဖြစ် ပေတကား။ ဓမ္မက္ခော၊ သော။ ဩကောဋိမကော၊ သော။ အယံ ယက္ခော၊ ဤနတ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒ၊ သော။ သက္ကံ၊ ၎င်း။ အာသနေ၊ ၎င်း။ နိသိန္ဒောတိ၊ ထိုင်နေဘိ၏” ဟူ၍။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ကုန်၏။ မာရိသ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ ချွတ်သော အရှင်သိကြားမင်း။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒေဝါ တာဝတ် သာ၊ ထိုသည်။ ဥဇ္ဈာယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိယုန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိပါစေန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ အဘိဓမ္မတရောဝေ၊ အလွန်အဆင်းလှသည်၎င်း။ ဒုဗ္ဗန္တတရော ဓ၊ အလွန် ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းသည်၎င်း။ ပါသာဒိကတရော ဓ၊ အလွန်ကြည်ညိုဖွယ်ကို ဆောင်သည်၎င်း။ ယောဝိတိ၊ ဖြစ်၏” ဟူသော။ တေ၊ ဤကားကို။ အဝေါစံ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ မာရိသ၊ ကျွန်ုပ် ကဲ့သို့ ချွတ်သော တာဝတ် သာနတ်တို့။ သော ဟိ ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ ကောဘောက္ခော၊ ကောဘောက္ခမည်ရှိသော။ ယက္ခော၊ နတ်သည်။ ဘဝိဿတိ နု၊ ဖြစ်လေယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။

သိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၎င်း။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ခော၊ သည်။ ယေန၊ ၎င်း။ ကောဘောက္ခော၊ ကောဘောက္ခမည်သော။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတော၊ ကပ်၍။ ကေသံ၊ ပခုံးတောက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ရုံအဝတ်ကို။ ကရိတော၊ တင်၍။ ဒက္ခိဏဘေဏုမဏ္ဍလံ၊ လက်ျာပုဆိပ်ခူးဝန်းကို။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ နိယန္တော၊ ထောက်၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ကောဘောက္ခော၊ ကောဘောက္ခမည် သော။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ အဗ္ဗလိံ၊ လက်အုပ် ကို။ ပဏာမေတော၊ ညှတ်စေ၍။ “မာရိသ၊ အရှင်။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ခော၊ သိကြားမင်းပါသည်။ မာရိသ၊ အရှင်။ အဟံ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ခောတိ၊ သိကြားမင်းပါသည်။” ဟူ၍။ တိက္ခတ္ထံ၊ သုံးကြိမ်။ နာမံ၊ အမည်ကို။ သာဝေတိ၊ ကြား ဖေ၏။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ယထာ ယထာ ခေါ၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ခော၊ သည်။ နာမံ၊ အမည်ကို။ သာဝေသိ၊ ကြားဖော်ပြီ။ တထာ တထာ၊ ထိုထို အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သော ယက္ခော၊ ထိုနတ်သည်။ ဒုဗ္ဗန္တတရောဝေ၊ အလွန်အဆင်းမလှသည် ၎င်း။ ဩကောဋိမကတရော ဓ၊ အလွန်ခိုက်ပူပူကုသည်၎င်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မက္ခတရော-

၁။ ကောဘောက္ခောတိ သက္ခေန ဂဟိတနာမပေဝေတံ၊ သော ပန ကော ဝှပါဝစေရ်ဗျာ၊ သက္ခော ကိရ ဓန္တိပလေန သမန္တာဂတောတိ သုတော ဝိမံသနတ္ထံ အာဂဏော။ အဝဂ္ဂန္တကယက္ခော ပန ဝေဇ္ဇပံ သိဝိဟိတာရကံ ငှာနံ ပထိသိတံ န သက္ခောန္တိ။ ၄။ ယက္ခော သိသော်လည်း အဝဂ္ဂန္တကတိလူကိုမဟုတ်၊ သိကြားမင်းသည် ဓန္တိပလေနှင့် ပြည့်စုံသည်ဟု ကြားရ၍ ရံဖမ်းရန် နတ်ပြည်သို့လာသော ကောဘောက္ခ(ကောကောဘောတတ်သူ)မည်သော ဝှပါဝစေရ်ဗျာကို ယူ ဟူထို။

ဝေဝ၊ အလွန်အဆင်းမလှသည်၎င်း။ ဩကောဋိမကတရော စ၊ အလွန်ခိုက်ပူပူကွသည်၎င်း။ ဟုထွာ၊
 ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယံ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ်၍။
 ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ နိသိဒိတော၊ ထိုင်၍။
 ဝေဝ တာဝတိံ သေ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့ကို။ အနုနယမာနေ၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍။ တာယံ
 ဝေလယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“မာရိသာ၊ အချင်းနတ်တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥပဟတစိတ္တော၊ သူတပါး၌ ထိပါးသော
 စိတ်ရှိသည်။ နအမိ၊ မဖြစ်။ (သု-ကား နိပါတ်မျှ။) အာဝတ္တေန၊ လည်စေတတ်သော
 အမျက်သည်။ သုဝါနယော၊ လွယ်ကူသဖြင့် ဆောင်အပ်သည်။ နအမိ၊ မဖြစ်။ အဟံ၊ ငါ
 သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ န ကုဗ္ဗာမိ၊ အမျက်မထွက်။ (ဝေါ-ကား နိပါတ်မျှ။) ကောဓော၊
 အမျက်သည်။ မဟိ၊ ငါ၌။ နာဝတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။

အဟံ၊ ငါသည်။ ကုဗ္ဗော၊ အမျက်ထွက်သည်ရှိသော်။ ဇရုသံ၊ ကြမ်းထန်းသောစကား
 ကို။ န ဣမိ၊ မဆို။ ဓမ္မာနိ၊ ဒေသနာတရားတို့ကို။ န စ ကိတ္တယေ၊ ဟောလည်း မဟော
 ကြား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ သံပဿံ၊ ကောင်းစွာရှုမြင်သည်ဖြစ်၍။
 အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သန္တိဂ္ဂတျာမိတိ၊ ကောင်းစွာ နှိပ်ကွပ်၏။ ဟူကုန်သော
 ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ အဘာသိတိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ ဟူသော။ ဝေဝ၊ ဤကော့ကို။ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူပြီ။ (သုတ်အစ တောဒဝေါစ ပြန်သတ်။)

၃-သမ္ပရိမာယာသုတ်

၂၆၉။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သူတပုဂ္ဂံ၊ အံ့။ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိ
 မည်သော အသုရိန်သည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာရောဂါစွဲကပ်သည်။ (အာဗာဓော အဿ အတ္တိ။)
 စုက္ခိတော၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းရှိသည်။ ဗာဠဂိလာနော၊ ပြင်းစွာနာများသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ ယေန၊
 ၌။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ (အတ္တိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်၌။ ဂိထာန-
 ပုစ္ဆကော၊ သူနာကိုမေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ဥပသကံပိ၊ ကပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊
 ဝေပစိတ္တိအသုရိန်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေ၊ မုသာလျှင်။
 အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာနေသည်ကို။ အဗ္ဗဿ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ စိသွာန၊ မြင်ပြီး၍။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။
 သက္ကံ၊ ကို။ ‘ဒေဝါနမိန္ဒံ သိကြားမင်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ တိကိစ္စာတိ၊ ဆေးကုပါလော့’ ဟူသော။
 ဝေဝ၊ ဤကော့ကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ ဝေပစိတ္တိ၊ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်။ သမ္ပရိမာယံ၊ သမ္ပရိအသုရိန်

၁။ အနုနယမာနေ ပုဒ် အဆုံးအဖြတ်ကို ဗလိန္ဒုသုတ် ဓာပိဏ် ၂၆၀-၌ ရေးခဲ့ပြီ။
 ၂။ ဓမ္မပပေါဋ္ဌိ-၂၅-မျက်နှာ ကာဏမာတာဝတ္ထု၌ ဝေံ ဓမ္မာနိပုဒ်ကို ဝေံ ဓမ္မာနိတိ ဒေသနာဓမ္မာနိဟု
 ဓမ္မပဓာ၊ ၁၊ ၃၇၅ ၌ ဝှင်၏။ ၎င်း ဝေံ ဓမ္မာနိ ပုဒ်ကိုပင် သမ္ပရိတိ နယုသကလိင်္ဂနာမိကပဏာလာ (ဓာမျက်နှာ
 ၃၀၃)၌ “ဝေံ ဓမ္မာနိ သုတုန၊ ဝိပုသိဓန္တံ ပဏ္ဍိတာတိ အာဓိသုယေဝ လိင်္ဂဝိပဏ္ဏာသော ဣန္ဒြိယဓမ္မာ အနုည-
 ပေက္ခကတ္တာ ဝုတ္တဓမ္မသဒ္ဓါစိနံ” ဟု ဝှင်၏။ ဤ န စ ဓမ္မာနိ ကိတ္တယော၌လည်း လိင်္ဂဝိပဏ္ဏာသကြ၊ ဓမ္မေန ဟုတ္တာနိ
 (ဝနောနိ) ဓမ္မာနိ ဟု ဟုတ္တထာ၌တိ ကြံ၍ ထရာမုဋ် ပတ်သက်သော ကော့တို့ကိုဟုသော်လည်းပေး။

၏ဥစ္စာမာယာကို။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝါစေဟိ၊ ပို့ချလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့သိကြားမင်းက ပြောဆို၏။ မာရိသ၊ အရှင်သိကြားမင်း။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အသုရေ၊ အသုရာတို့ကို။ ပရိပုစ္ဆာမိ၊ မေးဦးအံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အဟံ၊ သည်။ နဝါစေမိ၊ မပို့ချ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝေပစိတ္တိအသုရိန်က ပြောဆို၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ သည်။ အသုရေ၊ အသုရာတို့ကို။ “မာရိသ၊ ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ရွှေအပ်ကုန်သော အသုရာတို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ သမ္ပရိမာယံ၊ သမ္ပရအသုရိန်၏ ဥစ္စာမာယာကို။ ဝါစေဟိ၊ ပို့ချရမည်လော” ဟူ၍။ ပရိပုစ္ဆိ၊ မေးပြီ။ မာရိသ၊ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ရွှေအပ်သော အရှင်အသုရိန်။ တံ၊ အရှင်အသုရိန်သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို။ သမ္ပရိမာယံ၊ သမ္ပရ အသုရိန်၏ ဥစ္စာမာယာကို။ မာ ခေါ ဝါစေသိ၊ မပို့ချပါလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ ဝေပစိတ္တိ အသုရိန္ဒော၊ သည်။ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သော။ သက္ကံ၊ ကို—

“မဃဝါ၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသော ဥစ္စာရှိသော၊ (မဃသဒ္ဓါ ဥစ္စာယော။) သုဗ္ဗေတိ၊ သုဇာ ၏ခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ဒေဝရာဇော၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော။ သက္ကံ၊ သိကြားမင်း။ သမ္ပရော၊ မာယာများသော သမ္ပရအသုရိန်သည်။ သတံသမံ၊ အနှစ်တရာပတ်သုံး။ ဧတာရံ၊ ကြမ်း တန်းသော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပေတိ ဣဝ၊ ကပ်ရောက်သကဲ့သို့။ မာယာဝိ၊ များသော မာယာရှိသောသူသည်။ ဧတာရံ၊ ကြမ်းတန်းသော။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဥပေတိတိ၊ ကပ်ရောက် ထတ်၏” ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဗျဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၄-အစွယသုတ်

၂၇၀။ (သာဝတ္ထိယံ၊ ဌံ။ ပ။ အာရာမေ ပေးပြီ။) တေန ခေါ ယန သမယေန၊ ဌံ။ ဒေ၊ နှစ် ယောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သမ္ပယောဇေသံ၊ အချင်းချင်း ကြမ်းကြုတ်သော ကောကို ယှဉ်စေကြကုန်ပြီ။ တတြ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက် သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ အစွသရာ၊ နှုတ်ဖြင့် လွန်ကျူးပြီ။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သောဘိက္ခု၊ ထိုလွန်ကျူးပြောဆိုသောရဟန်းသည်။ တထ ဘိက္ခုနော၊ ထိုလွန်ကျူးပြောဆိုအပ်သော ရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ အစွယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ဒေသေထိ၊ ဝန်ခံပြောကြား၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ န ပရိဂ္ဂ- ဖာတိ၊ မပံ့ယူ။ အထ ခေါ၊ ဌံ။ သမ္ပဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထံ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသကံမိ သု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်ကုန်ပြီး၍။ သဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရိုခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အစို့၌။ နိသိဒံ သု၊ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ဌံ။ နိသိန္ဒာ ခေါ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ တောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သဂဝန္တံ၊ ပြတ်စွာသုဇာကို။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣ၊ ဤသာသနာ

၁။ သမ္ပာရာ နာမ အသုရမာယာယ အာရိပုရိသော ပုရာတနော အသုရိန္ဒော၊ ဤဂိုဏ်းနှင့်အညီ “သမ္ပရိ- မာယာ” ဟု ဆိုရာ၌ သမ္ပရအသုရိန်သည် အသုရမာယာ၌ အဦးအစ ဖြစ်သောကြောင့် သမ္ပရအသုရိန်၏ ဥစ္စာ မာယာဟု ဆိုရသည်။ စင်စစ်အားဖြင့် အသုရာအားလုံးတို့၏ ဥစ္စာမာယာကိုပင် ဆိုလို၏။ သမ္ပရသံ သော သမ္ပရိ၊ သမ္ပရိ စ သာ မာယာ စာတိ သမ္ပရိမာယာ ဟူပြီ။
 ၂။ သမ္ပယောဇေသန္တိ အညမည် ဝါစေသိကံ ဖရသံ ပယောဇေသံ၊ တေနာဟ “ကလဟံ အကံသု” တိ၊ ဝိဝါဒိ အကံသုတိ အတ္ထော။ ဌံ။
 ၃။ အစွသရာတိ အထိတ္ထမိ၊ ဧကော ဘိက္ခု ဧကံ ဘိက္ခု၊ အထိက္ကမ္ပ ဝနေ အဝေါစာတိ အတ္ထော။ ဌံ။

တော်၌။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သမ္ပယောဇေသံ၊ အချင်းချင်း ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို ယှဉ်စေကုန်ပြီ။ တတြ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အစုသရာ၊ နတ်ပြင်လွန်ကျူးပြီ။ ဘန္တေ၊ ပြတ်စွာဘုရား။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုလွန်ကျူးသောရဟန်းသည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုလွန်ကျူးအပ်သောရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ အစွယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ဒေသေတိ၊ ဝန်ခံပြောကြား ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ န ပဋိဂ္ဂဏှာတိတိ၊ မခံယူ” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ဣမေ ဒွေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း။ ယော၊ အကြင် သူသည်။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ အစွယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ နပဿတိ၊ မရှု။ သောစ၊ ထိုသူ သည်၎င်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ ဒေသေန္တဿ၊ ပြောကြားသောဘုရင် (အပြစ်ကို)။ ယထာဓမ္မံ၊ ပာဏာအားလျော်စွာ။ န ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံယူ။ သောစ၊ ထိုသူသည်၎င်း တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလာ၊ သူမိုက်တို့သည်။ ဣမေ ခေါ၊ ဒွေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဣမေဒွေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း။ ယော၊ အကြင်သူ သည်။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ အစွယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သောစ၊ ထိုသူသည်၎င်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစွယံ၊ အပြစ်ကို။ ဒေသေန္တဿ၊ ပြောကြားသောဘုရင်(အပြစ်ကို)။ ယထာဓမ္မံ၊ တရားအားလျော်စွာ။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံယူ၏။ သောစ၊ ထိုသူသည် ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဣမေ ခေါ၊ ဒွေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ အံ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော၊ သက္ကော၊ သည်။ သုဗ္ဗောယံ သဘာယံ၊ သုဗ္ဗောစရပ်၌။ ဒေဝေ တာဝတိံ သေ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့ကို။ အနုနယမာနော၊ ဆုံးမလိုသည် ဖြစ်၍။ ဣယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“ကောခော၊ အမျက်သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဝသံ၊ အလိုသို့။ အာယာထု၊ လိုက်လာပါစေ။ (သင်တို့က အမျက်၏အလိုသို့ မလိုက်ကြလင့်ဟူလို) ဝေါ၊ သင်တို့၏။ မိတ္ထေဟိ၊ မိတ်ဆွေ တို့မှ။ ဇရာ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ မာ ဟောထု၊ မပြစ်စေလင့်”။ အဂရဟိယံ၊ မကဲ့ရဲ့ ထိုက်သူ (ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်)ကို။ မာ ဂရဟိတ္ထ၊ မကဲ့ရဲ့ကြကုန်လင့်။ ပေသုဏံ၊ ချောပစ် ကုန်းတိုက်စကားကို။ မာ စ သာသိတ္ထ၊ ဆိုလည်း မဆိုကြကုန်လင့်။ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်မှ။ ကောဇော၊ အမျက်သည်။ ပါပဇနံ၊ လူယုတ်မာကို။ ပဗ္ဗတောဝ၊ တောင်ကိုကဲ့သို့။ အဘိ မဒ္ဒတိတိ၊ လွမ်းမိုးကြိတ်ချေတတ်၏” ဟူသော။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။

၁။ မာ စ မိတ္ထေဟိ ဝေါ ဇရာတိ ဧညှ ဟိတိ နိပါတမတ္တံ၊ တုပ္ပာကံ မိတ္တဓမ္မေ ဇရာ နာမ မာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ သုပ္ပတ္တ ဝါ ကရုဏစေနံ မိတ္ထေသု ဝေါ ဇရာ မာ နိဗ္ဗတ္တိ၊ မိတ္တဘာဝဇတာ အညထာဘာဝေါ မာ ဟောထုတိ အတ္ထော ဟူသော ၎။ ယထာနိ ဣသဘာဝဿ ဘာဝတော အညဘတ္တံ ဇရာ၊ ဝေ မိတ္တဘာဝဇတာ ဝုတ္တပိယိယာဓယော အမိတ္တဓမ္မော ဇရာပရိယာဓေန ဝုတ္တော ဟူသော ဋီ ထိုအလို မိတ္ထေဟိ၌ ဟိကို နိပါတံ၊ မိတ္ထေကို မတ္တာနံ ဓမ္မော မိတ္ထော ဟု ဥတ္တရပဒလောပသမာသံ ကြံပြီးလျှင်-ဝေါ၊ သင်တို့၏။ မိတ္ထေ၊ မိတ်ဆွေကျင့်တတ်တရား၌။ ဇရာ၊ ယိုယွင်းခြင်းသည်။ မာ ဟောထု၊ မပြစ်စေလင့်ဟူ၍ အနက်သမ္ပန်။ ထနည်း - မိတ္ထေဟိကို သုပ္ပတ္တ ထထိယာဝိဇထံ ဇရာကို မိတ်ဆွေ အပြစ်မှပြောင်းလဲခြင်း အနက်ဟောကြံပြီးလျှင်- မိတ္ထေသု၊ မိတ်ဆွေတို့၌၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဇရာ၊ ပြောင်းလဲ ခြင်းသည်။ မာ ဟောထု၊ မပြစ်ပါစေလင့်ဟူ၍ သမ္ပန်၊ ဤစကား ဇရာဝေ ဟာ၊ ဣတ္ထ ကြံ၍ အနက်သမ္ပန်သည်။

၅-အက္ခောဓသုတ်

၂၇၁။ (ဝေ မေ သုတံပ ပေးမြ) ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဘုတပုပ္ဖံ၊ အံ။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သော။ သက္ခော၊ သည်။ သုဓမ္မာယံ သဘာယံ၊ သုဓမ္မာဇရပ်၌။ ဒေဝေ တာဝတိံ သေ၊ တာဝတိံ သာနတ်တို့ကို။ အနုနယမာနော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌—

“ကောဓော၊ အမျက်သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ မာ အဇ္ဈာဝိ၊ မလွမ်းမိုးစေလင့်။ ကုဇ္ဈာတံ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သောသူတို့အား။ မာ စ ကုဇ္ဈာ၊ ပြန်လည်၍ အမျက်လည်း မထွက်ကြကုန်လင့်။ အက္ခောဓော၊ အမျက်မထွက်ခြင်း (မေတ္တာ မေတ္တာပုပ္ဖဘာဂ) သည်၎င်း။ အဝိဟိံ သာစ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်း (ကရုဏာ ကရုဏာပုပ္ဖဘာဂ) သည်၎င်း။ အရိယေသု၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ (ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသကြံသည်။) ပဋိပဒါစ၊ အကျင့်သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်မှ။ ကောဓော၊ အမျက်သည်။ ပါပဇနံ၊ လူယုတ်မာကို။ ပဗ္ဗတောဝ၊ ထောင်ကိုကဲ့သို့။ အဘိမုဒ္ဒတိတိ၊ လွမ်းမိုးကြိတ်ချေ၏” ဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ ကို။ အဘာသိတိ၊ ရွတ်ဆိုပြီဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (သုတ်အစ ထေဒဝေါစ ပြန်သတ်။) ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာမ်မှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

တတိယော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တထ၊ ထိုတတိယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ခေါင်းစဉ်အကျဉ်းချုပ် ဥဒ္ဓါန်းကား—

ဆေတွာ၊ ဆေတွာသုတ်၎င်း။ ဓုဗ္ဗတ္ထိယမာယာ၊ ဓုဗ္ဗတ္ထိယသုတ်၊ သမ္ပရိမာယာသုတ်တို့၎င်း။ အစ္စယေန၊ အစ္စယသုတ်နှင့်။ အက္ခောဓနော၊ အက္ခောဓသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒံ သက္ကပဉ္စကံ၊ ဤသက္ကသံယုတ် ငါးသုတ်အပေါင်းကို။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေန၊ ဘုရားမြတ်သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ သက္ကသံယုတ္တံ၊ သက္ကသံယုတ်ကို။ သမတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ သိမ်းကျုံးယူအပ်ပြီ။

သဂါထာဝဂ္ဂေါ၊ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်သည်။ ပဌမော၊ ပဌမပိုင်းတည်း။

တထ၊ ထိုသဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒ္ဓါန်းကား—

ဒေဝတာ၊ ဒေဝတာသံယုတ်၎င်း။ ဒေဝပုတ္တော စ၊ ဒေဝပုတ္တသံယုတ်၎င်း။ ရာဇော၊ ရာဇသံယုတ်၎င်း။ မာရော စ၊ မာရသံယုတ်၎င်း။ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီသံယုတ်၎င်း။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မသံယုတ်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏဝဂီသော စ၊ ဗြာဟ္မဏသံယုတ် ဝဂီသံယုတ်၎င်း။ ဝနယက္ခော၊ ဝနသံယုတ် ယက္ခသံယုတ်၎င်း။ ဝါသဝေါ၊ သက္ကသံယုတ်၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ္တပါဠိ၊ သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိသည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။